

ஓறைவன் ஓருக்கறான்

ஓயற்கையிலும் அறிவியலிலும்
ஓறைவனின் ஓருத்தலுக்கான சான்றுகள்

மவ்லானா வஹீதுத்தீன் கான்

தமிழில்
முடவன்குட்டி முகம்மது அலி

ஆய்வுப் பார்வை
ஷேக் முகமத் சலீம்

குட்வோர்ட் புக்ஸ்

இறைவன் இருக்கிறான்

ஆசிரியர் : மவ்லானா வஹீதுத்தீன் கான்

ஆங்கிலத்தில் : Dr. ஃபரிதா கானம்

தமிழில் : முடவன்குட்டி முகம்மது அலி

ஆய்வுப் பார்வை : ஷேக் முகமத் சலீம்

முதற்பதிப்பு : பிப்ரவரி 2022

இரண்டாம் பதிப்பு : ஜனவரி 2023

Iraivan Irukkiraan

English Version : God Arises

Urdu Version : Mazhab Aur Jadeed Challenge

Arabic Version : Al Islam Yatahadda

This book is copyright free.

CPS International

Centre for Peace and Spirituality International

1, Nizamuddin West Market, New Delhi – 110013, India.

e-mail: info@cpsglobal.org

www.cpsglobal.org

Goodword Books

A-21, Sector 4, Noida – 201301, Delhi NCR, India.

e-mail: info@goodwordbooks.com

www.goodwordbooks.com

Center for Peace and Spirituality USA

2665, Byberry Road, Bensalem, PA 19020, USA.

e-mail: kkaleemuddin@gmail.com

Goodword Books – Chennai

324, Triplicane High Road, Chennai-600005, India.

e-mail: chennaigoodword@gmail.com

Mob: +91 97908 53944 / +91 96001 05558

பொருளடக்கம்

பக்கம்

முகவுரை	5
1. நவீன அறிவியல் விடுக்கும் அறைகூவல்	9
2. சீராய்வு	22
3. விவாத முறை	51
4. இறைவனைப் பற்றி இயற்கையும் அறிவியலும்	77
5. மறுமை வாழ்வு உண்மை	129
6. இறைத்தூதர் என்பதை உறுதி செய்தல்	172
7. குர்ஆனின் அறைகூவல்	199
8. மதமும் சமூகமும்	274
9. நாம் விரும்பும் வாழ்க்கை	308
இறுதியாக..	331

உறுதியாக இதுதான் சத்தியம் என்பது அவர்களுக்குத் தெளிவாகும்
வரையில் பரந்த இவ்வுலகிலும் அவர்களுக்குள்ளேயும் விரைவில்
நாம் எமது சான்றுகளைக் காட்டுவோம். (நபியே!) உம் இறைவன்
எல்லாவற்றிற்கும் சாட்சியாளனாக இருக்கிறான் என்பது
அவர்களுக்குப் போதுமானதாக இல்லையா?

(திருக்குர்ஆன் 41:53)

முகவுரை

இந்தப் புத்தகத்தின் தலைப்பு (GOD ARISES) ஒரு பைபிள் வாசகத்திலிருந்து அகத்தூண்டல் பெற்றதாகும்.

‘தேவன் எழுந்தருளுவார், அவருடைய சத்துருக்கள் சிதறுண்டு, அவரைப் பகைக்கிறவர்கள் அவருக்கு முன்பாக ஓடிப்போவார்கள். புகை பறக்கடிக்கப்படுவது போல அவர்களைப் பறக்கடிப்பீர்; மெழுகு அக்கினிக்கு முன் உருகுவது போலத் துன்மார்க்கர் தேவனுக்கு முன் அழிவார்கள். நீதிமான்களோ தேவனுக்கு முன்பாக மகிழ்ந்து களி கூர்ந்து ஆனந்த சந்தோஷமடைவார்கள்.’ (சங்கீதம் 68:13)

இறைத்தூதர் முஹம்மது அவர்களால் அடிப்படையான மாற்றம் வர இருக்கிறது என தீர்க்க தரிசனமாக முன்னரே கூறியுள்ள பைபிளின் ஒரு பத்தி இது. இறைத் தூதர் முஹம்மதுவின் காலத்திற்கு முன்பு இயற்கையில் காணும் அனைத்தையும் இறைவனாக வணங்கும் கொள்கையும், பல தெய்வ வழிபாடும் உலகம் முழுவதும் செல்வாக்குடன் இருந்தன. நோவாவிலிருந்து ஏசு உட்பட அனைத்து இறைத் தூதர்களும் சீர்திருத்தவாதிகளும் இறைவனால் உலகிற்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தனர். தீய பழக்க வழக்கங்களை, குறிப்பாக பல தெய்வ வழிபாட்டை விட்டுவிடுமாறும் ஒரே இறைவனையே வணங்க வேண்டுமெனவும் அவர்கள் மக்களை வேண்டிக் கொண்டனர். ஆனால் இறைத் தூதர்களின் இந்த வேண்டுகோளை மிகச் சிலரே செவிமடுத்தனர். இதன் காரணமாகப் பல தெய்வ வழிபாட்டில் வேர் கொண்ட ஒரு நாகரிகம் அப்போதைய உலகு முழுவதும் தொடர்ந்து செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்தது.

இந்தச் சமயத்தில் இறைவன் தனது இறுதித் தூதர் முஹம்மதுவை அவருக்கு முன்வந்த தூதர்கள் கொண்டுவந்த அதே செய்தியை மக்களுக்கு எடுத்துக்கூற உலகிற்கு அனுப்பி வைத்தான். இறைத் தூதர்கள் வரிசையில் அவரே இறுதித் தூதர் என்பதால் இறைச் செய்தியை மனித குலத்திற்கு அவர் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பது மட்டுமன்றி இறைவனின் துணையால் பலதெய்வ வழிபாட்டை முழுவதுமாக அழித்தொழிப்பதில் அவர் வெற்றிபெற வேண்டும் என்பதும் இறைவனின் கட்டளையாக இருந்தது.

இறைவனின் இந்தக் கட்டளை உண்மையிலேயே நிகழ்ந்தது. அதற்குக் கருவியாக இருந்தவர் இறைத் தூதர். மேற்குறிப்பிட்ட பைபிள் மேற்கோள் இதனையே மறைமுகமாகச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

ஓரிறை வழிபாடு என்னும் இந்தப் புரட்சி ஓராயிரம் ஆண்டுகள் தொடர்ந்து செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்தது. இதன் பின்னர் நாத்திகம் என்னும் புதிய கோட்பாட்டை வரலாறு கண்டது. 18, 19 ஆம்

நூற்றாண்டுகளில் இது உச்ச நிலையை அடைந்தது. இந்தச் சமயத்தில் அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளின் வலிமை வாய்ந்த துணையுடன் மதத்தின் அடித்தளத்தை நவீன ஆராய்ச்சி நிர்மூலமாக்கி விட்டதென உறுதியாகக் கூறப்பட்டது. இதனையே ஒரு நாத்திகர், 'மதம் என்பது வரலாற்றின் மிக குருமான தீமை பயக்கும் புரளி என்று அறிவியல் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது' எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

மதத்தை இவ்வாறு இழிவான முடிவிற்குக் கொண்டு வந்து விட்டதெனக் கருதப்படும் அறிவியல் என்ற ஆயுதம்தான் இறுதியாக நாத்திகர்களுக்கும் மதத்தை ஏளனம் புரிவோருக்கும் எதிராக இன்று திரும்பியிருக்கிறது. ஏழாம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாத்தின் தூதர் வருகையால் நிகழ்ந்த அதே சிந்தனைப் புரட்சியை இப்போது நாம் கண்டு கொண்டிருக்கிறோம். நாத்திகச் சுவர்களை இறைவனே இடித்துத் தரை மட்டமாக்கியிருக்கிறான். இறைவனின் கூற்று உண்மை எனச் சான்று பகிர அறிவியல் இன்று தயாராக இருக்கிறது.

இந்த அடிப்படை மாற்றம் குறித்த புதிய சிந்தனையை விவரிக்கும் முயற்சியே இந்த நூல். அது மட்டுமன்றி 18, 19ஆம் நூற்றாண்டுகளின் கருத்துக்கள் அனைத்தையும் கல்விப் புலம் சார்ந்த இருபதாம் நூற்றாண்டு அறிவியல் ஆராய்ச்சி எவ்விதம் அழித்தது என்பதையும் இந்த நூல் விளக்குகிறது.

ஏழாம் நூற்றாண்டில் இறைவன் உருவாக்கிய புதிய வாய்ப்புகளை இஸ்லாத்தின் தூதுவரும் அவரது தோழர்களும் உடனடியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அதன் விளைவாக ஓரிறைக் கொள்கை அறிவு ரீதியாக உச்சநிலை அடைந்தது. பல தெய்வ வழிபாடு அன்றைய அரபு நாகரிகத்தினின்றும் என்றென்றைக்குமாக அகற்றப்பட்டது. அதே போல நவீன அறிவியல் புரட்சியின் புதிய கண்டுபிடிப்புகளால் புதிய வாய்ப்புகளையும் இறைவன் வழங்கியிருக்கிறான். சமய நாட்டம் கொண்டோர் இதனைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்; இந்த வாய்ப்புக்களை உடனடியாகப் பயன்படுத்தி நாத்திகத்திற்கு எதிரான சூழலை உருவாக்கி நாத்திகத்தின் இடத்தில் ஓரிறைக் கொள்கையை நிச்சயம் நிறுவ முடியும். இதனைச் செய்வதன் மூலம் மனித இனத்திற்கு மிகச் சிறந்த வரலாற்றுப் பாதையை நாம் வகுத்தவர்களாவோம்.

வஹீதுத்தீன் கான்
இஸ்லாமிய மையம்

புது தில்லி

ஜூலை 12, 1987

(ஆங்கில நூலிலுள்ள முகவுரையின் தமிழாக்கம்)

நன்றி

“இறைவன் இருக்கிறான்” என்னும் இந்நூல் முதன்முதலாக 1966ஆம் ஆண்டு உருது மொழியில் “மஸ்ஹப் அவர் ஜதீத் சேலன்ஜ்” (மார்க்கமும் நவீன சவால்களும்) எனும் பெயரில் எழுதப்பட்டுப் பெரிய வரவேற்பைப் பெற்றது. தொடர்ந்து சில ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே இந்நூல் அரபி மொழியில் “அல்இஸ்லாமு யதஹத்தா” என்னும் பெயரிலும் ஆங்கிலத்தில் “God Arises” என்னும் பெயரிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இந்நூல் கெய்ரோ பல்கலைக்கழகம் உட்பட உலகின் பல்வேறு இஸ்லாமிய கல்லூரிகளின் பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

இயற்கையும் அறிவியலும் இறைவனின் இருத்தலுக்கு எவ்வாறு சான்றாக இருக்கின்றன என்பதை இந்நூல் அறிவுப்பூர்வமாகவும் தர்க்கரீதியிலும் நிறுவுகிறது.

இது கிட்டத்தட்ட ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்ட நூல் என்பதால் பழைய ஆய்வுகளிலிருந்து புதுப்பிக்கப்பட்ட பல நவீன அறிவியல் ஆய்வுகளையும் வாசகர்கள் கருத்தில் கொண்டு வாசிப்பது சிறப்பாக இருக்கும்.

மவ்லானா வஹீதுத்தீன் கான் அவர்களின் இந்நூல் பிற மொழிகளில் முத்திரை பதித்ததைப் போலவே தமிழிலும் முத்திரை பதிக்கும் என நம்புகிறோம்.

இந்நூலைச் சிறப்பாக மொழிபெயர்த்த முடவன்குட்டி முகம்மது அலி அவர்களுக்கும், இம்மொழிபெயர்ப்பை கவனத்துடன் வாசித்துப் பரிந்துரைகள் தந்த பேராசிரியர் ஷேக் முகமத் சலீம், செம்மைப்படுத்திய ஃபைஸ் காதிரி, வழக்கறிஞர் ஆம்பூர் முஷ்தாக், கொள்ளு நதீம் ஆகிய அனைவருக்கும் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள்.

குட்வேர்ட்

சென்னை

இறையணர்வில் நனைந்த தருணம்

இந்தப் புத்தகத்தை மொழிபெயர்க்கையில் இறை உணர்வில் அவ்வப்போது மனம் தளும்பிற்று; இந்த மனத்துடன் நின்று வணங்கியபோதெல்லாம் பிற எண்ணங்கள் பெருமளவு நீங்கி முழுமனதுடனான தொழுகை கைகூடிற்று. இவ்விதம், 'பிற நினைவு கலவாத ஓர்மையுடனும் இறையச்சத்துடனும் எப்போதும் உனை வணங்கும் பாக்கியத்தை இறைவா நீ எனக்குத்தா' என அந்தப் பரம்பொருளையே வேண்டி நிற்கும் முனைப்பு மீண்டும் மீண்டும் என்னுள் எழுகிறது.

இறைவனின் கருணைமீது நிராசை கொள்ளக்கூடாது; தீயவை நேர்கையில் இறைவன் என்னைக் கைவிடமாட்டான் என உறுதியான நம்பிக்கைகொண்டு, பொறுமையுடன் சகித்துக் கொள்ளவேண்டும்; சகமனிதன் மனம் நோகும்படியான செயல்களைச் செய்யக்கூடாது; வாழ்வின் மீதான எதிர்மறையான அணுகுமுறையைப் படிப்படியாக மாற்றி அந்த இடத்தில் நேர்மறை எண்ணங்களை இடம்பெறச் செய்யவேண்டும் ஆகியவை மவுலானா அவர்களிடமிருந்து நான் பெற்றுக் கொண்டவை.

இந்தப் புத்தகத்தை மொழிபெயர்க்கையில் ஓவ்வொரு வகையிலும் வழிகாட்டியாக நின்று எனக்கு உதவியவர் கவிஞர் அபி அவர்கள். வாசகனுக்குத் தெளிவாகப் புரியும்படியாகச் சரளமான நடையில் மொழிபெயர்ப்பு அமைய வேண்டும் என்பதில் அபி அவர்கள் காட்டிய தீவிரம் 'இவரிடம் தமிழ் கற்றுக் கொள்ளவில்லையே' என்ற ஏக்கத்தை எனக்குத் தந்தது. அபி அவர்களுக்கு என் நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள்.

நூலில் இடம்பெறும் இயற்பியல், உயிரியல் தொடர்பான கோட்பாடுகள் குறித்த சந்தேகங்களைப் புரிந்துகொள்வதில் பேருதவி செய்த கடையநல்லூர் மசூது தைக்கா மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் மசூது, இளையான்குடி ஜாகிர் ஹுசைன் கல்லூரி பேராசிரியர் இபுறாகீம் ஆகியோரை இந்தக் கணத்தில் நன்றி உணர்வுடன் நினைவு கூர்கிறேன்.

மொழிபெயர்ப்பை உணர்நிப் படித்துத் திருத்தங்கள் கூறிய உற்ற நண்பன் ஹாஜாமைதீன், நூலை மொழிபெயர்க்க அனுமதி தந்த Goodword Booksஇல் பணிபுரியும் அஸ்ரார் அவர்கள், அருமையான மனிதர் கொள்ளு நதீம் அனைவருக்கும் நன்றியும் அன்பும்.

முடவன்குட்டி முகம்மது அலி
கடையநல்லூர்
26-12-2021

நவீன அறிவியல் விடுக்கும் அறைகூவல்

அணுவைப் பிளந்ததன் மூலம் சடப்பொருள் பற்றிய மனிதனின் கருத்தாக்கங்கள் அனைத்தும் உடனடி மாற்றத்திற்கு உள்ளாயின. சென்ற நூற்றாண்டின் விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் மனித வரலாற்றில் ஒருபோதும் கண்டிராத அளவு அறிவின் வளர்ச்சி உச்சநிலை அடைந்தது. இதன் காரணமாக இறைவன், மதம் ஆகியவற்றின் மீதான பழங்காலச் சிந்தனைகளை மறு பரிசீலனைக்கு உட்படுத்த வேண்டியிருந்தது. சர்வதேச அளவில் புகழ் பெற்ற உயிரியலாளரும் பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டை முன்னெடுத்துச் சென்ற லண்டனைச் சார்ந்த இறைமறுப்பாளரான ஜூலியன் ஹக்ஸ்லி (Julian Huxley) நவீன அறிவு விடுக்கும் சவாலாக இதனைக் காண்கிறார். இதற்கான பதிவை அடுத்த பக்கங்களில் விளக்க இருக்கிறேன். ஏனெனில் நவீன அறிவால் தீய விளைவுகள் எதுவும் மதத்திற்கு ஏற்படவில்லை என்பதில் உறுதியான நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அது மட்டுமன்றி உண்மைகளுக்கு விளக்கம் தரவும் ஒருங்கிணைக்கவும் நவீன அறிவு உதவியாக இருக்கிறது. 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்த் திருக்குர்ஆன் வகுத்துக் கூறியவை எக்காலமும் அறுதியானவை எக்காலும் மறுக்க முடியாதவை எனவும் இதற்கு எதிர்கால அறிவியல் அனைத்தும் சான்றாய் நிற்கும் எனவும் இஸ்லாம் உறுதிப்படுத்துகிறது. இதற்கு நவீனக் கண்டுபிடிப்புகள் துணை நிற்கின்றன. எதிர்காலம் இதனை நிரூபிக்கும்.

இதுதான் சத்தியம் என்பது அவர்களுக்குத் தெளிவாகும் பொருட்டு (பிரபஞ்சத்தின்) பல பாகங்களிலும், அவர்களுக்குள்ளேயும் விரைவில் நாம் சான்றுகளைக் காட்டுவோம். உம் இறைவன் எல்லாவற்றிற்கும் சாட்சியாளனாக இருக்கிறான் என்பது உமக்குப் போதுமானதாக இல்லையா?1

மதத்திற்கு ஆதாரம் எதுவும் இல்லையென இறை மறுப்புச் சிந்தையாளர்கள் அதனை மறுதலித்துப் புறந்தள்ளி விடுகின்றனர். பிரபஞ்ச நிகழ்வுகளுக்கு அர்த்தம் காணும் மனிதனின் தேடலில் மதம் பிறந்ததென அவர்கள் கூறுகின்றனர். இவ்விதம் விளக்கம் தேடும் அவர்களின் ஆர்வத்தில் தவறில்லை. முன்னர் அறிவும் விஞ்ஞானமும் போதிய அளவு வளர்ச்சியடையாதிருந்தன. அந்தச் சூழ்நிலை நமது முன்னோர்களை மதம், கடவுள் முதலான விசயங்களில் தவறான முடிவுக்கு இட்டுச் சென்றதாக நாத்திகச் சிந்தனையாளர்கள் கருதுகின்றனர். அதாவது கடவுள் அல்லது கடவுளர் இருக்கின்றனர்; படைத்தல் அழித்தல் முதலியவை முதன்மைக் கடவுளின் செயல்பாடாகும்; பூமியில் மனிதன் நெறியுடன் வாழ்கிறானா அல்லவா என்பதைப் பொறுத்து இறந்தபின் அவன் வாழ்க்கை சுவர்க்கத்திலோ நரகத்திலோ இருக்கும்; இந்த விசயங்களில் மனிதனின் இத்தகைய சிந்தனையை ஒழுங்குபடுத்துவது மதம் என்றும், இவை முன்னோர்களின் தவறான சிந்தனைகளென்றும் நாத்திகர்கள் கூறுகின்றனர். மதச்சார்பற்ற விசயங்களில் அறிவியல் சிந்தனைகளும் அனுபவமும் புராணீகப் பழங்கதைகளை உடைத்துப் பொய்யான அனுமானங்களைத் தலைகீழாய் மாற்றி மனிதனை உண்மையைக் காணச் செய்தன; அதுபோல வளர்ச்சியடைந்த இன்றைய அறிவு, திறன், கல்வியின் மூலம் சம்பிரதாயமான சிந்தனை வழிமுறைகளை மீள் மதிப்பீடு செய்யவும், பொருள் விளக்கம் காண்பதில், தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்ளவுமான வாய்ப்பு இன்று மனிதனுக்குக் கிட்டியுள்ளது எனவும் இறைமறுப்பாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் உலகறிந்த பிரெஞ்சுத் தத்துவவாதியான ஆகஸ்ட் காமட் (August Comte) மனித அறிவு வளர்ச்சியின் வரலாற்றினை மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கிறார். அவை வருமாறு:

இறையியல் கட்டம்: இதில் பிரபஞ்ச நிகழ்வுகள் தெய்வீக சக்தியுடன் தொடர்புடையனவாக விளக்கப்படுகின்றன.

மீமெய்யியல் விளக்கக் கட்டம்: குறிப்பிட்ட கடவுளர் பற்றி எதுவும் இதில் கூறப்படுவதில்லை. நிகழ்வுகளை விவரிக்கப் புறக் காரணிகள் தொடர்பு படுத்தப்படுகின்றன.

மெய்விளக்கக் கட்டம்: இதில் பேய், கடவுள் அல்லது பூரண சக்தி ஆகியவற்றின் துணை இன்றி ஆழ்ந்து கவனித்து ஆய்வு செய்தும், கணித்து ஆராயும் முறை மூலமாகவும் பொதுவான விதிகள் உய்த்துணரப்படுகின்றன; இந்த விதிகளால் நிகழ்வுகள் விளக்கப்படுகின்றன. மூன்றாவதான அறிவுசார் கட்டத்தை இப்போது நாம் கடந்து கொண்டிருக்கிறோம். இது 'தர்க்கப் புலனறிவு வாதம்' எனப்படுகிறது.

தர்க்க நேர்மறைப் புலனறிவு அல்லது அறிவியல் பட்டறிவு வாதம்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இத்தகு தர்க்கப் புலனறிவு அல்லது அறிவியல் பட்டறிவு வாதம் பரவலான இயக்கமாக வளரத் தொடங்கியது. ஆனால் ஒரு சிந்தனைப் போக்காக வெகுகாலத்திற்கு முன்பே மக்களிடம் அது செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. டேவிட் ஹியூம், மில் (David Hume, Mill) ஆகிய சிந்தனையாளர்களின் காலக்கட்டத்திலிருந்து பெர்ட்ராண்ட் ரஸ்ஸல் (Bertrand Russell)-இன் காலம் வரையான பற்பல தத்துவவாதிகள் அந்தச் சிந்தனையை முன்னெடுத்துச் சென்றனர். மிக முக்கியமான சமகாலச் சிந்தனையாக இன்று அது உருவாகியுள்ளது. உலகு நெடுகிலும் அது குறித்த ஆராய்ச்சி மையங்களும் பரப்புரைத் தலங்களும் உள்ளன. நியூயார்க்கில் பதிப்பிக்கப்பட்ட 'தத்துவ அகராதி' தர்க்கப் புலனறிவாதம் என்பதைக் கீழ்க்கண்டவாறு வரையறுக்கிறது:

உண்மை நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட அறிவு அனைத்தும் அனுபவங்களுடன் தொடர்புடையவை. அவற்றின் உண்மைத் தன்மையைச் சரிபார்க்க முடியும்; அல்லது நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ அவற்றை உறுதிப்படுத்த முடியும். (பக்கம் 285)

மதங்களுக்கு எதிரானவர்கள் முன்வைக்கும் விவாதங்கள் வருமாறு: மனிதச் சிந்தனையின் அண்மைக்கால பரிணாம வளர்ச்சி

சமய சிந்தனைக்கு நேர் மாறானது. அனுபவத்தின் மூலமாகவும் ஆழ்ந்து நோக்கி ஆய்வு செய்தும் உண்மை நிரூபிக்கப்படவேண்டும் என நவீன அறிவியல் சிந்தனை தெரிவிக்கிறது. உண்மை குறித்த மதத்தின் கருத்தாக்கத்தை இவ்விதமாகப் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தி அறிவியல் ரீதியாக நிரூபிக்க முடியாததாகையால் மதத்திற்கு அடிப்படை இல்லை; மதம் உண்மை நிகழ்வுகளை நம்பமுடியாத விதத்தில் விவரிக்கிறது. பண்டைக் காலத்தில் மனித அறிவு, வரையறைகளுக்கு உட்பட்டிருந்ததால் இயற்கை நிகழ்வுகளுக்கான சரியான விளக்கத்தை மனிதன் அறியாதிருந்தான். எனவே மதம் குறித்த அவனது ஊகங்கள் நம்ப முடியாதவையாக அல்லது எல்லைக்கு உட்பட்டவையாக இருந்தன. பிரபஞ்சப் பரிணாம விதிகளின்படி அறியாமை இருளிலிருந்து இறுதியில் அவன் வெளிவந்தான். இப்போது நவீன அறிவின் உதவியால் ஊகங்களின் அடிப்படையிலான நம்பிக்கைகளை உதறிப் பட்டறிவு சார்ந்த முறைகளால் பொருட்களின் உண்மையான தன்மையை அவனால் அறிய முடிந்திருக்கிறது. இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த உளவியல் பேராசிரியரான டி. ஆர். மைல்ஸ் (T R Miles) இது தொடர்பாகக் குறிப்பிடுவதாவது:

கடந்த காலத்தில் மெய்யியலாளர்களுடைய சிந்தனைகள் வங்கியில் போதிய பணம் இல்லாமல் காசோலையில் எண்களை எழுதித் தருவதைப் போன்றவையாக இருந்தன. அந்த எண்களுக்குப் பணமதிப்பு எதனையும் அவர்களால் தர இயலவில்லை.

‘முழுமை’ என்பது பரிணாம வளர்ச்சியால் அமைவதில்லை என்னும் மெய்யியலாளர்களின் கூற்று இலக்கண ரீதியாகச் சரியான கூற்றாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்தச் சொற்கள் செல்லாத காசோலை போன்றவை. அதனை வங்கியில் செலுத்திப் பணம் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது.’ (2)

மனிதன் காணும் நிகழ்வுகள் இயற்கைக்கு மீறிய சக்தியால் நிகழ்கின்றன என முன்பு கூறப்பட்டது. இன்று இவை இயற்கை நிகழ்வுகள் என விளக்கப்படுகின்றன. கடவுளைக் கண்டுபிடித்தது அறியாமையிலிருந்து உருவான வெறும் ‘ஊகம்’ என்கிறது நவீன சிந்தனை. பரந்து விரிந்தவாறிருக்கும் அறிவால் கடவுள் நம்பிக்கை

இயல்பாக மறைந்து விட்டது. இது தொடர்பாக ஜூலியன் ஹக்ஸ்லி கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்:

கிரகங்களின் இயக்கம் கடவுளின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லை என நியூட்டன் தெரிவித்தார். 'வானியலில் கடவுள்' என்ற கருத்தியலின் தேவை இல்லை என லாப்ளஸின் புகழ்பெற்ற ஒரு முதுமொழி கூறுகிறது. உயிரியலிலும் இதனையே டார்வினும் பாஸ்டரும் கூறினர். நமது நூற்றாண்டில் அறிவியல் மற்றும் உளவியல் வளர்ச்சி, வரலாற்று அறிவின் பரவல் ஆகியவை மனித நடத்தையை விளங்கிக் கொள்வதில் கடவுள் கொள்கைக்கு இனி மதிப்பில்லை என்ற நிலைக்குக் கொண்டு வந்து கடவுளரை இல்லாமல் செய்து விட்டன. இந்த நிலையில் மனித வரலாற்றைக் கட்டுப்படுத்தவோ மனித நடவடிக்கைகளில் தலையிடவோ கடவுளால் முடியாது. (3)

இயற்கை நிகழ்வுகளைச் சுட்டிக்காட்டி கடவுள் அல்லது கடவுள்கள் அல்லது அருவமான சக்தி இருப்பதாக மனிதன் விளக்கினான். ஆனால் இந்த நிகழ்வுகளுக்கான காரணங்கள் முழுக்கவும் வேறு என்பதாக இயற்பியல், உளவியல், வரலாறு ஆகியவை இறுதியாக நிரூபித்தன எனவும் அறியாமையில் மூழ்கியிருந்த மனிதனோ இவை மதம் தொடர்பான புதிர் என்பதாகத் தொடர்ந்து கூறியவாறிருந்தான் எனவும் கடவுள் மறுப்பாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

இயற்பியல் உலகில் மாற்ற முடியாத விதிகள் சிலவற்றால் இந்தப் பிரபஞ்சம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்னும் கோட்பாட்டை முன்வைத்தவர் நியூட்டன் ஆவார். விண்ணில் இயங்கும் சூரியன் சந்திரன் நட்சத்திரங்கள் முதலியவை சில விதிகளுக்கு உட்பட்டு இயங்குவதாக அவர் குறிப்பிட்டார். இந்த ஆராய்ச்சியை முன்னெடுத்துச் சென்ற, பின்னர் வந்த பல கல்விமான்கள் பூமியிலும் விண்ணிலும் நிகழ்பவை அனைத்தும் மாற்ற முடியாத இயற்கை விதிகளால் இயங்குவதாக நிரூபித்தனர்.

குறைந்தபட்சம் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை இயங்கச் செய்தவர் கடவுள் என்பதையாவது இந்தக் கண்டுபிடிப்பு தொடக்கத்தில் அனுமதித்தது. இந்தக் கண்டுபிடிப்பிற்குப் பிறகு சர்வ வல்லமை வாய்ந்த சக்தியான கடவுளே அனைத்தையும் இயக்குபவர் என்னும் கருதுகோள் பொருளற்றுப் போனது. எனவே நியூட்டனும் அவரது

சிந்தனையை ஒத்த வேறு சில விஞ்ஞானிகளும் அனைத்து இயக்கத்திற்கும் மூலகாரணம் எனக் கடவுளிடம் நம்பிக்கை கொண்டனர். கடிகாரத்தின் அனைத்துப் பாகங்களையும் ஒன்றாக இணைத்து அவற்றைக் குறிப்பிட்ட முறையில் கடிகாரமாக வடிவமைக்கிறான் கடிகாரம் செய்பவன். அவனுக்கும் கடிகாரத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை. அதுபோல கடவுள் இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தார் என வால்டைரும் கூறினார். எந்தப் 'பெறுமதியுமற்ற செயலற்ற சடம்தான் கடவுள்' எனக் கடவுளை ஹியும் முற்றாக நிராகரித்தார். கடிகாரம் உருவாக்கப்படுவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் கடவுள் உலகைப் படைத்ததை நாம் பார்க்கவில்லையாதலால் கடவுள் மீது நம்பிக்கைகொள்ள முடியாது எனத் தமது வாதத்தை மேலும் உறுதியாக முன் வைத்தார்.

இன்று அறிவியல் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது; அறிவும் விரிவடைந்துள்ளது. இதனால் இயற்கை நிகழ்வுகளை மனிதனால் இன்று கணித்து ஆராய முடியும். ஆனால் கடந்த காலத்தில் இது சாத்தியமில்லாதிருந்தது. நிகழ்வுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடைய சங்கிலிக் கோவையாக இருப்பது பற்றிய அறியாமை இருந்தது. அதனால் நிகழ்வுகளைத் தனித்தனியாகக் கண்டு அவற்றை விளங்கிக்கொள்ள இயலாத நிலை இருந்தது. இப்போது போதிய அறிவு பெற்றுள்ள காரணத்தால் இயற்கை நிகழ்வுகள் நம்மை அதிர்ச்சியுறச் செய்வதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, இன்று சூரிய உதயமும் மறைவும் அனைவராலும் புரிந்து கொள்ளப்படும் பொதுவான விசயமாகி விட்டன. ஆனால் முந்தைய காலத்தில் இந்த நிகழ்வுகள் விளங்கிக்கொள்ள முடியாதவையாக இருந்தன. அதனால் அதற்குப் பொறுப்பாளராகக் கடவுள் என ஒருவர் நிச்சயம் இருக்க வேண்டும் என்பதாக மனிதன் ஊகம் செய்தான். இயற்கைக்கு மீறிய சக்தி ஒன்று இருப்பதை இது ஏற்றுக் கொள்ளும்படி செய்தது. மனித அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட இது போன்ற நிகழ்வுகள் அனைத்தும் அந்தச் சக்தியால் நிகழ்த்தப்படும் அதிசயம் என்பதாக மனிதன் அன்று எண்ணினான். ஆனால் பூமி அதன் அச்சில் சுழலும் காரணத்தால் சூரிய உதயமும் மறைவும் நிகழ்கின்றன என்பது இப்போது நமக்குத் தெரியும். எனவே சூரிய உதயத்தையும் மறைவையும் நிகழ்த்துபவர் கடவுளே என நம்பிக்கை கொள்வதற்கான தேவை இன்று இல்லை.

இது போல எத்தனையோ பிற விசயங்கள் நிகழ்வதற்குக் காரணம் கண்ணுக்குத் தெரியாத ஒரு சக்தியே என்பதாக முன்பு கருதப்பட்டது. இவை இயற்கைச் சக்திகளின் விளைவாகும் என இன்று நவீன ஆய்வு கூறுகிறது. அதாவது இயற்கை விளைவுகள் என்று வெளிப்படுத்தப்பட்ட பிறகு இயற்கைக்கு மீறிய சக்தி அல்லது கடவுள் இருக்கிறார் என நம்பிக்கை கொள்வதற்கும் அல்லது அதனை உண்மை என ஏற்றுக் கொள்வதற்குமான தேவை இயல்பாகவே மறைந்து விட்டது.

நீர்த்திவலைகளின் மீதான சூரியக்கதிர்களின் ஒளிச்சிதறல்களே வானவில்; கடவுள் தனது அடையாளமாக அதை வானில் வைத்தான் என்பது உண்மை அன்று. திடீரென வெடிக்கும் தவிர்க்க முடியாத நோய் காலராவாகும். எனவே அதனைத் தெய்வத்தின் கோபம் என்பதாக இனியும் அடையாளம் காண முடியாது.

விலங்குகளும் தாவரங்களும் லட்சக் கணக்கான ஆண்டுகளாய்ப் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்று உருவான காரணத்தால் அவற்றைப் படைத்தவன் இருக்கிறான் என்பதற்கு இடமில்லை. மட்டுமீறிய உணர்ச்சி வெளிப்பாடு, பைத்தியம் பிடித்த நிலை ஆகியவை ஒழுங்கு குலைந்தமனதின் அறிகுறிகளாகும். எனவே அத்தகையவர்களைப்பேய் பிடித்தாட்டுவதாக நம்புவதற்கு இடமில்லை. இறை நம்பிக்கையற்ற ஜூலியன் ஹக்ஸ்லி தமது வாதத்திற்கு ஆதரவாக இது போன்ற நிகழ்வுகள் 'இயற்கையான காரணங்களால் நடைபெறுகின்றன; இயற்கைக்கு மீறிய காரணங்களால் அவை நடைபெறுவதாகக் கூற முடியாது' என உறுதியாகக் கூறுகிறார். (4)

அறியாமையும் எதற்கும் ஏதோ ஒரு வகையில் விளக்கம் காணும் பேரார்வமும் சேர்ந்து மனிதனை இயற்கைக்கு மீறிய சக்தியைக் காரணம் காட்டச் செய்கின்றன. உளவியல் துறையில் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் 'கடவுளை உருவாக்கியது மனிதனின் அடிமனமேயாகும்; அவன் கண்டுபிடித்த புற உண்மைகள் அல்ல என்பதும் இந்தக் கண்ணோட்டத்திற்கு மேலும் வலுச் சேர்க்கின்றன. 'பிரபஞ்சத் திரையில் மனிதனின் வெளிப்பாடே கடவுள் என்பதைத் தவிர வேறில்லை' என்பதாக மேற்கத்திய அறிஞர் ஒருவர் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் அவர், இறப்பிற்குப் பின் மறுமை உலகம் என்ற கருத்தாக்கம் 'மனித விருப்பங்களின் அழகிய கற்பனை என்பது தவிர வேறில்லை' எனவும் தெய்வீக வெளிப்பாடு

என்பதும் கடவுளின் ஆதர்சம் என்பதும் 'குழந்தைப் பருவ உள் ஒடுக்குதலின் அசாதாரண வெளிப்பாடுதாம்' எனவும் கூறுகிறார்.

மனித மனம் இரு முக்கிய பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது என நவீன ஆராய்ச்சி கூறுகிறது. முதற்பகுதி மேல் (நனவு) மனம். இது மனதின் மேற்பகுதியில் உள்ளது. மன இயக்கத்தில் இதன் பங்கு மிகக் குறைவே. பார்வை, செவி உணர்ச்சி, நுகர்வு போன்ற ஐம்புலன்கள் தொடர்பான உணர்வுகள், எண்ணங்கள், செயல்பாடுகள் அனைத்தும் உணர்வு நிலையில் உள்ள இந்த நனவு மனதின் பகுதியில் உருக்கொள்கின்றன. இரண்டாம் பகுதி அடிமனம், இது மன இயக்கத்தின் மிகப் பெரிய பகுதி; மனிதனின் நடத்தையில் மாற்றங்களை, பெரும் விளைவுகளை அவன் அறியாமலே உண்டு பண்ணும் மறைவான மனதின் பகுதி. இது மனதின் மேற்பரப்பிற்குக் கீழ் உள்ளது. அடிமன எண்ணங்களை மனிதன் அறிவதில்லை. அவை அசாதாரணமான சூழ்நிலைகளிலோ தூங்கும் போது கனவுகளிலோதாம் வெளிப்படுகின்றன. பெருமளவு எண்ணங்கள் அடிமனதில்தான் புதைந்து கிடக்கின்றன. பனிப்பாறையின் ஒன்பதில் ஒரு பங்குதான் வெளியே தெரிகிறது. மீதி எட்டுப்பங்கு நீரினுள் மூழ்கியிருக்கிறது. அது போல ஒரு பங்கு அளவுதான் நனவு மனம் வெளித் தெரிகிறது; எட்டுப் பங்கு உள இயக்கம் அடிமனதில்தான் நிகழ்கிறது.

விரிவான உளவியல் ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு லீப்ராய்டின் கண்டுபிடிப்பும் அது பற்றிய விளக்கமும் வருமாறு:

குழந்தைப் பருவத்தின் போது சில நிகழ்வுகளும் எண்ணங்களும் அடிமனதிற்குள் உள்ளொடுக்கப்படுகின்றன. வயது வந்த பிறகு பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தாத அசாதாரணமான குன்றுபடியான நடத்தையை உள்ளொடுக்கப்பட்ட அடிமன எண்ணங்கள் ஒருவரிடம் ஏற்படுத்துகின்றன. மறுமை, சொர்க்கம், நரகம் முதலிய மதக் கருத்தாக்கங்களுக்கும் இது பொருந்தும். குழந்தையின் மனதில் உருவான நிறைவேறாத விருப்பங்களின் எதிரொலியான இவை நிறைவேறுவதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலை இல்லாத காரணத்தால் அடிமனதினுள் ஒடுக்கப்பட்டவையாகும். பின்னர் அடிமனம் தனது திருப்திக்காக நிறைவேறாத இந்த விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்ள ஒரு கனவுலகை உருவாக்கிக் கொள்கிறது. ஆழ்ந்த தூக்கத்திலிருக்கும் போது விருப்பங்கள் அதிசயமான

முறையில் நிறைவேறுவதாக ஒருவர் கனவு காண்கிறார். முழுக்கவும் உள் ஒடுக்கப்பட்ட குழந்தைப் பருவ விருப்பங்கள் திடீரென வெடித்து மனதின் மேற்பரப்பிற்கு வருகின்றன. இவை வெறியை அல்லது மட்டுமீறிய உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பான நிலையை அல்லது இயல்புக்கு மாறான நடத்தையை அவரிடம் உருவாக்குகின்றன. இவற்றுக்குக் காரணம் இயற்கைக்கு மீறிய சக்திகள் மனித மொழியின் மூலம் வெளிப்படுவதுதான் என மக்கள் தவறாகக் குறிப்பிட்டனர். இதுபோலத் தலைமுறை இடைவெளியும் ஒரு குடும்பத்தின் இவ்விதமாக ஒரு கோட்பாட்டினை உருவாக்க சாதாரண சமூக அசவுகரியம் பிரபஞ்ச அளவு கொண்டு செல்லப்பட்டது. இதனை அமெரிக்காவைச் சார்ந்த மானுடவியலாளரான ராஃப் லின்டன் (Ralph Linton) இவ்விதம் தொகுத்தளிக்கிறார்.

ஒருவனது செயல்பாடுகள் எவ்வளவுதான் நியாயமற்றவையாக இருப்பினும் சர்வ வல்லமை வாய்ந்த தெய்வத்திடம் தன்னை முழுவதுமாக அர்ப்பணித்து பக்தியை உறுதியாகப் பிரகடனம் செய்வதன் மூலம் அந்தத் தெய்வத்தைத் திருப்தி செய்ய முடியும். இது காலா காலமாக இருந்து வரும் செமிட்டிக்* குடும்பச் சூழ்நிலையின் மரபாகும். மனித நடத்தையில் விலக்கப்பட வேண்டியவற்றைக் குறித்த விரிவான விதிகளின் அமைப்பை அது முன் வைத்தது. இது மிகைப்படுத்தப்பட்ட யூத உயர் ஆளுமையின் மற்றொரு விளைவாகும். இது போன்ற ஓர் அமைப்பு மோசஸ் சட்டங்களில் உள்ளீடான ஒரு நம்பிக்கையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யூதப் பழங்குடியினர் அனைவருக்கும் இது போன்ற ஒழுங்கு முறை விதிகள் உள்ளன. விதிகள் உள்ளடக்கத்தில்தாம் வேறுபடும். இதுபோன்ற விதிகள் ஒரு பாதுகாப்பு உணர்வை அவர்களுக்குத் தருகின்றன. 'செய்யாதே' எனத் தந்தை கூறிய ஒவ்வொன்றையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கவனமாக அதைச் செய்யாதிருக்கும் ஒரு நல்ல பிள்ளையின் இயல்பை ஒத்தவை இந்த ஒழுங்கு முறைகள். யூதக் கடவுளான யாவே, மிகையான எதேச்சாதிக்கார ஆணாதிக்கத் தன்மைகளுடன் செமிட்டிக் தந்தையாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறார். இத்தகைய நீதித்துறை சார்ந்த கருத்தாக்கம் அரசியல் அதிகாரம் கொண்ட கடவுளை நம்புகிறது. இந்தக் கடவுளுக்கு யூத மதத்தில் முக்கிய இடமுண்டு.

*செமிட்டிக்: குறிப்பாக ஹிப்ரு, அரபு மொழி பேசும் இனம்.

கிறிஸ்தவம் மற்றும் இஸ்லாமியக் கருத்தாக்கங்களிலும் இத்தகைய முக்கிய இடம் கடவுளுக்கு உண்டு. (5)

சமய உண்மைக்கு எதிராக வரலாறு முன்வைக்கும் மூன்றாவது விவாதம் வருமாறு: குறிப்பிட்ட வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளில்தாம் சமயக் கருத்துக்கள் உருவாயின எனச் சமயத்திற்கு எதிரானவர்கள் கூறுகின்றனர். அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் ஏதும் இல்லாதிருந்த பண்டைக்காலத்தில் வெள்ளம், புயல், தொற்றுநோய் போன்ற இயற்கைப் பேரிடர்களிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் வழிவகைகள் மனிதனுக்கு இல்லாதிருந்தது. பாதுகாப்பற்ற இவ்விதச் சூழ்நிலைகளுக்கு அடிக்கடி அவன் ஆளாக நேர்ந்தது. இத்தகு ஆபத்துக்கள் சில அசாதாரண சக்திகளினால் ஏற்படுகின்றன என அவன் கற்பனை செய்து கொண்டான்.

ஆபத்துகள், பேரிடர்களின் போது தன்னைக் காக்கும் எனவும் அனைத்துத் துன்பங்கள் பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு வழங்கும் எனவும் இந்தச் சக்திகள் மீது நம்பிக்கை கொண்டான்; சமூகத்தை ஒன்றிணைக்கவும் சமூகத்திலுள்ள மக்களை ஒரு மையப்புள்ளியில் நிலையாகச் சேர்ந்திருக்கச் செய்யவும் ஓர் இணைப்புச் சக்தி தேவையானது. இந்தத் தேவைகளை ஏதோ சில வகைத் தெய்வங்கள் நிறைவேற்றின என மனிதன் நம்பினான். மனிதர்கள் அனைவரையும் விட அவை உயரியவை எனக் கருதப்பட்டதால் இதுபோன்ற தெய்வங்களை வணங்கத் தொடங்கினான். இந்தத் தெய்வங்களின் உதவியை நாடிப்பெற வேண்டியது ஒரு சமூகக் கடமையாகும் எனவும் கருதினான். இதனைச் சமூக அறிவியல் கலைக் களஞ்சியம் இவ்விதம் கூறுகிறது.

அரசியலும் குடிமைச் சக்திகளும் சமய வளர்ச்சியில் நிலையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. ஒரு தேசத்தில் எந்த வகை ஆட்சி நடைபெற்றதோ அதற்கேற்ப கடவுளரின் தன்மைகளும் பெயர்களும் மாற்றம் கொண்டன. மன்னன் கடவுளாகக் கருதப்பட்டது போல பூமியிலுள்ள அரசாங்கம் தெய்வீக ராஜாங்கம் என மாறியது. அது மட்டுமல்லாது இளவரசனும் அரசனும் உச்ச நீதிபதிகளாக இருந்தனர். அது போல மனிதன் குற்றவாளியா நிரபராதியா என்பதை இறுதியாக முடிவு செய்து நியாயம் வழங்கும் செயல்பாடு கடவுளிடம் இருந்தது. (7பக்கம் 233)

குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக் காலக்கட்டங்களில் நிலவிய சூழ்நிலைகளுக்கு மத்தியில் அறியாமையிலும் கையறு நிலையிலும் மனித மனம் உருவாக்கிக் கொண்டதே மதம். “மனிதனுக்கும் அவனது சுற்றுச் சூழலுக்கும் இடையேயான தொடர்பினால் உருவாகும் பரஸ்பர தாக்கத்தின் விளைவே மதம்” என ஜூலியன் ஹக்ஸ்லி சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

இத்தகைய தாக்கத்திற்குக் காரணமான குறிப்பிட்ட சூழ்நிலை இல்லை எனில் மதம் நீடித்திருப்பதற்கான நியாயமும் இல்லாது போய்விடும். இது பற்றி ஹக்ஸ்லி மேலும் கூறுகையில்:

கடவுள் கோட்பாட்டின் பயன்பாடு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது: இனியும் அதற்குப் பரிணாம வளர்ச்சி கிடையாது. மதம் உருவாக்கிய இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகளின் சுமையை மனிதன் தாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது பரவலாக உள்ள மாயாஜால மந்திரங்களின் தளைகளிலிருந்து தனிநபரின் மனதைப் பீடித்திருக்கும் பேய் பிசாசுகள் வரை, பேய் பிசாசுகளிலிருந்து கடவுளர் வரை, கடவுளர்களிலிருந்து கடவுள் வரை அனைத்தையும் அவன் தாங்கியாக வேண்டும். இத்துடன் கடவுளின் பரிணாம வளர்ச்சி முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. இந்தக் காலப் பகுதி நமது அக்கறைக்கு உரியதாகும். மேலை நாகரிகத்தின் ஒரு காலக்கட்டத்தில் கடவுளர் என்ற கருதுகோள் தேவையாக இருந்தது; அது வாழ்க்கைக்குப் பயனுடையதாக இருந்தது. (7)

மதம் ஒரு வரலாற்றுப் புரளி என்று கம்யூனிசத் தத்துவமும் கூறுகிறது. கம்யூனிசம் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில் மட்டுமே வரலாற்றைத் தனித்துக் காண்கிறது. எனவே அந்தத் தத்துவத்தைப் பொறுத்தவரை, வரலாற்றுக் கூறுகள் அனைத்தும் பொருளாதார விளைவின் பக்கவிளைவாகும்; கடந்த காலத்தில் நிலவிய நிலப்பிரபுத்துவ, முதலாளித்துவ அமைப்புகளே மதம் தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்தன என்பது கம்யூனிசத்தின் நிலைப்பாடாகும். காலாவதியாகிவிட்ட இந்த அமைப்புகள் இப்போது இயற்கையான மரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டிருக்கின்றன. மிக முக்கியமாகச் சமகாலப் பொருளாதார நிலைமையின் விளைவுதான் தார்மீகக் கருத்தாக்கங்கள் என்பதாக ஏங்கல்ஸ் கருதுகிறார். வர்க்கப் போர்களின் வரலாறே மனித வரலாறாகும்.

இதில் ஆளும் வர்க்கம் ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தைச் சுரண்டுகிறது எனவும் ஆளும் வர்க்கத்தின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் கருத்தியல் அடிப்படையை உருவாக்கவே மதமும் தார்மீக நெறிமுறைகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன எனவும் ஏங்கல்ஸ் மேலும் கூறுகிறார். சட்டங்கள், தார்மீக நெறிமுறைகள், மதம் ஆகிய அனைத்தும் பூர்ஷ்வாக்களின்* மோசடியான கண்டுபிடிப்புகள் எனவும் இந்தப் போர்வையின் அடியில் அதிகமும் ஒளிந்திருப்பது சுயநலமே எனவும் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

‘அக்டோபர் 1920இல் நடைபெற்ற அனைத்து ருசியக் காங்கிரஸ் மூன்றாம் மாநாட்டில் லெனின் உரையாற்றினார். அந்த உரையில் ‘கடவுள் மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. திருச்சபை நிர்வாகிகள், நில உடைமையாளர்கள், கடவுளைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பூர்ஷ்வாக்கள் ஆகியோர் தங்கள் சொந்த நலனைப் பாதுகாப்பதிலேயே அக்கறை கொண்ட சுரண்டல் பேர்வழிகள் ஆவர். அறநெறிச் சட்டங்கள் அனைத்தும் மனித ஆற்றலுக்கு மேம்பட்ட சக்தியிலிருந்து உருவானவை என்பதாலும் அவற்றின் கருத்தாக்கம் வர்க்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல என்பதாலும் அவற்றை நிராகரிக்கிறோம். நில உடைமையாளர்கள், முதலாளிகள் ஆகியோர் நலனைப் பாதுகாக்கவென வகுக்கப்பட்ட அந்த அறநெறிகள் பாட்டாளிகள், குடியானவர்களின் மனதை மறைக்கும் பணிமூட்டமாகும்; அது மட்டுமன்றி அது மாயையும் புரளியுமாகும். கம்யூனிஸ்டுகளாகிய எங்களின் தார்மீக விதிகள் தொழிலாளர்களின் வர்க்கப் போராட்டத்திற்கு மட்டுமே உட்படுபவை. தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நலனே அந்தத் தார்மீகக் கொள்கையின் அடிப்படையாக அமையும்’ (8)

மேற்குறிப்பிட்டவை அனைத்தும் மதத்திற்கு எதிரானவர்கள் முன்வைக்கும் வாதங்களாகும். இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மிகப் பெரும்பாலோர் மதத்தை நிராகரித்திருக்கின்றனர். ஓர் அமெரிக்க உளவியல் பேராசிரியர், ‘வரலாற்றின் மிகக் கொடூரமானதும் மிகக் கொடியதுமான புரளியே மதம்’ என்பதாக அறிவியல் பதிவு செய்கிறது. (9) என்று கூறினார்.

*செல்வவளமும் சமூக மேல்நிலையில் நாட்டமுமுடைய நடுத்தர வர்க்கத்தினர்.

குறிப்புகள்

1. திருக்குர்ஆன் 41:53
2. Religion and the Scientific Outlook. George Allen and Unwin Ltd p.20
3. Religion without Revelation. New York, 1958, p.58.
4. Ibid, pp. 18-19
5. Ralph Linton, The Tree of Culture, 1956, p.258
6. Julian Huxley, Man in the Modern World p.130
7. Ibid, Man in the Modern World, p.134
8. Lenin, Selected Works, Moscow, 1947, Vol.II. p.662
9. C A Coulson, Science and Christian Belief, p.4.

சீராய்வு

நவீனத்துவம் மதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை நிரூபிக்க மதத்திற்கு எதிரானவர்கள் முன்வைக்கும் பொதுவான விவாதங்களை முந்தைய பக்கங்களில் பார்த்தோம்.

சூரியன் சந்திரன் கோள்கள், மழை ஆகிய இயற்கை நிகழ்வுகள், உடல் உறுப்புகளின் இயக்கம் முதலியவற்றுக்கு விளக்கம் தரும் அறிவியல், அவை ஏன் யாரால் இயங்குகின்றன என்பது பற்றி குறிப்பிடுவதில்லை; அது மட்டுமன்றி அறியாமையும் காணும் பேரார்வமும் கடவுளை உருவாக்கின என்னும் தவறான நாத்திகச் சிந்தனை, மறுமை உலகம் என்பது மனிதனின் அழகிய கற்பனை என்ற பிழையான கருத்து, உள் ஒடுக்கப்பட்ட எண்ணங்களின் வெளிப்பாடே இறை தூதர்களின் போதனை எனக்கூறும் தவறான உளவியல் பார்வை, பொருளாதார நிலைமைகள் மட்டுமே மனிதனை வடிவமைக்கும் முக்கிய காரணி எனக் காட்டும் மார்க்ஸிய சிந்தனையின் போதாமை, பரிணாம வளர்ச்சியில் மதம் உருவானது என்ற சமூகவியலாளரின் தவறான கருத்தாக்கம் முதலியவை பற்றி விளக்கமாக நூலின் இந்தப் பகுதியில் காண்போம்.

இந்த விவாதங்கள் குறித்த நமது கருத்தை இப்போது காணலாம். இயற்பியல் சார்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு முன் வைக்கப்பட்ட விவாதத்தை முதலில் எடுத்துக் கொள்வோம். குறிப்பிட்ட இயற்கை விதிகளின்படியே அனைத்தும் நிகழ்வதாகப் பிரபஞ்ச ஆராய்ச்சி தெரிவிக்கிறது.

இந்த நிகழ்வுகளை விளக்கும் விதிகள் ஏற்கனவே உள்ளன; எனவே நமக்குத் தெரியாத ஒரு கடவுளை இதற்காகக் கற்பனை செய்ய வேண்டிய தேவை இல்லை என்பது இயற்பியலாளர்களின் விவாதம். ஒரு கிறிஸ்துவ இறையியலாளர் 'இயற்கை ஓர் உண்மை விளக்கம் அல்ல' என இதற்கான சிறந்த விடையைத் தருகிறார்.

இயற்கை விதிகளைத் தாங்கள் கண்டுபிடித்ததாக இயற்பியலாளர்கள் கூறுவது சரியே; ஆனால் அவர்கள் கண்டுபிடிக்காதது புதிர்களுக்கான தீர்வைத் தருவதற்காகவே மதம் தோன்றியுள்ளது என்பது. கண்முன் வெளிப்படையாகத் தெரியும் இந்தப் பிரபஞ்ச அமைப்பைத் தீர்மானிக்கும் வரையறைக்கு உட்பட்டே இயற்பியலாளர்களின் கண்டுபிடிப்புகள் இருந்தன; பிரபஞ்சத்தைப் படைத்ததற்கான உண்மையான காரணங்களைச் சுட்டிக்காட்டியது மதம்தான். உண்மையை அதிக விவரங்களுடன் நவீன அறிவியல் விரித்துக் கூறிற்று அதன் விளக்கத்தை அல்ல. 'எது இருக்கிறது?' என்னும் ஒரே கேள்வியே நவீன அறிவியலின் அக்கறையாகும். 'ஏன் அது இருக்கிறது' என்னும் கேள்வி அதன் ஆய்வு எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டதாகும். எனினும் ஏன் இருக்கிறது? என்ற இரண்டாவது விசயம் குறித்த விளக்கமே இப்போது நமது தேடலாகும்.

ஒரு கோழிக்குஞ்சு எவ்விதம் உலகிற்கு வருகிறது என்பதைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் இதனை விளக்கலாம். முட்டையின் வெளி ஓட்டிற்கு உள்ளே கரு வளர்கிறது. ஓடு உடைந்ததும் கோழிக்குஞ்சு வெளிவருகிறது. முட்டை ஓடு உடையும் சரியான தருணத்தில் இவ்விதம் நிகழ்வதும், சிறிய சதைத் துண்டான அந்தச் சிறுபறவை எப்படியோ சமாளித்து வெளியுலகிற்கு வருவதும் எப்படி? கடந்த காலத்தில் இதற்கான பதில் 'எல்லாம் கடவுள் செயல்' என்பதாக இருந்தது. 21 நாட்கள் முடிந்து குஞ்சு வெளிவரத் தயார் நிலையில் இருக்கையில், அதன் அலகில் கடினமான சிறு கொம்பு தோன்றி அதன் மூலம் முட்டை ஓட்டினை உடைத்துச் சதைத் துண்டமாகக் குஞ்சு வெளிவருகிறது. தன் வேலையை முடித்த கொம்பு சில தினங்களில் உதிர்ந்து விடுகிறது. இவை அனைத்தும் நுண்ணோக்கியின் மூலம் சமீபத்தில் கண்டறிந்த உண்மைகளாகும். குஞ்சை வெளிக் கொணர்பவர் கடவுள் என்ற பழைய கருத்தாக்கம் நுண்ணோக்கியின் மூலம் தெரிந்த அறிவியல் விளக்கத்திற்கு முரணானது என்பது மதத்திற்கு எதிரானவர்களின் பார்வையாகும்.

இது தவறான கருத்தாகும். குஞ்சு வெளிவருவதற்கான காரணத் தொடரில் மேலும் சில இணைப்புகளைச் சேர்த்ததுதான் நவீன ஆராய்ச்சியின் செயல். அந்த நிகழ்விற்கான (குஞ்சு வெளிவருதல்) உண்மையான காரணத்தை அது கூறவில்லை. குஞ்சு முட்டை ஓட்டை உடைக்கும் வகையில் கொம்பு வளர்கிறது என்பதைச் சேர்த்திருக்கிறது. அவ்வளவே! கோழிக்குஞ்சு முட்டை ஓட்டை உடைப்பது ஓர் இடைப்பட்ட நிலைதான். அதுவே அச்செயல் நிகழ்வதற்கான காரணமல்ல. கோழிக்குஞ்சின் அலகில் கொம்பு உருவாகும்படி செய்தது எது என்பதை அறிய வரும்போதுதான் அந்நிகழ்விற்கான காரணம் புரியும். இதனை வேறு விதமாகக் கூறுவதெனில் அந்நிகழ்விற்கான மூல காரணத்திற்குத் திரும்புகையில் முட்டை ஓட்டை உடைப்பதற்குக் கடினமான ஒரு கருவி குஞ்சுக்குத் தேவை, அதுவும் மிகச் சரியாக 21 நாட்களில் அதன் அலகில் கொம்பு என்னும் ஒரு பொருளைக் கட்டாயமாகத் தோன்றச் செய்து வேலை முடிந்ததும் அதனை விழச் செய்த அந்த மூல காரணி எது?

முட்டையின் ஓடு எவ்வாறு உடைந்தது? குஞ்சின் அலகில் கொம்பு எவ்வாறு முளைத்தது? அடுத்தடுத்த இந்தக் கேள்விகள் நிகழ்வுகளின் சங்கிலியில் ஒரு கண்ணியிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு நம்மை இட்டுச் செல்லலாம்; அல்லது மேலும் ஆய்வு செய்யும்படி தூண்டுதல் தரலாம்.

அமெரிக்க உயிரியலாளரான செசில் பாய்ஸ் ஹிமான் (Cecil Boyce Hamann) கூறுவதாவது:

செரிமானம் ரத்தத்துடன் கலப்பது பற்றிய புதிர்களைத் தெய்வம் தலையிட்டு சீர் செய்ததாக முன்பு கருதப்பட்டது. இப்போது அவை வேதியியல் மாற்றம் என்பதாகவும் ஒவ்வொரு வேதியியல் மாற்றமும் நொதியின்* கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது எனவும் விளக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இது கடவுளை அவனது பிரபஞ்சத்திலிருந்து இல்லாமல் செய்து விடுகிறதா? இந்த வேதியியல் எதிர்வினை நிகழவேண்டும் எனவும் அது நொதியால் மிகச் சரியாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டுமெனவும் தீர்மானித்தது யார்? மீண்டும் மீண்டும் நிகழும் பல்வேறு எதிர் வினைகளையும் அவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு

*நொதி: தான் மாற்றமடையாமல் ஒரு வேதியியல் மாற்றம் விரைந்து நிகழ்வதற்குத் துணை செய்யும், வழக்கமாக எல்லா உயிரினங்களாலும் உற்பத்தி செய்யப்படும் ஒரு பொருள்.

கொள்வதையும் தின அட்டவணையில் ஒரு தடவை மேலோட்டமாகப் பார்த்தாலே போதும். அவை தற்செயலான தொடர்பால் நிகழ்பவை அல்ல என்பது தெரியும். கடவுளின் செயல்பாடு சில சட்டத்திட்டங்களின்படி நிகழ்கிறது. இவ்வகையில் இறைவனுடைய படைப்புச் செயல்பாடு நிறுவப்பட்டுள்ளது என்பதை மனிதன் உணர்கிறான். (1)

நவீனக் கண்டுபிடிப்புக்களின் உண்மையான மதிப்பை இதிலிருந்து ஒருவர் புரிந்துகொள்ள முடியும். நடைமுறை சார்ந்து துல்லியமாக அவதானிக்கும் மனிதனின் திறன் அறிவியலாலும் தொழில் நுட்பத்தாலும் பெருமளவு வளர்ந்துள்ளது. இதன் காரணமாகப் பிரபஞ்சத்தை இணைக்கும் இயற்கை விதிகளை அவனால் உய்த்துணர முடிந்திருக்கிறது. இந்த விதிகளின்படியே பிரபஞ்சம் மிகத் துல்லியமாக இயங்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மழைத்துளிகள் மேகத்திலிருந்து பூமியில் விழுவதாகப் பண்டைக் காலத்து மனிதன் நினைத்தான். ஆனால் இப்போதோ கடல் நீர் ஆவியாகி மழையாய் உருக்கொண்டு புது நீர் மீண்டும் கடலுக்குச் செல்லும் வரையிலான செயல்முறை முழுவதையும் மனிதன் விரிவாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறான். இந்தக் கண்டுபிடிப்புகள் மூலம் மிகவும் தெளிவான விவரங்களுடன் கூடிய தகவல்களையே நாம் பெற்றிருக்கிறோம். இது தவிர வேறு எந்த வகையான புரிதலும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. மழைபொழிதல் என்னும் இயற்பியல் செயல்முறைகள் ஏன் நிகழ்கின்றன என்பது பற்றி இந்தத் தகவல்கள் இறுதியாக எதையும் கூறுவதில்லை. எவ்விதம் இயற்கை விதிகள் தோன்றின? எவ்விதம் அவை தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றன? துல்லியமாக இம்மியும் பிசகாமல் பூமியையும் வானையும் ஏன் இயங்கச் செய்கின்றன? வெறுமனே ஆழ்ந்து நோக்குவதன் மூலம் மாறா அறிவியல் உண்மைகளைக் கண்டறிதல் மனிதனால் சாத்தியமா? இவ்வினாக்கள் பற்றிய விளக்கம் எதனையும் அறிவியல் நமக்கு வழங்குவதில்லை. இயற்கையின் விதிகளை மட்டுமே கற்றுக்கொள்வதன் மூலம் பிரபஞ்சம் குறித்த விளக்கத்தைப் பெறமுடியும் என்பது வெறும் மாயை. இது தொடர்பாக 'இயற்கை எதனையும் விளக்குவதில்லை. அதற்கே விளக்கம் தேவையாக இருக்கிறது' என செசில் பாய்ஸ் ஹேமன் பொருத்தமாகக் கூறுகிறார்.

‘ரத்தம் ஏன் சிவப்பு நிறத்தில் இருக்கிறது?’ என ஒரு மருத்துவரிடம் கேட்டால், அவர் இவ்வாறு பதிலளிப்பார்:

‘ஏனெனில் லட்சக்கணக்கான சிறிய சிவப்பு வட்ட வில்லைகள் (ஓவ்வொரு கன செ.மீ. ரத்தத்திலும் ஐந்து மில்லியன்) உங்கள் ரத்தத்தில் உள்ளன. ஓர் அங்குலத்தில் எழாயிரத்தில் ஒரு பங்கு குறுக்குவெட்டு அளவைக் கொண்டுள்ள ஒவ்வொன்றும் ரத்த அணு என அழைக்கப்படும்.’

‘சரி அந்த வட்ட வில்லைகள் ஏன் சிவப்பு நிறத்தில் உள்ளன?’

‘ஏனெனில் அதில் ஹீமோக்ளோபின் என்ற பொருள் உள்ளது. அது நுரையீரலிலிருந்து ஆக்சிஜனை உறிஞ்சுகையில் பிரகாசமான செந்நிறம் கொள்கிறது. அதனால்தான் தமனிகளில் உள்ள ரத்தம் கருஞ்சிவப்பாக உள்ளது. இந்த ரத்தம் உடலில் பரவிச்சென்று உடல் உறுப்புகளுக்கு ஆக்சிஜனை அளிக்கிறது. அப்போது ஹீமோக்ளோபின் பழுப்பு நிறமடைகிறது.’

‘சரி இந்த ரத்த அணுக்கள் ஹீமோக்ளோபினுடன் எங்கிருந்து வருகின்றன?’

‘அவை மண்ணீரலில் உருவாகின்றன’

‘இது அற்புதம் டாக்டர். ஆனால் எப்படி ரத்தம், ரத்த அணுக்கள், மண்ணீரல், மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான பிற விசயங்கள் அனைத்தும் ஒத்திசைவு கொண்ட ஒரு முழுமையாக, ஒன்றுபடுத்தப்பட்டு மிகச் சரியாக செயல்படுகின்றன? அதனால் மூச்சுவிடவும் ஓடவும் பேசவும் வாழவும் என்னால் எப்படி முடிகிறது?’

‘ஆ.. அது இயற்கை’

‘இயற்கை..!’

‘இயற்கை எனக் கூறுகையில், புரிந்துகொள்ள முடியாத இயற்பியல், வேதியியல் சக்திகள் ஒன்று மற்றதன் மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கம் என்பதாகப் பொருள்படும்’

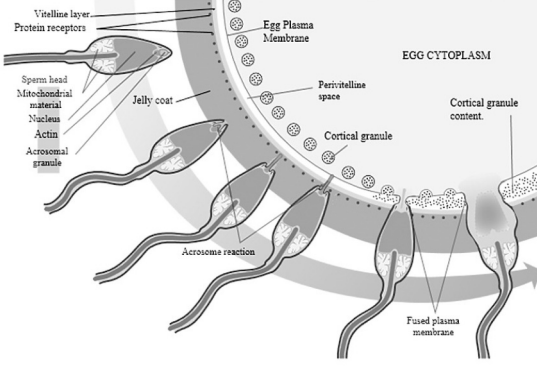
‘ஆனால் புரிந்துகொள்ள முடியாத அந்தச் சக்திகளின் தற்செயலான செயல்பாடு ஏதோ திட்டவட்டமான முடிவை நோக்கிச் செல்வது ஏன்? பறக்கும் பறவை, நீந்தும் மீன், இதோ கேள்வி கேட்டுக்

கொண்டிருக்கும் நான்.. என்னை உருவாக்குவதில் இந்தச் சக்திகள் எவ்விதம் தங்களின் செயல்பாடுகளை ஒருங்கிணைக்கின்றன?

‘நண்பனே நான் ஒரு விஞ்ஞானி. இவை எவ்விதம் நிகழ்கின்றன என்பது பற்றியே என்னால் கூற முடியும். இவை ஏன் அவ்விதம் இருக்கின்றன என்பதை என்னிடம் கேட்காதே’

மிகப் பெரும் அறிவுக் களஞ்சியத்தை விஞ்ஞானம் நமக்காக உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது. இதனை மறுக்க முடியாது. ஆனால் விஞ்ஞானத்திற்கு வரையறை உண்டு என்பதை மேற்கண்ட (மருத்துவருடான) உரையாடல் தெளிவாகச் சித்திரிக்கிறது. ஓர் எல்லையைத் தாண்டி விஞ்ஞானத்தால் மேலதிக விளக்கம் தர முடியாது. மதம் வழங்கும் விடைகளை அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளால் தர முடிவதில்லை. விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளின் எண்ணிக்கை கோடிக்கணக்கில் அதிகமானாலும் மதத்திற்கான தேவையை அது எந்த வகையிலும் பாதிக்கப் போவதில்லை. ஏனெனில் புலன்களால் அறிய முடிபவை பற்றியே இந்தக் கண்டுபிடிப்புகளால் விளக்கம் தர முடியும். என்ன நிகழ்கிறது என்பதை அவை எடுத்துக் கூற முடியும். ‘ஏன் அது நிகழ்கிறது?’ ‘மூல காரணம் எது?’ என்ற கேள்விகளுக்கு அவை விடை தருவதில்லை. இவை போன்ற கண்டுபிடிப்புகள் முழுமையற்ற தன்மை கொண்டவை; இடைநிலையில் துணையாகப் பயன்படுபவை.

முழுமையான இறுதி விளக்கத்தைக் கண்டடைவதன் மூலம் மதத்தின் இடத்தை அறிவியல் அடைய முடியும். உதாரணமாக ஓர் இயந்திரத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். உலோக முடியால் மூடப்பட்டிருக்கையில் அது எவ்விதம் இயங்குகிறது என்பதைக் காண முடியாது; மூடியை அகற்றினால் பல்வேறு பற்சக்கரங்கள் இயந்திரத்தின் பிற பாகங்களுடன் இணைந்து செயல்படும் விதத்தை நம்மால் காண முடியும். இயந்திரத்தின் பல்வேறு பகுதிகளைக் கண்டறிந்து அது எவ்விதம் இயங்குகிறது என்பதைக் கண்டு கொள்கிறோம். அதன் இயக்கத்தின் காரணத்தை நாம் புரிந்திருக்கிறோமா? அதன் ரகசியங்களை உண்மையில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறோமா? இயந்திரத்தின் செயல்பாடு பற்றிய அறிவே அதன் தன்னியக்கம், சுயமான பொருள் உற்பத்தி, பிரதிகளை எடுத்தல் ஆகியவற்றை முழுமையாக விளக்கி விடுமா? இல்லை என்பதே இதற்கான விடையாகும். அவ்வாறே பிரபஞ்சத்தின்

இயங்குமுறையை ஒரு சில முறைகள் பார்ப்பதன் மூலம் உதவி ஏதுமின்றித் தானாகவே பிரபஞ்சம் தோன்றியது என்பதையும் அது சுயேச்சையாகத் தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் எவ்விதம் நிரூபிக்க முடியும்? டார்வின் கோட்பாட்டை விமர்சனம் செய்த ஏ. ஹாரிஸ் இதே கருத்தையே, 'தகுதியானவை பிழைத்து வாழும் என்பதை இயற்கைத் தேர்வு விளக்கலாம். ஆனால் தகுதியானவற்றின் வருகையை அதனால் விளக்க முடியாது' எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

கடவுள் கருத்தாக்கம், இறப்புக்குப் பிந்தைய மறுமை வாழ்வு ஆகியவை உண்மைக்கு மாறான வெறும் பழங்கதை எனவும் மனித ஆளுமையையும் விருப்பங்களையும் பிரபஞ்ச எல்லை வரை நீட்டித்துக் கொள்ளும் புனைவு எனவும் உளவியல் கூறுகிறது. இந்தக் கருத்திற்கான அடிப்படை எதுவென எனக்கு விளங்கவில்லை. மனித ஆளுமையும் விருப்பங்களும் பிரபஞ்ச மட்டத்தில் இயல்பாகவே இருக்கின்றன என்ற கருத்தை நான் முன்வைத்தால் அதனை மறுப்பதற்கான போதிய உண்மைத் தரவுகள் என்னை மறுப்பவர்களிடம் இருக்குமா என்பது சந்தேகம்தான்.

தூரம், அளவுகோல்கள் பற்றிய விவாதத்திற்கு இப்போது வரலாம். மிகச் சிறிய தூரம் பற்றிப் பேசலாம். அணுவைப் பொறுத்தவரை என்ன நிகழ்கிறது? போஹ்ரின் கோட்பாட்டின்படி கண்ணுக்குத் தெரியாத அணுவின் உள் அமைப்பு சூரிய மண்டலத்தின் அமைப்பை ஒத்ததாகும். எலக்ட்ரான்கள் அணுவின் உட்கருவைச் சுற்றி வருவதைப்போல, கோள்கள் சூரியனைச் சுற்றி வருகின்றன. சூரிய மண்டலத்தில் கோள்களுக்கு இடையேயும், சூரியனுக்கும்

கோள்களுக்கும் இடையேயுமான தூரம் லட்சோப லட்சம் மைல்களாகும். அளவுகோள்கள் கொண்டு அளந்தால் கற்பனையே செய்ய முடியாத அளவு மிகப் பெருமளவு வித்தியாசமனவை. எனினும் அணுவின் அமைப்பும் சூரிய மண்டலத்தின் அமைப்பும் ஒரே விதமானவை. இவ்வாறிருக்கையில் உணர்வு ரீதியாக, நாம் உணர்பவை முழு நிறைவான வடிவத்தில் பிரபஞ்ச அளவில் இருப்பதில் வியப்பு எதுவுமில்லை. மனிதக் கருவில் மிக மிக நுண்ணிய கூறுகளான மரபணுக்கள் ஆறடி உயரமான மனிதனின் ஒட்டுமொத்த வளச்சியையும் முன்னேற்றத்தையும் தீர்மானிக்கின்றன என்னும் கருத்து அறிவு ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகையில் இதனை ஒப்புக் கொள்வதில் அதிகச் சிரமம் ஏதும் இராது. நாம் வாழும் உலகை விடவும் அளவிடற்கரிய விரிவான ஓர் உலக கண்களுக்குப்புலனாகாத விதத்தில் ஏற்கனவே இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் இருக்கிறது. இது ஆன்மிக ரீதியாக இந்த உலகின் எதிரொலியாகும். இந்த (மறுமை) உலகிற்கான மனித நாட்டம் இயற்கையானதாக இருக்கலாம்தானே!

குழந்தைப் பருவத்தில் சில சமயங்களில் சில எண்ணங்கள் மனதில் ஒடுக்கப்படுவதுண்டு. வாழ்வின் பிற்பகுதியில் அசாதாரணமான வடிவத்தில் இவை திடீரென வெளிப்படும். உளவியலாளர்களின் இந்தக் கருத்து சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் மனிதரின் இந்தத் தன்மையே மதத்தைத் தோன்றச் செய்தது என அனுமானிப்பது தவறான முடிவுக்கு இட்டுச் செல்லும். சாதாரண ஓர் உண்மைத் தகவலின் திரிபாக இது இல்லாதிருக்கலாம். ஆயினும் தவறான புரிதலேயாகும். ஒரு களிமண் உருவத்தை வடிவமைக்கும் குயவனை ஆழ்ந்து கவனித்து, மனிதனைப் படைப்பவனும் இவனே என உய்த்துணர்வது போலாகும். (களிமண்ணால்) உருவம் செய்வது, மனித உடலைப் படைப்பது இரண்டிற்கும் தரத்திலும் உருவாக்கும் விதத்திலும் பெருமளவு வேறுபாடு உள்ளது. எனவே இதனை இறைவனின் படைப்புடன் ஒப்புமை காண்பது முற்றிலும் அபத்தமாகும். இத்தகைய ஒப்புமை சரியானதே எனக்கொள்ளும் மனிதர்(மனங்கள்)தாம், மதத்தை 'மன நோய் கொண்ட தனிநபர் உளறல்களின் விளைவு' எனக் காண்கின்றனர்.

தர்க்கத்திற்குப் பொருந்தாத தகவல்களின் அடிப்படையில் அசாதாரணமான முடிவுகளுக்கு வருவதே நவீன சிந்தனையின் பொதுவான பலவீனமாகும். அடிமனதில் உள்ளொடுக்கப்பட்ட

எண்ணங்களின் தாக்கத்தால் உணர்வு ரீதியான சிக்கல்களுக்கு ஆட்பட்டு மன உளைச்சலுள்ள ஒரு நபர் இயல்புக்கு மாறாக உளறலாம். ஆனால் இறைத் தூதர்களுக்கு அருளப்பட்ட பிரபஞ்ச அறிவும் இத்தகைய உளறல் என்பதற்கு இதுவே எப்படி அத்தாட்சியாகும்? மன உளைச்சல் காரணமாக தூக்கத்திலும் விழிப்பிலும் ஏற்படும் குழப்ப நிலையை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் இதனையே தெய்வீக வெளிப்பாட்டிற்கான பிறப்பிடம் என உறுதிபடக் கூறுவது பகுத்தறிவுக்கோ அறிவியலுக்கோ ஒவ்வாத விவாதத்திற்குக் கீழிறங்குவதாகும். இறைத்தூதர்களின் தனிச் சிறப்புமிக்க வாசகங்களை மதிப்பீடு செய்ய வேறு அளவுகோல் எதுவும் இவ்விதம் விளக்கம் தருவோரிடம் இல்லை என்பதையே இது காட்டுகிறது. உண்மையை அளக்க இறை மறுப்பாளர்களிடம் இருப்பது இந்த ஒரே ஒரு அளவுகோல்தான் என்பதால் வேறு அளவுகோல்களே இல்லை என்று பொருள் இல்லை.

காது கேட்கும் திறன் கொண்ட, ஆனால் பேச முடியாத பிராணிகள் கூட்டம் தொலைவில் உள்ள கிரகத்திலிருந்து பூமிக்கும் வந்திருந்தன என வைத்துக் கொள்வோம். மனிதர்கள் பேசுவதையும் விவாதிப்பதையும் கவனித்த அந்தப் பிராணிகள் அது என்ன சப்தம்? எங்கிருந்து வருகிறது? என ஆராயத் தொடங்கின. இந்த ஆராய்ச்சியின் போது அந்தப் பிராணிகள் ஒரு மரத்தைப் பார்க்க நேர்ந்தது. அதன் கிளைகள் ஒன்றோடொன்று பிணைந்திருந்தன. அப்போது திடீரென வீசிய புயற்காற்றால் கிளைகள் உரசி உச்ச ஸ்தாயியில் கன கொடூரமாக அந்த மரம் ஒலி எழுப்பிற்று. காற்றடிப்பது நின்றதும் சப்தமும் நின்றது. பலமாக காற்று வீசிய ஒவ்வொரு முறையும் இதுவே நிகழ்ந்தது. இந்த நிகழ்வை ஆழ்ந்து கவனித்த அந்த உயிரினங்களுக்கிடையே இருந்த ஒரு வல்லநர் மனிதனின் வாயில் மேலும் கீழும் இருக்கும் தாடையில் உள்ள பற்கள்தாம் சப்தத்தை எழுப்புகின்றன என முடிவிற்கு வந்து மனிதப் பேச்சின் ரகசியம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உண்மையைத் தனது நுண்ணுணர்வு மூலம் பிற விலங்குகளிடம் தெரிவித்தார். இரண்டு பொருட்கள் உராய்கையில் நிச்சயமாக சப்தம் வரும். ஆனால் மனிதனின் பேச்சிற்கு மூல காரணமாக இந்த உராய்வைக் குறிப்பிடுவது சரியாகாது. இது போல இறைத் தூதர்களின் வாசகங்கள் அமைதியற்ற ஒரு அடிமனதிலிருந்து வெளிப்படும் குழப்பமான சொற்கள் என விவரிப்பது நகைப்பிற்குரியதாகும்.

சமூகம் மற்றும் குடும்பத்தின் தண்டனைக்குப் பயந்து கண்டனத்திற்குரிய சில விருப்பங்கள் நிறைவேற்றப்பட முடியாத நிலை ஏற்படும். இவை அடி மனதில் ஒடுக்கி வைக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக: தனது சகோதரியுடனோ மகளுடனோ தகாத உடலுறவு வைத்துக் கொள்ளும் ஆசை ஒருவரிடம் இருக்குமேயானால் அத்தகைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தாது அவற்றை அவர் அடிமனதுள் ஒடுக்கி வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இல்லையெனில் சமூக விலக்கம் சுமையாக அவரைக் கீழே அமிழ்ந்து போகச் செய்துவிடும். அது போலக் கொலை செய்ய வேண்டுமென்ற முனைப்பை ஒருவர் தன்னுள் உணர்வாரேயானால், தான் சிறையில் அடைக்கப்படுவோம் என்ற அச்சமும், தொடர்ந்துவரும் விரக்தியும் கொலை செய்யத் தூண்டும் அந்த உணர்வை அடிமனதில் ஒடுக்கி வைப்பதற்குக் காரணமாகி விடலாம்.

அடி மனதில் ஒடுக்கி வைக்கப்பட்ட இத்தகைய பெரும்பாலான விருப்பங்கள் தீய நோக்கம் கொண்டவை; சமூக விலக்கம் மற்றும் தண்டனை பற்றிய பயத்தினால் நிறைவேறாதிருந்த இந்த விருப்பங்கள் சில சிக்கல்களை உருவாக்குகின்றன; இதனால் மன உளைச்சலுக்கு ஆளான ஒருவனின் அடிமனம் வடிகால் காணாமேயானால், பீறிட்டு வெளிவரும் உணர்ச்சியால் அவன் ஏதேதோ பிதற்றுவான்; அதே நேரம் அவன் அடிமனதில் அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த விரோத எண்ணங்களையும் தீய விருப்பங்களையும் வெளிப்படுத்தவும் முயல்வான். இவை உளவியல் முன் வைக்கும் கருத்துக்களாகும். ஆனால் இத்தகைய ஒருவனை இறைத்தூதராகக் கருத வேண்டுமெனில் அது நிச்சயம் தீமையின் தூதாகவே இருக்கும்; நன்மையின் தூதாக அல்ல. இறைத்தூதர்கள் வெளிப்படுத்தும் சமயச் சிந்தனைகளின் சொல்தேர்வு, ஒப்பீட்டளவில் ஆகச் சிறந்த தூய்மையும் நற்பண்பும் கொண்டதாக இருக்கும். நற்குணத்தின் மறுவடிவமாகவே ஓர் உண்மையான இறைத்தூதர் இருப்பார். அவரது எண்ணம், சொல், செயலில் தூய்மை நிறைந்திருக்கும். அவருக்கு இணையாக ஒருவரும் இருக்க முடியாது. அச்சத்தின் காரணமாகத் தொடக்கத்தில் எந்தச் சமூகத்திடமிருந்து தனது கொள்கைகளை மறைக்க வேண்டியிருந்ததோ அந்தக் கொள்கைகள் பின்னர் அதே மக்களிடம் வலுவான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் நிலை ஏற்படும். மிகப் பெரிய அளவில் அவை மக்களை ஈர்க்கும்.

நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னரும் மக்கள் அந்தக் கொள்கைகளை உறுதியாகப் பின்பற்றி வருவர்.

உளவியல் பார்வையில் அடிமனம் என்பது ஒரு வெற்றிடம். அல்லது தொடக்கத்தில் அதில் ஒன்றும் இருந்திருக்கவில்லை. நனவு மனப் பகுதியின் ஊடாகப் பதிவுகள் அனைத்தையும் அது பெறுகிறது. பல்வேறு சமயங்களில் மனிதர்கள் எதிர்கொள்ளும் அனுபவங்கள் அடிமனதில் சேகரமாகின்றன என்பதையே இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. அனுபவமாக உணராத உண்மைகள் எவையும் அடிமனதில் சேமிக்கப்படமாட்டாது. ஆனால் ஆச்சரியப்படும் விதமாக, இறைத்தூதர்களால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட மதங்களில் காணப்படும் உண்மைகள் அந்த இறைத்தூதர்களே முன்பு அறிந்திராதவை; ஏன் மனித குலமே அறிந்திராதது. இறைத் தூதர்களின் வருகைக்குப் பிறகே சில உண்மைகளை மக்களிடம் பரப்ப முடிந்தது. அந்த உண்மைகள் அடிமனதின் சேமிப்புக் கிடங்கிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தால் அறியப்படாத மாபெரும் உண்மைகளைப் பரப்புவோர்களாக இறைத் தூதர்கள் இருந்திருக்க முடியாது.

வானியல், இயற்பியல், உயிரியல், உளவியல், வரலாறு, நாகரிகம், அரசியல் மற்றும் சமூகவியல் எனக் கல்வி அறிவின் அனைத்துப் பகுதிகளும் உள்ளடக்கிய மாபெரும் கருதுகோளுடன் தொடர்பு கொண்டவையாக இறைத்தூதர்களின் மதங்கள் இருக்கின்றன. பிழையான முடிவுகள், வீணான ஊகங்கள், உண்மையற்ற அறிவிப்புகள், தவறான கணிப்புகள், பலவீனமான தர்க்கங்கள் ஆகிய குறைபாடுகளுற்ற அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய போற்றுதற்குரிய சொல்லாடலாக சமய மறை நூல்கள் உள்ளன. ஒரு தனி மனிதன், அவன் என்னதான் உயர்திறன் வாய்க்கப் பெற்றிருந்தாலும், நனவு மனதிலிருந்தோ அடிமனதிலிருந்தோ தகவல்களைப் பெற்றுக் கொண்டிருப்பினும் இத்தகைய சொல்லாடலை ஒருபோதும் அவனால் வழங்கியிருக்க முடியாது. அணுகுமுறையிலும் பகுத்தறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டு முடிவிற்கு வருவதிலும் மானுட அறிவியல் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாக இறை நூல்கள் இருக்கின்றன. நூற்றுக் கணக்கான ஆண்டுகளாகத் தங்கள் முன்னோர்கள் கண்டறிந்து கூறிய உண்மைகளை அடுத்த தலைமுறையினர் அனைத்துக் கோணங்களிலும் ஆழமாகப் பரிசீலனை செய்து

ஏற்றுக் கொள்ளாது அவற்றை நிராகரித்திருக்கின்றனர். ஆனால் புனிதமானவையாகப் பொறிக்கப்பட்ட சமய உண்மைகளோ இதுநாள் வரை கேள்விக்குள்ளாக்கப்படவில்லை. குறிப்பிடும்படியான ஒரு தவறோ முரண்பாடோ அவற்றில் இருப்பதாக இதுவரை சுட்டிக் காட்டப்படவில்லை. மதத்தின் கோட்டை கொத்தளத்தைத் தாக்க முனைந்தோர் அதன் உயரத்தை அளக்கவும் முடியாது பின்வாங்கியுள்ளனர். தவறு தங்களுடையது என நிரூபிக்கப்பட்டதே இதற்குக் காரணம்.

வானியல் நிபுணரான ஜேம்ஸ் ஹென்றி ப்ரெஸ்டெட் (James Henry Breasted) எழுதிய கட்டுரையின் சாரத்தை இங்கே குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என நினைக்கிறேன். திருக்குர்ஆனில் (மாதங்கள் எண்ணிக்கை பற்றிய தொழில்நுட்பரீதியான) பிழை இருப்பதாக அவர் உறுதியாகக் கூறுகிறார். மேற்காசிய நாடுகளில் குறிப்பாக இஸ்லாமிய மதத்தின் தாக்கம் அதிகமாக இருந்த நாடுகளில் பழங்கால வழக்கத்தின்படி சந்திர காலண்டர் இன்றும் நடைமுறையில் இருப்பதாகவும், முஹம்மது சூரிய சந்திர வருடங்களுக்கிடையேயான வேறுபாட்டை அபத்தத்தின் எல்லைக்கே கொண்டு சென்றார் எனவும் அவர் கூறுகிறார். திருக்குர்ஆனில் இடையே சேர்க்கப்பட்ட மாதங்களைக் 'கூடாதெனத்' தடை செய்த முஹம்மது ஒரு நாட்காட்டி பற்றிய பிரச்சினைகளின் தன்மை குறித்து ஏதும் அறியாதவராக இருந்தார் எனவும் ப்ரெஸ்டெட் கூறுகிறார். சந்திர காலண்டரின்படி, ஒரு வருடம் 354 நாட்களைக் கொண்டது. இது சூரிய காலண்டரை விட வருடத்திற்கு 11 நாட்கள் குறைவாகும். இவ்விதம் ஒவ்வொரு 33 வருட முடிவிலும் ஒரு வருடம் தாமதமாகவும் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டு முடிவிலும் மூன்று ஆண்டுகள் தாமதமாகவும் சந்திர காலண்டர் காட்டும். சமய வழக்கத்தின் படி றமலான் நோன்பு இந்த ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் வந்தால் ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு றமலான் நோன்பு (66 நாட்கள் முன்னதாக) ஏப்ரலில் வரும். கீழைத்தேய நாடுகளில் யூத சர்ச் இத்தகைய குழப்பத்தைக் கைவிட்டு விட்டு, மாதங்களை இடையே சேர்க்கும் நடைமுறையை அனுசரித்து சந்திர காலண்டரை சூரிய காலண்டருடன் ஒத்திசைவாக இருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இவ்வித ஏற்றத் தாழ்வு காரணமாகச் சந்திர காலண்டரை பயன்படுத்தும் இத்தகைய பழங்கால நடைமுறையால்

மேற்கு ஆசியா முழுவதும் பாதிப்பிற்கு உள்ளாக வேண்டியிருக்கிறது (3) என அவர் கூறுகிறார்.

சூரிய சந்திர நாட்காட்டிகளின் சிக்கல்களை இங்கு நான் விவாதிக்கப் போவதில்லை. 'மிக அபத்தமான அறியாமை' என இஸ்லாத்தின் தூதர் மீது வைக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டு ஆதாரமற்றது எனவும், திருக்குர்ஆனைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டதன் விளைவு எனவும் உறுதியாகக் கூற விரும்புகிறேன். அது பற்றிய விவரம் வருமாறு. திருக்குர்ஆன் தடை செய்தது, இடையே சேர்க்கப்படும் மாதங்கள் தொடர்பானது அல்ல. 'நசா' (9:37) என்னும் நடைமுறையையே திருக்குர்ஆன் தடை செய்துள்ளது. 'நசா' என்ற அரபுச் சொல்லின் பொருள் தாமதப்படுத்துதல் என்பதாகும். அதாவது ஒத்திவைத்தல் அல்லது வேறு வரிசை முறைக்கு மாற்றுவது. எடுத்துக்காட்டாக: ஒரு நீர்நூற்றில் நீர் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் விலங்கை அங்கிருந்து அகற்றி விட்டு, உங்களுக்குச் சொந்தமான விலங்கை அங்கே நீர் குடிக்கும்படி செய்தால், அது ஒரு விலங்கின் சிறப்புரிமையை அனுமதியற்றுப் பறிமுதல் செய்வதாகும். ஒரு விலங்கை வித்தியாசமான வரிசை முறைக்கு மாற்றுவது அல்லது ஒரு விலங்கிற்குப் பதிலாக வேறு ஒரு விலங்கை இடம் மாற்றுவது என்னும் செயல்பாட்டினைக் குறிக்கும் அரபுச் சொல் 'நசா'.

இஸ்லாமிய நாட்காட்டியில் மாதங்களின் வரிசை அமைப்பில் இந்த அரபுச் சொல்லுக்கு நேரடியான தொடர்பு உள்ளது. இறைத்தூதர் இபுறாஹிம் நபி அவர்கள் 12 அரபு மாதங்களில் துல்காயிதா, துல்ஹஜ், முஹரம், ரஜப் ஆகிய நான்கு மாதங்களைப் புனிதமானதெனச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டார். இந்த மாதங்களில் போர் புரிதல், ரத்தம் சிந்துதல் ஆகியவை முழுக்கவும் தடை செய்யப்பட்டன. அதனால் மக்கள் முழுமையான பாதுகாப்புடன் சுதந்திரமாகப் பயணம் செய்து தங்களின் வர்த்தகச் செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ள முடிந்தது. வழிப்பறிக் கொள்ளை பற்றிய அச்சம் இல்லாமல் புனித ஹஜ் பயணம் மேற்கொள்ளவும் முடிந்தது.

எனினும் பிந்தைய காலக்கட்டத்தில் அரபுக் குலத்தவரிடையே கிளர்ச்சிப் போக்கு தலையெடுத்தது. அந்தச் சமயங்களில் போர் புரியக்கூடாது என்ற தடைச் சட்டத்திலிருந்து தப்புவதற்காக மாதங்களைத் தள்ளிபோடும் வழக்கத்தை அரபு குலக் குழுக்கள்

தொடங்கி வைத்தன. வலிமை மிக்க ஓர் அரபுக் குலம் புனிதமான முஹர்ரம் மாதத்தில் யுத்தம் செய்ய வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தால் அந்தக் குலத் தலைவன் புனித மாதங்களின் பட்டியலிலிருந்து முஹர்ரத்தை நீக்கி அந்த இடத்தில் சஃபர் மாதத்தை வைத்து அதுவே புனிதமானதாகக் கருதப்படும் என அறிவித்து விடுவான். இவ்விதம் இடை புகுந்து பட்டியலில் மாற்றம் செய்யும் நடைமுறை 'நசா' எனப்படும். இந்த நடைமுறையால் புனித மாதங்களில் போர் புரியாதிருந்தவர்களைக் காட்டிலும் புனித மாதங்களை மாற்றிப் போர் புரிந்தவர்கள் அதிகப் பலனடைந்தனர்.

மாதங்களின் எண்ணிக்கை ஆண்டிற்கு 12 என்பதற்குப் பதிலாக குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகளில் மட்டும் அது 14 மாதங்களெனக் கருதும் வழக்கம் அரேபியரிடையே இருந்தது எனச் சில கல்விமான்கள் கருதினர். திருக்குர்ஆனின் விளக்க உரையாளர்களில் ஒருவரான அப்துல்லா யூசஃப் அலி 'மாதங்களைக் கணக்கிடுவதைச் சீர் செய்வதற்காக ஒவ்வொரு மூன்று ஆண்டுகளின் முடிவிலும் ஒரு மாதத்தை இடையே சேர்த்துக் கொள்ளும் வழக்கத்தை ஒரு சில நாடுகள் பின்பற்றின. இந்த வழக்கம் தடை செய்யப்பட்டதாகத் திருக்குர்ஆன் குறிப்பிடுகிறது. இது 'நசா' என்ற தலைப்பின் கீழ் வராது' எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

'புனித ஹஜ் பயணத்தின் போது மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பாதுகாப்பையும் 'நசா' நடைமுறை பாதிக்கிறது. திருக்குர்ஆனின் கட்டளை (வசனம் 9:36) அறியாமைக்கால அரேபியரின் இந்தத் தன்னிச்சையான சுயநல நடத்தையைக் கண்டித்து முறைப்படுத்தப்படாத போர் நடவடிக்கைகளை முழுவதுமாக ஒழித்தது.

திருக்குர்ஆனின் மற்றொரு விளக்கவுரையாளரான ஜார்ஜ் சேல் (George Sale) இவ்விதம் கூறுகிறார்:

புனித மாதத்தைத் தவிர்த்துப் புனிதமற்ற ஒரு மாதத்தைத் தங்கள் வசதிக்கேற்பப் பேணிக் கொண்டனர். இதுவே சிலை வணக்கத்தில் ஈடுபட்டு வந்த அரேபியரின் கண்டுபிடிப்பு அல்லது புதுமையாகும். எடுத்துக்காட்டாக முஹர்ரம் மாத்திற்குப் பதிலாக அடுத்து வந்த சஃபர் மாதத்தைப் புனித மாதமாகப் பின்பற்றினர்.

மாறாக அவரது போதனை இறை வாசகங்களையே கொண்டிருந்தன; தனிமனிதனின் ஒடுக்கப்பட்ட அடிமன விருப்பங்களை அல்ல.

அறியாமை நிலவிய அந்தக் காலக்கட்டத்திலும் தமது அறியாமையை வெளிப்படுத்தக்கூடிய விதமாக இறைத்தூதர் எதையும் பேசவில்லை. அதாவது, அவர் பேசியது எதுவும் அறியாமையால் அல்ல. இப்பேர்ப்பட்ட வார்த்தைகள் அவரது அடிமனதிலிருந்து வெளிப்பட்டு இருப்பின், அவர் தமது அறியாமையை வெளிப்படுத்தக்கூடிய வார்த்தைகளைத் தவிர்த்து இருக்க இயலாது.

வரலாறு அல்லது சமூக அறிவியல் ரீதியில் ஆய்வு மேற்கொள்ளும் அறிஞர்கள் மதத்தைச் சரியான கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பதில்லை. இது அடிப்படையான குறைபாடாகும். அதனால் அவர்களின் கருத்துக்கள் முழுக்கவும் தவறாக உள்ளன. கோணலாக நின்றவாறு ஒரு சதுரத்தைப் பார்ப்போருக்கும், அதனைக் குறுங்கோணத்திலிருந்து பார்த்து அதனைச் செவ்வகம் என முடிவு செய்வோருக்கும் அவர்கள் ஒப்பாவர். எனினும் ஒரு சதுரம் இன்னும் சதுரம்தான். பார்ப்போரின் கண்ணோட்டத்தில்தான் தவறு உள்ளது.

இது போன்ற ஒரு கோணல் பார்வையில், 'மனிதனுக்கும் அவன் சூழலுக்கும் இடையேயான ஒருவகை ஊடாட்டத்தின் விளைவே மதம்' என டி.ஆர். மைல்ஸ் என்பவர் மதத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறார். இத்தகைய கல்விமான்களின் அடிப்படைத் தவறு மதத்தைப் புறவயமான விசயமாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவதே (Julian Huxley - Man in the Modern World பக்கம் 129). இந்த ஆய்வின்படி மதம் தொடர்பான வரலாற்றுத் தரவுகள் அனைத்தையும் தாறுமாறாகச் சேகரித்து அந்தத் தரவுகளின் அடிப்படையில் மதம் குறித்த கருத்தை உருவாக்குகின்றனர். தொடக்கத்திலேயே அவர்களின் நிலைப்பாடு இவ்விதம் தவறாக உள்ளது.

மதத்தைக் கல்விப் புலம் சார்ந்த) ஒரு விவாதப் பொருளாக, புறப் பிரச்சனையாக அணுகி அதனை அறிவியல் முறையில் ஆராய முடியும் என மைல்ஸ் கருதினார். அது தொடர்பாக முதன் முதலாக மேற்கொள்ள வேண்டிய செயல்பாடு வெவ்வேறு மதங்கள் சம்பந்தமான பழக்க வழக்கங்கள், கடவுள்கள், பேய், பூதங்கள், பலி,

வழிபாடு, மறுமை வாழ்வின் மீதான நம்பிக்கை, தடைகள், வாழ்வில் பின்பற்ற வேண்டிய விதிகள், நீதி நெறிமுறைகள் ஆகியவற்றைப் பட்டியலிடுவதாகும். இது விலங்குகளையும் தாவரங்களையும் பற்றிய விபரங்களைச் சேகரிப்பது போன்றதாகும். அறிவியல் இந்த விதமாகவே எப்போதும் தொடங்கும். ஆனால் பகுப்பாய்வோ இந்த மட்டத்திலேயே நின்று விடக் கூடாது; இன்னும் ஆழமாகச் செல்ல வேண்டும்.

இந்தப் பகுப்பாய்வு இரு வழிகளில் நடைபெறலாம். மதம் குறித்த இன்று வரையிலான புரிதலில் மேலதிக விளக்கத்தைத் தேடுதல், நிகழ் காலத்தைக் கடந்த காலம் கொண்டு விளக்கும் வரலாற்று முறையைப் பின்பற்றுதல் ஆகியவையாகும்.

பகுப்பாய்வை வரலாற்று அணுகுமுறை இந்த விதமாக மேற்கொள்வதில்லை. பிற சமூகச் செயல்பாடுகளைப் போலவே மதத்திற்கும் பரிணாம வளர்ச்சி உண்டு என்பதே அதன் அணுகுமுறை. மதத்தின் இயங்கு விசை, அதன் உள் தர்க்கம், அந்தந்தக் காலக்கட்டத்தின் உலகாயத மற்றும் சமூக நிலைமைகள் மதத்தின் மீது செலுத்தும் செல்வாக்கு ஆகியவை பரிணாம வளர்ச்சியைத் தீர்மானிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, பல தெய்வ வழிபாட்டிலிருந்து ஓரிறைக் கொள்கை நோக்கிய போக்கினை முதலில் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதற்கான அடிப்படை ஆத்திகம் என வைத்துக் கொண்டால், காலப்போக்கில் ஓரிறைக் கொள்கையாக அது மாறுவதைத் தவிர்க்க முடியாது. (4)

இந்த அணுகுமுறையின் விளைவாக, மதம் உண்மையின் வெளிப்பாடு என்பதைக் காட்டிலும் ஒரு சாதாரணச் சமூகச் செயல்முறை ஆகும். உண்மையின் வெளிப்பாடு என்பது அடிப்படையில் ஒரு லட்சியம். எனவே உண்மையின் வரலாறு அதன் (லட்சிய) அறிகுறிகளுடன் ஆராயப்பட வேண்டும். மாறாக மதம் சமூகச் செயல்முறை எனில் அதற்கு உள்ளார்ந்த லட்சியம் என எதுவும் இருக்க முடியாது; சமூகத்தின் ஏற்புடைத் தன்மையே போதும். எனவே நடைமுறையில் உரிய இடத்தைச் சமூகம் தரும் வரையில்தான் சமூக வழக்கமோ சமூக மரபோ நீடித்திருக்க முடியும். சமூகம் அதனைப் புறக்கணித்து விட்டு அந்த இடத்தில் வேறு ஏதாவது நடைமுறையைப் பின்பற்றுமேயானால் சமூக

மரபின் மீதான வரலாற்றுக் கவனம் மட்டுமே எஞ்சியிருக்கும்; அதன் முக்கியத்துவம் மறக்கப்பட்டுவிடும்.

ஆனால் மதத்தின் விசயமோ இதிலிருந்து பெருமளவு வேறுபட்டது. இது தொடர்பாக இயற்பியல் வல்லுநரான ஃப்ரெட் ஹாயில் (Fred Hoyle) குறிப்பிடுவதாவது:

“அறம் சார்ந்த உணர்வோ மத உணர்வோ எதுவாயினும் அந்த உணர்வுக்கு அசாதாரணமான வலு உண்டு. எதிர்ப்பின் போதும் சக்தி வாய்ந்த அரசியல் செயல்பாடுகளால் ஒடுக்கப்படும் போதும் இந்த உணர்வு அதன் குறிக்கோளைக் கைவிடுவதில்லை. பழங்கால மூட நம்பிக்கையான மதம் இல்லாமலேயே நவீன மனிதன் வாழ முடியும் எனப் பேசியும் எழுதியும் தொடர்ந்து செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. உயிரியல் கூறுகளின்படி இந்த உணர்வு (எடுத்துக்காட்டாகத் தான் வாழும் குழுவின் மீது தேசபக்தி ரீதியில் ஒருவர் கொள்ளும் விசுவாசம்) பழங்காலத்திலிருந்தே இருந்து வருவது உண்மையானால் பிற விலங்குகளிடமும் இதனை நிச்சயம் காண முடியும். என்னைப் பொறுத்தவரை (மதம் என்பது பழங்கால மூட நம்பிக்கை) இந்தச் சிந்தனைக்கான சான்றினை ஒருவரும் முன் வைத்தில்லை. மனிதனைப் பொறுத்த வரை மத உணர்வு அவனுக்குத் தனித்தன்மை தரும் ஒன்றாகும். வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலக்கட்டத்தில் வாழ்ந்த மனிதனிடம் இது வலுவாக இருந்தது. அடுத்தக் காலக்கட்டத்தில் அறிவார்ந்த இலக்குகளில் அவன் அதிக வெற்றி அடைந்தான். சமீப காலத்தில் இந்தப் போக்கு மாறியுள்ளது. கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளாய்த் தென்படும் இந்த மாற்றம், தற்காலிகமானதுதான். மதத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் பற்பல கற்பனைகள், அலங்காரங்கள் எவையும் இல்லாமல் அதனைக் காண்போமானால் அது ஏற்கனவே நமக்குள் இருக்கும் ஓர் ஒட்டுமொத்தமான அறிவுறுத்தல் என்பதைக் காணலாம். ‘மேலே உள்ள ஏதோ ஒன்றிலிருந்து’ இங்கே நீ வந்திருக்கிறாய். அதனைத் தேடு. எதிர்பார்த்ததை விடவும் மேலாக நீ காண்பாய்.’ (5)

நமது வீட்டுத் தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள், போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், ஆடை, வீடு ஆகியவற்றைக் கணக்கெடுப்பது போல் மதத்தை ஆய்வு செய்ய முடியாது. ஏனெனில் மதம் அதன் அளவில் ஒரு தனித்த பொருளாகும். எனவே ஒரு சமூகம் தனது சுயேச்சையான

விருப்பத்தின்படி அதனை ஏற்கவோ மறுக்கவோ செய்யலாம். அல்லது மதத்தின் ஒரு பகுதியையோ அல்லது திரிக்கப்பட்ட ஒரு வடிவமாகவோ ஏற்றும் கொள்ளலாம். இதன் விளைவாகக் குறிப்பிட்ட சமூகங்களின் பழக்க வழக்கங்களின்படி வேறுபட்ட வடிவங்களில் மதம் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்றிருக்கலாம்; ஆனால் மதத்தின் அடிப்படைத் தன்மை மாறுவதில்லை; அது அப்படியே இருக்கும். எனவே வெவ்வேறு சமூகங்களில் பரவலாகக் காணப்படும் வேவ்வேறு வடிவங்களைக் கொண்டுள்ள சமயங்கள் அனைத்தையும் 'மதம்' என்ற ஒரே தலைப்பின் கீழ் வகைப்படுத்துவது தவறு. ஜனநாயகத்தைத் தொடர்புபடுத்தி இதற்கு விளக்கம் தரலாம்.

ஜனநாயகம் என்பது மக்களால் நடத்தப்படும் அரசமைப்பாகும். அது மக்களால் நேரடியாகவோ மக்களின் பிரதிநிதிகளாலோ நடத்தப்படுவதாகும். இந்த அளவுகோலின்படி ஒரு நாட்டின் அரசியலமைப்பு இருந்தால் மட்டுமே அங்கே உண்மையான ஜனநாயகம் உள்ளதாகக் கூறமுடியும். ஜனநாயகத்தைப் புரிந்து கொள்ளக் கீழ்க்காணும் அணுகுமுறையை மேற்கொள்ளலாம். தங்களின் நாடுகளில் ஜனநாயக ஆட்சி நடைபெறுவதாகக் கூறும் நாடுகள் அனைத்தையும் தொகுப்புவாத நிகழ்முறையில் (எடுத்துக்காட்டு: இந்தக் காகம் கறுப்பு. அந்தக் காகம் கறுப்பு. எனவே எல்லாக் காகங்களும் கறுப்பானது) ஆராய்ந்து அந்தந்த நாடுகளில் நிலவும் பொதுவான தன்மைகளைக் கண்டறிந்து ஒரு சித்திரம் உருவாக்கினால், அது தெளிவாக இராது; தடுமாறி நடந்த விலங்கினால் குழம்பிய குட்டையிலுள்ள நீரைப்போல இருக்கும். அப்போது ஜனநாயகம் என்ற வார்த்தையே பொருளற்றதாகி விடும். இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, சீனா என்கிப்து ஆகிய நாடுகளின் ஜனநாயக ஆட்சியை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த நாடுகளுக்கிடையே ஜனநாயக ஆட்சி முறையில் பொதுவான அம்சம் என ஏதேனும் உள்ளதா? இந்திய ஜனநாயகத்திற்கும் பாகிஸ்தானில் நடைபெறும் ஜனநாயக ஆட்சிமுறைக்கும் ஒத்த தன்மை ஏதேனும் உள்ளதா? இன்று உலகில் உள்ள பல்வேறு ஜனநாயக ஆட்சிமுறை அனைத்தையும் பரிணாமச் சட்டகத்திற்குள் வைத்துப் பார்த்தால் ஜனநாயகம் என்பதே அதிகக் குழப்பம் தரும் சொல்லாகிவிடும். ஜனநாயகத்தின் பிறப்பிடம் பிரான்ஸ். அங்கு நிலவும் ஜனநாயகத்தின் வளர்ச்சியை ஆராய்ந்தால் பிந்தையை காலக்கட்டத்தில் ஏறத்தாழ

ராணுவ எதேச்சதிகாரமே நடந்தது என்பது புலனாகும். (ஜெனரல் டி கோல் 1890 - 1970)

தொகுப்புவாத நிகழ்முறையில் மதத்தை ஆராய்வது சரியான முடிவைத் தராது. அது மட்டுமன்றி கடவுளற்ற புத்தமதத்தைச் சமய வரலாறு உதாரணமாக முன்வைப்பதால் கடவுள் என்ற கருத்தையே அது கைவிடச் செய்து விடும். ஒழுக்கத்தை மனதில் பதிய வைக்க மதம் அவசியமெனினும் இறைவன் மீதான நம்பிக்கையை அது கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது என்பது இந்தப் போக்கை ஆதரிப்போரின் விவாதமாகும். ஒரு மதம் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற கருத்திற்குப் பரவலான ஆதரவு இன்று காணப்படுகிறது. கடவுளற்ற மதமும் இதே நோக்கத்திற்கே உதவுகிறது. வளர்ச்சியடைந்த இன்றைய காலக்கட்டத்தில் புத்தமதத்தைப் போன்ற சமய அமைப்பே சமூகத்தின் தேவைகளுக்கு மிகவும் பொருத்தமானது என அவர்கள் உறுதியாக எண்ணுகின்றனர். இந்தச் சிந்தனையாளர்களைப் பொறுத்தவரை சமூகமும் அதன் அரசியல், பொருளாதார லட்சியங்களுமே நவீன யுகக் கடவுளாகும். நாடாளுமன்றமே 'இந்தக் கடவுளின் தூதர். இதன் மூலமாகவே நவீனக் கடவுள் தமது கட்டளையை மனித குலத்திற்குத் தெரிவிக்கிறார். பள்ளிவாசல்கள், தேவாலயங்கள் ஆகியவற்றை விடவும் அணைகளும், தொழிற்சாலைகளுமே கடவுள் வழிபாட்டுத் தலங்களாகும்' (6)

கடவுள் நம்பிக்கையிலிருந்து கடவுள் மறுப்பு (எடுத்துக்காட்டு புத்தமதம்) என்பது ஒரு முன்னகர்வு எனப் பரிணாம வளர்ச்சி அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் சமய ஆராய்ச்சி கூறுகிறது. இந்தக் கண்ணோட்டமுடைய அறிஞர்கள் கீழ்க்கண்ட முறையில் ஆய்வு செய்தனர். சமயம் தொடர்பாகக் காலம் காலமாகச் சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகளையும் பின்னர் தனிப்பட்ட முறையில் சுயேச்சையாகத் திரட்டிய தரவுகளையும் ஒன்று சேர்த்து அவற்றைப் பரிணாம வளர்ச்சி நிலைகளின்படி ஒழுங்கு செய்தனர். தகவல்களின் நம்பகத்தன்மையில் ஏதேனும் சந்தேகம் இருந்தால் அவற்றை நீக்கினர்.

எடுத்துக்காட்டாக, பலதெய்வக் கோட்பாட்டிலிருந்து தொடங்கிய கடவுள் கருத்தாக்கம் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து ஓரிறைக் கொள்கையாக உருவானது எனச் சமூகவியலாளர்களும் மானுடவியலாளர்களும் விரிவான ஆராய்ச்சியில் 'கண்டறிந்தனர்'.

ஆனால் இந்தப் பரிணாமச் சுழற்சி எதிர்த் திசையில் திரும்பி ஓரிறைக் கொள்கைக்கு முரணாக பலதெய்வக் கோட்பாடாக மாறியது எனப் பின்னர் கருதினர். அது மட்டுமன்றி 'பல தெய்வக் கருத்தாக்கம்' உள்ளார்ந்த சில குறைந்தபட்ச மதிப்பீடுகள் கொண்டுள்ளதாகவும் அவர்கள் கூறினர். அதாவது: 'பல்வேறு தெய்வங்களில்' நம்பிக்கை கொள்வதன் மூலம் பிற சமுதாயக் கடவுள்களின் இருப்பை ஏற்றுக்கொண்டு நல்லிணக்கத்துடன் மக்களை வாழச் செய்தது. ஆனால் 'ஒரே இறைவன்' என்ற கோட்பாடோ பிற தெய்வங்கள் அனைத்தையும், அவற்றின் மீது நம்பிக்கை கொண்டோரையும் இயல்பாகவே மறுத்தது. இவ்விதம் 'உயர் சமயம்' என்ற கருத்தாக்கம் பிறந்தது. இதனால் பல்வேறு குழுக்கள் மற்றும் தேசங்களிடையே முடிவுறா யுத்தம் நிகழ்ந்தது. இவ்விதம் தவறான திசைக்குத் திரும்பிய கடவுள் கருத்தாக்கம் பரிணாம விதியின் படி (7) தனது புதை குழியைத் தானே தோண்டிக்கொண்டது.

(இந்தப் பரிணாமச் சுழற்சி எதிர்த்திசையில் திரும்பி ஓரிறைக் கொள்கைக்கு முரணாக பலதெய்வக் கொள்கையாக மாறியது என்ற சிந்தனையால்) கடவுள் கருத்தாக்கம் ஓரிறைக் கொள்கையுடன் தொடங்கிற்று என்ற உண்மை இப்போது முற்றாக நீக்கப்பட்டது. ஓர் இறைவன் மீது நம்பிக்கைகொள்ள மக்களை அறிவுறுத்திய முதல் இறைத்தூதர் நோவா என்பது வரலாற்று ரீதியாக நிறுவப்பட்ட உண்மையாகும். பலதெய்வக் கோட்பாடு என்பது எண்ணற்ற தெய்வங்களை வழிபடுதல் என்பதான பொதுவான புரிதல், அதன் முழுமையான அர்த்தத்தில் சரி அல்ல. இதற்கான காரணம் வருமாறு: ஒரே படிநிலையில் இருக்கும் பல தெய்வங்கள் மீது நம்பிக்கை கொண்டுள்ள ஒரு தேசம் எதுவும் இல்லை. படிநிலையில் உச்சிப் படியில் 'உயர் கடவுளும்' அவருக்குக் கீழே புனித ஏணியின் கீழ்ப்படியளில் சிறு தெய்வங்களான அவரது பரிவாரங்களும் இருப்பதைப் பலதெய்வக் கோட்பாடு குறிப்பாகச் சுட்டுகிறது. இவ்விதம் 'கடவுள்களின் கடவுள்' என்ற (ஓரிறைக்) கருத்தாக்கத்தையே பல தெய்வக் கொள்கை எப்போதும் கொண்டிருக்கிறது. எனவே பரிணாம வளர்ச்சியின்படி மதம் / ஓரிறைக் கொள்கை உருவானது என்னும் கூற்று அடிப்படை அற்றது என்பதை இது உணர்த்துகிறது.

பொருளாதார நிலைமைகள் மட்டுமே மனிதனை வடிவமைக்கும் உண்மையான காரணிகள் என்ற கருதுகோளின் அடிப்படையிலான

மார்க்ஸின் வரலாற்று அணுகுமுறை பொருளற்றதாகும். மார்க்ஸைப் பொறுத்தவரை பிரபுத்துவம் மற்றும் முதலாளித்துவக் காலக்கட்டத்தில் சமயம் தோன்றியது. கொடுங்கோன்மையான இந்த இரு அமைப்புகளும் சுரண்டலை வளர்த்தன. அந்தச் சமயத்தில் உருவான தார்மீக மற்றும் மதக் கருத்தாக்கங்கள் அந்தச் சூழலையே பிரதிபலித்தன. சுரண்டலை ஏற்றுக் கொண்ட அந்தக் கருத்தாக்கங்கள் அது தொடர்ந்து நீடிப்பதற்கும் ஆதரவு தந்தன. ஆனால் மார்க்ஸின் கோட்பாட்டை அனுபவத்தின் மூலம் சோதித்து நிரூபிக்கவும் முடியாதிருந்தது. தனி மனிதனின் சுயேச்சையான விருப்பத்தை நிராகரிக்கும் இந்தக் கோட்பாடு, பொருளாதார நிலைமைகளின் விளைவே மனிதன் எனக் கருதுகிறது. ஒரு தொழிற் சாலையில் சோப்புக் கட்டிகளை உற்பத்தி செய்வது போல, சுற்றுச் சூழல் தொழிற்சாலையில் மனிதன் வடிவமைக்கப்படுகிறான். சுய சிந்தனையின்படி அவன் செயல்படுவதில்லை. அவன் எந்தச் சூழ்நிலை அமைப்பில் இருக்கிறானோ அதற்கு இணக்கமாக இருக்க வேண்டியவனாகிறான். மார்க்ஸிசம் மறுக்கப்பட முடியாத உண்மையெனில் அந்தக் காலக்கட்டத்தில் நிலவிய பொருளாதார நிலைமைக்கு எதிராக முதலாளித்துவ சமூகத்தின் தயாரிப்பான கார்ல் மார்க்ஸ் கிளர்ந்தெழு முடிந்தது எப்படி? மார்க்ஸிசம் அந்தக் காலக்கட்டத்தில் இருந்த பொருளாதார நிலைமைகளின் விளைவாகத் தோன்றியது எனில் அதே தர்க்கத்தின்படி சமகாலப் பொருளாதார அமைப்பில் தோன்றிய மதத்தில் ஏன் நம்பிக்கை கொள்ளக் கூடாது? சமயம் தொடர்பான மார்க்ஸிசத்தின் நிலைப்பாடு சரியெனில் அதே நிலைப்பாடு மார்க்ஸிசத்துக்கும் பொருந்தும் தானே? எனவே இந்தக் கோட்பாடு அபத்தமானது. இதற்கு ஆதரவாக அறிவியல் மற்றும் பகுத்தறிவு ரீதியான நிரூபணம் எதுவுமில்லை.

இந்தக் கோட்பாட்டினை நடைமுறையில் பின்பற்றிவந்த சோவியத் யூனியனின் கடந்த 65 ஆண்டுகாலச் செயல்பாடுகள் பொய்யான கருதுகோளின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டவை என்பதை உணர்த்தும்.

சோவியத் யூனியனின் பொருளாதார நிலைமைகள் மாறியுள்ளதென நீண்ட காலமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. உற்பத்தி, பண்ட மாற்று, விநியோகம் ஆகியவற்றில் முதலாளித்துவம் அற்ற நிலை அங்கே உருவாகியுள்ளது. ஆனால்

ஸ்டாலின் ஆட்சியில் கொடுங்கோன்மையும் அடக்குமுறையும் இருந்தாகவும் பிற முதலாளித்துவ நாடுகளைப்போலவே பொது மக்கள் சுரண்டப்பட்டனர் எனவும் ஸ்டாலின் மறைவுக்குப் பிறகு ருசியத் தலைவர்களே ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர். ஊடகத் துறை அரசாங்கத்தின் முழுக்கட்டுப்பாட்டில் இருந்த காரணத்தால் கொடுங்கோன்மையும் சுரண்டலும் நியாயமான நடவடிக்கையே என ஸ்டாலின் உலகிற்குக் காட்டினார். பத்திரிகைத் துறை அரசாங்கத்தின் முழுக்கட்டுப்பாட்டிலேயே இன்னும் இருப்பதால் ஸ்டாலின் காலத்தில் வெற்றிகரமாக நடந்தேறிய அதே நாடகம் அப்பட்டமான தவறான பிரச்சாரப் போர்வையில் இன்னும் தொடர்வதாக அனுமானிக்க வேண்டியதுள்ளது. பிப்ரவரி 1956இல் நடந்த ருசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் இருபதாம் மாநாடு ஸ்டாலினின் கொடுங்கோன்மை நடவடிக்கைகளை அம்பலப்படுத்திற்று. ஸ்டாலினைத் தொடர்ந்து ஆட்சிக்கு வந்தவர்களின் கொடுஞ் செயல்களைக் கட்சியின் 40ஆம் மாநாடு வெளிப்படுத்தினால் அதில் ஆச்சரியம் எதுவும் இருக்க முடியாது. உற்பத்தி, பண்டமாற்று அமைப்புகளுக்கும் புதிய சிந்தனை உருவாவதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதை அரை நூற்றாண்டு கால சோவியத் அனுபவமே தெளிவாக உணர்த்துகிறது. உற்பத்தி, பண்டமாற்று ஆகிய அமைப்பு முறைகளுக்கு உட்பட்டு மனித சிந்தனை உருவாகியிருக்குமேயானால் ருசியா போன்ற கம்யூனிச நாடுகள் ஒடுக்குமுறையையும் சுரண்டலையும் நிச்சயம் ஒழித்திருக்கும். எனவே நவீன யுகம் பற்றிய முழு விவாதமுமே ஒரு போலியாகும்; அறிவியல்பூர்வமான பகுத்தறிவு என்ற போர்வையில் ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தாத கூறுகளின் தாறுமாறான கலவையும் ஒட்டு வேலையுமாகும். இந்த 'உண்மைகளை' ஆய்வு செய்ய 'அறிவியல் முறை' பின்பற்றப்படுகிறதுதான். ஆனால் சரியான முடிவுக்கு வர இது மட்டுமே போதாது. அவசியமான பிற காரணிகளும் கட்டாயம் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். அதாவது அறிவியல் ஆய்வு முறை அரைகுறை உண்மைகளையும், ஒரு தலைப்பட்சமான தரவுகளையும் அடைய மட்டுமே பயன்படுமெனில் அறிவுசார் நிலைப்பாட்டில் நம்பகத் தன்மை கொண்டதாக அது தோன்றினாலும் அதனால் வரும் விளைவுகள் நிச்சயம் துல்லியமாக இருப்பதில்லை.

இந்த விசயத்தைப் பொருத்தமான எடுத்துக்காட்டுடன் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்கலாம். 1200 பேர் கலந்து கொண்ட

சர்வதேச கீழைநாட்டு மொழிப் புலமையாளர் மாநாடு 1964ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் வாரத்தில் புது தில்லியில் நடைபெற்றது. இந்தியாவிலுள்ள பற்பல முஸ்லிம் நினைவுச் சின்னங்கள் முஸ்லிம் ஆட்சியாளர்களால் எழுப்பப்படவில்லை எனவும் உண்மையில் அவற்றைக் கட்டியவர்கள் இந்து மன்னர்கள்தாம் எனவும் கீழைநாட்டு மொழிப்புலமையாளர் ஒருவர் அந்த மாநாட்டில் கட்டுரை வாசித்தார். குத்பதீன் ஐபெக் என்ற சுல்தானால் கட்டப்பட்டதாக அறியப்படும் குதுப் மினார் என்ற கோபுரம் தொடக்கத்தில் 'விஷ்ணு த்வாஜ்' என்னும் கோபுரமாக இருந்தது எனவும் கடவுள் விஷ்ணுவின் அடையாளமாக அதனை 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கட்டியவர் சமுத்திர குப்தர் எனவும் அந்தக் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அது மட்டுமன்றி குதுப் மினார் என்ற வார்த்தையே தவறான சொல் எனவும், அது பின்னர் வந்த முஸ்லிம் வரலாற்றாசிரியர்களின் கண்டுபிடிப்பு எனவும் அந்தக் கட்டுரை கூறியது. குதுப் மினார் கட்டடத்திற்குப் பயன்படுத்திய கற்கள் மிகவும் தொன்மையானவை; கற்களின் சிற்ப வேலை குத்பதீன் காலத்திற்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே செய்யப்பட்டிருந்தது என்பதையும் முக்கிய ஆதாரமாகக் கட்டுரையாளர் தெரிவித்திருந்தார். கட்டடம் கட்டப் பயன்படுத்தப்பட்ட கற்கள் தொன்மையானவை என்பது அறிவியல் நோக்கில் சரியான விவாதமாக இருக்கலாம். ஆனால் குதுப் மினார் கற்களை மட்டுமே தொடர்புபடுத்தி ஆய்வு மேற்கொள்வதை அறிவியல் விளக்கத்தின் உண்மைச் சான்றாகக் கொள்ள முடியாது. பல்வேறு அம்சங்களையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஏற்கனவே இருந்த தொன்மையான கட்டடங்களின் இடிபாடுகளிலிருந்து கிடைக்கும் கற்களைப் புதிய கட்டடங்களுக்காகப் பயன்படுத்துவதும் உண்டு. அடுத்துப் புதிதாகக் கட்டடம் எழுப்புவோர் முஸ்லிம்கள் உட்பட இவ்விதம் செய்தனர். எனவே உண்மையான நிலையை நமக்குக் கிடைத்த தரவுகளை வேறு கோணத்தில் ஆராய்ந்து பார்த்தால் நம்மால் மேற்கூறப்பட்ட விசயங்களுக்கு நேரெதிரான முடிவுக்கு வரவேண்டியுள்ளது.

சமயத்திற்கு எதிரான கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கையில் அறிவுத் திறன் மிகுந்த சிந்தனையாளர்களும் அபத்தமாக ஏதேதோ பேசுகின்றனர். மதம் உண்மையானது என்பதை நிரூபிக்கும் சான்றாகவே இது விளங்குகிறது. மதத்தை வேண்டாமெனத் தள்ளி விட்டால் நமது பிரச்சினைகளை விவாதித்துத் தீர்வு

காணும் அடிப்படைக் கட்டமைப்பும் இல்லாது போய்விடும். மதத்திற்கு எதிரான கற்றறிந்த, கூர்மையான அறிவு கொண்ட பலர், சமகால அறிவியல் அறிவின் துணையுடன் சமயம் தொடர்பான விவாதங்களில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அந்தச் சமயங்களில் அவர்கள் வெளியிடும் கருத்துக்கள் அபத்தமானவை; பலவீனமானவை. உணர்ச்சிகரமாக வெளிப்படுத்தும் அவர்களின் கருத்துக்களில் தடுமாற்றமும், முரணும், மறைமுகமாக அறியாமையை ஒப்புக் கொள்ளும் தன்மையும் கொண்டுள்ளன. உண்மைகளைப் புறக்கணித்து நம்பமுடியாத கற்பனைக் கதைகளை அவர்களின் கருத்துக்கள் உருவாக்குகின்றன. தவறான செய்திகள், அறிக்கைகள், வெளிப்படையான தவறுகள் கொண்ட அவர்களின் விவாதம் அடிப்படை அற்று வீழ்ந்து விடும் நிலையில் உள்ளது. ஆகக் குறைவான பெறுமதியுடைய விவாதமும் இந்த அளவு மோசமான குறைபாடுகள் கொண்டதாக இராது.

சமயத்தை ஏற்றுக் கொண்டதும் நம் மனதில் எழும் வாழ்வு மற்றும் பிரபஞ்சத்தின் சித்திரம் மிக அழகியது; மகிழ்ச்சி தருவது. சமயத்தின் உண்மைத் தன்மையை இத்தகைய உணர்வு நிறுவுகிறது; மட்டுமல்லாது சமயத்திற்கு எதிரான கோட்பாடுகளின் பொய்மையையும் வெளிப்படுத்துகிறது. கணித சூத்திரங்களில் பிரபஞ்ச இயக்கத்தின் எதிரொலி காணப்படுவதைப் போல மனிதனின் உயர்ந்த சிந்தனைகளுடன் மதம் அணுக்கமாக உள்ளது. மாறாக மதத்திற்கு எதிரான தத்துவத்துடன் இசைவாக இருக்கும் யதார்த்தின் சித்திரமோ மனித சிந்தனைக்கு ஒத்திசைவாக இருப்பதில்லை. இந்த விசயத்தில் பெர்ட்ராண்ட் ரஸ்ஸலின் கருத்தை J W N சாலவென் பொருத்தமான மேற்கோளாக எடுத்துக் கூறுகிறார்:

எதிர்காலத்தில் என்ன நிகழும் என்பதை முன் கூட்டியே கணிக்கவியலாத காரணங்களின் விளைபொருளே மனிதன். அவனது வளர்ச்சி, அச்சம், நேசம், நம்பிக்கை அனைத்தும் அணுக்களின் தற்செயலான சேர்க்கையாகும். துணிவு, விமர்சனம், தீவிர எண்ணம், உணர்ச்சி ஆகிய எதுவும் புதைகுழியைத் தாண்டி மனித வாழ்வைக் காக்க முடியாது. காலம் காலமாக மனித முயற்சி, பக்தி, அகத் தூண்டல், மனித மேதைமையின் வெளிச்சம் ஆகிய அனைத்தும் சூரிய மண்டலத்தின் பேரழிவில் மறைந்துபோக வேண்டியவைதாம். அழியும் பிரபஞ்ச இடிபாடுகளின் கீழ் மனித சாதனைகளின் ஆலயம்

புதையுண்டு போவதைத் தவிர்க்க முடியாது. இவை அனைத்தையும் நிராகரிக்கும் எந்தத் தத்துவமும் நிலையாக நிற்காது என்பது உறுதி. (8)

ரஸ்ஸலின் மேற்குறிப்பிட்ட கருத்து மதம் சாராத உலகாயதச் சிந்தனையின் சுருக்கமாகும். இது போன்ற சிந்தனைகளின்படி, விரக்தியும் மனச்சோர்வுமே வாழ்வில் நமது வாய்ப்புக்களையும் வளங்களையும் இருளாகச் சூழ்ந்துள்ளன. நன்மை தீமை குறித்து முடிவு செய்யத் தேவையான உறுதியான அளவுகோலையும் உலகாயதயச் சிந்தனை கைவிட்டு விட்டது. மனிதர் மீது குண்டு வீசுதல், ரசாயனப் போர் நடவடிக்கைகள், தணல் வீசிக் கொல்வது முதலிய நவீனகாலப் போர் நடவடிக்கைகள் மிகப் பெரும் துன்பங்களை மனித குலத்திற்கு விளைவிக்கிறன. மிருகத் தன்மை வாய்ந்த மிகக் கொடூரமான இவை போன்ற செயல்பாடுகளை உலகாயதச் சிந்தனை நியாயப்படுத்துகிறது. ஏதாவது ஒரு வகையில் மனித உயிர்கள் சாகத்தானே வேண்டும் என இந்தச் சிந்தனை கருதுகிறது போலும்! மாறாக சமயச் சிந்தனையோ வாழ்க்கைக்கும் சாவுக்கும் ஆனந்தத்தையும் அர்த்தத்தையும் தந்து நம்பிக்கையின் ஒளிக் கீற்றினை வழங்குகிறது. இவ்விதமாக சமயம் நம் உளவியல் தேவைகளை நிறைவேற்றுகிறது. தனது கோட்பாடு, கணித விதிகளுக்கு உட்பட்டிருந்தால் தனது கண்டுபிடிப்பு உண்மையென ஒரு விஞ்ஞானி நம்பிக்கை கொள்வார். இது போல சமயக் கருத்தாக்கங்கள் இசைவுடன் மனித மனதில் எதிரொலித்தால் மனிதனின் தேடலான உண்மைக்கு அது சான்றாகும். மதத்தின் உண்மைத் தன்மையை மறுப்பதற்கான காரணம் எதுவுமில்லை என்னும் அளவு, இது நமக்கு நிறைவு தருகிறது. அமெரிக்கக் கணிதவியலாளரான ஏர்ல் செஸ்டர் ரெக்ஸ்-இன் (Earl Chester Rex) மேற்கோள் இங்குப் பொருத்தமாக அமையும்:

‘இரண்டிற்கு மேற்பட்ட முரண்பாடான கோட்பாடுகளில் ஒன்றைத் தேர்வு செய்ய, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அறிவியல் கொள்கையையே நான் பின்பற்றுகிறேன். இந்தக் கொள்கையின்படி தொடர்புடைய அனைத்து உண்மைகளுக்கும் மிக எளிமையான முறையில் விளக்கம் தரும் கோட்பாடே பின்பற்றப்படும். நீண்ட காலத்திற்கு முன்னர் கீழ்க்கண்ட முரண்பாடான கோட்பாடுகளில் இந்தக் கொள்கையே பின்பற்றப்பட்டது. பூமி மையக் கோட்பாடான டாலமியக்* (Ptolemaic) கோட்பாட்டிற்கும் சூரிய மையக்

* சூரியன் உட்பட கிரகங்கள் அனைத்தும் பூமியைச் சுற்றிவருகின்றன எனும் கோட்பாடு.

கோட்பாடான கொப்பர்னிக்கன் (Copernican) கோட்பாட்டிற்கும் இடையே ஒன்றைத் தேர்வு செய்ய இதே கொள்கையே பின்பற்றப்பட்டது. டாலமியக் கோட்பாடு, கொப்பர்னிக்கன் கோட்பாட்டைக் காட்டிலும் மிகவும் சிக்கலாக இருந்ததால் அது புறக்கணிக்கப்பட்டது. (9)

இதுதெளிவான விவாதமெனப்பெரும்பாலோர் கருதுவதில்லை. கடவுளெனும் கருத்தாக்கமும் மதமும் இவர்களின் குறுகிய உலகாயத மனச் சட்டகத்திற்குள் ஒருபோதும் பொருந்துவதில்லை. இவர்களின் அதிருப்திக்குக் காரணம் சிந்தித்து மதிப்பீடு செய்வதற்கான வாய்ப்பு மதத்தில் இல்லை என்பதல்ல; மதத்தின் தர்க்க நியாயத்தை முன் முடிவுக்கு ஆட்பட்ட இவர்களின் மனம் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்பதே உண்மையான காரணம். The mysterious Universe என்ற புத்தகத்தின் இறுதியில் சர் ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸ் இதனை இவ்விதம் குறிப்பிடுகிறார். 'உண்மைகள் பற்றிய உலகாயத விளக்கத்திற்கு ஆதாரவாகவே நவீன மனம் முற்சாய்வு கொண்டிருக்கிறது.' (பக்கம் 189)

Witness என்ற நூலில் வீட்டக்கர் சேம்பர்ஸ் (Whittaker Chambers) கீழ்க்கண்ட சம்பவத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். ஒரு நாள் தனது குட்டிப் பெண்குழந்தையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது அவர் அறியாமலேயே குழந்தையின் காதின் வடிவத்தை அவர் உள் மனம் உணர்ந்தது. அந்தக் காதுகள் அவ்வளவு நுட்பமான மடங்கல்களுடன் சந்தர்ப்பவசமாக உருவாகியிருப்பது சாத்தியமா என்ற எண்ணம் அவர் மனதில் ஓடியது. ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட வடிவம் அது என்பதை அவரது நாத்திக மனம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஆகவே இந்த எண்ணத்தை புறந்தள்ளினார் உடனே தர்க்கத்தின்படி அடுத்து மனதில் வரும் எண்ணம் 'ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட இறைவனின் ஏற்பாடு இது' என்பதாகும். இந்தச் சிந்தனையை ஏற்றுக்கொள்ள அவர் இன்னும் தயாராக இல்லை.

“ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இதே போன்ற வேதியியல் மற்றும் இயற்பியல் கருத்துக்கள் என்னுடைய பேராசிரியர்களுக்கும், சக விஞ்ஞானிகளுக்கும் உண்டு” என்கிறார் ஸ்டாண்டிபோர்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வேதியியல்துறை

முன்னாள் தலைவரும் வேதியியல் ஆராய்ச்சியாளருமான தாமஸ் டேவிட் பார்க். (10)

‘நவீன யுகத்தின் விஞ்ஞானிகள்’ பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அனைத்து அறிவியல் துறைகளிலும் இந்தக் கோட்பாடே மிகுந்த அளவு செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகிறது. உயிரற்ற சடப் பொருட்களிலிருந்து உயிரினங்கள் உருவாகி வளரும் சுயமான பரிணாம வளர்ச்சி என்னும் இந்தக் கருதுகோள் வனப்புமிகு சிலையாகக் கடவுளின் இடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. பரிணாம வளர்ச்சியின் அனைத்துக் கருத்தாக்கங்களும் உயிரினப் பரிணாமக் கோட்பாட்டிலிருந்தே உருவானவை அல்லது கடன் பெற்றவை ஆகும். உண்மையைக் கூறுவதெனில் உயிரினப் பரிணாமம் என்ற கோட்பாடே ஆதாரம் எதுவுமற்ற கருதுகோள்தான். அது மட்டுமன்றி வேறு மாற்றுக் கோட்பாடு எதுவும் இல்லாத காரணத்தால் பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளதாகச் சில விஞ்ஞானிகள் வெளிப்படையாகவே தெரிவித்திருக்கின்றனர்.

‘பரிணாம வளர்ச்சி நிரூபிக்கப்படவில்லை; நிரூபிக்கப்படவும் முடியாதது. அந்தக் கோட்பாட்டில் நம்பிக்கை கொண்டதற்கான காரணம் அதற்கு மாற்றாக இருப்பது சிறப்புப் படைப்புக் கொள்கையே; அதனை நினைத்துப் பார்க்கவும் முடியவில்லை.’ (12) என ஆர்த்தர் கீத் (Arther Keith - 1866- 1955) 1953-இல் கூறினார்.

பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டினை ஒதுக்கி விட்டால் கடவுள் கருத்தாக்கத்தை நம்புவதைத் தவிர வேறு வழி எதுவும் இல்லை என்பதால் பரிணாமக் கோட்பாட்டினை ஏற்றுக் கொள்வதாக விஞ்ஞானிகள் ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர்.

திறந்த மனதுடன் தெளிவாகத் தெரியும் உண்மைகளையும் காண முடியாத அளவு உலகாயதச் சிந்தனைக்கும் பகுத்தறிவிற்கும் சில கல்வியாளர்கள் ஒரு தலைப்பட்சமாக வலுவாக ஆதரவு தருகின்றனர். அவர்களை நம்பச் செய்வது என் சக்திக்கு மீறிய செயலாகும். இது பற்றி அமெரிக்க இயற்பியலாளரும் இறைநம்பிக்கையாளருமான ஜார்ஜ் ஹெர்பெர்ட் ப்ளன்ட் (George Herbert Blount) கூறுவதாவது:

இறைநம்பிக்கைக் கொள்கையின் நியாயமும் பலவீனமான இறைமறுப்புக் கொள்கை மட்டுமே மனிதனை நடைமுறைக்குச்

சாத்தியமான கடவுட் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி செய்யாது. தெய்வத்தை அங்கீகரிப்பது ஏதோ ஒரு வகையில் ஒருவரின் சுதந்திரத்தைப் பறித்துவிடும் என்ற உள்ளார்ந்த சந்தேகம் உள்ளது. அறிவுசார் சுதந்திரம் முக்கியமெனப் பேணிவரும் ஒரு கல்விமானுக்குச் சுதந்திரத்தை மட்டுப்படுத்துவது என்ற எண்ணமே அச்சம் தருவதாகும். (13)

இறைத்தூதுத்துவம் என்னும் கருத்தாக்கம் 'பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத உயர்வு மனப்பான்மையின் வெளிப்பாடு' என்பதாக ஜூலியன் ஹக்ஸ்லி கூறுகிறார். அவர் மேலும் கூறுவதாவது: 'இறைத் தூதர் என ஒருவரை ஏற்றுக் கொண்டால் அவரை ஓர் உயர் நிலைக்கு மேம்படுத்துகிறோம் என மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுவதாகும். அப்போது அவரது சொல் இறைவார்த்தையாகிறது. அதன் விளைவாக மக்களுக்கு கட்டளை பிறப்பிக்கும் உரிமையை அவருக்கு வழங்குகிறோம். மக்கள் அவர் வார்த்தையைச் சட்டமாக ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்யும் உரிமையையும் அவருக்குத் தருகிறோம். அப்படியானால் இதன் பொருள் அவர் இறைத்தூதரல்ல இறைவன் என்பதாகிவிடும். ஆனால் மனிதனோ படைப்பவன் அல்லன், அவன் ஓர் உயிர்ப்பிராணியே; இறைவனின் பணிவான அடிமை என்னும் நிலையிலேயே அவன் இருக்கிறான் இறைவனாக அல்ல. இந்தச் சூழ்நிலையை எப்படி மாற்றுவது? அறியாமையாலோ விருப்பத்தின் விளைவாகவோ உருவான கருத்தாக்கங்கள் மூலமாக இந்தச் சூழலை மாற்றவோ தவிர்க்கவோ முடியுமா?' என்ற கேள்வியை முன்வைத்துத் தமது வாதத்தை முடிக்கிறார்.

அமெரிக்காவின் புகழ்பெற்ற வேதியியலாளரும் நியூ யார்க் அறிவியல் கழகத்தின் தலைவருமான க்ரெஸ்லி மோரிசன் (Cressy Morris) தமது Man does not stand alone என்ற புத்தகத்தில் காரணங்களை எடுத்துக் கூறி கீழ்க்கண்ட கேள்வியை எழுப்புகிறார். 'ஒப்புயர்வற்ற ஞானம் இருக்கிறது, அவன் பேரருளில் நாம் வாழ்கிறோம் என்பதை உணரவேண்டும், நமக்கான விதியின் முழுப்பங்கையும் ஏற்றுக் கொண்டு, தாம் புரிந்து கொண்ட அளவு பொதுவான நடத்தை விதிகளைப் பின்பற்றி வாழ முயல வேண்டும். இறைவனின் நோக்கங்களை ஆராய்வதோ அவனுடைய தன்மைகளை விவரிக்கவோ முனையக் கூடாது. (மேற்குறிப்பிட்ட)

அனைத்தையும் உணர்ந்து கொள்ள மனிதன் எந்த அளவு மேம்பட வேண்டும்?’

விசயங்கள் எவ்விதம் இருக்கின்றனவோ அவ்வாறே இருக்கின்றன. யதார்த்தம் கடுமையானது. அதனை மாற்ற முடியாது. எளிமையாகக் கூறுவதெனில் அதனை ஏற்றுப் பணிந்து விடவேண்டும். நெருப்புக் கோழியைப் போல் எதிர்வினையாற்றாமல் இருக்க வேண்டும். மறுப்பதை விடவும் உண்மையின் மீது நம்பிக்கை கொள்வதே இதற்கான சிறந்த வழியாகும். உண்மையை மறுத்தால் இழப்பு மனிதனுக்கே. மறுப்பதால் எந்த விதத்திலும் உண்மை மாறாது; சேதமுறாது; குறைவுபடாது. உண்மை உண்மையாகத்தான் இருக்கும்.

குறிப்புகள்:

1. The Evidence of God in an Expanding Universe, p.221.
2. A. Lunn, Revolt Against Reason, p 133.
3. Time And Its Mysteries, New York, 1962, p. 56.
4. T.R. Miles, Religion and the Scientific Outlook.
5. Fred Hoyle, The Intelligent Universe, p. 233.
6. Julian Huxley, Religion without Revelation.
7. Julian Huxley, Man in the Modern World, p. 112.
8. J.W.N. Sullivan, Limitations of Science, p. 175.
9. The Evidence of God, p. 179.
10. The Evidence of God in an Expanding Universe, edited by John Clover Monsma, (New York, 1958), pp. 73-74
11. Anatomist and physical anthropologist who specialized in the study of fossil man. A doctor of medicine, science, and law, Keith became a professor at the Royal College of Surgeons of England, London (1908), was professor of physiology at the Royal Institution, London (1918-23), and was rector of the University of Aberdeen (1930-33).
12. Islamic Thoughts, December 1961.
13. The Evidence of God, p. 130.

விவாத முறை

பகுத்தறிவின் ஆதரவு

நவீன உலகம், மதம் என்பது அடிப்படையில் பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமான விவாதம், எதிர் கருத்துக்களால் இறைவனால் அருளப்பட்டவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளல் என்பது பற்றியதாகும். சமய நம்பிக்கைகளோ கோட்பாடுகளோ மிக மேம்பட்ட அறிவியல் மதிப்பீடுகளுக்கு ஏற்படையவையாக இரா என்பது நவீனத்தின் பார்வையாகும். பரிசோதனையாலும் ஆழ்ந்து நோக்கி ஆய்வு செய்தல் மூலமாகவும் யதார்த்தமான நிகழ்வுகள் பற்றிய உண்மை இன்று புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் சமய நம்பிக்கைகளோ தர்க்கம் கடந்த ஆதார சக்தியுடன் தொடர்புடையவை. எனவே அவை உண்மை என உறுதிப்படுத்த முடியாதவையாகக் கருதப்படுகின்றன. சமய நம்பிக்கைக்கு ஆதரவாக இருப்பது ஊகம் மற்றும் அனுமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட காரணங்கள்தாம். இதன் காரணமாக சமய நம்பிக்கைகளுக்கு அறிவியல் அடிப்படை இல்லை என்பதாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. Religion and the Scientific outlook என்ற நூலில் டி.ஆர். மைல்ஸ் இவ்விதம் எழுதுகிறார்.

வங்கிக் கணக்கில் பணம் இல்லாமல் காசோலை வழங்குவது போலவே கடந்த காலத்தில் மெய்யியலாளர்களின் செயல்பாடு இருந்தது. வங்கியில் பணம் இல்லாமல் காசோலையில்

சொற்களை மட்டும் எழுதினர். அந்தச் சொற்களுக்கு 'பணமதிப்பு' என எதனையும் அவர்களால் தர முடியவில்லை. 'முழுமைக்கு பரிணாமமோ வளர்ச்சியோ சாத்தியம் இல்லை'. என்பது இலக்கண ரீதியாக சரியான வார்த்தைதான்; ஆனால் அந்தச் சொற்கள் செல்லாக் காசோலை போல பணம் பெறுவதற்கு அதனைப் பயன்படுத்த முடியாது.

ஏற்புடைய வாதங்களையோ அறிவியல் ரீதியான செயல்முறை விளக்கத்தையோ அடிப்படையாகக் கொண்டவை அல்ல என்பதால் சமயத்தின் கூற்றுக்கு ஆதாரமில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காக மேற்கண்ட (செல்லாக் காசோலை என்ற) கருத்து முன் வைக்கப்படுகிறது. அது மட்டுமன்றி சமயம் செயல்படும் களம் நம்பிக்கை சார்ந்தது எனவும் இந்தச் செயற்களத்திற்கு வெளியே இருந்தால்தான் (சமயத்தின்) உண்மை சரியா என்பதை உறுதி செய்ய முடியும் எனவும் கூறப்படுகிறது.

ஆனால் மதத்திற்கு எதிரான இந்த விவாதமே உண்மையில் அடிப்படை அற்றது; ஒரு பொருள் உண்மையில் இருக்கிறது என முடிவுக்கு வரவேண்டுமெனில் நேரடியாக ஆழ்ந்து கவனித்து மேற்கொள்ளும் ஆய்வின் கீழ் அது வரவேண்டுமென நவீனப் பகுத்தறிவு வலியுறுத்திக் கூறவில்லை. இது நினைவில் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்று. அறிவியல் பூர்வமாகப் பரிசோதனை மேற்கொண்டு கண்டறியும் உண்மையைப் போலவே நேரடியாக ஆழ்ந்து நோக்கி அறிவியல் பூர்வமாக ஊகித்து அறிவதும் உண்மையாக இருக்க முடியும். ஆய்வின் அடிப்படையில் பெறும் அறிவியல் ஊகமும் உண்மைதான். ஊகம் என்பதாலேயே அது தவறானது எனக் கருத முடியாது. அது போல பரிசோதனை என்பதனாலேயே விஞ்ஞானப் பரிசோதனை எப்போதும் சரியானது எனவும் கூறமுடியாது. இரண்டுமே சரியாகவோ தவறாகவோ இருக்க வாய்ப்பு உண்டு.

கீழ்க்காணும் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு ஒரு கருதுகோளைப் பரிசோதிக்க முடியும். 'அந்தக் கருதுகோள் உண்மையானது என்ற அனுமானம், கருதுகோளை நிறுவுவதற்கு ஏற்ற ஒத்திசைவான சூழல் இருந்தால் கருதுகோளின் கணிப்பின்படி முடிவுகள் விளையும்' என்று ராபர்ட் மோரிஸ் பேஜ் (Robert Morris Page) என்ற சிறந்த

இயற்பியலாளர் கூறுகிறார். இதனை உறுதிப்படுத்தும் விதமாகக் கீழ்க்காணும் சம்பவத்தை விவரிக்கிறார்.

நீரை விடவும் குறைவான எடை கொண்ட பொருட்களால் கட்டப்பட்டதன் காரணத்தால் கப்பல்கள் மிதக்கின்றன என்ற பொதுவான நம்பிக்கை முன்னர் இருந்தது. அதனால் அப்போது மரத்தினால் கப்பல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆனால் இரும்பினால் செய்தாலும் அவை நீரில் மிதக்கும் என்ற கருத்து பின்னர் உருவானது. அதற்கு ஒரு கொல்லன் 'நீரில் இரும்பு மிதக்காது. அதனால் இரும்பினால் கட்டி எழுப்பப்பட்ட கப்பலும் மிதக்காது' என்றான். ஒரு குதிரை லாடத்தை நீர் நிறைந்த தொட்டியில் போட்டுத் தான் கூறியதை நிரூபிக்கவும் செய்தான். அந்தக் கருதுகோள் உண்மை அல்ல என்ற அவனது அனுமானம், அதற்கு இசைவான பரிசோதனையை மேற்கொள்ள விடாமல் முன்கூட்டியே அவனைத் தடுத்து விட்டது. சோதனை மேற்கொண்டிருப்பானேயானால் கருதுகோள் கணித்துள்ள விளைவுகள் வெளியாகியிருக்கும். (1)

பரிசோதனையை நடைமுறையில் மேற்கொண்டு கொல்லன் உண்மையை அறிந்தான். எனவே பரிசோதனைகள் என்ற பெயரில் மேற்கொள்ளப்படும் செயல்பாடுகள் குறித்து கவனமாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அதன் முடிவுகள் சரியாக இருக்கக் கூடும்.

முழுமையற்ற அரை குறையான ஆய்வுகள் குறித்தும் எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டியது அவசியம். விண்ணில் உள்ள கோள்கள் நட்சத்திரங்கள் முதலியவை பெருந்திரளான ஒளிச்சிதறல்கள் என சாதாரண தொலைநோக்கிகள் காட்டின. இத்தகைய ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு கோட்பாடு முன்வைக்கப்பட்டது. விண்ணிலுள்ள நட்சத்திரங்கள் ஆகியவை (மேகக் கூட்டங்கள் போன்ற) வாயு மண்டலம்தாம் எனவும் அவை நட்சத்திரங்களாகப் பின்னர் உருவாகும் ஆரம்ப நிலையில் இருப்பதாகவும் அவை நட்சத்திரங்களாக மாற முடியும் எனவும் அந்தக் கோட்பாடு தெரிவித்தது. பின்னர் அதிகச் சக்தி வாய்ந்த தொலைநோக்கிகளால் விண் கோள்கள் ஆழ்ந்து நோக்கி ஆய்வு செய்யப்பட்டன. ஒளிரும் மேகங்களாக முதலில் தெரிந்தவை

முழுமை அடைந்த விண்மீன் மண்டலம் எனவும் வாயுக்களின் கூட்டமைவாக அவை தோன்றியதற்குக் காரணம் பூமியிலிருந்து மிகப் பெரும் தூரத்தில் அவை இருந்ததே எனவும் இந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்தியது.

தொலை நோக்கியால் உற்று நோக்குவதன் மூலம் இறைவன் இருப்பதை நிரூபிக்க முடியாது. அதற்குக் கண்முன் உள்ள பிரபஞ்ச வடிவமைப்பையும் அதன் அர்த்தத்தையும் அடிப்படையாகக் கொள்ளவேண்டும். லேங்க்லீ ஃபீல்டில் உள்ள விமானக் கட்டுமானம் மற்றும் இயக்கம் பற்றிய அறிவியல் தொடர்பான அமெரிக்க தேசிய ஆலோசனைக் குழுவின் 'மின் மூளை' வடிவமைப்பளாரான க்ளாட் எம் ஹாத்வே 'மாபெரும் வடிவமைப்பாளர்' என்ற கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். அதில் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தியான கடவுள் மீதான தமது நம்பிக்கை பற்றியும் அதற்குப் பகுத்தறிவு ரீதியான அடிப்படை இருப்பது பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'ஒரு வடிவமைப்பிற்கு ஒரு வடிவமைப்பாளர் தேவை' என மிகப் பொருத்தமாகவே அதில் குறிப்பிடுகிறார். ஒரு பொறியியலாளராக வடிவ ஒழுங்கமைப்பினை மதிப்பீடு செய்யவும், வடிவம் தொடர்பான சிரமங்களைப் புரிந்து கொள்ளவும் சுற்றுக் கொண்டதாகவும் அதில் கூறுகிறார். அதனால் விசைகள், பொருட்கள் இயற்கை விதிகள் ஒருங்கிணைந்து எடுத்துக் கொண்ட நோக்கத்தில் வெற்றி பெறச் செய்தன எனவும் சுருக்கமாக அதில் கூறுகிறார்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 'இருபரிமாண அழுத்தக் கோட்பாடு' தொடர்பான சிக்கலான சமன்பாடுகளைத் தீர்ப்பதற்காக மின் கணினி ஒன்றினை வடிவமைக்கும் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். நூற்றுக்கணக்கான பரிசோதனைக் குழாய்கள், மின் எந்திரக் கருவிகள், சிக்கலான மின் சுற்றுக்கள், 'மின் மூளை' ஆகிய அனைத்தையும் உள்ளடக்க மூன்று பெரிய பியானோ இசைக் கருவிகளைக் கொள்ளும் அளவான ஒரு பெரிய பெட்டியை வடிவமைத்ததன் மூலம் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டது. லேங்லீ ஃபீல்டில் உள்ள விமானக் கட்டுமானம் மற்றும் இயக்கம் பற்றிய அறிவியல் தொடர்பான அமெரிக்க தேசிய ஆலோசனைக் குழுவில் அது இன்னும் பயன்பாட்டில் உள்ளது. இந்தக் கணினியில் வேலை செய்த ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளில் பல வடிவமைப்புப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு

கண்டேன். மிகத் திறன் வாய்ந்த வடிவமைப்பாளர் ஒருவர் மூலமாகவே இந்தக் கருவி உருவாகியிருக்க வேண்டும். வேறு எந்த வழியிலும் இத்தகைய ஒரு கருவி உருவாகியிருக்க முடியும் என்பதை நினைத்துப் பார்ப்பதே என் பகுத்தறிவுக்கு அப்பாற்பட்டதாகும். இன்று நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகம் வடிவமைப்பும் ஒழுங்குமுறையும் கொண்ட ஓர் மிகப்பெரிய கூட்டமைப்பாகும். அவை தன்னிச்சையானவை; ஆனால் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையவை. அவற்றின் மிகச் சிறிய விவரங்களும் எனது 'மின் அணு மூளையை'க் காட்டிலும் மிகவும் சிக்கலானவை. எனது கணினிக்கு ஒரு வடிவமைப்பாளர் தேவை என்றால் அதை விடவும் மிகவும் சிக்கலான உளவியல் வேதியியல் மற்றும் உயிரியல் எந்திரமும், எல்லையற்ற பிரபஞ்சத்தின் மிக நுண்ணிய பகுதியுமான எனது மனித உடலுக்கு எந்த அளவு மிகப்பெரும் சக்திமிக்க வடிவமைப்பாளர் தேவையாக இருக்க வேண்டும்? (2)

குறைபாடற்ற செயல்பாடும் மிகவும் சிக்கலான வடிவமைப்பும் தெய்வீக சக்தியின் படைப்பே பிரபஞ்சம் என்ற முடிவிற்கு வரும்படிச் செய்கின்றன.

கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை நமது பகுத்தறிவு நேரடியாக நிரூபிப்பதில்லை. ஆனால் நம்பத்தகுந்த ஒரு கட்டமைப்பை நிச்சயமாக அது உருவாக்குகிறது. இந்தக் கட்டமைப்புக்குள் இருக்கும் ஒருவன் இறைவன் மீது நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமன்றி ஆழ்ந்து நோக்கி மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வு, பரிசோதனை, நேரடி அனுபவம் மூலமாக மட்டுமே முழு அறிவு பெறுதல் அரிது என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக: நீரில் மிக நுண்ணிய உயிரினங்கள் உள்ளன எனக் கூறினால் அது வினோதமாகப்படும். ஆனால் ஒரு நுண்ணோக்கி மூலம் தண்ணீரைப் பார்த்தால் அது உண்மை என்பது தெரியவரும். அது போல பூமி உருண்டை என்பதை அவதானித்துக் கண்டறிய முடியாது. விஞ்ஞானக் கருவிகளின் உதவி தேவை. விண்கலத்திலிருந்து தொலை நோக்குப் புகைப்படக் கருவிகளால் எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்கள் மூலம் அது நிரூபணம் ஆகிறது.

நவீன உலகில் நுட்பமான எத்தனையோ கருவிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் உதவியால் மிக விரிவான

முறையில், இதுவரை சாத்தியமாகாதிருந்த பரிசோதனைகளைச் செய்யவும் அவதானித்து ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளவும் நம்மால் முடியும். ஆனால் அவதானிக்கவும் அனுபவ அறிவு பெறவும் இந்தக் கருவிகள் மூலம் பெறும் தரவுகள் மேலோட்டமானவை; ஒப்பீட்டளவில் முக்கியமற்றவை. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்னர் வகுக்கப்பட்ட கோட்பாடே இதில் முக்கியமானது. அவதானித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வினாலும் பரிசோதனைகளாலும் பெறும் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்னர் வகுக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள் அனைத்தும் கண்களுக்குப் புலப்படாத ஒன்றைப் பற்றியவையாகும். அதனால் ஆழ்ந்து கவனித்து அறிய முடியாதவை. கோட்பாடுகளைப் பொறுத்தவரை, அறிவியல் முழுமையும் ஒரு சில கூர்நோக்குகள் மூலம் பெறப்படும் தரவுகளுக்கு விளக்கம் தருவதையே முக்கியமாகக் கருதுகிறது. கோட்பாடுகளின் உருவாக்கத்தில் பரிசோதனைகளாலும் ஆழ்ந்து கவனித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வினாலும் ஏற்கனவே நிறுவப்பட்ட உண்மைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என அறிவியல் வலியுறுத்துகிறது.

மதத்திற்கு எதிரானவர்கள் எந்த அறிவியல் காரணங்களால் சமயத்தை நிராகரித்தார்களோ அதே அறிவியல் முறையால் உண்மையை உறுதி செய்யும் உரிமையைச் சமய நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கு மறுத்தனர். அதனால் மதம் பகுத்தறிவுக்கு உட்பட்டது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலைக்குச் சமய நம்பிக்கை கொண்டோர் வர வேண்டியிருந்தது. இது குற்ற வழக்குத் தொடரும் ஒருவருக்குத் திறன் மிக்க வழக்கறிஞர் ஒருவரை ஏற்பாடு செய்து விட்டு அதே போன்ற திறமையான ஒரு வழக்கறிஞரை குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு அனுமதி மறுப்பதைப் போன்றதாகும். நேரடியாக ஆழ்ந்து நோக்கி அனுபவத்தில் உணர முடிவதே உண்மை எனில் மதத்திற்கு எதிரானவர்கள் பிரபஞ்சத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பொருளையும் ஆழ்ந்து நோக்கி கவனித்திருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கடவுள் இல்லை, அனைத்திற்கும் முதன்மையாய் நின்று இயக்கும் புனித சக்தி என எதுவும் இல்லை என்ற அவர்களின் வலியுறுத்தலும் நியாயமானதாக இருந்திருக்கும். அது மட்டுமன்றி கடவுள், தூதர்கள், சொர்க்கம், நரகம் முதலியவையும் கண்டுபிடிக்கப்பட முடியாது என அவர்கள் நிரூபிக்க வேண்டும். அவ்விதம் நிரூபிக்கும் நிலையில் அவர்கள் இல்லை என்பது நிதர்சனம். அப்படியானால் மதத்திற்கு எதிரான காரணங்களுக்கான

அடிப்படையை எந்த வழிமுறை அவர்களுக்கு வழங்கிற்று? எவ்விதமிருப்பினும், அது மதத்தை நேரடியாகவே ஆழ்ந்து கவனித்து மேற்கொண்ட ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல; ஆனால் ஆய்வினால் பெற்ற சில அவதானிப்புகளின் விளக்கத்தையே (மதத்திற்கு எதிரான சிந்தனை) அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக: புவியீர்ப்பு விசை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிறகு பூமியை நிலைத்திருக்கச் செய்யும் நிகழ்விற்குப் புவியீர்ப்பு விசையின் விதிகள் விளக்கம் தந்தன. அதனால் பூமியை நிலைகுலையாது காப்பது கடவுளல்ல என அவர்கள் நம்பினர். எனவே ஆய்வு புவியீர்ப்புப் பற்றியதாகும்; கடவுள் இல்லை என்பது பற்றி அல்ல. இதைப் போல கடவுள் இருப்பதற்கான அடையாளம் இந்த பிரபஞ்சத்தில் இல்லை என தொலைநோக்கி ஆய்வு எதுவும் எந்தச் செய்தியையும் இறுதியாக நமக்குத் தரவில்லை. மாறாக வேறு நிகழ்வுகளை ஆழ்ந்து கவனித்து மேற்கொண்ட ஆய்வினால் கடவுள் இல்லை என ஊகம் செய்யப்பட்டிருந்தது.

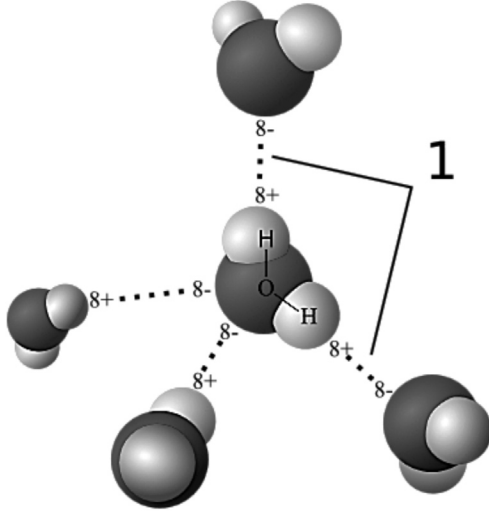
இவ்விதம் ஊகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட விவாத முறை மதத்தை மறுப்பதற்கான போதிய சான்றாக இந்த நவீன காலத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இது போன்ற விவாதமுறை மதம் இருக்கிறது என்பதற்கான உறுதியான சான்றினையும் வழங்க முடியுமல்லவா? எனவே தவறு விவாதமுறையில் அல்ல; அது எவ்விதம் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதில் இருக்கிறது. விவாதம் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படுமெனில் மதத்தை மறுப்பவர்கள் அதிர்ச்சி அடைவர்.

விசை, இயற்கை விதிகள் முதலிய வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தாமல் ஓர் அங்குலமும் நம்மால் முன் நகர முடியாது என்பதை விஞ்ஞானிகளும் லோகாயதவாதிகளும் நிதானமாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விசை என்பதென்ன? இயற்கை என்பதென்ன? என்பது பற்றி இவர்கள் யாரேனும் அறிவரா? அதிகப்பட்சமாக விஞ்ஞானிகள் வழங்கியிருப்பது ஒரு பொருள் விளக்கச் சொற்களஞ்சியத்தைத்தான். தெரிந்த சில நிகழ்வுகள் பற்றியும் அவற்றின் வெளிப்பாடுகள் பற்றியும் அறியாத, அறிந்து கொள்ளவும் முடியாத காரணங்களை இதில் (இந்தச் சொற்களஞ்சியத்தில்) காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக: ஆழ்ந்து நோக்கினாலும் எலெக்ட்ரான் கண்களுக்குத் தெரிவதில்லை; நுண்ணோக்கியாலும் கண்டுபிடிக்க முடியாது, எடை பார்க்கும்

அளவுகோலால் அளக்கவும் முடியாது; அந்த அளவு அது மிகச் சிறியதாகும். எனினும் எலெக்ட்ரான் உண்மையில் இருக்கிறது என அறிவியல் உலகம் கருதுகிறது. எலெக்ட்ரான் கண்ணுக்குத் தெரியாதெனினும் அதன் செயல்பாடுகள் சிலவற்றை நமது அனுபவத்தில் அடிக்கடி உணர்கிறோம். இது தவிர எலெக்ட்ரான் இருக்கிறது என்பதற்கு வேறு விளக்கம் எதையும் காண முடியாது. எலெக்ட்ரான் என்பது ஓர் ஊகம். ஆனால் உற்றுநோக்கிமேற்கொண்ட ஆய்வினை இந்த ஊகம் மறைமுகமான அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. அதனால் அறிவியல் எலெக்ட்ரான் இருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டேயாக வேண்டும்.

எனினும் ஒரு விஞ்ஞானி இந்த நிகழ்வின் உட்பொருளுக்கு விளக்கம் தர முடியாது. அது போல சமய நம்பிக்கை கொண்ட மனிதனால் கடவுளை விளக்க முடியாது. இருவருமே தத்தம் துறைகளில் பிரபஞ்சத்தின் அறியப்பட முடியாத காரண காரியங்கள் மீது கேள்வியேதுமின்றி நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். 'கணித உலகு என்பது கணக்கீடுகளும் கருதுகோள்களும் கொண்ட மிகப் பெரும் பின்னல் வலையாகும். சமன்பாடுகள் குறியீடுகள் மட்டுமே கொண்ட வெளிப்படுத்த முடியாத அருவப் பொருள் மட்டுமே அங்கு உள்ளது.' (3) என டாக்டர் அலெக்செஸ் காரெல் கூறுகிறார்.

உண்மைக்கு வரையறை உண்டு. அது புலன்களின் மூலம் நமது அனுபவத்திற்குள் நேரடியாக வந்து சேர்வது என அறிவியலாளர் கூறுவதில்லை, கூறவும் முடியாது. தண்ணீர் ஒரு திரவம் எனக் கண்களால் நாம் காண முடியும். ஆனால் தண்ணீரின் ஒவ்வொரு மூலக் கூறிலும் இரு ஹைட்ரஜன் அணுக்களும் ஓர் ஆக்சிஜன் அணுவும் உள்ளன என்பது நமக்குத் தெரியாது. காரணம் அந்த அணுக்கள் கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை. எனவே புலன்களால் உணரும் தகவல் மட்டுமே நாம் அறிய முடியும் உண்மை என்பதாக நிச்சயம் இருக்க முடியாது. சில உண்மைகளை அறிய முடிவதில்லை அல்லது அவைபற்றி மிகக் குறைவாகவே அறிந்துகொள்ள முடியும். அவற்றை அனுமானத்தின் மூலமாகவே அறிந்துகொள்ள முடியும். எடுத்துக்காட்டாக: தண்ணீர் என்பதை அதன் தோற்றத்தின் மூலம் நேரடியாகவே புரிந்து கொள்கிறோம். நுண்ணோக்கியின் மூலம் ஒரு துளி நீரைப் பரிசோதனை செய்தால் இதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். நீரிலுள்ள ஒவ்வொரு மூலக் கூறிலும் இரண்டு

ஹைட்ரஜன் அணுக்களும், ஓர் ஆக்சிஜன் அணுவும் அடங்கியுள்ளன என்பதை அனுமானத்தின் மூலமாகவே விளங்கிக்கொள்ள முடியும். நேரடியாக ஆழ்ந்து நோக்குவதன் மூலமாக அல்ல.

நீரின் மூலக் கூறுகளுக்கிடையே ஹைட்ரஜன் பிணைப்பு உள்ளது. நீரின் மூலக் கூறுகள் நேர்மின் எதிர்மின் ஆற்றலுடையவை. ஒவ்வொரு ஹைட்ரஜன் அணுவும் பகுதி நேர்மின் தன்மையும் பகுதி எதிர்மின் தன்மையும் கொண்டது. நீரின் மூலக் கூறுகள் துருவமுள்ளவை. நீர் மூலக்கூறுகளின் துருவ ஈர்ப்புப் படத்தில் காட்டியுள்ளபடி ஹைட்ரஜன் பிணைப்பைக் கொண்டு வருகிறது. படத்தில் புள்ளிகளால் இடப்பட்ட கோடு ஹைட்ரஜன் பிணைப்பைக் காட்டுகிறது.

தற்போதிருக்கும் புலன்களுக்குப் பதிலாக வேறு புலன்கள் நமக்கு இருப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். முன்பு உணர்ந்தறிந்தவை அனைத்தையும் இப்போது நம்மால் நேரடியாக அறிந்துகொள்ள முடியாது. எடுத்துக்காட்டாக: நுண்ணோக்கியைப் போல் சக்தி வாய்ந்த கண்கள் இப்போது நமக்கு இருந்தால் நுண்ணுயிர்களையும் (பாக்டீரியா) நம்மால் பார்க்க முடியும். ஆனால் யானையை நம்மால் பார்க்க முடியாது போகலாம். யானைகள் இருப்பதை அனுமானம் செய்யலாம் என்று Clearer Thinking என்ற நூலில் உளவியல்

சிந்தனையாளரும் எழுத்தாளருமான இங்கிலாந்து நாட்டைச் சார்ந்த ஏ.ஈ. மேண்டர் (A E Mander) மிகப் பொருத்தமாக இவ்விதம் குறிப்பிடுகிறார்.

இது போல எல்லைக்கு உட்பட்ட தூரத்தில் நிகழும் சம்பவங்களை இப்போது நமது கண்கள் பதிவு செய்கின்றன; லட்சக்கணக்கான உண்மைச் சம்பவங்களை நாம் காண்கிறோம். ஆனால் வெகு தூரம் பார்க்கும் திறன் கொண்ட வேறு கண்கள் நமக்கு வாய்க்கப் பெற்றிருக்குமேயானால் கம்பியில்லா அலைகள் இருக்கின்றன என்பதை அனுமானத்தின் மூலமாகவே அதுவரை அறிந்திருந்த நம்மால் அந்த அலைகள் இருப்பதை நேரடியாகவே அறிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் இப்போது நம் கண்களுக்குத் தெரியும் பிரபஞ்சத்தின் பகுதியை முன்னர் நேரடியாக கண்டுணர்ந்ததில்லை. ஊகத்தினால் மட்டுமே அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. (பக்கம் 48)

அதே புத்தகத்தில் மேலும் அவர் கூறுவதாவது:

பிரபஞ்சம் குறித்த அறிவில் (கோள்கள், நட்சத்திரங்கள், அண்டங்கள், நட்சத்திரங்கள் மற்றும் காலம், வெளி, அவற்றுள் அடங்கியுள்ளவை முதலியவை கொண்ட பிரபஞ்சம்) சிலவற்றையே புலன்களால் நாம் அறிந்து கொள்கிறோம். எத்தனையோ பிற உண்மைகளை அனுமானத்தாலும் பகுத்தறிவாலும் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

அறிந்த ஏதோ சிலவற்றிலிருந்து இதுவரை அறியப்படாத உண்மை இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையை உருவாக்கும் ஒரு சிந்தனை முறையே அனுமானம் அல்லது பகுத்தறிவாகும். பகுத்தறிதல் என்ற சிந்தனை முறை சரியா? இதனை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? இந்தச் சிந்தனை முறையின் மூலம் நாம் உருவாக்கிக் கொள்ளும் நம்பிக்கையை உண்மை என உறுதியாகக் கூறமுடியுமா? இதற்கான விடை இதுதான். நமது பகுத்தறிவு நம்பகத்தன்மை கொண்டது என்ற ஊகத்திலிருந்து தொடங்கலாம்.

அந்த முறைகள் இட்டுச் செல்லும் முடிவுகள் உண்மைக்கு நிகரானவை. புலன்களால் அறிந்த உண்மையிலிருந்து இன்னும் உணர்ந்தறியாத வேறு சில உண்மைகள் இருக்கின்றன என

பகுத்தறிவு மூலம் உணரலாம். இவ்விதமாக உணர்ந்தறிந்த உண்மைகள் போலவே அனுமானத்தின் மூலம் பெறப்படும் உண்மையும் சரியானது என நிச்சயமாகக் கூறலாம். இதற்கான (அனுமானத்திற்கான) மூலத் தரவுகள் நாம் உணர்ந்தறிந்த உண்மைகளாக இருக்க வேண்டும்.

இதே பகுத்தறிவு முறை ஆயிரக்கணக்கான வெவ்வேறு முடிவுகளுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. அவை நிகழ்வதற்கான வாய்ப்புகள் இப்போது மிக அதிகம். அவை நிகழும் என்பதாகவே நிச்சயம் கருதலாம். (பக்கம் 49)

அடிப்படையான இந்த விதியை ஒரு வரியில் சுருக்கமாக இவ்விதம் கூற முடியும். 'பகுத்தறிவு இயங்குமுறை ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதே. ஏனெனில் பிரபஞ்ச உண்மை பகுத்தறிவுக்கு உட்பட்டதாகும்.' (பக்கம் 50)

(கோள்கள், நட்சத்திரங்கள், அண்டங்கள், கால வெளி மற்றும் அவற்றில் உள்ளடங்கியுள்ள அனைத்தும் கொண்ட) பிரபஞ்ச உண்மைகள் ஓர் ஒருங்கிணைந்த முழுமையாகும். இந்த உண்மைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒத்திசைவு கொண்டவை. அவற்றின் அமைப்பும், கால இட ஒழுங்கும் மலைக்கச் செய்பவை. எனவே அந்த உண்மைகளுக்கிடையே இணக்கமும் சம நிலையும் கொண்டு வராத எந்த ஆய்வு முறையும் ஏற்கத்தக்கதல்ல.

இதனை வலியுறுத்திய மேண்டர் மேலும் குறிப்பிடுவதாவது: உணர்ந்தறிந்த உண்மைகள் என்பவை பிரபஞ்ச உண்மையின் சிறு துண்டுகளாகும். புலன்களால் உணரும் உண்மைகள் தம்மளவில் பொருளற்ற அரைகுறையான துண்டுகள்தாம். நேரடியாக உணர்ந்தறிய முடியாத பெருமளவு உண்மைகளை அறிய வரும்போதுதான் அவற்றிடையே ஒழுங்கு, சீரமைவு, அமைப்பு ஆகியவை இருப்பதன் அறிகுறிகளை முதன்முதலாகக் கண்டறியத் தொடங்குகிறோம். இதனை மிக எளிய எடுத்துக்காட்டுடன் அவர் மேலும் இவ்விதம் விளக்குகிறார்.

ஒரு தொலைபேசிக் கம்பியில் மோதி இறந்து தரையில் விழும் ஒரு பறவை, பூமியிலிருந்து ஒரு கல்லை எடுக்கத் தேவைப்படும் உடல் ரீதியான முயற்சி, வான் நெடுகிலும் நகர்ந்து செல்லும் நிலா, நடந்து மேலே ஏறுகையில் களைப்படைதல் ஆகியவையும்

இன்னும் ஏராளமான எத்தனையோ பிறவும் வழக்கமாக நாம் உணர்ந்தறிபவைதாம். ஆயிரக்கணக்கான இத்தகைய நிகழ்வுகள் தொடர்பற்றவையாகத் தோன்றுகின்றன. பின்னர்ப் புவியீர்ப்பு விசை என்னும் அனுமானம் உருவாக்கப்படுகிறது. புலன்கள் உணர்ந்த மேற்கூறிய அனைத்து உண்மைகளும், அனுமானத்தால் உருவான உண்மையுடன் பொருத்தமாக உடனே ஒன்று சேர்ந்து கொள்கின்றன. அதனால் இவை அனைத்திலும் ஒழுங்கு, ஒரு சீரான தன்மை, அமைப்பு ஆகியவை இருப்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்கிறோம். (இவ்விதம் ஒன்று சேர்வதற்கு முன்னர்) புலன்கள் உணர்ந்த உண்மைகள் சீரான தன்மையற்றும் தொடர்பற்றும் குழப்பமாகவும் இருந்தன. இவை அனுமானத்தால் உருவான உண்மையுடன் சேர்ந்து ஒரு தீர்க்கமான வகை மாதிரியை உருவாக்கிற்று.

உண்மைகளின் அமைப்பிற்குள் ஓர் உண்மை எவ்விதம் பொருந்துகிறது என்பதை நாம் நிரூபிக்க வேண்டும்; ஒழுங்கும், சீரமைவும் கொண்டு ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடைய ஒரு முழுமையின் பகுதியாக அது இருப்பதை நாம் உணரவேண்டும். அப்போதுதான் அந்த உண்மை 'விளக்கப்பட்டதாகக்' கருதப்படும்.

அவர் மேலும் கூறுவதாவது:

அதாவது ஏற்கனவே 'விளக்கப்பட்ட' ஓர் உண்மையின் பொருளை நாம் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம் எனவும் கூறலாம். அல்லது அது இருப்பதற்கான காரணத்தையும் சூழலையும் கண்டுபிடித்ததன் மூலம் விளக்கம் தந்திருக்கிறோம் எனவும் கூறலாம். இவை அனைத்தும் (ஏற்கனவே கூறப்பட்ட) அதே விசயத்தையே கூறுகின்றன. அந்த உண்மையைத் திட்டவாட்டமான ஒருவகைமாதிரிக்குள் பொருத்தியிருக்கிறோம்; பிற உண்மைகளுடன் அது தொடர்புடையது என்பதை அறிந்திருக்கிறோம்; அது மட்டுமல்லாமல் குறிப்பிட்ட இந்த உண்மை ஏதோ பிரபஞ்ச விதியின்படி நேரும் ஒரு நிகழ்வாகும் அல்லது பிரபஞ்ச ஒழுங்கின் ஒரு பகுதியாகும் என்பதை உறுதி செய்திருக்கிறோம். (பக்கம் 52)

விஞ்ஞான உண்மையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட புவி ஈர்ப்பு விசையைக் கூர்ந்து நோக்கிக் கவனிக்க முடியாது. விஞ்ஞானிகள் அதனைக் கண்கூடாகப் பார்த்துப் புலன்களால் அனுபவமாக உணரவும் இல்லை. புவி ஈர்ப்பு விசை காரணமாக வழக்கமாய் நடைபெறும் சில நிகழ்வுகள், 'ஏதோ ஒரு சக்தி இருக்கிறது' எனக் கொண்டு புவிஈர்ப்பு விசை என அந்தச் சக்திக்கு அவர்கள் பெயர் தருகின்றனர்.

முதன் முதலில் புவி ஈர்ப்பு விசை பற்றிய விதியை உய்த்துணர்ந்தவர் நியூட்டன். விஞ்ஞான உண்மையாக அது உலகு முழுவதும் இன்று அறியப்படுகிறது. அதன் தன்மையைப் பட்டறிவு சார்ந்த கண்ணோட்டத்தில் பென்டலிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அவர் இவ்விதம் விவரிக்கிறார்.

உணர்வோ உயிரோ அற்ற இரு சடப்பொருட்கள் (கண்களுக்குத் தெரியும் விதமாக) தொடர்போ ஊடகமோ எதுவுமின்றி, ஒன்று மற்றதன் மேல் செலுத்தும் ஈர்ப்பு விசை புரிந்து கொள்ள முடியாத ஒன்றாகும். (4)

கண்களுக்குப் புலப்படாத காரணத்தால் புரிந்துகொள்ள முடியாத ஒன்று கேள்விக்கு உட்படுத்தப்படாமலேயே அறிவியல் உண்மையாக இன்று ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. இதனை நாம் ஏற்றுக் கொள்வோமேயானால் புரிந்துகொள்ள முடியாத வேறுசில அவதானிப்புகளுக்கும் விளக்கம் தர முடியும் என்பதே இதன் மூலம் நாம் உணர வேண்டியதாகும். எனவே பரிசோதனைகள் மற்றும் ஆழ்ந்து நோக்கி ஆராய்தல் என எதுவும் இல்லாமலேயே ஓர் உண்மை அவ்விதமாகவே (உண்மையாக) ஏற்றுக் கொள்ளப்படலாம் என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது. கண்களுக்குப் புலனாகாத ஒரு கருத்தாக்கம் நம் மனதிலுள்ள பல்வேறு அவதானிப்புகளை ஒருங்கிணைத்து ஏற்கனவே அறிந்த உண்மைகளுக்குத் தெளிவு தருமெனில் அந்தக் கருத்தாக்கமும் (பிற உண்மைகளைப் போல) தன்மையிலும் தரத்திலும் ஓர் உண்மைதான்.

இது குறித்து மேண்டர் மேலும் கூறுவதாவது:

ஓர் உண்மையை நாம் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம் என்பது அதன் பொருளை கண்டுபிடித்திருக்கிறோம் என்பதாகும். அதாவது ஒரு விசயம் இருப்பதற்கான காரணத்தையும்

அதன் நியதிகளையும் அறிந்து கொள்வதன் மூலம் அதனை விளக்குகிறோம் எனவும் கூறலாம். நமது நம்பிக்கைகள் அனைத்திலும் இந்தத் தன்மை உண்டு. உண்மையில் அவை (அந்த நம்பிக்கைகள்) ஆழ்ந்து நோக்கி மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் வெளிப்பாடுகளே. (பக்கம் 53)

அவதானிப்பின் மூலம் பெறப்பட்ட உண்மைகளின் பிரச்சினை பற்றி மேண்டர் குறிப்பிடுவதாவது:

புலன்கள் வாயிலாக உணர்ந்தறிவதைக் காட்டிலும் கூர்ந்து நோக்கி ஆராய்வது அதிகப் பெறுமதி உடையதாகும். புலன்களால் உணர்ந்தறிவது, அங்கீகாரம் மற்றும் ஓரளவு அதிகப் பொருள் விளக்கம் ஆகியவையும் கூர்ந்து நோக்கி ஆராய்தலில் உள்ளடங்கியுள்ளன. (பக்கம் 56)

‘நாம் பார்க்கிறோம் அல்லது கேட்கிறோம் எனக் கற்பனை செய்து கொள்ளலாம்; ஆனால் அனுமானம் செய்கிறோம் என்பதுதான் உண்மை. எடுத்துக்காட்டாக: ஒரு பொருள் சிறிது தூரத்தில் இருக்கிறது என வைத்துக் கொள்வோம். முதலில் நாம் நேரடியாக உணர்வது அந்தப் பொருளுக்கும் நமக்கும் இடையேயான தூரத்தையே; எனினும் கண்கள் கண்டுணர்வது அந்தப் பொருளின் வடிவத்தையும் வண்ணத்தையும் தவிர வேறில்லை’ என ஜான் ஸ்டீவர்ட் மில் கூறுகிறார்.

மில் மேலும் குறிப்பிடுவதாவது: “எனது சகோதரனைப் பார்த்தேன்” என்ற வார்த்தையில் ‘கூர்ந்து நோக்கினேன்’ என்ற பொருளும் உள்ளடங்கியுள்ளது. ஏனெனில் வெறும் புலன்களால் உணர்ந்தறிவதைக் காட்டிலும் கூர்ந்து நோக்கினேன் என்பது சிறிது அதிக ஆழம் கொண்டது. நமது புலன்கள் உணர்ந்தறிவது ஒரு பொருளின் குறிப்பிட்ட வடிவத்தையும் வண்ணத்தையும்தான்.

நமது சகோதரனைப் பார்க்கையில் அவன் தோற்றமும் கூடவே ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. புதிதாக அப்போது புலன்கள் கண்ட சகோதரனை ஏற்கனவே ஞாபகத்தில் உள்ள சகோதரனுடன் ஒப்புமை செய்தும் அனுமானித்தும் விளங்கிக்கொண்ட பிறகு நமது சகோதரனை பார்க்கிறோம் என்ற முடிவுக்கு வருகிறோம்.

சிந்தித்து முடிவுக்கு வருதல் என்பது கோட்பாடுகளைப் பரிசோதித்தல் மற்றும் ஆராய்ச்சியின் அடிப்படை நிலையுடன்

தொடர்புடையது. ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒவ்வொரு கோட்பாடும் பிற உண்மைகள் குறித்த ஓர் அறிக்கையாகும். அனுமானத்தின் மூலமாக முடிவுக்கு வருபவை கோட்பாடாகும். அது நடைமுறை உண்மைகளுடன் ஒத்திசைவு கொண்டதாக நிரூபிக்கப்பட்டால் அது உண்மையாகும். இல்லையெனில் கோட்பாட்டில் சட்டிக்காட்டியுள்ள அறிந்த உண்மையான விபரங்களுக்குப் பொருத்தமாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அதுவரை அறியப்படாத உண்மைகளை ஒருவர் உய்த்துணர முடியும்.

மேண்டர் மேலும் கூறுவதாவது,

‘ஒரு கோட்பாட்டினைக் காண்பது ஒரு வகைமுறையைக் கண்டுபிடிப்பதாகும். குறிப்பிட்ட பற்பல உண்மைத் தரவுகளும் அவற்றை முறைப்படுத்தும் பொதுவான விதிகளும் அந்த வரைமுறைக்குள் சரியாகப் பொருந்தும்படி இருக்க வேண்டும். ஒரு திருகுவெட்டுப் புதிரில் (ஐக்கா புதிரில்) அனைத்துத் துண்டுகளையும் ஒன்று சேர்க்கையில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட துண்டுகள் காணாமல் போவதற்கு ஒப்பாகும் (திருகுவெட்டுப் புதிர் அட்டைப் பலகையிலிருந்து அல்லது மரக் கட்டையிலிருந்து சிறு சிறு துண்டுகளாக வெட்டி எடுக்கப்பட்டு மீண்டும் இணைத்துப் பொருத்தப்படும் படமாகும்) காணாமல் போன துண்டுகள் (அறிந்த உண்மைகள்) இடைவெளிக்குள் சரியாகப் பொருந்தும்படி இருக்க வேண்டும்’. (பக்கம் 123)

இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் உயிரினப் பரிணாமக் கோட்பாட்டினை* அறிவியலாளர்கள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இந்தக் கொள்கைக்கு ஆதரவாகப் பல காரணங்கள் இருப்பதாகவும் ‘ஏறக்குறைய இந்தக் கொள்கை உண்மையானது’ எனவும் மேண்டர் கருதுகிறார். (5)

‘அறியாமை கொண்டோர், மூட நம்பிக்கை உடையவர்கள், ஒரு பக்கச் சார்புடையோர் ஆகியோரைத் தவிர உயிரினப் பரிணாமக் கோட்பாட்டின் உண்மையை யாரும் மறுக்கவில்லை’ என Science of life என்ற நூலின் ஆசிரியர்கள் உறுதியாகக் கூறுகின்றனர். Man and the Universe என்னும் தலைப்பில் Newyork Modern Pocket Library தொடர்ச்சியாகப் புத்தகங்கள் வெளியிட்டுள்ளது. அந்த வரிசையில்

*உயிரினப் பரிணாமக் கோட்பாடு: முதல் உயிரினம் உயிரற்ற சட்பொருளிலிருந்து தோன்றி வளர்ந்தது என்னும் கோட்பாடு.

வெளிவந்த ஐந்தாவது புத்தகம் டார்வின் எழுதிய 'Origin of Species' என்ற முக்கிய யுகத்தை உருவாக்கிய நூல் என வெகுவாகப் புகழ்கிறது. அது மட்டுமன்றி மூதாதையர் பற்றிய கோட்பாடுகள் அனைத்திலும் இந்தக் கோட்பாடு மட்டுமே அதிகபட்ச சமய எதிர்ப்பையும் அதே நேரம் அறிவியலின் உச்சப் போற்றுதலையும் பெற்றது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. (6)

'பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாடு என்பது ஏதோ ஆராய்ச்சிக்காக பின்பற்றப்படும் ஊகமோ மாற்றுக் கருதுகோளோ அல்ல; அது திட்டவாட்டமாக நிரூபிக்கப்பட்ட அறுதியான உண்மையாகும்' என புதை படிமங்களை அல்லது தொல்லுயிர் எச்சங்களைக் கொண்டு முற்காலத்தை ஆராயும் புகழ் பெற்ற அமெரிக்க ஆராய்ச்சியாளரான ஜி.ஜி. சிம்ப்சன் (G.G. Simpson) கருதுகிறார். உயிரினப் பரிணாமக் கோட்பாட்டினை உண்மை எனவும் அது டார்வினுக்குப் பிறகு விஞ்ஞானிகள் மற்றும் அறிஞர்கள் அனைவராலும் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளதாகவும் பிரித்தானியக் கலைக் களஞ்சியம் (1958) பதிவு செய்கிறது. இதுகுறித்து டார்வினின் பரிணாமக் கொள்கையை ஏற்காது அது தொடர்பான பார்வையை முன்னெடுத்துச் சென்றவரும் புதை படிமங்களை அல்லது தொல்லுயிர் எச்சங்களைக் கொண்டு முற்காலத்தை ஆராய்பவருமான அமெரிக்க அறிவியலாளர் ஆர். எஸ். லல் (R S Lul) கூறுவதாவது:

டார்வின் காலத்திலிருந்தே பரிணாமக் கோட்பாடு தொடர்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கிறது. படைப்பைப் புரிந்து கொள்ளவும் பொருள் கொள்ளவுமான தர்க்க ரீதியான ஒரே வழி இந்தக் கோட்பாடுதான் எனவும் அறிஞர்களும் சிந்தனையாளர்களும் ஐயம் திரிபற உறுதியாகத் தெரிவித்து வருகின்றனர். எனினும் பரிணாம வளர்ச்சிச் செயல்படும் முறை பற்றி நிச்சயமாகக் கூற முடியவில்லை. ஆனால் இயற்கை விதிகளின்படியே இந்தச் செயல்முறை நடைபெறுகிறது என்பது உறுதி. இந்த விதிகளில் சில இதுவரை அறியப்படவில்லை. அறிய முடியாதவையாகவும் இவை இருக்கக் கூடும். (7)

ஆர். எஸ். லல், 700 பக்கங்கள் கொண்ட தமது புத்தகத்தில் வாழ்வின் சிறப்புப் படைப்பு என்னும் கருத்தாக்கத்தைக் கோட்பாடு பற்றி விவரிக்க ஒரு பக்கமும் சில வரிகளுமே ஒதுக்கி அதனை முற்றாக

நிராகரிக்கிறார். புத்தகத்தின் மீதி அனைத்துப் பக்கங்களிலும் உயிரினப் பரிணாமக் கோட்பாட்டைப் பற்றி மட்டுமே விவரிக்கிறார். இந்தக் கோட்பாடு பிரபலமானது என்பது இதிலிருந்தே தெரியவருகிறது. இது போல பிரித்தானியக் கலைக் களஞ்சியம் (1958), ஒரு பக்கத்தில் கால்பகுதிக்கும் குறைவான அளவே சிறப்புப் படைப்புக் கோட்பாடு பற்றிப் பேசுகிறது. பரிணாமக் கோட்பாட்டிற்கு 14 பக்கங்கள் ஒதுக்கியுள்ளது. இங்கேயும் பரிணாமக் கோட்பாடு உண்மை எனவும் டார்வினுக்குப் பிறகு வந்த அறிஞர்களும் விஞ்ஞானிகளும் இந்தக் கோட்பாட்டினைப் பொதுவாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர் எனவும் பதிவு செய்கிறது.

இந்தக் கோட்பாடு ஏற்படையாதாகவே இன்னும் உள்ளது. இதனை ஆதரிப்போர் முன்னிலையிலேயே இந்தக் கோட்பாடு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளதா அல்லது பரிசோதனை மூலமாக உண்மை என நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளதா என்ற விசயத்திற்கு இப்போது வரலாம். அப்படி ஏதும் இதுவரை நிகழவில்லை அல்லது ஒரு போதும் இது சாத்தியமில்லை என்பதை ஏற்றுக்கொண்டேயாக வேண்டும். வெகு காலத்திற்கு முன்னரே பரிணாமக் கோட்பாடு கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாலும், பரிசோதனை செய்யவோ கூர்ந்து நோக்கி ஆய்விற்கு உட்படுத்தவோ முடியாத அளவு அது மிகவும் சிக்கலானது என்பதுமே இதற்கான காரணங்களாகும். ஆர். எஸ். லல்லின் கூற்றை மேற்கோள் காட்டுவதெனில் படைப்பு நிகழ்வை விளக்குவதற்கான 'தர்க்க முறை' இதுவாகும்.

நவீன காலத்து அறிஞர்கள் உயிரினப் பரிணாமக் கோட்பாடு 'உண்மை' என ஏற்றுக் கொண்டதற்கான காரணங்கள் யாவை என்பதையும் கோட்பாட்டின் அடிப்படை அம்சங்கள் சிலவற்றையும் இங்கே காணலாம்.

1. உயிரினங்களில் உயர்ந்த வகை, தாழ்ந்த வகை உயிரினங்கள் இருப்பதாக விலங்குகளின் வாழ்க்கை குறித்த ஆராய்ச்சி தெரிவிக்கிறது. இந்த உயிரினங்களின் வரிசையில் ஒற்றை உயிரணு கொண்டவையும் கோடிக்கணக்கான உயிரணுக்கள் கொண்ட உயிரினங்களும் அடங்கும். ஒவ்வொன்றின் செயல் திறனுக்கேற்ப அவைகளுக்கிடையே தர ரீதியான வேறுபாடு உண்டு.

2. பூமியின் கடினமான மேலோட்டில் பல்வேறு அடுக்குகளில் மறைந்து கிடந்த உயிரினப் புதைபடிவங்கள் மீதான தொடக்க நிலை ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டபோது அவை பூமியில் தோன்றிய காலக்கட்டத்துடன் தொடர்புடைய ஒரு பரிணாம அமைப்புக் கொண்டிருந்தன எனத் தெரியவந்தது. லட்சக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பூமியை வாழ்விடமாகக் கொண்ட உயிரினங்களின் புதைபடிவங்கள் அவை. எனினும் இப்போதும் அவை தேடிக் கண்டுபிடிக்க முடிபவையாகவே இருக்கின்றன. மிகப் பழங்காலத்தில் பூமியில் வாழ்ந்த அந்த விலங்கின உயிர் வகைகள் மிக எளிமையாக இருந்தன. பின்னர்ப் படிப்படியான பரிணாம வளர்ச்சியில் அவை மிகவும் சிக்கலான வளர்ச்சியடைந்த உயிரினங்களாக உருவாயின. எனவே இப்போதுள்ள உயிரினங்களின் வடிவங்கள் தொல் பழங்காலத்தில் இருந்தவை அல்ல; அவை எளிய வடிவங்களிலிருந்து பரிணாம வளர்ச்சியில் இன்றைய நிலை அடைந்துள்ளன என்பது புலப்படும்.

3. பரிணாம வளர்ச்சியின் மற்றோர் அம்சம் வருமாறு: உயிரினங்களில் தோற்ற வேறுபாடுகள் இருப்பினும் அவற்றின் உயிரியல் அமைப்பில் பல ஒப்புமைகள் இருந்தன. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு மீன் ஒரு பறவையைப்போல் இருப்பது, ஒரு குதிரையின் எலும்புக் கூடு மனிதனை ஒத்திருப்பது ஆகியவற்றைக் கூறலாம். ஒரு மூதாதையரைக் கொண்ட ஒரே குடும்பத்திலிருந்தே அனைத்து உயிரினங்களும் வந்தன என்பது இதிலிருந்து புலனாகிறது.

4. ஓர் உயிரினம் எவ்விதம் இன்னொன்று போல இருக்கிறது? மாற்றம் ஏதேனும் நிகழ்கிறதா? ஒரு விலங்கிலிருந்து பல குட்டிகள் பிறக்கின்றன. அவை அனைத்தும் தோற்றத்தில் ஒன்றுபோல் இருப்பதில்லை. பல விலங்குக் குட்டிகள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று வேறுபாடு கொண்டுள்ளன. அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளில் இயற்கைத் தேர்விற்படி இந்த வேறுபாடுகள் வளர்ந்தன. இவ்விதம் நூறாயிரம் தலைமுறைகளுக்குப் பிறகு சிறிய கழுத்தைக் கொண்டிருந்த ஓர் ஆடு நீண்ட கழுத்துடைய ஒட்டகச் சிவிங்கியாக மாறுமளவு இந்த வித்தியாசம் அதிகரித்தது. ஹால்டேனும் ஹக்ஸ்லியும்

தாங்கள் பதிப்பித்த animal biology என்ற புத்தகத்தில் இந்தக் கருத்தாக்கத்தை 'திடீர் மாற்றங்களின் தேர்வு' எனக் குறிப்பிட்டனர்.

மேற்கண்ட நான்கு அம்சங்களில் நான்காவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அளவுகோல் பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கையை நிரூபிக்கும் எனக் கருதப்படுகிறது. அதாவது ஊகமோ அதன் விளைவுகளோ நேரடியான நமது அனுபவத்திற்குள் வரவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் அந்த ஊகத்தின் உண்மையிலிருந்து தர்க்க ரீதியான அனுமானமே போதும்.

இந்தக்கோட்பாட்டின் அடிப்படைபற்றி இதன் ஆதரவாளர்கள் எந்தப் பரிசோதனையையும் இதுவரை மேற்கொள்ளவில்லை; நுணுக்கமான ஆராய்ச்சி எதனையும் மேற்கொள்ளவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக: சடப்பொருளிலிருந்து எவ்விதம் உயிர் பிறக்க முடியும் என்பதை விஞ்ஞான ஆய்வுக்கூடத்தில் அவர்களால் நிரூபிக்க முடியாது. உயிர் தோன்றுவதற்கு முன்னரே பிரபஞ்சத்தில் சடப்பொருள் இருந்தது என்பதை இயற்பியல் பதிவேடுகள் சுட்டிக் காட்டுவதையே தங்கள் கொள்கைக்கு ஆதாரமாக அவர்கள் முன்வைக்க முடியும். தாய் வயிற்றிலிருந்து குழந்தை பிறப்பதைப் போல சடப் பொருளிலிருந்து பூமியில் உயிர் தோன்றிற்று என்பது அவர்களின் அனுமானம். இதுபோல உயிரினம் மற்றொன்றாக மாறுவது அனுமானத்தின் வழியாகவோ ஆழ்ந்து கவனித்து மேற்கொண்ட ஆய்வு மூலமாகவோ அறிந்து கொண்டதல்ல. ஆடு ஒன்று ஒட்டகச் சிவிங்கியாக மாற்றம் கொள்வதை அறிய உயிரியல் பூங்காவில் பரிசோதனை நிகழ்த்த முடியாது. உயிரினங்கள் தாமே தோன்றவில்லை என்பது அனுமானம். உயிரினங்களுக்கிடையே உள்ள ஒத்த தன்மைகளையும் உடன் பிறப்புகளிடையே இருக்கும் வேறுபாடுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்த அனுமானம் உருவானது.

உள்ளுணர்விலிருந்து சிந்திக்கும் திறன் வளர்ந்தது என்ற நம்பிக்கை விலங்கிலிருந்து மனிதன் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்தான் என்பதை மறைமுகமாகச் சுட்டுகிறது. இவ்விதம் உள்ளுணர்விலிருந்து சிந்திக்கும் திறன் கொண்டதாக வளர்ந்த நிகழ்வை உண்மையில் ஒருபோதும் ஒருவரும் பார்த்ததில்லை. அது புவியியல் ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட அனுமானமாகும். படிநிலையில்

கீழே இருக்கும் விலங்குகளின் புதைப் படிவங்கள் உள்ளூணர்வு கொண்டிருந்தன எனவும் படிநிலையில் மேலே உள்ள விலங்குகளுக்குச் சிந்திக்கும் திறன் இருப்பதாகவும் அந்த ஆய்வு மேலும் விளக்கம் தந்தது.

ஓர் ஊகக் கருத்தையும் உண்மையையும் இணைக்கும் கண்ணி அனுமானமே தவிர அறிவியல் பரிசோதனையோ ஆழ்ந்து நோக்கி மேற்கொள்ளும் ஆய்வோ அல்ல என மேற்கண்ட அனைத்து விவாதங்களும் கூறுகின்றன. எனினும் இத்தகைய அனுமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நவீன காலத்தின் பரிணாமக் கொள்கை அறிவியல் உண்மையாகக் கருதப்படுகிறது. கல்விப்புலம் சார்ந்த உண்மைகள் நேரடி அனுபவ வரையறைக்கு உட்பட்ட நிகழ்வுகளுடன் தொடர்புடையவை மட்டும் அல்ல என்பது நவீன சிந்தனையாகும். மாறாகப் பரிசோதனைகள், ஆழ்ந்து நோக்கி மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து தர்க்க ரீதியாகப் பெறும் முடிவுகளும் நிறுவப்பட்ட அறிவியல் உண்மைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியும்.

எனினும் இந்தக் கருத்துக் கேள்விக்குரியது. பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கை பட்டறிவு சார்ந்த அல்லது அனுமானம் சார்ந்த உண்மை என்பதாகத் தான் கருதவில்லை எனவும் அது 'பகுத்தறிவின் அடிப்படைக் கோட்பாடு' எனவும் பரிணாமக் கொள்கையின் தீவிர ஆதரவாளரான சர் ஆர்த்தர் கெய்த் கூறுகிறார். (8)

புகழ்பெற்ற ஓர் அறிவியல் கலைக் களஞ்சியம் 'செய்முறைகள் மூலம் மெய்ப்பித்துக் காட்ட முடியாத ஒரு விளக்கம்' என டார்வின் கோட்பாட்டை விவரிக்கிறது.

அப்படியானால் ஆய்வுக்கு உட்படுத்த முடியாத, செய்முறைகள் மூலம் விளக்கவும் முடியாத ஒன்று அறிவியல் உண்மையாக ஏன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது? இதற்கான காரணத்தை மேண்டர் இவ்விதம் கூறுகிறார் :

a) இந்தக் கோட்பாடு ஏற்கனவே அறிந்த அனைத்து உண்மைகளுடனும் ஒத்திசைவு கொண்டதாக உள்ளது.

b) இதனால் விளங்கிக்கொள்ள முடியாத எண்ணற்ற உண்மைகளுக்கு விஞ்ஞானிகளால் விளக்கம் அளிக்க முடிகிறது.

c) உண்மைகளுடன் ஒத்திசைவு கொண்டதாக வகுக்கப்பட்டுள்ள ஒரே கோட்பாடு இதுவேயாகும். (பக்கம் 112)

உயிரினப் பரிணாமக் கோட்பாட்டினை உண்மை என ஏற்றுக் கொள்ள இவ்விதம் சிந்தித்து மதிப்பீடு செய்வதே போதிய ஆதாரமாகும் எனக் கருதப்படுகிறது. அப்படியானால் மதத்தை உண்மை என நிறுவ இதே சூத்திரம் பயன்படுத்தானே? தெளிவான இந்த ஒப்புமை இருக்கையில் உயிரினப் பரிணாமக் கோட்பாட்டினை உண்மை என ஏற்றுக் கொள்ளும் விஞ்ஞானிகள் மதத்திற்கு எந்த அடிப்படையும் இல்லை என நிராகரிப்பது முரணாகத் தெரிகிறது. எனவே அவர்களின் கண்டுபிடிப்புகள் முறைகளுக்கோ காரணங்களுக்கோ தொடர்புடையவையாக அல்லாமல் முடிவிற்கு வருவது பற்றியனவாக மட்டுமே உள்ளன. முழுமையான இயற்பியல் தன்மை ஒரு விசயம் தர்க்கப் புலனறிவாதம் என்ற முறையால் நிரூபிக்கப்படும்போது அறிவியலாளர்கள் உடனே அதை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். ஆனால் ஆன்மிகத் தன்மை கொண்ட ஒன்று இவ்விதம் நிரூபிக்கப்படுமேயானால் உடனடியாக அது நிராகரிக்கப்படுகிறது. இவ்வித ஆன்மிக முடிவுகள் அவர்களை மனக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்துகின்றன என்பதைத் தவிர அவர்களிடம் வேறு எந்தக் காரணமும் இல்லை. உண்மையா என்பதற்கான போதிய சான்று கிடைப்பதற்கு முன்பே உருவாகிவிடும் அவர்களின் சிந்தனைகளுக்கு அது பொருந்தி வருவதில்லை. எனவே அறிவியலா? மதமா? என்ற விவாதம் உண்மையில் முற்சார்பே தவிர அறிவியல் பகுத்தறிவு தொடர்பானது அல்ல.

கண்களுக்குப் புலனாகாத சக்தியின் மீதான நம்பிக்கையை மதம் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது எனக் கருதுவதும் அறிவியல் ஆழ்ந்து நோக்கி மேற்கொள்ளும் ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது என முடிவுக்கு வருவதும் சரி அல்ல என்பது மேற்கூறிய விவாதத்திலிருந்து தெளிவாகிறது. இறுதியில் மதத்தைப் போலவே அறிவியலும் கண்களுக்குப் புலப்படாத சக்தியின் மீதான நம்பிக்கை சார்ந்த விசயம்தான் என்பதில் ஆச்சரியம் ஏதும் இல்லை என்பதை ஒப்புக் கொண்டேயாக வேண்டும். இயற்கையின் தொடக்க நிலை வெளிப்பாடுகளைக் கையாளும் வரைதான் ஆழ்ந்து நோக்கி மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் நீடித்திருக்கும். ஆனால் மெய்யம்மை குறித்த 'ஏன்' என்ற கேள்விக்கு 'எவ்விதம்' என்ற கேள்விக்கு அல்ல

விடை காணும் விசயத்தில் மதத்திற்கே முக்கியமான இடத்தை அறிவியல் தர வேண்டியுள்ளது. காரணம் 'ஏன்' என்ற முக்கியமான கேள்விக்கான விடை அறிவியலில் இல்லை. அதற்கான பதிலை கண்களுக்குப் புலனாகாத நம்பிக்கையின் மீதே அறிவியல் சார்ந்திருக்க வேண்டியதுள்ளது.

இரண்டு வித்தியாசமான மேசைகளில் விஞ்ஞானிகள் இன்று பணி செய்து கொண்டிருக்கின்றனர் என்ற சர் எட்டிங்டனின் கருத்து இதனை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. அது வருமாறு:

எனது மேசைகள் இரண்டின் முன் எனது இருக்கைகளை இழுத்துக் கொள்கிறேன். இரு மேசைகள் ஆம்; ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அதே மாதிரியான மற்றொரு பொருள் உண்டு. இரு மேசைகளில் ஒன்று பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே எனக்கு மிகவும் பழக்கம். அந்தச் சூழலுக்குப் பழக்கமான அந்தப் பொருளை உலகம் என அழைக்கிறேன். அதனை இவ்விதம் விவரிக்கலாம். மேசையின் நீட்சியாக உறுதியான ஒரு பொருள்; ஒப்பீட்டளவில் அது நிரந்தரமாக இருக்கிறது; அது வண்ணமடிக்கப்பட்டிருக்கிறது; அதன் மீது சாய்கையில் அது முறிவதில்லை; அது சடப்பொருளாகும்.

மேசை எண் 2. இது எனது அறிவியல் மேசையாகும் இந்த மேசையில் பெரும்பகுதி காலியாக இருக்கிறது. மிக வேகமாய் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் எண்ணற்ற மின்னூட்டிகள் மேசையின் காலி இடத்தில் சிதறிக் கிடக்கின்றன. அவற்றின் ஒருங்கிணைந்த மொத்த அளவு மேசையின் பில்லியனில் ஒரு பங்கிற்கும் குறைவாகவே உள்ளது. (9)

அதுபோல் ஒவ்வொரு பொருளிலும் கண்ணுக்குப் புலனாகாத அம்சங்கள் உண்டு. நுண்ணோக்கியாலோ தொலைநோக்கியாலோ அவற்றைப் பார்க்க முடியாது. தங்களின் கோட்பாட்டிற்குப் பொருத்தமாக இயற்பியலாளர்கள் உருவாக்கிய சொற்களின் மூலமாகவே அதனைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். மிகவும் வளர்ச்சியடைந்த தொழில் நுட்பத்தின் உதவியால் கண்களுக்குப் புலனாகும் பொருட்களின் புற வடிவத்தை வெறும் கண்களைக் காட்டிலும் மிக விவரமாக அறிவியலால் ஆழ்ந்து கவனிக்க முடியும். ஆனால் பொருட்களின் உள்வடிவத்தைக் கவனிக்க முடியுமென ஒருபோதும் அறிவியல் உரிமை கோர முடியாது. புற வெளிப்பாடுகளை

உற்று நோக்கி அதன்படி அவை குறித்த கருத்துக்களை அறிவியல் உருவாக்குகிறது. அறுதியான மெய்ம்மையைப் பொறுத்தவரை ஏற்கனவே அறிந்த உண்மைகளிலிருந்தே அறியப்படாத உண்மைகளை விஞ்ஞானத்தால் கற்றுக்கொள்ள முடியும்.

நடைமுறை சாத்தியமான ஒரு கருதுகோளை உருவாக்க முயலும் ஒரு விஞ்ஞானி, தான் ஆய்வு செய்து கண்டறிந்த உண்மைகளை விளக்கவும் ஒருங்கிணைக்கவும் தொடர்புபடுத்தவும் முனைகிறான். அதற்கு மிக இயல்பாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் நம்பிக்கை போன்ற கருத்தாக்கங்களையே முதலில் துணையாக நாடுகிறான். கண்டறிந்த உண்மைகள் அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்து அவன் உருவாக்கும் கருதுகோள் ஏற்படைய விளக்கம் தருவதாக அமையுமெனில் அது நம்பத்தகுந்த, அறிவியல் உண்மையாகக் கருதப்படுகிறது. வேறு கருதுகோள் இல்லையாதலால், கண்களுக்குப் புலப்படாத ஓர் உண்மையாகவே அது பெரும்பாலும் கருதப்படுகிறது. இதுவே உண்மைக்கான நம்பத்தகுந்த விளக்கமாக அமைகிறது. மின்சாரம் என்பது எலக்ட்ரான்களின் தங்கு தடையற்ற ஓட்டம் என்பதாக விஞ்ஞானி கூறுகையில் அது மின்கம்பியினூடே நகர்வதை அவர் நுண்ணோக்கியின் மூலமாகப் பார்த்தார் என்பதல்ல அதன் பொருள். மின்பொத்தானை இயக்குவதால் எரியும் மின் விளக்கு, சமூலம் காற்றாடி, தொழிற்சாலைகளின் இயக்கம் என அனுபவத்தில் அவர் கண்ட நிகழ்வுகளையே விஞ்ஞானி விளக்குகிறார். இந்த நிகழ்வுகள் அனுபவத்தில் அனைவரும் காண்பதே; அனுமானத்தினால் அல்ல. சுருக்கமாகக் கூறுவதெனில் கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஓர் உண்மை, ஒரு நிகழ்வின் மீது செலுத்தும் தாக்கத்தையும் அதன் பயன்பாட்டையும் ஆழ்ந்து கவனிக்கும் ஒரு விஞ்ஞானி கண்களுக்குப் புலனாகாத அந்த உண்மை இருப்பதாக நம்பிக்கை கொள்கிறான். நாம் நம்பும் ஒவ்வொரு உண்மையும் தொடக்கத்தில் ஒரு எளிய அனுமானமாகவே எப்போதும் இருக்கும் என்பதை ஒருபோதும் மறந்துவிடக் கூடாது. மின்சாரப் பொத்தானும் மின் விளக்கும் ஒன்று மற்றொன்றை இணைக்கிறது என்பது நமது அனுமானம்தான். எனவே மின்சாரப் பொத்தானுக்கும் மின் விளக்கிற்கும் இடையேயான தொடர்பினை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகும் இந்தத் தொடர்பு குறித்த அறிவியல் கருதுகோள் உண்மையா அல்லவா என்பது அப்போதும் சந்தேகத்திற்குரியதாகவே இருக்கும்.

இந்த அனுமானத்திற்கு ஆதரவாக மேலதிகத் தகவல்கள் பின்னர் கிடைக்கையில்தான் அந்த அனுமானம் உண்மையென உறுதிப்படும். கண்டறிந்த உண்மைகள் மூலக் கருதுகோளுக்கு ஆதரவாக இல்லையெனில் அதனை நிராகரிப்பது நியாயமெனவும் உணர்கிறோம்.

கண்களுக்குப் புலனாகாத சக்தியின் மீதான விஞ்ஞானிகளின் நம்பிக்கைக்கு மறுக்க முடியாத எடுத்துக்காட்டு அணுவாகும். அணுவை நேரடியாக ஒருவரும் ஒருபோதும் கண்டதில்லை. எனினும் அதனை மிகப் பெரும் அறிவியல் உண்மையாக நவீன அறிவியல் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகள் என்பது 'அறிந்த உண்மைகளை விளக்கும் மனச் சித்திரங்கள்தாம்' என ஓர் அறிஞர் சரியாகவே வரையறைசெய்துள்ளார். அறிவியல் துறையில் ஆழ்ந்து நோக்கிய ஆய்வினால் பெறும் உண்மைகளின் தொகுதி எனக் கருதப்படுபவையும் சரியான பொருளில் அவ்விதமே இருப்பதில்லை. அவை அந்த ஆய்வினால் பெறும் விளக்கம்தான். மிக நுட்பமான கருவிகளின் உதவியால் ஆழமாக நோக்கி ஆய்வு செய்தபின் கிடைக்கும் உண்மைகளாக இருப்பினும் அவற்றைக் குறைபாடுகள் எதுவுமற்ற முற்றிலும் சரியானவை என ஊகிக்க முடியாது. அந்த உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட அனைத்து விளக்கங்களும் தற்சார்புடையவை தாம். ஆழ்ந்து நோக்கும் ஆய்வு உத்திகள் மேம்படும் போது ஆய்வினால் பெறும் உண்மைகளும் மாறலாம் என limitations of science என்ற புத்தகத்தில் J W N சாலிவன் இவ்விதம் சுட்டிக் காட்டுகிறார்:

உண்மையான அறிவியல் கோட்பாடு என்பதன் பொருள் நடைமுறை சாத்தியமான வெற்றிகரமான ஒரு கருதுகோள் ஆகும். அறிவியல் கருத்துக்கள் பற்றிய மிகச் சுருக்கமான ஆய்விலிருந்து இது தெளிவாகப் புலனாகிறது. அனைத்து விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகளும் தவறானவை என்பது உண்மை அல்ல. நாம் ஏற்றுக் கொள்பவை அனைத்தும் சரி பார்க்கக்கூடிய ஆய்வு எல்லைக்கு உட்பட்டவை தாம். அறிவியல் உண்மை என்பது நடைமுறை சார்ந்த ஒன்றாகும். (பக்கம் 158)

ஓர் அறிவியலாளர் தாம் ஆழ்ந்து நோக்கி ஆய்வு செய்த உண்மைகளுக்கு ஏற்புடைய விளக்கத்தை ஒரு கருதுகோள்

வழங்குகிறது எனவும் ஆழ்ந்து நோக்கிய ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட கல்விப் புலம் சார்ந்த பிற உண்மைகளுக்கு இவை சற்றும் குறைந்தவை அல்ல எனவும் ஓர் அறிவியலாளர் கருதுகிறார். ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட உண்மைகளைப் போலவே தமது கருதுகோள் அறிவியல் பூர்வமானது என்பது அவரது கருத்தாகும். இது கண்களுக்குப் புலனாகாத சக்தியின் மீதான நம்பிக்கைக்கு ஒப்பாகும். ஓர் அறிவார்ந்தச் செயல்பாடாக ஆழ்ந்து நோக்கிக் கண்டறிந்த உண்மைகள் மீது கொள்ளும் நம்பிக்கைக்கும், கண்களுக்குப் புலனாகாத சக்தியின் மீதான நம்பிக்கைக்கும் பண்பு ரீதியாக வித்தியாசம் எதுவுமில்லை. மாறாகக் 'குருட்டு நம்பிக்கையை' போன்றதும் அல்ல. அது ஆழ்ந்து நோக்கிக் கண்டறிந்த உண்மைகள் பற்றிய பொருத்தமான விளக்கமாகும். நியூட்டன் முன்வைத்த ஒளி பற்றிய கோட்பாட்டின் விளக்கம் போதிய திருப்தி அளிக்காததால் 20ஆம் நூற்றாண்டு விஞ்ஞானிகள் அதனை நிராகரித்தனர். அது போல வாழ்க்கை நிகழ்விற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் போதிய விளக்கம் தராததால் பிரபஞ்சம் குறித்த பொருள் சார்ந்தக் கோட்பாட்டையும் நாம் நிராகரிக்கிறோம்.

ஒரு விஞ்ஞானி தனது அறிவியல் கோட்பாடுகளை ஆதாரமாகக் கொள்வது போல நமது நம்பிக்கையின் ஆதாரம் சர்வ வல்லமை வாய்ந்த ஒரு தெய்வீக சக்தியின் மீது உள்ளது. ஆழ்ந்து நோக்கிக் கண்டறிந்த உண்மைகளை ஆழமான ஆய்வுக்கு உட்படுத்திய பிறகே மதம் முன்வைக்கும் விளக்கங்கள், உண்மை அறுதியானது என்னும் முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். நினைவிற்கெட்டிய காலத்திலிருந்து மாறுதல் ஏதும் அடையாமல் இந்த உண்மை நிலையாக இருந்து வருகிறது. புதிய பரிசோதனைகள் மற்றும் ஆழ்ந்து நோக்கி மேற்கொண்ட ஆய்வுகளின் படி கடந்த சில நூற்றாண்டுகளுக்குள் மனிதனால் முறைமைப்படுத்தப்பட்ட அனைத்துக் கோட்பாடுகளும் மீளாய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றன; அவற்றுள் பல கோட்பாடுகள் பயனற்றவையாக நிராகரிக்கப்படும் நிலையில் உள்ளன. ஆனால் மதம் முன் வைக்கும் உண்மையோ விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியின் ஒவ்வொரு வளர்ச்சிக் கட்டத்திலும் மேலும் தெளிவு பெற்று வருகிறது. எண்ணற்ற முக்கியக் கண்டுபிடிப்புகள் இதற்கு ஆதரவாகச் சாட்சி பகர்கின்றன. இந்தக் கோணத்தில் புத்தகத்தின் அடுத்த அத்தியாயங்களை அணுகலாம்.

குறிப்புகள்

1. The Evidence of God. p. 26.
2. The Evidence of God in an Expanding Universe, Edited by John Clover Monsma, pp. 144-45.
3. Man the Unknown, p. 15.
4. Works of Bentley, Vol. III. p. 221.
5. Clearer Thinking, pp. 112-13.
6. Philosophers of Science, p. 244.
7. Organic Evolution, p. 15.
8. Revolt Against Reason, p. 112.
9. A.S. Eddington, The Nature of the Physical World, (Cambridge, The University Press 1948), p. 261.

இறைவனைப் பற்றி இயற்கையும் அறிவியலும்

இறைவன் இருக்கிறான் என்பதற்கான மிகப்பெரும் ஆதாரம் அவனது படைப்பே. இயற்கையும் அது பற்றிய நமது ஆய்வும் இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்பதையும் தனது வரம்பற்ற ஞானத்தால் இந்த உலகைப் படைத்துப் பரிபாலித்து வருகிறான் என்பதையும் உறுதியாகக் கூறுகின்றன. இந்த உண்மையை மறுப்பதன் மூலம் அறியாமை இருளிலும் அதன் தீமைகளின் படுகுழியிலும் நம்மை நாமே மூழ்கடித்தவர்களாவோம்.

பிரபஞ்சத்தின் இருப்பும் இயக்கமும், மிகச் சிறந்த அமைப்பு முறையும் அர்த்தமும் கொண்டவை. எல்லையற்ற ஞானமுடைய ஒரு படைப்பாளனால் இது தோற்றுவிக்கப்பட்டது; ஏதோ குருட்டுச் சக்தியால் அல்ல. இது தவிர வேறு எந்த விளக்கத்திற்கும் பிரபஞ்சம் உட்படாதது.

நமது காலத்திலுள்ள தத்துவவாதிகளிடையே ஒரு குழு உள்ளது. நல்லவேளை அது சிறியதுதான். ஒவ்வொன்றின் இருப்பையும் அது சந்தேகிக்கிறது. பிரபஞ்சமோ மனிதனோ எதுவுமில்லை என உறுதியாகக் கூறுகிறது. இறைவன் இருக்கிறான் என்பதையும் இருப்பதற்கான மிகச் சிறிய சாத்தியத்தையும் கூட தனது சூனியவாதச் சிந்தனையால்* அந்தக் குழு நிராகரிக்கிறது.

*சூனியவாதம்: உண்மையான இருப்பு எதற்கும் இல்லை என்ற தத்துவம்.

இந்த வகை நாத்திகத்தைத் தத்துவப் போக்கின் அருவமான தர்க்கப் பயிற்சியாகக் கருதுவது பெறுமதியுடையது, அவ்வளவே. ஆனால் நிதர்சனத்திற்கு எந்த வகையிலும் இது தொடர்பில்லாதது. நாம் சிந்திக்கிறோம்; சிந்திக்கும் இந்தச் செயல்பாடே நாம் இருக்கிறோம் என்பதற்கான சான்றாகும். பிரான்சின் மாபெரும் தத்துவவாதியும் கணிதவியலாளருமான தெகார்த்தெ (1596 - 1660). இந்த விதியை அடிப்படையாகக் கொண்டே தமது தத்துவத்தை நிறுவி உள்ளார். 'சிந்திக்கிறேன், அதனால் நான் இருக்கிறேன்' (1). இதிலிருந்தே இறைவன் இருக்கிறான் என உய்த்துணர்ந்து முடிவுக்கு வந்தார். லோகாயதப் பொருட்கள் வெளியே இருப்பதை நமது புலனறிவும் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக: சாலையில் நடக்கையில் கல்லடிபட்டு வலியை உணர்கிறோம். நாம் மட்டுமல்ல; நமக்கு வெளியேயும் அதற்கான அடையாளத்துடன் ஓர் உலகம் இயங்குகிறது என்பதை இந்த அனுபவம் உறுதிப்படுத்துகிறது.

விழித்திருக்கும் ஒவ்வொரு கணத்திலும் நமது புலன்களின் ஊடே எண்ணற்ற பொருட்களை உணர்ந்தறிகிறோம். கணக்கற்ற உணர்வுகளும் நினைவுகளும் மனதில் பதிவாகின்றன. இவ்விதம் அறிந்துகொள்ளும் செயல்பாடுகள் தனி நபரின் சொந்த அனுபவங்களாகும். இந்த உலகிற்குத் தனியான இருப்பு உள்ளது என்னும் உலகு பற்றிய கருத்தாக்கத்தை இவை (அனுபவங்கள்) வலுப்படுத்துகின்றன. குறிப்பிட்ட ஒரு மனிதனின் தத்துவ ஈடுபாடு இந்த உலகம் உண்மையில் இருக்கிறதா என்ற சந்தேகத்தை அவனிடம் எழுப்பாமேயானால் அது விதி விலக்காகும். லட்சோப லட்சம் மனிதர்களின் அனுபவங்களுக்கும் இதற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. பொதுவான நிதர்சனங்களைக் காணவோ செவியுறவோ முடியாதவாறு அவன் தனது தனிப்பட்ட எண்ணங்களிலேயே உழன்று கொண்டிருக்கிறான். ஒரு விவாதத்திற்காக அவன் கூறுவதை ஏற்றுக் கொண்டாலும் அது எந்த வகையிலும் கடவுள் இல்லை என்பதை மறைமுகமாக உணர்த்துவதாகி விடாது. சில விசயங்கள் இருக்கின்றன எனப் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு எதிராக முன்வைக்கப்படும் அபத்தமான விவாதங்களுக்கு எதிர்வினையாற்றுவதும் பயனற்றது. சாமானிய மனிதனால் அவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அது மட்டுமன்றி அறிவுலகிற்கும் அவை ஏற்படையவையாக இராது.

சூனியவாதக் கொள்கையுடைய குழுவைத் தவிர்ந்து, உலகம் உண்மையில் இருக்கிறது என்னும் நிதர்சனம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதனை ஒப்புக் கொள்ளும் அந்தக் கணத்திலேயே இறைவன் மீது நம்பிக்கை கொள்வதிலிருந்து ஒருவர் தப்ப முடியாது. ஏனெனில் படைப்பு வெறுமையிலிருந்து தானாகவே உருவானது என்ற கருத்து எண்ணிப் பார்க்கவே முடியாத ஒன்று. சிறியதோ பெரியதோ ஒவ்வொரு பொருளின் தோற்றத்திற்கான காரணம் இங்குச் சொல்லப்படுவது எந்தப் பொருளும் தானாக உருவாகிவிடவில்லை; யாரோ ஒரு படைப்பாளி உருவாக்குகிறான் என்பதுதான். அப்படியிருக்கும்போது பரந்து விரிந்த இந்தப் பிரபஞ்சம் மட்டும் தானாகவே தோன்றியது என்பதையும் அதனைப் படைத்தவன் என ஒருவன் இல்லை என்பதையும் எவ்விதம் நம்புவது? இந்த உலகம் எவ்விதம் தோன்றியது என்ற விசயம் அறியப்படாததாகவே உள்ளது என தமது தந்தை கூறியதாகத் தமது சுயசரிதையில் ஜான் ஸ்டீவர்ட் மில் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது 'என்னை யார் உருவாக்கினார்?' என்பதற்கு விடை தர முடியாது. காரணம் அந்த விடைக்கான நம்பத்தகுந்த உண்மையான தகவலோ அனுபவமோ நம்மிடம் இல்லை. எந்த விடையும் 'கடவுளைப் படைத்தது யார்?' என்ற இன்னும் கடினமான (பழைய) கேள்வியையே முன் வைக்கிறது.

பிரபஞ்சத்தைப் படைத்த கடவுள் என ஒருவர் இருப்பதை ஏற்றுக் கொள்வதானால் அவர் நிரந்தரமானவர் என்பதையும் (கட்டாயம்) ஏற்றுக் கொண்டே ஆக வேண்டும்; கடவுள் நிரந்தரமானவர் எனக் கருதுவதானால் பிரபஞ்சமும் நிரந்தரமானது என ஏன் கருதக் கூடாது? என இறைமறுப்பாளர்கள் சுட்டிக்காட்டி வரும் பழைய விவாதம் பற்றி இப்போது பேசலாம். இறைமறுப்பாளர்கள் இவ்விதம் முடிவுக்கு வருவது முற்றிலும் பொருளற்றது. ஏனெனில் பிரபஞ்சம் தானாகவே தோன்றியது என்பதற்கான பிரபஞ்சத்தின் தன்மைகள் எதுவும் இதுவரை அறியப்படவில்லை. 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை இறைமறுப்பாளர்களின் இந்தத் தவறான விவாதம் ஈர்ப்புடையதாக இருந்தது. ஆனால் வெப்ப இயக்கவியலின் இரண்டாவது விதி கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இப்போது அவர்களின் விவாதம் அதன் ஏற்புடைமையை இழந்து விட்டது. ஆற்றல் மாற்றம் பற்றிப் பேசும் வெப்ப இயக்கவியல் அறிவியலின் ஒரு கிளையேயாம். வெப்பத்திற்கும் ஆற்றலின் பிற வடிவங்களுக்கும் இடையேயான

அளவுத் தொடர்பைப் பற்றி அது பேசுகிறது. ஆற்றலை எவ்விதம் சேமிக்கிறது என்பதன் முக்கியத்துவம் பற்றி வெப்ப இயக்கவியலின் முதல் விதி பேசுகிறது.

வெப்ப இயக்கவியலின் இரண்டாவது விதி அகவெப்பம் (எண்ட்ரோபி) ஆகும். ஒருமுனை சூடாக்கப்பட்டு மறு முனை இயல்பான வெப்ப நிலையிலுள்ள இரும்புக் கம்பியை எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம். கம்பியின் சூடான முனையிலிருந்து இயல்பான வெப்பநிலையுள்ள மறு முனைக்குக் கம்பியின் வழியே வெப்பம் உடனடியாகக் கடக்கிறது. கம்பி முழுவதும் ஒரே சீரான வெப்ப நிலையை அடையும் வரை வெப்பம் கடத்தப்படும். சூடான பகுதியிலிருந்து குளிர்ான பகுதிக்கு ஒரே திசையில் வெப்பம் கடத்தப்படுகிறது. வெப்பம் ஒருபோதும் எதிர்த் திசையில் தன்னிச்சையாகக் கடத்தப்படுவதில்லை. அல்லது திசை மாறி வெப்பக் கடத்தல் நிகழ்வதில்லை. இவ்விதம் ஒரே சீரான திரும்பப் பெற இயலாத ஆற்றல் மாற்றங்களுக்கான எத்தனையோ பிற எடுத்துக்காட்டுகளைக் காணமுடியும். உதாரணமாக வெற்றிடத்தை நோக்கியே வாயு நகரும்; அல்லது உயர் அழுத்தமுள்ள பகுதியிலிருந்து குறைவான அழுத்தமுள்ள பகுதிக்கு வாயு நகர்தல் நிகழும். ஒரே சீரான அழுத்தம் வெற்றிடம் முழுவதும் பரவும்வரை இது தொடர்ந்து நிகழ்கிறது. இவ்விதமாக அல்லாது எதிர்த் திசையில் வாயுக்கள் கடத்தப்படுவதில்லை. வெப்ப இயக்கவியலின் இரண்டாவது விதிக்கு இவை அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன. வெப்ப இயக்கவியலின் இரண்டாவது விதி வருமாறு:

புறத் தூண்டுதல் இல்லாமல் எந்த நிகழ்வும் இயற்கையாகவோ தன்னிச்சையாகவோ பழைய நிலைக்கு மாறுவதில்லை. சமநிலையை அடையும்வரை இந்த ஒரு வழி இயக்கச் செயல்பாடு தொடர்கிறது. இந்த விதிகள் படைப்புக்குத் தொடர்புடையவை என்பது பற்றி அமெரிக்க உயிரியலாளர் எட்வர்ட் லூதர் கெஸ்ஸல் கூறுவதாவது:

பிரபஞ்சம் நிரந்தரத் தன்மையில் இருந்திருக்க முடியாதென அறிவியல் தெளிவாகக் கூறுகிறது. சூடான பொருட்களிலிருந்து குளிர்ச்சியான பொருட்களுக்கு வெப்பக் கடத்தல் தொடர்ச்சியாக நிகழ்கிறது எனவும் இது தன்னிச்சையாக எதிர்த் திசையில் கடத்தப்படுவதில்லை எனவும் அக

வெப்ப விதி கூறுகிறது. பெற இயலாத ஆற்றலுக்கும் பெறக்கூடிய ஆற்றலுக்கும் இடையே உள்ள விகிதமே அக வெப்பம் எனப்படும். அப்போதுதான் பிரபஞ்சத்தின் அகவெப்பம் எப்போதும் அதிகரிக்கும் எனக் கருதப்படும். ஒரு காலக்கட்டத்தில் ஒரே சீரான வெப்பநிலையை இந்தப் பிரபஞ்சம் பெறும்போது பயன்பாட்டிற்கான ஆற்றல் இராது. எனவே இந்தக் காலக்கட்டத்திற்காகப் பிரபஞ்சம் தயாராகி வருகிறது.

அந்தக் காலக்கட்டம் வருமேயானால் அப்போது வேதியியல் இயற்பியல் மாற்றம் எதுவும் நடைபெறாது. அதனால் உயிர் வாழ்வே அற்றுப் போய்விடும் நிலை உருவாகும். ஆனால் உயிர் வாழ்வோ இன்னும் தொடர்ந்தவாறிருக்கிறது. வேதியியல் இயற்பியல் மாற்றங்கள் இன்னும் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்தப் பிரபஞ்சம் நிரந்தரத் தன்மையில் இருந்திருக்க முடியாது. அவ்விதம் இருந்திருந்தால் பயனுள்ள ஆற்றல் முழுவதும் தீர்ந்து போயிருக்கும். நமது பிரபஞ்சத்திற்கு ஒரு தொடக்கம் உள்ளது என அறிவியல் உறுதிபடக் கூறுகிறது. இவ்விதமாக இறைவன் இருக்கிறான் என்ற உண்மையை அது நிரூபிக்கிறது. காரணம்: எவற்றுக்கெல்லாம் தொடக்கம் உள்ளதோ அவை தாமாகத் தொடங்கவில்லை என்பதையும் அதற்கு ஓர் முதன்மை இயக்குநர், ஒரு படைப்பாளி, ஓர் இறைவன் இருக்கிறான் என்பதையும் இது நிரூபிக்கிறது (3)

பிரபஞ்சத்தின் அகவெப்பம் அதன் இறுதி முடிவை அடையும்வரை அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பது பழமையான அறிவியல் பார்வையாகும். இந்த நிலையை இன்னும் அடையவில்லை; அடைந்திருக்கிறதென நாம் எண்ணக் கூடாது. அது இன்னும் விரைவாக அதிகரித்தவாறுள்ளது; எனவே அதற்கு நிச்சயம் ஒரு தொடக்கம் இருந்திருக்க வேண்டும்; எனவே 'படைப்புச் செயல்' என்பது நிச்சயம் இருந்திருக்க வேண்டும். (4)

பிரபஞ்சம் நிரந்தரமாக இருந்ததில்லை என்பதை நிரூபிக்கும் இதுபோன்ற இயற்பியல் சான்றுகள் ஏராளமாக உள்ளன. பிரபஞ்சத்தின் ஆயுட்காலம் வரையறைக்கு உட்பட்டது; வானியலின்படி பிரபஞ்சம் அதன் மையப்புள்ளியிலிருந்து தொடர்ந்து

வெளியே விரிந்தவாறிருக்கிறது. அனைத்து நட்சத்திரக் கூட்டங்களும் பிற நட்சத்திர வான் பொருட்களும் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று விலகி மிகப்பெரும் வேகத்துடன் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. இந்தக் கூறுகள் அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்த முழுமையாக இருந்த ஆரம்பக் கட்டத்தைக் கருதினால் பிரபஞ்சத்தில் ஆற்றல் வெளிப்பாடு மற்றும் இயக்கச் செயல்முறைகள் ஆகியவை அடுத்தடுத்து நேர்ந்த வளர்ச்சிகளாகும்.

இது போன்ற வித்தியாசமான ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் உருவான பொதுக் கருத்து 5 பில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இந்தப் பிரபஞ்சம் தோன்றியது என்பதாகும். அதிக அடர்த்தி மற்றும் அதிக வெப்பநிலை காரணமாக பருப்பொருட்கள் சிறு சிறு துண்டுகளாக உடைந்து அவை வீசி எறியப்பட்டுப் பிரபஞ்சம் உருவானது என்பது பெருவெடிப்புக் கொள்கையாகும். பிரபஞ்சத்தின் ஆயுட்காலம் வரையறைக்கு உட்பட்டது என்பதை ஏற்றுக்கொண்ட நாம் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவன் இருக்கிறான் என்பதை ஏற்க மறுக்கிறோம். இது 17ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட தாஜ்மகால் என்றென்றைக்குமாக இருந்ததன்று என ஒப்புக்கொள்ளும் ஒருவர் அது கட்டடக் கலைஞர்களால் எழுப்பப்படாமல் தானே முளைத்தது எனக் கூறுவதற்கு ஒப்பாகும்.

நமது பூமியின் கடற்கரைகள் அனைத்திலும் உள்ள மணல் துகள்களின் எண்ணிக்கையைப் போல வானத்தில் உள்ள விண்மீன்களின் எண்ணிக்கையும் கணக்கற்றவை என வானியல் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. விண்மீன்கள் நமது பூமியின் சுற்றளவைக் காட்டிலும் மிகப் பெரியவை. நூறாயிரக் கணக்கான பூமிகளைத் தம்முள் அடக்கிக்கொண்ட பிறகும் இன்னும் இடமிருக்குமளவு அதிகச் சுற்றளவு கொண்டவை. கற்பனைக்கெட்டாத ஒளிவேகத்தில் (வினாடிக்கு 186282 மைல்) பறக்கும் ஒரு விமானத்தைக் கற்பனை செய்து கொள்ளலாம். அது இந்த முழுப் பிரபஞ்சத்தையும் ஒரு முறை சுற்றிவர 10 பில்லியன் வருடங்கள் பிடிக்குமளவு பிரபஞ்சம் மிக மிகப் பெரியதாகும். இவ்விதம் மிகப் பெரும் சுற்றளவு கொண்டிருந்தும் இந்தப் பிரபஞ்சம் அசையாதிருப்பதில்லை. அனைத்துத் திசைகளிலும் ஒவ்வொரு வினாடியும் இது விரிந்தவாறுள்ளது. ஒவ்வொரு 1300 மில்லியன் ஆண்டுகளிலும் பிரபஞ்சத்தின் அனைத்துத் திசைகளும் விரிவடைந்து கொண்டிருப்பதாய் எட்டிங்டன் (5) குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்விதம் முடிவுறாது வேகமாய் விரிவடைந்து கொண்டிருப்பதால் ஒளியின் வேகத்துடன் விரையும் நமது கற்பனை விமானத்தால் இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதையும் ஒருபோதும் பறந்து சுற்றி முடிக்க முடியாது. ஐன்ஸ்டைனின் சார்பியல் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிரபஞ்சத்தின் விரிவு மதிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் இது ஒரு கணிதவியலாளரின் சாதாரண ஊகம்தான். பிரபஞ்சத்தின் விரிவை மனிதன் இன்னும் விளங்கிக் கொள்ளவில்லை என்பதே உண்மை.

தூசு எதுவுமற்ற தெளிவான வானில் 5000 நட்சத்திரங்களை வெறும் கண்களாலேயே நேரடியாகப் பார்க்கலாம். சாதாரணத் தொலைநோக்கியால் 20 லட்சம் நட்சத்திரங்களைக் காணலாம். அமெரிக்காவிலுள்ள மவுண்ட் பலோமரில் அமைந்துள்ள மிகப் பெரிய 200 அங்குல அளவு லென்ஸ் கொண்ட தொலைநோக்கியின் மூலம் கோடிக்கணக்கான விண்மீன்களைக் காண முடியும். ஆனால் பிரபஞ்சத்தில் இருக்கும் உண்மையான விண்மீன்கள் எண்ணிக்கையை ஒப்பிடுகையில் இது குறைவுதான். இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் எல்லையற்ற வெளியில் எண்ணற்ற விண்மீன்கள் அசாதாரண வேகத்துடன் தொடர்ச்சியாகச் சுற்றியவாறு இருக்கின்றன. சில விண்மீன்கள் தனியாகவும் இரண்டுக்கு மேலான சில விண்மீன்கள் கூட்டமாகவும் எண்ணிலா விண்மீன்களோ தொகுதி தொகுதியாகவும் நகர்கின்றன.

சிறிய துளை அல்லது இடைவெளியின் வழியாக அறையினுள் ஒளிக்கதிர் ஊடுருவினால் எண்ணற்ற தூசுத் துகள்கள் அசைந்தாடுவதை அதில் காணலாம். இந்தக் காட்சியையே மிகப் பெரிய சித்திரமாகக் கற்பனை செய்தால் பிரபஞ்சம் முழுமையும் விண்மீன்கள் சுற்றிவருவது பற்றிய தோராயமான கருத்து கிடைக்கும். ஒரே வித்தியாசம் என்னவெனில் தூசுத் துகள்கள் சேர்ந்து செல்கையில் மோதிக் கொள்ளலாம்; ஆனால் நட்சத்திரங்களோ எண்ணிலடங்காதவை; ஒன்றிலிருந்து ஒன்று அளவிடவே முடியாத தூரத்தில் இருப்பவை. எனினும் நூற்றுக் கணக்கான மைல் இடைவெளி விட்டு மிகப்பெரும் சமுத்திரத்தில் கப்பல்கள் (பயணம்) செல்வது போல தத்தமது பாதைகளிலேயே அவை செல்கின்றன.

இரண்டு லட்சத்து நாற்பதாயிரம் மைல் தூரத்திலுள்ள சந்திரன் பூமியைச் சுற்றி வருவது இத்தகைய இயக்கத்திற்கு

எடுத்துக்காட்டாகும். ஒவ்வொரு சுற்றும் முடிவுற 29½ நாட்களாகின்றன. இது போல சூரியனிலிருந்து 95 மில்லியன் மைல் தூரத்திலுள்ள நமது பூமி மணிக்கு 1000 மைல் வேகத்தில் சூரியனைச் சுற்றுவதற்கு முழுதாக ஒரு வருடம் எடுத்துக் கொள்கிறது. பூமி மட்டுமின்றி வேறு எட்டு கிரகங்களும் சூரிய மண்டலத்தில் உள்ளன. 75 மில்லியன் மைல் தூரம் சுற்றுப்பாதை கொண்ட ப்ளாட்டோ என்னும் கிரகம் அனைத்துக் கிரகங்களை விடவும் வெகு தூரத்தில் உள்ளது. இந்தக் கிரகங்கள் அனைத்தும் சம்பந்தப்பட்ட 31 சந்திரன்களுடனும் தத்தம் சுற்றுப் பாதையில் ஒரே நேரத்தில் தனித்தனியே சுற்றி வருகின்றன. இந்த ஒன்பது கிரகங்களும் 31 சந்திரன்களும் மட்டுமன்றி ஆயிரக் கணக்கான வால் நட்சத்திரங்கள், எண்ணற்ற எரி நட்சத்திரங்கள் மற்றும் 30000 குறுங்கோள் கூட்டம் ஆகியவையும் சுற்றுப் பாதையிலேயே நிரந்தரமாக இருந்து சுற்றி வருகின்றன. இந்த அனைத்துக் கிரகங்களின் மையமாகச் சூரியன் உள்ளது. இதுவும் நட்சத்திரமேயாகும். இதன் விட்டம் எட்டு லட்சத்து அறுபத்தைந்தாயிரம் மைல்களாகும். அதாவது பூமியைக் காட்டிலும் 12 லட்சம் மடங்கு பெரியது. சூரியனே ஓரிடத்தில் நிலையாக இருப்பதில்லை. அனைத்துக் கிரகங்கள் மற்றும் வால் நட்சத்திரங்களுடன் மணிக்கு ஆறு லட்சம் மைல் வேகத்தில் சுற்றி வருகிறது. வானிலுள்ள பால் மண்டல அமைப்பிற்குள் இது போன்ற ஆயிரக் கணக்கில் சுற்றிவரும் அமைப்புகள் அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்து விண் மண்டலம் உருவாகியுள்ளது. எண்ணற்ற விண்மீன்கள் தனித்தனியாகவும் கூட்டங்கூட்டமாகவும் விண்மீன் மண்டலத்தில் இடைவிடாது சுழன்றபடி இருக்கின்றன. மிக அண்மையான நட்சத்திர மண்டலத்தில் ஓர் உறுப்பான நமது சூரியன் தனது மைய அச்சிலேயே சுழன்று கொண்டிருக்கிறது. ஒரே ஒரு முறை சுற்றி முடிக்க 200 மில்லியன் ஆண்டுகள் ஆகிறது.

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் 500 மில்லியன் விண்மீன் மண்டலங்கள் உள்ளன என்பது விண்வெளி ஆராய்ச்சியாளரின் கணிப்பாகும். ஒவ்வொரு விண்மீன் மண்டலத்திலும் ஒரு லட்சம் நட்சத்திரங்கள் உள்ளன. இரவில் காணும் நட்சத்திரக் கூட்டம் நமக்கு மிக அருகில் உள்ள பால்வெளி மண்டலத்தின் ஒரு பகுதியாகும். அதன் மொத்தப் பரப்பு ஒரு லட்சம் ஒளி ஆண்டுகளாகும். இந்தப் பூமியில் வசிப்போராகிய நாமோ இந்த விண்மீன் மண்டலத்தின் மையத்திலிருந்து 30000 ஒளி ஆண்டுகளுக்கு அப்பால்

இருக்கிறோம். மிகப் பெரிய உச்ச விண்மீன் மண்டலத்தின் ஒரு பகுதியாக நமது மண்டலம் இருக்கிறது. மிகப்பெரிய விண்மீன் மண்டலத்திற்குள் நமது பால்வீதி மண்டலத்தைப் போன்று 17 விண்மீன் மண்டலங்கள் இடைவிடாது சுற்றியவாறுள்ளன. இந்த முழு விண்மீன் மண்டலங்களின் விட்டம் இரண்டு மில்லியன் ஒளி ஆண்டுகளாகும்.

இந்த அனைத்து சுழற்சிகளுக்கும் மேலாக வேறு இயக்கம் ஒன்று நிகழ்கிறது. அதாவது முழுப் பிரபஞ்சத்தின் எல்லாத் திசைகளும் வினாடிக்கு 12 மைல் வேகத்தில் ஒரு பளுனைப் போல் விரிவடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. சூரிய மண்டலத்தில் உள்ள தனது அனைத்து உறுப்பினர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு நமது சூரியனே அதன் விண்மீன் மண்டலத்தின் வெளிப்பக்க விளிம்பை நோக்கி அதி வேகத்துடன் விரிவடைந்து கொண்டிருக்கிறது. இதே போல அனைத்து நட்சத்திரங்களும் தொடர்ச்சியாகச் சுழன்றவாறு வெளியே ஒரு திசையிலோ வேறு திசையிலோ நகர்ந்தவாறிருக்கின்றன. மிகப் பெரும் வேகத்தில் சில நட்சத்திரங்கள் வினாடிக்கு 8 மைல், சில 33 மைல், சில 84 மைல் வேகத்தில் நகர்கின்றன.

குறிப்பிடத்தக்க அமைப்பு ஒழுங்குடன் நட்சத்திரங்கள் துல்லியமாகச் சுற்றிவருவது நம்மை மலைக்கச் செய்வதாகும். அவை மோதிக் கொள்வதுமில்லை; அவற்றின் வேகம் மாறுவதுமில்லை. இதற்கு எடுத்துக்காட்டு, சூரியனைச் சுற்றிவரும் நமது பூமியாகும். இது போலத் தனது அச்சிலேயே நூற்றுக் கணக்கான ஆண்டுகளாய் சிறு பிசுகும் நேராமல் தன்னைத் தானே அது சுழன்று கொண்டிருக்கிறது. பூமியின் துணைக் கோளான சந்திரனும் தனது பாதையிலிருந்து இம்மியும் பிசகாசமல் தனது அச்சிலேயே சுழன்று கொண்டிருக்கிறது. துல்லியமாய் ஒவ்வொரு பதினெட்டரை ஆண்டு முடிவிலும் தனது பாதையிலிருந்து மயிர் இழை அளவே விலகுகிறது. பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் உள்ள நட்சத்திரங்கள் சூரியன் சந்திரன் கிரகங்கள் ஆகிய அனைத்தின் இயக்கமும் இவ்விதம் மிகத் துல்லியமாகவே நிகழ்ந்து வருகிறது.

வானியல் கணிப்பின்படி நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் லட்சோப லட்சம் நட்சத்திரங்களைக் கொண்ட பால் மண்டலங்கள் பிற பால்வெளி மண்டலங்களுக்குள் நுழைந்து மோதல் எதுவும் இன்றி அவற்றுக்கு இடையே கடந்து சென்றவாறிருக்கின்றன. மலைக்க

வைக்கும் இத்தகைய ஒழுங்கமைவு தானாகவே நிகழ்வதன்று என்பதை மனித அறிவு ஏற்றுக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. எல்லைகளே இல்லாத இத்தகைய முடிவிலா அமைப்பை உருவாக்கி அதனைப் பாதுகாத்துப் பேணிவரும் ஏதோ சிறப்புப் பேராற்றல் உறுதியாக இருந்தேயாக வேண்டும்.

பெரிய அமைப்புகளில் காணப்படும் இயக்கமும் ஒழுங்கமைவும் சிறிய அமைப்புகளிலும் உள்ளன. நாம் அறிந்த 'உலகங்கள்' அனைத்திலும், மிகச் சக்தி வாய்ந்த நுண்ணோக்கிகளாலும் காணமுடியாத மிக மிகச் சிறிய பொருள் அணு என அண்மைக்கால ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.* மனிதனின் பார்வை எல்லையைப் பொறுத்தவரை அணு என ஒன்று இல்லை. இத்தகைய ஆகச் சிறிய துகளான அணுவிற்குள்ளும் சூரிய மண்டலத்தைப் போலவே சுற்றிவரும் அமைப்பு உள்ளது என்பது வியப்பிற்குரியதாகும். (போஹர் கோட்பாட்டின்படி). இதில் நேர்மின் சுமை கொண்ட மைய உட்கருவும் அதனைச் சுற்றி ஒன்று அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட எதிர்மின் சுமை கொண்ட எலெக்ட்ரான்களும் உள்ளன. இவைகளுக்கிடையேயும் வியக்கத்தக்க விதத்தில் மிகப் பெரும் இடைவெளிகள் உள்ளன. ஈயத் துண்டு போன்ற மிக அடர்த்தியான ஒரு பொருளிலும் அணுத்துகள்கள் இறுக்கமாக அழுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஓராயிரம் மில்லியன் பகுதிகள் கொண்ட மொத்த இடத்தில் ஒரே ஒரு பகுதியையே மின்சுமை கொண்ட இந்தத் துகள்கள் அடைத்திருக்கின்றன. மீதிப் பகுதி வெற்றிடமாகவே உள்ளது. உட்கருவை எலெக்ட்ரான்கள் சுற்றுவதைக் கண்டுபிடிக்கவே முடியாத அளவு மிக மிக வேகமாக அவை சுற்றுகின்றன. ஒரே ஒரு கணத்தில் ஆயிரக்கணக்கான பில்லியன் முறை எலெக்ட்ரான்கள் சுற்றுகின்றன. ஆனால் அவை தமது அச்சிலேயே அசையாதிருப்பதாகவே எப்போதும் தோன்றும்.

இந்த அமைப்பு கண்களுக்குப் புலனாவதில்லை; விளங்கிக் கொள்ளவும் முடியாது. எனினும் இந்த அமைப்பு இருக்கிறது என்பதை ஒரு ஊகமாக விஞ்ஞானம் முன்வைக்கிறது. இவ்வித ஊகம் இல்லையெனில் அணுவின் இயங்குமுறையை விளக்க முடியாது என்பதே இதற்குக் காரணமாகும். அப்படியானால் அணுவிற்குள்

*ஒரு பொருளை நூறாயிரக்கணக்கான மடங்குகள் பெரிதாகக் காட்டும் நுண்ணோக்கி சமீபத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

நிகழ்பவற்றை இயக்கும் சக்தி ஒன்று உண்டு என ஊகம் செய்வதற்கு இதே தர்க்க முறையை ஏன் பின்பற்றக் கூடாது?

மனித உடலின் வெவ்வேறு பாகங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒருங்கிணைந்து மிகவும் சிக்கலான முக்கியச் செயல்பாடுகளை எவ்விதம் மேற்கொள்கின்றன என்பதை இப்போது காணலாம்.

மனித உடலில் உள்ள எண்ணற்ற உறுப்புகளின் பல்வேறு செயல்பாடுகளை ஒருங்கிணைப்பதும் கட்டுப்படுத்தி இயக்குவதும் மூளை என்னும் மைய அலுவலகமே. ஒவ்வொரு புலனிலிருந்தும் பெறும் செய்திகளின் பொருளை விளங்கிக் கொண்டு அவற்றுக்குப் பொருத்தமான பதில்களைத் தொடர்புடைய உடல் உறுப்புகளுக்கு அது அனுப்புகிறது. இதனால் உடல் இயக்கம் சரிவர நடைபெறுகிறது. மூளை அனைத்துத் தகவல்களையும் ஞாபகத்தில் பதிவு செய்கிறது. பூமியில் வசிக்கும் ஆண், பெண், குழந்தை ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் தகவல்களைப் பெற்றும் அனுப்பியும் அவர்களுடன் சதா தொடர்பு கொண்டிருக்கும் ஒரு தொலைபேசி நிலையத்தை எண்ணிப் பாருங்கள். நம்பவே முடியாத எண்ணற்ற பகுதிகளைக் கொண்ட மூளையின் சிக்கலான அமைப்பும் செயல்பாடும் அப்போது ஓரளவு புலனாகும்.

மூளையிலுள்ள (நிறத்தால் அறியப்படும்) வெள்ளை மற்றும் சாம்பல் நிற இழைமங்களில் (white and grey matter) ஏறத்தாழ ஆயிரம் மில்லியன் நரம்பணுக்கள் உள்ளன. ஒவ்வொன்றும் ஒரே சமயத்தில் மின்கல அடுக்காகவும் (எலெக்ட்ரிக் பேட்டரி) சிறிய தந்தி அனுப்பியாகவும் (டெலிகிராஃப் ட்ரான்ஸ்மிட்டர்) மாறிமாறிச் செயல்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நரம்பணுவும் பற்பல நரம்பிழைக் கடத்திகளாகவும், நரம்புத் திசுக்களாகவும் கிளைவிட்டு உடலின் அனைத்து பாகங்களுக்கும் பரவியுள்ளன. இவற்றில் ஏராளமான நரம்பிழைக் கடத்திகளும் திசுக்களும் பருமனான கம்பி வடமாகத் திருகப்பட்ட முதுகுத் தண்டின் வழியே கீழே செல்கின்றன. எலும்பாலும் சதைப்பற்றுள்ள சுவர்களாலும் தண்டுவடம் பாதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மிகச்சிறிய நரம்பிழையும் மின் காப்பு உறையால் insulation பாதுகாப்பாக மூடப்பட்டுள்ளது. இந்த நரம்பிழையின் வழியே மூளையிலிருந்து செய்திகளைச் சுமந்தபடி மணிக்கு 70 மைல் வேகத்தில் மிகத் துல்லியமாக மின்சாரம் போய் வந்து கொண்டிருக்கிறது. மின் தேக்கி, மின் விசை,

சுவிட்ச் (மின்னோட்டத்தைத் தேவையானபோது அணுப்பவும் துண்டிக்கவுமான ஒரு கருவி) ஆகிய விரிவான அமைப்பு உள்ளது. அதிகக் குழப்பமோ தாமதமோ இல்லாமல் மூளைக்கும் அதன் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் லட்சக்கணக்கான ரத்த அணுக்கள் செல்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் எதிர்பாராத செய்திகளும் இந்த அமைப்பிலுள்ள கருவிகளின் மூலமாகக் கடத்தப்படுகின்றன.

முளையின் நரம்பியல் அமைப்பு நம்பமுடியாத புதிர்கள் நிறைந்ததாகவும் விரிவானதாகவும் உள்ளது. இதனை ஒப்பிடுகையில் சிக்கலான வானொலி நிலையமும், நாளது தேதி வரையான புதுப்பிக்கப்பட்ட தொலைபேசி நிலையமும் ஒரு சூடை மீன் (Sardines Fish) பெட்டி போன்று அற்பமானவையாகும்.

மனிதன் கம்பியில்லாத் தந்தியைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்னரே ஒலி அலைகளை உள்வாங்குவது பற்றி என்னென்ன தெரிய வேண்டுமோ அவை அனைத்தையும் காது அறிந்திருந்தது. காதில் உள்ள புனல், ஒலிகளை உள் வாங்கும் விதமாக அழாகாகப் பொருத்தப்பட்டுள்ளது. அது மட்டுமன்றி ஒலி வரும் திசையை உணர்வதற்கு ஏற்றபடி சதைப் பற்றுள்ள மடிப்புகளைக் காதுகள் கொண்டுள்ளன. காதிற்குள் இருக்கும் நுண்ணிய மயிர்களும், ஓட்டும் தன்மையுள்ள மெழுகு போன்ற திரவமும் தீங்கிழைக்கும் கிருமிகள் தூசிகள் முதலியவற்றை காதிற்குள் நுழைய விடாது தடுக்கின்றன. புனலின் உள் முளையின் குறுக்கே செவிப்பறை என்னும் இறுக்கமான நீண்ட சவ்வு உள்ளது. செவிப்பறையில் படும் ஒலி அலைகள் அதிர்வுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த அதிர்வுகள் 3 சிறிய செவி எலும்புகளுக்கு (சுத்தியல் எலும்பு, அங்கவடி எலும்பு, அடைக்கல் எலும்பு) கடத்தப்படுகின்றன. அவற்றின் வெவ்வேறு வடிவங்கள் அதிர்வுகளுக்கு ஏற்பப் பொருத்தமாக இயங்கித் தேவையான அளவு அதிர்வுகளை அதிகரிக்கின்றன. உண்மையில் இந்த எலும்புகள் எதுவும் வளர்வதில்லை. எலும்புகளின் வடிவமும் அளவும் குழந்தைப் பருவத்தில் எவ்விதம் இருந்தனவோ அது போலவே வயதாகிய பிறகும் இருக்கின்றன.

அதிகரிக்கப்பட்ட ஒலி அதிர்வுகள் எலும்புகளால் மற்றொரு சவ்வுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. அதற்குச் சிறிது அப்பால் உட்செவி என்னும் அற்புதமான கேட்கும் கருவி உள்ளது. நத்தையின் மேலோடு போலச் சுருண்டிருக்கும் அது

ஒரு சிறிய குழாய் ஆகும். அதனுள் ஒரு திரவம் நிரம்பியிருக்கிறது. 1/20இலிருந்து 1/2 எம்.எம். நீளமுள்ள ஆறாயிரம் இழைகள் அதனுள் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு இழையும் குறிப்பிட்ட அலைவரிசையுள்ள சப்தத்திற்கு ஏற்ப அதிர்வினை ஏற்படுத்துகிறது. இதன் மூலம் 6000 வேறுபட்ட சப்தங்களின் கூட்டமைவை காதினால் கேட்க முடிகிறது. இந்த இழைகளின் அதிர்வுகள் 18000 நரம்பு அணுக்களுக்கு கடத்தப்படுகின்றன. அங்குள்ள நரம்பிழைகள் அவற்றை மூளையிடம் சேர்ப்பிக்கின்றன.

கண்

உலகின் மிகத்திறன் வாய்ந்த தொலைக்காட்சி நிலையம் கண் ஆகும். வட்டவடிவமும் ஏறத்தாழ ஓர் அங்குலச் சுற்றளவும் கொண்டது. கண்ணின் செயல்பாட்டினை புகைப்படம் எடுக்கும் ஒருவரால் முழுவதும் புரிந்துகொள்ள முடியும். கருவிழி, கண்மணி, வில்லை, விழித்திரை, இமை, இழை, தசைகள் முதலியவை இதன் முக்கியப் பாகங்களாகும். பொருட்களிலிருந்து பிரதிபலிக்கும் ஒளியானது கருவிழியின் (இது ஒளியை ஊடுருவும் பொருளாலானது) மூலம் கண்ணுக்குள் நுழைகிறது. விழித்திரைப் படலத்தின் மத்தியில் உள்ள துளை அல்லது கருமையான புள்ளி கண்மணியாகும். இது விரிந்தும் சுருங்கியும் கண்ணிற்குள் நுழையும் ஒளியின் அளவைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. கண்மணிக்கு நேர் பின்னால் கண்வில்லை (lens) உள்ளது. விழித்திரை மீது ஒளியைக் குவியச் செய்வதே இதன் முக்கிய வேலை. கண் வில்லையைச் சூழ்ந்துள்ள கண் இமைத் தசைகள் வில்லையைத் தடிமனாகவோ சன்னமாகவோ மாறச் செய்கிறது. அருகிலுள்ள பொருட்களைப் பார்க்கையில் தசைகள் சுருங்கிக் கண்வில்லையைத் தடிமனாக்கி அதன் குவிய தூரத்தைக் குறைக்கின்றன. ஒருவர் தூரத்திலுள்ள பொருட்களைப் பார்க்கையில் தசைகள் தளர்ந்து கண் வில்லையைச் சன்னமாக்கி அதன் குவிய தூரத்தை அதிகமாக்குகின்றன. இவ்விதம் கண் வில்லையின் வடிவத்தைக் கட்டுப்படுத்தி வெவ்வேறு தூரத்திலிருக்கும் பொருட்களின் மீது தெளிவாகக் குவிப்பதற்கு கண்ணிற்கு உதவுகின்றன. வில்லைக்குப் பின்னால் விழித் திரை உள்ளது. விழித்திரையில் உருவாகும் பிம்பங்கள் பார்வை நரம்புகள் மூலம் மூளைக்குச் செல்கின்றன. அங்குத் தலைகீழாக வரும் பிம்பங்களை மூளை நேரடியாகப் பெயர்த்து நாம் அவற்றைத் துல்லியமாகப் பார்க்கச் செய்கிறது.

கண்ணோரத்தில் சுரக்கும் திரவத்தின் உதவியால் துல்லியமான இந்தக் கருவியின் (கண்) நுட்பமான பகுதிகளைக் கண் இமைகள் தூய்மையாக வைத்திருக்கச் செய்கின்றன. இவ்விதம் கண் இமைகள் ஒரு சாளரம் துடைப்பானைப் போல் செயல்படுகின்றன. கண்ணின் சீரான வெப்ப நிலையை கருவிழிப்படலம் பராமரிக்கிறது. ஒரு வினாடிக்கு நேரடியாகவே 10 படங்களையும் நாள் ஒன்றுக்கு எட்டு லட்சம் பிம்பங்களையும் விழித்திரையில் காணமுடியும். விழித்திரையில் விழும் ஒவ்வொரு படமும் உடனுக்குடன் தானாகவே அழிந்து விடுகிறது. விழித்திரையின் மேற்புறத்தில் ஒரு சதுர மில்லி மீட்டர் (ஒரு குண்டூசியின் தலை அளவு) பரப்பில் 30000 ஒளிப்புள்ளிகளைப் பதிவு செய்ய முடியும் அளவு மிக விரைவாகச் செயல்படுகிறது. துல்லியமான வெளிக்கோடுகளும் மிக நுண்மையான வேறுபாடுகளும் மிகத் துல்லியமாகத் தெரியும் விதத்தில் தெளிவான வண்ணத்துடன் அனைத்துப் பிம்பங்களும் இருக்கின்றன. அது மட்டுமன்றி கண்களின் முப்பரிமாணத் தோற்றத்தின் அமைப்பையும் இயக்கத்தையும் பின்பற்றித் திரைப்படங்களும் 3D திரைப்படங்களும் வெளிவருகின்றன.

இதயம்

நான்கு அங்குல நீளமும் இரண்டரை அங்குல அகலமும் கொண்ட கைமுட்டி அளவேயான சிறிய உறுப்பே இதயமாகும். சற்றேறக்குறைய 8 அவுன்ஸ் (30மில்லி) எடையும் கொண்டிராத இந்தச் சிறிய உறுப்பின் செயல்பாடு ஓர் அதிசயமாகும். வாழ்வு முழுவதும் சிறிதும் ஓய்வின்றி இரவும் பகலும் அது சுருங்கி விரிந்தவாறிருக்கிறது; நாள் ஒன்றுக்கு சுமார் ஒரு லட்சம் முறை சுருங்கி விரிகிறது. ஒவ்வொரு பதின்மூன்று வினாடிகளுக்கு ஒரு முறை ஒரு கேலன் (4.5 லிட்டர்) ரத்தத்தை உடல் முழுக்கவும் பரவச் செய்கிறது. ஒரே ஒரு நாளில் வழக்கமான ஒரு பெட்ரோல் வாகனம் கொள்ளுமளவு ரத்தத்தை இதயம் வெளியேற்றுகிறது. வருடத்தில் 65 பெரிய சுரக்கு ரயில் பெட்டிகள் கொள்ளுமளவு ரத்தத்தை உடல் முழுக்கவும் பாய்ச்சுகிறது.

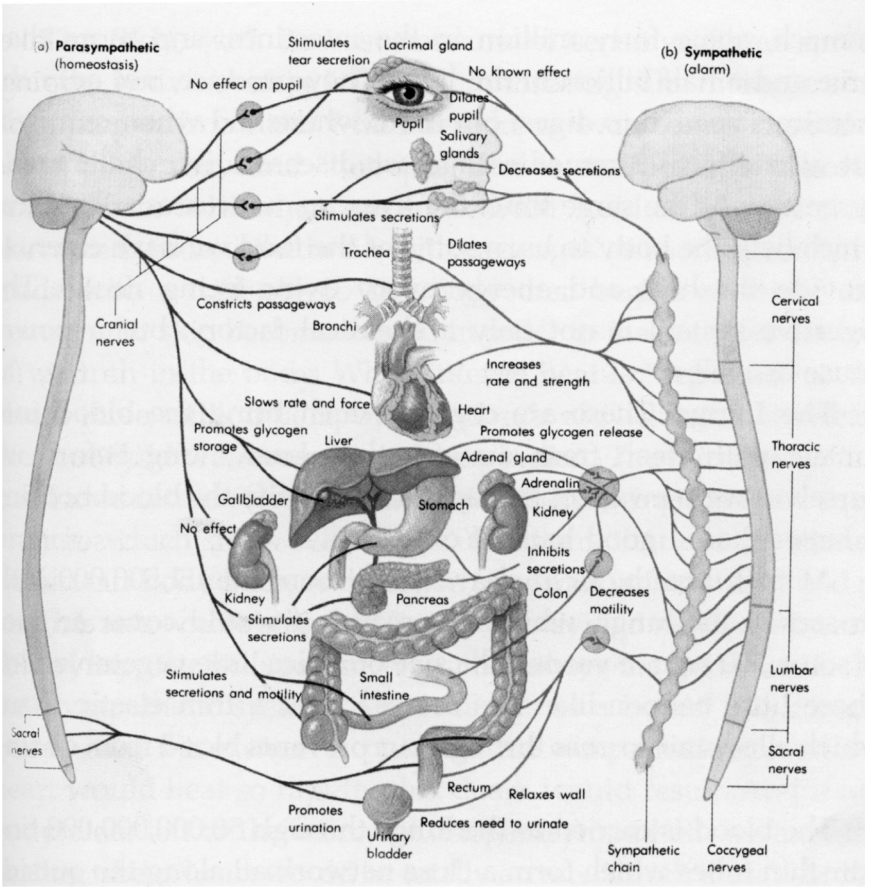
செய்ய வேண்டிய மிகப் பெரிய வேலையைச் செய்வதற்காகவே சிறப்பான முறையில் இதயம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் சுவர்கள் உறுதியான தசை நார்களால் ஆனவை. இரு சவ்வுகள் இதய உறையாக அதனைச் சூழ்ந்துள்ளன. இதில் உள்ள ஒரு திரவம்

தொடர்ச்சியாகவும் சீராகவும் இதயம் இயங்க உதவுகிறது. இதயத் துடிப்பு இரு படிநிலைகளில் இயங்குகிறது. முதலில் இதயத்தின் ஒருபாதி மேற்பகுதி துடிக்கிறது. பின்னர் கீழ்ப்பகுதி துடிக்கிறது. இவ்விதம் ஒரு பகுதி துடிக்கையில் அடுத்த பகுதி ஓய்வெடுத்துக் கொள்கிறது. இதயத்துள் நான்கு அறைகள் உள்ளன. இரு மேல் அறைகள் ஆரிக்கிள்ஸ் எனவும் கீழ் அறைகள் வென்ட்ரிக்கிள்ஸ் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன. மேல் அறைகளிலிருந்து கீழ் அறைகளுக்கே ரத்தம் எப்போதும் பாய்கிறது. இந்த ஒரு வழிப் போக்குவரத்து குடை வடிவ அடைப்பான்களால் (வால்வுகள்) பராமரிக்கப்படுகிறது.

இதயம் அது செய்ய வேண்டிய மகத்தான வேலைக்காக சிறப்பாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. அதன் சுவர்கள் மிகவும் கடினமான தசைநார் இழைகளால் ஆனது, மேலும் அதன் தொடர்ச்சியான இயக்கத்தை உயலுட்டும் திரவத்தைக் கொண்ட இரட்டைச் சவ்வு (பெரிகார்டியம்) சூழப்பட்டுள்ளது. இதயத்தின் துடிப்பு இரண்டு படிகளில் நடைபெறுகிறது, முதலில் மேல் மற்றும் பின் பாதி சுருங்குகிறது. இது இதயத்தின் ஒவ்வொரு பாதியும் ஓய்வெடுக்க உதவுகிறது, மற்றொன்று துடிக்கிறது. உள்ளே, இதயம் 4 அறைகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, இரண்டு மேல் அறைகள் 'ஆரிக்கிள்ஸ்' மற்றும் இரண்டு கீழ் அறைகள் 'வென்ட்ரிக்கிள்ஸ்' எனப்படும். ஆரிக்கிள்களிலிருந்து வென்ட்ரிக்கிள்களுக்கு இரத்தம் எப்போதும் பாய்கிறது, மேலும் இந்த ஒரு வழிப் போக்குவரத்துக் குடை வடிவ வால்வுகளால் பராமரிக்கப்படுகிறது, இது இரண்டு இணை அறைகளுக்கு இடையில் திறப்புகளைப் பாதுகாக்கிறது.

செரிமானம்:

செரிமான அமைப்பை ஒரு தொழிற்சாலையாகக் கருத முடியும். உணவை நாக்கு சுவைக்கிறது. பின்னர் பற்கள் அதனை மென்று மசியச் செய்கின்றன. உமிழ் நீருடன் கரைந்து ஈரப்பதமடைந்த அந்த உணவுப் பொருள் வியக்கத்தக்க விதமாக ஏராளமான முன் எச்சரிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பிறகு உணவுக் குழாய் வழியே வயிற்றுள் தள்ளப்படுகிறது. மலைக்க வைக்கும் பல மாறுதல்கள் நிகழும் வேதியியல் தொழிற்சாலை வயிறு ஆகும். இந்த உணவுப் பொருட்கள் தடம் மாறிச் சென்று விடுதல் போன்ற தவறுகள் நேர்ந்து விடாமல் தடுப்பதற்கான

மாறுதல்கள் நிகழும் வேதியியல் தொழிற்சாலை என வயிற்றைக் கருதலாம். இங்குள்ள லட்சக்கணக்கான மிகச் சிறிய ரத்த அணுக்கள் (இவை கண்களால் காண முடியாத அளவு சிறியவையாகும்) மிகவும் சிக்கலான ஒரு டஜன் வேதியியல் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்றன. இறைச்சி, பசலைக் கீரை, அரிசி உணவு, வெண்ணெய் என நாம் உட்கொண்ட அனைத்து உணவுப் பொருட்களையும் இந்த வேதியியல் பொருட்கள் சன்னமான எரிய பொருட்களாய் உடைக்கின்றன. நமது உடலிலுள்ள ரத்த அணுக்கள் இவற்றை உட்கிரகித்து நமது தசையையும் எலும்புகளையும் வளர்க்கின்றன. மிகச் சிறந்த கருவிகள் கொண்ட நமது ஆய்வுக் கூடங்களின் செயல் திறனை விடவும் அதிகத் திறனுடன் வயிற்றில் நிகழும் வேதியியல் மாற்றங்கள் உண்மையிலேயே மலைக்கச் செய்பவை.

ஐந்து மில்லியன் சிறிய வேதியியல் அலகுகள் வயிற்றில் உள்ளன. குடல்களில் நாற்பது மில்லியன்களும், ஈரலில் மூன்றரை பில்லியன் வேதியியல் அலகுகளும் உள்ளன. இவை நமது உணவைச் செரிக்கச் செய்யும் வேதிப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வது மட்டுமல்லாது காலரா வயிற்றுப்போக்கு முதலிய நோய்களைக் குணப்படுத்தும் தன்மை கொண்டிருக்கின்றன.

அதே நேரம் நாம் உட்கொண்ட உணவை எரிப்பதற்குத் துணைபுரியும் சில பொருட்களைக் கல்லீரல் உற்பத்தி செய்கிறது. அது மட்டுமன்றி ஒவ்வொரு உயிரினத்திற்கும் தேவையான வெப்பத்தையும் ஆற்றலையும் அது வழங்குகிறது. அது சீரான அமைப்புடைய வேதியியல் தொழிற்சாலை மட்டுமன்றி ஆற்றலின் அமைவிடமும் ஆகும்.

நுரையீரல்:

ரத்தம் சுத்தமாக இருக்க வேண்டுமெனில் அது அதிக அளவு பிராண வாயுவைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இதனை நாம் அறிவதற்கு வெகு காலத்திற்கு முன்பே பிராணவாயு நிரம்பிய சுத்தமான தூய காற்றை நுரையீரல் இயல்பாகவே உள் இழுத்து ரத்தம் அதனைப் பெறும்படி செய்து வந்திருக்கிறது.

மூச்சுக் காற்றை உள் இழுக்கும் ஒவ்வொரு முறையும் நுரையீரலில் உள்ள 15 லட்சம் நுண்ணிய காற்றுப் பைகளில் காற்று நிரப்பப்படுகிறது. சுமார் 600 சதுர அடி பரப்புடைய பகுதியை அதாவது அருமையான சிறிய காய்கறித் தோட்டத்தை இந்தக் காற்று பரவி நிரப்பக்கூடும். சுருங்கி விரியும் தன்மை கொண்ட மெல்லிழையிலான பலூனைப் போன்ற சிறிய இந்தப் பைகள் பிராண வாயுவை நுண்மையான ரத்தக் குழாய்களுக்குள் ஊடுருவச் செய்கின்றன; ஆயினும் குழாய்களிலுள்ள ரத்தம் வெளியே கசிவதில்லை.

மயிரிழை அளவேயான ஐந்தாயிரம் கோடி நுண்ணிய குழாய்கள் மூலம் நுரையீரலுக்கு ரத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது. நுரையீரலின் (பலூன்களைப் போன்ற) சிறிய பைகளுக்கு வெளியே, அவற்றையொட்டி வலைப் பின்னலாக இந்தக் குழாய்கள் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு நாளும் பத்தாயிரம் லிட்டர் அளவு ரத்தத்தை இவை கொண்டு வருகின்றன. சிவப்பு ரத்த அணுக்கள்

ஆக்சிஜனை உள் இழுத்துக் கொள்கின்றன. ரத்தத்திலிருந்து காற்பன் டை ஆக்சைடு வெளியேறி சிறிய காற்றுப் பைகள் வழியே மூச்சுடன் வெளியேற்றப்படுகின்றன.

தாயின் கருப்பையிலிருக்கும் வரை குழைந்தையின் நுரையீரல் செயல்படுவதில்லை. இதயத்திலுள்ள சிறிய சிறப்புக் கதவு மூலம் ரத்த ஓட்டம் நுரையீரலிலிருந்து திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது. பிறந்ததும் மூச்சுத் திணறும் நிலையிலிருக்கும் குழைந்தையிடமிருந்து பெரிய அழுகைச் சத்தம் எழுகிறது. தொடர்ச்சியான அற்புத மாற்றங்களை இந்த அழுகை உருவாக்குகிறது. நுரை ஈரலுக்குள் காற்றுப் பாய்ந்து அதனை நிரப்புகிறது. பெருமளவு ரத்தம் நுரையீரலுக்குள் இழுக்கப்படுகிறது. ரத்தத்தை அதுவரை வெளியே தள்ளிக் கொண்டிருந்த இதயத்தின் சிறிய சிறப்புக் கதவு மூடிக்கொள்கிறது.

தோல்

கூருணர்வுடைய இழைகளின் விரிவான வலைப் பின்னலாய் உடலின் மேற்பகுதி முழுவதும் பரவியுள்ள தோல் மிகவும் வசீகரமானது. வெப்பமான பொருள் நமது தோலில் பட்டாலோ அதற்கு அருகே வந்தாலோ தோலிலுள்ள சுமார் 30000 வெப்ப அணுக்கள் அதனை உணர்ந்து அந்தக் கணத்திலேயே மூளைக்குச் செய்தி அனுப்பி விடுகின்றன. அதே போல் குளிர்ப் பொருள் தோலில் பட்டதும், அதில் உள்ள 250,000 குளிர் அணுக்கள் மூளைக்கு உடனே செய்தி அனுப்புகின்றன. உடல் நடுங்கத் தொடங்குகிறது. தோலில் உள்ள நரம்புகள் தளர்ந்து உடலின் வெப்பக் குறைவைச் சரி செய்கின்றன. கடுமையான வெப்பம் குறித்து மூளைக்குச் செய்தி கிடைத்ததும் 3 மில்லியன் வியர்வைச் சுரப்பிகள் தூண்டப்பட்டு வியர்வை வெளி வருகிறது. அதனால் உடல் சற்று குளிக்கிறது. நரம்பு மண்டலம் இரு வேறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. நமது உடலுக்குள் நடைபெறும் ஜீரணம், இதயத் துடிப்பு ஆகிய அனிச்சைச் செயல்களைத் தன்னிச்சையான ஒரு பிரிவு கையாளுகிறது. இது மேலும் இரு அமைப்புகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பரிவு மண்டலம் (Sympathetic system) என்னும் பகுதி செயல்களை நடைபெறச் செய்கிறது. அண்ண அமைப்பு (parasympathetic system) ஒரு தடையாகச் செயல்படுகிறது. நமது உடல் பரிவு அமைப்பின் தனிக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வருமேயானால் அதி வேகத்துடன் இதயம் துடித்து இறப்பில் முடியும் நிலை ஏற்படும். அண்ண

அமைப்பின் முழுக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வருமேயானால் இதயத் துடிப்பினை அது முழுவதும் நிறுத்தி விடும். இரு அமைப்புகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒருங்கிணைந்து செயல்படுகின்றன. நம் உடல் அதீத அழுத்தம் மற்றும் நெருக்கடிக்கு உள்ளாகும் போது அதனைத் தாங்குவதற்கான வலு உடனடியாகத் தேவைப்படுகிறது. அந்தச் சமயங்களில் பரிவு அமைப்பு முனைப்புடன் செயல்படுகிறது. நுரையீரலை அதி வேகமாக இயங்கச் செய்து அமைப்பிற்குள் அண்ணீர்ச் சுரப்பைப் (adrenaline) பாயச் செய்கிறது. இதனால் தேவையான கூடுதல் சக்தியை உடல் பெற முடிகிறது. தூங்கும் போது அண்ண அமைப்பின் கை ஓங்குகிறது. இதன் காரணமாக நமது உடல் செயல்பாடுகள் மட்டுப்படுகின்றன.

மனிதன் உருவாக்கிய இயந்திரங்களாலான வளர்ச்சியடைந்த அமைப்புகள் இன்று உள்ளன. இவை அனைத்தையும் விஞ்சுமளவு மிகச் சிறந்த ஒழுங்கமைவு கொண்ட எண்ணற்ற எடுத்துக்காட்டுகள் பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் உள்ளன. இதுவரை அறியப்படாத இயற்கையின் விதிகளைக் கண்டுபிடித்து நடைமுறையில் அவற்றைப் பயன்படுத்துவது பற்றிய எல்லைக்கு உட்பட்டதான அறிவியல் ஆய்வே இதுவரை இருந்து வந்திருக்கிறது. இயற்கை அமைப்பில் இருப்பதைப் போன்ற ஒரு பொருளை உருவாக்கி அதனை அறிவியல் ஆய்விற்கு உட்படுத்தும் வழக்கம் அண்மையில் உருவாகியுள்ளது. இன்று உயிர் மின்னணுவியல் என்னும் அறிவியல் பிரிவு சிறப்பான கவனம் பெற்று வருகிறது. இயற்கை எவ்விதம் இயங்குகிறது என்பது பற்றியும் பொறியியல் துறையில் உருவாகும் எண்ணற்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இயற்கையின் வகை மாதிரிகளை இயந்திர வடிவத்திற்கு எவ்விதம் மாற்றுவது என்பது பற்றியும் புரிந்து கொள்வது உயிர் மின்னணுவியலின் நோக்கமாகும்.

இயற்கை அமைப்பில் உள்ளது போன்ற ஒரு பொருளைத் தொழில் நுட்பத் துறையில் உருவாக்கும் உதாரணங்களும் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாகப் புகைப்படக் கருவியைக் கூறலாம். கண்ணின் இயந்திர அமைப்பே புகைப்படக் கருவி என்று கூறுமளவு கண் இயங்குவதைப் போலவே புகைப்படக் கருவியும் இயங்குகிறது. அதன் லென்ஸ், இடைத்திரை, மென் திரை முதலியவை முறையே கண்மணியின் வெளி அடுக்கு, கருவிழி, விழித்திரை ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையனவாக இருக்கின்றன. புகைப்படக் கருவி தற்செயலாகத் தோன்றியது எனத் தெளிவான சிந்தனை

கொண்ட எவரும் கூறமாட்டார். ஆனால் கண்கள் தற்செயலாகத் தோன்றியதாக அறிவாளிகள் பலர் கூறுகின்றனர்.

அக ஒலியியல் (infrasonic) அதிர்வுகளைக் கண்டுபிடிக்கவும் அளக்கவும் மாஸ்கோ பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு கருவி கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. 12இலிருந்து 15 மணி நேரத்திற்கு முன்னரே புயல் வருவதைக் கண்டுபிடித்து இந்தக் கருவியால் தெரிவிக்க முடியும். அதுவரை இருந்து வந்த வழக்கமான கருவியை விடவும் இது ஐந்து மடங்கு சக்தி வாய்ந்தது. இந்தக் கருவிக்கான வகை மாதிரி எது? அதனை வழங்கியது எது? எளிய இழுதூயின் (ஜெல்லி ஃபிஷ்) தான் இதற்கான மாதிரியாகும். இந்த மீனின் உடல் உறுப்புக்கள் அக ஒலியியல் அதிர்வுகளை உணரும் நுண்ணுணர்வு கொண்டவை. பொறியியலாளர்கள் இதன் அமைப்பினை ஒத்த கருவியை உருவாக்கினர். வவ்வாலுக்குக் கண் தெரியாது. அது ஒலி அலைகளைப் பயன்படுத்தி அதை ஈடு செய்து கொள்ளும். இதன் இயந்திர ரீதியான நகலாக ராணுவப் பாதுகாப்புத் தொழில் நுட்பத்தில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கருவியான ரேடாரை* உருவாக்கினர்.

இது போல் பல எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. புதுமையான கருத்தாக்கங்களை உருவாக்க இயற்பியலும் தொழில் நுட்பமும் எண்ணற்ற தடவைகள் இயற்கையிடமிருந்து குறிப்புகளைப் பெற்றிருக்கின்றன. விஞ்ஞானிகளுக்கு இன்னும் புதிராகவே இருக்கும் எத்தனையோ பிரச்சினைகளை இயற்கை எப்போதோ தீர்த்திருக்கிறது. எனினும் மனித சிந்தனையின் உதவியின்றிப் புகைப்படக் கருவியும் தொலை அச்சு இயந்திரமும் (டெலிபிரிண்டர்) கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்க முடியாதென மனிதன் நினைக்கிறான்.

படைப்பு மேதைமை என ஒன்று இல்லாமலேயே மிகச் சிக்கலான அமைப்பு கொண்ட பிரபஞ்சம் உருவாகி இருக்கக் கூடுமென நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை. ஒழுங்கமைவு கொண்ட இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்பதை மறுப்பது பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதது. இறைவன் இருக்கிறான் என்பதை மறுப்பதற்கான பகுத்தறிவு அடிப்படை எதுவும் மனிதனுக்கு இல்லை.

*ரேடார்: விமானங்கள், கப்பல்கள், கடற்கரைகள் முதலியவற்றின் நிலையைக் கண்டுபிடிக்க உதவும் கருவி

இந்தப் பிரபஞ்சம் ஒன்றும் ஓர் அற்பகக் குப்பைக் குவியல் அல்ல. இதன் படைப்பில் ஆழ்ந்த உட்கருத்து உள்ளது. இதனைப் படைத்துப் பேணிப் பாதுகாப்பதன் பின்னணியில் ஏதோ ஒன்று இருப்பதை இது தெளிவாக உணர்த்துகிறது. பிரபஞ்சத்தின் இருப்பிற்கும் இயக்கத்திற்கும் பின்னணியில் அறிவு ரீதியான திட்டமிடல் நிச்சயம் இருக்க வேண்டும். இல்லையெனில் வேறெதனையும் விட இந்தப் பிரபஞ்சம் அர்த்தமுடையதாக இருப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. காரணகாரியம் எதுவுமற்ற சடப்பொருள் நிகழ் முறையால் இது தோன்றியிருக்குமேயானால் வரிசை முறைமை, ஒழுங்கு, அர்த்தம் ஆகியவற்றை இந்த அளவு அதனால் வெளிப்படுத்தியிருக்க முடியாது. இந்தப் பிரபஞ்சம் ஓர் அற்புதமான சமநிலை கொண்ட ஓர் அமைப்பாகும். இத்தகைய ஒழுங்கும் சமநிலையும் தற்செயலாக உருவாகியிருக்கக் கூடும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாது. Man does not stand alone என்ற நூலில் க்ரெஸ்ஸி மாரிசன் இவ்விதம் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்.

நமது பூமியில் உயிர் வாழ்வு இருக்க வேண்டுமெனில் அதற்கு இன்றியமையாத தேவைகள் சூழ்நிலை ஆகியவை அவசியமாகும். இல்லையெனில் ஒரே சமயத்தில் முறையான தொடர்புடன் அனைத்தும் இருப்பது கணித ரீதியாகச் சாத்தியமில்லை. எனவே இயற்கையில் தெளிவான பாதை ஏதோ வடிவத்தில் கட்டாயம் இருக்க வேண்டும். இது உண்மையெனில் அதற்கு நிச்சயம் ஒரு நோக்கம் இருக்க வேண்டும்.

இந்தக் கருத்தினை ஆதரித்து உயிர் இயற்பியலாளரான ஃப்ரான்க் ஆல்லென் எழுதிய ஆய்வுக்கட்டுரை கீழே தரப்பட்டுள்ளது. நிறப்பார்வை, உடலியக்க ஒளியியல், சுரப்பிகளில் செயல்மாற்றம் ஆகிய துறைகளில் இவர் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றவர்.

(ஆன்மா அல்லது உள்ளுணர்ச்சி அல்லாத) இயல் உலகம் சார்ந்த பிரபஞ்சத்திற்குப் படைத்தவன் ஒருவன் தேவையில்லை எனக் கருதப்படுகிறது. எனினும் பிரபஞ்சம் இருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் பற்றிய பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான வழிமுறையாக நான்கு கருத்தாக்கங்களை ஆலோசனைகளாக முன்வைக்கலாம். முந்தைய கூற்றுக்கு மாறாக அது (பிரபஞ்சத் தோற்றம்)

மாயை (2) என்பது முதலாவது கருத்தாக்கமாகும். ஒன்றுமில்லாத வெறுமையிலிருந்து அது தோன்றியது என்பது இரண்டாவதாகும். தொடக்க மூலம் என அதற்கு எதுவுமில்லை என்பதும் அது நிரந்தரமாகவே எப்போதும் இருந்து வருவது என்பதும் மூன்றாவது கருத்தாக்கம். அது உருவாக்கப்பட்டது என்பது நான்காவதாகும்.

மீமெய்யியல் குறித்த மனித உணர்வைத் தவிரத் தீர்வு காண வேண்டிய பிரச்சினை என எதுவுமில்லை என முதல் கருத்தாக்கமான மாயை உறுதியாகத் தெரிவிக்கிறது. இதுவும் (மனித உணர்வு) எப்போதாவது மாயை என்பதாகக் கருதப்படுகிறது. இயற்பியலில் மாயை குறித்த கருதுகோள் சர் ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸ் என்பவரால் சமீபத்தில் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் கூறுவதாவது 'பிரபஞ்சம் என்பது சாதாரண மனக் கருத்தாக்கமாக (6) உருவாகியுள்ளது. இயல் உலகு சார்ந்த கருத்துரையோ காரணமோ பிரபஞ்சத் தோற்றத்துக்குப் பொருத்தமாக இல்லை என்பது நவீன இயற்பியலின் பார்வையாகும். அதன்படி மாய ரயில்கள், கற்பனைப் பயணிகளுடன், உண்மையற்ற ஆறுகளை, மனக் கருத்தாக்கத்தால் உருவான ஸ்தூலமற்ற பாலங்கள் மீது கடந்து செல்வதாகக் கூறலாம்.

பொருட்களும் ஆற்றலும் கொண்ட உலகு ஒன்றுமில்லாத வெறுமையிலிருந்து தானாகவே உருவானது என்ற இரண்டாவது கருத்தாக்கமும் இதுபோலவே அபத்தமான ஊகமாகும்.

'பிரபஞ்சம் எப்போதும் நிரந்தரமாகவே இருந்து வருகிறது' என்ற மூன்றாவது கருத்தாக்கத்திற்கும் 'அது படைக்கப்பட்டது' என்ற நான்காவது கருத்தாக்கத்திற்கும் இடையே பொதுவான ஓர் அம்சம் உள்ளது. ஒன்றிணைந்த ஆற்றலுடன் கூடிய உயிரற்ற சடப்பொருளும், படைப்பவன் என்ற கருத்தாக்கமும் 'நிரந்தரமானவை' என்பதே அந்தப் பொதுவான அம்சம். ஒன்றை விடவும் மற்றொன்றில் அறிவுபூர்வமான சிரமம் எதுவும் இல்லை. பிரபஞ்சத்திலுள்ள அனைத்துப் பொருட்களும் மிகக் குறைந்த ஒரே சீரான வெப்ப நிலை அடையும் நிலைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன எனவும் அப்போது ஆற்றல்

எதுவும் இராது எனவும் வெப்ப இயக்கவியல் விதிகள் கூறுகின்றன. எனவே ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் பிரபஞ்சம் தோன்றியிருக்கிறது என்பதற்கு வெப்பம் மிகுந்த சூரியன், நட்சத்திரங்கள், உயிரின வளம் மிக்க பூமி ஆகியவையே சான்றாகும். எனவே பிரபஞ்சம் நிச்சயம் படைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது இதன் மூலம் தெளிவாகிறது. மாபெரும் முதன்மைக் காரணகர்த்தாவும், அனைத்தையும் அறிந்தவனும், சர்வ வல்லமை மிக்கவனுமாகிய படைப்பாளன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்பதும் அவனால் உருவாக்கப்பட்டதே இந்தப் பிரபஞ்சம் என்பதும் உண்மையாகும்.

உயிரினங்கள் வாழ்வதற்கேற்றபடி பூமி தனது இயக்கத்தை எண்ணற்ற வழிகளில் ஒழுங்குபடுத்திச் சீர் செய்து கொண்டவாறுள்ளது. இவை அனைத்தும் தாமாகத் தற்செயலாக நிகழ்வன அல்ல. வெளியில் பூமி தனது அச்சில் சுழன்று கொண்டே சூரியனைத் தன் சுற்றுப் பாதையில் தொடர்ச்சியாகச் சுற்றி வருகிறது; சூரியனை அது சுற்றி வர ஓராண்டாகிறது; சுழல்வதனால் இரவையும் பகலையும் மாறி மாறி வரச்செய்கிறது. 'சூரியனைச் சுற்றிவரும் இயக்கம் பூமியை விண்ணில் உறுதியாக நிலைத்திருக்கச் செய்கிறது. பூமிக் கோளம் நேராக இல்லாமல் 23.5 டிகிரி சாய்ந்த நிலையில் சுற்றி வருவதன் காரணமாகக் குளிரான நீண்ட இரவுகளும் வெப்பமான நீண்ட பகல் நாட்களும் இரு துருவங்களுக்கு இடையே மாறி மாறி வருகின்றன. இதனால் பருவ காலங்கள் ஏற்படுகின்றன.' (7)

இவ்வாறு வாழ்வதற்கு ஏற்றபகுதி பூமியில் இரட்டிப்பாக உள்ளது. பல வகையான தாவர வாழ்வை நமது பூமி பெருமளவு பேணிப் பாதுகாத்து வருகிறது. பூமி அசையாதிருந்திருக்குமேயானால் இது சாத்தியமாகி இருக்காது.

இரண்டாவதாகப் போதிய உயரத்திலுள்ள (சுமார் 500 மைல்) வாழ்விற்கு அவசியமான வாயுக்கள் (கரியமில வாயு, பிராணவாயு ஆகியவை) நிரம்பிய வளிண்டலம் அடர்த்தியான கம்பளமாக பூமியை மூடியிருக்கிறது. நொடிக்கு ஐம்பது மைல் வேகத்தில் தினமும் 20 மில்லியன் எரி நட்சத்திரங்கள் வளி மண்டல எல்லைக்குள் வருகின்றன. உயிர்களைக் கொல்லும்

இந்த எரி நட்சத்திரங்களைப் பூமியில் விழாது இந்தக் கம்பளம் தடுக்கிறது. பல செயல்பாடுகளுக்கிடையே வெப்பநிலையை உயிர் வாழ்வதற்கேற்ற பாதுகாப்பான வரம்புக்குள் இருக்கும்படி வளிமண்டலம் பராமரிக்கிறது; நீராவியைக் கடலிலிருந்து வெகு தொலைவிலுள்ள நிலத்தின் உட்பகுதிக்கு எடுத்துச் சென்று பூமியை ஈரப்பதம் கொள்ளச் செய்து செழிப்பூட்டும் முக்கிய வேலையை வளிமண்டலம் செய்கிறது. இது நடைபெறாவிடின் உயிர் வாழ்வுக்கு வாய்ப்பில்லாத பாலைவனமாக பூமி ஆகியிருக்கும். இவ்விதமாகக் கடல்களும் வளிமண்டலமும் இயற்கை சமநிலையில் இருப்பதற்கான சக்கரமாகச் செயல்படுகின்றன.

நான்கு விசேஷமான குணங்கள் நீருக்கு உண்டு. குறைவான வெப்ப நிலையில் அதிக அளவு பிராண வாயுவை உறிஞ்சும் திறனும் உறையும் நிலைக்கு மேல் 4 டிகிரி சென்டிகிரேட் அதிகபட்ச அடர்த்தியும் நீருக்கு உண்டு. இதனால் ஏரிகளும் ஆறுகளும் திரவமாக உள்ளன. பனிக்கட்டியின் அடர்த்தி நீரை விடவும் குறைவானதாகையால் அது நீரின் மேற்பரப்பிலேயே தங்கியிருக்கிறது. உறைநிலையில் பெருமளவு வெப்பத்தை வெளியிடும் தன்மை நீருக்கு இருப்பதன் காரணமாக சமுத்திரங்கள் ஏரிகள் ஆறுகளில் உள்ள உயிரினங்கள் குளிர் காலம் முழுவதும் பேணிப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

நிலத்தில் வாழும் தாவரம் விலங்குகள் ஆகியவற்றுக்கு ஆதாரமாக இருப்பது நிலம்தான். அது தாவரங்களுக்கு இயற்கையான தாதுக்களை வழங்குகிறது. தாவரங்கள் அந்தத் தாதுக்களை உட்கிரகித்து விலங்குகளுக்குத் தேவையான உணவாக மாற்றுகின்றன. பூமிக்கு அடியில் காணப்படும் உலோகங்கள் பல்வேறு நாகரிகங்களை உருவாக்கின. இறைத்தூதர் ஏசையா 'ஒழுங்கற்ற விதமாக அவன் பூமியை உருவாக்கவில்லை; வாழ்வதற்காகவே அதனை உருவாக்கினான்' எனப் பொருத்தமாகவும் சரியாகவும் கூறுகிறார். (45:18 ஆர்.எஸ்.வி)

மிகப் பிரமாண்டமாகப் பரந்த விண்வெளியை ஒப்பிடுகையில் பூமியின் அளவு மிக மிகச் சிறியது. சந்திரனைப் போல சிறியதாக பூமி இருப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அப்போது

பூமியின் குறுக்களவு நான்கிலிருந்து ஒன்றாகச் சுருங்கிவிடும். அதனால் பூமியின் புவி ஈர்ப்பு விசை ஆறிலிருந்து ஒன்றாகக் குறைந்து விடும். அப்போது வளிமண்டலத்தையும் நீரையும் தாங்கிக்கொள்ள இயலாத நிலை பூமிக்கு ஏற்படும். இதன் காரணமாக வெப்ப நிலையும் உயிருக்கு ஆபத்து விளைவிக்கும் தீவிர நிலைக்குச் சென்றுவிடும். பூமியின் குறுக்களவு தற்போது இருப்பதைக் காட்டிலும் இரட்டிப்பாகி விடுமேயானால், பூமியின் பரப்பு தற்போது இருப்பதை விடவும் நான்கு மடங்கு விரிவடைந்து விடும். புவி ஈர்ப்பு விசை இரண்டு மடங்கு அதிகமாகி, வளி மண்டலத்தின் உயரம் அபாயகரமாகக் குறைந்து விடும். இதன் காரணமாக அழுத்தம் ஒரு சதுர அங்குலத்திற்கு 15இலிருந்து 30 பவுண்டுகள் அதிகரித்து உயிர் வாழ்வதற்குப் பாதகமான விளைவுகள் ஏற்படும். குளிர்ப் பகுதிகள் மிகவும் அதிகரித்து வசிப்பதற்கேற்ற பகுதிகள் மிகவும் சுருங்கிவிடும். மக்கள் சமுதாயங்கள் தனிமைப் பட்டுவிடும். பயணமும் தொடர்பும் மிகவும் சிரமமாகி ஏறத்தாழச் சாத்தியமற்ற நிலை உருவாகும்.

சூரியனைப் போலவே நமது பூமியும் சம அளவு இருப்பதாக வைத்துக்கொள்ளலாம். அப்போது பூமியின் அடர்த்தியைத் தக்க வைத்துக்கொள்ள 150 மடங்கு அதிகப் புவிஈர்ப்பு விசை வேண்டும்; வளிமண்டலத்தின் உயரம் நான்கு மைல் கீழிறங்கிவிடும்; நீர் ஆவியாதல் அப்போது சாத்தியமாக இராது; ஒரு சதுர அங்குலத்திற்கு ஒரு டன் என்பதாக அதன் அழுத்தம் அதிகரித்து விடும். இப்போது ஒரு பவுண்டாக இருக்கும் ஒரு விலங்கின் எடை 150 பவுண்டாகக் கூடிவிடும். மனிதர்களின் உயரம் அணில்களைப் போலச் சிறுத்துவிடும். அத்தகைய பிராணிகளுக்கு அறிவு சார்ந்த வாழ்க்கை அப்போது சாத்தியமற்ற ஒன்றாக ஆகிவிடும்.

சூரியனுக்கும் பூமிக்கும் இடையேயான தூரம் இரட்டிப்பாகுமென வைத்துக்கொள்வோம். அப்போது பூமியில் இப்போதிருக்கும் வெப்பம் நான்கில் ஒரு பங்காகக் குறைந்து விடும். பூமியின் சுற்றுப் பாதையின் தூரம் பாதிமாகி விடும். குளிர்காலம் இரு மடங்கு நீண்டு, உயிர்கள் குளிரில் உறைந்துவிடும் நிலை உருவாகும். பூமிக்கும் சூரியனுக்கும் இடையேயான தூரம் இப்போதிருப்பதை விடப் பாதிமாகக்

குறைந்தால் பூமியில் சூரிய வெப்பம் நான்கு மடங்கு அதிகமாகி விடும்; சூரியனைச் சுற்றும் வேகம் இரட்டிப்பாகும்; பருவ காலத்தின் அளவு பாதிக்கக் குறைந்துவிடும். (1) உயிர் வாழ்வைப் பாதுகாக்க முடியாத அளவு பூமியின் வெப்பம் தகிக்கும். (பூமிக்கும் சூரியனுக்கும் இடையேயான தூரம், பூமியின் சுற்றுவேகம் முதலியவை) இப்போதிருக்கும் நிலையிலேயே தொடருமேயானால் உயிர் வாழ்வை பூமி பாதுகாக்கும். மனித இனம் அறிவு ரீதியான, உடல் சார்ந்த, ஆன்மிக வாழ்வை தற்போதிருப்பதைப் போலத் தொடர முடியும்.

உயிரினம் தோன்றுவதற்கான (இறைவனின்) திட்டம் என எதுவும் இல்லாதிருந்தால் உயிரினங்கள் தற்செயலாகவே உருவாகியிருக்கும். இப்போது (இத்தகைய) தற்செயல் நிகழ்வுகள் மிகவும் வளர்ச்சியடைந்த கணிதக் கோட்பாட்டிற்கு உட்பட்டவையாகும். உறுதியாகக் கூறமுடியாத பல்வேறு விரிவான பொருட்கள் பற்றிய அறிவுக்கும் இந்தக் கோட்பாடு பொருந்தும். உண்மையிலிருந்து உண்மையற்றவைகளை வேறுபடுத்தவும் ஒரு நிகழ்வு நடைபெறுவதற்கான வாய்ப்பைக் கணிக்கவும் மிகச் சிறந்த கொள்கைகளை இந்தக் கோட்பாடு கொண்டுள்ளது. (19-23)

ஆயிரம் மைல் வேகத்தில் பூமி விண்ணில் சுழன்று கொண்டிருக்கிறது. புவி ஈர்ப்பு விசையும் வளிமண்டல அழுத்தமும் நம்மை ஒரு சேரப் பிடித்து பூமியிலேயே பாதுகாப்பாக இருக்கச் செய்கின்றன. இவ்விதமான இரு தரப்புச் செயல்பாடு (புவி ஈர்ப்பு விசையும் வளிமண்டல அழுத்தமும்) எந்தத் துருவத்தில் இருந்தாலும் பூமியிலேயே நம்மைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளும் படி செய்கிறது. இல்லையெனில் (சைக்கிள் சக்கரம் சுழல்கையில் மணல் துகள்கள் காற்றில் பறப்பதைப் போல்) விண்ணில் நாம் தூக்கி வீசி எறியப் படுவோம். இந்த நிலைமையை ஒரு கணம் நினைத்துப் பார்த்தால் பூமியில் மனித வாழ்வு இப்படியே தொடர்ந்திருக்கும் எனவும் இங்கேயே நாம் நிலையாக இருப்போம் என்பதுமான நமது எண்ணங்கள் எளிதாக மாறிவிடும். மனித உடல் மீது வளிமண்டலம் தரும் அழுத்தம் ஒரு சதுர அங்குலத்திற்கு எட்டு கிலோ கிராமாகும். நமது உடலின் வளிமண்டல அழுத்தத்துக்கு சமமான எதிர் அழுத்தம் தருவதனால் நாம் இந்த அதீத அழுத்தத்தை உணர்வதில்லை.

நுணுக்கமான தனது கவனிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சியின் மூலம் அனைத்துப் பொருட்களுக்கிடையே பரஸ்பர ஈர்ப்பு உள்ளது என்ற முடிவுக்கு நியூட்டன் வந்தார். ஆனால் பொருட்கள் 'ஒன்றை ஒன்று ஈர்ப்பது ஏன்?' என்ற கேள்விக்கு அவரிடம் பதில் இல்லை. இதற்கான விளக்கம் தன்னிடம் இல்லை என்று அவரே ஏற்றுக் கொண்டார். இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த கணிதவியலாளரும் தத்துவவாதியுமான ஏ.என். ஓயிட்ஹெட் (A.N. Whitehead) இது தொடர்பாகக் குறிப்பிடுவதாவது:

எவ்வாறு இறந்த ஒரு மனிதனால் எந்தச் சம்பவம் பற்றியும் நம்மிடம் விவரிக்க முடியாதோ அது போல உயிரற்ற இயற்கையால் எந்த விளக்கமும் தர முடியாது என்ற மிகப் பெரும் தத்துவ ரீதியான உண்மையை நியூட்டன் (இவ்விதம் ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலம்) தெரிவித்திருக்கிறார். பகுத்தறிவு மற்றும் தர்க்க ரீதியான விளக்கங்கள் அனைத்தும் இறுதியில் ஒரு நோக்கத்தின் வெளிப்பாடாகவே இருக்கும். இருத்தலியல் பற்றிய தத்துவ ஆராய்ச்சிக்கு உயிரற்ற பிரபஞ்சத்தைக் காரணமாகக் காட்ட முடியாது. (8)

ஓயிட் ஹெட்டின் மேற்கண்ட கூற்றுடன் மற்றொரு கேள்வியையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். மிகச் சிறந்த சிந்தனையாளன் ஒருவனின் மேற்பார்வையின்றி இது போன்ற ஆழ்ந்த அர்த்தம் கொண்டதாக இந்தப் பிரபஞ்சம் இருந்திருக்குமா? பூமி தனது பாதையில் ஆயிரம் மைல் வேகத்தில் சூரியனை முழுவதுமாகச் சுற்றிவர 24 மணி நேரமாகிறது. இந்த வேகம் மணிக்கு (1000 மைல்கள் என்பதற்கு பதிலாக) 200 மைல்கள் என்பதாக குறைக்கப்படுவதாக வைத்துக்கொள்ளலாம். அப்போது நமது நாட்கள் இரவுகளின் கால அளவு தற்போதிருப்பதைக் காட்டிலும் பத்து மடங்கு அதிகமாகி விடும். அதனால் கோடை காலத்துப் பகலில் சுட்டெரிக்கும் சூரிய வெப்பத்தினால் பூமியிலுள்ள தாவரங்கள் முழுவதும் எரிந்து சாம்பலாகி விடும்; தப்பிப் பிழைத்தவை ஏதேனும் இருந்தால் அவை நீண்ட இரவுகளின் கடுங்குளிரில் சுருண்டு விடும். சில சூழ்நிலைகளில் ஒரு மாற்றம் ஏற்படினும் அனைத்தையும் அது நிர்மூலமாக்கிவிடும். பிற மாறுதல்களும் இது போன்ற விளைவுகளைத் தர முடியும். இப்போது நமது

வாழ்வின் ஆதாரமாக இருக்கும் சூரியன் மிகக் கொடூரமான துன்பங்களை விளைவிக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக சூரியனுக்கும் பூமிக்கும் இடையேயான 95 மில்லியன் மைல் தூரம் பாதிமாகக் குறைந்துள்ளதென வைத்துக் கொள்ளலாம். அப்போது பூமியின் மேற்பரப்பில் நிலவும் 12000 டிகிரி ஃபாரன் ஹீட் வெப்ப நிலையில் காகிதம் எரிந்து விடும். மாறாக தூரம் இரண்டு மடங்கு அதிகரிக்குமேயானல், பூமிப் பரப்பின் கடுங்குளிரில் உயிர் வாழ்வே சாத்தியமில்லாது போகலாம். சூரியனைக் காட்டிலும் 10000 மடங்கு பெரிதான ஒரு நட்சத்திரம் பூமி முழுவதையும் வறுத்தெடுத்துவிடும். பூமியின் விரிவான பகுதி வாழுமிடமாக இருப்பதற்கும் பல்வேறு வகைத் தாவரங்கள் செழித்திருப்பதற்கும் பொருத்தமான தட்ப வெப்ப நிலையே காரணமாகும். இந்தத் தட்பவெப்ப நிலைக்குக் காரணம் விண்ணில் பூமி 23.5 டிகிரி சாய்வாக இருப்பதே. இது மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்ட பல அற்புதங்களில் ஒன்றாகும். பூமியின் அச்சு (சாய்வாக அல்லாது) செங்குத்தாக இருக்குமேயானால் வட தென் துருவங்கள் இருளில் முற்றாய் மூழ்கிவிடும் நிலை ஏற்படும். கடல் நீராவி வடக்கே பயணமாகும். அதனால் பூமியின் பரப்பைப் பனிக்கட்டிகள் மூடிவிடும். அல்லது பூமி பாலைவனமாகிவிடும். இவை பாதகமான சில அம்சங்களாகும். இவை போன்ற காரணங்கள் பூமியில் உயிர் வாழ்வு இல்லாமல் செய்துவிடும். இவ்விதமாக முடிவற்ற வெவ்வேறு இயற்பியல் சூழ்நிலைகளை ஒருவர் கற்பனை செய்துகொள்ள முடியும். பூமியில் உயிர் வாழத் தேவையான குறைபாடுகளற்ற முழுமையான சூழ்நிலைகள் தோன்றுவதற்குக் காரணம் தெய்வீகச் செயல் அன்றி மனிதனுடைய உருவாக்கம் என நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை.

பூமி தோன்றிய போதிருந்த நிலைமையை நாம் நினைத்துப் பார்போமேயானால் உயிர் வாழ்வு உருவாக முடிந்திருப்பது மிகவும் அதிசயமாகவே தெரிகிறது. தொடக்கத்தில் அச்சம் தரும் நிலைமை இருந்ததாக ஐசக் அசிமோவ் சித்திரிக்கிறார். இது குறித்து அவர் எழுதுவதாவது:

பூமியும் பிற கோள்களும் சூரியனிலிருந்து உருவானவை அல்ல எனவும் சூரியன் உருவான சமயத்திலேயே துகள்கள் ஒன்று

சேர்ந்து அவை உருவாயின எனவும் அறிவியலாளர்கள் இன்று ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். சூரியனின் வெப்ப நிலையை ஒரு போதும் பூமி கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால் எந்தத் துகள்களால் பூமி உருவானதோ அவற்றின் மோதலில் விளைந்த ஆற்றல் மூலம் பூமியில் வெப்பம் அதிகரித்தது. வளி மண்டலத்தையோ நீராவியையோ பற்றித் தக்க வைத்துக்கொள்ள முடியாத சிறிய அளவிலேயே தொடக்கத்தில் வெப்பத்தின் நிறை இருந்தது.

புதிதாக உருவான திடப் பொருளான இந்தப் பூமி, வளி மண்டலமோ கடலோ அல்ல. அப்படியானால் பூமி எப்படி எங்கிருந்து உருவானது?

நீரும் வாயுக்களும் தளர்வான கலவையில் பாறைப் பொருட்களுடன் சேர்ந்துள்ளன. இந்தப் பாறையே பூமியின் திடப் பொருளாக உருவானது. இந்த திடப் பகுதி புவி ஈர்ப்பின் காரணமாக மேன்மேலும் இறுகி அதன் உட்பகுதி மேலும் மேலும் வெப்பமடையத் தொடங்குகிறது. நீராவியும் வாயுவும் கலவையாகச் சேர்ந்த பாறையிலிருந்து இது 'உஸ்' என்ற சத்தத்துடனும் குமிழிகளுடனும் விசையுடன் வெளித் தள்ளப்படுகிறது.

வாயுக் குமிழிகள் உருவாகியும் சேகரமாகியும் மிகப் பெரும் நில நடுக்கங்களாகப் பூமியைத் தாக்குகின்றன. (பாறையிலிருந்து) வெளிவரும் கடுமையான வெப்பம் எரிமலைகளை வெடிக்கச் செய்கின்றது. எண்ணற்ற ஆண்டுகளாக நீர் வானிலிருந்து கீழே விழவில்லை. பூமியின் கடினமான மேல் ஓட்டிலிருந்துதான் நீராவி வெளி வந்தது. அதன் பின்னர் அது உறைந்த நிலையை அடைந்தது. கடல்கள் கீழேயிருந்து உருவாயின; மேலேயிருந்து அல்ல.

இந்தக் கடல் உருவாக எவ்வளவு காலம் பிடித்தது? எந்த வீதத்தில் அது உருவானது? இதுவே இன்றைய புவியியலாளர்களின் சர்ச்சையாகும். ஒரு பில்லியன் ஆண்டுகளில் அல்லது அதற்குக் குறைவான ஆண்டுகளுக்குள் நீராவி அனைத்தும் வெளியேறி, பூமியில் உயிர் வாழ்வு தொடங்கிய காலத்திலேயே இப்போது இருக்கும் அளவிலான முழுக்கடலும் உருவாகி விட்டதா? அல்லது பூமி படிப்படியாக உருவான காலம் (500 பில்லியன்

ஆண்டுகள்) முழுவதும் கடலும் வளர்ந்து கொண்டிருந்ததா? அந்த அளவு நிதானமாகவா கடல் வளர்ந்து இன்றைய நிலை அடைந்தது? அது இன்னும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறதா?

கடல்கள் தொடக்கத்திலேயே உருவாயின எனவும் நீண்ட காலமாக அவற்றின் அளவு பெரியதாகவே சீராக இருந்ததெனவும் கூறுபவர்கள் பூமியின் நிலையான அம்சங்களாகக் கண்டங்கள் இருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். மிகச் சிறியதாக இருக்க வேண்டிய கடந்த காலத்தில் சமுத்திரங்கள் அளவில் பெரியவையாக இல்லை என்பதாகவே தெரிகிறது.

கடல்கள் படிப்படியாக சீரான முறையில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று கூறுபவர்கள், எரிமலைகள் வெடித்துப் பெருமளவு நீராவியை இன்றும் காற்றில் சேர்ப்பதைக் காரணமாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். அந்த நீராவி ஆழ்கடலில் உள்ள பாறைகளிலிருந்து வருவது. கடலிலிருந்து அல்ல. பசிஃபிக் பெருங்கடலின் கீழ் மூழ்கியிருக்கும் சம தளமான உச்சி கொண்ட மலைகள் ஒரு காலத்தில் கடலுக்கு மேலே இருந்திருக்கலாம். இப்போது அவை 100 அடிகளுக்கும் கீழே உள்ளன. (9)

கடல்கள் மேலும் சில அடிகள் ஆழமாக இருந்திருந்தால் கரியமில வாயு மற்றும் பிராண வாயு அனைத்தும் உறிஞ்சப்பட்டிருக்கும். அதனால் பூமிப்பரப்பிலுள்ள அனைத்துத் தாவரங்களும் அழிந்திருக்கும். வளி மண்டலத்தில் உள்ள காற்றின் அடர்த்தி இப்போதிருப்பதைக் காட்டிலும் குறைவாக இருந்திருந்தால் வினாடிக்கு 30 மைல் வேகத்தில் 20 மில்லியன் விண்கற்கள் பூமி நெடுகிலும் தினந்தோறும் நொறுங்கி விழுந்து பூமியில் உள்ள எரியும் பொருட்கள் அனைத்தையும் தீப்பிடிக்கச் செய்திருக்கும். மட்டுமல்லாது பூமிப்பரப்பு முழுவதையும் துளையிட்டுப் பொத்தல் விழச் செய்திருக்கும். ஒரு துப்பாக்கிக் குண்டை விடவும் 90 மடங்கு அதிக வேகத்தில் வரும் விண் கல் ஒன்றின் தகிக்கும் வெப்பமே எளிதில் தாக்குதலுக்குள்ளாகும் படைப்பினமான மனிதனை அழித்து விடப் போதுமானதாகும். பொருத்தமான அடர்த்தி கொண்ட வளிமண்டலம் இந்த விண் கற்கள் பூமியில் விழுந்து விடாமல் தடுக்கிறது. அதனால் விண் கற்களின் கொழுந்து விட்டெரியும் தீப்பொறியிலிருந்து மனித இனம் பாதுகாக்கப்படுகிறது. வளி

மண்டலத்தின் இதே அடர்த்திதான் சூரிய ஒளிக்கதிர்களை பூமியை அடையச் செய்கிறது. இந்த ஒளிக்கதிர்கள் பயனுள்ள வேதியியல் விளைவுகளைத் தருபவையாகும். இவ்விதம் சரியான வீதத்தில் வரும் ஒளிக் கதிர்களால் தாவர இனம் வளர்ந்து செழிக்கிறது; இவை பாதகமான கிருமிகளை நாசம் செய்வது மட்டுமல்லாது வைட்டமின்கள் கிடைக்கவும் வழி செய்கின்றன. வைட்டமின்கள் சூரிய ஒளியிலிருந்து உடலின் மேற்புறத் தோலின் மூலம் நேரடியாக உறிஞ்சப்படுகின்றன. அல்லது உட்கொள்ளும் உணவிலிருந்து பெறப்படுகின்றன. இவ்விதம் நமது தேவைக்கேற்ப அனைத்து நன்மைகளையும் சரியான வீதத்தில் பெறுவது அற்புதமான ஒன்றாகும்.

உதாரணமாக வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமான பிராண வாயுவை எடுத்துக் கொள்ளலாம். வளி மண்டலத்திருந்தே அதனைப் பெற முடியும். தற்போது அதில் 21 சதவீதம் பிராண வாயு உள்ளது. அதற்குப் பதிலாக பிராணவாயு 50 சதவீதம் இருந்தால் பூமிப்பரப்பிலுள்ள அனைத்துப் பொருட்களின் எரியும் தன்மை மிக அதிகமாகிவிடும். அப்போது ஒரே ஒரு மரம் தீப்பற்றிக் கொண்டாலும் காடு முழுவதுமே எரிந்து விடும். இது போல வளி மண்டலத்தில் இருக்கும் பிராண வாயு குறைந்து பத்து சதவீதமாக இருந்தால் வாழ்க்கையும் சில நூறாண்டுகளில் அதற்கு இசைந்து போயிருக்கும்தான். ஆனால் மனித நாகரிகம் இன்றிருக்கும் வடிவத்தில் இருந்திராது. வளி மண்டலத்திலுள்ள மொத்தப் பிராண வாயுவின் ஒரு பகுதியே இப்போது பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் பூமிப் பரப்பிலுள்ள அனைத்துப் பொருட்களாலும் மொத்தப் பிராண வாயு முழுவதுமே உறிஞ்சப்படுமானால் விலங்கினம் உயிர் வாழ முடியாது.

பிராண வாயு, ஹைட்ரஜன், கரியமில வாயு, கார்பன் ஆகியவை, அவற்றின் இயல்பான வடிவத்திலோ வேறுபட்ட பொருட்களின் கலவையாகவோ வாழ்வின் இன்றியமையாத மூலப் பொருட்களாக உள்ளன. வாழ்க்கையின் ஆதாரமே இவைதாம். இயற்கையாக உலவியவாறிருக்கும் இந்த வாயுக்கள் வாழ்வைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கான சரியான வீதத்தில் ஒரு கூட்டுப் பொருளாக உருவாகி வளி மண்டலத்தில் உலவுகின்றன. இவ்விதம் அனைத்து மூலக் கூறுகளும் சாதகமான வீதத்தில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மொத்தமாய் ஒன்று சேர்வது வேறு கிரகங்களில் சாத்தியமா? நூறு மில்லியன் தடவைகளில் ஒருமுறையும் இவ்விதம் நிகழும்

சாத்தியமில்லை. குறிப்பிடத்தக்க இயற்பியலாளரான மோர்ட்டன் ஓயிட் (Morton White) இவ்விதம் குறிப்பிடுகிறார். 'உண்மைகளுக்கான விளக்கம் அறிவியலில் இல்லை. ஆனால் இது தற்செயல் நிகழ்வு எனக் கூறுவது கணிதத்தை மீறுவதாகும்' (10)

இந்த உலகிலும் பிரபஞ்சத்திலும் இது போன்ற மாபெரும் உண்மைகள் ஏராளமாக உள்ளன. உயர்ந்த ஞானத்தின் உதவி இல்லாமல் இவற்றுக்கு விளக்கம் தர முடியாது என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டேயாக வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக: பனிக்கட்டியின் அடர்த்தி நீரை விடவும் குறைவானது. ஏனெனில் அது உருகுகையில் அதன் கன அளவு அதன் நிறைக்கேற்ப அதிகரிக்கிறது. இதன் காரணமாக ஆறுகள் ஏரிகளுக்கு அடியில் மூழ்கிப் படிப்படியே ஒரு திடப்பொருளாக உருவாவதற்குப் பதிலாக அது நீரிலேயே மிதக்கிறது. ஒரு பாதுகாப்பு அடுக்காக நீர்ப்பரப்பின் மீது பனிக்கட்டியாக உருவாகிறது. இதனால் பனிக்கட்டிக்குக் கீழேயுள்ள நீரின் வெப்ப நிலை உறை நிலைப் புள்ளிக்கு அதிகமாகவே எப்போதும் இருக்கிறது. இதனால் மீனும் நீரில் வாழும் பிற உயிரினங்களும் குளிர்காலம் முழுவதும் பாதுகாப்பாக வாழ முடிகிறது. வசந்த காலத்தில் (இள வேளிற் பருவம்) பனிக்கட்டி வேகமாக உருகுகிறது. நீரின் தன்மை இவ்விதம் இராவிடின் நாமும் குளிர்ப்பகுதிகளில் வாழ்வோரும் பெரும் துன்பங்களுக்கு ஆளாக நேரும். இந்தத் தன்மையுடைய நீர் வாழ்க்கைக்கு மிக முக்கியமானதாகும்.

மரங்கள் நிறைந்துள்ள உலகில் மனிதனுக்கு உதவியாக இயற்கை இருந்து வருகிறது. இதற்கான எடுத்துக்காட்டுகள் ஏராளமாய் உள்ளன. இந்த நூற்றாண்டின் முதல் இரண்டு பதிற்றாண்டுகளில் 'கஷ்' கொட்டை மரங்கள் (பாதாம் முந்திரி வகையைச் சார்ந்தவை) எண்டோத்தியா என்னும் பூஞ்சக் காளானால் பாதிப்புற்று நோயுற்றன. இந்த நோய் பல அமெரிக்கக் காடுகளில் வேகமாய்ப் பரவியது. இந்த நோயின் காரணமாக நிரப்பப்பட முடியாத எண்ணற்ற துளைகள் காடுகளில் உருவாயின. இதனால் 'கஷ்' கொட்டை மரங்களிலிருந்து கிடைத்து வந்த உளுத்துப் போகாத உயர்தர மரக் கட்டைகள், மரப் பிசின், கொட்டைகள், செடிகளின் நிழல் உள்ளிட்ட ஏராளமான பயனுள்ள பொருட்களையும் இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. மணல் குறைவாகவே உள்ள மலைத் தொடர்களிலும் வளரும் தன்மை இந்தச் செடிகளுக்கு உண்டு. வளம் மிகுந்த பள்ளத்தாக்குகளிலும்

இது வளரும். 1900களில் ஆசியாவிலிருந்து எண்டோத்தியா பூஞ்சக் காளானால் நோய் தாக்குறும் வரை பிற எந்தத் தாவர இனத்தாலும் விஞ்சவே முடியாத ஈடு இணையற்ற நிலையிலிருந்த அமெரிக்க 'கஷ்' கொட்டைகள் உண்மையிலேயே காட்டு ராஜாவாகவே திகழ்ந்தன. இப்போது இந்த மரங்கள் ஏறத்தாழ அழிந்தே விட்டன. ஆனால் காடுகளில் ஏற்பட்ட துளைகள் இறுதியில் நிரப்பப்பட்டன. சூரிய வெளிச்சம் அதிகமாகத் தேவைப்படும் 'டுலிப்' செடிகள் ஏற்கனவே அங்கிருந்தன. இப்போது அவை வளரத் தொடங்கின. அதுவரை சூரிய வெளிச்சமற்ற ஒத்திசைவற்ற சூழலில் 'டுலிப்' செடிகள் குறைவாகவே வளர்ந்து கொண்டிருந்தன. அவை எப்போதாவதுதான் விலைமதிப்பிற்குரிய மரங்களாகும் நிலை இருந்தது. 'கஷ்' மரங்கள் அற்றுப் போன நிலையில் அடர்த்தியான அந்தத் தோட்டங்களில் 'டுலிப்' செடிகள் மரங்களாய் வளர்ந்து நிலை பெறத்தொடங்கின. ஒரே வருடத்தில் அங்குலக் குறுக்களவுடன் ஆறடி உயரம் வேகமாய் வளரும் தன்மையுடைய இந்த 'டுலிப்' மரங்களின் மரக்கட்டைகள் உயர்ந்த தரமுடையவை. (எண்டோத்தியா என்னும் பூஞ்சக் காளானால் பாதிப்புற்று 'கஷ்' கொட்டை மரங்கள் அழிவுற்றதும் 'டுலிப்' செடிகள் அப்போது உடனே அங்கே வளர்ந்து செழிக்கத் தொடங்கியதுமான) இயற்கையின் மாபெரும் திட்டத்தை வெறும் தற்செயல் நிகழ்வுகளாக மனசாட்சி உள்ளவர்களால் கூற முடியுமா?

இந்த நூற்றாண்டிலும் அபாயகரமான வேறொரு நெருக்கடி ஆஸ்திரேலியாவில் உருவானது. வயல்களுக்கு வேலி போடுவதற்காக மிக விரிவான அளவில் கள்ளிச் செடிகள் வளர்க்கப்பட்டன. இது குறித்து கிரெஸ்ஸி மாரிசன் எழுதுவதாவது:

கள்ளிச் செடிக்கு எதிரியாக ஆஸ்திரேலியாவில் எந்தப் பூச்சியும் இல்லை. அது மிகப் பெருமளவு பரவத் தொடங்கிற்று. கிட்டத்தட்ட இங்கிலாந்து போன்ற ஒரு நாட்டின் பரப்பளவு கொண்ட விரிவான பகுதி முழுவதிலும் கள்ளிச் செடிகளின் வளர்ச்சி வேகமாய்ப் பரவிற்று. அதனால் நகரங்கள், கிராமங்களை விட்டும் மக்கள் வெளியேறினர். பண்ணைகளைக் கள்ளிச் செடிகள் அழித்தன. விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலையை அவை உருவாக்கின. மனிதர்கள் கண்டுபிடித்த எந்தக் கருவியாலும் செடிகளின் பரவலையும் வளர்ச்சியையும்

தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. கட்டுப்படுத்த முடியாதபடி சந்தடியில்லாமல் முன்னேறி வரும் கள்ளிச் செடிகளின் படை ஆஸ்திரேலியாவையே மூழ்கடித்து விடும் அபாயம் உருவானது. பூச்சியியல் வல்லுநர்கள் உலகு முழுவதும் தேடி அலைந்து இறுதியாக ஒரு பூச்சியை கண்டுபிடித்தனர். அது கள்ளிச் செடியை மட்டுமே உண்டு வாழ்ந்தது. அந்தப் பூச்சி ஏராளமாய் இனப்பெருக்கம் செய்தது. அவற்றை அழிக்கும் பூச்சிகள் ஆஸ்திரேலியாவில் எதுவும் இல்லை. இவ்விடம் ஒரு பூச்சி தாவரத்தை வென்றுள்ளது; கள்ளிச் செடி பின் வாங்கியுள்ளது. கள்ளிச் செடிகளை அழித்த பூச்சியின் மிச்சமும் பாதுகாப்பாக அதனுடன் இருக்கிறது. கள்ளிச் செடி ஒருபோதும் இனித் தலையெடுக்க முடியாது (11)

அழிக்க முடியாத தாவரத்தை அழிக்க ஒரு பூச்சியை படைத்து வைத்த இயற்கையில் காணப்படும் இத்தகைய சமன் செய்யும் செயல்பாடுகளும் கட்டுப்பாடுகளும் கொண்ட மாபெரும் செயல் திட்டம் ஆழ்ந்த ஆலோசனையோ முன்னேற்பாடோ எதுவுமின்றி உருவாகியிருக்க முடியுமா?

கணிதத் துல்லியத்துடன் வியக்கத்தக்க விதமாகப் பிரபஞ்சம் இயங்குகிறது. உயிரற்ற சடப் பொருளின் இயக்கமும் ஏதோ தற்செயல் நிகழ்வல்ல. மாறாக உறுதியான இயற்கை விதிகளுக்கு அது 'பணிகிறது'. உலகின் எந்த மூலையில் எந்த நேரத்தில் இருந்தாலும் நீர் 11.1 சதவீத ஹைட்ரஜனும் 88.8 சதவீத பிராண வாயு கொண்ட மூலப் பொருள் ஆகும். ஒரு விஞ்ஞானி தனது ஆய்வுக் கூடத்தில் ஒரு குவளைத் தூய நீரைக் கொதிக்க வைத்தால் சூழலின் அழுத்தம் 760 எம். எம் மெர்க்குரியாக இருக்கும் நிலையில் கொதி நீரின் வெப்ப நிலை 100 டிகிரி சென்டிகிரேடு என்பதை வெப்பமானி இல்லாமலே அவருக்குத் தெரியும். சூழலின் அழுத்தம் 760m.m.இற்குக் குறைவாக இருப்பின் நீர்த் திவலையையோ அல்லது ஆவியையோ உருவாக்கக் குறைவான ஆற்றலே போதும். இதனால் கொதி நிலை 100 டிகிரிக்கும் குறைவாகவே இருக்கும். மாறாக அழுத்தம் 760m.m.இற்கும் அதிகமாக இருந்தால் கொதி நிலை 100 டிகிரிக்கு அதிகமாக இருக்கும். சூழலின் அழுத்தம் (760 m.m. இருப்பதை) உறுதி செய்து இந்தச் சோதனையை எத்தனை முறை மேற்கொண்டாலும் ஒவ்வொரு முறையும் நீரின் கொதி நிலையை நிச்சயமாகக் கணிக்க முடியும். நீர் மற்றும்

ஆற்றலின் செயல்பாடுகளில் உள்ளார்ந்த அமைப்போ ஒழுங்கோ இல்லையெனில் அறிவியல் ஆராய்ச்சிக்கோ கண்டுபிடிப்பிற்கோ அடிப்படை எதுவும் இராது. மாற்ற முடியாத இயற்கை விதிகள் இல்லையெனில் ஆய்வுக் கூடத்தின் செயல்பாடுகள் குழப்பங்கள் நிறைந்தவையாக இருக்கும்; சந்தேகங்களும் நிச்சயமின்மையும் அவற்றில் இருக்கும். இதனால் அறிவியல் ஆராய்ச்சி அனைத்தும் பயனற்றதாகிவிடும். தாமஸ் பார்க்ஸ் (Thomas Parks) என்ற வேதியியல் ஆய்வாளர் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதுகிறார்:

தனிமங்களில் (element) கால முறைப்படி நிகழும் தன்மை அல்லது ஒழுங்கமைவு இருப்பதையே ஒரு வேதியியல் மாணவன் முதன் முதலில் கற்றுக்கொள்கிறான். இந்த ஒழுங்கமைவு பல்வேறு விதமாக விவரிக்கப்பட்டு வகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சென்ற நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ருசிய நாட்டு வேதியியலாளரான மெண்டலியாஃப்-இன் (Mandeleev) தனிம அட்டவணையையே நாம் முக்கியமாகக் குறிப்பிடுகிறோம். ஏற்கனவே அறிந்த தனிமங்களையும் அவற்றின் கலவையையும் பற்றிய ஆய்வை மேற்கொள்ள இந்த ஏற்பாடு (தனிம அட்டவணை) வழிவகை செய்கிறது. அது மட்டுமன்றி இதுவரை கண்டறியப்படாத தனிமங்கள் பற்றிய தேடலை மேற்கொள்ளவும் இது ஊக்கம் தருகிறது. இது பற்றிய விவரங்கள் தனிம அட்டவணையில் உள்ளன.

(தனிமம் பற்றிய) எதிர் விளைவுகளை ஆராயவும் அறியப்படாத அல்லது புதிய கலவையையின் தன்மைகளைக் கணிக்கவும் தனிம அட்டவணையையே வேதியியலாளர்கள் இன்றும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். கனிம உலகில் அழகிய ஒழுங்கமைவு உள்ளது என்பதற்கான உறுதியான சான்று கொண்டு நிறுவி அவர்கள் வெற்றியடைந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் நம்மைச் சுற்றிலும் சர்வ சக்தி கொண்டதான அமைப்பு இருப்பதை நம்மால் காணமுடிவதில்லை. ஆனால் அதன் நன்மைகள் அந்த ஒழுங்கமைப்பில் இருப்பதைக் காணலாம். இயற்கையின் மாற்றமுடியாத விதிகளைப்போல தெய்வீக ஞானமும் நமது நன்மையின் மீதும் ஆனந்தத்தின் மீதும் அக்கறை கொண்டுள்ளது என்பதற்கு இது சான்றாகும்.

பகுத்தறிவு விதிகளுக்கு எதிரான விலகல்களும் விதிவிலக்குகளும் நம்மைச் சுற்றிலும் இருப்பதை நாம் காணலாம்.

தண்ணீரை உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். சாதாரண வெப்ப நிலையிலும் அழுத்தத்திலும் அது ஒரு வாயு என்பதை அதன் மூலக்கூறு எண் 18 இன்படி கணிக்கலாம் (8). மூலக்கூறு எடை 17இல் உள்ள அம்மோனியா ஒரு வாயுவாகும். இது வளிமண்டல அழுத்தத்தில் 33° டிகிரிக்கும் குறைவான வெப்பநிலை கொண்டது. தனிம அட்டவணையின்படி 34 மூலக் கூறு எடை கொண்ட ஹைட்ரஜன் சல்ஃபைடு நீருடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. இந்த வாயு 59° டிகிரிக்குக் குறைவான வெப்ப நிலை கொண்டதாகும். சாதாரண வெப்ப நிலையிலும் நீர் திரவ நிலையில் உள்ளது என்ற உண்மை சிந்தனைக்குரியதாகும். (12)

“1999 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 11-இல் கார்ன்வாலில் சூரியகிரகணம் முழுமையாகத் தெரியும்”

வெறும் ஊகத்தின் அடிப்படையிலான கணிப்பு அல்ல இது. சூரிய மண்டலம் பற்றிய ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்தக் கணிப்பின்படி கிரகணம் நடந்தேயாக வேண்டும். எண்ணற்ற ஒளிப்புள்ளிகளாய் வானில் நாம் காணும் நட்சத்திரங்கள் மாறாத வகை மாதிரியின் ஒரு பகுதி என உண்மையாகவே எண்ணிக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் இந்த ஒளிப்புள்ளிகள் நினைவு தெரிந்த காலத்திலிருந்து மிகப் பெரும் உருண்டைகளாக வான் வெளியில் மிதந்தவாறுள்ளன; அது மட்டுமன்றி நிலையான அச்சில் தங்களின் சுற்றுப்பாதையில் இவை மிகத் துல்லியமாகச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதும் இந்தப் பாதையில் இவை எந்த நேரத்தில், எங்குள்ளன என்பதை முன்கூட்டியே மிகச் சரியாகக் கணிக்க முடியும் என்பதும் உண்மையாகும். மிகச் சிறிய நீர்த் துளியிலிருந்து கற்பனை செய்ய முடிகிற மிகப்பெரிய நட்சத்திரங்கள் வரை அனைத்து இயற்கை நிகழ்வுகளும் அற்புதமான அமைப்பும் ஒழுங்கும் கொண்டிருக்கின்றன. இத்தகைய செயல்பாடுகளை அடிப்படையாக் கொண்டு விதிகளையே வகுக்க முடியுமளவு இவை ஒரே சீரான தன்மை உடையனவாகும்.

கோளங்கள் விண்வெளியில் சுற்றி வருவதை நியூட்டனின் புவிஈர்ப்பு விசை விதிகள் விவரித்தன. இந்த விதிகளின்படி ஆராய்ச்சி

எதுவும் மேற்கொள்ளாமலேயே புதிய கிரகம் இருப்பதைக் கண்டு பிடிக்க முடியும் என ஏ.சி. ஆடம்ஸ், யு. லெவெர்ரியர் என்ற இரு விஞ்ஞானிகள் உறுதியாகத் தெரிவித்தனர். இது சரியா என்பதைக் கண்டறிய, 1846ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாத இரவில் பெர்லின் ஆய்வகத்தில் ஒரு தொலை நோக்கி பொருத்தப்பட்டு அவர்களின் கணக்கீட்டின்படி விண்ணில் ஒரு புள்ளியை நோக்கி அது வைக்கப்பட்டது. அவர்கள் கணிப்பின் படியே சூரியமண்டலத்தில் புதிய ஒரு கிரகம் இருப்பது தெரிந்தது. இதுவே நெப்டியூன் என்னும் கிரகமாகும்.

பிரபஞ்சத்தின் இந்தக் கணிதத் துல்லியம் தானாகவே வளர்ந்ததென நம்புவது பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதது. இந்தப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள உள்ளடங்கிய ஆற்றலை தேவைக்கேற்ப மனிதன் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அறிவும் அர்த்தமும் கொண்ட இந்த அம்சம் ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குரியது. நைட்ரஜனை உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். உண்ணும் உணவில் நைட்ரஜன் கலவை இல்லையெனில் மனித உயிர்களும் விலங்குகளும் பசியில் மாண்டுவிடும். ஒவ்வொரு தடவை உள் இழுக்கும் மூச்சுக் காற்றிலும் 78 சதவீதம் நைட்ரஜன் உள்ளது. ஊட்டச் சத்து அளிக்கும் தாவரம் வளர வேண்டுமெனில் நைட்ரஜனுக்கும் நிலத்திற்குமிடையே ஊடாட்டம் (ஒன்றின் மீது மற்றொன்றின் தாக்கம்) நடைபெற வேண்டும். கரையும் தன்மையுடைய நைட்ரஜனை இரு வழிகளில் மண்ணுடன் கலக்கச் செய்து மண்ணை வளப்படுத்த முடியும். வழக்கமான நுண்ணுயிர் நிகழ் முறை மூலம் நடைபெறுவது ஒரு வழி. பட்டாணி, அவரை, நிலக்கடலை ஆகிய பயிர் வகைத் தாவரங்களின் வேர்களில் உயிர் வாழும் சில நுண்ணுயிர்கள் சூழலிலுள்ள நைட்ரஜனை உட்கிரகித்து தன்வயமாக்கிக் கொள்கின்றன. தாவரம் வாடி உலர்ந்த பிறகும் (தன்வயமாக்கிக் கொண்ட) இந்தக் கலவையின் ஒரு பகுதி மண்ணிலேயே சேமித்து வைக்கப்படுகிறது. மின்னலால் உருவாகும் மின்னிறக்கத்தின் போது நைட்ரஜனும் நைட்ரிக் அமிலமும் வேறொரு வடிவத்தில் வளி மண்டலத்தில் இயற்கையாக நிகழ்கின்றன. வளிமண்டலத்தில் நிகழும் மின் ஆற்றல் செயல்பாட்டினால் நைட்ரஜன் மற்றும் ஆக்சிஜனின் மூலக் கூறுகள் பிரிந்து நைட்ரிக் ஆக்சைடு, நைட்ரஜன் டை ஆக்சைடு என தனித்த அணுக்களாக உருவாகிறது. இந்த நைட்ரஜன் கலவை மழையின் மூலமாக பூமியிலும் வயல் வெளிகளிலும் இறங்குகிறது. இவ்விதமாக

நைட்ரேட்டிலிருந்து கிடைக்கும் நைட்ரஜன் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திலிருந்து வருடத்திற்கு ஐந்து பவுண்டுகள் (2.27 kgs) என்பதாக ஒரு கணிப்பு தெரிவிக்கிறது. இது (ஐந்து பவுண்ட் நைட்ரஜன்) முப்பது பவுண்டு (13.62 kgs) சோடியம் நைட்ரேட்டுக்குச் சமமாகும்.

எனவே நீண்ட காலமாய்த் தொடர்ந்து பயிர்ச் சாகுபடி செய்துவந்த காரணத்தால் விவசாய நிலங்களில் நைட்ரஜன் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. எனவே மேற்குறிப்பிட்ட இருவழிகளில் கிடைத்து வந்த நைட்ரஜன் மனிதனின் தேவைக்குப் போதுமானதாக இல்லை. இதனால் விவசாயிகள் பயிர்ச் சுழற்சி முறையைப் பின்பற்றத் தொடங்கினர். மேலும் இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மக்கள்தொகை பெருகியது. விவசாயம் தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதன் காரணமாக நைட்ரஜன் கலவைப் பற்றாக்குறையின் தாக்கத்தை அதிக அளவு மனிதன் உணர்ந்தான்; நீண்ட பஞ்சகாலம் வர இருப்பதாக அவனுக்குத் தோன்றியது. நெருக்கடியான இந்தக் கட்டத்தில்தான் செயற்கையான முறையில் காற்றிலிருந்து இந்தக் கலவையைத் தயார் செய்வதை நாம் கண்டுபிடித்தோம் என்பது மிக முக்கியமானது. இந்தத் துறையில் எண்ணற்ற ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. இவற்றில் ஒன்று செயற்கையான முறையில் இடிமின்னலை வளிமண்டலத்தில் உருவாக்குவதைச் சாத்தியமாக்கிற்று. இவ்விதம் உருவாக்கியபோது திட்டமிட்டபடியே மூன்று லட்சம் குதிரைத் திறன் அலகு* விசை பயன்படுத்தப்பட்டு மிகச் சிறிய அளவே நைட்ரஜன் கிடைத்தது. பின்னர் இறை வழங்கிய அறிவின் துணை கொண்டு ஓரடி முன்னேறினான் மனிதன். மனித வரலாறு தோன்றி 10000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நைட்ரஜன் வாயுவை உரமாக மாற்றுவதற்கான வழிமுறைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இந்தக் கண்டுபிடிப்பின் மூலம் தனது விவசாயத் தேவையான ஊட்டச்சத்தின் ஒரு பகுதியை மனிதன் உற்பத்தி செய்துகொள்ளமுடிந்தது. இந்த ஊட்டச்சத்து இல்லாவிடில் மனிதன் நிச்சயமாக பட்டினியில் இறந்திருப்பான். மனித இனத்திற்குப் பேராபத்து நேரவிருந்த மிகச்சரியான இந்தக் காலக்கட்டத்தில் உலக வரலாற்றில் முதன்முறையாக உணவுப் பற்றாக்குறைப் பிரச்சினைக்கான தீர்வை மனிதன் கண்டுபிடித்தான். இது நம்பிக்கை தருவதாகும். இது தெய்வீக ஞானம் மற்றும் தெய்வ

*ஒரு குதிரைத்திறன் அலகு 746 வாட்ஸ் அளவான மின் திறன்

நோக்கத்தின் தனித்தன்மைகளாகும். இவை இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் ஏராளமாக நிறைந்துள்ளன.

இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்பட இருக்கும் உண்மைகளை ஒப்பிடுகையில் அறிவியல் ஆராய்ச்சியால் இதுவரை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளவை ஒன்றுமே இல்லை என உறுதியாகக் கூறமுடியும். இவ்விதம் இயற்கை பற்றிய மனிதனின் கண்டுபிடிப்புகள் ஒப்பீட்டளவில் மிகக் குறைவானவையே. அவ்வாறு இருக்கையில் அவற்றையும்கூட விரிவாகப் பேசுவதானால், விவாதிப்பதானால் அவை மிக மிக விரிவாக அமைந்துவிடும். இந்த நூலுக்குள் அவற்றை அடக்கமுடியாது. அவ்வாறிருக்கையில் அருட்கொடைகளாக இயற்கையில் இறைவன் நமக்கு வழங்கியவற்றையெல்லாம் பட்டியலிடவோ விவரிக்கவோ மனித முயற்சிகளால் இயலாது. எழுதியும் பேசியும் மிக விரிவாக விளக்கம் தந்துவிட்டோம் என முடிவுக்கு வரும் கணத்திலேயே, விளக்கியதை விடவும் ஒரு வரையறை மட்டுமே செய்துள்ளோம் என உணரத் தொடங்கி விடுகிறோம். எனினும் அறிய முடிகிற அனைத்து உண்மைகளும் தெளிவாகத் தெரியும் சூழ்நிலையில், உலகிலுள்ள எல்லா வளங்களும் ஒரு சேரப் பெற்ற மனிதர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து விவரித்தாலும் பிரபஞ்சத்தில் வெளிப்படும் தெய்வீக ஞானத்தை விவரிக்க முடியாது.

பூமியிலுள்ள மரங்களெல்லாம் சேர்ந்து எழுதுகோல்களாகவும் கடலுடன் இன்னும் ஏழு கடல்கள் சேர்ந்து மையாகவும் மாறினால்கூட இறைவாக்குகள் தீர்ந்துவிடாது. அவன் யாவற்றையும் மிகைத்தவனாகவும் ஞானம் மிக்கவனாகவும் இருக்கின்றான். (14)

புனித வேதத்தின் இந்த வார்த்தைகளில் மிகை இல்லை என்பதைப் பிரபஞ்சத்தை ஆராய்பவர் நிச்சயம் ஏற்றுக்கொள்வார். புனித வேதத்தின் எளிமையான இந்தச் சொற்கள் உண்மையின் அலங்காரமற்ற வெளிப்பாடாகும். இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் தாமாகவே வெளிப்படும் அற்புத ஒழுங்கமைவு, அர்த்தம், அசாதாரண ஞானம் ஆகியவை பற்றி இந்த நூலின் முந்தைய பக்கங்களில் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

இவை உண்மை என இறை மறுப்பாளர்கள் சமயத்தின் எதிர்ப்பாளர்கள் நிச்சயம் ஏற்றுக்கொள்வர் என்பதில் ஐயம்

இல்லை. ஆனால் இவற்றின் முக்கியத்துவத்தைக் கடவுளுடன் சம்பந்தப்படுத்தாமல் வேறுவிதமாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என வலியுறுத்துவர். அது மட்டுமல்லாது பிரபஞ்சத்தை ஒழுங்கமைத்துப் பரிபாலித்துக் காக்கும் ஒருவன் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் இருக்கிறான் என்பதைக் கணநேரக் காட்சியாகவேனும் இவர்கள் கண்டுகொள்ளத் தயாராக இல்லை. பூமியில் உயிரினம் வாழ்வதும் பிரபஞ்சம் இருப்பதும் தற்செயல் நிகழ்வுகள் என இவர்கள் கருதுகின்றனர். உயிரியலாளரும் மானுடவியலாளருமான ஆங்கில நாட்டைச் சேர்ந்த டி.எச். ஹக்ஸ்லி (T H Huxley) இவ்விதம் குறிப்பிடுகிறார்.

எத்தனையோ பல லட்சம் ஆண்டுகளாகத் தட்டச்சு இயந்திரத்தில் விரல்களை அசைத்துப் புரியாதவாறு தட்டச்சு செய்துகொண்டிருந்த ஆறு குரங்குகள் பிரித்தானிய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள அத்தனை புத்தகங்களையும் குறித்த காலத்தில் நிச்சயம் தட்டச்சு செய்துவிடும். அவற்றில் ஒரு கடைசிப் பக்கத்தைப் பரிசோதித்தால் ஒரு குரங்கு குருட்டாம்போக்கில் விரலசைத்து ஷேக்ஸ்பியரின் பதினான்கு வரிக் கவிதைகளை (சான்னட்) தற்செயலாகத் தட்டச்சு செய்திருப்பதைக் காணலாம். இதனை ஒரு குறிப்பிடத்தக்கத் தற்செயல் நிகழ்வாகக் கருதவேண்டும் என்பதே சரி. ஆனால் குரங்குகள் தட்டச்சு செய்த லட்சோபலட்சக் காகிதங்களைக் கவனித்துப் பார்த்தால் மில்லியன் ஆண்டுகளாக அவற்றுக்கு மத்தியில் ஷேக்ஸ்பியரின் சானட்டும் இருப்பதை நிச்சயம் கண்டுகொள்ளமுடியும். இது தற்செயலாக குருட்டாம் போக்கில் நிகழ்ந்த ஒன்று. இதே போல லட்சோப லட்சம் ஆண்டுகளாக விண்ணில் குருட்டாம் போக்கில் திரியும் லட்சோப லட்ச நட்சத்திரங்கள் நிச்சயம் தற்செயல் நிகழ்வுகளாக ஒவ்வொரு வகை விபத்தினை எதிர்கொள்ள வேண்டியதுவரும். இவற்றுள் சில நட்சத்திரங்களின் தனி ஒரு வகை விபத்தினால் கிரகங்கள் தோன்றியிருக்கக் கூடும். (15)

பெருமளவில் தற்செயல் நிகழ்வுகள் நிகழ்வது சாத்தியமா எனக் கேள்வி எழுப்பினால் இல்லை என்றே கூற வேண்டியிருக்கும் என சமகாலத்தின் மாபெரும் இயற்பியலாளரான சர் ஃபிரெட் ஹாயில் (Sir Fred Hoyle) கூறுகிறார். The intelligent universe என்ற நூலில் அவர் மேலும் கூறுவதாவது :

‘தற்செயல் நிகழ்வாக’ ஏற்றுக் கொள்வதற்கான எதனையும் நமது விஞ்ஞானிகள் இதுவரை கண்டுபிடிக்கவில்லை. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத் தொடர்பற்று நடக்கும் சில நிகழ்வுகள் இயற்கையின் சில அம்சங்களை நிச்சயம் விளக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. எடுத்துக்காட்டாக: காற்று சிவப்பு ரோஜாவிலிருந்து மகரந்தத் தூளை வெள்ளை ரோஜாவின் சூலகத்திற்கு எடுத்துச் செல்கிறது.

அங்கே ஏற்படும் அயல் மகரந்தச் சேர்க்கையின் விளைவால் இளஞ்சிவப்பு ரோஜாக்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. ரோஜாச் செடியின் மொத்த வாழ்வில் இது சிறிய நிகழ்வுதான். குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளில் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் அது தொடர்ந்து இருந்து வருவதும் சுற்றிலுமுள்ள இயற்பியல் அமைப்பிற்கேற்பத் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்வதும் ஏதோ காற்றடிப்பதன் காரணமாக மகரந்தச் சேர்க்கை நிகழ்கிறது என்று கூறுவது செடியின் முழு இயக்கத்தையும் விளங்கிக் கொள்வதாகாது. ‘தற்செயல் நிகழ்வு’ என்ற வார்த்தை உண்மையின் ஒரு பகுதியை வேண்டுமானால் குறிக்கலாம். ஆனால் பிரபஞ்சத்தின் இருப்பையும், அதன் இயங்கு முறைகளையும் இது விளக்குவதாகக் கூறுவது அபத்தமாகும். ‘உயிர் வாழ்வின் தோற்றம் ஒரு விபத்து என்பது உண்மையாக இருக்கலாம் என்று கூறுவது, அச்சகம் வெடித்ததால், முழுமையான அகராதி உருவானது என்பதற்கு ஒப்பாகும்’ என்று ப்ரின்ஸ்டன் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் எட்வின் காண்க்ளின் (Edwin Conklin) குறிப்பிடுகிறார். (16)

‘தற்செயல் நிகழ்வு’ என்பதாக விளக்கப்படும் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றமும் இயக்கமும் திட்டம் எதுவுமற்ற வெறும் ஊகமல்ல எனவும் தற்செயல் நிகழ்வுகளின் கணித விதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது எனவும் சர் ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸ் கூறுகிறார். (The Mysterious Universe பக்கம் 3). ஓர் ஆசிரியர் இவ்விதம் எழுதுகிறார்: ‘தற்செயல் அல்லது நிகழ் வாய்ப்பு ஆகிய வார்த்தைகள் இப்போது வளர்ச்சியடைந்த கணிதக் கோட்பாட்டினைக் குறிக்கின்றன. நமது சிந்தனை, செயல், புலன் உணர்வு ஆகியவற்றுக்கு அப்பாற்பட்ட, முழுமையாக விளங்கிக்கொள்ள முடியாத புற உலகத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும் இந்தக் கோட்பாடு பயன்படுகிறது. உண்மையற்றவைகளிலிருந்து உண்மையைப் பிரித்தறியவும்

குறிப்பிட்ட ஒரு நிகழ்வு நடப்பதற்கான சாத்தியத்தைக் கணிப்பதற்கும் நம்பத்தகுந்த விதிகளை இந்தக் கோட்பாடு வழங்குகிறது.' (17)

ஒரு சடப்பொருள் அதன் (கரடுமுரடான) இயற்கையான வடிவத்தில் பிரபஞ்சத்தில் தானாகவே தோன்றியது என்பதைக் கேள்விக்கு உட்படுத்தாமலேயே ஏற்றுக்கொண்டாலும், செயல் எதிர்ச்செயல் என்னும் தன்னிச்சையான தொடர் நிகழ்வில் இந்தப் பிரபஞ்சம் உருவானது (இந்த ஊகத்திற்கு அடிப்படை எதுவும் இல்லை) என்பதை ஏற்றுக் கொண்டாலும் இந்தப் பிரபஞ்சம் தோன்றியதற்கான போதிய விளக்கமாக இவை அமையாது. அதற்கான விளக்கமும் நம்மிடம் இல்லை. நமது பூமியின் வயது, அளவு ஆகியவற்றைக் கணிப்பதற்குத் தற்செயல் நிகழ்வு விதி விளக்கம் தராது என 'அறிவியல்' தெரிவிக்கிறது. கணிதம் தற்செயல் நிகழ்வு என்ற விலை மதிப்பற்ற துணையைச் சமய எதிர்ப்பாளர்களுக்கு வழங்கியது. அதுவே இப்போதிருக்கும் பிரபஞ்சத் தோற்றத்திற்குத் தற்செயல் விதி காரணமாக இருந்தது என்பது சாத்தியமற்றது எனத் தெரிவித்துவிட்டது. இது தொடர்பாக Man does not stand alone என்ற புத்தகத்தில் க்ரெஸ்ஸி மாரிசன் (Cressy Morrison) கீழ்க்காணுமாறு விளக்கம் தருகிறார்.

பென்னி நாணயங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், (ஒரு பென்னி இங்கிலாந்து நாட்டின் ஆகக் குறைவான மதிப்பு கொண்ட நாணயம்) 10 நாணயங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 1.2..3.. என 10 வரையான எண்களைத் தனித்தனியே இலக்கமிடவும். பின்னர் நாணயங்கள் அனைத்தையும் மொத்தமாகக் கலந்து சட்டைப்பையில் போட்டுக் கொள்ளவும்.

இப்போது பையிலிருந்து ஒரு நாணயத்தை வெளியே எடுத்துப் பார்த்தால் அது எண் 1 இலக்கமிட்டதாய் இருப்பதற்கான வாய்ப்பு 10இல் ஒன்றுதான். பின்னர் அந்த நாணயத்தைப் பைக்குள்போட்டு மொத்தமாகக் கலந்துகொள்ளவும்.

இப்போது இரு நாணயங்களை வெளியே எடுக்கவும். இரண்டும் 1,2 எனத் தொடர்ச்சியான எண்கொண்டதாக இருக்கும் வாய்ப்பு 100இல் ஒன்றுதான். இப்போது அந்த இரு நாணயங்களையும் பையில் போட்டு மொத்தமாய்க் கலந்த பிறகு 3 நாணயங்களை வெளியே எடுக்கவும். 1.2..3. எனத் தொடர்ச்சியான இலக்கமிட்ட நாணயங்களாக அவை

இருப்பதற்கான வாய்ப்பு 1000இல் ஒன்றுதான். இப்போது மூன்றையும் பிற நாணயங்களுடன் பைக்குள் போட்டுக் கலந்தபிறகு 4 நாணயங்களை வெளியே எடுத்தால் அவை 1,2,3,4 எனத் தொடர்ச்சியான எண் கொண்டவையாக இருப்பதற்கான வாய்ப்பு 10000இல் ஒன்றுதான். இவ்விதமாகத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு இறுதியில் 10 நாணயங்களையும் வெளியே எடுத்தால் அவை 1லிருந்து 10 வரை தொடர்ச்சியான எண் உள்ளதாக இருப்பதற்கான வாய்ப்பு 10 மில்லியனில் ஒன்றுதான். சிறிய பொருள் தொடர்புடைய மிக எளிய இந்தப் பிரச்சினையைக் கையாளும்போது தற்செயலாக நிகழ்வதற்கான வாய்ப்பு மிகமிக அரிதாகி விடும் என்பதைக் குறிப்பிடவே இந்த எடுத்துக்காட்டு தரப்பட்டது.

வாழ்க்கை அங்கொன்று இங்கொன்றாகத் தற்செயலாகத் தோன்றியிருக்கக்கூடும் என்று கூறுவதை சர் லீப்ரெட் ஹாயில் இதுபோல் மறுக்கிறார்.

கண்ணைக் கட்டிக்கொண்டு ரூபிக்ஸ் க்யூப் (ரூக்ஸ் கனசதுரம்) புதிரைத் தீர்க்கமுயலும் ஒரு மனிதனைக் கற்பனை செய்து கொள்ளலாம். க்யூபின் சதுரங்கள் வண்ணங்களுக்கேற்ப முழுமையாக ஒன்று சேர்ப்பதில் வெற்றிபெறுவதில் அவனுக்குள்ள வாய்ப்பு 50,000,000,000,000,000,000-இல் ஒன்றுதான். நமது உடலில் உள்ள இரண்டு லட்சம் புரதங்கள் பரிணாம வளர்ச்சியில் தற்செயலாக உருவானவை என்பதற்கான சாத்தியமும் ஏறத்தாழ இது போலத்தான் என்று கூறலாம்.

உயிர் வாழ்வு தற்செயலாகத் தோன்றியது என வைத்துக் கொண்டால் அதுதோன்ற எவ்வளவு காலம் பிடித்திருக்கும் என்பதைக் கற்பனை செய்துபாருங்கள். இது குறித்து உயிர் இயற்பியலாளரான லீப்ரான்க் ஆலென் கூறுவதாவது:

புரதங்கள் அனைத்தும் உயிரணுக்களின் இன்றியமையாத கூறுகளாகும். கார்பன், ஹைட்ரஜன், நைட்ரஜன், ஆக்சிஜன், சல்ஃபர் என ஐந்து தனிமங்களையும் பளுவான மூலக்கூறுகளில் 40000 அணுக்களையும் புரதங்கள் கொண்டுள்ளன. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக சீரற்ற முறையில் இருக்கும் இயற்கையில் உள்ள 92 வேதியியல் தனிமங்கள் ஒன்றிணைந்து

மூலக்கூறு உருவாக வாய்ப்புள்ளது. மேற்குறித்த ஐந்து தனிமங்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு மூலக்கூறாக உருவாதல், தொடர்ந்து அசைக்கப்பட வேண்டிய பொருளின் அளவு, இந்தப் பணியை முடிக்க எவ்வளவு காலம் தேவைப்படும் ஆகிய அனைத்தும் கணிக்கப்பட முடியும். சவிட்சர்லாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த கணிதவியலாளரான(18) சார்லஸ் யூகினேகை (Charles Eugene Guye) கணக்கீடு செய்து இது போன்ற நிகழ்வுகளுக்கு எதிரான பாதகமான வாய்ப்புக் கூறுகளே அதிகமிருப்பதைக் கண்டறிந்துள்ளார். பாதகங்கள் 10^{60} க்கு 1 என்ற வீதத்தில் இருக்கும். அதாவது 10^{60} மடங்கு கொண்டு பெருக்கினால் வரும் தொகைக்கு ஒன்று என்ற வீதத்தில்தான் வாய்ப்பு இருக்கும். புரதத்தின் ஒரு மூலக் கூறினை உருவாக்க எடுக்கப்பட வேண்டிய பொருளின் அளவு பிரபஞ்சம் முழுவதையும் விட லட்சக்கணக்கான மடங்கு அதிகமாகும். ஏனெனில் அது மட்டும் பூமியில் உருவாக முடிவற்ற பில்லியன்கள் (10^{243}) ஆண்டுகள் பிடிக்கும்.

புரதங்கள் அமினோ அமிலங்கள் எனப்படும் நீண்ட சங்கிலிகளிலிருந்து உருவாக்கப்படுகின்றன. இவை எந்த விதத்தில் ஒன்று சேர்க்கப்படுகின்றன என்பது மிக முக்கியமானதாகும். இதில் தவறு ஏற்பட்டால் அவை வாழ்வைப் பேணிப் பாதுகாக்காது; விஷத்தன்மை கொண்டதாக உருவாகலாம். ஓர் எளிய புரதச் சங்கிலியின் கண்ணிகளை லட்சக்கணக்கான வழிகளில் ஒன்று சேர்க்க முடியுமென பேராசிரியர் ஜே.பி.லேதஸ் (J B Leathes இங்கிலாந்து) கணக்கிட்டுள்ளார். ஒரே ஒரு புரத மூலக்கூறினை உருவாக்க இந்த அனைத்து தற்செயல் நிகழ்வுகளும் ஒரே நேரத்தில் ஒன்று சேர்வதற்கு வாய்ப்பே இல்லை.

ஆனால் வேதிப் பொருட்களாகப் புரதங்களுக்கு உயிரில்லை. ஏதோ புதிரான விதத்தில் உயிர் பெறும்போதுதான் அவை வாழ்கின்றன; இத்தகைய மூலக்கூறு இருக்க முடியும் என்பதை எல்லையற்ற ஞானமுடைய இறைவன் ஒருவனே முன்கூட்டி கணித்திருக்கமுடியும். அவனேதான் அதனைக் கட்டி எழுப்பி உயிர் பெறச் செய்திருக்கவும் கூடும். (19)

பிரபஞ்சத்தின் வயது 50 பில்லியன் ஆண்டுகள் என்பது அறிவியலின் கணிப்பாடும். தேவையான புரத மூலக்கூறுகள் அங்கொன்று இங்கொன்றாகத் தொடர்ச்சியற்று உருவாகவும் இந்த நீண்ட காலம் மிகவும் குறைவானதேயாகும். 'தற்செயல் நிகழ்வு விதிகளின்' படி, தனிமங்களிலிருந்து ஒரே ஒரு புரத மூலக்கூறு உருவாக வேண்டுமெனினும் மூன்று பில்லியன் ஆண்டுகள் போதாது. (20)

திடப் பொருளாக இறுகிப் பூமியாக உருவான காலக்கட்டத்திலிருந்து அதன் வயதைக் கணிப்பதற்குப் பற்பல வழிகள் உள்ளன. கதிரியக்கத் தனிமங்கள் மீதான இயற்பியல் மாறுதல்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வழியே இவற்றில் மிகச் சிறந்தது. இவ்விதம் யூரேனியம் சிதைவு எவ்வளவு காலம் பாறைகளுக்கிடையில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அதிலிருந்து உருவான ஈயத்தைப் பரிசோதிப்பதன் மூலம் கணிக்க முடியும். பூமி திடப்பொருளாக உருவான காலத்திலிருந்து அதன் மேற்பரப்பில் உள்ள பாறை அடுக்குகளுக்கு அடியில் யூரேனியம் இருந்து வருவதால் அதன் சிதைவு வீதத்திலிருந்து பாறை திடப்பொருளாக உருவான காலத்தைக் கணிக்க முடியும். அவற்றிலுள்ள (தனிமங்கள்) மின் துகள்களின் தொடர்ச்சியான வெளியேற்றம் அல்லது சிதைவினால் அவை கதிர் இயக்கத்திறன் அற்ற தனிமங்களாய்ப் படிப்படியாக மாற்றம் அடைகின்றன. அதாவது யூரேனியம் ஈயமாக மாறுகிறது என்பது நமது கவனத்திற்குரியது. மிக அதிகவெப்ப நிலை அல்லது அழுத்தத்திலும் இந்த மாற்ற வீதம் நிலையானது என்பது நிரூபணமான உண்மை. Human destiny என்ற புத்தகத்தில் காம்ஸ் டு நொய் (Comte Du Nouy) இந்தப் பிரச்சினை குறித்து மிகச் சிறந்த விரிவான ஆய்வை முன்வைக்கிறார்:

பூமியில் உயிரினம் தாமாகவே தோன்றியிருக்கலாம் என்ற சாத்தியத்திற்கான அடிப்படையை நிறுவுவது மிகவும் சிக்கலானது. (பக்கம் 33)

இந்தச் சாத்தியம் (உயிரினம் பூமியில் தன்னிச்சையாகத் தோன்றியது) நிகழ வேண்டுமெனில் அதற்குத் தேவையான பொருட்களின் (திடப்பொருள், திரவம், வாயு) அளவு கற்பனையே செய்யமுடியாத அளவு மிகப் பெரியதாகும். அந்தப் பொருட்களை ஒரு கோளமாகக் கற்பனை செய்தால்

தொலை தூரத்திலிருக்கும் விண்மீன் திரள்கள் உள்ளிட்ட முழுப் பிரபஞ்சத்தையும் ஒப்பிட்டால்கூட அந்தக் கோளத்தின் அளவு மிகப்பெரியதாக இருக்கும். பெரிய குறுக்களவு கொண்ட அந்தக் கோளத்தின் தூரத்தை ஒளியால் கடப்பதற்கு 1082 ஆண்டுகள் பிடிக்கும். ஒளி அங்கிருந்து நம்மை வந்தடைய (2×10^6) இரண்டு மில்லியன் ஆண்டுகளாகும். சுருக்கமாக ஐன்ஸ்டீனின் பிரபஞ்சத்தைக் காட்டிலும் அதன் கொள்ளளவு அறு நூல்லியம், அறுநூல்லியம், அறு நூல்லியம் மடங்கு பெரியது. பக்கம் 34). (அறுநூல்லியம் 6-ஐத் தொடர்ந்து 22 பூஜ்யங்கள் கொண்டது) 245 சாதாரண வெப்பக் கிளர்ச்சியாலும் தற்செயல் செயல்பாட்டாலும் அதிகச் சீரின்மை கொண்ட ஒரு மூலக்கூறு உருவாக வாய்ப்பு இல்லை. வினாடிக்கு 500 ட்ரில்லியன் (500 பதினாறாயிரங்கோடி) அதிர்வு என்று கருதினால் அது ஒளி அளவின் அதிர்வெண்ணின் வரிசையை ஒத்திருக்கிறது. (இதன் அலைநீளம் 0.4 முதல் 0.8). பூமிக்குச் சமமான அளவுகொண்ட ஓர் இடத்தில் சராசரியாக ஒரு மூலக்கூறு (சீரின்மையின் டிகிரி 0.9) உருவாகப் பிடிக்கும் காலம் சுமார் (10^{243}) பில்லியன் ஆண்டுகளாகும். (எண் 1ஐத் தொடர்ந்து 243 பூஜ்யங்களாகும்) (பக்கம் 34)

இரண்டு பில்லியன் ஆண்டுகளாகத்தான் பூமி இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. சுமார் ஒரு பில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, பூமி குளிர்ந்ததும் உயிரினம் தோன்றியது. (1×10^9 ஆண்டுகள்). (பக்கம் 34)

உயிர்ப் பொருள் என்பது ஒரே ஒரு மூலக்கூறினால் உருவானதல்ல, உயிர்ப் பொருள் உருவாக்கத்தில் பயன்படுகின்ற பல்வேறு பொருட்களில் ஒன்றுதான் கருத்தக்கது. இப்போது ஒரு மூலக்கூறினால் பயனில்லை. ஒரே மாதிரியான நூற்றுக் கணக்கான மில்லியன் மூலக்கூறுகள் அவசியமாகும். இதே போன்ற மூலக்கூறுகளின் வரிசை அதிகரித்து வருவதால் இன்னும் அதிக எண்ணிக்கைகொண்ட மூலக்கூறுகளுக்கு நாம் 'விளக்கம்' தர வேண்டியிருக்கும். ஏனெனில் ஒவ்வொரு புதிய மூலக்கூறுடனும் ஒரே மாதிரியான ஒவ்வொரு மூலக்கூறு வரிசையும் தோன்றுகின்றன என்பது நமக்குத் தெரியும்.

ஓர் உயிர் அணுவின் தோற்றத்தைக் கணிதவியல் மூலமாக விளக்க முடியுமானால் ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நூற்றுக் கணக்கான மில்லியன் மூலக்கூறுகள் மற்றும் ஒரே மாதிரியான மூலக்கூறுகளின் எண்ணிக்கையும் பொருட்டே அல்ல. உயிர் தன்னால் உருவாகிற சாத்தியத்தை அதிகரிப்பதற்காக இந்தப் பிரச்சினை வேண்டுமென்றே எளிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (பக் 35)

எண்ணற்ற பரிசோதனைகள், எதிர்விளைவுகள், நடுக்கம் முதலிய நிகழ்வுகளைக் கருத்தில் கொண்டால் பூமி தோன்றுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்ட கால வரையறையைவிடவும் முடிவே இல்லாத நீண்டகாலம் தேவைப்படும். இந்த நிலையில் பூமி தானாகவே தோன்றுவதற்கான வாய்ப்பு ஒன்றுகூட இல்லை. (பக்கம் 36)

உயிரினத்தின் வளர்ச்சி பரிமாணம் முதலிய அனைத்து நிகழ்வுகளுக்கான அறிவியல் பூர்வமான காரணம் காண்பது முழுக்கவும் சாத்தியமில்லாத ஒன்று. அது மட்டுமல்லாது நவீன அறிவியலின் அடித்தளத்தைப் புரட்டிப் போட்டாலொழிய அவற்றுக்கு விளக்கம் தரமுடியாது.

நமது அறிவியலில் பெரும் இடைவெளி இருப்பதை இன்று காண்கிறோம். உயிர்ப் பொருளுக்கும் உயிரற்ற சடப்பொருளுக்கும் இடையேயான இந்த இடைவெளியை இணைக்க முடியாத நிலையில் நாம் இருக்கிறோம் (p 37)

கட்டுஞ்சிக்கலான வாயுக்களின் ஒருங்கிணைவால் மூலக்கூறுகளின் தன்மை உருவாகின்றன; சூழப்பமான வாயுக்களின் கலவையால் அல்ல என்ற உண்மையைத் தற்செயல் விதிகள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளமுடியாது. வாயுக்களின் பரவும் தன்மை, பரம்பரைப் பண்பு, தொடர்ச்சியான ஒருங்கிணைவை தற்செயல் விதிகள் கவனத்தில் கொள்வதில்லை. விகிதமாற்ற அமைப்பு தனிமத்தின் பண்புகளை விளக்குவதில்லை என்பது சாத்தியம்தான் என நம்மைக் கருதச் செய்கிறது (பக் 37)

பாறைகளாக இறுகி உறுதிப்படும் செயல்பாடு முழுமையுறக் குறைந்தது 1400 மில்லியன் ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கும் என இத்தகைய கணக்கீடுகள் தெரிவிக்கின்றன. இது நமது கிரகத்தில் மிகத்

தொன்மையானவை எனக் கருதப்படும் பாறைகள் மீதான ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீடு ஆகும். பூமியின் வயது 2000 மில்லியன் வருடங்கள் என ஜே.டபுள்பூ, சாலிவென் (JW Sullivan) கூறுகிறார். இது மிதமான மதிப்பீடேயாகும். உயிரற்ற ஒரே ஒரு புரதமூலக்கூறு அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய்த் தன்னிச்சையாக உருவாக ட்ரில்லியன் கணக்கான ஆண்டுகள் தேவைப்படும்போது முழு வளர்ச்சியடைந்த பத்து லட்சத்திற்கும் அதிகமான விலங்கினங்களும் இரண்டு லட்சத்திற்கும் அதிகமான தாவர இனங்களும் குறுகிய காலக்கட்டமான 2000 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்குள் இந்தப் பூமியில் எவ்விதம் தோன்றியிருக்க முடியும்? இது நமக்கு நாமே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய கேள்வியாகும்.

ஓவ்வோர் உயிரினத்தையும் சார்ந்த எண்ணற்ற உயிர்கள் அனைத்தும் இனப்பெருக்கம் செய்து நிலத்திலும் கடலிலும் எவ்விதம் பரவலாக வாழ்கின்றன? இத்தகைய மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே மனிதனைப் போன்ற ஓர் உயர்ந்த உயிர்ப் பிராணி தாழ்ந்த உயிரிலிருந்து இவ்விதம் பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்திருக்குமோ என்பது நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாத ஒன்றாகும். இவற்றைச் சாதாரணத் தற்செயல் நிகழ்வாக ஒருபோதும் கருத முடியாது.

பல்வேறு உயிரினங்களில் தற்செயலாக நடைபெறும் மாற்றங்களை பரிணாமக் கோட்பாடு அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. பயனளிக்கும் விதமான மாற்றங்கள் ஒரு சதவீத அளவே அரிதாக எப்போதாவது நிகழ்கின்றன என வைத்துக்கொள்ளலாம். அப்படியானால் ஓர் உயிரினத்தில் இந்த மாற்றங்கள் முழுவதுமாக நிகழ வேண்டுமென்றால் அதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆகும்? ஓர் இனத்தொகுதி முழுவதிலும் புதிய மாற்றம் நிகழவேண்டுமெனில் 10 லட்சம் தலைமுறைகள் ஆகும் என Mathematical analysis of the evolution theory என்ற நூலில் பாட்டன் (Patan) குறிப்பிட்டுள்ளார். குதிரையைப் போன்ற ஒரு நவீன விலங்கு 58 மில்லியன் ஆண்டுகளிலிருந்து 40 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட ஒரு காலப்பகுதியில் இருந்த ஐந்து கால் நாய் போன்ற ஒரு மூதாதையிலிருந்து பரிணாம வளர்ச்சியில் உருவாகியிருக்க முடியும் என்பதை நம்புவது கடினமானது. (21)

வாய்ப்பு நிகழ்வுக் கோட்பாடு அபத்தமானது என்பதற்கான விரிவான விளக்கம் இங்கே தரப்பட்டுள்ளது. அணு, மூலக்கூறு

அல்லது பிரபஞ்சம் எதுவும் 'தற்செயலாகத்' தோன்றியிருக்க முடியாது. எவ்வளவு காலத்திற்குள் இவை தோன்றின என்பது முக்கியமற்றது. தற்செயல் நிகழ்வுக் கோட்பாடு சாத்தியமற்ற ஒன்றாகும். கணிதக் கண்ணோட்டத்தில் மட்டுமன்றி பொது அறிவு ரீதியாகவும் இது சாத்தியமற்றதாகும். ஒரு கோட்பாடாக இதற்கு எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லை.

தொடர்ச்சியான நிகழ்வுகளில் ஒன்று மற்றொன்று நிகழ்க் காரணமாகும் எனவும் இவை அனைத்தும் தற்செயலாய் நிகழ்கின்றன எனவும் நம்புவது பன்மடங்கு அபத்தமானதாகும். இது தரையில் ஒரு குவளை நீரைச் சிந்தி ஓர் உலக வரைப்படத்தை உருவாக்கிவிட முடியும் என நம்புவதற்கு ஒப்பாகும்' (22) என அமெரிக்க இயற்பியலாளரான டாக்டர் ஆண்ட்ரூவ் கன்வெ ஐவி (Andrew Convey Ivy) கூறுகிறார்.

இந்தத் 'தற்செயல் நிகழ்வை' நடைபெறச் செய்வதற்குத் தரை, புவி ஈர்ப்புத் தண்ணீர்க் குவளைகள் எங்கிருந்து வந்தன என்ற கேள்வி பொருத்தமானது.

“நீர், வேதியியல் தனிமம், காலம் ஆகியவற்றை எனக்குத் தாருங்கள். ஒரு மனிதனை உருவாக்கிக் காட்டுகிறேன்” என ஹெய்க்கல் என்ற உயிரியல் வல்லுநர் கோரினார். மனிதனை உருவாக்கும் இத்தகைய சாதனைக்குக் கடவுள் அவசியமில்லை என்பதை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆனால் இதற்கு (மனிதனை உருவாக்க) ஏற்கனவே ஒருவர் இருக்கவேண்டும். அதாவது அவரே (ஹெய்க்கல்) இப்போது இருக்கிறார். அது மட்டுமல்லாது மனிதனை உருவாக்கும் திட்டத்தில் வெற்றிபெற அவசியமான சூழ்நிலைகளும் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாகத் தனது கருத்து நடைமுறைச் சாத்தியமற்றது என்பதை அவர் அறியாமலேயே ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

இது தொடர்பாக டாக்டர் மாரிசன் மிகச் சரியாகவே இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார். “இவ்விதம் உறுதியாகக் கூறியதன் மூலம் மரபணுக்கள் மற்றும் வாழ்க்கையின் பிரச்சினையை ஹெய்க்கல் கவனிக்கத் தவறிவிட்டார். ஒரு மனிதனை உயிருடன் உருவாக்குவதற்கு முதலில் கண்ணுக்குப் புலனாகாத உயிர் அணுக்கள் வேண்டும். பின்னர் அவற்றைத் திட்டவட்டமான ஒழுங்கமைவில் வைத்த பிறகு மரபணுவை உருவாக்கி அதனுள் உயிர் இருக்கும்படி

செய்ய வேண்டும். அப்போதும் மனிதப் படைப்பைத் தற்செயலாக உருவாக்கும் சாத்தியம் கோடியில் ஒன்றுதான். இதில் அவர் வெற்றி பெறுவதாக வைத்துக்கொண்டாலும் அதனைத் தற்செயல் என்பதாக அவர் அழைக்க முடியாது. மாறாக அதனைத் தமது அறிவுக் கூர்மையின் விளைவாகவே கருத முடியும்” (23)

இது குறித்து அமெரிக்க இயற்பியலாளரான ஜார்ஜ் ஏரல் டேவிஸ் (George Earl Davis) சுருக்கமாகவும் சிறப்பாகவும் கீழ்க்கண்டவாறு தொகுத்தளிக்கிறார்: ‘பிரபஞ்சம் தானாகவே தன்னைப் படைத்துக் கொள்ள முடியுமேயானால் அது படைத்தவனாகிய இறைவனின் வல்லமையைத் தனக்குள் உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். அப்போது பிரபஞ்சமே கடவுள் என்பதாக நாம் முடிவுக்கு வரவேண்டியது வரும். கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை இவ்விதம் ஏற்றுக் கொண்டேயாக வேண்டும். ஆனால் அந்தக் கடவுள் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவராகவும் பருப்பொருள் சார்ந்தவராகவும் அவர் இரண்டுமான விசித்திர வடிவத்தைக் கொண்டிருப்பார். நான் இந்தப் பருப்பொருள் சார்ந்த பிரபஞ்சத்தைப் படைத்த கடவுளை உணர்ந்து கொள்வதையே தேர்வு செய்கிறேன். அவர் தன்னைப் போலவே ஒத்திருக்கும் ஒருவராக இருக்க மாட்டார். ஆனால் அவரே அந்தப் பிரபஞ்சத்தில் ஊடுருவியிருப்பார்; அவரது ஆட்சிக்கு உட்பட்டதாகவே அது இருக்கும்.’ (24)

குறிப்புகள்

1. “Je pense, donc je suis.”
2. John Stuart Mill, Autobiography (New York, Columbia University Press, 1960), p.30.
3. Evidence of God, pp. 50-51.
4. The Mysterious Universe, p. 133.
5. Sir Arthur Stanley Eddington (1882-1944), noted British physicist and astronomer.
6. The Mysterious Universe, p. 169.
7. Encyclopaedia Britannica, Vol. I, p. 954.
8. The Age of Analysis, p. 85.

9. Please Explain, pp. 65-65.
10. The Age of Analysis, p. 33.
11. Man Does Not Stand Alone, pp. 78-79.
12. Evidence of God, pp. 74-75.
13. Lyon, Buckman and Brady, The Nature and Properties of Soils.
14. Quran, 31:27.
15. Quoted by Sir James, The Mysterious Universe, pp. 3-4.
16. The Evidence of God, p. 174.
17. Ibid., p. 23.
18. Quoted by V.H. Mottram in the organ of the British Broadcasting Corporation, April 22, 1948.
19. Evidence of God, pp. 23-24.
20. The Evidence of God, p. 160.
21. Ibid, p. 117.
22. Ibid, p. 239.
23. Man Does Not Stand Alone, p. 87.
24. Ibid, p. 71.

மறுமை வாழ்வு உண்மை

மறுமை வாழ்வு உண்மை என்பது மதத்தின் மிக முக்கியக் கொள்கையாகும். இறந்த பின் மனிதர்கள் நிலையற்ற இவ்வுலக வாழ்வை விட்டு நீங்கி இறுதித் தீர்ப்பு நாளன்று நிரந்தரமான வேறு உலகிற்குச் செல்வர். இந்த உலகம் சோதனைக்கான தங்குமிடம்தான். மனிதனின் வாழ்வு முழுவதுமே ஒரு சோதனைக் காலம்தான். நன்மை தீமைகளைக் கணக்கீடு செய்யும் இறுதி நாளில் இந்த உலகை அழித்து முற்றிலும் வேறு விதமான உலகை இறைவன் படைப்பான். மனிதர்கள் செய்த நன்மை தீமைகளுக்கேற்ப நற்கூலியோ தண்டனையோ வழங்குவதற்காக அனைவரும் மீண்டும் எழுப்பப்பட்டு சர்வ வல்லமை மிக்க இறைவன் முன் கொண்டு வரப்படுவர்.

இது நிகழ்வதற்கான சாத்தியம் உள்ளதா? இதனை நம்புவது சரியா? இந்தக் கருத்தாக்கத்தை வெவ்வேறு கோணங்களில் பரிசீலித்து முடிவிற்கு வரலாம்.

முன்சாத்தியம்

‘தற்போதைய பிரபஞ்ச அமைப்பில் மறு உலக வாழ்க்கை என்பது சாத்தியமா?’ என்ற கேள்வி முதலில் எழுகிறது. மறு உலக என்ற கருத்தை மெய்ப்பிக்கும் நிகழ்வுகள் அல்லது அறிகுறிகள் எவையேனும் உள்ளனவா?

மற்ற உலகம் என்கிற கருத்து முன்வைக்கும் முதல் விஷயம் என்னவென்றால், மனிதனும் பிரபஞ்சமும், தற்போதைய வடிவத்தில், நித்தியமானவை அல்ல. மனித அறிவின் முழு வரிசையில் இருந்து இன்றுவரை, இந்த உண்மை மறுக்க முடியாதது. மனிதனுக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் மரணம் தவிர்க்க முடியாத விதி என்பதை நாம் அனைவரும் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அறிவோம்.

மறுமையின் மீது நம்பிக்கை இல்லாதோர், ஆனந்தமயமான ஒரு நிரந்தர சொர்க்கபூமியாக இந்த உலகை மாற்றுவதற்குப் பேராசை கொண்டுள்ளனர். இறப்பிற்கான காரணம் அல்லது காரணங்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இறப்பைத் தடுத்து நிறுத்தி நிரந்தரமாக இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்பதே இந்த ஆராய்ச்சியின் நோக்கமாகும். ஆனால் ஒவ்வொரு முறையும் அவை தோல்வியில்தான் முடிந்திருக்கின்றன.

மரணம் ஏன் நிகழ்கிறது? இதற்கான காரணங்களாக இருநூறு விளக்கங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சில உடல் உறுப்புகளின் சிதைவு, நரம்புகள் செயல்திறன் இழத்தல், சக்திமிக்க ஆல்புமின்* சக்தி குறைந்த புரதமாக மாறுதல், திசுக்கள் இயங்க முடியாமல் தேய்ந்து போதல், குடலிலுள்ள பாக்டீரியாவில் சுரக்கும் விஷம் உடல் முழுக்கப் பரவுதல் போன்றவை ஆகும்.

உடல் உறுப்புகள் தேய்ந்து கெடுதல் என்ற கருத்தாக்கம் சாதாரணமாகச் சரி எனத் தோன்றுகிறது. இயந்திரங்கள், காலணிகள், ஆடைகள் மற்றும் பிற பொருட்கள் அனைத்தும் காலப்போக்கில் தேய்ந்து கிழிந்து பயனற்றுப் போகும். இதுபோல் நமது உடல் உறுப்புக்களும் ஏதோ ஒரு வேளையிலோ சிறிது காலத்திற்குப் பிறகோ அல்லது அதற்குச் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகோ ஆடையைப் போல நைந்து பயனற்றுப் போகின்றன எனக் கொள்ளலாம். ஆனால் உடல் உறுப்புக்கள் தேய்ந்து அழுகி விடுவதுதான் மரணத்திற்கான காரணம் என்பதை அறிவியல் முழுவதுமாக ஏற்கவில்லை. ஏனெனில் ஆடை, இயந்திரம், பாறைத் துண்டு ஆகியவை போன்றதல்ல உடல். அது முற்றிலும் வேறுபட்டது. ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கும், இன்றும் ஓடியவாறிருக்கும் ஆற்றினை மனித உடலுக்கு ஒப்பிடலாம். ஆற்றுக்கு வயதாகி

*ஆல்புமின்: மனிதரின் ப்ளாஸ்மாவில் உள்ள முதன்மைப்புரதம். இது கல்லீரலில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

விட்டதென்றோ தேங்கிவிட்டதென்றோ நம்மால் கூறமுடியுமா? அமெரிக்காவின் வேதியியலாளரும் 1954, 1962ஆம் ஆண்டுகளில் இருமுறை நோபல் விருது பெற்றவருமான டாக்டர் கார்ல் லைனஸ் பாலிங் (Dr. Carl Linus Pauling) மரணம் குறித்த காரணம் பற்றிக் கூறுவதாவது:

“மனிதன் நிரந்தரமான அச்சுருவிலேயே பெருமளவு வார்க்கப்பட்டுள்ளான் என்பது கருத்தியல் ரீதியான உண்மை. இயந்திரங்களைப் போலவே மனித உடலின் உறுப்புக்களும் தமது குறைபாடுகளைத் தாமாகவே சீர்படுத்திக்கொள்கின்றன. இருந்த போதிலும் மனிதன் முதுமையுறுகிறான்; இறந்தும் போகிறான்.”

மரணத்திற்கான காரணங்கள் பற்றிய அறிஞர்களின் கருத்தை இதுவரை விவாதித்தோம். இது குறித்த நமது விளக்கத்தையும் வாழ்வைப் பற்றியும் இப்போது காணலாம். மனித உடல் தொடர்ந்து புதுப்பிக்கப்படுகிறது. நமது ரத்த அணுக்களில் உள்ள ப்ளாஸ்மா மூலக்கூறுகள் அழிக்கப்பட்டு மீண்டும் தொடர்ந்து உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன; ரத்த அணுக்கள் அழிக்கப்பட்டு அந்த இடத்தில் புதிய அணுக்கள் தோன்றும் நிகழ்முறை தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. நான்கு மாதக் குறுகிய காலத்திற்குள் மனித உடலிலுள்ள ரத்தம் முழுமையும் இவ்விதமாகப் புதுப்பிக்கப்படுகிறது என ஒரு மதிப்பீடு தெரிவிக்கிறது. ஒருசில வருடங்களிலேயே மனித உடலின் ரத்த அணுக்கள் முழுவதும் மறைந்து அவ்விடத்தில் புதிய அணுக்கள் தோன்றுகின்றன. மனிதன் எலும்பும் சதையுமான அமைப்பல்லன். ஏறத்தாழ அவன் ஓர் ஆறு போன்றவன் என்பதை இது புலப்படுத்துகிறது. ஆகவே மனித உடல் தொடர்ந்து மாற்றத்திற்குள்ளாகி வருகிறது எனச் சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

இவ்விதமிருக்கையில் மனித உடல் மூப்பினால் தளர்ந்து பயனற்றுப் போகிறது என்ற கருத்தாக்கங்கள் அனைத்திற்கும் அடிப்படை இல்லை. ரத்தக் குழாய் அடைப்பு, தசை, திசுக்கள் ஆகியவை அழிவுறுதல், காயம், ஊட்டச் சத்து முதலியவற்றின் குறைபாடு ஆகிய இறப்பிற்கான காரணிகளை மனித உடல் அதன் போக்கிலேயே சிறிது சிறிதாகச் சீர் செய்து கொள்கிறது. (சில சமயங்களில் மருத்துவ சிகிச்சையின் உதவியால்). அல்லது காலப்போக்கில் இறப்பிற்கான இந்தக் காரணிகள் நீங்கிவிடுகின்றன.

ஆனால் இவற்றால் மரணம் நிகழ்வதில்லை. வாழ்வின் பிற்பகுதியிலேயே மரணம் நேர்கிறது. அப்படியானால் மனித உடல் அழிவிற்கு இந்தக் காயங்கள் குறைபாடுகள் முதலியவற்றை எவ்விதம் பொறுப்பாக்க முடியும்? எனவே மரணத்திற்கான காரணம் குடலிலோ, ரத்த நாளங்களிலோ, இதயத்திலோ அல்ல. வேறு எங்கோ உள்ளதான பொருள் தொக்கி நிற்கிறது.

நரம்பு அணுக்கள் அப்படியே இருக்கின்றன; வாழ்வு முழுவதும் அவை மாறுவதில்லை மறைந்து அந்த இடத்தில் புதிய அணுக்கள் தோன்றுவதில்லை. எனவே மனிதன் வயதாகி மூப்படைகையில் அந்த நரம்பு அணுக்கள் தளர்ந்து சிதைவுறுவதால் மரணம் நிகழ்கிறது என விளக்கம் தரப்படுகிறது. மனித உடலில் நரம்பு அணுக்களின் எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் இவ்விதம் குறைவதால் நரம்பு மண்டலம் வலுவிழக்கிறது. பலவீனமான நரம்பு மண்டலத்தால் மனித வாழ்வு நீண்டகாலம் நீடித்திருப்பதில்லை என்பது சரியெனில் நரம்புமண்டலமே இல்லாத உடல் மிக நீண்ட காலம் உயிர்வாழ வேண்டும்.

நுணுக்கமான ஆய்வு இந்தக் கருத்திற்கு ஆதரவாக இல்லை. நரம்பு மண்டலமே இல்லாத ஒரு மரம் மனிதனைக் காட்டிலும் அதிக காலம் உயிர் வாழ்கிறது. உண்மையில் அனைத்துத் தாவர இனங்களைக் காட்டிலும் அதுவே அதிக காலம் வாழ்கிறது. இது போல நரம்பு மண்டலமற்ற கோதுமை ஒரே ஒரு வருடமே வாழ்கிறது. மிகச் சிறிய நரம்பு மண்டலமுடைய அம்பாவின் உயிர் வாழ்க்கை அரை மணி நேரம் தான். அதாவது மிகச் சரியான நரம்பு மண்டலமுடைய உயர் இனத்தைச் சார்ந்த விலங்குகள் நீண்ட காலம் வாழும் என்ற கருத்தை இந்த எடுத்துக்காட்டுகள் மறைமுகமாய்ச் சுட்டுவதாகத் தெரிகின்றன. பரிணாம வளர்ச்சி அளவுகோலின்படி தொடக்க நிலையில் இருக்கும் உயிர்ப் பிராணிகளான முதலை, ஆமை, மீன் ஆகியவை மிக நீண்ட காலம் உயிர் வாழ்கின்றன.

மரணம் நிகழ வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட இதுவரையான அனைத்துப் பரிசோதனைகளும் முற்றிலும் தோல்வியிலேயே முடிந்திருக்கின்றன. எனினும் அனைத்து உயிர்களும் ஒரு நாள் இறந்தேயாக வேண்டும் என்பது உண்மையாகும். மரணத்தைத் தவிர்க்க முடியாது. நோபல் விருது பெற்ற பிரெஞ்சு நாட்டு

விஞ்ஞானியான டாக்டர் அலெக்செஸ் காரில், திசு* வளர்ப்பில் ஆழமான ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டுள்ளார். Inward Time என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையில் இது பற்றி விரிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். அது வருமாறு :

‘மரணமடையாமல்’ நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமென்ற தேடலில் மனிதன் ஒருபோதும் சலிப்பதில்லை. அதனை அவன் எய்தவும் முடியாது. உடல் அமைப்பின் சில விதிகளுக்கு அவன் உட்பட்டவன். மரணத்தைத் தாமதிக்கச் செய்வதில் அவன் வெற்றிபெறலாம். உடல் முன்கூட்டியே முடிவுக்கு வரும் காலத்தை ஓரளவு அவனால் மாற்றி அமைக்கவும் முடியும். ஆனால் மரணத்தை அவனால் ஒருபோதும் வெல்ல முடியாது.(1)

பிரபஞ்ச அமைப்பில் வழக்கத்திற்கு மாறான சில விசயங்கள் நிகழ்வதால் பேரிடர்கள் சிறிய அளவில் அவ்வப்போது நடக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் மிகப் பெருமளவு பேரிடர்கள் நிகழ்விருப்பதை இவை உணர்த்துகின்றன.

நிலநடுக்கம் புவிசார் நிகழ்வாகும். இறுதிநாள் வருவதற்கான சாத்தியம் உண்டு என்பதை இது முன்கூட்டியே எச்சரிக்கிறது. பாதி உருகிய நிலையில் இருக்கும் தீக்குழம்புதான் பூமியின் உட்பகுதியாகும். எரிமலை செயல்பாடுகள் மூலம் இது வெளியே தள்ளப்படுகிறது. சில சமயங்களில் பூமியின் மேற்பகுதியில் வலுவான அதிர்வுகள் ஏற்படுவதையும் உணரமுடியும். பல யுகங்களாக நடைபெற்று வரும் குளிரச் செய்யும் செயல்பாடுகள் பூமியின் மேற்பரப்பைச் சுருங்கச் செய்கின்றன. இதனால் இந்த அதிர்வுகள் ஏற்படுகின்றன. அவ்வப்போது பூமியின் மேற்பரப்பு மிகப் பெரிய அளவு சுருங்குவதன் விளைவாக ஏற்படும் நிலநடுக்கம் மனிதன் மீதான இயற்கையின் இறுதித் தாக்குதலாகும். இதில் மேலோங்கி நிற்பது இயற்கையே. ‘நமது கிரகத்தின் உட்பகுதி உருகிய தீக்குழம்பான நிலையில் இருக்கிறது. ஆப்பிள் தோல் போன்ற மெல்லிய பாறையான மேல் ஓடு இந்த உட்பகுதியை மூடியிருக்கிறது. இந்த மேல் ஓடுதான் பூமியில் நாம் வாழும் பகுதி. நீலக் கடல்களும் வனங்களும் கொண்ட இந்தப் பூமிக்குக் கீழ் இருப்பது உருகிய தீக்குழம்பான பூமியின்

*திசு வளர்ப்பு: உயிருள்ள திசுக்களிலிருந்து செயற்கையாக அணுக்களை வளரச் செய்வது.

உட்பகுதி என்னும் ஸ்தூல நரகம் இதை மனிதர்கள் நினைத்துப் பார்ப்பதில்லை' (2)

நில நடுக்கங்கள் தீவிரமான வெவ்வேறு அளவுகளில் ஒவ்வொரு நாளும் நிகழ்கின்றன. சில பகுதிகளின் அமைப்பே அடிக்கடி நிலநடுக்கம் ஏற்படும் விதமாக உள்ளது. கி.பி.1556-இல் சீனாவில் ஷென்சி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட நிலநடுக்கமே மிக முந்தியதும் மிகப் பெரிய அளவில் அழிவை ஏற்படுத்தியதுமாகும் என வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. எட்டு லட்சம் பேருக்கும் அதிகமானோர் அதில் மாண்டனர். இது போல போர்ச்சுகல் நாட்டில் 1755-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ஆம் நாள் 6 நிமிடங்களே நடந்த நில நடுக்கத்தில் 30000 பேர் கொல்லப்பட்டனர். அனைத்துக் கட்டடங்களும் இடிந்தன. ஐரோப்பாவைக் காட்டிலும் 4 மடங்கு பரப்பளவுள்ள பகுதி அந்த நிலநடுக்கத்தால் பாதிப்பிற்குள்ளானது எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதே தீவிரத்துடன் மற்றொரு நில நடுக்கம் கிபி 1877-இல் அஸ்ஸாமைத் தாக்கியது. பேரழிவை ஏற்படுத்திய மிக உக்கிரமான ஐந்து நில நடுக்கங்களில் இதுவும் ஒன்று எனப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால் அஸ்ஸாமின் வடபகுதி முழுவதும் பேரழிவுக்கு உள்ளாயிற்று. இதனால் பிரம்மபுத்திரா நதி நீர் திருப்பி விடப்பட்டது. எவரெஸ்ட் மலைச் சிகரம் மேலும் 100 அடி உயர்ந்தது.

மனிதன் மீட்டு உயிர்த்தெழுப்பப்படும் நியாயத் தீர்ப்பு நாளை நிலநடுக்கம் சிறிது நினைவூட்டுகிறது. பயங்கர சத்தத்துடன் பூமி வெடித்துப் பிளக்கையில் சீட்டுக்கட்டுகள் போலக் கட்டிடங்கள் சரிந்து விழும்போது, பூமியின் மேற்பரப்பு வெடித்துப் பிளந்து அதன் உட்பகுதி வெளியே உமிழப்படும்போது; மக்கள் வாழும் பரப்பரப்பான நகரங்கள் ஒரு சில நிமிடங்களிலேயே எரிந்து சாம்பலாய்ப் போகும்போது, கடற்கரையில் அலைகள் ஒதுக்கித்தள்ளிய மீன் கூட்டம் போல் இறந்த சடலங்கள் பூமியில் சிதறிக் கிடக்கையில் இயற்கையின் முன்னால் தனது கையறுநிலையை மனிதன் உணர்கிறான். நிலநடுக்கம், எரிமலை வெடிப்பு ஆகியவை பற்றிய மிகப்பெரும் துயரம் என்னவெனில் அவை எப்போது எங்கே நிகழுமென ஒருவராலும் கணிக்க முடியாது. மின்வெட்டும் நேரத்திற்குள் அனைத்தும் நடந்து முடிந்து விடுகின்றன. தப்பிக்கச் சிறிது நேரமும் இராது. இறைவன் முன் மனிதன் எழுப்பப்படும்

இறுதித் தீர்ப்புநாளும் நில நடுக்கத்தைப் போலவே திடுமென வரும். எந்தக் கணத்திலும் பூமியை அழித்துவிடும் ஆற்றல் கொண்டவன் இறைவன் என இது போன்ற இயற்கைப் பேரழிவுகள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இவற்றை விடவும் பயங்கரமான நிகழ்வுகள் பிரபஞ்சத்தைத் தாண்டியும் நடைபெறுகின்றன. கற்பனைக்கெட்டாத சூனிய வெளியில் அசுர வேகத்துடன் சுழலும் எண்ணற்ற பம்பரங்களின் நடனத்தைப் போல நெருப்புக் கோளங்களாய் எரிந்து கொண்டிருக்கும் எண்ணிலடங்கா விண்மீன்கள் முடிவற்ற விண்வெளியில் வேகவேகமாய்ச் சுழல்கின்றன. மனிதன் கண்டுபிடித்த விண்கலங்கள் (ராக்கெட்) என்னதான் மிகப்பெரும் வேகத்துடன் பறந்து சென்றாலும் அவற்றை ஒருபோதும் பிடிக்க முடியாது. இவ்விதம் விண்ணில் சுழலும் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் முதலியவற்றைக் கோடிக்கணக்கான குண்டு தாங்கி விமானங்களுக்கு ஒப்பிடலாம். இவை திடீரென ஒன்றுடன் ஒன்று மோதிக்கொள்ளலாம். உண்மையிலேயே இது சாத்தியம் என வானியல் ஆராய்ச்சி உறுதிப்படுத்துகிறது. சூரியக் குடும்பமும் இத்தகைய மோதலின் விளைவாக உருவாகியிருக்கக் கூடும். இவ்விதம் மோதல் நிகழ்வதை மிகப்பெரும் அளவில் காட்சியாகக் கற்பனை செய்ய முடியுமானால் உயிர்த்தெழுப்பப்படும் நாள் சாத்தியமற்றது எனக் கூற முடியாது. பிரபஞ்சம் தோன்றிக் கொண்டிருந்த தொடக்க காலக்கட்டத்திலேயே உருவான அழிவுச் சக்திகள் மிகப் பிரமாண்டமாய் உருக்கொள்ளும் நாள் நிச்சயம் வரும் என மறுமை உலகக் கருத்தாக்கத்தில் நம்பிக்கை கொண்டோர் உறுதியாகக் கூறுகின்றனர். இன்று மறைவாக இருக்கும் இந்த அழிவுச் சக்திகள் ஒருநாள் வெளிப்படும்; உயிர்ப்பித்து எழுப்பப்படும் நாள் நிச்சயம் வரும்; இது நிகழ்வது சாத்தியமென இன்று உணர்கிறோம்; நாளை இந்த நிகழ்விற்குச் சாட்சியாக நிற்போம்.

இறுதித் தீர்ப்பு நாள் (கியாமத்) சாத்தியமே என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பின் அடுத்து விவாதிக்கப்பட வேண்டிய விசயம் இறப்பிற்குப் பிறகு மறுமை வாழ்வு என ஒன்று உள்ளதா? என்பதாகும். மறுமை வாழ்வு இல்லை என இப்போது கருதப்படுகிறது. ஏனெனில் வாழ்வை இயலுலகு சார்ந்த தன்மைகளுடனேயே சிந்திக்கப் பழகி விட்டோம். இவை அனைத்தும் ஒழுங்காக அமையும்போது வாழ்க்கை வளர்வதாகக் கருதுகிறோம். சீரான இந்த ஒழுங்கை

மரணம் தகர்ப்பதாகக் கருதுவதன் காரணத்தால் இறந்த பிறகான மறுமை வாழ்வை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்குகிறோம்.

மீட்டு உயிர்த்தெழுப்பப்படும் என்னும் கருத்தாக்கம் உண்மையின் ஓர் அடையாளம்தான் என்று டி.ஆர். மைல்ஸ் (TR miles) கருதுகிறார்; அதனை அப்படியே (அதன் நேரடிப் பொருளில்) ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்:

‘இறந்த பின் மனிதர்களுக்கு சில அனுபவங்கள் நேர்கின்றன’ என்ற கூற்று கொள்கையளவில் முக்கியமானது. அனுபவவரீதியாக இந்தக் கூற்றை மெய்ப்பிக்க வேண்டுமெனில் நாம் இறந்த பிறகே அது சாத்தியம். வேறு வழியில்லை. ஆனால் ஊகம் செய்ய முடியும். மற்றொரு வாதமும் முன்வைக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக மூளை இயல்பாகச் செயல்படும் போதுதான் நமது உடல் அடைத்துக் கொண்டிருக்கும் இடப்பரப்பு பற்றிய நரம்பியல் உணர்வு இருக்கும். இறந்த பின் மூளை சிதைவுறுவதால் அத்தகைய உணர்வு சாத்தியமில்லை.

(3)

உடலின் பொருள் துகள்கள் சிதைவடைவது வாழ்க்கையை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதில்லை. இத்தகைய ஊகங்களுக்குக் கணிசமான முக்கியத்துவம் உண்டு. வாழ்க்கைக்கெனத் தனித்த சுயமான அடையாளம் உண்டு என்பதையும் உடலில் உள்ளபொருள் துகள்கள் மாறுதல் அடைந்தாலும் வாழ்க்கை நீடித்திருக்கும் என்பதையும் நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். உடலிலுள்ள உயிர் அணுக்கள் குறிப்பிட்ட சில மூலக்கூறுகள் கொண்டவையாகும். இவை அனைத்து உயிரினங்களின் அடிப்படை அலகாகும். நுண்ணிய துகள்களாலான இந்த உயிர் அணுக்கள் மிகச் சிக்கலான அமைப்பாகும். உயிர் அணுக்கள் இலட்சக் கணக்கில் மனித உடலில் உள்ளன. மனித உடற் கட்டுமானத்தில் இந்த அணுக்களை மிகச்சிறிய செங்கற்கள் (4) என்பதாக வைத்துக் கொள்ளலாம். கட்டடம் கட்டும்போது பயன்படுத்தப்படும் செங்கல்கள் மாறாது அப்படியே இருக்கும். ஆனால் மனித உயிர் அணுக்களோ தொடர்ச்சியான மாற்றத்திற்குள்ளாகின்றன. இது ‘வளர்சிதை மாற்றம்’ என அழைக்கப்படுகிறது.

தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஓர் இயந்திரம் படிப்படியாகப் பழுதாகிக் கெட்டுவிடும் நிலையை அடைவது

போல நமது உடலாகிய இயந்திரமும் தொடர்ந்து இயங்குவதால் சிதைவுறும் நிலையை அடைகிறது. நமது தினசரி வாழ்வில் அதன் 'செங்கற்கள்' தொடர்ந்து அரிக்கப்பட்டுச் சேதமுறுகின்றன. உணவு உட்கொள்வதன் மூலம் அந்த இழப்பை ஈடுசெய்கிறோம். உணவு செரித்ததும் பல்வேறு விதமான உயிர் அணுக்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடு ஈடு செய்யப்படுகிறது. நமது உடல், உயிர் அணுக்களின் கூட்டமைப்பாகும். அணுக்கள் தொடர்ந்து மாற்றமடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஆற்று நீருக்கு ஒப்பாகும். அதில் உள்ள நீர் எப்போதும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லை. ஒவ்வொரு கணமும் பழைய நீர் விலகிச் செல்ல அந்த இடத்தில் புதுநீர் நிரம்புகிறது. கொள்கலன் ஒன்றுதான், ஆனால் நீர் ஓட்டம் தொடர்கின்றது.

நமது உடலில் உள்ள 'செங்கற்கள்' அனைத்தும் படிப்படியாக அழிக்கப்பட்டு புதிய செங்கற்களால் ஈடு செய்யப்படும் வரை நமது உடல் தொடர்ந்து மாற்றமடைந்து வருகிறது. இளவயதில் இந்தச் செயல்பாடு மிக வேகமாக நடைபெறும். எனினும் வயது செல்லச் செல்லச் செயல்படும் வேகம் நாளுக்கு நாள் குறைகிறது. நமது வாழ்நாளில் சராசரியாகப் பத்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை உடலின் உயிர் அணுக்கள் அனைத்தும் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன. மரணத்தின் இந்த நிகழ்முறையும் உடற்சிதைவும் தொடர்ந்தவாறிருக்கின்றன. எனினும் அவனுள் இருக்கும் மனிதன் தன் மூலவடிவில் எப்போதும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். கண்கள், காதுகள், மூக்கு, கைகள், நகங்கள் என அவன் உடற்பாகங்கள் செயல் தளர்ந்த நிலையிலும் எப்போதும் அதே மனிதனாக இருப்பதாக வாழ்வின் எல்லாக் கட்டத்திலும் தன்னைப் பற்றி அவன் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

உடல் இறந்து போகும்போதே அதனுள் வசித்த மனிதனும் மாண்டு விடுவான் எனக் கருதப்படுகிறது. அவன் உடலிலிருந்த உயிரணுக்கள் அனைத்தும் ஏற்கனவே அழிந்து அந்த இடத்தில் புதிய அணுக்கள் தோன்றியதன் காரணமாக அவன் ஏதாவது வகையில் புதிய மனிதனாகவோ குறைவுபட்டவனாகவோ கருதப்படுகிறான். இது உண்மை அல்ல. ஏனெனில் உடலைத் தாண்டியும் வேறுபட்ட சுயமான இருப்பு அவனுக்கு உண்டு. உடல் சிதைவுற்று அழிந்து போனாலும் தனது அடையாளத்தை அவன் தக்கவைத்திருக்கிறான். மனிதன் ஆறு போன்றவன். மனித ஆளுமை ஆற்றில் ஒரு தீவு

போன்றது. உயிர் அணுக்களின் இடைவிடாத இயக்கத்தினால் அதற்குப் பாதிப்பு எதுவும் இல்லை. இதன் காரணமாக தொடர்ச்சியான மாற்றத்திற்கு மத்தியிலும் வாழ்க்கை அல்லது மனித ஆளுமை நிலையானது என ஒரு விஞ்ஞானி கருதுகிறார். 'மாற்றத்திலும் மனித ஆளுமை மாறாதது' என உறுதியாகக் கூறுகிறார். உடல் முடிவுக்கு வருவதே மரணம் என்றால் மனித உடலின் அனைத்து உயிர் அணுக்களும் அழிந்து அந்த இடத்தில் புதிய அணுக்கள் தோன்றும் ஒவ்வொரு முறையும் மனிதன் உண்மையில் இறக்கிறான். இவ்விதம் புதிய அணுக்களுடன் அவன் உயிர் வாழ்வதைக் காண்கையில் அவன் மீண்டும் உயிர்பெற்று எழுந்துள்ளான் என்பதே உண்மை. அதாவது ஐம்பது வயதான ஒரு மனிதன் தனது குறுகிய வாழ்நாளில் குறைந்தது ஐந்து முறையாவது மரணத்தை அனுபவித்திருப்பான். பத்தாண்டுகால இடைவெளியில் தொடர்ந்து ஐந்து முறையாவது உடல்ரீதியான 'மரணத்தை' அவன் அனுபவித்திருப்பான். எனில் கடைசி சந்தர்ப்பத்தில் அவன் வாழ்வதையே முழுமையாக நிறுத்தியிருப்பான் என எவ்விதம் நம்புவது?

இந்த விவாதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களும் முக்கியமாக நவீனத்தத்துவமும், ஆன்மா சுயேச்சையான இருப்பு கொண்டது என்னும் கருத்தாக்கத்திற்கு எதிராக உள்ளனர். சுயேச்சையான இருப்பு மனிதனுக்கு இல்லை எனவும் அவர்கள் உறுதியாகக் கூறுகின்றனர். உடலுக்கும் வெளி உலகிற்கும் இடையேயான தொடர்பின் விளைவே மனிதன் எனவும் இரு இரும்புத் துண்டுகளின் உராய்வில் வெப்பம் வருவது போல சடப்பொருட்களின் செயல்முறையின் போது மனிதனிடம் உணர்ச்சிகளும் எண்ணங்களும் வளர்கின்றன எனவும் அவர்கள் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றனர். உணர்வுநிலை என்பது ஒரு செயல்பாடு அல்லது நிகழ்முறை என்பதாக சர் ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸ் கருதுகிறார். புறத்தூண்டுதலுக்கு நரம்பு மண்டலத்தின் எதிர்வினையே உணர்வுநிலை எனத் தற்காலத் தத்துவவியலாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஒருவன் இறந்ததும் உயிரியல் ரீதியாக அவன் உடல் சிதைவுற்றதும் அவன் உயிர் வாழ்கிறான் என்ற கேள்வியே எழாது. ஏனெனில் உயிர் வாழும்போது உலகுடன் தொடர்பு கொள்கையில் நரம்பு மையங்கள் எதிர்வினையாற்றுகின்றன; இதனை வாழ்க்கை என அழைக்கிறோம். ஒருவர் இறந்த பின் இந்த வாழ்க்கை இருப்பதில்லை. இறந்த பின் மறுமை வாழ்க்கை என்ற கருத்தாக்கத்தை இவ்விதமாகப்

பரிசீலிப்பது பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தாததும் எதார்த்தத்துடன் தொடர்பற்றதுமாகும்.

மனிதனின் ஒட்டுமொத்த இருப்பும் மேற்குறிப்பிட்ட நரம்பு மையத்தின் மறுமொழி என்றால் ஒரு மனிதனை, உணர்வுள்ள வாழும் உயிரை நிச்சயமாக நம்மால் படைக்க முடியும். மனித உடலை உருவாக்கும் அறிவுத்திறன் இன்று நம்மிடம் உள்ளது. பூமிக்கு அடியிலும் வளி மண்டலத்திலும் மனிதனைப் படைப்பதற்குத் தேவையான மூலப்பொருட்கள் ஏராளமாய்க் கிடைக்கின்றன. மனித உடலின் அமைப்பை ஒரு நுண்ணோக்கியால் ஆராய்வது போல் மிக விரிவாகவே ஆராய்ந்திருக்கிறோம். எலும்புக் கூடு, ரத்த நாளங்கள், தசை நார்கள் முதலியவை எவ்விதம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும் நாம் நன்கறிவோம். மனித உடலை முழுமையாகவும் துல்லியமாகவும் வரையும் மிகச் சிறந்த ஓவியர்களும் நம்மிடையே உள்ளனர். எனவே 'ஆன்மா' கருத்தாக்கத்திற்கு எதிரானவர்கள் தங்களின் கருத்துக்கள் சரியானவை என்பதில் உறுதியாக இருந்தால் அவர்கள் 'மனித உடலை' உருவாக்கி தங்களின் கருத்தை நிரூபிக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்லாது எங்கே சரியான விதத்தில் அவை எதிர்வினையாற்றுமோ அந்தச் சூழலில் அவற்றை வைத்து, செயலற்ற அந்த மனித உடல் சூழலுக்கு ஏற்ப நகர்வதையும் பேசுவதையும் உலகிற்கு விளக்கிக் காட்டவேண்டும். எனவே செயற்கையான முறையில் இவ்விதம் ஒரு மனிதனைப் படைக்க முடியாது என்பதும் உயிரற்ற ஒரு சதைத் திரட்சியினுள் மூச்சைச் செலுத்தி அதனை உயிர் வாழச் செய்ய முடியாது என்பதும் எளிய உண்மையாகும்.

இறந்த பின் மறுமை வாழ்வு பற்றிய சாத்தியம் குறித்து விவாதித்தோம். இத்தகைய கருத்தாக்கத்தில் நம்பிக்கைகொள்வதால் விளையும் பயன் என்ன என்ற கோணத்திலும் இந்தப் பிரச்சினையை நாம் அணுகவேண்டும். "மணற் கடிகையிலிருந்து மணலை மீண்டும் மீண்டும் காரணமின்றி அகற்றுவதைப் போல வாழ்க்கை, மரணம், மீட்டு உயிர்த்தொழுப்பப்படுதல் என அர்த்தமில்லாத கண்மூடித்தனமான சுழற்சியே வாழ்க்கையாகும்" என நீட்டேஷ கூறுகிறார். வாழ்க்கை என்பது இது அல்ல என மதம் எளிமையாக உரைக்கிறது. மனித இனம் முழுவதற்கும் வாழ்க்கை ஒரு சோதனையான காலக்கட்டமாகும் எனவும் இவ்வுலகில் மனிதன் செய்த நன்மை தீமைகளுக்கேற்ப நற்கூலியோ தண்டனையோ பெறும் காலக்கட்டம் மறுமை எனவும் மதம் கூறுகிறது. இந்த

உண்மையை வெளிப்படுத்துவதன் நோக்கம் இவ்வுலக வாழ்வில் நெறியுடன் வாழ வேண்டும் என்ற எச்சரிக்கைதான்.

உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனின் அன்றாட நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் எல்லாக் காலத்திலும் உடனுக்குடன் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக மதம் முன்வைக்கும் மறுமை வாழ்வின் நம்பகத்தன்மை அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. நோக்கம், சொல், செயல் என மூன்று வழிகளில் மனிதன் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறான். இவை அனைத்தும் உடனடியாகக் காணும் விதமாகப் பிரபஞ்சத் திரையில் துல்லியமாகப் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. அவன் வாழ்வின் எந்த விவரமும் இந்த உலகில் ரகசியமாக விட்டு விடப்படுவதில்லை. இறைவனின் பாதையைத் தெரிவு செய்தோர், சாத்தானைப் பின்பற்ற முடிவு செய்தவர்கள், தேவ தூதர்களிடமிருந்து அகத்தூண்டல் பெற்றோர், தீமையின் பாதையில் செல்வோர் குறித்த அனைத்தையும் இந்தப் பிரபஞ்சத்திரை மூலம் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

மனதில் வரும் எண்ணங்களை உடனுக்குடன் மறந்துவிடுகிறோம். அதனால் அவை என்றென்றைக்குமாக அழிக்கப்பட்டுவிட்டதாகவே கற்பனை செய்து கொள்கிறோம். எனினும் மறந்துபோன எப்போதோ நடந்த ஒரு சம்பவம் கனவில் வருகிறது; அல்லது சிறிதும் ஞாபகத்தில் இல்லாத கடந்தகால விசயங்களை மனநோய் கொண்ட ஒருவர் திடீரென வெளிப்படுத்துகிறார். மனித ஞாபகம் உணர்வுபூர்வமான அனுபவங்களின் நினைவுகள் அடங்கிய பகுதி மட்டுமல்ல என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகப் புலனாகிறது. ஞாபகத்தின் வேறு பகுதிகளை நாம் அறியாதிருக்கலாம். எனினும் அவை இருக்கின்றன. நம் அனைத்து எண்ணங்களும் ஆதியில் எந்த வடிவில் இருந்தனவோ அவ்விதமாகவே என்றென்றைக்குமாய் அவை பேணிப் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. நாம் விரும்பினாலும் அவற்றை ஞாபகத்திலிருந்து அடியோடு அழித்துவிட முடியாது என்பதைப் பல்வேறு பரிசோதனைகள் நிரூபித்திருக்கின்றன. மனித ஆளுமை மூளையின் உணர்வுப் பகுதியை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டதன்று என்பதை இத்தகைய பரிசோதனைகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. மாறாக மனித ஆளுமையின் மற்றொரு பெரும்பகுதி உணர்வுத் தளத்திற்குக் கீழே உள்ளது. அதனை 'அடிமனம்' என ஃப்ராய்ட் குறிப்பிடுகிறார். கடலில் வெளியே தெரியும் பனிப் பாறையின் நுனியை மனித ஆளுமையை ஒப்பிடலாம்.

இந்தப் பாரையின் நுனி எட்டில் ஒரு பங்கே. மீதியுள்ள பெரும் பகுதியும் நீரினுள் மூழ்கி மறைந்திருக்கிறது. இதுபோலவே மனதின் பெரும் பகுதியும் அடிமனதிலேயே மறைந்துள்ளது. இங்கேதான் நமது எண்ணங்கள், நினைவுகள், நோக்கங்கள் அனைத்தும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. தனது 31-ஆம் உரையில் ஓப்ராய்ட் விரிவாக இவ்விதம் கூறுகிறார்.

தர்க்க விதிகளும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக முரண்பாட்டு விதியும் Id-இன் இயங்குமுறையில் உதவியாக இருப்பதில்லை. உள்ளத்தின் இயல்புகளைப் புரிந்துகொள்ள இட், ஈகோ, சூப்பர் ஈகோ என்ற மூன்று செயலிகளைக் கொண்டு உள இயக்கத்தை ஆராய்கிறார் உளவியல் அறிஞரான ஓப்ராய்ட். மனித மனதின் பல முக்கியக் கூறுகளில் 'இட்' முதன்மையானது. முரண்பாடான திடீர் உள்ளுணர்ச்சிகள் ஒன்றருகே ஒன்று இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளில் ஒன்று மற்றதைப் பயனற்றதாகச் செய்வதோ தனியே பிரிப்பதோ இல்லை; பொருளாதார நெருக்கடியின் கடுமையான அழுத்தத்தின் கீழ் தமது ஆற்றலைச் செலவிடுவதில் அவை ஒத்திசைவுடன் இணைந்து கொள்கின்றன. எதிர்மறையான எதுவும் இதில் இல்லை. வெளியும் காலமும் நமது உளச் செயல்பாடுகளின் தேவையான வடிவங்களாகும் என்ற தத்துவவியலாளர்களின் உறுதியான நிலைப்பாட்டிற்கு விதிவிலக்காக 'இட்' உள்ளது. இது வியப்பிற்குரியதாகும். காலம் குறித்த சிந்தனை, காலப்போக்கு என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாமை, (இது தத்துவச்சிந்தனையின் கவனத்தைக் கோரும் விசேஷமான ஒன்று) காலப்போக்கினால் உளச் செயல்பாடுகளில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படாது என்ற கருத்து ஆகியவை தொடர்பான எதுவும் 'இட்'-இல் இல்லை. செயல் புரிவதற்கான விருப்புணர்வு இதைத் தாண்டிச் செல்வதில்லை. இந்த விருப்புணர்வுகளும், உள்ளொடுக்கத்தின் மூலம் 'இட்'இன் உள்ளே தள்ளப்பட்ட எண்ணங்களும் நிரந்தரமாகவே 'இட்'இல் இருக்கின்றன. ஏதோ சமீபத்தில்தான் நிகழ்ந்தவை போலப் பல பத்தாண்டுகளாய் 'இட்'-இல் அவை பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. (5)

உளவியலின் நளவிலிக் கோட்பாடு (Sub-conscious) பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். நல்ல, தீய எண்ணம் ஒவ்வொன்றும் அழிக்க முடியாதபடி மனித மனதில் பதிவாகியுள்ளது என்ற கருத்திற்கு இந்தக் கோட்பாடு *Id உணர்ச்சி உந்தல்.

நம்பகத்தன்மையைத் தருகிறது. பதிவாகியுள்ள இந்த எண்ணங்கள் மீது காலமாறுதல்களோ, வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளோ மிகச் சிறிய மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தமாட்டா. எண்ணங்கள் பதிவாகும் இந்தச் செயல்முறை சுயேச்சையாகத் தொடர்ந்து நிகழ்கிறது. மனித விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு இதில் தொடர்பேதும் இல்லை.

நமது நோக்கங்களையும் அவற்றின் விளைவுகளையும் நமது அடிமனதில் பதிவேடாகப் பாதுகாப்பாகப் பேணுவைத்திருப்பதற்கான இயற்கையின் நோக்கம் என்ன என்பதை ஃப்ராய்ட் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளத் தவறிவிட்டார். இதனால் தத்துவவியலாளர்கள் இது குறித்துச் சிந்தனை செய்ய வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. ஆனால் இந்த நிகழ்வை (அடிமனப்பதிவேடு) மறுமை வாழ்க்கை என்ற கோட்பாட்டுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்த்தோமெனில் அது அர்த்தமுடையது என்பதை உடனே விளங்கிக் கொள்ளமுடியும். இறந்த பின் மறுமை வாழ்வு உண்டு என்பதற்கான சாத்தியத்தை அது உணர்த்தும். இந்த உலகில் வாழ்ந்த போது தனது அனைத்துச் செயல்பாடுகளின் முழுமையான துல்லியமான பதிவுகளை ஒவ்வொரு மனிதனும் அப்போது காண்பான். இவ்வுலக வாழ்வில் அவனை வழிநடத்திய எண்ணங்களுக்கும் நோக்கங்களுக்கும் அவனே சாட்சியாய் அப்போது இருப்பான்.

“நாமே மனிதனைப் படைத்தோம். அவனது உள்ளத்தில் தோன்றுவதை நாம் அறிவோம். அவனது பிடரி நரம்பைவிட நாம் அவனுக்குச் சம்பமாக இருக்கிறோம்”. (6)

மனிதனின் வார்த்தைகள் என்னவாகும் என இப்போது காணலாம்.

“கண்காணித்து எழுதக் கூடியவர் அவனிடம் இல்லாமல் அவன் எந்தச் சொல்லையும் கூறுவதில்லை”. (7)

அவன் வார்த்தைகள் இனிமையாகவோ அல்லது கசப்பாகவோ, உண்மையாகவோ பொய்யாகவோ, நல்லவையாகவோ கெட்டவையாகவோ எப்படியிருப்பினும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் பிரபஞ்ச ரீதியாகப் பதிவு செய்யப்படும். இறுதித் தீர்ப்பு நாளில் இந்தப் பதிவேடும் பரிசீலிக்கப்பட்டுக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். ஒவ்வொரு மனிதனும் அவற்றுக்குப் பொறுப்பேற்றேயாக வேண்டும்.

உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனின் நோக்கம், எண்ணம், சொல், செயல் முதலியவற்றைப் பிரபஞ்சத் திரையில் புகைப்படமாகக் காணும் அறிவியல் ரீதியான சாத்தியம் குறித்தும் பண்டைக் காலத்திலிருந்த ஒலியை மீட்டெடுக்கும் சாத்தியம் பற்றியும் இறுதித் தீர்ப்பு நாளில் இவை அனைத்தும் சாட்சியாக நிற்கும் என்பது பற்றியும் இனி விவாதிக்கலாம்.

நீர்ப்பரப்பின் மேல் கல் எறிகையில் சிற்றலைகள் உருவாவது போல ஒருவன் பேசுவதற்கு நாவசைக்கையில் அது காற்றில் ஒலி அலைகளை ஏற்படுத்துகிறது. காற்றுப் புகமுடியாத ஒரு கண்ணாடிக் குடுவையில் ஒரு மின்சார மணியைப் பொருத்தி, குடுவையிலிருக்கும் காற்றையும் வெளியேற்றிவிடின் இப்போது மின்சாரமணி வெற்றிடத்தில்தான் இருக்கும். இந்த வெற்றிடத்தின் ஊடே மின்சாரத்தை மணியில் பாய்ச்சினால் மணி அடிக்கும்; ஆனால் ஓசை கேட்காது. ஒலி அலைகள் வெற்றிடத்தைக் கடக்க முடியாத காரணத்தால் மணி ஓசை நமது காதுகளை எட்டாது. மின்சாரம் பாயும் கம்பியிலிருந்து வரும் மிக மெல்லிய சத்தமே கேட்கும். அதனையும் நாம் கேட்க முடியாத அளவு அதன் ஒலி ஆகக் குறைவாகவே இருக்கும். காற்றின் ஊடே ஒலி அலைகள் கடந்து வந்து செவிப்பறையை எட்டினால் தான் காதிலுள்ள கருவிகள் அதனைப் பற்றிப் பிடித்து மூளைக்கு அனுப்பும். இந்த ஒலி அலைகளை நாம் புரிந்துகொள்ளும் விதமாக மூளை மாற்றி நம்மைக் கேட்கும்படி செய்கிறது. மணி ஓசை, பறவைகள் கீச்சிடும் சத்தம் அல்லது பேசும் வார்த்தைகள் என அனைத்தையும் இவ்விதமாகவே நாம் கேட்கிறோம் .

ஒரு முறை உருவான ஒலி அலைகள் சூழலில் தொடர்ந்து நீடித்திருக்கும் என நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த ஒலியை மீட்டெடுக்கும் தொழில் நுட்பம் இன்னும் வளரவில்லை. வேகமாய் வளர்ந்து வரும் அறிவியல் மிக விரைவிலேயே இதனைச் சாத்தியமாக்கும். ஒலி பரப்பு நிலையத்திலிருந்து வரும் ஒலியை வானொலி உள்வாங்கி நாம் புரிந்துகொள்ளும் விதமாக அதனை மாற்றித் துல்லியமாக அதனைக் கேட்கச் செய்வது போல் பண்டைக் காலத்து ஒலியைக் கேட்க முடிகிற வழிவகைகளை ஒரு நாள் நாம் கண்டுபிடிப்போம். பல்வேறு ஒலிகளின் சிக்கலான கலவையிலிருந்து குறிப்பிட்ட ஓர் ஒலியைத் தனியே பிரித்தெடுத்து இன்று நம்மால் கேட்க முடிகிறது. இதனை ஒப்பிடுகையில் பண்டைக் காலத்திலிருந்த ஒலிகளைப்

பெற்று அவற்றைக் கேட்பதற்கான தடைகள் மிகக் குறைவே. ஒலிபரப்புவதிலும் இதே சிரமங்கள் நேர்கின்றன. உலகு முழுவதும் நூற்றுக்கணக்கான வானொலி நிலையங்கள் உள்ளன. எண்ணற்ற பல்வேறு வகை நிகழ்ச்சிகளை ஒரே நேரத்தில் நொடிக்கு 1086 மைல் வேகத்தில் அவை ஒலி பரப்புகின்றன. மிகுந்த வேகத்துடன், பெரிய எண்ணிக்கையில் மிகப் பரவலாக வெளி வரும் காரணத்தால் (நாம் கேட்கையில்) அந்த ஒலி குழப்பமாகவும் புரிந்து கொள்ள முடியாததாகவும் இருக்குமென நாம் நினைக்கலாம். ஆனால் அது தவறு. ஏனெனில் வெவ்வேறு வானொலி நிலையங்கள் தமது நிகழ்ச்சிகளை வெவ்வேறு அலைவரிசைகளில் சிலவற்றைக் குறுகிய அலை வரிசையிலும் வேறு சிலவற்றை நீண்ட அலை வரிசையிலும் ஒலிபரப்புகின்றன. வேறு ஓசைகளின் குறுக்கீடு இல்லாமல் தேவையான நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்க நமது வானொலியில் உள்ள பத்து அலை வரிசை அளவையைத் தக்கவாறு சரி செய்தாலே போதும்.

இயற்கையான ஒலிகளைத் தனியே பிரிக்கும் தொழில் நுட்பம் இன்னும் வளரவில்லை. வானொலியில் ஒலி அனுப்பும்/பெறும் கருவிகளால் செயற்கையான ஒலிகளைத் தனியே பிரிக்கும் தொழில்நுட்பம் ஏற்கனவே உள்ளது. இது இயற்கையான ஒலிகளைத் தனியாக, தெளிவாகக் கேட்க எதிர்காலத்தில் நம்மால் முடியும் என்பதன் வலுவான அடையாளமாகும். அந்தச் சமயத்தில் மனித வரலாற்றின் அனைத்துக் காலக்கட்டத்திலும் அந்தந்தக் காலக்கட்டத்தில் இயற்கை பதிந்து வைத்திருக்கும் ஒலிகளை ஒலி ஊடகத்தின் மூலம் நம்மால் நேரடியாகவே கேட்க முடியும். இது சாத்தியம் என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் மனிதனின் பேச்சைத் துல்லியமாகவும் முழுமையாகவும் இயற்கை ஏற்கனவே பதிந்து வைத்திருப்பதால், தனது செயல்களுக்கும் தவறான செயல்களுக்கும் போதிய விளக்கம் தரும்படி ஒவ்வொரு மனிதனும் அப்போது கேட்டுக்கொள்ளப்படுவான் என்பதும் புரிந்துகொள்ள முடியும்தான்.

முன்னாள் ஈரான் பிரதமர் தடுப்புக் காவலில் இருந்தபோது பேசுவதைப் பதிவு செய்யும் கருவி ஒன்று அவர் அறையில் ரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் அந்தக் கருவி பதிவு செய்தது. நீதிமன்றத்தில் அவருக்கு எதிரான சாட்சியாக அது முன்வைக்கப்பட்டது. இது போல கண்ணுக்குத்

தெரியாத இறைவனின் வானவர்கள் பூமியில் உள்ள ஒவ்வொரு மனிதனையும் எப்போதும் சுற்றி வந்தவாறு அவனது எண்ணம், சொல், செயல் ஒவ்வொன்றையும் பிரபஞ்சக் குறுந்தகடு ஒன்றில் மிகத் துல்லியமாகப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

நமது செயல்பாடுகள் எவ்விதம் ஆவணப்படுத்தப்படுகின்றன? வெளிப்படையாகவோ மறைமுகமாகவோ, பகலிலோ இருளிலோ மனிதனின் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் புகைப்படங்களாக வளிமண்டலத்தில் நிலையாகத் தங்கியிருப்பதாக அறிவியல் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. வாழ்வின் அந்தரங்கமான ரகசியங்கள் அனைத்தையும் வெளிப்படுத்த இந்தப் புகைப்படங்கள் பயன்படுத்தப்படலாம்.

இருளிலோ வெளிச்சத்திலோ எங்கிருந்தாலும், அசைந்தோ அசையாமலோ எந்த நிலையில் இருப்பினும் அனைத்துப் பொருட்களும் வெப்ப அலைகளைத் தொடர்ந்து வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன என அண்மைக் காலச் சோதனைகள் தெரிவிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக: எழுதிக் கொண்டிருக்கும் நான் அறையிலிருந்து வெளியே வருகிறேன். அறையிலிருந்து போது என் உடலிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட வெப்ப அலைகள் அப்போதும் அறைக்குள்ளேயே இருக்கும். அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் இப்போது பயன்பாட்டில் உள்ள இவாப்ரக்ராஃப் (Evaporagraph) என்னும் வெப்ப அலைகளை அளக்கும் கருவியின் உதவியால் எனது முழுமையான 'புகைப்படத்தை' எடுக்கலாம். இருளில் ஊடுருவும் தன்மை கொண்ட அகச்சிவப்புக் கதிர்கள் மூலம் இந்தக் கருவி செயல்படுகிறது. இருளிலோ வெளிச்சத்திலோ எப்போது வேண்டுமானாலும் இந்தக் கருவியால் புகைப்படங்கள் எடுக்கலாம். எனினும் தற்சமயம் பயன்பாட்டிலுள்ள இவாப்ரக்ராஃப் கருவியின் உதவியால் சில மணிநேரத்திற்கு முன்பாக வெளியேற்றப்பட்ட வெப்ப அலைகளைப் பதிவு செய்யும் திறனே உள்ளது.*

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அடையாளம் தெரியாத ஒரு விமானம் அமெரிக்காவிலுள்ள நியூயார்க் நகரைச் சுற்றி வருவதாகத் தெரிந்தது. உடனே அது மறைந்தும் விட்டது. இது பற்றிய சந்தேகம் அதிகாரிகளுக்கு வரவே இவாப்ரக்ராஃப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

*வெப்ப அலைகளை வெளியேற்றச் சுற்றுச்சூழல் குறைந்த அளவு வெப்ப நிலை கொண்டிருக்க வேண்டும்.

அதன் உதவியால் புகைப்படங்கள் எடுக்கப்பட்டன. இந்தப் புகைப்படங்களை ஆராய்ந்ததில் விமானத்தின் வடிவமைப்பு தெரியவந்தது. (8)

இந்த நிகழ்வு பற்றி எழுதிய இந்துஸ்தான் டைம்ஸ் பத்திரிகை (புதுதில்லி) வரலாற்றை விரைவிலேயே திரையில் காண முடியும் எனக் குறிப்பிட்டது. இது போன்ற வினோதமான உண்மைகள் வெளிவரும் சாத்தியம் உள்ளது. அப்போது கடந்தகாலம் குறித்த நமது கருத்தாக்கம் முழுவதையும் அது முற்றாக மாற்றிவிடும்.

மிக வேகமாக இயங்கும் புகைப்படக் கருவிகள் நடிகர் நடிகைகளின் நடிப்பைத் திரைப்படங்களில் மிகத் துல்லியமாகப் பதிவு செய்வது போல புதிய கண்டுபிடிப்பான இவாப்ரக்ராஃப் கருவியும் விசேஷமான அதன் செயல்பாடுகளும் நமது அனைத்துச் செயல்பாடுகளையும் பிரபஞ்ச அளவில் ஆவணப்படுத்த முடியும். நீங்கள் ஒருவரைத் தாக்குகிறீர்கள் அல்லது ஒரு ஏழைக்கு உதவுகிறீர்கள்; ஓர் உயர்ந்த நோக்கத்திற்காகத் தியாகம் புரிகிறீர்கள் அல்லது பிறரின் தீய சதியில் கூட்டுச்சேரும் நிலைக்குக் கீழ் இறங்குகிறீர்கள். வெளிச்சத்தில் இருந்தாலும், ஏதாவது செய்து கொண்டிருந்தாலும், ஓய்வாக அமைதியாக இருந்தாலும் உங்களின் அனைத்து நடவடிக்கைகளும் ஒரு பிரபஞ்சத் திரையில் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கணமும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நிகழும் அனைத்தும் இந்தத் திரையில் பதிவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. பதிவு செய்யப்படும் இதனைத் தடுத்து நிறுத்தும் வழியேதும் இல்லை.

ஒரு கதை திரைப் படமாக்கப்பட்டதும் அந்தப் படத்தை வெகு தொலைவிலிருக்கும் இடங்களிலும் நீண்ட கால இடைவெளிக்குப் பிறகும் மீண்டும் மீண்டும் திரையில் காட்டமுடியும். திரைப்படத்தைக் காணும் மக்கள் படம் நிகழும் இடத்திற்கே சென்று அங்கேயே சம்பவங்கள் கண்முன் நிகழ்வதாக உணர்வர். இதே போல இந்த உலகில் தான் செய்த நன்மை தீமை அனைத்தையும் நியாயத் தீர்ப்புநாள் அன்று ஒருவன் காண முடியும். தனது நடவடிக்கைகளின் மிகச் சிறிய விபரத்தையும் துல்லியமாய்க் காணும் அவன் 'என்ன புத்தகம் இது, சிறியதோ பெரியதோ என்னைப் பற்றிய அனைத்து விவரங்களும் இந்தப் பதிவேட்டில் உள்ளனவே!' எனத் திகைத்து நிற்பான் (9).

மனிதனின் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் ஒன்று விடாமல் முழுவதுமாகப் பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பது மேற்கண்ட விவாதத்திலிருந்து தெளிவாகிறது. மனதில் எழும் ஒவ்வொரு எண்ணமும் பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் நிரந்தரமாகப் பேணிப் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது போன்ற கேமராக்களால் தொடர்ந்து நாம் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறோம். பகலிலோ இரவிலோ எல்லா நேரங்களிலும் குறுக்கீடுகளே இல்லாமல் நமது வாழ்வு இது போன்ற கேமராக்களால் தொடர்ந்து ஆவணப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

கண்காணிப்புக் கேமராவால் தங்களின் ஒவ்வொரு அசைவும் கண்காணிக்கப்பட்டுப் பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதை அறியாமல் வேண்டுமென்றே சாலை விதிகளை மீறும் வாகன ஓட்டிகளின் நிலைமையைப் போலவே ஒவ்வொரு வினாடியும் கண்காணிக்கப்பட்டு வரும் நமது நிலைமையும் உள்ளது. 1980ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் தில்லியில் வாகனங்களை நிறுத்தத் தடை செய்யப்பட்ட இடத்தில் தனது மூன்று சக்கர ஸ்கூட்டர் ரிக்ஷாவை நிறுத்திச் சாலை விதி மீறிய இதுபோன்ற ஒரு குற்றத்தை ஒரு ஓட்டுநர் செய்தார்.

கண்காணிப்புக் கேமரா அந்தச் சமயத்தில் புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் காரணத்தால், தாம் கண்காணிக்கப்படுகிறோம் என்பது அந்த வாகன ஓட்டிக்குத் தெரியாது. காவலர் கண்டித்ததும் பயணியை அப்போதுதான் இறக்கிவிட்டு உடனே கிளம்பத் தயாராக இருந்ததாக அந்த ரிக்ஷா ஓட்டுநர் பொய் சாக்குக் கூறி ஏமாற்ற முயன்றார். காவலர் அவரைக் கட்டுப்பாட்டு அறையிலுள்ள போக்குவரத்து ஆய்வாளரிடம் அழைத்துச் சென்றார். ஓட்டுநர் ரிக்ஷாவை நிறுத்தியது, (அதில் ஒரு பயணியும் இல்லை) பின் நிதானமாக உலவித் திரிந்தது, நண்பர்களுடன் அரட்டை, இறுதியில் குற்றம் செய்யாதது போல் நடத்துப் பாதிக்கப்பட்டவன் போல போலீசிடம் பேசியது எனத் தனது அத்தனை நடவடிக்கைகளையும் அவர் படத்தில் பார்த்தார். அதன் பின் தன்னைத் தற்காத்துக்கொள்ள அவரால் முடியவில்லை.

பிரபஞ்ச ரீதியில் பதிவு செய்யப்படுவதும் இதே விளைவையே ஏற்படுத்தும். ஆனால் இந்தப் பதிவு 24 மணி நேரமும்

நிகழ்வதாகும்; அவ்வப்போது அல்ல. நமது புற நடவடிக்கைகள் மட்டுமின்றி உள்ளே இருக்கும் சுயத்தின் இயக்கங்களும் படங்களாகப் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. வியத்தகு இந்த நிகழ்வும் தனி மனிதர்களுக்கு ஆதரவாக அல்லது எதிராகச் சாட்சி கூறும் கருவியாக இறைவனின் நீதிமன்றத்தில் இறுதித் தீர்ப்புநாளில் பயன்படுத்தப்படும். அப்பட்டமான இந்த உண்மை ஒருவனைத் தனது நடவடிக்கைகளுக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளும்படிச் செய்யும் இல்லையெனில் இதைவிடவும் துல்லியமாகவும் தெளிவாகவும் வேறு எது அவனுக்கு உணர்த்தும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை.

ஒரு கருத்தாக்கமாக மறுமை வாழ்க்கையின் அவசியம்

மறுமை வாழ்வு உண்டு என மதம் உறுதியாகக் கூறுகிறது. இன்றைய பிரபஞ்ச அமைப்பில் இது சாத்தியமா என்பதை முந்தைய பக்கங்களில் விவாதித்து மறுமை வாழ்வு நிச்சயம் உண்டு என்பதையும் நிறுவினோம். இன்றைய நமது உலகில் மறுமை வாழ்வு என்ற கருத்தாக்கத்தின் தேவையை இனி விவாதிக்கலாம்.

முதலில் உளவியல் ரீதியாக இதனை ஆராயலாம். மறுமை வாழ்வுக் கோட்பாட்டினை 'மகிழ்ச்சியான அறியொணாவாதம்'* என Plato's Apology என்ற தனது நூலில் கென்னிங்ஹாம் குறிப்பிடுகிறார்.

இன்றைய உலகாயதச் சிந்தனையாளர்களும் இந்தக் கருத்தையே கொண்டுள்ளனர். இதன்படி, வாழும் உலகின் துன்பங்கள், கட்டுப்பாடுகள் எவையுமற்ற சுதந்திரமும் ஆனந்தமும் நிரம்பிய ஒரு கனவுலகை நாடுவது மனிதனின் இயல்பாகும். மனிதனின் இந்த இயல்பே இரண்டாம் வாழ்க்கைக் கருத்தாக்கத்தின் பிறப்பிடமாகும் எனவும் கற்பனையில் ஆறுதல் தேடும் விருப்பத்தின் விளைவே இந்தக் கோட்பாடு எனவும் அவர்கள் உறுதியுடன் கூறுகின்றனர். நிதர்சனத்தில் அது போன்ற ஓர் உலகு இல்லையெனினும் இறந்தபின் முழு நிறைவான உலகை அடையும் கனவு எல்லோரிடமும் இருக்கும் என்பது அவர்களின் வாதம். சொர்க்கத்திற்கான மனிதனின் நாட்டமும் இறந்தபின் அதனை அடையும் வலுவான உந்துதலும் மறுமை வாழ்வுக் கருத்தாக்கத்திற்கான உளவியல்

*அறியொணாவாதம்: கடவுள் உண்டு அல்லது இல்லை என்பதில் உறுதியான நிலைப்பாடு இல்லாதநிலை.

சான்று என கருத வேண்டும். தாகம் நீர் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி மனிதனுக்கும் நீருக்குமான தொடர்பைக் குறிப்பிடுகிறது. இதேபோல மேன்மையான உலகிற்கான மனித நாட்டம், அந்த உலகம் நிச்சயம் இருக்கிறது என்பதையும் நமது வாழ்வுடன் அது நேரடியாகத் தொடர்புடையது என்பதையும் காட்டுகிறது. பிரபஞ்ச அளவில் மேன்மையான உலகிற்கான நாட்டம் தொன்று தொட்டே மனிதனிடம் இருந்து வருகிறது என்பது வரலாற்று உண்மையாகும். உண்மை அல்லாத ஏதோ ஒன்று (மறுமை வாழ்வு) இவ்வளவு பெரிய அளவில், அனைத்தையும் வியாபித்திருக்கும் வகையில் நிரந்தரமாக மனித மனதை இந்த அளவு ஈர்க்க முடியும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை. மேன்மையான வேறு உலகம் இருக்கிறது என்பதை இந்த உண்மையே சுட்டிக்காட்டுகிறது. இது உண்மை என்பதை மறுப்பது மனமுரண் ஆகும்.

இத்தகைய வலுவான உளவியல் தேவை இருப்பதைக் காணத் தவறுபவர்களை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மறுமை வாழ்விற்கு ஆதரவான சான்றுகள் செல்லுபடியாகாதவை எனச் சாதாரணமாக அவர்களால் எவ்விதம் ஒதுக்கித் தள்ளமுடியும்? மேம்பட்ட உலகிற்கான மனிதனின் விருப்பம் ஏதோ சில சூழ்நிலைகளின் விளைவுதான் என்றால் மனித நாட்டத்திற்கு முழுவதும், ஒத்திசைவு கொண்டதாக அது இருப்பதை எவ்வாறு மறுக்க முடியும்? ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக மனித உணர்வுகளுக்கு இவ்விதம் இசைவாகத் தொடர்ந்து இருந்து வரும் வேறொன்றை நம்மால் குறிப்பிட இயலுமா? மறுமை வாழ்வு குறித்த சிந்தனை மனிதன் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே மனித உளவியலில் ஆழமாகப் பதிந்திருக்கிறது. இது தவறான கருத்து எனச் சீராயும் திறனற்ற அப்பாவி மக்களிடம் சிலர் கூறி வருகின்றனர். அவர்கள் மனமுரண் கொண்ட அறிவாளிகளே ஆவர்.

மனிதனின் எத்தனையோ விருப்பங்கள் இந்த உலகில் நிறைவேறுவதில்லை. இந்த உலகிலேயே நிரந்தரமான வாழ்க்கைக்கு அவன் ஏங்குகிறான். ஆனால் அனைத்தையும் மரணம் முடிவுக்குக் கொண்டு வந்துவிடுகிறது. தனது அனுபவம், அறிவு, முயற்சிகளின் விளைவாக வெற்றியின் தறுவாயில் இருக்கும்போதே வாழ்வின் முக்கியக் கட்டத்திலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டு மனிதன் மறைந்து போவது எத்தகைய முரண்? லண்டனில் உள்ள வெற்றிகரமான வர்த்தகக் குழுவில் இருந்த 45-இலிருந்து 65 வயதுடையவர்களின்

புள்ளி விபரங்கள் திரட்டப்பட்டன. வர்த்தகத்தில் நிலையாகக் காலூன்றி பெருமளவு வருவாய் ஈட்டிக் கொண்டிருக்கும் போது திடீரென ஒருநாள் இதய நோயினால் பாதிக்கப்பட்டுச் செழித்து வளர்ந்து கொண்டிருந்த பெரிய வியாபாரத்தைப் பிறரிடம் விட்டுவிட்டு அவர்கள் மரணமடைந்தனர். அதன்பின்? இதுகுறித்து வின்வுட் ரீட் (Winwood Reade) விவரிப்பதாவது:

ஒப்புயர்வற்ற சக்தியுடன் தனிப்பட்ட முறையில் நாம் தொடர்பு கொண்டுள்ளோமா? நமது செயல்களுக்கு நற்கூலியோ தண்டனையோ பெறுவதற்கான வேறொரு உலகம் ஒன்று இருக்கிறதா? இக்கேள்விகளை இப்போது நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இது தத்துவத்தின் பிரச்சினை மட்டுமல்ல. நமது வாழ்வில் நடைமுறை சார்ந்த அனைத்துக் கேள்விகளுக்கும் இவை தொடர்புடையவை; மிக முக்கியமாக நமது நலன்கள் பற்றியவை. மிகக் குறுகிய காலமே வாழ்கிறோம். வாழ்விருந்து பெறும் மகிழ்ச்சியோ மிகக் குறைவானது. ஆசைப்பட்டவை கிடைக்கையில் ஏறத்தாழ இறந்து போகும் காலக்கட்டத்திற்கு வந்துவிடுவோம். குறிப்பிட்ட முறையில் வாழ்ந்தால் நிலையான மகிழ்ச்சி கிட்டும் என்பதை நிரூபிக்க முடியுமானால் அவ்விதம் வாழ் மறுப்பவன் ஒரு பைத்தியமாகவோ வெறி பிடித்தவனாகவோதான் இருப்பான் (10)

இயற்கையின் இந்த மாபெரும் அழைப்பை அற்பமான சில சந்தேகங்களின் அடிப்படையில் ஆசிரியரே நிராகரிக்கிறார்.

மறு உலகக் கோட்பாட்டினை நுணுகி ஆராய்ந்து முழுவதுமாக விளங்கிக்கொள்ளாத வரை நியாயமான ஒன்றாகவே அது தெரியும். ஆனால் நுணுகி ஆராய்ந்தால் அது நம்மை அபத்தத்திற்கே இட்டுச் செல்லும் என்பதை விரைவில் நாம் நிரூபிக்க முடியும். தங்களின் பாவங்களுக்குப் பொறுப்பேற்காத மூடர்களின் ஆன்மா சவர்க்கத்திற்குச் செல்ல, கோதே (Goethe) ரூசோ (Rousseau) ஆகியோரின் ஆன்மாவோ நரக நெருப்பின் அபாயத்திலிருக்கும். எனவே கதே ரூசோவாகப் பிறப்பதைவிட மூடனாய்ப் பிறப்பதுமேல். இஃது ஒட்டுமொத்த அபத்தமாகும். (11)

இவ்விதம் அவர் நிராகரித்தது மேக்ஸ்வெல் (Maxwell) மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சியின் முடிவை லார்ட் கெல்வின் (Lord Kelvin) ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்ததற்கு ஒப்பாகும். அறிவியல் ஆய்விற்காகவும் ஒப்புதலுக்காகவும் ஒரு கோட்பாடு முன்வைக்கப்படும்போது அதற்கான ஓர் இயந்திர முன்மாதிரியை ஒருவர் உருவாக்க வேண்டும். இல்லையெனில் அதனைப் புரிந்துகொண்டதாக ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன் என லார்ட் கெல்வின் உறுதியாகத் தெரிவித்தார். இதன் காரணமாகத் தனது சட்டகத்திற்குள் பொருந்தாததால் மேக்ஸ் வெல்லின் மின்காந்த ஒளிக் கோட்பாட்டினை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இன்று இயற்பியல் உலகில் லார்ட் கெல்வின் போன்றோரின் கருத்து அபத்தமாகக் கருதப்படுகிறது. இதுபற்றி, 19ஆம் நூற்றாண்டுப் பொறியாளரின் பணிமனையில் வடிவமைக்கப்படும் ஒரு பொருளாக இயற்கை இருக்கவேண்டுமென ஒருவர் ஏன் அனுமானிக்க வேண்டும்? என சல்லிவின் குறிப்பிடுகிறார்.

மறு உலகு பற்றிய வின் வுட்ரீடின் நியாயமற்ற விமர்சனத்திற்கான எனது பதில் இதுவாகும்: 'தனது அனுமானத்தின்படியே புற உலகு இருந்தாக வேண்டுமென 20ஆம் நூற்றாண்டு தத்துவவாதி ஒருவர் நினைப்பதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது?'

உண்மை (இறைவன்) புறத்தே வெளிப்படுபவற்றைச் சார்ந்து இருப்பதல்ல என்ற எளிய உண்மையை வின்வுட் ரீட் காணத் தவறிவிட்டார். மாறாக புறத்தே வெளிப்படையாகத் தெரிபவைதாம் உண்மையைச் சார்ந்திருக்கின்றன. உண்மையை நிராகரித்து அதற்கு எதிராகச் செயல்படுவதற்குப் பதிலாக அதனை ஏற்றுக்கொண்டு ஒத்திசைவுடன் செயல்படுவதில்தான் வெற்றி உள்ளது. இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்பது உண்மை எனில் நியாயத் தீர்ப்பு நாளில் நாம் அனைவரும் அவன் முன் நின்றாக வேண்டும். அவர் ரூசோவாகவோ சாமானியராகவோ யாராக இருந்தாலும் சரி. இறைவன் மீது விசுவாசம் கொள்வது ஒவ்வொரு மனிதனின் கடமையாகும். ரூசோவும் கோத்தேயும் உண்மைக்குத் தலைவணங்க வேண்டுமென வின்வுட் ரீடே கூறவில்லை. மாறாக உண்மையே தன்னை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என அவர் எதிர்பார்க்கிறார். அவரது சிந்தனைக்கு ஏற்ப உண்மை தன்னை வடிவமைத்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லையெனில் அதனை அபத்தமென நிராகரிக்கிறார். 1953-இல் சோவியத் ருசியாவுக்கு

ராணுவ ரகசியங்களைக் கடத்திய குற்றத்திற்காக அறிவியல் வல்லுநர்களான ரோசென் பெர்க்கிற்கும் அவர் மனைவிக்கும் மின்சாரம் செலுத்தி மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டது. அதே குற்றத்திற்காக ஒரு சாதாரணச் சிப்பாய் போற்றப்பட்டார். அதனால் ராணுவ ரகசியங்களைப் பாதுகாக்க இயற்றப்பட்ட சட்டங்களே அபத்தமானவை எனக் கருதுவது அறிவீனமாகும். விளைவுகள் என்னதான் கடுமையாக இருப்பினும் உண்மையின் பாற்பட்டதாக நீதி இருக்கவேண்டும் என்பதே சட்டத்தின் அக்கறையாகும். அது போலப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் வியாபித்திருக்கும் தெய்வீகச் சட்டம் இறை நீதியைச் சார்ந்ததாகும். அது மனதிற்குப் பிடிக்காதிருக்கலாம் அல்லது புரியாதிருக்கலாம். எனினும் மாற்ற முடியாத அறுதியான உண்மை என அதனை ஏற்றுக் கொண்டேயாக வேண்டும்.

‘நாளை’ எனும் கருத்தாக்கம் கொண்டிருக்கும் ஒரே உயிர் உலகில் மனிதன் மட்டுமே; மிக முக்கியமான இந்தக் கருத்து அவ்வளவாகப் புரிந்துகொள்ளப்படவில்லை. ‘எதிர்காலம்’ பற்றிச் சிந்திக்கும் தனித்தன்மை மனிதனுக்கு உண்டு. அவன் எதிர்கால வாழ்க்கையை மேம்படுத்த விரும்புவது மட்டுமன்றி அதற்காகத் தொடர்ந்து செயல்பட்டும் வருகிறான். வருங்காலத்திற்காக முன்யோசனையுடன் செயல்படுவதில் விலங்குகள், பறவைகள், புழுப்பூச்சிகளை இயக்கும் இயல்பான உணர்வுகளைக் காட்டிலும் மனித மூளையின் செயல்பாடுகள் அதிக நுட்பமும் சிக்கலும் கொண்டவை. எடுத்துக்காட்டாக: குளிர் காலத்திற்கான உணவை முன்கூட்டியே சேகரித்துவைக்கும் எறும்புகள்; குஞ்சுப்பறவைகளுக்காக சரியான நேரத்தில் கூடுகட்டும் தூக்கணாங்குருவிகள். இந்தச் செயல்பாடுகள் இயற்கையான உணர்வின் தூண்டுதலால் நிகழ்வன. முன்யோசனையின் விளைவாக அல்ல. இந்தச் செயல்பாடுகளில் அறிவு உணர்வு ரீதியான முயற்சிகள் எதுவும் விலங்குகள் பறவைகளிடம் இல்லை. ‘வருங்காலத்தை’ மனதிற்கொண்டு அதுபற்றி யோசனை செய்து திட்டமிடும் திறன் மனிதனுக்கேயான சிறப்புத் தன்மையாகும். வேறு எந்த உயிர்ப் பிராணிக்கும் இத்தகைய திறன் வாய்க்கப் பெறவில்லை.

‘நாளை’ என்ற ஒன்று மனித இனத்திற்கு இல்லாதிருந்தால் நாகரிகம் இன்றுள்ள நிலைக்கு நிச்சயம் வளர்ந்திருக்க முடியாது. ஏனெனில் ‘நாளை’ என்ற கருத்தாக்கம் மேம்பட்ட வருங்கால வாழ்க்கைக்கான மனித விருப்பத்துடன் பிரிக்க முடியாதபடி

இணைந்துள்ளது. இந்தக் கருத்தாக்கம் இல்லாதிருந்தால் அது இயற்கைக்கு மத்தியில் முரண்பாடாகவே இருந்திருக்கும். தோல்வியின் போதும் துன்பங்களின் போதும் ஏற்படும் மகிழ்ச்சியற்ற விளைவுகளிலிருந்தும் தப்பிக்கும் மனிதனின் விருப்பமும் மேம்பட்ட வாழ்விற்கான மனிதவிருப்பமும் சமமாகக் கருதப்படுகிறது. வளம்மிக்க நிலையான சமூகத்தில் மேம்பட்ட வாழ்க்கைக்கான இந்த ஏக்கம் மறைந்துவிடும். எடுத்துக்காட்டாக: மகிழ்ச்சியான மறுமை வாழ்வு குறித்த நம்பிக்கையுறுதியை வழங்கியதன் காரணமாக ரோமானிய அடிமைகள் மிகப்பெரிய அளவில் கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவினர். அடிமைகளாக இருந்திராவிடின் சிலைவணக்கம் புரிவோராகவும் பல தெய்வங்களை வழிபடுபவர்களாகவுமே அவர்கள் இருந்திருப்பார்கள். அறிவியல் வளர்ச்சியால் வளமும் மகிழ்ச்சியும் மனிதனுக்கு வந்துசேரும் எனவும் அப்போது மேம்பட்ட மறுமை வாழ்க்கை எனும் கருத்தாக்கம் இயற்கை மரணமெய்தி விடும் எனவும் கருதப்படுகிறது.

எனினும் நானூறு ஆண்டுக்கால அறிவியல் தொழில் நுட்ப வரலாறு இந்தக் கருத்திற்கு ஆதரவாக இல்லை. தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியுடன் கைகோர்த்துச் சென்ற பொருளாதார நிகழ்வான முதலாளித்துவம் சாதாரண மக்களைத் தனது பிடிக்குள் வைத்துக் கொண்டது. கைவினைக் கலைஞர்களையும் தேர்ந்த கைத்தொழில் வல்லுநர்களையும் வெறும் இயந்திரம் பழுது பார்க்கும் ஆட்கள் என்ற நிலைக்குக் கீழிறக்கியது. செல்வத்தைத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து சீமாள்களிடம் கொண்டு சேர்த்தது. ஒரு காலத்தில் தங்கள் செயல்திறனில் பெருமிதம் கொண்டிருந்த மனிதர்கள் சாதாரணத் தொழிலாளர்களாயினர். தங்கள் விதியை நிர்வகிக்கும் சக்தியற்றவர்களாயினர். மேம்பட்ட வாழ்வை விரைவில் காணும் நம்பிக்கையை இழந்திருந்தனர். 18ஆம் 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பெரும்பகுதி மக்கள் சுரண்டப்படுவதான குரூரமான சித்திரத்தைக் கார்ல்மார்க்ஸின் 'தாஸ் கேப்பிடல்' முன்வைத்தது. நிலைமை மேம்பாடடையப் பொதுஉடைமைவாதிகளின் ஒருநூற்றாண்டு காலப் போராட்டம் தேவைப்பட்டது. என்ன மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தனவோ அவை மேலோட்டமானவைதாம். தனக்கு முன்பிருந்தவர்களைக் காட்டிலும் உழைப்பாளி இன்று அதிகச் சம்பளம் வாங்குகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை. உண்மையான மகிழ்ச்சியைப் பொறுத்தவரை அளவிட முடியாத ஏழ்மைநிலையில் மனிதன் இருக்கிறான். நவீன

நாகரிகமும் தொழில் நுட்பமும், பணம், உடைமை ஆகிய உலக ஆதாயங்களை மனிதனுக்கு வழங்கியிருக்கலாம். ஆனால் அவை அவனுக்கு மன அமைதி தரவில்லை.

“சந்திக்கும் ஒவ்வொரு முகத்திலும் பலவீனத்தின் அறிகுறிகளையும் துயரத்தின் தழும்புகளையுமே காண்கிறேன்” என நாகரிக உலகைச் சார்ந்த நவீன மனிதனைப் பற்றி ப்ளேக் பொருத்தமாக விவரிக்கிறார்.

“ஆரோக்கியமும் போதுமான உணவும் இருக்கும் வரை விலங்குகள் மகிழ்வாகவே இருக்கின்றன. மனிதர்கள் மகிழ்வுடன் இருக்க வேண்டும்தான். ஆனால் இன்றைய நவீன உலகில் பெரும்பாலானோர் மகிழ்ச்சியாக இல்லை” (13) என பெர்ட்ராண்ட் ரஸ்ஸல் கூறுகிறார்.

நியூயார்க் நகரிலுள்ள வானளாவிய கட்டடங்கள் ஒரு சுற்றுலாப் பயணியைத் திகைப்படையச் செய்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக எம்பையர் ஸ்டேட் பில்டிங் (1250 அடி உயரம்) அதன் மேல் தளங்களில் வெப்பநிலை கீழ்த் தளங்களைவிடவும் குறைவானது. அந்த அளவு அந்தக் கட்டடம் உயரமானது. மின் தூக்கியில் அதன் மேல்தளத்திற்குச் சென்று கீழே வர மூன்று நிமிடங்கள்தாம் பிடிக்கும் என்பதை நம்புவது கடினம். அது போன்ற கண்கவர் கட்டடங்களையும் அதிநவீன வணிக மையங்களையும் பார்வையிட்ட பிறகு சுற்றுலாப் பயணி ஓர் இரவு விடுதிக்குச் செல்கிறான். அங்கே ஆண்களும் பெண்களும் இசைக்கேற்ப நடனமாடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு “அதிர்ஷ்டம் செய்தவர்கள் அவர்கள்” என வியந்து கூறுகிறான். சொல்லி முடிக்கையிலேயே மன அழுத்தம் கொண்டவள் போலிருந்த ஒரு பெண் ஒருவள் நடனமாடிக் கொண்டிருந்த குழுவிலிந்து வெளியே வந்து அவனுக்கு அருகேயிருந்த இருக்கையில் அமர்ந்தாள். திடீரென அவனிடம் “நான் உனக்கு அழகற்றவளாகத் தெரிகிறேனா?” எனக் கேட்டாள். “இல்லை” என்றான் அந்தப் பயணி. அவள் “நான் கவர்ச்சியாக இல்லை என நினைக்கிறேன்” என்றாள். “நீங்கள் கவர்ச்சியாக இருப்பதாகவே எனக்குப்படுகிறது” என்றான். “நன்றி. ஆனால் சேர்ந்து வெளியே போகலாமா என வாலிபர்கள் யாரும் என்னிடம் கேட்கவில்லை. வாழ்க்கை மிகவும் சலிப்பாக உள்ளது!” என்று அவள் கூறினாள்.

முன்னர் உறுதியானவனாக இருந்ததைப் போல இன்றைய நவீன உலகில் மனிதன் இல்லை. விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி நமது இருப்பிடங்களைப் பலவழிகளில் மேல்நிலை அடையச் செய்துள்ளது. விரைவுப் போக்குவரத்து, நூலகங்கள், பொழுதுபோக்கு முதலிய பல வகையான வசதிகளை அது நமக்கு வழங்கியுள்ளது. ஆனால் அது நமது அமைதியைப் பறித்துவிட்டது என்பது உண்மை. ராட்சதத் தொழிற்சாலைகள் உருவாகியுள்ளன. ஆனால் தொழிலாளர்களிடம் பெரும்பாலும் அமைதியின்மையே நிலவுகிறது. இதுதான் நானூறு ஆண்டுகால அறிவியல் தொழில் நுட்பத்தால் விளைந்த துயரத்தின் உச்சம். இவ்விதமிருக்கையில் மனிதன் நிரந்தரமாகத் தேடியவாறிருக்கும் அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் நிறைந்த ஒரு புதிய உலகை அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும் உருவாக்கும் என நாம் எப்படி நம்ப முடியும்?

தார்மீகக் கண்ணோட்டத்தில் இந்தப் பிரச்சனையை அணுகலாம். உலகில் இன்று நிலவும் படுமோசமான சூழ்நிலை மறுமை வாழ்வு இருந்தாக வேண்டுமென்பதை உணர்த்துகிறது. இந்தக் கருத்தாக்கம் இல்லையெனில் மனித வரலாறு முழுவதும் பொருளற்றதாகி விடும்.

நன்மைக்கும் தீமைக்கும் நீதிக்கும் அநீதிக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டைப் பிரித்தறிய முடியும் தன்மை இயற்கையாகவே மனிதனிடம் உள்ளது. மனிதனைத் தவிர வேறு எந்த உயிரினமும் இந்தத் தார்மீக உணர்வைப் பிரித்தறிவதோ வெளிப்படுத்துவதோ இல்லை. எனினும் மனித உலகில்தான் இந்த உணர்வு உள்ளொடுக்கப்படுகிறது. மனிதன் சக மனிதர்களைச் சுரண்டுகிறான், கொள்ளையடிக்கிறான், சித்திரவதை செய்கிறான், பல்வேறு வகைகளில் ஒடுக்குகிறான், கொலையும் செய்கிறான். ஆனால் விலங்குகளோ தங்கள் இனத்தைச் சார்ந்த பிராணிகளைக் கொல்வதில்லை. ஒரு ஓநாய் மற்றொரு ஓநாயைத் தின்பதில்லை. ஆனால் மனிதனோ ஓநாயாக ஆகிவிட்டான். உண்மையும் நீதியும் சிறு பொறியாகவேனும் அவ்வப்போது மனிதனிடம் தோன்றும் என்பதை மனித வரலாறு காட்டுகிறது. இது மிகவும் பாராட்டிற்குரியது. கொடுமை, அநீதி, சுரண்டல், மனித உரிமை மீறல் என நெஞ்சத்தைப் பதற வைக்கும் நிகழ்வுகளால் மனித வரலாற்றின் ஒரு பகுதி நிரம்பியுள்ளது. நமது மனசாட்சியில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள உயர்நோக்கங்களுக்கும் வாழ்வின் கடின நிதர்சனங்களுக்கும் பெரும்பாலும் தொடர்பிருப்பதில்லை

என வரலாற்றினை நன்கறிந்தோர் தங்கள் ஏமாற்றத்தைப் பதிவு செய்துள்ளனர். புகழ்பெற்ற தத்துவவியலாளர்கள், வரலாற்றாசிரியர்கள், இலக்கியவாதிகள் தெரிவித்துள்ளவை இதற்கு விளக்கமாக அமைந்துள்ளன.

வால்டேர் (Voltaire) : வரலாறு என்பது குற்றங்கள் மற்றும் துரதிருஷ்டங்களைக் கொண்ட சித்திரமேயன்றி வேறில்லை.

ஹெர்பெர்ட் ஸ்பென்செர் : பயனற்ற வெட்டிப் பேச்சே வரலாறு. (Herbert Spencer)

நெப்போலியன் (Napoleon) : பொருளற்ற கதை ஒன்றின் மறுபெயரே வரலாறு.

எட்வர்ட் கிப்பன் : மனித இனத்தின் குற்றங்கள், அறிவீனங்கள், துரதிருஷ்டங்களின் பதிவேட்டைக் காட்டிலும் சிறிதளவே வரலாறு மேம்பட்டது. (Edward Gibbon)

ஹெகல் (Haegel) : வரலாற்று ஆராய்ச்சியிலிருந்து பொதுமக்களும் அரசாங்கமும் கற்றுக் கொண்டுள்ள பாடம், கற்றுக் கொள்ள வரலாற்றில் ஒன்றுமில்லை என்பதே.

ஜி பெர்னார்ட் ஷா : வரலாற்றிலிருந்து எதையும் நாம் கற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதே வரலாற்றிலிருந்து நாம் கற்பதாகும். (G B Shaw)

மனித இனத்தின் மாபெரும் காட்சி ஏன் அரங்கேற்றப்பட்டது? கொடுமை, அநீதி, சுரண்டல் முதலிய பயங்கரமான நிகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து முன்வைத்துப் பின்னர் அதனை நிரந்தர முடிவுக்குக் கொண்டு, வரத்தானா? நம்மிடம் நாமே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய கேள்வி இது. நமது இயல்பு இந்தச் சிந்தனைக்கு முற்றிலும் எதிரானது. மனித மனதில் ஆழமாய் வேர் கொண்டுள்ள நடுநிலைமையும் நீதியுணர்வும் நமது உலகின் விதி வேறு விதமாய் இருக்கவேண்டும் என விரும்புகின்றன. ஒரு காலம் வரும். அப்போது உண்மை உண்மையாகவும் பொய்ம்மை பொய்ம்மையாகவுமே அறியப்படும். ஒடுக்குமுறை புரிந்தோர் தங்களின் செயல்களுக்குக் கணக்குக் காட்ட

வேண்டியது வரும். தங்களுக்கு விளைவிக்கப்பட்ட துன்பங்களுக்கான உரிய இழப்பீடு ஒடுக்கப்பட்டோருக்கு வழங்கப்படும். நீதிக்கான நாட்டம் மனிதனின் இயல்பிலேயே பதிக்கப்பெற்றுள்ளது. அதனை மனித வரலாற்றிலிருந்து நீக்கமுடியாது. மனிதனின் இயல்பிற்கும் சம்பவங்களின் போக்கிற்குமிடையேயான இடைவெளி நிரப்பப்பட வேண்டும் என்பதை இந்த முரண்பாடு காட்டுகிறது. என்ன நிகழ வேண்டும் என்பதற்கும் உண்மையில் என்ன நிகழ்கிறது என்பதற்கும் இடையேயான வேறுபாடு வாழ்வில் வேறு ஏதோ ஒரு கட்டம் உருவாக இருப்பதைத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. உலகம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்படுவது காலத்தின் தேவை என்பதை இந்த இடைவெளி உணர்த்துகிறது. இந்த உலகம் கொடுமையும் ஒடுக்கு முறையும் நிரம்பியது என்பது ஹார்டியின் (Hardy) தத்துவம். இதனை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் மக்கள் இன்றில்லாத ஏதோ ஒன்று நாளை உருவாகும் என்ற தர்க்க நியாயத்தை ஏன் புரிந்து கொள்வதில்லை?

“இறுதித்தீர்ப்புநாள் இல்லாவிடின் இந்தக் கொடுங்கோலர்களை யார் தண்டிப்பது?” பத்திரிகை வாசிக்கையில் இந்தக் கேள்வி என் மனதில் எழுவதுண்டு. உலகின் அன்றாட நிகழ்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாக செய்தித்தாள்கள் செயல்படுகின்றன. ஆள்கடத்தல், கொலைகள், அடிதடி, திருட்டு, கொள்ளை, குற்றச்சாட்டு, எதிர்க்குற்றச்சாட்டு முதலியவை மட்டுமின்றி மிக மோசமான சுயநலமிகளின் பரப்புரை முதலியவற்றையும் பத்திரிகைகளே தெரிவிக்கின்றன. ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் குடிமக்களை எவ்விதம் ஒடுக்குகின்றனர், நாட்டு நலன் என்ற பெயரில் ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டின் எல்லைப் பகுதிகளை எவ்விதம் ஆக்கிரமிக்கிறது என்பன போன்றவற்றையும் செய்தித்தாள்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவ்விதமாக உயர் நிலையிலுள்ளோர் யுத்தியுடன் திட்டமிட்டு நடத்தும் நாடகங்களையும் அதனால் சாமானிய மனிதனுக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகளையும் பத்திரிகைகள் பதிவு செய்கின்றன. இனப் படுகொலை, மதக் கலவரங்கள், கொள்ளை, அதிகாரத்தில் இருப்போர்களின் தூண்டுதலால் அப்பாவி மக்கள் படுகொலை செய்யப்படுதல் ஆகிய கொடுஞ்செயல்கள் கற்பனையே செய்யமுடியாத அளவு அதிகரித்தவாறுள்ளன. வன்முறைச் செயல்கள் தொடர்ந்து நடைபெறுவது வழக்கமாகி விட்டது. ‘மனித குலத்தின் புரவலர்’, ‘அமைதியின் தூதுவர்’ என மக்கள்

மத்தியில் பிம்பத்தை நிறுவுவதில் கவனமாக இருக்கும் தலைவரின் ஆட்சியில் நிகழ்த்தப்படும் அட்டுழியங்கள் வெட்கக் கேடானவை. இதை ஒப்பிடுகையில் சிறுத்தை, ஓநாய், காட்டுப்பன்றி முதலிய விலங்குகள் கூட மனிதனை விட மேல் எனத் தோன்றும். அவற்றின் நடத்தையும் மனிதத்தன்மை கொண்டவையாகத் தோன்றும். இதுபோன்ற சம்பவங்கள் நன்கு ஒருங்கமைக்கப்பட்டு மிகப் பெரிய அளவில் நீண்ட காலம் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன. சில சமயங்களில் பட்டப் பகலிலேயே அனைவரும் பார்க்கும் விதமாய் இவை நடைபெறுவதும் உண்டு. எனினும் உலகப் பத்திரிகை ஊடகங்கள் இவை பற்றி ஒரு வார்த்தையும் குறிப்பிடுவதில்லை. வரலாற்றுப் புத்தகங்களிலும் இவை இடம் பெற்று விடாமல் பொய்ப் பிரச்சாரங்கள் கொண்டு எளிதாகத் தடுத்து விட முடியும். மோசடி தீமைகள் கொடுஞ் செயல்கள், கொள்ளை ஆகிய பயங்கரமான நாடகங்கள் அரங்கேறும் மேடையாகவா இந்த உலகம் படைக்கப்பட்டது? ஒடுக்குமுறையைக் கையாள்பவன் தண்டிக்கப்படுவதுமில்லை. பாதிக்கப்பட்டோரின் குறைகள் களையப்படுவதுமில்லை. உண்மையை எதிர்கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய உலகை அதன் முழுமையில் காண்போமானால் அதன் மிக மோசமான குறைபாடுகள் தெரியவரும். நமது உலகம் முழுமையற்றதாகவே இன்னும் உள்ளது. குறைபாடுகளற்ற முழுமையான ஓர் உலகம் உருவாகும் காலம் நிச்சயம் வரும்.

இந்த விசயத்தை வேறு கண்ணோட்டத்தில் அணுகலாம். மக்களை உண்மை நீதியின் பாதையில் பின்பற்றச் செய்யும் முயற்சிகள் பழங்காலத்திலிருந்தே இருந்து வருகின்றன. வலுவான அரசியல் அதிகாரம் கொண்ட ஒரு குழுவின் ஆட்சியின் கீழ் வாழும் மக்கள் தண்டனைக்குப் பயந்து அட்டுழியங்களிலும் வன்முறையிலும் ஈடுபடாது இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அதிகாரத்தில் இருப்போருக்குக் கட்டுப்பாடுகள் எதனையும் இந்த அமைப்புகள் விதிப்பதில்லை. அப்படியானால் அதிகாரத்திலிருப்போர்களை நீதியின் பாதையில் எவ்விதம் வழிநடத்துவது? சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டாலும் ஒரு முழு போலீஸ்படையே நியமிக்கப்பட்டாலும் அவை சென்றடைய முடியாத சந்தர்ப்பங்களிலும் இடங்களிலும் உள்ள குற்றவாளிகளை எப்படிக் கட்டுப்படுத்துவது? பிரச்சாரங்கள் மூலம் மக்களை வலியுறுத்தி வேண்டிக் கொண்டாலும் ஊழலில் பயனடைந்தோர் தீயவழிகளில் சம்பாதித்த தங்களின் பணம் பொருள் ஆகியவற்றைத் துறந்து

விடுவதில்லை. அல்லது சிறிதளவும் தங்களின் நடவடிக்கைகளை நல்ல வழிகளில் மாற்றிக் கொள்வதும் இல்லை. மனிதாபிமானத்தை வேண்டி அவர்களிடம் விடுக்கும் வேண்டுகோள்கள் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காகவே முடிந்துவிடுகின்றன. இந்த உலகில் கிடைக்கும் தண்டனை மீதான அச்சம் குற்றவாளிகளையும் ஊழல் செய்வோரையும் தடுத்து நிறுத்துவதில்லை. ஏனெனில் பொய்ம்மை, இலஞ்சம், நேர்மையற்ற விதமாய்ச் செல்வாக்குச் செலுத்துதல், இன்னும் இவை போன்ற வஞ்சக வியூகங்களே இறுதியில் வெல்லும் என்பதை அவர்கள் நன்கறிவர். இவை போன்ற சூழ்ச்சிகளில் கைதேர்ந்தவர்களான நேர்மையற்ற இந்த மனிதர்கள் தண்டனைக்கோ சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கோ அஞ்சுவது அரிது.

நேர்மையற்ற வழிமுறைகளில் ஈடுபடுவதிலிருந்து ஒருவனைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமெனில் முதலில் அதற்கான முயற்சியும் உத்வேகமும் அவனிடமே இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அது சிறந்த பலனைத் தரும். ஒரு நேர்மையான உண்மையான மனிதனைப் பொறுத்தவரை மறுமையில் அவனுக்குக் கிடைக்கும் நற்கூலி பற்றிய எண்ணமே அவனது உறுதியை வலுப்படுத்தும்; பலவீனமான நெறியற்ற மனிதனைப் பொறுத்தவரை இறந்த பின் மறுமையில் காத்திருக்கும் தண்டனை பற்றிய அச்சமே பலவீனமான அவனை நன்னெறியின் பாதையில் முன் செலுத்தும். இவ்விதமாக ஒருவரை ஊக்குவித்துத் தூண்டுவதற்கு உலகத் தண்டனையை விடவும் மறுமையின் தண்டனை பற்றிய அச்சமே வலுவானதும் பயனளிப்பதுமாகும். ஒருவர் உயர்ந்த அல்லது தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கலாம். இருளிலோ வெளிச்சத்திலோ, தனியாகவோ மக்கள் மத்தியிலோ எங்கு எப்படி இருப்பினும் ஒவ்வொருவருக்கும் இது பொருந்தும். பின்னர் வரவிருக்கும் ஒருநாளில் அனைத்து மக்களின் மீதான இறைவனின் தீர்ப்பு இறுதியாக வழங்கப்படும். அந்த இறுதித் தீர்ப்பு நாளில் சர்வ வல்லமைமிக்க இறைவன் முன் ஒவ்வொருவரும் நிறுத்தப்படுவார். நம் ஒவ்வொருவரையும் கவனமாகக் கண்காணித்து வந்த இறைவன் அப்போது தீர்ப்பு வழங்குவான். இதனை நினைத்துப் பார்க்கும் கணத்திலேயே கீழான அனைத்துத் தீயசெயல்களையும் விட்டொழித்து நன்மையான சரியான செயல்களைச் செய்ய மனிதன் உறுதிகொள்வான். மிக முக்கியமான இந்த மத நம்பிக்கை குறித்து “ஏமாற்று என மதத்தைக் கூறுவது குடிமைச் சமூகத்தைப்

பேணிப் பாதுகாக்கும் கடமையைச் சிதைப்பதாகும்” எனச் சட்ட வல்லுநரான மேத்திவ் ஹேல்ஸ் குறிப்பிடுகிறார். (14)

மேற்கூறிய கோணத்தில் பார்த்தாலும் மறுமை வாழ்க்கை என்ற கருத்தாக்கம் பொருளுடையதாகும். மனிதனைக் கட்டுப்படுத்தவும் நீதி நடுநிலைமை தொடர்பான விதிகளைப் பின்பற்றச் செய்யவும் இறுதித் தீர்ப்புநாள் பற்றிய நம்பிக்கை உறுதியைத் தவிர வலுவான வேறு சாதனங்கள் இல்லை என்பது வரலாறு உணர்த்தும் படிப்பினையாகும். இதன் காரணமாக இறை நம்பிக்கையற்றவர்களும் இறுதித் தீர்ப்புநாள் என்னும் கருத்தாக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்திலுள்ளனர். ஜெர்மானியத் தத்துவாதியான இமானுவல் கேண்ட் (Immanuel Kant) இறைவன் இருக்கிறானென்ற நம்பிக்கையைப் போதிய ஆதாரமில்லை என்ற காரணத்தால் மறுத்தார். “நடைமுறை சார்ந்த நீதி உணர்வே மதத்தின் அடிப்படையாக இருக்க வேண்டுமே தவிர கோட்பாட்டு ரீதியான காரணங்களோ அவற்றின் தர்க்கமோ அல்ல. எனவே பைபிளோ பிற இறை வெளிப்பாடுகளோ நீதி நெறிமுறைகள் மீதான அவற்றின் மதிப்பீடுகளை வைத்தே கணிக்கப்பட வேண்டும்; இறைவெளிப்பாடுகளே தார்மீக விதிகளைத் தீர்மானிக்கும் நீதிபதியாக இருக்க முடியாது” (15)

மெய்யியல் உண்மை என எதிலும் வால்டைருக்கு (Voltaire) நம்பிக்கையில்லை. ஆனால் அவரது கருத்தும் இந்தத் தொனியிலேயே உள்ளது.

கடவுள் இருக்கிறார், மறுமை வாழ்க்கை ஆகிய கருத்தாக்கங்கள் தார்மீக உணர்வின் அடிக்கோளாகப் பயன்படுகின்றன என்ற நிலையில் மிக முக்கியமானவை. இந்தக் கருத்தாக்கங்கள் மூலமாக நெறி உணர்விற்கான நல்ல சூழல் உருவாக்கப்படலாம். இத்தகைய நம்பிக்கைகள் இல்லையெனில் நன்னடத்தைக்கான தூண்டல் இராது. அதுமட்டுமல்லாது சமூக ஒழுங்கைப் பேணுவதற்கான வாய்ப்பும் இராது” (16) எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

மறுமை வாழ்வு வெறும் அனுமானம், ஊகம் என்பதாகச் சிலர் கருதுகின்றனர். அப்படியானால் இந்தக் கருத்து மனிதச் சிந்தனையில் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக ஏன் இருக்க வேண்டும்? என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இத்தகைய

கருத்தாக்கம் இல்லாமல் உண்மையான ஒழுங்கு இராது என்ற நிலை ஏன் உருவாக வேண்டும்? இந்தக் கருத்தாக்கம் மனிதச் சிந்தனையிலிருந்து அகற்றப்பட்டால் வாழ்வின் தார்மீக அமைப்பு முழுவதுமாகச் சீர்குலைந்து விடும் என்ற நிலை இருப்பது ஏன்? இது சாதாரணமான அனுமானம்தான் என்றால் இந்த அளவு ஒருங்கிணைவு கொண்டதாக இருக்க முடியுமா? மறுமை வாழ்வு என்ற கருத்தாக்கம் உடன்பாடான யதார்த்தமாக இந்த அளவு பெரியதாக மனித வாழ்வை வியாபித்திருக்க முடியுமா? இதுபோன்ற வேறு ஓர் எடுத்துக்காட்டு இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் உள்ளதா? நியாயமான, சமத்துவமான வாழ்க்கை அமைப்பை நிறுவ மறுமை வாழ்க்கைக் கருத்தாக்கம் மிக முக்கியமானது. இது உலகளாவிய, அனைத்து உண்மைகளிலும் மிகப்பெரிய உண்மை என்பதைப் புலப்படுத்தும். இந்தக் கோணத்தில் மறுமை வாழ்க்கை பட்டறிவு சார்ந்த தரநிலைக்கு இசைவுடையதாக உள்ளது என்று கூறுவது மிகையாகாது.

‘பிரபஞ்சத் தேவையின்’ விளைவாக மறுமை வாழ்வு உருவானது என்ற மற்றொரு கண்ணோட்டமும் உண்டு. பிரபஞ்சத்தில் இறைவன் இருக்கிறான் என்பது பற்றி முந்தைய அத்தியாயத்தில் ஏற்கனவே விவாதித்திருக்கிறோம். பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவனும் அதனைப் பேணிப் பாதுகாப்பவனும் இறைவன் என்னும் நம்பிக்கையைப் பகுத்தறிவும் அறிவியல் ஆராய்ச்சியும் நம்மிடம் வேண்டி நிற்கிறது என்பது அந்த விவாதத்திலிருந்து தெளிவானது. அத்தகைய ஓர் இறைவன் இருக்கிறான் எனில் மனித குலத்துடனான அவனது தொடர்புக்குச் சான்று வேண்டும். இன்றைய உலகில் அந்தச் சான்று வெளிப்படையாக இல்லை என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். சமய நம்பிக்கை அற்றவர்களாக இருப்பதில் நமது தலைவர்கள் பெருமை கொள்ளலாம். அவர்களால் தலைவர்களாகத் தொடர்ந்து நீடித்திருக்கவும் முடியும். ஆனால் சமய நம்பிக்கை கொண்டு இறைவனின் பாதையில் பணிபுரிவோரோ சிறுமைப்படுத்தப்பட்டு ஏளனம் செய்யப்படுகின்றனர். அவர்களின் நடவடிக்கைகள் சட்டத்திற்குப் புறம்பானவை எனவும் அறிவிக்கப்படலாம். அந்த சமயங்களிலெல்லாம் வானிலிருந்து இடியோ மழையோ வருவதில்லை; இறைவனுடைய கோபத்தின் அறிகுறிகளாக வேறு எதுவும் நமக்குத் தென்படுவதுமில்லை. “ராக்கெட்டில் நிலவுக்குச் சென்றோம். வழியில் கடவுள் எங்கும் தென்படவில்லை” என்பது போன்ற அறிவிலாச்

சிறுறுரை நிகழ்த்தியவாறு மதத்தை வெளிப்படையாக ஏளனம் செய்வோரும் இருக்கின்றனர். வெண் கோடாய் வானில் தோன்றும் மின்னல் எதுவும் அவர்களைத் தாக்குவதில்லை. உலகாயதச் சித்தாந்தங்களைப் பரப்ப எத்தனையோ நிறுவனங்கள் செயலாற்றி வருகின்றன. அவைகளுக்கு உதவி கிடைக்கிறது. உள்நாடு, வெளிநாடு மற்றும் உலகு முழுவதும் அவற்றின் பணி போற்றிப் புகழப்படுகிறது. மேற்கொண்ட பணியில் அவை வெற்றி பெற அனைத்து முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதற்கு நேர்மாறாக மதம் இழிவு செய்யப்படுகிறது; புனிதமான எளிய இறைச்செய்தியைப் போதனை செய்வோரும் வசைபாடப்படுகின்றனர். அது மட்டுமல்லாது பிற்போக்குவாதிகள் எனவும் சமயப் புத்தெழுச்சி இயக்க ஆதரவாளர்கள் எனவும் சமகாலக் கல்விமாண்கள் அவர்களை அழைக்கின்றனர். சமூகப் புறக்கணிப்பிற்கு ஆளாகாதவரை அவர்கள் அதிர்ஷ்டசாலிகள்தாம். இந்தச் சமயங்களில் இறைவன் எவ்விதம் தனது கோபத்தை வெளிப்படுத்துகிறான்? தேசங்கள் எழுகின்றன, வீழ்கின்றன, புரட்சிகள் இடிமழை போல் வந்து போகின்றன. இயற்கைப் பேரிடர்கள் வழக்கமாக நிகழ்கின்றன. ஆனால் மனித குலத்திற்கும் இறைவனுக்கும் இடையேயான தொடர்பு இந்த உலகில் வெளிப்படையாகத் தெரிவதில்லை. எனவே இறைவன் மீது நம்பிக்கை கொள்வதா வேண்டாமா என்ற கேள்வி எழுகிறது. இறைவன் மீது நம்பிக்கை கொண்டால் மறுமை வாழ்வின் மீதும் நம்பிக்கை வைத்தேயாக வேண்டும். ஏனெனில் மறுமையைத் தவிர வேறு எந்தச் சூழ்நிலைகளிலும் இறைவனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையே தொடர்பு இருப்பதை வெளிப்படையாக நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடியாது.

இந்த உலகைப் படைத்தவன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்பதை டார்வின் ஏற்றுக்கொண்டார். ஆனால் படைத்தவனுக்கும் அவன் படைத்தவற்றுக்கும் தொடர்பு இருப்பதை வாழ்க்கை பற்றிய அவரது விளக்கம் நிரூபிக்கவில்லை. படைத்தவனுக்கும் அவன் படைப்பிற்குமிடையேயான தொடர்பு, நிதர்சனமாக வெளிப்படும் மறுமை வாழ்வு அல்லது இறுதித் தீர்ப்புநாள் தேவையா என்பது பற்றியும் அவருடைய விளக்கத்தில் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. டார்வின் தனது உயிரியல் விளக்கத்தில் இந்த இடைவெளியை ஏன் நிரப்பத்தவறினார் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த உலகத்துடன் தொடர்பு எதுவும் இல்லாமல் கடவுள் ஒருவர்

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பது நினைத்துப் பார்க்கவும் முடியாத அசாதாரணமான விசயமாகும். மனித குலத்தின் மீதான இறைவனின் மேலாண்மை ஒருபோதும் நம்மிடம் வெளிப்படுத்தப்படுவதில்லை; விரிவாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கும் இது போன்ற அகண்ட பிரபஞ்சம் இறுதியில் முடிவுக்கு வரும்; அதன் பின்னால் இயங்கும் சக்தியையும் அதன் தன்மைகளையும் ஒருபோதும் நாம் அறிவதில்லை. மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் அனைத்தும் தர்க்கரீதியாய் குறைபாடுடையவையாகவும் கற்பனையே செய்ய முடியாதவையாகவும் இருப்பதாகத் தெரிகின்றன.

இறுதித் தீர்ப்பு வருமென்பதை நினைத்தாலே நமது இதயம் அஞ்சி நடுங்குகிறது. இதேபோல் பகுத்தறிவு சார்ந்த அணுகுமுறையும் எந்தக் கணத்திலும் இறுதித் தீர்ப்புநாள் திடீரென வரும் என்ற கருத்திற்கு இட்டுச் செல்கிறது.

அவர்கள் உம்மிடம் மறுமையைக் குறித்து ‘அது எப்போது நிகழும் என்று கேட்கிறார்கள்’. நீர்கூறும் : “அதைப் பற்றிய அறிவு என் இறைவனிடமே உள்ளது. அதற்குரிய நேரத்தில் அவனே அதனை வெளிப்படுத்துவான். அது வானங்களிலும் பூமியிலும் கனமானதாக இருக்கும். அது திடீரென்று உங்களை வந்தடையும்”. நீர் அதனை நன்கறிந்து விட்டதைப் போல அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். நீர் கூறும். “அதைப் பற்றிய அறிவு அல்லாஹ்விடமே உள்ளது” என்று. ஆயினும் மக்களில் பெரும்பாலோர் இதனை அறிவதில்லை. (17)

பட்டறிவு சார்ந்த சான்று

இந்த விவாதத்தின் முடிவாக வந்திருக்கிறோம். மறுமை வாழ்க்கைக் கருத்தாக்கத்திற்குப் பட்டறிவு சார்ந்த ஆதாரம் உள்ளதா என்பது பற்றி நம்மிடம் நாமே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். உண்மையில் மறுமைக்கான மிகப்பெரிய ஆதாரமே இன்றைய இந்த உலக வாழ்க்கைதான். மறுமை வாழ்வை ஏற்றுக் கொள்ளாவிடினும் இந்த உலக வாழ்வின் மீது நாம் நம்பிக்கை வைத்தே ஆகவேண்டும். பின் ஏன் மறுமை வாழ்வை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது? வாழ்க்கை ஒருமுறை சாத்தியமெனில் இரண்டாவது முறையும் அது இருப்பதற்கான சாத்தியம் நிச்சயமாக உண்டு. இதில் வியப்பு ஒன்றுமில்லை. மறுமையில் இது நிகழும் என்பதை மறுத்துவிட்டு

இம்மையில் நிகழ்வதை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்வதைவிடப் பகுத்தறிவுக்குப் புறம்பானது வேறில்லை.

இன்றைய மனிதன் அவனறியாமலேயே சுய முரண்பாடுகளில் வீழ்ந்துவிட்டான். அவன் தானே உருவாக்கிய (இயற்கையின் விதிகள் தற்செயல் நிகழ்வு போன்ற) ‘கடவுளர்களால்’ வரிசையான சில நிகழ்வுகளை மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்த்த முடியும் என உறுதியாக இருக்கிறான். ஆனால் இறைவனாலோ இந்த உலகை மீண்டும் தோன்றச் செய்வது (மறுமை) சாத்தியமே இல்லை எனக் கூறுகிறான். இந்த பூமியும் அதன் அனைத்துத் தன்மைகளும் “தற்செயலாகத் தோன்றியதே” என விளக்கம் தருகிறான். ‘நமது பூமி சில தற்செயல் நிகழ்வுகளால் தோன்றியது என்பதில் வியப்பேதுமில்லை. இந்தப் பிரபஞ்சம் நீண்ட காலம் நீடித்திருக்குமேயானால் தற்செயல் நிகழ்வு என ஒன்று நிகழும் வாய்ப்பு உள்ளது’ (18) என்று இந்தச் சிந்தனைப் பள்ளியைச் சேர்ந்த சர் ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸ் சுருக்கமாகக் கூறுகிறார்.

விலங்குகள் அனைத்தும் வளர்ச்சி அடையாத அதே அடிப்படை உயிரினங்களிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்தன எனப் பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாடு உறுதியாகத் தெரிவிக்கிறது. தற்போதுள்ள ஓட்டகச் சிவிங்கி நான்கு கால் குளம்புடைய விலங்காகவே தொடக்கத்தில் இருந்தது; படிப்படியான நீண்ட பரிணாம வளர்ச்சிக்குப் பிறகு சில சிறிய தொடர் மாற்றங்களுடன் நீண்ட முதுகுடைய அமைப்பாக வளர்ந்து பின்னர்த் தற்போதுள்ள உருவத்தைப் பெற்றது என டார்வின் கூறுகிறார். அவரது வார்த்தைகளில் கூறுவதெனில் “(முறையான நீண்ட பரிணாம நிகழ் முறையினால்) நான்கு கால் குளம்புடைய விலங்கு ஓட்டகச் சிவிங்கியாக மாறியிருக்கக் கூடும் என்பது உறுதி என எனக்குத் தோன்றுகிறது.” (19)

விலங்குகள் தோன்றுவதற்கான அதே சூழ்நிலை இருக்குமேயானால் அதே வரிசை நிகழ்வுகளை மீண்டும் நிகழச் செய்ய முடியும். வாழ்க்கைக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் விளக்கம் தர முனைவோர் இதனை ஏற்றுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. நமது தற்போதய வாழ்வைப் போல இரண்டாவது வாழ்க்கைக்கான (மறுமை) சாத்தியமும் அதிகமாக உள்ளது. இது பகுத்தறிவு ரீதியாகவும் உண்மையாகும். இந்தக் கருத்தினை ஒப்புக் கொண்டேயாக வேண்டும் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவர், அவர் யார் என்பதோ அல்லது யாராக இருக்கவேண்டும் என்பதோ

பொருட்டே அல்ல. அவரால் அதே நிகழ்வுகளை மீண்டும் நிகழ்ச் செய்ய முடியும். இதனை மறுத்தால் நமது இப்போதைய வாழ்வு இருப்பதையும் கண்டிப்பாக மறுத்தேயாக வேண்டும்; இந்த வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொள்வோமானால் இரண்டாவது வாழ்வை மறுப்பதற்கான அடிப்படை நமக்கு இல்லை.

மனிதனின் எண்ணங்கள் அனைத்தும் அடிமனதில் எவ்விதம் என்றென்றைக்குமாகப் பாதுகாத்துவைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதுபற்றி ஏற்கனவே விவாதித்தோம். ஒவ்வொரு முறையும் சில வருடங்களின் முடிவில் மனித உடற்பகுதியின் ஒவ்வொரு துகளும் முற்றிலும் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே எண்ணங்கள் தோன்றும் மனித மனம் உடலின் ஒரு பகுதி அல்ல என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் அடிமனதில் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் பதிவேட்டின் தகவல்களில் பிழைகள், திரிபுகள், அழிவுகள் என எதுவும் நேர்வதில்லை. ஞாபகங்கள் உடலுடன் சம்பந்தப்பட்டதெனில் உடலின் எந்தப் பகுதியில் அவை உள்ளன? உடலிலுள்ள துகள்கள் அனைத்தும் ஒரு சில வருடங்களில் படிப்படியாக மறைகையில் ஞாபகங்களும் ஏன் மறைவதில்லை? எத்தகைய பதிவேடு இது? இது துண்டு துண்டாக நொறுங்கிய பின்னரும் அதில் பதிவான ஞாபகங்கள் அனைத்தும் அப்படியே இருக்கின்றனவே? மனித உயிர் என்பது அழியும் உடல் அல்ல என மேம்பட்ட உளவியல் ஆராய்ச்சி நிரூபிக்கிறது. மாறாக மனித உயிர் அதற்கும் மேலான ஏதோ ஒன்று; அதற்கு அழிவோ சேதமோ கிடையாது; மாறாத தனித்து இயங்கும் தன்மை கொண்டது; இடையீடு இல்லாத தொடர்ச்சி அதற்கு உண்டு.

இன்றைய வாழ்வின் உணர்வுபூர்வமான அனைத்துச் செயல்பாடுகளும் காலவெளி விதிகளுக்கு உட்பட்டவை. மறுமை வாழ்வு என ஒன்று இருப்பின் அதனை முன்னரே நாம் காண முடியாது. ஓப்ராய்டின் கோட்பாட்டின்படி நமது அறிவுரீதியான வாழ்க்கை இந்த விதிகளுக்கு அப்பாற்பட்டது. அப்படியானல் (உணர்வுபூர்வமற்ற) இறந்த பிறகான இந்த வாழ்க்கை தொடரும் என்பதும் இறந்த பின்பும் நாம் உயிர் வாழ்வோம் என்பதும் தெளிவாகப் புலனாகிறது. காலவெளி விதிகளுக்கு உட்பட்ட தர்க்க ரீதியான விளைவால் நமக்கு மரணம் நேர்கிறது. ஓப்ராய்டின் கூற்றுப்படி* மனிதனின் உண்மையான உட்பொருள் என்பது

*மனிதனிடம் உள்ள சுயேச்சையான இருப்பும் தனித்துவமும் கொண்ட உட்பொருள்.

அடிமனமாகும். மனிதனின் உண்மையான உட்பொருளான அடிமனமும் இந்த விதிகளிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்டது. இதன் காரணமாக மரணத்தினால் அதற்கு எந்தப் பாதிப்புமில்லை. அழியும் இயல்புடைய உடலையே மரணம் பாதிக்கிறது. மனிதன் இறந்த பிறகும் அடிமனம் வாழ்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எனக்கு நேர்ந்த ஒரு சம்பவமோ அல்லது அந்தக் காலத்தில் என் மனதில் தோன்றிய ஓர் எண்ணமோ என் ஞாபகத்திலிருந்து நழுவிப் போய்விட்டது. ஆனால் அதே நிகழ்வை அல்லது அந்த எண்ணத்தை ஒருநாள் நினைவு கூர்ந்தேன்; அல்லது அவை என் கனவில் வெளிப்பட்டன. எனது அடிமனதில் அது அவ்வளவு காலமாகப் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருந்ததாக உளவியலாளர் இதற்கு விளக்கம் தருவர். அந்த ஞாபகம் எங்கிருந்தது என்ற கேள்வி எழுகிறது. ஒலிப்பதிவுத் தட்டுக்களில் (கிராமபோன்) குரல் பதிவு செய்யப்படுவது போல உயிர் அணுக்களில் அந்தச் சம்பவம் அல்லது எண்ணம் பதிவாகியிருக்குமோ? அப்படியானால் அவை இவ்வளவு காலம் நீடித்திருக்க முடியாதே! மறுபடி நினைவுபடுத்திப் பார்க்கும் நேரத்திற்குள் அந்த அணுக்களே சிதைவுற்று அழியும் நிலை அடைந்திருக்குமே! எனது உடலில் இந்த அடி மனதின் பதிவேடு எங்கே பேணி வைக்கப்பட்டிருந்தது?

நமது உடலை நாம் தொட்டு உணரலாம். அது கண்களுக்குப் புலனாகும். அது தவிர கண்களுக்குப் புலனாகாதத் தொட்டுணர முடியாத தனி வேறான வேறொன்று நம் உடலில் உள்ளது என்பதும் உடல் இறந்த பிறகும் அது அழிவதில்லை என்பதும் பட்டறிவு மூலம் கிடைக்கும் சான்றாகும்.

இயற்பியல் நியதிக்கு அப்பாற்பட்ட மனோநிலைகளை (டெலிபதி, புலனாகாதவற்றைக் காணும் ஆற்றல் முதலியவை) ஆய்வு செய்வது நவீன உளவியலின் ஒரு பகுதியாகும். மனிதனின் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட தன்மைகள் குறித்துப் பட்டறிவு சார்ந்த ஆய்வை இந்த உளவியல் மேற்கொண்டது. இறந்த பிறகு வாழ்க்கை உள்ளது என்பதைக் கூர்நோக்குத் தளத்தில் ஆராய்ந்து அது உறுதி செய்தது.

இந்தத் துறையில் ஆய்வு மேற்கொள்வதற்காக முதன் முதலாக ஒரு நிறுவனம் 1882-இல் இங்கிலாந்தில் நிறுவப்பட்டது. “இயற்பியல் நியதிக்கு அப்பாற்பட்ட அறிவியல் ஆராய்ச்சி

நிறுவனம்” எனும் பெயரில் இன்றும் அது இயங்கி வருகிறது. 1889-இலிருந்து பெரிய அளவில் செயல்படத் தொடங்கிய அந்த நிறுவனம் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்வதற்காக 17000 பேரிடமிருந்து தகவல்களைச் சேகரித்தது. இது போன்ற ஆராய்ச்சியைப் பலநாடுகள் மேற்கொள்ளத் தொடங்கின. உடல் ரீதியாக மரணமடைந்த பின்பும் மனித ஆளுமை ஏதோ புதிரான விதத்தில் வாழ்கிறது என்பதைப் பல்வேறு பரிசோதனைகள் மற்றும் செயல்முறை விளக்கங்கள் மூலம் அந்த ஆராய்ச்சி நிரூபித்தது. F W H மையெர்ஸ் (F W H Myers) தனது Human personality and its survival of bodily death என்ற புத்தகத்தில் இது தொடர்பான சம்பவம் ஒன்றினை நினைவு கூர்கிறார். அமெரிக்காவின் மில்லோரியிலுள்ள புனித ஜோசஃப் விடுதியின் அறையிலிருந்து ஒரு பயண முகவர் குறிப்பு எழுதிக் கொண்டிருந்தார். யாரோ ஒருவர் வலது புறத்தில் தனக்கருகே அமர்ந்திருப்பதாகத் திடீரென உணர்ந்ததும் உடனே திரும்பினார். அங்கே 9 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இறந்திருந்த தன் சகோதரி இருந்ததைத் தெளிவாகப் பார்த்தார். சிறிது நேரத்திற்குப் பின் சகோதரியின் உருவம் மறைந்தது. கவலை அவரை ஆட்கொண்டது. திட்டமிட்டபடி அவரால் பயணத்தை மேலும் தொடர முடியவில்லை. அடுத்த புகைவண்டியிலேயே செய்ண்ட் லூயிஸ் (St Louis) நகரிலுள்ள தன் வீட்டிற்கே திரும்பினார். நடந்த சம்பவத்தை உறவினர்களிடம் கூறினார். சகோதரியின் முகத்தில் லேசான கிறல் சிகப்பு நிறத்தில் தெரிந்ததெனக் கூறத் தொடங்குகையில் அவரது தாயார் நடுங்கியவாறு உடனே எழுந்தார். மகள் இறந்த சமயத்தில் எதேச்சையாகத் தன் கைவிரல் பட்டு மகளின் முகத்தில் கிறல் விழுந்ததாகவும் மனம் வருந்திய அவர் அங்கிருந்த ஏதோ தூளினால் அதனை அழித்ததாகவும் தெரிவித்தார். இதுவரை யாரிடமும் இதனைத் தெரிவிக்கவில்லை எனவும் அவர் ஒப்புக்கொண்டார்.

உடல் ரீதியாக மரணமடைந்த பின்பும் ஆளுமை தொடர்ந்து வாழ்வதாக ஏராளமான நிகழ்வுகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றை வெறும் மாயை என ஒதுக்கித் தள்ளிவிட முடியாது. பெண்ணின் முகத்திலிருந்த கிறலை அறிந்தவர் பெண்ணின் தாயாரும் இறந்த பெண்ணும்தான். மூன்றாம் நபர் யாருக்கும் தெரியாது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். இது போன்ற சம்பவங்கள் அமெரிக்கா ஐரோப்பா நாடுகளில் மட்டும் நிகழ்பவை அல்ல. ஆனால் அண்மைக் கால ஆய்வுகள் அந்தக் கண்டங்களில்

மேற்கொள்ளப்பட்டதால் அவற்றின் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கும் அறிவியல் சான்றுகளை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். நமது நாட்டிலும் இது போன்ற ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டால் நம்பத்தகுந்த ஏராளமான சான்றுகளைச் சேகரிக்கமுடியும்.

சி யி தோக்யாஸ் (C J Ducasse) வேறொரு வகை நிகழ்வினைப் பதிவு செய்கிறார். அது வருமாறு:

சுயமாக இயங்கும் தன்மை கொண்டோர்* தெரிவிக்கும் செய்திகள் உயிரின் வாழ்விற்குப் பட்டறிவு சார்ந்த சான்றாக உள்ளன. தங்களின் குரல், கையிலுள்ள பென்சில், கைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் இவர்கள் தங்களை வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். சில சமயங்களில் இவை தாமாகவே இயங்குகின்றன. அதாவது அந்தச் சமயத்தில் அவர்கள் வெளிப்படுத்துபவை தங்களின் உணர்வு மனதிலிருக்கும் எண்ணங்கள் அறிவு, அல்லது வாசித்து கேட்டுப் பெறும் பிறரின் அறிவு ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபட்ட சுயேச்சையான பேச்சு / எழுத்தாகவே இருக்கும். இது போன்ற சமயங்களில் சுயமாக இயங்கும் தன்மை கொண்டோர் வழக்கமாக நினைவிழந்த நிலையிலிருப்பர். அவ்விதமில்லாத சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. அப்போது தங்கள் முன்னாலிருக்கும் ஒருவருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே அவர்களின் கைகள் வேறு ஏதோ ஒன்றைப் பற்றி எழுதிக்கொண்டிருக்கும். என்ன எழுதிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது அவர்களுக்கே தெரியாது. இவ்விதம் எழுதிய நீளமான அந்தச் செய்தியைப் பின்பு படிக்கையில் தான் அவர்களுக்கே தெரியவரும். அந்தச் செய்தி நேரடியாகவோ கண்களுக்குத் தெரியாத இடையீட்டாளர் ஒருவர் மூலமாகவோ பெறப்படுகிறது. அந்த இடையீட்டாளர் தானியங்கும் தன்மை கொண்டவனின் “கட்டுப்பாடு” என்பதாக அறியப்படுவார். ஏற்கனவே மரணமடைந்த அவரது இன்னுமிருக்கும் ஒருவரிடமிருந்து இவ்விதம் பெறப்படும் செய்திகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் எண்ணற்ற சான்றுகளை வெளிப்படுத்துவனவையாக இருக்கின்றன. ஓர் எடுத்துக்காட்டு: அந்த ஆன்மா யாருக்குச் செய்தி தெரிவிக்கிறதோ அவர் தனது சகோதரன் எனவும் தனது அடையாளங்கள் இவை எனவும்

*உணர்வுபூர்வமான எண்ணமோ நோக்கமோ அற்று தாமாகவே இயங்கும் தன்மை கொண்ட ஆண்கள் அல்லது பெண்கள்.

இடையீட்டாளர் மூலமாகவோ தொலைபேசி மூலமாகவோ வெளிப்படுத்தக் கூடும். (20)

அறிவியலால் விளக்க முடியாத மனம் சார்ந்த திறன்கள்/ நிகழ்வுகள் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் பெறப்பட்ட சான்றுகளை ஏற்றுக்கொள்வதில் சமகாலக் கல்விமாண்கள் பலரிடமும் தயக்கம் காணப்படுகிறது. இதுகுறித்து சி.டி.ப்ராட் குறிப்பிடுகிறார்.

“உளவியல் ஆராய்ச்சியின் சந்தேகத்திற்குரிய விதிவிலக்குகளைத் தவிர, பல்வேறு கிளைகள் எதுவும் இல்லை மரணத்திற்குப் பிறகு வாழ்க்கையின் தொலைதூர சாத்தியத்தைக் கூட அறிவியல் நிரூபிக்கிறது.” 21

இந்த விவாதம் மிகவும் பலவீனமானது. சிந்தனை செய்தல் என்ற நிகழ்வை நிரூபிக்க மனிதனைத் தவிர பிரபஞ்சத்திலுள்ள வேறு எதனையும் ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்த முடியாதாகையால் ‘சிந்தனை செய்தல்’ என்பதே சந்தேகத்திற்குரியது என்று கூறுவதற்கு இது ஒப்பாகும். இறந்த பின் மறுமை வாழ்வு உள்ளதா இல்லையா என்பது உளவியல் பிரச்சினையாகும். எனவே அதற்கு ஆதரவான அல்லது எதிரான சான்றுகளை உளவியலாளர்கள்தாம் வழங்க வேண்டும். உளவியல் தவிர்த்து அறிவியலின் பிற துறைகளிலிருந்து சான்றுகளை நாடுவது பொருளற்றது. சிந்திப்பதற்கான மனிதனின் உள்ளார்ந்த திறனைப் புரிந்துகொள்ளத் தாவரவியலையோ உலோகப் பகுப்பியலையோ நாடுவதற்கு இது ஒப்பாகும். இந்தக் கோட்பாட்டை உறுதிப்படுத்தவோ மறுக்கவோ உடற்பாகங்கள் குறித்த ஆய்வையும் அடிப்படையாகக் கொள்ளமுடியாது. ஏனெனில் மறுமை வாழ்வு என்ற கோட்பாடு உறுதியாகக் கூறுவது தற்போதுள்ள ஸ்தூல உடலின் வாழ்வை அல்ல; உடலில் உள்ள சுயேச்சையான இருப்பு கொண்ட ஆன்மாவின் வாழ்வையே ஆகும்.

அறிவியலால் விளக்க முடியாத மனம் சார்ந்த திறன்கள் / நிகழ்வுகள் பற்றிய ஆராய்ச்சியால் பெறப்பட்ட சான்றுகளைப் பாரபட்சமில்லாமல் ஆய்வு செய்த பலரும் மறுமை வாழ்வு உண்டு என்பதை உறுதியாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியிருந்தது. ப்ரவுன் (Brown) பல்கலைக்கழகத்தின் விரிவுரையாளரான சி.ஜே. தோக்யாஸ் (CJ Ducasse) இந்தக் கோட்பாட்டைத் தத்துவம் மற்றும் உளவியல் ரீதியாக ஆய்வு செய்தார். இறப்பிற்குப் பிறகுள்ள வாழ்வின்

மீதான அவரது நம்பிக்கை மதம் முன்வைக்கும் கோணத்தில் அல்ல. மதக் கோட்பாடுகளைத் தாண்டியும் இதற்கான சான்றுகள் இருப்பதாகவும் அவை மறுமை வாழ்வு இருப்பதை உறுதியாக ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு செய்கின்றன எனவும் கூறுகிறார். இயற்கை நியதிக்கு அப்பாற்பட்ட அறிவியல் ஆராய்ச்சித் துறையின் பல்வேறு பரிசோதனைகளைப் பொதுவான மதிப்பீட்டிற்கு உட்படுத்தியபின் அவர் மேலும் தெரிவிப்பதாவது:

கூர்மையான சிந்தனைத் திறனும் விரிவான அறிவும் கொண்ட சிலர் இந்தச் சான்றுகளைப் பல ஆண்டுகளாய் விமர்சன ரீதியாக ஆராய்ந்தனர்; சில சந்தர்ப்பங்களிலாவது மறுஉலகக் கோட்பாடு உண்மையாக இருக்கலாமென இறுதி முடிவுக்கு வந்தனர். அவர்களில் கீழ்க்கண்ட சில நிபுணர்களும் அடங்குவர்.

இறந்த பிறகான வாழ்க்கை என்பது உறுதியான மத நம்பிக்கை. ஆயினும் இதனை ஏற்றுக்கொள்வதில் மதம் சாராதவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு எந்தச் சிரமமும் இல்லை என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. இது உண்மையாக இருக்கலாம்; மட்டுமன்றிப் பட்டறிவு சார்ந்த சான்றாதாரங்களுக்கு உட்படுத்தப்படும் தகைமையையும் இது கொண்டிருக்கலாம். அப்படியானால் இறந்த பிறகான வாழ்வின் தன்மை குறித்த இறையியலாளர்களின் கண்டுபிடிப்புகளுக்குப் பதிலாக அது பற்றிய உண்மைத் தகவல்களையும் பெற வேண்டும்.

பயனுள்ள இந்தத் தகவல்களால் மதத்தின் இரண்டு செயல்பாடுகள் (மறுமை வாழ்வு உண்டு என்பதும் அதன் மீது நம்பிக்கை கொள்வதும்) நிறைவேறும். (22)

மறுமை வாழ்க்கை உண்மையாகும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்ய போதுமான விவாதங்கள் விளக்கங்கள் தந்துள்ளோம். மறுமை வாழ்வு என்னும் மதக் கோட்பாட்டினை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பது வழக்கத்திற்கு மீறிய ஒன்றாகும். ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் தனித்தனியே வாழும் இருவர் ஒருவரோடொருவர் பேசவே முடியாது என ஏதுமறியாப் பட்டிக்காட்டான் கூறுவதற்கு இது ஒப்பாகும். தொலைவிலுள்ள உறவினரின் தொலைபேசி எண்ணை டயல் செய்து தொலைபேசியை அவன் கையில் கொடுத்து பேசச் செய்தாலும் அது அவனுக்கு நம்பும்படியாக இராது. “பேசுவது

என் உறவினன் அல்லன் ஏதேனும் ஓர் இயந்திரமாக இருக்கலாம்” என்று கூறுவான். நம்பிக்கையைப் பொறுத்தவரை குதிரையைத் தண்ணீருக்கு அருகே கொண்டு செல்ல முடியும். ஆனால் குடிக்கச் செய்ய முடியாது.

குறிப்புகள்

1. Man the Unknown, p. 173.
2. George Gamow, Biography of the Earth, p. 82.
3. T.R. Miles, Religion and the Scientific Outlook, p. 206.
4. Here a cell is described in terms of “bricks” simply to indicate its function in the body. In actuality, the cell is a highly intricate compound having a fully developed ‘body’ of its own. To study the cells, a new branch of science has been developed called Cytology.
5. New Introductory Lectures on Psycho-Analysis, (London, The Hogarth Press, Ltd., 1949), p. 239.
6. Quran, 50:16.
7. Quran, 50:18.
8. Reader’s Digest, November, 1960.
9. Quran, 18:19.
10. Winwood Reade, The Martyrdom of Man, London, 1948, p. 414.
11. Ibid, p. 415.
12. The Limitations of Science, p. 9.
13. Conquest of Happiness, p. 93.
14. Quoted by Julian Huxley, Religion without Revelation, p. 115.
15. Will Durant, The Story of Philosophy, 1955, p. 279.
16. Windelband, History of Philosophy, p. 496.
17. Quran, 7:187.
18. Modern Scientific Thought, p. 3.
19. Origin of Species, p. 169.
20. C.J. Ducasse, A Philosophical Scrutiny of Religion, p. 407-408.
21. Religion, Philosophy and Psychical Research, (London, 1953), p. 235.
22. A Philosophical Scrutiny of Religion, p. 412.

இறைத்தூதர் என்பதை உறுதி செய்தல்

மத நம்பிக்கையின் இரண்டாவது அடிப்படைக் கொள்கை இறைத் தூதுத்துவம் என்ற கருத்தாக்கமாகும். இறைவன் தனது கட்டளைகளை நற்குணமிக்க உயர்ந்த மனிதர்கள் மூலமாக மனித குலத்திற்குக் காலம் காலமாகத் தெரிவித்து வந்திருக்கிறான். மனிதர்கள் அனைவரிடமிருந்தும் இவர்களைத் தனியே பிரித்துத் தனது தூதுவர்களாகத் தேர்வு செய்திருக்கிறான். இந்தத் தூதுவர்களுக்கும் இறைவனுக்கும் தொடர்பு உள்ளது என்பது மக்களுக்கு வெளிப்படையாகத் தெரிவதில்லை. அதனால் அவர்களுக்கு அருளப்பட்ட இறைவெளிப்பாடுகள் சந்தேகத்துடன் பார்க்கப்படுகின்றன. ஆனால் இவை உண்மையானவை என்பதில் நமக்கு எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. ஏனெனில் இதே தன்மை கொண்ட பிற நிகழ்வுகளை நாம் ஏற்கனவே அறிந்திருக்கிறோம்.

நம்மைச் சுற்றிலும் எழுப்பப்படும் ஒலிகள் அனைத்தையும் காதுகளால் கண்டுபிடிக்க முடிவதில்லை. ஒலிகளின் அலைவரிசை கூடுதலாகவோ குறைவாகவோ இருப்பதே இதற்குக் காரணம். அல்லது நமது செவிப்பறையை மோதி விளைவு ஏற்படுத்த முடியாத அளவு அந்த ஒலிகள் மெலிவுற்றிருக்கலாம். இது உண்மைதான். இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாக மிக நுட்பமான கருவிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் உதவியால் எத்தனையோ மைல்களுக்கு அப்பால் பறக்கும் ஓர் ஈயின் அசைவுகளையும், அது எழுப்பும் ஒலியையும் நமது காதுகளைச்

சுற்றிப் பறப்பது போல அவ்வளவு துல்லியமாகப் பதிவு செய்ய முடியும்; அண்டக் கதிர்கள் மோதுவதையும் அவற்றால் பதிவு செய்ய முடியும். அத்தகைய கருவிகள் இன்று பரவலாகக் கிடைக்கின்றன. நுட்பமான ஒலிகளைக் கண்டுபிடித்துப் பதிவு செய்வது பற்றியோ நவீனத் தொழில் நுட்பங்கள் பற்றியோ ஒன்றுமே அறியாமல், இயற்கையான ஐம்புலன்கள் மட்டுமே கொண்டுள்ள மனிதனுக்குச் சாத்தியமற்றதாகவே இது தெரியும்.

இயந்திரங்களால் மட்டுமே இது போன்ற அருஞ்செயல்கள் புரிய முடியும் என்பதில்லை. இது போன்ற சக்திகள் இயற்கையாகவே விலங்குகளுக்கும் உண்டு என்பதை விலங்குகள் குறித்த ஆராய்ச்சி வெளிப்படுத்துகிறது. எடுத்துக்காட்டாக: நாயின் மூக்கு மிகுந்த கூருணர்வுடையது. நீண்ட காலத்திற்கு முன் பார்த்த ஒரு விலங்கை மீண்டும் பார்க்கையில் தனது நுகர்திறனால் அந்த நாயால் அந்த விலங்கை அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும். வாசனையை நுகரும் சிறப்புத் திறன் பெற்றிருப்பதால் குற்றப் புலன் விசாரணைக்கு நாய் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது. திருடன் பூட்டை உடைத்துத் திருடுகிறான். அந்தப் பூட்டை நாயினால் மோப்பம் பிடிக்கச் செய்த பின் அது கட்டவிழ்த்து விடப்படுகிறது. பெரிய மக்கள் கூட்டத்திலிருந்தாலும் பூட்டை உடைத்த குற்றவாளியை தனது மேம்பட்ட மோப்ப சக்தியால் அந்த நாய் கண்டுபிடித்துவிடும். இது போல மனிதனின் இயல்பான கேட்கும் எல்லைக்குக் கூடுதலான அல்லது குறைவான ஒலியுடன் பேசும் மனிதக் குரல்களை விலங்குகளால் கண்டுபிடிக்க முடியும்.

தொலைவிலுணர்தல் (Telepathy) மூலமாக விலங்குகள் தொடர்பு கொள்வதாக முன்பு கருதப்பட்டது. உண்மையில் அவை சமிக்ஞைகளை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் தொடர்பு கொள்வதாகவும் மனிதனால் அவற்றைக் கேட்க முடியாது எனவும் அறிவியல் பரிசோதனைகள் தெரிவிக்கின்றன. மிகச் சிறிய பிராணியான பெண் விட்டில் பூச்சி வெளிப்படுத்தும் சமிக்ஞைகளை வெகு தூரத்திலுள்ள ஆண் விட்டில் பூச்சி கண்டுபிடித்து அவற்றுக்கு எதிர்வினையாற்றுகிறது. ஒரு சாலை வழி ஆண் சிள்வண்டு தன் சிறகுகளை ஒன்றோடொன்று சேர்த்து உரசுகையில் எழும் ஒலி நிசப்தமான இரவில் அரை மைல் தூரத்தில் கேட்கும். அதனால் அறுநூறு டன் அளவு காற்றதிர்வு ஏற்படுகிறது. இவ்விதமாக ஓர்

ஆண் விட்டில் பூச்சி தனது இணையை அழைக்க, பெண் விட்டில் பூச்சி ஏதோ மர்மமான முறையில் ஓசை ஏதும் எழுப்பாமல் அதற்குப் பதில் தருகிறது. இந்த சமிக்ஞையைப் பெற்றுக் கொண்டதும் ஆண் சிள்வண்டு தன் இணையைத் தேடிச் சென்று சேர்கிறது. ஒரு சாதாரண வெட்டுக்கிளி ஹைட்ரஜன் அணுவிலுள்ள எலக்ட்ரானின் மிகச் சிறிய அசைவுகளையும் கண்டுபிடிக்குமளவு நுட்பமான கேட்கும் திறன் கொண்டுள்ளது.

மனிதனைக் காட்டிலும் மேம்பட்ட புலனுணர்வுத் திறன் கொண்ட உயிரினங்களால் மட்டுமே உணர முடிகிற, ஆனால் மனிதர்களால் கேட்கவோ பார்க்கவோ முடியாத வழிகளில் உயிரினங்களுக்கிடையே நிகழும் தொடர்பிற்கு எண்ணற்ற எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. இவற்றை இயற்கையான நிகழ்வுகளாக ஏற்றுக் கொள்ளும் நாம் சாமானிய மனிதர்களின் காதில் விழாமலேயே இறைவனிடமிருந்து செய்தி பெறுவதாக ஒருவர் கூறினால், அதில் ஏதோ மர்மம் இருப்பதாகச் சந்தேகம் கொள்வது சரியா? இயந்திரங்களால் இயங்கும் கருவிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுக் குரல்கள் பதிவு செய்யப்படுகின்றன; நுட்பமான உணர்வுத் திறனால் செய்திகளை அனுப்புதலும் பெற்றுக் கொள்வதுமான பரிமாற்றம் விலங்குகளிடையே நிகழ்கிறது. இவ்விதமிருக்கையில் தனது செய்திகளைப் பிறர் கண்டுபிடிக்க முடியாவண்ணம், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில சிறந்த தனி மனிதர்களிடம் இறைவன் தெரிவிக்கிறான் என்பது ஏன் வினோதமாகப்பட வேண்டும்? இறைவனிடப்பாடு நமது அவதானிப்பு மற்றும் அனுபவங்களுக்கு எதிரானது அன்று. புலன்களால் நாம் இயல்பாகப் புரிந்து கொள்வதைக் காட்டிலும் அது மேம்பட்ட நுட்பத் தொடர்பு வடிவம் ஆகும்.

பேசாமலும் காதினால் கேளாமலும் இயந்திரக் கருவிகளின் உதவி ஏதும் இல்லாமலும் குறிப்பிட்ட சிலரால் பிறரோடு தொடர்பு கொள்ள முடியும் என்பதைத் தொலைவிலுணர்தல் மற்றும் இயல்பு கடந்த நுண்ணோக்காற்றல் (clairvoyance) பற்றிய ஆய்வு தெரிவிக்கிறது. இந்த உள்ளாற்றல் இன்னும் வளராத தொடக்க நிலை வடிவத்திலேயே எல்லா மனிதர்களிடமும் உள்ளது. காலம் மற்றும் வெளியில் ஒரு தனி மனிதனின் உளவியல் எல்லைக்குள் ஓர் ஊகமாகவே இது இருக்க முடியும் என டாக்டர் அலெக்சஸ் காரில் தெரிவிக்கிறார்.

புற ஊடகத்தின் (சாதனம்) உதவி இல்லாமல் ஹிப்னாட்டிசம் செய்கிறார் ஒருவர். அறி துயில் நிலைக்கு ஆட்பட முன்வந்த ஒருவனை நினைவிழந்த நிலைக்கு அவரால் கொண்டு செல்ல முடியும். அவனைச் சிரிக்க அல்லது அழச் செய்யலாம். விரும்பும் எதிர்வினையை அவனிடமிருந்து வரவழைக்கலாம். குறிபிட்ட சில எண்ணங்களை அவன் மனதிற்குத் தெரிவிக்கலாம். அறிதுயிலை ஏற்படுத்துபவனுக்கும் அதற்கு ஆட்பட்டவனுக்கும் இடையேயான கண்ணுக்குத் தெரியாத பந்தத்தில் இருவரும் இணைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் இருவரைத் தவிர வேறு எவரும் அதன் விளைவுகளை உணரமுடியாது. அப்படியானால் இறைவனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையே இதே தன்மை கொண்ட தொடர்பு இருப்பதை ஒருவரால் ஏன் எண்ணிப்பார்க்க முடிவதில்லை? இறைவன் இருக்கிறான் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். மனித வாழ்வில் தொலைவிலுணர்தல் மூலமாகத் தொடர்பு கொள்ளுதல் சாத்தியமே என்பதை அறிந்திருக்கிறோம் அல்லது அனுபவ ரீதியாக உணர்ந்திருக்கிறோம். இத்தகைய நாம் இறை வெளிப்பாட்டை மறுப்பதற்கான முகாந்திரம் எதுவுமில்லை.

முயூனிச்சில் ரிச்னா விடுதியில் அறிதுயில் நிகழ்ச்சி ஒன்றை ஃப்ரான்டர் ஸ்ட்ரொபல் (Frontier Strobel) என்பவர் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இந்த டெலிபதி (தொலைவிலுணர்தல்) நிகழ்ச்சி வானொலி நிகழ்ச்சியில் குறுக்கிட்டது என்பதற்காக 1950 டிசம்பரில் அந்த அறிதுயிலை நிகழ்த்துபவருக்கு எதிராக பவேரியன் (ஜெர்மானிய) அதிகாரிகள் வழக்குத் தொடர்ந்தனர். நடந்தது இதுதான். அறிதுயில் நிகழ்த்துபவர் அங்கு அமர்ந்திருந்த ஒரு பார்வையாளரிடம் ஒரு சீட்டைக் கொடுத்து அதில் உள்ள எண்ணைக் குறித்துக் கொள்ளும்படி கூறினார். அந்தப் பார்வையாளரிடமோ வேறு யாரிடமோ சீட்டிலுள்ள விவரங்களை அவர் வெளிப்படுத்தவில்லை. அவரே அறிந்திராத அந்தச் சீட்டு விவரங்களை அப்போது வானொலியில் செய்தி வாசித்துக் கொண்டிருந்த அறிவிப்பாளருக்குத் தொலைகடத்தல் செய்யப்போவதாகவும் தெரிவித்தார். சில நொடிகளுக்குப் பிறகு வானொலி அறிவிப்பாளர் ரிச்னா விடுதித் துருப்புச்சீட்டு எனத் தடுமாறும் குரலில் கூறியதைப் பார்வையாளர்கள் கேட்டு வியந்தனர். இந்த அறிதுயில் சோதனையில் பங்கேற்ற பார்வையாளர் தம் மனதில்

குறித்திருந்த சீட்டு விவரங்கள்தாம் வானொலி அறிவிப்பாளர் கூறியது என உறுதி செய்தார்.

செய்தி அறிவிப்பாளரின் குரலில் பீதி தெரிந்தது. எனினும் செய்தி வாசிப்பதை நிறுத்தாமல் தொடர்ந்தார். இதற்கிடையே வானொலியைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த நூற்றுக் கணக்கானோர் தவறு நடந்தது பற்றி வானொலி நிலையத்தைத் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு விசாரிக்கத் தொடங்கினர். அந்தச் சொற்கள் செய்தியோடு தொடர்புடையதாக இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்ட மக்களில் பலர் செய்தி வாசிப்பாளர் குடித்திருந்ததாகக் குற்றம் சாட்டினர். மருத்துவர் உடனே அழைக்கப்பட்டார். பரிசோதித்த மருத்துவர் நோயாளி பதட்டமான மனநிலையில் இருந்ததாகத் தெரிவித்தார். செய்தி வாசிக்கையில் திடீரெனக் கடும் தலைவலியால் துன்புற்றதாகவும் அதன்பின் என்ன நடந்ததெனத் தனக்கு ஏதும் தெரியாதெனவும் செய்தி வாசிப்பவர் தெரிவித்தார்.

வெகுதூர இடைவெளியில் ஒருவருக்கொருவர் விலகி இருக்கும் இருவர் தங்களுக்குள் தொடர்புகொள்ளக் கண்ணுக்குத் தெரியும் எந்த இணைப்பும் இல்லாத நிலையில், டெலிபதி மூலமாக ஒருவரின் எண்ணங்களை மற்றவருக்குக் கடத்த முடியுமெனில் இத்தகைய தொடர்பு பிரபஞ்சத்தின் அதிபதியிடமிருந்து வருவதை நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாது என்று ஏன் கருதவேண்டும்? ஒருநாள் இறந்து போக வேண்டிய மனிதர்களே இத்தகைய டெலிபதி திறன் கொண்டிருப்பார்கள் எனில் கண்களுக்குப் புலனாகும் ஊடகம் எதுவும் இல்லாமல் இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே தொடர்பை உருவாக்க முடியும் என்பதையும் திரிபுகளோ விடுபடல்களோ இல்லாத முழுமையான சிந்தனையை ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவருக்குக் கடத்த முடியும் என்பதையும் நாம் புரிந்துகொள்வதில் சிரமம் எதுவும் இல்லை. மதச் சொல்லாடலில் இத்தகைய தொடர்புக்கான சரியான சொல் 'இறைவெளிப்பாடு' என்பதாகும். அடிப்படையில் இறை வெளிப்பாடு என்பதும் ஒருவகைப் பிரபஞ்ச டெலிபதியாகும்.

புலம்பெயரும் பறவைகளின் பழக்க வழக்கத்தை இதற்கான சான்றாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். இவை நல்வாழ்க்கையையும் ஏராளமான உணவுப் பொருட்களையும் தேடி நன்கு வகுக்கப்பட்ட பாதையிலேயே பறந்து செல்கின்றன. பருவநிலை மாறும்போது

புறப்பட்ட இடத்திற்கே திரும்புகின்றன. ஒரு பயணத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன்னர் செல்லும்பாதை, சேருமிடம் ஆகியவை குறித்த தகவல்கள், வழிகாட்டுதல் முதலியவை மனிதனுக்குத் தேவைப்படுகின்றன. பறவைகளோ மிக விரைவாகப் பறந்து இலக்கு தவறாமல் சேருமிடத்தை அடைகின்றன. வெகுதூரம் நீண்டு பறந்து கிடக்கும் கடல் ஆறுகள் முதலிய நீர்நிலைகளைக் கூடுமானவரை தவிர்க்க நிலப்பகுதிக்கு மேலேயே தங்களின் ஆகாயப் பயணம் அதிக நேரம் இருக்கும்படி பாதையை அமைத்துக் கொள்கின்றன. இந்தப் பயணத்திற்காக அவை தகவல் சேகரிப்பதில்லை; பகிர்வதுமில்லை. மனிதனைப் போல ஆராய்ச்சி எதனையும் மேற்கொள்வதுமில்லை; தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதுமில்லை. தேனீயின் வாழ்க்கை திட்டமிட்ட ஒழுங்குடன் இருப்பதற்கு இறைவன் அருளிய குர்ஆன் வசனம் உள்ளது. அது போல, பறவைகளுக்கும் மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட புற ஆதாரத்திலிருந்து வழிகாட்டுதல் இருக்கும் என்பதாக நாம் அனுமானித்துக் கொள்ளலாம் .

நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வரலாற்றுத் தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சிந்தனைகளைப் பயனுள்ள முறையில் பகிர்ந்துகொள்ளப் பல நிறுவனங்கள் வழிவகை செய்து வருகின்றன. இந்த வரலாற்றுத் தகவல்களோ, இத்தகைய நிறுவனங்களுடனான

தொடர்போ மனிதனுக்குக் கிடைக்காதிருந்தால் அவனால் எதையும் சாதித்திருக்க முடியாது. எடுத்துக்காட்டாக 1492-இல் இந்தியாவைக் கண்டுபிடிக்கும் நம்பிக்கையில் கொலம்பஸ் மேற்கு நோக்கி கடற்பயணம் மேற்கொண்டார். உலகம் உருண்டை என்ற சிந்தனையின் தாக்கம் அப்போது அவரிடம் இருந்தது. இல்லையெனில் அவர் பயணம் செய்திருப்பது சந்தேகம்தான். அரபுப் புவியியலாளரும் அறிவியலாளருமான அல்இத்ரீஸி (1100-1165) புவியியல் குறித்த இடைக்கால வரலாற்றுப் புத்தகத்தை எழுதியவராவார். இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அவரது புத்தகங்கள் பூமி உருண்டை என்பது பற்றிய சிந்தனையைப் பரவலாக அறியச் செய்தது. கொலம்பஸின் அனுபவங்களால் அவருக்குப்பின் கடற்பயணம் மேற்கொண்டோரின் துறைசார் அறிவு விரிவடைந்தது. இவ்விதம் தொடர்ச்சியான கல்வி அறிவு புவியியல் அறிவியலுடன் சேர்ந்து இன்றைய மேம்பட்ட நிலையை அடைந்துள்ளது. மிகப் பெரிய சமுத்திரத்தின் ஒரு கரையிலிருந்து மற்றொன்றுக்குத் தன்னம்பிக்கையுடன் ஒரு கப்பல் தலைவன் கடற்பயணம் மேற்கொள்கிறார். அல்லது ஒரு விமான ஓட்டி பல கண்டங்களின் குறுக்கே விமானத்தைச் சிறப்பாகச் செலுத்துகிறார். இதற்கு நூறாண்டுக் கால அனுபவங்களின் தொகுப்பிற்கு நாம் நன்றி கூற வேண்டியவர்களாவோம்.

இவ்விதம் அறிவைப் பெறுவதற்கான ஆதாரமோ அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் வழி வகைகளோ பறவைகளுக்கு இல்லை. மனிதர்களைப் போலப் பறவைகள் சிந்தனையைப் பகிர்வதில்லை. எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு வழிகாட்டும் விதமாகத் தமது அனுபவங்களைச் சேகரித்து புத்தக வடிவில் எழுதி வைக்கவும் அவற்றால் முடியாது. இருந்த போதிலும் மனிதர்களைப் போலத் தொலை தூரப் பயணங்கள் மேற்கொள்கின்றன ஆனால் அவர்களை விடவும் குறைவான முயற்சிகளுடன். விண்வெளியில் ஒரு ராக்கெட்டின் துல்லியத்துடன் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு அவை பறந்து செல்கின்றன.

குளிர் மிகுந்த ருசிய ஐரோப்பா நாடுகளிலிருந்து ஆப்பிரிக்கா ஐரோப்பா ஆகிய வெப்பமிகுந்த பகுதிகளுக்குச் செல்லும் பறவைகளின் பயணம் குறித்த விவரங்களை வரைபடத்தில் காணலாம். மிக நீண்ட தூர இந்தப் பயணத்தில் கேஸ்பியன் (Caspian) கடல், கருங்கடல், மத்திய தரைக்கடல் என மூன்று கடல்களையும்

அவை கடக்கின்றன. ஏதாவது திசையில் தாறுமாறாகச் செல்லாமல் கடலுக்கு மேல் மிகக் குறைவான தூரமே பறக்கும் விதமாக குறிப்பிட்ட ஓர் பாதையில் பறந்து, தங்களின் இலக்கை அடைகின்றன. உணவிற்காகவும் ஓய்விற்காகவும் அவ்வப்போது கீழே இறங்க வேண்டியதிருப்பதால் கடலுக்கு மேல் முடிந்தவரை மிகக் குறைவான நேரமே அவை பறக்கின்றன. வரைபடத்தில் வலதுபுறத்திலிருந்து இடப்பக்கமாகப் பார்க்கவும். ஐரோப்பாவிலிருந்து முதலில் வரும் பறவைவைக் கூட்டம் காஸ்பியனுக்கு வந்ததும் அங்கே வளைந்து இரு குழுக்களாய்ப் பிரிகின்றன. ஒரு குழு கேரீகோரம் (Karakoram) வழியே செல்ல, மற்றொன்று காக்கஸை (Caucasus) ஒட்டிப்பறந்து செல்கின்றன. இரண்டு குழுக்களும் ஆசியா வந்திறங்கிய பின் தங்களின் சேருமிடத்தை அடைகின்றன. கருங்கடலுக்கு வந்து சேரும் பறவைகளும் இதே வழிமுறையையே பின்பற்றுகின்றன. அங்கேயும் இரு குழுக்களாகப் பிரியும் இந்தப் பறவைகளில் ஒரு குழு மேற்குக் கடற்கரையை ஒட்டியும் மற்றொன்று கிழக்கு நோக்கியும் பயணிக்கின்றன. மூன்றாவது பறவைக் கூட்டம் பஸ்கேரியா வரை வெகுதூரம் சென்று துருக்கியை நோக்கித் திரும்பி பாலஸ்தீனக் கடற்கரை, லெபனான், சிரியா வழியே பறந்து சூயெஸ் கால்வாயை அடைகிறது. அங்கிருந்து எகிப்திற்குள் சென்று பின்னர் ஆப்பிரிக்கா நோக்கிச் செல்கிறது. நான்காவது பறவைக் கூட்டம் கிரீஸின் கடலோரம் பரவியிருக்கும் மிக நீண்ட பல நிலமுனைகளின் உதவியுடன் தெற்கே பயணிக்கின்றன. மத்தியத் தரைக் கடலைக் கடக்கையில் கிரீஸ் மற்றும் கிரேட் (Crete) தீவில் இறங்குகின்றன. கடலுக்கு மேல் பறக்கும் நேரம் மிகக் குறைவாக இருப்பதன் காரணத்தால் பறவைகள் இந்தப் பாதையில் செல்கின்றன. ஐந்தாவது பறவைக் கூட்டம் இத்தாலியை நோக்கித் திரும்பி பின்னர் சிசிலி எனத் தெற்கே நீண்ட தூரம் சென்று ஆப்பிரிக்காவின் வடக்குக் கரையோரத்தைச் சேர்வதற்காகக் கடலின் நீண்ட குறுகிய பகுதியைக் கடந்து செல்கிறது. ஆறாவது பறவைக் கூட்டமோ பிரான்சை நோக்கிப் பயணித்து பின்னர் ஸ்பெயின் என ஜிப்ரால்டர் கால்வாயைக் கடக்கிறது. அங்கே ஐபீரியத் தீபகற்பத்தின் நிலப் பகுதியையும் ஸ்பெயின் போர்ச்சுகல் ஆகிய நாடுகள் இந்தத் தீபகற்பத்தை ஆக்கிரமித்துள்ளன. ஆப்பிரிக்க கடற்கரையும் பத்து மைல் தூர இடைவெளியில் உள்ளது. அங்கிருந்து அவை மேற்கு ஆப்பிரிக்காவை அடைகின்றன.

பறக்கும் விதத்தைப் பொறுத்தவரை பறவைகள் அசாதாரணத்தன்மை கொண்டுள்ளன. “ஆகக் குறைவான சக்தியைப் பயன்படுத்தி மிக நீண்ட தூரங்களை விரைவாகப் பறந்து செல்வதற்கான ஆற்றல் அவைகளுக்கு உண்டு” என ஒரு பறவையியலாளர் குறிப்பிடுகிறார். (2)

மனித மனதை விடவும் பறவைகளின் மனம் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளது. பல்வேறு அறிவியல் துறைகளின் உதவியைப் பெறுவதற்கான வழியும் அவைகளுக்கு இல்லை. பரிணாம வளர்ச்சியின் படிப்படியான இயங்கு முறையிலேயே அவை தமது திறனைப் பெற்றிருக்கின்றன என்பதற்கும் ஆதாரமில்லை. இந்தப் புதிரை எவ்விதம் விளக்குவது? முழுமையான பரிசோதனைக்குப் பிறகு கீழ்க்கண்ட இரு அனுமானங்களுக்கு வரலாம். முதலாவது: ஐரோப்பா, ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா முதலிய கண்டங்களின் நிலப்பகுதிகள், சமுத்திரங்கள் ஆகியவை பற்றிய முழுமையான புவியியல் அறிவைப் பறவைகள் கொண்டிருக்க வேண்டும். இது வெறும் ஊகம்தான். அறிவியல் ஆராய்ச்சியால் கிடைக்கப் பெற்ற ஆதாரம் அல்ல. இரண்டாவதாக: கண்களுக்குப் புலப்படாத ஏதோ தொலையியக்கிக் கட்டுப்பாட்டுக் கருவி ஒன்று புவியியல் பற்றிய வழிகாட்டுதல்களை பறவைகளுக்குத் தொடர்ந்து வழங்கியவாறிருக்க வேண்டும் ஆளில்லா விண்கலத்திற்கு கணினி மூலமாக வழிகாட்டுதல் வழங்கப்படுவதைப் போல.

இரண்டாவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஊகம் உண்மைக்கு அணுகமானது. இதனை மதம் முன்வைக்கும் வெளிப்பாட்டுக் கருத்தாக்கத்தின் மூலம் முழுவதுமாக விளங்கிக்கொள்ள முடியும். அதாவது செய்ய வேண்டியவை செய்யக் கூடாதவை பற்றிக் கண்களுக்குப் புலனாகாத விதத்தில் மனிதனுக்கு இறைவன் வழிகாட்டியவாறு இருக்கிறான் என இது பொருள்படும். இறைவனின் வழிகாட்டுதல்கள் வெளிப்பாடுகளாக (இறைத்தூதுவர்கள் மூலம்) அருளப்பட்ட காலத்தில் இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே கண்ணுக்குப் புலனாகும் விதத்தில் தொடர்பு இருந்ததில்லை. எனவே பெரும்பாலானோர் இறைவெளிப்பாடு நிகழ்ந்தது என்பதை ஏற்க மறுத்தனர். பிற உயிரினங்களின் வாழ்வைக் குறிப்பாகப் புலம்பெயர் பறவைகளின் வாழ்வைக் கருத்தில் கொள்வோமானால் இறைவன் பறவைகளுக்கு வழிகாட்டுகிறான் என்பதும் அது இறை வெளிப்பாடுகளின் தன்மையைக் கொண்டது என்பதும் தெளிவாகும்.

ஏதோவொரு வகைப் புற வழிகாட்டுதல்கள் கிடைப்பதாலேயே பறவைகள் இவ்விதம் பறக்கின்றன என்பதைத் தவிர உண்மையான விளக்கம் வேறேதும் இருக்க முடியாது. அறிவியல் ரீதியாகவும் பறவைகளிடையே இதற்கான காரணங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனவே பறவைகளின் பயணத்திசை, காலம் குறித்த புதிரான உணர்விற்கு, புறக்காரணங்களையே சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். கண்களுக்குப் புலனாகாத விதத்தில் இறைவன் தனக்கு வழிகாட்டுவதாக இறைத்தூதர் உறுதியாகக் கூறியது இது போன்ற அசாதாரணமான ஒன்றுதான். இவ்விதமாக வழிகாட்டப்படுவது இன்றைய உலகில் விநோதமாக இருக்க முடியாது. இதற்கான பல எடுத்துக்காட்டுக்கள் இங்கே உள்ளன. வஞ்சிரம், கிழங்கான், விலாங்கு ஆகிய மீன்கள் குஞ்சு பொரிக்கத் தாம் பிறந்த இடத்திற்கே திரும்புகின்றன. இதற்காகப் பாதி உலகைக் கடக்கின்றன. கண்களுக்குப் புலனாகாத வழிகாட்டுதலின் காரணமாகவே இது நிகழ்கிறது. இது போன்ற எண்ணற்ற எடுத்துக்காட்டுகள் இந்த உலகில் இருப்பதால் இந்த வழிகாட்டுதல் ஒன்றும் விநோதமல்ல.

இறைவெளிப்பாடு சாத்தியம் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டதும் அடுத்ததாக நிறுவப்பட வேண்டிய முக்கிய விசயம் உள்ளது. அதாவது இறைவன் தனது செய்தியை உலக மக்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்காகக் குறிப்பிட்ட மனிதர்களைத் தேர்வு செய்கிறானா? அவர்கள் மூலமாகவே தனது செய்தியைத் தெரிவிப்பதற்கான தேவை இறைவனுக்கு உள்ளதா? என்பதுதான் அது. இறைத் தூதர்கள் கொண்டு வரும் செய்தியான உண்மையே இதுவே மனிதனின் மிகப்பெரும் தேவையாகவும் தேடலாகவும் காலாகாலமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் உதவியில்லாமல் அதனைக் கண்டறிய முடியாது என்பதை மனிதன் உணர்ந்தே இருக்கிறான். பிரபஞ்சம் என்பதென்ன? நமது வாழ்வு எவ்விதம் தொடங்கிற்று? வாழ்வின் முடிவு என்னவாக இருக்கும்? என்னும் இவற்றைப் புரிந்து கொள்ளும் தேடல் அவனிடம் எப்போதும் உள்ளது. நன்மை தீமையின் உண்மைத் தன்மை என்ன என்பதையும் மனித இனத்தை எவ்விதம் கட்டுப்படுத்தலாம் என்பதையும் மனிதன் விளங்கிக்கொள்ள விழைகிறான். தனது வாழ்வை ஒழுங்காக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை மனிதன் அறிய வேண்டியது அவசியமாகும். இதனால் மனித உறவுகளின் அனைத்து அம்சங்களும் உரிய அங்கீகாரம் தரப்பட்டு சமமான வளர்ச்சியை மனிதன் எய்த முடியும்.

தொன்று தொட்டு இருந்துவரும் இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கான விடையைத் தேடும் மனித முயற்சிகள் யாவும் தோல்வியிலேயே இதுவரை முடிந்திருக்கின்றன. உலகாயதம் பற்றிய விரிவான அறிவை மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே நம்மால் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்திருக்கிறது. பெற்ற அறிவின் கிளைகளும் உடல் உடைமை பொருள் ஆகியவை தொடர்பான தன்மைகளையே தொடர்ந்து விரித்துரைத்தவாறுள்ளன. மானுட அறிவியலில் மிகச் சிறந்த அறிஞர்களின் நீண்டகால முயற்சிகளும் மிக அடிப்படையான உண்மைகள் பற்றி எந்த முடிவிற்கும் வரமுடியவில்லை. இறைவனின் உதவியும் வழிகாட்டுதலும் அவசியம் என்பதற்கு இதைக்காட்டிலும் பெரிய சான்று என்ன இருக்கமுடியும்? அவன் வழிகாட்டுதல் இல்லாமல் எப்படி வாழவேண்டும் என்பது குறித்த அடிப்படை விதிகளை முடிவு செய்ய முடியாது; மதத்தின் உட்பொருளை விளங்கிக்கொள்ள முடியாது; அறுதியான உண்மையை ஒருபோதும் கண்டடைய முடியாது.

திர்க்கப்படாத பெரிய புதிராகவே வாழ்க்கை இன்னும் இருக்கிறது என்பதை நவீன மனிதன் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறான். எனினும் அந்தப் புதிரை அவிழ்க்கும் நாள் நிச்சயம் வருமென்ற நம்பிக்கை அவனுக்கு உண்டு. மானுட அறிவியலின் சிறந்த அறிஞர்கள் மெய்ம்மையை இன்னும் கண்டறிய முடியவில்லை. தங்களின் கனவுலகில் திக்குத் தெரியாமல் அவர்கள் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அறிவியலாலும் தொழில் நுட்பத்தாலும் வளர்ந்துள்ள தற்போதைய சூழல் வாழும் மனிதனுக்குப் பொருந்தி வரவில்லை என்பதே இதற்குக் காரணம். இதனால் தெய்வீக அகத்தூண்டுதலை அவனிடம் கடத்த முடியாத நிலை உள்ளது. சடப்பொருள் தொடர்பான விசயங்களே அறிவியலின் அக்கறையாகும். அதில் பெரும் முன்னேற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. ஆனால் வாழும் மனிதனைப் பற்றிய அறிவோ வளர்ச்சியடையாத ஆரம்ப நிலையிலேயே இன்னும் உள்ளது. நோபல் விருது பெற்ற பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த டாக்டர் அலெக்செஸ் காரெல் இவ்விதம் குறிப்பிடுகிறார்:

பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் கொள்கைகளும் மார்க்ஸ் லெனின் ஆகியோரின் தொலைநோக்குப் பார்வைகளும் கோட்பாட்டு ரீதியான மனிதர்களுக்கே பொருந்தக் கூடியவை. மனித உறவுகள் பற்றிய விதிகள் அறியப்படாதவையாகவே இன்னுமுள்ளன.

சமூகவியலும் பொருளாதாரமும் அனுமானங்கள்தாம்
அதாவது போலி அறிவியல் (3)

நவீன காலத்தில் அறிவியல் மிகவும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. ஆனால் மனிதனின் குழப்பங்கள் தீர இது உதவவில்லை. Limitations of Science என்றநூலில் JWN சாலெவன் குறிப்பிடுவதாவது, அறிவியலால் முழுமையாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட முடியாத நிகழ்முறையிலேயே பிரபஞ்சம் இன்னும் உள்ளது. அறிவுலகச் சிந்தனை வரலாற்றில் இது பெரும் புதிராகும். இயற்கை குறித்த இன்றைய நமது அறிவு முந்தைய யுகங்களைக் காட்டிலும் வளமானது. எங்குத் திரும்பினும் தெளிவின்மையும் முரண்பாடுகளுமே நிறைந்துள்ள காரணத்தால் இயற்கை பற்றிய நமது அறிவும் போதாது.

வாழ்வின் ரகசியத்தைக் கண்டுபிடிப்பிதற்கான உலகாயத அறிவியலின் முயற்சிகள் பரிதாபகரமான தோல்வியிலேயே முடிந்திருக்கின்றன. மனிதனால் அந்த உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது என்ற எண்ணம் சங்கடம் தருவதாக உள்ளது. இவ்விதம் வாழ்வின் உண்மை அறியப்படாததாக இருக்கையில் தனிமனிதனாகவும் சமுதாயமாகவும் நிறைவுடன் செயல்படுவது எவ்விதம்? உண்மையை அறிந்துகொள்ள நம்முடைய நல்லுணர்வு நாடுகிறது. மனிதனின் மிகச் சிறந்த பகுதியான உயர் அறிவுக்கும் உண்மையை அறிந்துகொள்ளும் நிரந்தரமான பேராவல் உண்டு. எனினும் வாழ்வின் முழு அமைப்புமே வேகமாகச் சீர்கேடடைந்து வரும் நிலையில் உண்மையை அறியாமல் முன்னேற்றம் சாத்தியமில்லை. எனினும் இந்த மிகப்பெரும் புதிரைத் தீர்ப்பதற்கான வழியேதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வழிகாண்பதே மனித குலத்திற்கான உடனடித் தேவையாகும். ஆனால் நாமே நமது சொந்த முயற்சியால் மட்டுமே இதில் வெற்றி பெற முடியாது. இந்தச் சூழ்நிலையே இறைவெளிப்பாட்டிற்கான தேவை மனிதனுக்கு மிக அவசியமானது என்பதற்கான சான்றாகும்.

வாழ்வின் உண்மை குறித்த அறிவு இன்றியமையாதது. ஆனால் அந்த அறிவும் கண்டறிய முடியாததாகவே இருந்து வருகிறது. மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட புற உதவி ஒன்றினாலேயே அந்த அறிவு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. இறைவெளிப்பாடு சாத்தியம்தான் என்பதையும் அது அவசியமானது என்பதையும் ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு,

தான் இறைத்தூதர் என உரிமை கோரும் ஒருவர் உண்மையில் இறைச்செய்தியைப் பெற்றுக் கொண்டவர்தாமா என்பது உறுதி செய்யப்படவேண்டும். எண்ணற்ற இறைத்தூதர்கள் இந்தப் பூமியில் இறைவனால் படைக்கப்பட்டார்கள் என்பதில் நமக்கு நம்பிக்கை உண்டு. தான் இறுதியான இறைத்தூதர் என முஹம்மது உரிமை கோருவது பற்றி இந்தப் பகுதியில் விவாதிக்கலாம். இறைத் தூதர்களின் நீண்ட வரிசையில் இறுதியாக வந்தவர் முஹம்மது. தமக்கு முன்பு வந்த உண்மையான இறைத்தூதர்கள் யாரையும் அவர் மறுக்கவில்லை. மாறாக அவர்கள் இறைத்தூதர்கள்தாம் என்பதில் நம்பிக்கைகொண்டு அதனை வலியுறுத்திக் கூறவும் செய்தார். இந்தத் தலைமுறைக்கு மட்டுமல்ல. எதிர்காலத் தலைமுறையினர் அனைவருக்கும் அவரே இறைத் தூதராவார். மனித குலத்தின் விடுதலையோ, விமோசனமோ, மீளா நரகமோ அவர் இறைத்தூதர் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதையும் அல்லது மறுப்பதையுமே முழுவதும் சார்ந்திருக்கிறது. இதனை நடைமுறை உண்மையெனக் கொள்ளலாம்.

கிபி 570 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 29ஆம் நாள் அதிகாலையில் மக்காவில் முகம்மது பிறந்தார். தமது நாற்பதாவது வயதில், முதிர்ச்சிபெற்ற நிலையில், தன்னை இறுதித் தூதராக இறைவன் தேர்ந்தெடுத்துள்ளான்; அவனது செய்தி தனக்கு அருளப்பட்டுள்ளது; மனிதகுலம் முழுமைக்கும் இந்தச் செய்தியைத் தெரிவிக்கும் கடமையை இறைவன் தன்னிடம் ஒப்படைத்துள்ளான்; யார் அவனைப் பணிந்தனரோ அவர்களுக்கு நற்கூலி வழங்கப்படும்; பணியாதோர் அழிவிற்குள்ளாவர் எனும் செய்தியை அவர் மக்களுக்குத் தெரிவித்தார்.

இந்த இறைச்செய்தி இறைத்தூதரின் காலத்தில் எவ்விதம் இருந்ததோ அதே செறிவுடன் இன்றும் பொருத்தமுடையதாக உள்ளது. இறை அழைப்பினால் அவர் முன்வைக்கும் வேண்டுகோள் முழுக் கவனத்தையும் நம்மிடம் வேண்டி நிற்கிறது. இந்த இறை அழைப்பு பொய் எனில் அதனை நாம் மறுக்கலாம்; உண்மையெனில் அதனை முழுமனதுடன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நவீன சிந்தனையின்படி ஒரு கருத்து அறிவியல் உண்மையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டுமெனில் அனுமானம், ஆழ்ந்து

கவனித்தல், உறுதி செய்தல் என மூன்று நிலைகளை அது கடக்கவேண்டும். முதலில் ஒரு கருத்து அல்லது அனுமானம் மனதில் உருவாகிறது. பின்னர் அது ஆழ்ந்த கவனத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகிறது. இதன் முடிவு சரி என உறுதி செய்யப்பட்ட பிறகு அறிவியல் உண்மையாக அந்த அனுமானம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

இந்த அமைப்பின்படி, தான் இறைத்தூதர் என்ற முஹம்மது அவர்களின் கூற்று 'அனுமானமாக' நம்முன் உள்ளது. அதனை ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும். முடிவு உறுதி செய்யப்படுமானால் அதனை உண்மை என ஏற்றுக்கொண்டேயாக வேண்டும்.

தான் இறைத்தூதர் என்பதை 'அனுமானமாக' முஹம்மது முன்வைக்கிறார். இது சரியா என்பதை உறுதிசெய்ய ஆழ்ந்து கவனிக்கவேண்டும். அவர் உண்மையில் இறைவனின் தூதர்தாமா என்பதைத் தீர்மானிக்க வெளிப்படையாகத் தெரியும் அறிகுறிகள் யாவை? இதுபோன்ற இறைத்தூதரின் ஆளுமையில் இருக்கும் பண்புகள் என்னென்ன? இறைத்தூதராக இருக்கும்போதுதான் இந்தப் பண்புகள் விளக்கப்படமுடியுமா? இவ்விதம் தன்னை இறைத் தூதரெனக் கூறும் ஒருவரிடம் கட்டாயம் இரு பண்புகள் இருந்தாக வேண்டும்.

முதலில் முழுமையான ஒரு லட்சிய மனிதராக அவர் இருக்கவேண்டும். இறைவழியில் வாழ வேண்டும் என மக்களிடம் வெளிப்படுத்த வேண்டிய நோக்கம் இறைத்தூதரான இவருக்கு உண்டு என்பதால் ஒட்டுமொத்த மனித குலத்திலிருந்தும் தேர்வு செய்யப்பட்ட இவருக்கும் இறைவனுக்கும் இடையேயான தொடர்பு தனிச் சிறப்புடையதாக இருக்கவேண்டும். அனைத்து மக்களின் வாழ்க்கையும் இதனால் சீர்திருத்தப்படும். மனித இனத்தின் மிக உயர்வான மானுடராக அவர் இருக்கவேண்டும். லட்சியப் பண்புகள் ஒவ்வொன்றின் மனித உருவாக அவர் திகழ வேண்டும். அவரது வாழ்க்கை இந்த லட்சியங்களைக் கொண்டிருந்தால் அதுவே அவர் இறைத்தூதர் என்பதற்கான சான்றாகும். தாம் இறுதித்தூதர் என அவர் உறுதியாகக் கூறுவது ஆதாரமற்றதெனில் அவர் போதிக்கும் லட்சியங்கள் அவர் ஆளுமையில் முழுமையாக இராது. அப்போது ஒட்டுமொத்த மனித குலத்திற்கும் தலைசிறந்த மனிதராக அவர் தனித்து நிற்க முடியாது.

இரண்டாவதாக, அவர் வெளிப்படுத்தும் செய்தியும் அதிலுள்ள உண்மைகளும் பிரபஞ்சத்தின் அதிபதியிடமிருந்து பெற்றதாக இருக்கவேண்டும் சாமானிய மனிதனிடமிருந்து அல்ல.

முதலாவது அளவுகோலைப் பொறுத்தவரை முஹம்மது அசாதாரண ஆளுமை கொண்டவர் என்பதற்கு வரலாறு சாட்சியாகும். ஒரு சிலர் இதற்கு மாறாகப் பிடிவாதத்துடன் ஏதேதோ பேசி வருகின்றனர். உண்மைத் தகவல்களைப் பாரபட்சமின்றி ஆய்வு செய்யும் ஒருவர் இறைத்தூதரின் வாழ்வு தார்மீக நெறிகளின் அடிப்படையில் ஓர் முன்மாதிரியாகும் என்பதை நிச்சயம் ஏற்றுக்கொள்வார். முஹம்மது அவர்களை அவரது நாற்பதாம் வயதில் இறைத்தூதராக இறைவன் தேர்வு செய்தான். அதற்கு முன் அவரது வாழ்க்கை உயர்ந்த நெறிமுறைகள் கொண்டதாக இருந்தது. அதனால் அவர் உண்மையாளர்; நம்பிக்கைக்குரியவர் (சாதிக், அல்அமீன்) என மக்களால் அழைக்கப்பட்டார். ஆழ்ந்த சிந்தனை வயப்பட்டவராகவும் ஒரு பொய்கூடச் சொல்லாத நேர்மையான மனிதராகவும் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் அவரைக் கருதினர். இறைவனால் இறைத்தூதராகத் தேர்வு செய்யப்படுவதற்கு ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் கஃபாவின் அடித்தளம் வெள்ளத்தால் தகர்ந்து அதன் சுவர்களில் கீறல் விழுந்தது. அதனால் மக்காவிலுள்ள குரைஷிகள் கஃபாவை மீண்டும் கட்டி எழுப்பத் தீர்மானித்தனர். அது தொடர்பான வேலை தொடங்கிற்று. சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டன. தரையிலிருந்து சுவர்கள் மேலெழ புனிதக் கருப்புக்கல்லைக் கிழக்குச் சுவரில் பதிக்க வேண்டிய நேரம் வந்தது. புனிதக் கல்லை வைக்கும் கவரவத்தை யாருக்கு அளிப்பது என்பதில் கருத்து வேறுபாடு எழுந்தது. ஏறத்தாழ அவர்களிடையே போர் ஏற்படும் அளவு போட்டி முனைப்பாக இருந்தது. இந்த நிலையிலேயே நான்கைந்து நாட்கள் கடந்தன. “நாளைக் காலை கஃபாவின் வாயிலை முதலில் கடந்து செல்பவர் யாரோ அவரே சர்ச்சையைத் தீர்த்துவைக்கும் நடுவர்” என அபு உமய்யாவின் மகனான முகீரா அல்மக்கும் (Mughirah al Makhzum) மக்காவாசிகளுக்குக் கூற அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. கஃபாவின் வாயிலை முதலில் கடந்து சென்றவர் முஹம்மது அவர்கள் ஆவார். முஹம்மதைக் கண்டதும் மக்கள் “அதோ அல்அமீன் (நம்பிக்கைக்குரியவர்) அவரது தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்படுவோம்” என்றனர்.

இறைத்தூதராகத் தேர்வு செய்யப்படுவதற்கு முன் சக மனிதர்களுடனான முஹம்மதுவின் 40 ஆண்டுகால வாழ்க்கை திறந்த புத்தகமாக இருந்தது. மிக உயர்ந்த தார்மீகப் பண்பிற்காகவும் மிகச் சிறந்த குணத்திற்காகவும் அவர் நற்பெயர் பெற்றிருந்தார். இந்த 40 வருடங்களில் ஒரு முறைகூட அவர் விமர்சிக்கப்படவோ தாக்கப்படவோ இல்லை. வரலாற்றில் இவர் போன்ற ஒருவரைக் காண்பது அரிது.

இறைச்செய்தி அருளப்பெற்ற முதல் அனுபவம் ஹிரா மலைக் குகையில் நிகழ்ந்தது. அதுவரை அவர் அனுபவித்திராத அதிர்ச்சியூட்டும் அனுபவம் அது. அச்சத்தில் நடுங்கியும் பயத்தால் திகைத்தும் வீடு திரும்பிய அவர் தனது மனைவி கதீஜாவிடம் நடந்ததைக் கூறினார். பயப்பட வேண்டாமென அவரை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்ட கதீஜா அவரிடம் “இறைவன் மீது ஆணையாக அவன் உங்களைக் கைவிடமாட்டான். நீங்கள் உண்மையே கூறுகிறீர்கள். நீங்கள்; வறியவர்களுக்கு உதவுகிறீர்கள். வலுவழிந்தவர்களைத் துன்பத்திலிருந்து மீட்கிறீர்கள்; உறவினரிடையே அன்பு காட்டுகிறீர்கள்; நீங்கள் நேர்மையானவர்; நம்பிக்கைக்குரியவர்; தீமைக்கும் நன்மையே செய்பவர். மக்களுக்கு உரியதை அவர்களுக்கே தருகிறீர்கள்” என்று கூறினார்.

தன் பெரியப்பா அபூ தாலிபிடம் இஸ்லாத்தின் செய்தியை முஹம்மது அவர்கள் தெரிவித்தார். “என் தந்தையின் மதத்தைக் கைவிட முடியாது” என அவர் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவரது மகன் அலீயே, முஹம்மது அவர்களால் ஈர்க்கப்பட்டபோது அபூதாலிபின் எதிர்வினை சுவராசியமானது. “நல்லது மகனே! நன்மையைத் தவிர வேறு எதற்கும் அவர் (முஹம்மது) உன்னை அழைக்கமாட்டார். எனவே நீ அவருடன் சேர்ந்து கொள்ளலாம்” என அபூதாலிப் கூறியதாக Ideal Prophet என்ற நூலில் காஜா கமாலுத்தீன் (Khwaja Kamaluddin) பதிவு செய்கிறார். (பக்கம் 211)

சஃபா மலைக் குன்றிற்கருகே கூடுமாறு இறைத்தூதர் தம் மக்களை முதன் முதலாய் அழைத்தார். அனைவரும் வந்தனர். அவர்களிடம் “என்னைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் ‘உண்மை தவிர வேறு எதுவும் உங்களிடம் இல்லை’ என ஒரே குரலில் கூறினர். இறைத்தூதராகும்

முன்பே அவர் வாழ்க்கை மேன்மை மிக்கதாக இருந்தது. இறைத்தூதராக ஆகும் முன்னர் இவ்விதம் பிறரால் மதிக்கப்படும் விதமாக வாழ்ந்த இது போன்ற ஒரு மனிதருக்கு இணையாக வரலாற்றில் ஒருவரையும் காணமுடியாது. கவிஞர், தத்துவவியலாளர், சிந்தனையாளர், எழுத்தாளர் என யாருமே இவ்விதம் இல்லை.

தாம் இறைத்தூதர் என்பதை முஹம்மது அறிவித்தபோது அவரது நற்குணங்களை நன்கறிந்த மக்காவாசிகள் பொய்யன், மோசடியாளன் என அவரை நிராகரிக்கவில்லை. ஏனெனில் அதுவரை அவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கைக்கு அது நேரெதிரானதாகும். மிகைப்படுத்தப்பட்ட கவிதை வடிவம் எனவும் மனநோய் அல்லது சூனியத்தின் விளைவு எனவும் அவருடைய இறைச்செய்தியை அவர்கள் கருதினர். தீய ஆவி அவரைப் பீடித்துள்ளதாகச் சிலர் கூறினர். இவ்விதம் அவரது எதிரிகள் சலசலத்த போதிலும் அவரது தனிப்பட்ட நேர்மை, உண்மை, நாணயம் ஆகிய குணங்களின் மீது அவதூறு எதையும் அவர்கள் கூறவில்லை. அவருடைய இறை அழைப்பைக் கடுமையான ஆத்திரத்துடன் நிராகரித்தனர்; அவரது நேரடி எதிரிகளாகவே மாறினர்; சொந்த ஊரைவிட்டு அவரை விரட்டினர். எனினும் நேர்மையானவர், நம்பிக்கைக்குரியவர் என்பதாகவே அவர் பற்றித் தொடர்ந்து கூறிவந்தனர். “மக்காவில் யாரேனும் ஒருவர் ஒரு பொருளைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க வேண்டுமெனில் அதனை இறைத்தூதரிடம் ஒப்படைத்துவிடுவார். அந்த அளவு அவருடைய உண்மை மற்றும் நேர்மையின் மீது ஒவ்வொருவரும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர்” என Life of Prophet (Vol II page 298) என்ற நூலில் இப்னு ஹிஷாம் (Ibn Hisham) இவ்விதம் சான்றளிக்கிறார்.

இறைத்தூதரான 13ஆம் ஆண்டில் எதிரிகள் அவர் வீட்டை முற்றுகையிட்டிருந்தனர். வீட்டை விட்டு வெளியே வந்த கணத்திலேயே அவரைக் கொலை செய்துவிடுவதெனத் திட்டமிட்டிருந்தனர். அவர்கள் அறியாமல் மக்காவைவிட்டு வெளியேற வேண்டியிருந்த அந்தச் சமயத்திலும் தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருட்களை அவற்றின் சொந்தக்காரர்களிடம் திருப்பித் தரும்வரை அந்த இரவு மக்காவிலேயே தங்கும்படி தன் மருமகன் அலீயிடம் முஹம்மது அறிவுறுத்தினார்.

“ஓ குறைஷியரே.. முஹம்மதுவின் இறைச்செய்தி ஒரு தீர்வுக்கும் வரமுடியாத இக்கட்டான சூழ்நிலைக்கு உங்களைத் தள்ளியிருக்கிறது. உங்கள் கண் முன்னாலேயே அவர் வளர்ந்தார். அவர் உண்மையானவர், நேர்மையானவர், நம்பிக்கைக்குரியவர், உங்களின் அன்பிற்குரியவர் என்பதை நீங்கள் நன்கறிவீர்கள். வயதாகி தலைமுடி நரைத்த நிலையில் அவர் உங்களிடம் இறைச்செய்தியை முன்வைத்தார். அதனைக் கேட்ட நீங்கள் ‘இந்த மனிதர் ஒரு மந்திரவாதி, ஒரு கவிஞர், ஒரு பைத்தியம்’ எனக் கூறினீர்கள். இறைவன் மீது ஆணை. நான் அவர் போதனையைக் கேட்டிருக்கிறேன். முஹம்மது மந்திரவாதியல்லர்; கவிஞருமல்லர்; பைத்தியமுமல்லர். ஒரு பேரிடர் உங்களுக்கு வரக் காத்திருக்கிறது” (5) என இறைத்தூதரின் எதிரிகளில் ஒருவரும் குறைஷியர்களில் பக்குவமுள்ளவருமான ‘நதர் இப்னு ஹாரித்’ (Nadhr Ibn Harith) கூறினார்.

‘முஹம்மதே! நீங்கள் ஒரு பொய்யர் எனக் கூறமாட்டேன். ஆனால் நீங்கள் பரப்பும் செய்தி உண்மை அல்ல’ என இறைத்தூதரின் மோசமான எதிரியும் கொலைக்கும் அஞ்சாத கொடியவனுமான அபூஜஹல் கூறினான்.

அரபியருக்கு மட்டுமல்ல ஒட்டுமொத்த மனிதகுலத்திற்கே இறைத்தூதராக அனுப்பப்பட்டவர் முஹம்மது. அதனால் இஸ்லாத்திற்கு வரவேண்டுமென அண்டை நாட்டு மன்னர்களுக்குத் தாமாகவே முன்வந்து கடிதம் எழுதினார். திஹ்யா இப்ன் கலீஃபா அல்கல்பியைத் (Dihyah ibn Khalifah) தேர்வு செய்து தனது சார்பாக ரோமானியப் பேரரசர் ஹெரக்ளியஸிடம் (Heraclius) தூது அனுப்பினார் இறைத்தூதர். ரோமானியப் பேரரசர் ஹெரக்ளியஸ் பாரசீகத்துடனான போரில் வெற்றிபெற்று அப்போதுதான் திரும்பியிருந்தார். பாரசீகர்கள் ஜெருசலத்தை முன்பு ஆக்கிரமித்திருந்த போது அங்கிருந்த சிலுவையை எடுத்துச் சென்றிருந்தனர். புனிதப் பயணமாக ஜெருசலத்திற்கு நடந்து சென்று அந்தச் சிலுவையை அவர்களிடமிருந்து மீட்டுப் பழைய இடத்திலேயே அதனை வைப்பதெனச் செய்திருந்த சபதத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பாரசீகர்களுடன் போரிடவேண்டியிருந்தது. அப்போதுதான் இறைத்தூதரின் தூதுச் செய்தியுடன் ரோமானியப் பேரரசரைச் சந்திக்க திஹ்யா இப்ன் கலீஃபா அல்கல்பி வந்தார். சந்தித்த போது பேரரசர் எந்த வகையிலும் எரிச்சலடையவில்லை.

முஹம்மதுவின் குலத்தைச் சேர்ந்த அரபியர் சிலரைப் பேரரசர் அழைத்து வரச் செய்தார். அந்தச் சமயத்தில் குறைஷி வணிகர்கள் சிலர் (6) சிரியாவுக்குக் கூண்டு வண்டியில் வந்திருந்தனர். அரசவைக்கு அவர்கள் அழைத்து வரப்பட்டனர். இறைத் தூதரெனக் கூறுபவரின் நெருங்கிய உறவினர் யார் எனப் பேரரசர் அவர்களிடம் கேட்டார். 'இறைத்தூதரின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் நான்' என அபூசுஃப்யான் (AbuSufyan) கூறினார். அவர்களிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலின் பகுதி வருமாறு:

ஹெரக்ளியஸ் : இறைத்தூதர் என அறிவிக்கும் முன்னர் அவர் எப்போதாவது பொய் கூறியதுண்டா?

அபூசுஃப்யான் : ஒருபோதும் இல்லை.

ஹெரக்ளியஸ் : அவர் எப்போதாவது தம் வாக்குறுதியை மீறியதுண்டா?

அபூசுஃப்யான் : வாக்குறுதியையோ ஒப்பந்தத்தையோ ஒருபோதும் அவர் மீறியதில்லை.

ஹெரக்ளியஸ் : அவர் ஒருபோதும் பொய் கூறியதில்லை என அனுபவத்தில் அறிந்ததாக நீங்களே கூறுகிறீர்கள். அப்படியானால் இறைவன் விசயத்தில் மிகப்பெரும் பொய்யை இட்டுக்கட்டிக் கூறுவதாக எவ்விதம் கூறமுடியும்?

இந்த உரையாடல் நிகழ்ந்த சமயத்தில் அபூசுஃப்யானே இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கவில்லை. உண்மையில் இறைத்தூதருக்கு எதிராக அவர் ராணுவ நடவடிக்கையை முன்னெடுத்துச் சென்றுகொண்டிருந்தார். பொய் கூறாதவர், வாக்குறுதியை மீறாதவர் என இறைதூதர் பற்றிய உண்மையான குணங்களை ஹெரக்ளியஸிடம் கூற அபூசுஃப்யான் விரும்பவில்லை. ஆனால் சக அரபியர் அருகே இருந்ததால் அவர்கள் தன்னைப் பொய்யன் எனக்கூறி விடுவார்களோ என்ற அச்சத்தில் இறைதூதரின் உண்மையான குணங்களைக் கூறியதாக அபூ சுஃப்யான் பின்னர் ஒப்புக்கொண்டார்.

மனித குலத்தின் முழு வரலாற்றிலும் இவருடன் ஒப்பிடக்கூடிய முரண்பாடு எதையும் காணமுடியவில்லை. அவரைக் கொலை செய்யத் தயாராக இருந்த ஒருவர்கூட இதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

கொடிய எதிரிகள்கூட அவருடைய நற்பண்புகளை அங்கீகரிக்க முடியும் என்பது இறைவனின் தீர்க்கதரிசனம் என்பதற்குப் போதுமான சான்றாகும்.

“எல்லா நன்மையின் மூலமும் உத்வேகமும் உள்ள ஒரு செயல்முறை இருந்தால், உண்மையில் நான் பணிவுடன் கூறத் தொடங்குகின்றேன். சுய தியாகம், நோக்கத்தில் நேர்மை, தன் பணியில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை, அற்புதமான நுண்ணறிவு ஏற்கனவே உள்ள தவறு அல்லது பிழை மற்றும் சிறந்த வழிமுறைகளின் கருத்து மற்றும் பயன்பாடு அவற்றை அகற்றுவதற்காக, உத்வேகத்தின் வெளிப்புற மற்றும் புலப்படுத்தும் அறிகுறிகளுள் நோக்கங்களால் முஹம்மது ஈர்க்கப்பட்டார்” என்று எம். அபுல் ஃபசல், முஹம்மதின் வாழ்க்கை என்கிற நூலில் டி. லீட்னரின் கூற்றை மேற்கோள்காட்டி எழுதுகிறார்.

இறைச்செய்தியை இறைத்தூதர் பரப்புரை செய்யத் தொடங்கியபோது அவரது குறைவி குலக்குழுவைச் சேர்ந்த மக்களே பல்வேறு வழிகளில் அவரைத் துன்புறுத்தலாயினர். ஒருமுறை அவர் போகும் பாதையில் முட்களைப் போட்டிருந்தனர். வேறொரு சமயத்தில் அவர் தொழுது கொண்டிருந்தபோது அருவருப்பான கழிவுப்பொருட்களை அவர் மீது வீசினர். ஒருமுறை கஃபாவில் தொழுது கொண்டிருந்தார். அவரது கொடிய எதிரியான உக்பா இப்னு அபிமுயாத் துணியால் அவர் கழுத்தை இறுக்கிச் சுற்றியதால் அவர் மயங்கி விழுந்தார். இவ்விதமாக மிகக் கொடுமையாக அவரைத் தொடர்ந்து துன்புறுத்திய போதும் தமது உறுதியிலிருந்து அவர் பின்வாங்கவில்லை. அவரையும் அவர் குடும்பத்தாரையும் மக்காவாசிகள் சமூக விலக்கம் செய்தனர். அதனால் மக்காவிற்கு வெளியேயுள்ள மலைப்பகுதியில் கட்டாயமாக அவர் தஞ்சம் புகவேண்டியிருந்தது. அங்கே தனிமையில் இருந்த அவர்கள் உணவு, நீரின்றி அனைத்து வகைத் துன்பங்களையும் அனுபவித்தனர். அந்தச் சமயத்தில் முஹம்மதிடமிருந்தும் அவர் குடும்பத்தினரிடமிருந்தும் உணவுப் பொருள் உள்ளிட்ட எந்தப் பொருளையும் விற்கவோ வாங்கவோ யாரும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. காட்டுப் புதர்களின் இலைகளே அவர்களுக்கு உணவாயின. ஒருநாள் காய்ந்த துண்டுத் தோலை அவர்களில் ஒருவர் கண்டார். அதனை எடுத்துக் கழுவித் தீயில் வாட்டிய பிறகு நீருடன் அதனைத் தின்றார். இவ்விதமான

கடும் துன்பங்களுடன் சமூக விலக்கம் மூன்று ஆண்டுகள் நீடித்தன.

மக்காவாசிகளின் இதயமற்ற இது போன்ற கொடுஞ் செயல்பாடுகளுக்கு மத்தியில் (சமூக விலக்கம் இறுதியாக நீக்கப்பட்ட பிறகு) மக்காவிலிருந்து மூன்று மைல் தொலைவிலிருந்த தாயிஃப் நகர் மீது இறைத்தூதர் கவனம் செலுத்தினார். அங்குள்ள தாயிஃப் குலத்தினரை இஸ்லாத்திற்கு அழைக்கவும் அவர்களின் ஆதரவைப் பெறவும் தீர்மானித்தார்.

தாயிஃப் நகர மக்கள் அவரது இறைச் செய்தியைச் செவிமடுக்க மறுத்தனர். அவரையும் அவர் போதனைகளையும் எடுத்த எடுப்பிலேயே நிராகரித்தனர். “தன் தூதராக இறைவன் ஏன் உங்களைத் தேர்வு செய்ய வேண்டும்? வேறு யாரும் இறைவனின் கண்களுக்குத் தெரியவில்லையா?” எனக் கேட்டு அவரை அவமதித்தனர். பொதுவிடங்களிலும் தெருக்களிலும் கூச்சலிட்டு ஏளனம் செய்யும்படி தெருவோர விஷமிகளைத் தூண்டினார். அவர் மேல் தொடர்ந்து கற்களை வீசியதில் இறைத்தூதரின் செருப்பு ரத்தத்தில் நனைந்தது. சிறிது ஓய்வெடுக்கலாம் எனக் கீழே அமரும் போதெல்லாம் ஊர்மக்கள் அவரை வற்புறுத்தி நடக்கச் செய்தனர். எழுந்து மெதுவாக நடக்கும்போது மீண்டும் கல்லெறிந்தனர். இறைத்தூதர் நடந்து சென்ற மூன்று மைல் தூரமும் இருள் கவியும் வரை அவரைத் துன்புறுத்துவது தொடர்ந்தது. ரத்தம் வடிந்தது; களைத்துச் சேர்ந்தார். எனினும் நடந்தார். இறுதியில் உத்பா இப்னு ரபீயா என்ற மக்காவைச் சேர்ந்த நல்ல மனிதனின் திராட்சைத் தோட்டத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். அங்கேயே தங்கினார்.

“எத்தனையோ துன்பங்களை அனுபவித்து விட்டேன். ஆனால் தாயிஃப் நகரிலிருந்த நாள்தான் மிகக் கொடூரமானது” எனத் தமது மனைவி ஆயிஷாவிடம் முஹம்மது ஒருமுறை கூறினார். பயங்கரமான கொடுமைகளுக்கு மத்தியிலும் இறைச்செய்தியைப் போதிப்பதைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டார். இறுதியாக அவரது சமய போதனை நடவடிக்கைகளை முடிவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமானால் அவரைக் கொலை செய்வது ஒன்றே வழி என அனைத்து அரபுக் குலங்களின் தலைவர்களும் ஒருமனதாக முடிவுக்கு வந்தனர். இதற்காக வெவ்வேறு குலத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களை குறைஷியர் தேர்வு செய்தனர். வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தால் வழிமறித்து

அவரைக் கொலை செய்வது என்ற திட்டத்துடன் இறைத்தூதரின் வீட்டை அவர்கள் முற்றுகையிட்டனர். ஆனால் இறையருளால் இறைத்தூதர் தமது வீட்டிலிருந்து நழுவிப் பாதுகாப்பாக மதீனா வந்தடைந்தார்.

பின்னர் அவர் மீது போர் தொடுப்பதெனக் குறைஷியர் தீர்மானித்தனர். இவ்விதமாக இறைத்தூதர்களையும் அவருடைய தோழர்களையும் பத்தாண்டுக் காலமாகப் போர்களில் ஈடுபடச் செய்தனர். இந்த யுத்தங்களில் இறைத்தூதர் மிகமோசமாகக் காயமடைந்தார். அவரது சில பற்கள் உடைந்தன. அவரது மிகச்சிறந்த போர் வீரர்கள் மாண்டனர். அது மட்டுமல்லாது போர்க்காலத்தின் வேதனை தாங்கொணாத் துன்பம், துயரங்கள் அனைத்தையும் மக்கள் அனுபவித்தனர்.

23 ஆண்டு காலக் கடுமையான சோதனைகள், துன்பங்களுக்குப் பிறகு இறைத்தூதரின் வாழ்வின் இறுதியில் மக்கா கைப்பற்றப்பட்டது. மூர்க்கமாகவும் கடுமையாகவும் அதுவரை இருந்து வந்த எதிரிகள் ஆதரவற்ற நிலையில் அவர் முன் நின்றனர். அவர்களை முழுவதுமாக அழிக்கவேண்டிய தருணம் அது. ஆனால் இறைத்தூதர் முஹம்மதுவின் வழியோ அது அல்ல. இதுபோன்ற சூழ்நிலையில் பிற கீழான மனிதர் என்ன செய்வார் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. அவர்களின் கடந்த காலக்குற்றங்களுக்கு இறைத்தூதர் அப்போது பழிவாங்கவில்லை. அவர்களிடம் சாதாரணமாகக் கேட்டார். 'ஓ குறைஷியர்களே உங்களை எவ்விதம் நடத்துவேனென நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?' என்றார். அதற்கு அவர்கள் 'நீங்கள் எங்களின் மேன்மை மிக்க சகோதரர்; மேன்மை மிக்க சகோதரரின் மகன்' என்றனர். அதற்கு இறைத்தூதர் 'அனைவரும் விடுவிக்கப்பட்டு விட்டீர்கள். நீங்கள் போகலாம்' என்று கூறினார். E.W. லேன் (Lane) எழுதிய Selection from Quran என்ற நூலுக்கு முன்னுரை எழுதிய ஸ்டேன்லி லேன் பூல் Stanley Lane-Poole இறைத்தூதரின் சுயக்கட்டுப்பாட்டை இவ்விதம் விவரிக்கிறார்:

இயல்பான எவரும் தமது ரத்த தாகத்தை வெளிப்படுத்தும் நேரம் அது. கொடுமைப்படுத்திய பழைய எதிரிகள் இறைத்தூதரின் காலடியில் நிற்கின்றனர். அவர்களை மிதித்துச் சித்திரவதை செய்து பழிதீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இல்லையா? அதோ அந்த மனிதரின் சுயரூபம் வெளிப்படப்போகிறது.

திகிலடைந்து ஐயோ வெட்கம் என அவமானத்தில் கத்திக் கூச்சலிட எதிரிகள் தயாராக இருந்தனர். “ஆனால் என்ன இது? ஒன்றுமே நடக்கவில்லை! தெருக்களில் குருதி வழிந்தோடவில்லை; ஈவிரக்கமின்றிப் படுகொலை செய்யப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கானோரின் சடலங்கள் எங்கே?” உண்மைகள் நம்புவதற்குக் கடினமானவை. எதிரிகளைப் போரில் தோற்கடித்து மிகப்பெரும் வெற்றி கண்ட அதே நாள்தான் முஹம்மது தம்மைத்தாமே வெற்றி கொண்ட மகத்தான நாளும். ஆண்டாண்டுகளாய்த் தமக்குத் துன்பமிழைத்தும், கொடூரமாய் இகழ்ந்தும் ஒதுக்கியும் வந்த குறைஷியரைப் பெருந்தன்மையுடன் மன்னித்தார். மக்க மாநகர் மக்கள் அனைவருக்கும் பொது மன்னிப்பு வழங்கினார். தனது கடுமையான எதிரிகளை வென்று அவர்களின் நகரில் நுழைந்தபோது நீதிமன்றத்தால் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட நான்கு குற்றவாளிக் குறைஷியர் மட்டுமே மன்னிக்கப்படாதவர் பட்டியலில் இருந்தனர். முஹம்மதுவை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு ராணுவமும் அமைதியாகவும் சமாதானமாகவும் நகருக்குள் சென்றது. எந்த வீடும் கொள்ளையிடப்படவில்லை. ஒரு பெண்ணும் அவமதிக்கப்படவில்லை.

வரலாற்றுக்கு முந்தையக் காலக்கட்டத்தில் இதுபோன்ற உயர்நடத்தைக்கான எடுத்துக்காட்டு புராணக் கதைகளின் வடிவத்தில் இருந்திருக்கலாம். அந்த நிலையிலும் அவை நம்பமுடியாத கட்டுக்கதைகளாகவே கருதப்பட்டிருக்கும். இறைத்தூதரின் பெருந்தன்மைக்கு ஈடானவர் வரலாற்றில் ஒருவருமில்லை. பத்ர் யுத்தத்தின் போர்க்கைதிகள் நடத்தப்பட்டவிதம் பற்றி Sir William Muir பதிவு செய்துள்ள விபரங்களும் இறைத்தூதரின் பெருந்தன்மைக்கு மற்றுமோர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

முஹம்மதுவின் கட்டளைப்படி மக்கா நகரின் குடிமக்களும் வீடு வைத்திருந்த பிற அகதிகளும் பத்ர் யுத்தத்தில் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டோரை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களைக் கருணையுடன் நடத்தினர். பின்நாட்களில் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டோர், ‘மதீனா நகர் மக்களுக்கு அருள் உண்டாகட்டும். அவர்களோ நடந்து வந்தனர். ஆனால் எங்களை ஒட்டகத்தின் மீது வரச்செய்தனர். கோதுமையும் ரொட்டியும் எங்களுக்கு உணவாகத் தந்தனர். அவை குறைவாக

இருந்தபோது பேரிச்சம் பழங்களைச் சாப்பிட்டே அவர்கள் திருப்தியடைந்தனர்!’

முஹம்மது வாழ்வு முழுவதும் தமது நோக்கத்தில் உண்மையாக இருந்தார். சுயநலமில்லாதவராக இருந்தார். முஹம்மதுவிற்கு இணையாக வரலாற்றில் ஒருவரும் இருந்ததில்லை.

இறைத்தூதராகும் முன்னர் வெற்றிகரமான வணிகராக அவர் இருந்தார். செல்வந்தரான கதீஜா என்னும் விதவையை மணமுடித்தார். இறைப்பணி மேற்கொள்ளும் பொறுப்பு அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பிறகு வணிகத்தைக் கைவிட்டார். இறைச்செய்தியைப் பரப்புவதற்கும் தாங்கொணாக் கொடுமைகளையும் துன்பங்களையும் சந்தித்த காலத்திலும் கதீஜாவின் செல்வத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். வாழ்க்கைக்கு மிக அவசியமான உணவுக்கும் நீருக்கும் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. அவரைப் பின்பற்றியோர் இவை ஏதுமின்றியே வாழப் பழகிக்கொண்டனர்.

வளம்மிக்க வாழ்க்கைக்கான ஏராளமான வாய்ப்புகள் அவருக்கு இருந்தன. எனினும் இறைப்பணிக்காக அனைத்து விதத் துன்பங்களையும் இழப்புக்களையும் ஏற்றுக்கொண்டார். மக்காவில் இருந்தபோது குறைஷியர் தங்களின் சார்பாக உக்பாவை (Uqba) இறைத்தூதரிடம் அனுப்பினார். அவர் இறைத்தூதரிடம் ‘நீங்கள் எனது நண்பரின் மகன். உங்கள் இறைப்பணியின் நோக்கம் செல்வம் ஈட்டுவதெனில் அதனைப் பெற்றுத்தந்து உங்களை எங்கள் எஜமானராக்குவோம். நீங்கள் இல்லாமல் எதுவும் செய்யமாட்டோம். உங்களை ஜின் (சாத்தான்) பீடித்திருக்குமேயானால் மிகச்சிறந்த மருத்துவர்களை அழைத்து வந்து நீங்கள் குணமாகும் வரை தங்கத்தையும் செல்வத்தையும் செலவழிப்போம்’ என்றார். இறைத்தூதர் அதற்கு ‘அவ்வளவுதானா?’ என்று கேட்டார். ‘ஆம்’ என்றார் உக்பா. அதற்கு ‘சரி’ . இப்போது நான் சொல்வதைக் கவனியுங்கள்’ என்று கூறிய இறைத்தூதர் குர்ஆனிலிருந்து சில வசனங்களை ஓதினார். (7)

மாநிலத்தின் ஆட்சியாளராக இறைத்தூதர் மதீனாவில் இருந்தார். விசுவாசமான தோழர் குழு அவருக்கு இருந்தது. அவர்களைப் போன்றவர்களை மனித குல வரலாற்றில் காண்பதரிது. ஆனால் இறைத்தூதர், வாழ்வின் இறுதித் தருணம் வரை தினசரி

வாழ்க்கையில் மிகப் பணிவுடன் இருந்தார் என்பதைப் பல சம்பவங்கள் உணர்த்துகின்றன.

இறைத்தூதரின் அணுக்கமான தோழர் உமர் ஒருநாள் இறைத்தூதரைக் காண அவர் வீட்டிற்குச் சென்றார். அதுபற்றி அவர் இவ்விதம் விவரிக்கிறார். ‘அறைக்குள் நுழைந்த போது இறைத்தூதர் பேரிச்ச இலைப்பாயில் சட்டையில்லாமல் படுத்திருந்தார். பாயின் தடங்கள் அவர் முதுகில் தெரிந்தன. அந்தப் பாயைத் தவிர அங்கிருந்தவை: மூன்று தோல்கள், மூலையில் கொஞ்சம் மரப்பட்டைகள், சிறிதளவு பார்லி. இவற்றைக் கண்டதும் அழுகையை என்னால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. ‘ஏன் அழுகிறீர்கள்?’ என இறைத்தூதர் என்னிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு நான் ‘ரோமானிய, பாரசீகச் சக்கரவர்த்திகளெல்லாம் உலக சுகம் அனைத்தையும் அனுபவிக்கின்றனர். இறைத்தூதராகிய தாங்களோ இவ்வளவு துன்பப்படுகிறீர்கள்’ என்றேன். இதனைக் கேட்டதும் எழுந்து உட்கார்ந்த இறைத்தூதர் ‘நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்? அவர்களுக்கு இந்த உலகமும். நமக்கு மறுமையும் கிடைப்பதை நீங்கள் விரும்பவில்லையா?’ என்றார்கள்.

இறைத்தூதர் வீட்டுச் சமயலறையில் மாதக்கணக்கில் அடுப்பு எரியாது. இறைத்தூதரின் தோழரான உர்வா (Urwah) இவ்வளவு குறைவான உணவுப் பொருளுடன் எவ்விதம் உயிர் வாழ முடிகிறதென இறைத்தூதரின் மனைவியரைக் கேட்டார். பேரிச்சம் பழங்களும் நீருமே எங்கள் உணவாகும் என அவர்கள் கூறினர். சில சமயம் அன்சாரிகள் (புதிதாக இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட மதீனாவாசிகள்) கொஞ்சம் பால் கொடுத்தனுப்புவர். மூன்று நாட்களுக்குப் போதுமான கோதுமை இறைத்தூதர் வீட்டில் அரிதாகவே இருக்கும். இறுதியாக இவ்வலகைவிட்டுப் பிரிந்தபோது பொருள் உடைமை என அவரது நிலைமை ஒன்றும் பெரிதாக இல்லை.

அதிகாரம் அனைத்தும் அவரிடம் இருந்தபோதும் இதே நிலையில்தான் அவர் வாழ்ந்தார். தனது குடும்பத்திற்கென அவர் எதனையும் விட்டுச் செல்லவில்லை. உயிலும் எழுதி வைக்கவில்லை. அவர்விட்டுச் சென்றதெல்லாம் “இறைத்தூதர்களாகிய எங்களுக்கு வாரிசுகள் இல்லை. எதையாவது நாங்கள் விட்டுச் சென்றிருப்போமெனில் அதனைத் தர்மம் செய்து விடவேண்டும்.”

என்ற எளிய செய்தியைத்தான். உலகின் மாபெரும் சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவியவரின் வார்த்தைகள் இவை. இதனைக் கூறுகையில் ஆசியாவும் ஆப்பிரிக்காவும் அந்த சாம்ராஜ்யத்துடன் விரைவிலேயே இணைக்கப்பட இருந்ததையும் ஐரோப்பிய எல்லைகளைத் தாண்டியும் அது விரிவுபடுத்தப்பட இருப்பதையும் இறைத்தூதர் அறிந்தே இருந்தார்.

துணுக்குக் காட்சியாக மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அவரது வார்த்தைகளும், நேர்மை, சுயநல மறுப்பு ஆகிய பண்புகளும் அற்பமான விதிவிலக்குகளைத் தள்ளிவிட முடியாது. இந்தக் குணங்கள் அனைத்தும் வாழ்நாள் முழுவதும் அவரிடமிருந்தன. இத்தகைய அபூர்வ மனிதரை இறைவனின் தூதராக நாம் ஏற்றுக் கொள்வதில் வியப்பேதும் இருக்க முடியாது. மாறாக அவரை அவ்விதமாக ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதுதான் வியப்பிற்குரியது. இறைத்தூதராக அவரை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் அவரது அதிசய ஆளுமைக்கு விளக்கம் கிடைக்கிறது. அவரை இறைத்தூதராக ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தால் அவரது வியத்தகு பண்புகளின் பிறப்பிடம் எது என்பதற்கான விடை கிடைக்காமல் விட்டுவிடப்படுவோம். குறிப்பாக வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட்ட மனிதர்கள் அனைவரிலும் அவர் தனித்தன்மை வாய்ந்தவர் என்பதை அறிந்த பின்பும். Bosworth Smith-இன் கீழ்க்கண்ட வார்த்தைகள் நிதர்சனத்தின் அங்கீகாரமாகவும் அவர் இறைத்தூதர் என நம்பிக்கை கொள்ளும்படி மனித குலத்திற்கு விடுக்கும் அழைப்பாகவும் உள்ளன. “அவரது நேர்மைக்கு இதற்கும் மேலான சான்று தேவையா? தன் வாழ்வின் இறுதி வரை அவர் தனக்கெனக் கேட்டது ஒன்றே ஒன்றுதான். அதாவது இறைச்செய்தியை மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கும் தூதுவர் என்ற பெயரையே. மிக உயர்வான தத்துவமும் உண்மைக் கிறிஸ்துவமும் அவர் இறைவனின் தூதர் என்பதை ஒரு நாள் ஏற்றுக்கொள்ளும் என நம்புகிறேன்.” (8)

குறிப்புகள்

1. Man the Unknown, p. 242.
2. Encyclopaedia Britannica, Vol. 12, p. 179.
3. Man the Unknown, p. 37.
4. The oldest known biography of the Prophet Muhammad.

5. Seerat Ibn Hisham.
6. The Arabian tribe from which the Prophet Muhammad, may peace be upon him, had descended, and of which his grandfather was chief. This tribe occupied a very prominent place on account of its strength and importance amongst the tribes of Arabia.
7. Seerat ibn Hisham, vol. 1. p.314.
8. Bosworth Smith, Mohammad and Mohammadanism, p.340.

குர்ஆனின் அறைகூவல்

‘மக்களை இறைநம்பிக்கை கொள்ளச் செய்வதற்காக அவர்களுக்கு அகத்தூண்டலும் ஊக்கமும் தர வேண்டியிருந்தது. அதற்கு இறைத்தூதர்கள் அனைவருக்கும் அதிசயங்கள் நிகழ்த்தும் ஆற்றல் வழங்கப்பட்டது. எனக்கு வழங்கப்பெற்ற அதிசயம் திருக்குர்ஆனாகும்’

இவ்விதம் இறைத்தூதர் கூறியது இஸ்லாத்தின் முதல் நூற்றாண்டில் ‘புகாரி’யால் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இறைத்தூதரின் இந்த வார்த்தைகள் நமது தேடலுக்கான சரியான பாதையைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. இறைவனின் வார்த்தைகளே குர்ஆன். தனக்கு எவ்விதம் அருளப்பட்டதோ அப்படியே அதனை இறைத்தூதர் மக்களிடம் தெரிவித்தார். இது ஒன்றே அவர் உண்மையான இறைத்தூதர் என்பதற்கான உறுதியான சான்றாகும்.

இறைவனின் வார்த்தைகளே குர்ஆன். அதில் உள்ள பல சிறப்புத் தன்மைகள் இதனை நிரூபிக்கும். அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கே காணலாம்.

குர்ஆனைப் பயிலும் மாணவனிடம் உடனடியாகத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் முதல் விசயம், 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அருளப்பட்ட குர்ஆனுக்கு இணையான ஒரு புத்தகத்தையோ ஓர் அத்தியாயத்தையோ உருவாக்க முடியுமா என்ற குர்ஆனின் அறைகூவல்தான்.

நாம் எமது அடியாருக்கு அருளிய (இவ்)வேதத்தின்மீது நீங்கள் ஐயம் கொண்டால்- நீங்கள் உண்மையாளர்களாயின் - இதைப் போன்ற ஓர் அத்தியாயத்தையேனும் கொண்டுவாருங்கள். அல்லாஹ் அல்லாத உங்கள் உதவியாளர்களையும் (துணைக்கு) அழைத்துக் கொள்ளுங்கள். (1)

குர்ஆனின் இந்த அறைகூவல் இதுநாள் வரை எதிர் கொள்ளப்படவில்லை. குர்ஆனை எழுதிய ஆசிரியர் மனிதன்தான் இறைவன் அல்ல என்று கூறுவோர் கீழ்க்காணும் விசயத்தைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். தன்னைத் திமிர் பிடித்தவன் என்றோ பாவலா காட்டுபவன் என்றோ ஏளனம் செய்வர் என்ற அச்சத்தினால் ஒருநாள் இறந்து போகவேண்டிய ஒரு சாதாரண மனிதன் இதுபோல் அறைகூவல் விடுவதில்லை. குர்ஆனோ அது விடுக்கும் அறைகூவலோ மனிதரிடமிருந்து பிறந்ததல்ல. மனிதனால் உருவாக்கப்படும் எந்த ஆக்கமும் முழுமையானது அல்ல. அதில் புதிதாகச் சேர்த்துக்கொள்ள முடியும்; திருத்தங்கள் மேற்கொள்ள முடியும். இவ்விதம் மனித ஆக்கங்களின் தரம் முயன்று பெறக்கூடியதே. எனினும் குர்ஆன் அறுதியானது; அதைப்போல் இன்னொன்றை உருவாக்க முடியாது. இந்த விதத்தில் அது தனித்துவமானது என்பது நிரூபணமான உண்மையாகும்.

இந்த அறைகூவலைச் சந்திக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதில் முதலில் வந்தவர் இறைத்தூதரின் சமகாலத்தைச் சேர்ந்தவரும் அப்போதைய புகழ்பெற்ற கவிஞர் வரிசையில் கடைசியில் வருபவருமான லபீத் இப்னு ரபீயா (Labid Ibn Rabiah) ஆவார். ஒரு முறை உக்காஸில் (Ukaz) நிகழ்ந்த புகழ்பெற்ற வருடாந்திர உற்சவத்தில் அவர் ஒரு கவிதை பாடினார். அற்புதமான அந்தக் கவிதையால் ஈர்க்கப்பட்ட அங்கே கூடியிருந்த பிற கவிஞர்கள் அவர் காலில் விழுந்தனர். அந்த அளவு கவிபாடும் சொல்வளமும் ஆற்றலும் அவருக்கு இருந்தது. ஆண்டுதோறும் நிகழும் இந்தக் கவிதை வாசிப்பு விழாவில் சிறந்த கவிதைகள் எழுதிய கவிஞர்களைக் கவுரவிக்கும் விதமாக அவர்களின் கவிதைகள் அடங்கிய காகிதத்தைக் கஃபா சுவரில் தொங்க விடுவதுண்டு. இதனால் ஆண்டு முழுவதும் மக்கள் இந்தக் கவிதைகளை வாசிக்க முடிந்தது. இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய காலக்கட்டத்தில் இந்த வழக்கம் இருந்தது.

இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னர் குர்ஆனின் அறைகூவலுக்குப் பதிலாக லபீத் ஒரு கவிதை எழுதினார். அனைவரும் அறியும் விதமாக அந்தக் கவிதை கஃபா நுழைவாசலில் தொங்க விடப்பட்டது. சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு முஸ்லிம் ஒருவர் குர்ஆனின் சில வசனங்கள் அடங்கிய காகிதத்தை லபீத் எழுதிய கவிதையின் அருகே தொங்கவிட்டார். மறுநாள் அதனை வாசித்த லபீத் மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட ஓர் மனம்தான் இதனை உருவாக்கியிருக்க முடியும் என வெளிப்படையாக அறிவித்து சந்தடியின்றி இஸ்லாத்தைத் தழுவினார். புகழ்பெற்ற அரபுக் கவிஞரான அவர் குர்ஆனின் மிகச் சிறந்த இலக்கிய நயத்தால் ஆழமாக ஈர்க்கப்பட்டு இனிக் கவிதை எழுதுவதையே விட்டுவிடுவதென்ற முடிவுக்கு வந்தார். கவிதை எழுதுவதை ஏன் நிறுத்தி விட்டீர்கள் என அவரிடம் கேட்கப்பட்ட போது, 'என்ன? குர்ஆனுக்குப் பிறகு நான் கவிதை பாடுவதா?' எனப் பதிலளித்தார். ஒருமுறை இரண்டாவது கலீஃபாவான உமர் ஒரு கவிதை பாடுமாறு அவரைக் கேட்க 'உயர்ந்த கவிதை ஆக்கமான குர்ஆனை இறைவன் எனக்குத் தந்திருக்கும் போது கவிதை பாடும் தகுதி எனக்கில்லை' என்று கூறினார்.

பாரசீகத்தில் பிறந்த இப்னு அல்முகஃபீபா (Ibn al muqaffa இறப்பு கி.பி. 727) மிகப்பெரும் கல்வியாளரும் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளருமாவார். அவரது கதையோ இன்னும் வினோதமானது. பெரும்பான்மை மக்களிடம் பரவலான தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய குர்ஆனின் அறைகூவலை எதிர்கொள்ளுமாறு இறைநம்பிக்கையற்ற சிலரால் அவர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். அசாதாரணமான மேதையான அவர் ஒரு வருடத்தில் அதுபோன்ற ஆக்கத்தைத் தன்னால் உருவாக்க முடியுமென நம்பிக்கையுடன் உறுதியாகக் கூறினார். கவனம் சிதறாமல் முழு மனதுடன் கவிதை எழுதுவதற்கு தினசரி வாழ்வில் தனது தேவைகள் அனைத்தையும் கவனித்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டார். ஆறு மாதங்கள் கடந்தன. வேலை எந்த அளவு முடிந்திருக்கிறது என்பதை அறியும் ஆவலில் அவரைக் காணச் சிலர் சென்றபோது, கையில் எழுதுகோலுடன் வெற்றுத்தாளை வெறித்தவாறு அமர்ந்திருந்தார். அவரைச் சுற்றிலும் கணக்கற்ற துண்டுக் காகிதங்கள் சிதறிக் கிடந்தன. கற்றறிந்த திறமைமிக்க மாபெரும் எழுத்தாளரான அவர் குர்ஆனைப் போல ஒரு நூலை எழுதத் தன்னாலான சீரிய முயற்சியை மேற்கொண்டார். ஆனால் அதில் பரிதாபகரமாகத் தோல்வியுற்றார். முழு ஆறு

மாதகாலம் எழுத முயன்றும் குர்ஆனின் மேதமைக்குச் சமமாகத் தன்னால் ஒருவரியும் எழுத முடியவைல்லை என்பதை சங்கடத்துடன் ஒப்புக்கொண்டார். நம்பிக்கையற்ற நிலையில் குற்ற உணர்வுடன் தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட வேலையைக் கைவிட்டார். 'குர்ஆன் தலைசிறந்த இலக்கியம் என்ற முஹம்மதுவின் பெருமிதத்திற்கு ஆதாரமில்லாமலில்லை.' என்பதைக் காட்டுவதற்காக His life and Doctrines (page143) என்ற நூலில் கீழ்த்திசை மொழிப் புலமையாளரான வோலஸ்டன் (Wollaston) இந்தச் சம்பவத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்.

குர்ஆன் விடுத்த அறைகூவல், விடை காணாமலேயே இன்னுமுள்ளது. அதற்கு இணையான ஒரு நூலை ஒருவராலும் இன்னும் படைக்க முடியாத நிலையிலேயே நூற்றாண்டுகள் கடந்துவிட்டன. இறைவனிடமிருந்தே திருக்குர்ஆன் தோன்றியது என்பதை அதன் தனித்தன்மையே உறுதியாக நிரூபிக்கிறது. பாரபட்சமின்றி சிந்திக்கும் திறன் கொண்ட ஒருவன் இதனை உண்மை என ஏற்றுக்கொள்வான். சொல்வன்மையிலும் ஆற்றொழுக்கான நடையிலும் தங்களுக்கு நிகரானவர்கள் சமகாலத்தில் இல்லை என்ற எண்ணம் அரபியர்களுக்கு உண்டு. அரபியர் அல்லாதோரை ஊமைகள் என அழைக்கும்ளவு தங்கள் சொல்லாட்சித் திறனில் பெருமிதம் கொள்பவர்களான அவர்களே குர்ஆனின் மிகச் சிறந்த தன்மைகளுக்கு முன் தலைவணங்கியே ஆகவேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். திருக்குர்ஆனின் அதிசயத்தன்மை அத்தகையது.

வருவதுரைக்கும் குர்ஆன்

எதிர்காலம் பற்றிய குர்ஆனின் முன்னறிவிப்புகள் வியக்கத்தக்க விதத்தில் காலப்போக்கில் உண்மையாயின என்பது திருக்குர்ஆனின் தெய்வீகத் தன்மையை நிரூபிக்கும் மற்றொரு காரணியாகும். தங்களின் மற்றும் பிறரின் எதிர்காலத்தை முன்னரே கணித்துக் கூறியிருக்கும் பல புத்திசாலிகளையும் முன்னேறும் லட்சியத்தில் பேரார்வம் கொண்டோரையும் வரலாற்றில் கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அவர்களின் கணிப்புகள் உண்மை எனக் காலம் மிக அரிதாகவே நிரூபித்திருக்கிறது. சாதகமான சூழ்நிலைகள், அசாத்தியத் திறமை, நண்பர்கள் ஆதரவாளர்கள், ஆரம்ப வெற்றிகள் முதலிய அனைத்துமோ அல்லது அவற்றில் ஒன்று இருந்தாலோ குறிக்கோளை நிச்சயம் அடைந்து விடலாம் எனச் சிலர் மக்களிடம்

கூறி ஏமாற்றி வருகின்றனர். இவர்கள் தீர்க்கதரிசனமாய் முன்னரே கணித்துக் கூறுவதில் ஈடுபட்டுத் தாங்கள் ஏதோ வெற்றியின் உச்சம் தொட விதிக்கப்பட்டிருப்பதாக நினைக்கின்றனர். ஆனால் இவர்களின் கணிப்பை வரலாறு ஏறத்தாழப் பொய்யாக்கியிருக்கிறது. மாறாக முழுக்கவும் சாதகமற்ற, நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாத கடினமான சூழ்நிலைகளிலும் குர்ஆனின் கணிப்புகள் மீண்டும் மீண்டும் உண்மையாகியுள்ளன. மனித அறிவியலால் இதற்கான விளக்கம் எதனையும் தர முடியவில்லை. அனுபவத்தின் மூலம் மனிதன் இதனை ஒருபோதும் விளங்கிக்கொள்ளவும் முடியாது. மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றினால் இவை நிகழ்கின்றன என்பதே இதற்கான பகுத்தறிவுள்ள காரணமாகும்.

தனது காலத்தில் மாபெரும் தளபதியாக விளங்கியவன் நெப்பொலியன் போனபார்ட். போர்களில் வென்று நாடுகளைக் கைப்பற்றுவதில் புகழ்பெற்ற மாமன்னர்களான சீசரையும் அலெக்சாண்டரையும் விஞ்சிவிடும் அறிகுறிகள் நெப்போலியனின் ஆரம்பகால வெற்றிகளில் தென்பட்டன. தன் தலைவிதிக்குத் தானே எஜமானன் என்ற எண்ணத்தை நெப்போலியனின் அசாதாரணமான வெற்றிகள் அவனுக்குத் தந்திருக்கக்கூடும். இது இயல்பே. தனது மிக நெருங்கிய ஆலோசகர்களிடமும் கலந்தாலோசிப்பதை நிறுத்திவிடுமளவு அதீத நம்பிக்கை கொண்டவனானான். முழு உலகையும் வெல்வதே தனது வாழ்வின் விதி என நம்பினான். ஆனால் அவனது முழு வாழ்வின் தொழிலான போர் செய்தல் எவ்விதம் முடிந்தது? எதிரிகளை முற்றாக அழித்தொழிக்கும் நோக்கத்துடன் 12 ஜூன் 1815 அன்று பெரும் படையுடன் புறப்பட்டான். ஆறே நாட்களில் நெப்போலியனும் அவன் படையும் வாட்டர்லூவில் நடந்த யுத்தத்தில் படுதோல்வியடைந்தனர். நெப்போலியனுக்கு எதிராக இங்கிலாந்து, ஹாலந்து, ஜெர்மானியப் படைகளை முன்நின்று வழிநடத்தியவர் கோமகன் வெல்லிங்டன். நெப்போலியனின் நம்பிக்கைகளும் பேரார்வமும் தகர்ந்தன. சிம்மாசனத்தைத் துறந்து அமெரிக்காவிற்குத் தப்பியோடி அங்குத் தஞ்சமடைய முயன்றான். ஆனால் துறைமுகத்திலேயே பகைவர் படையின் காவல் வீரர்களால் சிறைபிடிக்கப்பட்டு ஒரு பிரிட்டிஷ் கப்பலில் ஏறிப் பயணம் செல்லக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டான். பின்னர் தெற்கு அட்லாண்டிக்கிலுள்ள செயின்ட் ஹெலினா (St. Helena) தீவிற்குக்

கொண்டு செல்லப்பட்டான். அங்கேயே தனிமையில் மனங்கசந்து வாடி விரக்தியடைந்து இறுதி மூச்சுவிட்டான். (5 மே 1821)

எதிர்காலம் குறித்த மனிதனின் கணிப்புகள் அபாயகரமானவை என்பதற்கு மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு 1848இல் வெளியிடப்பட்ட கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையாகும். கம்யூனிசப் புரட்சி நடக்கும் முதல் நாடு ஜெர்மெனி எனத் தீர்க்கதரிசனமாக அந்த அறிக்கை கூறியது. ஆனால் 138 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் இன்னும் நிஜமாகவில்லை. சிவப்பு ஜனநாயகம் (red democracy) பாரிசில் வெகு சீக்கிரமே வரவிருப்பதாக 1849 மே மாதம் கார்ல் மார்க்ஸ் எழுதினார். ஒரு நூற்றாண்டுக் கடந்த பின்பும் அங்கு சிவப்பு ஜனநாயகம் இன்னும் மலரவில்லை.

ராபர்ட் மால்தூஸ் (1766-1834) என்ற இங்கிலாந்து நாட்டின் பொருளாதார வல்லுநர் An Essay on the Principle of Population as it affects the Future Improvement of Society என்ற நூலில் மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் என்ற கோட்பாட்டை 1798 இல் முன்வைத்தார். 'கட்டுப்படுத்தப்படாத மக்கள் தொகை, வடிவியல் வீதத்தில் அதிகரிக்கிறது என்பதும் உணவுப் பொருட்களின் வளர்ச்சி எண்கணித வீதத்தில் அதிகரிக்கிறது' என்பதும் அந்தக் கோட்பாட்டின் சாரமாகும்.

மக்கள் தொகைப் பெருக்கமும் உணவுப்பொருட்களின் வளர்ச்சியும் சரிசமமாக இராது என்பது இயற்கையே. வடிவியல் வளர்ச்சி வீதத்தில் (1,2,4,8,16,32 என்னும் முறையில்) மக்கள் தொகை வளர்கிறது; ஆனால் உணவுப் பொருட்களின் வளர்ச்சியோ 1,2,3,4,5,6,7,8 என எண் கணித வீதத்தில் வளர்கிறது. இவ்விதம் உணவு வளர்ச்சி, மக்கள் தொகை வளர்ச்சி வேகத்தை எட்ட முடியாது. மனித குலத்தின் பிறப்பு வீதத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதே இதற்கான ஒரே தீர்வு என்றார் மால்தூஸ். குறிப்பிட்ட வரம்பிற்கு மேல் மக்கள் தொகை பெருக அனுமதிக்கக் கூடாது. உணவு மற்றும் வாழ்வாதாரப் பொருட்களின் இருப்பைக் காட்டிலும் மக்கள் தொகை அதிகமானால் அது எண்ணற்ற மக்கள் பட்டினியால் மடியும் நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும் என்பது அவரது வாதம்.

மால்தூஸின் புத்தகம் மனித சிந்தனையின் மீது வலுவான தாக்கத்தை ஏற்படுத்திற்று. எழுத்தாளர்களிடமும்

சிந்தனையாளர்களிடமும் மால்தூஸ் கோட்பாட்டிற்குக் கணிசமான ஆதரவு இருந்தது. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டங்கள் அமல்படுத்தப்பட்டன. எனினும் மால்தூஸின் கணிப்பு தவறு என சமீபத்திய ஆராய்ச்சியாளர்கள் முடிவுக்கு வந்துள்ளனர். இது தொடர்பாக குவின்டையர் (Gwynne Dyer) தனது ஆராய்ச்சியின் சாரத்தை இந்துஸ்தான் டைம்ஸ் (புதுதில்லி) பத்திரிகையில் (28 டிசம்பர் 1984) கட்டுரையாக எழுதியுள்ளார். 'Malthus: The false Prophet' என்னும் தலைப்பில் அது வெளிவந்துள்ளது.

மால்தூஸ் இறந்து 150 ஆண்டுகளாகிவிட்டன. அவரது அச்சமுட்டும் கணிப்பு இன்னும் நிஜமாகவில்லை. அவர் எதிர்பார்த்தபடியே மக்கள் தொகை வடிவியல் வளர்வீத முறையில் இரட்டிப்பாகி, இவ்விதம் இரட்டிப்பான மக்கள் தொகை மீண்டும் இரட்டிப்பாகியுள்ளது. போர்களும் பேரிடர்களும் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தை மிகக் குறைந்த அளவே கட்டுப்படுத்தியுள்ளன. மால்தூஸ் எழுதிய போதிருந்ததைக் காட்டிலும் மக்கள் தொகை எட்டு மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. ஆனால் உணவு உற்பத்தியோ அதற்கும் மேலாக அதிகரித்துள்ளது. வரலாற்றில் இந்தத் தலைமுறைக்கே சராசரியாக மிகச் சிறப்பாக உணவு கிடைத்துள்ளது.

'பாரம்பரிய விவசாயம்' நடைபெற்ற காலத்தில் மால்தூஸ் பிறந்தார். உற்பத்தியில் மலைக்க வைக்கும் வளர்ச்சியைச் சாத்தியமாக்கிய 'அறிவியல் விவசாய யுகம்' வர இருப்பதை அப்போது அவர் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. மால்தூஸ் இறந்த பிறகான 150 வருடங்களில் பயிர்ச்சாகுபடி முறைகளில் அடிப்படை மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. அதிக விளைச்சல் தரும் பயிர்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. கால்நடைகளிலிருந்து பெறும் பால் உற்பத்தியும், தொடர்பான பொருட்களும் முன்பு எப்போதவிடவும் அதிக அளவு பெருகியுள்ளது. விளைச்சல் நிலத்தை மேலும் வளர்ச்சி பெறச் செய்யும் புதிய முறைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. நவீன இயந்திர சாதனங்களின் உதவியால் பரவலான புதிய நிலப்பகுதிகள் விளைநிலங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. தொழில்நுட்பம் வளர்ந்துள்ள உலக நாடுகளில் விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை 90 சதவீதம் குறைந்துள்ளது. அதேநேரம் விவசாய உற்பத்தி 10 மடங்கு அதிகரித்துள்ளது.

மூன்றாம் உலகைப் பொறுத்தவரை 3 பில்லியன் மக்கள் இந்த வளரும் நாடுகளில் வாழ்கின்றனர். ஆனால் 33 பில்லியன் மக்களுக்குப் போதுமான உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் ஆற்றல் வளத்தை மூன்றாம் உலக நாடுகள் கொண்டுள்ளன. இந்த உற்பத்தி தற்போதிருக்கும் மக்கள் தொகையைக் காட்டிலும் 10 மடங்கு அதிகமாகும். மூன்றாம் உலக நாடுகளில் மக்கள் தொகை தொடர்ந்து அதிகரித்து வருமானால் கிபி 2000-இற்குள் 4 பில்லியனைத் தொட்டுவிடும். அப்போதும் அபாயம் எதுவுமிராது. மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்துடன் அதிக உணவு உற்பத்தியும் இணையாக நிகழும். அதாவது உணவு தேவைப்படும் மக்கள் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் ஒன்றரை மடங்கு அதிக உணவுப் பொருட்கள் கையிருப்பாக இருக்கும். காடுகள் அழிக்கப்படாமலேயே இந்த உணவு உற்பத்தி சாத்தியம். எனவே உணவுத் தட்டுப்பாடு எழும் அபாயம் நிச்சயம் இல்லை. 'மால்தூசின் கணிப்பு தவறானது. பெருகும் மக்கள் தொகை பஞ்சத்திற்கு இட்டுச் செல்லாது' என்று குவின்டையர் தனது அறிக்கையை முடிக்கிறார். 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 'வறுமைக்கு அஞ்சி உங்கள் உங்கள் குழந்தைகளைக் கொன்றுவிடாதீர்கள். அவர்களுக்கும் உங்களுக்கும் நாமே உணவளிக்கிறோம். நிச்சயமாக அவர்களைக் கொல்வது பெரும் குற்றமாகும்' எனத் திருக்குர்ஆன் குறிப்பிட்டுள்ளது. (2)

மக்கள் தொகையும் உணவும் வாழ்வாதாரமும் என்பது பற்றிய மால்தூஸின் புத்தகம் கால, இட எல்லைக்கு உட்பட்ட மனித சிந்தனையாகும். மனித இனம் குறித்த அதன் கணிப்பு உண்மைக்கு வெகு தொலைவில் உள்ளது. (ஆசிரியர் இறந்து 150 ஆண்டுகளுக்கு உள்ளாகவே இது நிரூபணமாகியிருக்கிறது). மனித மனதிற்கு அப்பாற்பட்ட சக்தி ஒன்றின் ஆக்கமான திருக்குர்ஆனின் கணிப்போ புற உண்மைகளின் சான்றாக இன்றுவரை இருந்துவருகிறது.

ஜெர்மனியின் எதேச்சாதிகாரியான ஹிட்லர் தன்னைப் பற்றி முன்கூட்டியே கூறிய கணிப்பு பிரபலமானது. ஆனால் அது நிறைவேறவில்லை.

வெற்றி நிச்சயம் என்ற முழு நம்பிக்கையுடன் போருக்குப் புறப்படுவதாக 14 மார்ச் 1936இல் தனது புகழ்பெற்ற ம்யூனிச் (Munich) உரையில் ஹிட்லர் அறிவித்தார். ஆனால் மகத்தான பல வெற்றிகளுக்குப் பிறகும் அவருக்கு இறுதியாகக் காத்திருந்த விதி

படுதோல்வி, தற்கொலைச் சாவு என்னும் இழிவு. இதனை உலகு அறியும்.

உலக வரலாற்றில் நிகழ்ந்துள்ள எத்தனையோ கணிப்புகளில் குர்ஆனின் முன்னறிவிப்பாகக் கூறியவை உண்மையில் நிகழ்ந்துள்ளன. இவ்விதம் குர்ஆனின் முன்னறிவிப்புகள் தனிச்சிறப்பு கொண்டவையாகத் தனித்து நிற்கின்றன. குர்ஆன் தீர்க்கதரிசனமாகக் கூறியவற்றின் பிறப்பிடம் மனித சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தியே என்பதற்கு இந்த உண்மையே சான்றாகும். பூரண ஞானம் கொண்ட இறைவனின் வாசகங்களே பிரபஞ்ச நிகழ்வுகளின் போக்கைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன.

தமது எதிரிகளை வென்றது மற்றும் பாரசீகர்களுடனான போரில் ரோமானியர் வெற்றி பெற்றது ஆகியவை பற்றி இஸ்லாத்தின் தூதர் முன்னறிவிப்பாகக் கூறியவைக் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

இறைத்தூதர் முஹம்மது இஸ்லாத்தின் செய்தியைப் பரப்பத் தொடங்கிய போது ஏறத்தாழ அரேபியா முழுவதுமே அவருக்கு எதிராகத் திரும்பிற்று. ஒரு புறம் ரத்த தாகம் கொண்ட சிலை வணக்கம் புரிவோர்; மறுபுறம் இறைச் செய்தியைப் பரப்ப மேற்கொள்ளும் முயற்சி ஒவ்வொன்றையும் தடுத்து நிறுத்த உறுதி கொண்டிருந்த செல்வ வளம் மிக்க சக்தி வாய்ந்த யூதர்கள். மூன்றாவது கூட்டம் ஒன்று இருந்தது. இஸ்லாமிய நெறியை வீழ்த்தும் தங்களின் உண்மையான நோக்கத்தை மறைத்து, தாங்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவின முஸ்லிம்கள் என அவர்கள் வெளியே காட்டிக் கொண்டனர்; சந்தேகம் ஏற்படா வண்ணம் உண்மை விசுவாசிகளிடையே அவர்கள் ஊடுருவினர்.

விரோதமான இந்த மூன்று குழுக்களின் அச்சுறுத்தலுக்கு மத்தியில் தமது இறைப்பணியை இறைத்தூதர் தொடர்ந்தார். இரண்டு குழுக்கள் தங்களின் அதிகாரத்தையும் வாய்ப்பு வளங்களையும் வெளிப்படையாகவே காட்டின. மூன்றாவது கூட்டமோ கபடவேடம் தரித்த சதிகாரர்கள் ஆவர். சில அடிமைகளையும் சமூகத்தின் வெகுசில அடித்தட்டு மக்களையும் தவிர இறைத்தூதரின் நோக்கத்திற்காக ஒன்றுசேர ஒருவரும் தயாராக இல்லை. உயர்நிலையிலுள்ள மக்காவாசிகளில் வெகு சிலரே அவரது அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டனர். இஸ்லாத்தைத் தழுவின அவர்களும் தங்கள் உறவினரின் கடும் கோபத்திற்கு ஆளாயினர்.

அதுமட்டுமல்லாது என்னதான் உயர்குலத்தைச் சார்ந்தோராக இருந்த போதிலும் இறைத்தூதரைப் போலவே நிராதரவாக இருப்பதே அவர்களின் விதியாக இருந்தது.

அனைத்து இடர்ப்பாடுகளையும் தாண்டி இறைத்தூதரின் இஸ்லாமியப் பணி தொடர்ந்தது. இறைத்தூதரும் அவரது தோழர்களும் சொந்த ஊரான மக்காவை விட்டு வெளியேறியே ஆகவேண்டிய நெருக்கடியான சூழ்நிலை உருவானது. புதிதாக இஸ்லாத்தைத் தழுவிய இந்த நபித்தோழர்கள் பணம், உடைமை என ஏறத்தாழ எதுவுமே இல்லாத நிலையில் ஏற்கனவே பாதுகாப்பின்றி இருந்தனர். மதீனாவுக்கு இவர்கள் புலம் பெயர்ந்த போது கைவசமிருந்த ஆகக் குறைந்த உடைமைகளையும் மக்காவிலேயே விட்டுவிட வேண்டியதிருந்தது. அதனால் அவர்களின் நிலை இன்னும் மோசமானது. புலம்பெயர்ந்த சிலருக்கு மதீனாவில் ஒதுங்கிக் கொள்ளவும் மேற்கூரை இல்லாதிருந்தது. அவர்களின் நிர்க்கதியான நிலைமையை இதிலிருந்து புரிந்துகொள்ளலாம். திறந்த வெளியிலேயே அவர்கள் வாழ வேண்டியிருந்தது. தலைக்கு மேல் திரைச்சீலையை விரித்துக் கூடாரமாக உருவாக்கிக் கொண்டனர். இதன் காரணமாக அவர்கள் 'திண்ணைத் தோழர்கள்' என அழைக்கப்படலாயினர். இந்தக் கூடாரத்தில் அவ்வப்போது வாழ்ந்தோரின் எண்ணிக்கை 400 என்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு சமயம் எழுபதுபேர் கூடாரத்தில் சேர்ந்திருந்தோம் என அங்கே அவர்களுடனிருந்த அபூஹுரைரா கூறினார். அவர்களுக்குச் சொந்தமான ஒரே உடைமை கழுத்திலிருந்து முழங்கால் வரை உடுத்தியிருந்த ஒரே ஒரு நீண்ட முரட்டுத்துணியே. இறைத்தூதரின் நிலையும் மிக மோசமாக, இரங்கத்தக்க விதமாகவே இருந்தது. பெரும்பாலான நேரங்களில் பள்ளிவாசல்களில் அசைவற்றுப் படுத்திருந்தார் இறைத்தூதர். மயங்கிக் கிடப்பதாய் நினைக்குமளவு சாப்பிட ஒன்றுமில்லாமல் தொடர்ந்து பட்டினி கிடந்ததால் மிகவும் பலவீனமடைந்து ஒன்றுமே செய்ய முடியாத நிலையில் படுத்திருந்தார் என்பதே உண்மை.

நிர்க்கதியாய்க் கைவிடப்பட்ட சிறிய இந்தக் குழு மதீனாவில் முகாமிட்டிருந்த சமயத்தில் சுற்றிலுமிருந்த எதிரிகள் எந்த நேரத்திலும் திடீர்த் தாக்குதல் நடத்தி அவர்களைக் கொலை செய்துவிடும் அபாயம் இருந்தது. ஆனால் இறைவன் அவர்களைத் தனது பிரதிநிதிகள் எனவும் ஒருவரும் அவர்களை வெற்றிகொள்ள முடியாதெனவும் மீண்டும் மீண்டும் அவர்களுக்கு நற்செய்தி கூறினான்.

இவர்கள் அல்லாஹ்வின் ஒளியைத் தம் வாயினால் ஊதி அணைத்துவிட நாடுகிறார்கள். ஆயினும் அல்லாஹ் தனது ஒளியை முழுமைப்படுத்தியே தீருவான். அது நிராகரிப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு வெறுப்பானதாக இருந்தாலும் சரியே. அவன்தான் தனது தூதரை நேர்வழியுடனும், சத்திய மார்க்கத்துடனும் அனுப்பி வைத்தான். ஏனைய அணைத்து மார்க்கங்களைவிட அதனை மேலோங்கச் செய்வதற்காக. அது இணைவைப்பாளர்களுக்கு எவ்வளவு வெறுப்பாக இருந்தாலும் சரியே. (3)

இறைவனின் முன்னறிவிப்பாக இந்த வசனம் அருளப்பெற்ற சிறிது காலத்திலேயே முழு அரேபியாவும் இறைத்தூதர் முன் சரணடைந்தது. பெருமளவு படைத் தளவாடங்களும் வளங்களும் கொண்ட பெரும் எண்ணிக்கையிலான இறைநம்பிக்கை அற்றவர்களை மிகக் குறைவான ஆயுதங்களும் வளங்களும் கொண்ட இறைநம்பிக்கையாளர்களிடம் தோல்வியுறச் செய்தான்.

இறைவனின் முன்னறிவிப்பின்படியே அரேபியாவும் அண்டை நாடுகளும் இறைத்தூதரின் செல்வாக்கின் கீழ்வந்தன. எவ்விதம் இது நிகழ்ந்தது என்பதற்கான உலகியல் விளக்கம் எதையும் கூறமுடியாது. அவர் இறைத்தூதர் என்பதும் இறை உதவியின் பலத்தால் எதிரிகளை அவரால் வெற்றிகொள்ள முடிந்தது என்பதுமே சாத்தியமான விளக்கமாகும். போரில் எதிரிகள் அணைவரும் முஹம்மதுவிற்கு ஆதரவாக அவருடன் சேர்ந்து கொண்டனர். இத்தகைய வெற்றியை முஹம்மதுவின் இறைப்பணிக்காக இறைவன் வழங்கினான். அளவுகடந்த கடுமையான எதிர்ப்புக்கும் பகைமைக்குமிடையே எழுதப் படிக்கத் தெரியாத இந்த இறைத்தூதரின் இறைப்பணிக்குக் கிடைத்த இந்த வெற்றி அவர் இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதற்குமான அதிபதியின் பிரதிநிதியாவார் என்பதற்கு உறுதியான சான்றாகும். சாமானிய மனிதராக இருந்தால் அவரது வார்த்தைகள் இந்த அளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிராது; வரலாறாகவும் ஆகியிராது. இன்று வரை அவருக்கு இணையான ஒருவரை வரலாறு கண்டதில்லை. ஆகக் குறைவான படைபலம், போர்த் தளவாடங்களைக் கொண்டு நீண்டகால விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடிய நிலைத்த வெற்றிகளை அவரால் பெறமுடிந்தது. இதனாலேயே அவரை மனித குல வரலாறு முக்கியமானவராகப் பதிவு செய்துள்ளது (பக் 228) என்று தமது Islam and its founder என்ற புத்தகத்தில் ஸ்டோபார்ட் (J W H Stobart)

அடிக்கோடிட்டுக் கூறுகிறார். கீழ்த்திசை நாடுகளின் மொழி, கலாசாரம் முதலியவற்றில் புலமைமிக்க சர் வில்லியம் ம்யூர் (Sir William Muir) முஹம்மது இறைவனின் இறைத்தூதர் என்பதை மறைமுகமாக ஒப்புக் கொள்கிறார். The life of Mahomet என்ற நூலில் அவர் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார். 'மிகக் கடினமான அபாயகரமான சூழலில் முஹம்மதுவின் கட்டுப்பாட்டில் அந்தச் சிறிய படை இருந்தது. நிராயுதபாணியான வெளித் தோற்றத்துடன் ஆனால் வெற்றி பெறுவோம் என்ற எதிர்பார்ப்பில், தான் யாருடைய தூதரோ அந்த ஆற்றலின் மீது உறுதியான நம்பிக்கையுடன் காத்திருந்தார். ஓர் உண்மையான ஆன்மிகக் காட்சியாக அது தோன்றுகிறது. அதற்கு இணையான காட்சியை "நான், நான் ஒருவனே, விட்டு விடப்பட்டுள்ளேன்" (4) எனத் தனது எஜமானனிடம் முறையீடு செய்த இஸ்ரேலிய நபியான ஈசாவின் புனிதப் பதிவேடுகளிலேயே காணமுடியும்'

கிரேக்கர்கள் (ரோமானியப் பேரரசு) ஈரானியரை (பாரசீகப் பேரரசு) தோல்வியுறச் செய்வர் எனத் தீர்க்கதரிசனமாய் திருக்குர்ஆனில் கூறப்பட்ட மற்றொரு முன்னறிவிப்பு குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். குர்ஆனின் 30ஆம் அத்தியாயத்தில், 'அண்டை நாட்டின் ஒரு பகுதியில் கிரேக்கர்கள் தோல்வி அடைந்துள்ளனர். தோல்விக்குப் பிறகு ஒரு சில வருடங்களில் அவர்களே வெற்றி பெறுவர்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பாரசீக வளைகுடாவின் மறுகரையிலுள்ள அரேபியத் தீபகற்பத்தின் கிழக்குப் பகுதியில்* பாரசீகப் பேரரசு (சசேனியப் பேரரசு எனவும் இது அழைக்கப்படுகிறது.) உள்ளது. செங்கடல் கரையிலிருந்து கருங்கடல் கடற்கரை வரையிலான நீண்ட மேற்குப்பகுதியில் ரோமானியப் பேரரசு (பைசாண்டியப் பேரரசு எனவும் அழைக்கப்படுகிறது) உள்ளது. இரு பேரரசின் எல்லைகளும் டைக்ரஸ் மற்றும் யூப்ரடீஸ் ஆற்றின் கரைகளில் உள்ளன. இரண்டுமே அப்போது வல்லரசுகளாக விளங்கின. அந்தக் காலத்தில் மிக நாகரிகமடைந்த பேரரசாக ரோமானியப் பேரரசு விளங்கியது எனவும் கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே அதன் வரலாறு தொடங்குவதாகவும் வரலாற்று ஆசிரியரான எட்வர்ட் கிப்பன் (Edward Gibbon) கூறுகிறார்.

எட்வர்ட் கிப்பன் எழுதிய Decline and Fall of the Roman Empire என்ற புகழ்பெற்ற வரலாற்று நூலின் ஐந்தாம்

தொகுப்பிலுள்ள இரண்டாவது அத்தியாயம் நமது விவாதத்திற்குத் தொடர்புடைய ஒன்றாகும். முன்னாள் ரோமானியப் பேரரசர் காண்ஸ்டன்டைன் (Constantine) கிபி 325ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவி அதனைப் புதிய அரசு மதமாக அறிவித்தார். அதனால் பெரும்பான்மையான ரோமானியர் தங்கள் பேரரசரைப் பின்பற்றி கிறிஸ்தவராயினர். மாறாகப் பாரசீக்களோ சூரிய தெய்வத்தை வணங்குபவர்களாக இருந்தனர். முஹம்மது இறைத் தூதுவராவதற்கு எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ரோமானியப் பேரரசை (கி.பி.582லிருந்து 602 வரை) மாரீஸ் (Maurice) ஆட்சிசெய்தான். அவனது நிர்வாகத் திறமையின்மை காரணமாக ராணுவத் தளபதியான ஃபோக்காஸ் (Phocas) மன்னனுக்கு எதிராக கி. பி. 602இல் கிளர்ச்சி செய்து ரோமானியப் பேரரசின் அரியணையைக் கைப்பற்றினான். ஆட்சிக்கு வந்ததும் பேரரசன் மாரீசையும் அவன் குடும்பத்தாரையும் கொடுரமாகக் கொலை செய்தான். ஆட்சி அதிகாரத்தில் தனது பிடியை உறுதி செய்தபின், தூதுவர் ஒருவரை அண்டை நாடான பாரசீகத்திற்கு அனுப்பி, தான் முடி சூட்டிக் கொண்ட விசயத்தை அங்கே அறிவிக்கச் செய்தான். அந்தச் சமயத்தில் (கி.பி. 590லிருந்து 628 வரை) பாரசீகப் பேரரசராக இருந்தவன் நவ் ஷேர்வான் ஆதிலின் மகன் இரண்டாம் சோஸ்ரோஸ் (Chosroes II). ஆட்சிக்கும் வந்ததும் சோஸ்ரோஸிற்கு எதிராக அந்த நாட்டு மக்களே கிளர்ந்தெழுந்ததால் அவன் பாரசீகத்திலிருந்து ரோமாபுரிக்குத் தப்பி ஓடினான். அப்போது அவனுக்கு அடைக்கலம் தந்தவன் ரோமானியப் பேரரசன் மாரீஸ் (Maurice). மாரிஸ், சோஸ்ரோஸை மீண்டும் பாரசீகப் பேரரசனாக முடி சூட்டிக் கொள்ள உதவியது மட்டுமல்லாமல் தனது மகளையே அவனுக்கு மணமுடித்தும் வைத்தான். எனவே தனது மாமனாரை ஆட்சிப் பீடத்திலிருந்து அகற்றிக் கொலை செய்யப்பட்டதை அறிந்து ஏற்கனவே கடுங்கோபம் கொண்டிருந்த இரண்டாம் சோஸ்ரோஸ் ரோமானியத் தூதரைச் சிறையில் அடைத்தான். ஃபோக்காஸின் புதிய அரசை அங்கீகரிக்க மறுத்து ரோமானியப் பேரரசுக்கு எதிராகப் போர்ப் பிரகடனம் செய்தான்.

கிபி603-இல் பாரசீகப் படை யூப்ரடீஸ் ஆற்றைக் கடந்து சிரியா நகருக்குள் நுழைந்தது. எதிர்பாராத விதத்தில் பாரசீகப் படை போர் முனைப்புடன் முன்னேறி வருவதைத் தடுத்து நிறுத்தத் தவறினான் ஃபோக்காஸ். தொடர்ந்து முன்னேறிய பாரசீகப்

படை இறுதியாக ஆன்டியோக்கைக் (Antioch) கைப்பற்றிப் புனித ஜெருசலத்தையும் கையகப்படுத்திற்று. விரைவிலேயே பாரசீகப் பேரரசின் எல்லைகள் நைல் நதிப் பள்ளத்தாக்கு வரை விரிவுற்றன. ரோமானியப் பேரரசின் அப்போதைய வழக்கமான கொள்கையின் படி பிரச்சினையை முடிவு செய்வதற்காக நீண்ட விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட்டது. அரசுக்கு எதிரான அதிருப்தியில் ஏற்கனவே கொதித்துக் கொண்டிருந்த நெஸ்டோரியன்கள் (Nestorian) ஜாக்கோபைட்கள் (Jacobite) மற்றும் யூதர்கள் ஆகிய சர்ச்சுக்கு எதிரான பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் கிறிஸ்தவ ஆட்சியை வீழ்த்த பாரசீக ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு ஆதரவு தெரிவித்தனர். பாரசீக வெற்றிக்கு இது கணிசமாக உதவிற்று. பாரசீகர்களைப் போரில் வீழ்த்த முடியாத நிலையிலிருந்த ஃபோக்காலைக் கண்ட ரோமானிய அரசவை பிரபுக்கள் சிலர், ரோமானியப் பேரரசின் கீழ் உள்ள ஆப்பிரிக்கக் காலனியின் ஆளுநருக்குப் பேரரசைக் காக்கும்படி ரகசியமாகக் கடிதம் எழுதினர். ஆளுநர் தனது மகனான ஹெராக்க்ளியலை பாரசீகர்களுக்கு எதிராக ராணுவ நடவடிக்கையைத் தலைமையேற்று நடத்த ஏற்பாடு செய்தார். தனது படைகளுடன் ஆப்பிரிக்காவுக்கு ரகசியமாக ஹெராக்க்ளியஸ் புறப்பட்டான். படைக் கப்பல்கள் கடற்கரையை நெருங்கி வருவதை ரோமானியப் பேரரசன் ஃபோக்காஸ் தனது மாளிகையிலிருந்து பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளும்வரை, அவ்வளவு பரம ரகசியமாக அந்த ராணுவ நடவடிக்கை இருந்தது.

ஃபோக்காலை முற்றாக அழித்தொழிப்பதில் ஹெராக்க்ளியஸ் வெற்றி பெற்றானெனினும் பாரசீகத்தின் அச்சுறுத்தலை எதிர்த்துத் தடுப்பதில் தோல்வியுற்றான். அச்சுறுத்தல் இறுதியில் தாங்கிக்கொள்ள முடியாத மோசமான நிலையை அடைந்தது. கிபி 616-ஆம் ஆண்டில் கிழக்கிலும் மேற்கிலுமுள்ள பிரதேசம் முழுவதையும் (தலைநகரைத் தவிர) ரோமானியர்கள் பாரசீகப் பேரரசிடம் இழந்திருந்தனர். ஈராக், சிரியா, பாலஸ்தீனம், எகிப்து, ஆசியா மைனர் ஆகிய பகுதிகளில் கிறிஸ்தவக் கொடி அகற்றப்பட்டு அதற்குப் பதிலாக பாரசீகக் கொடி ஏற்றப்பட்டது. எளிதில் மசியாத எதிரிகளால் இரு புறத்திலிருந்தும் ஹெராக்க்ளியஸ் முற்றுகையிடப்பட்டான். ரோமானியப் பேரரசே கான்ஸ்டான்டினோபிள் நகர எல்லைக்குள் சுருங்கிப்போகும்ளவு தரைமட்டமானது. எகிப்தை இழந்த பின், தலைநகர் முழுவதும் பஞ்சத்தாலும் கொள்ளை நோயாலும்

பீடிக்கப்பட்டது. நிலைமை நாளுக்குநாள் மோசமடைந்து கொண்டிருந்தது. ரோமானியப் பேரரசு என்ற பெரும் மரத்தின் நடுப்பகுதியே எஞ்சி நின்றது. அதுவும் வாடத் தொடங்கிற்று. கான்ஸ்டான்டினோபிளை எந்த நேரத்திலும் பாரசீகர்கள் முற்றுகையிடுவர் என்ற அச்சத்திலும் திகிலிலும் ரோமானிய மக்களின் வாழ்க்கை நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. இயல்பான வணிக நடவடிக்கைகள் நின்றுபோயின. சுறுசுறுப்புடனும் உயிர்ப்புடனும் இருந்த சாலைகளும் பொதுவிடங்களும் வெறிச்சோடிக் கிடந்தன.

ரோமானியப் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றிய பின் நெருப்பை வணங்கும் பாரசீகர்களின் ஆட்சி கிறிஸ்தவத்தை முற்றிலும் ஒழிப்பதற்கான அத்தனை ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகளையும் தொடர்ந்து மேற்கொண்டது. பக்தர்களிடமிருந்து 300 ஆண்டுகளாய்க் காணிக்கையாய்ப் பெற்ற பொருட்கள் அனைத்தும் புனிதமற்ற ஒருநாளில் சூறையாடப்பட்டன. ஜெருசலம் சர்ச்சின் பாதுரியார் பாரசீகத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டார். ஏசு மரித்த சிலுவையின் (True Cross) எஞ்சிய சில பகுதிகளும் பாரசீகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. 90000 கிறிஸ்தவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். நெருப்பை வணங்கும் பாரசீகர்களாலும் பயபக்தியற்ற, அவர்களின் கோட்பாடுகளாலும் ரோமின் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள கிறிஸ்தவர்கள் அவமதிக்கப்பட்டனர்.

(முன்னர் சோஸ்ரோஸ் பாரசீகத்திலிருந்து ரோமிற்குத் தப்பி ஓடியபோது அவனுக்கு அடைக்கலம் தந்து, சோஸ்ரோலை மீண்டும் பாரசீகப் பேரரசனாக முடிசூட்டிக்கொள்ள உதவியது மட்டுமல்லாமல் தனது மகளையே அவனுக்கு மணமுடித்தும் வைத்தவன் ரோமானியப் பேரரசன் மாரிஸ். அவனைப் படுகொலை செய்து ஆட்சிக்கு வந்தவன் ஃபோக்காஸ். ரோமானியனான ஹெராக்ளியஸே, ஃபோக்காஸிற்கு எதிராகத் திரும்பி அவனைப் போர்க்களத்தில் இப்போது கொன்றிருந்தான்.)

இது தொடர்பாக கிப்பன் மேலும் குறிப்பிடுவதாவது: 'பாரசீகப் பேரரசன் சோஸ்ரோஸின் நோக்கத்தில் உண்மையும் கண்ணியமும் இருந்திருந்தால் முன்னர் தனக்கு உதவி செய்த மாரீஸைக் கொலை செய்தவனான ஃபோக்காஸைப் இப்போது

போரில் தோற்கடித்து அவனைக் கொன்ற ஹெராக்ளியஸை தனது நண்பனாக்கிச் சண்டையை அவன் முடிவுக்குக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் போரின் தொடர் நடவடிக்கை ஒரு காட்டுமிராண்டியின் உண்மையான பண்பை வெளிப்படுத்திற்று. ரோமானிய மன்னான ஹெராக்ளியஸின் தூதுவர்கள் தம்மை மன்னிக்கும்படி பாரசீகப் பேரரசன் சோஸ்ரோஸைப் பணிவுடன் வேண்டினர்; கப்பம் கட்டத் தயாராக இருப்பதாகவும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியும் அப்பாவினை விட்டுவிட்டு உலக அமைதி ஏற்பட வழி செய்யும்படியும் பேரரசனைக் கெஞ்சினர். ஆனால் அது அவமதிக்கும் மவுனத்தாலோ திமிரான அச்சுறுத்தலாலோ நிராகரிக்கப்பட்டது.' (5)

ரோமானிய பாரசீகப் பேரரசுகளுக்கிடையேயான வலிமையில் மிகப் பெரும் வேறுபாடு இருந்ததையும், ரோமானியப் பேரரசன் தன்னை எவ்விதம் மிக உயர்வாகக் கருதினான் என்பதையும் இரண்டாம் சோஸ்ரோஸ், ஹெராக்ளியஸிற்கு ஜெருசலத்திலிருந்து எழுதிய கடிதத்தின் தொனியை வைத்தே மதிப்பிடலாம் : அனைத்துக் கடவுளர்களின் மிக உயர்வான கடவுளும், பூமியின் அதிபதியுமான சோஸ்ரோஸ், மடையனும் இழிவானவனுமான ஹெராக்ளியஸ் என்ற அடிமைக்கு எழுதிக் கொள்வது; கடவுள் மீது நம்பிக்கை உண்டு எனக் கூறுகிறாய். அப்படியானால் ஜெருசலத்தை உனது கடவுள் என்னிடமிருந்து ஏன் காப்பாற்றவில்லை? (6)

ஹெராக்ளியஸால் அவனை எதிர்க்கவும் முடியவில்லை; விடுதலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையும் இல்லை. அதனால் அரசாங்கத்தை அதிகப் பாதுகாப்பான கார்தேஜ் (Carthage) நகரிலுள்ள வீட்டிற்கு மாற்றி அங்கேயே தானும் சென்று விடுவதென முடிவு செய்தான். அரண்மனைப் பொக்கிஷங்கள் அனைத்தும் கப்பல்களில் ஏற்றப்பட்டுப் புறப்படத் தயார் நிலையிலிருந்தன. அந்தச் சமயத்தில் ஜெருசலச் சர்ச்சின் பாதுரியார் தனது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஹெராக்ளியஸைக் கைது செய்து செயின்ட் சோஃபியா (St Sophia) பலிபீடத்திற்குக் கொண்டு சென்றான். 'பாதுகாப்பிற்காக கடவுள் மக்களை என்னிடம் ஒப்படைத்துள்ளார். அந்த மக்களுடனேயே வாழ்ந்து மடிவேன்' என அவனை மிரட்டிச் சத்தியமும் வாங்கிக் கொண்டான் (7). நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காகவே இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொள்வதாகவும் கூறினான்.

‘ஒரு ரோமானியத் தூதுக் குழு பாரசீகப் பேரரசனை நேரடியாகவே சந்திக்கலாம் என்ற யோசனை முன்வைக்கப்பட்டது. இந்தச் சமாதானத் தூதுக்குழுபற்றி ‘அது தூதுக் குழு அல்ல. சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்ட ஹெராக்ளியஸ்தான். சிலுவையில் அறையப்பட்ட கடவுளைக் கைவிட்டு சூரியக் கடவுள் வழிபாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளும் வரை ரோமானியப் பேரரசனுக்கு விடுதலை இல்லை’ எனப் பாரசீகப் பேரரசன் கூறினான். (8)

எனினும் ஆறாண்டு கால நீண்ட யுத்தத்தாலும் தூதுக்குழுவின் வேண்டுகளாலும் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்ட சமாதானத்திற்குப் பாரசீக முடியரசன் சம்மதித்தான். ‘ஆயிரம் டேலென்ட்கள் (Talents-பண்டைய ரோமானியரின் நாணயம்) ஆயிரம் பட்டாடைகள், ஆயிரம் குதிரைகள், ஆயிரம் கன்னிகளை ரோமானியப் பேரரசன் பாரசீக மன்னனுக்குத் தரவேண்டும்’ என்பதே அவை. (9)

இந்த நிபந்தனைகள் இழிவானவை எனச் சரியாகவே குறிப்பிடுகிறார் கிப்பன். ரோமானிய ஹெராக்ளியஸ் இந்த நிபந்தனைகளை நிச்சயம் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பான். ஆனால் போரின் காரணமாகக் கடுமையான கட்டுப்பாடுகள் தடைகள் இருந்ததாலும், அனைத்து வளங்களையும் இழந்து மிக மோசமான நிலையில் நாடு இருந்ததாலும் மிகக் குறுகிய காலத்திற்குள் இந்த நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற முடியாத நிலையில் அவன் இருந்தான். எனவே கைவசமுள்ள அனைத்து வளங்களையும் பயன்படுத்தி எதிரியுடன் இறுதியான யுத்தத்திற்குத் தயார் செய்வது என்பது ஹெராக்ளியஸின் விருப்பமாக இருந்தது.

அன்றைய மாபெரும் சாம்ராஜ்யங்களான ரோமபுரியிலும் பாரசீகத்திலும் நிகழ்ந்த இந்தச் சம்பவங்கள் அரேபியாவின் மையப் பகுதியான மக்காவில் அதன் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. ஈரானியர்கள் (பாரசீகர்கள்) சூரிய தெய்வத்தையும் நெருப்பையும் வணங்கினர். ரோமானியர்களோ இறைவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட செய்தி மற்றும் இறைத்தூதர் மீது நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். எனவே கிறிஸ்துவ ரோமானியர்களோடு முஸ்லிம்கள் சாய்ந்தனர் என்பது உளவியல் ரீதியாக அர்த்தமுடையது. மாறாக மக்காவிலுள்ள சிலை வணக்கம்புரிவோர் இயற்கையை வணங்குவோரான ஜோராஸ்ட்ரியர்கள் பக்கம் இருந்தனர். எனவே ரோமானியர்களுக்கும் பாரசீகர்களுக்கும் இடையான சிக்கல் மக்காவிலுள்ள ஓரிறை

நம்பிக்கையாளர்களுக்கும் ஓரிறை நம்பிக்கை அற்றவர்களுக்கும் ஒரு குறியீட்டு மதிப்பாக உருவானது. அதாவது எல்லைகளுக்கு இடையேயான போரின் விளைவுகளை தத்தம் எதிர்காலத்தின் அறிகுறிகளாக இருவரும் கண்டனர்.

கிபி 616-இல் வெற்றி பெற்ற பாரசீகர்கள் ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளையும் பாரசீகத்தின் எல்லைக்குட்பட்ட பகுதியாக இணைத்துக் கொண்டனர். இந்தச் செய்தி மதீனாவை எட்டியபோது இஸ்லாத்திற்கு எதிரானவர்கள் இதனைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி முஸ்லிம்களை நம்பிக்கை இழக்கும்படி செய்தனர். முஸ்லிம்களின் மதத்தைப் போன்ற ஒரு மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்களான ரோமானியர்களைத் தங்களின் பாரசீகச் சகோதர்கள் வென்று மேலோங்கியிருப்பதாக அவர்கள் முஸ்லிம்களைக் கேலி செய்தனர். இதேபோல் முஸ்லிம்களையும் அவர்களின் மதத்தையும் வேரோடு கிள்ளி எறிவோம் என உறுதியாகக் கூறினர். ஏற்கனவே பலவீனமாகவும் ஆதரவற்ற நிலைமையிலுமிருந்த முஸ்லிம்களுக்கு வெறுப்பு மிகுந்த இந்த வார்த்தைகள் காயத்திற்கு உட்பிட்டதுபோல இருந்தது. இந்தச் சமயத்தில்தான் இறைத்தூதருக்கு முக்கியமான இறைவசனம் அருளப்பட்டது.

அலிஃப்-லாம்-மீம். அண்டை நாட்டில் ரோமானியர் தோல்வியடைந்துவிட்டனர். தோல்விக்குப் பின் விரைவில் அவர்கள் வெற்றியடைவார்கள். சில ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே. முன்னரும் பின்னரும் அதிகாரம் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது. அந்நாளில் நம்பிக்கையாளர் மகிழ்ச்சியடைவர். இறை உதவியினால். தான் விரும்பியோருக்கு அவன் உதவி செய்கிறான். அவன் யாவற்றையும் மிகைத்தோனாகவும் இணையிலாக் கிருபையாளனாகவும் இருக்கிறான். இது அல்லாஹ்வின் வாக்குறுதி. ஒருபோதும் தன் வாக்குறுதிக்கு அல்லாஹ் மாறு செய்வதில்லை. ஆயினும் மக்களில் பெரும்பாலோர் அறிந்துகொள்வதில்லை. (10)

இவ்விதம் திருக்குர்ஆனின் கணிப்பு அருளப்பட்ட சமயத்தில் ரோமானியப் பேரரசின் நிலை பற்றி 'ஹெராக்களியஸின் முதல் 12 ஆண்டுகள் அரசாங்கத்தைக் கலைத்து விடுவதான மோசமான பொது அறிவிப்பாகவே இருந்தன' என கிப்பன் குறிப்பிடுகிறார்.

எங்கும் நிறைந்த சர்வ வல்லமை கொண்ட ஒரு சக்தியிடமிருந்து இந்த முன்னறிவிப்பு இறைச்செய்தியாக இறைத்தூதருக்கு வந்தது; விரைவிலேயே ஹெராக்க்ளியஸிடம் வெளிப்படையான மாற்றங்கள் தென்படலாயின. இதுகுறித்து Gibbon எழுதுவதாவது: வெளிப்படையாகத் தெரியும் வரலாற்றுப் பாத்திரங்களில் அசாதாரணமான தன்மை கொண்ட முன்னுக்குப் பின் முரணாகச் செயல்படுபவர்களில் ஹெராக்க்ளியஸும் ஒருவன். அவனது நீண்டகால ஆட்சியில் தொடக்கத்திலும் கடைசி வருடங்களிலும் சோம்பல், புலனின்பம், மூடநம்பிக்கை ஆகியவற்றின் அடிமையாகவும், மக்களின் பேரிடர்களில் செயலற்ற வெறும் பார்வையாளனாகவுமே அவன் இருந்தான். ஆனால் காலை மாலையின் பனி மூட்டத்தை சூரிய ஒளி விலக்குவது போல அவனது குறைபாடுகளை அவன் புகழ் விலக்கியது: ஹெராக்க்ளியஸின் தோல்வியுற்ற ஆறு ராணுவ நடவடிக்கைகளில் பயன்படுத்திய ஆயுதங்களும் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட எஞ்சியவையும் வெற்றியின் நினைவுச் சின்னங்களாகக் கட்டமைக்கப்பட்டு ரோமானியப் பேரரசின் ஹெராளியஸின் கீர்த்தியும் பெருமிதமும் மீட்கப்பட்டன. ஹெராக்க்ளியஸ் செயல்படாது மந்தமாகவும் எப்போதும் சர்வ ஜாக்கிரதையுடன் இருந்தான். இதற்கான காரணங்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டியது பைசாந்திய வரலாற்றாசிரியர்களின் கடமையாகும். அரசியல் முடிவுகளைக் காட்டிலும் தனிப்பட்ட முறையில் ஹெராக்க்ளியஸ் துணிச்சல் மிகுந்தவன் எனவும் மனைவி யூடோசியா(Eudocia)வின் மறைவிற்குப் பிறகு தனது சகோதரியின் மகளான மார்ட்டினாவின் (Martina) கலை ஈடுபாட்டிற்கும் பேரழகுக்கும் வசப்பட்டு அது அவளுடனான முறையற்ற திருமணத்தில் முடிந்தது எனவும் நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு இப்போது நம்மால் ஊகிக்க முடிகிறது. (பக்கம் 82)

துணிவு நம்பிக்கை அனைத்தையும் கைவிட்டுவிட்ட பின் குழப்பமான மனநிலையிலிருந்த அதே ஹெராக்க்ளியஸ்தான் ஒரு போர் நடவடிக்கையைத் திட்டமிட்டு அதில் முழுதாக வெற்றி அடைந்தான். ரோமானிய வரலாற்றில் மாபெரும் ராணுவத் தளபதிகளான சிப்பியோ (Scipio) ஹன்னிபல் (Hannibal) காலத்திற்குப் பிறகு ஒருவராலும் மேற்கொள்ளப்படாத துணிச்சலான ராணுவ நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு ரோமானியப் பேரரசை

ஹெராக்ளியஸ் மீட்டான். கான்ஸ்டான்டினோபிளில் படைகளைத் திரட்டுவதிலும் போருக்காகத் தயார்படுத்திக் கொள்வதிலும் தனது வலிமை, ஆற்றல் முழுவதையும் செலவிட்டான். கிபி 622 ஆம் ஆண்டு, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஐயாயிரம் படைவீரர்களுடன் ஹெராக்ளியஸ், கான்ஸ்டான்டினோபிளில் இருந்து ட்ரெபிசோண்ட்(Trebizond)-டிற்குக் கப்பலில் புறப்படத் தயாராக இருந்தபோது ரோமானியப் பேரரசின் மாபெரும் நாடகத்தின் இறுதிக் காட்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாக மக்கள் நினைத்தனர்.

பாரசீகக் கடற்படை பலவீனமானது என ஹெராக்ளியஸுக்கு நன்கு தெரியும். எனவே முதலில் தனது கடற்படையை அனுப்பி எதிரியைப் பின்புறமிருந்து தாக்கச் செய்தான். கருங்கடல் ஊடே மிக ஆபத்தான ராணுவ நடவடிக்கையை வகுத்து ஆர்மேனிய மலைகளின் கடுமையான இடர்ப்பாடுகளைத் துணிச்சலுடன் எதிர்கொண்டு பாரசீகத்தின் மையப் பகுதியின் முன்னர் சிரியாவிலிருந்து எகிப்திற்குப் புகழ்பெற்ற தனது ராணுவ அணிவகுப்புடன் முன்னேறிச் சென்று பாரசீகர்களை மகா அலெக்சாண்டர் தோற்கடித்த அதே இடத்திற்கு, வந்து சேர்ந்தான். எதிர்பாராத இந்தத் தாக்குதலால் பாரசீக ராணுவம் பேரழிவுக்கு உள்ளானது. ஆசியா மைனரில் முகாமிட்டிருந்த வலுவான தனிப்படையால் பாரசீகர்கள் எதிர்த்தாக்குதல் நடத்துவதற்கு முன்னர் வடக்குக் கடற்கரையிலிருந்து மற்றொரு தாக்குதலை ஹெராக்ளியஸ் மேற்கொண்டான். இந்தத் தாக்குதலுக்குப் பிறகு கடல்வழியாக கான்ஸ்டான்டினோபிளுக்குத் திரும்பினான். வழியில் அவெர்ஸ்களுடன்* ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டான். அதன் விளைவாகப் பாரசீகர்கள் தங்களின் தலைநகரைத் தாண்டி முன்னேற முடியாதபடித் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டனர். இந்த இரு ரோமானியத் தாக்குதல்களைத் தொடர்ந்து கிபி 623லும் 625லும் மேலும் மூன்று ராணுவ நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கருங்கடலின் தெற்குக் கரையிலிருந்து பாரசீக சாம்ராஜ்யத்தின் மையப் பகுதிக்குள் ஊடுருவி மெசப்படோமியா வரை ரோமானியர்கள் ஆக்கிரமித்தனர். இப்போது பாரசீகத்தின் எதிர்த் தாக்குதல் அனைத்திற்கும் மரண அடி கிடைத்தது. அதுவரை ஆக்கிரமிப்பிற்குள்ளான அனைத்துப் பகுதிகளும் விடுவிக்கப்பட்டன. எனினும் இறுதி யுத்தம் டைக்ரஸிஸ்

*Avars குதிரை மீதேறிச் செல்லும் நாடோடி இனம்.

ஆற்றின் கரையில் நினெவா (Nineveh) என்ற இடத்தில் டிசம்பர் 627இல் நடந்தது.

இதற்குள் பாரசீக மன்னன் இரண்டாம் சோஸ்ரோஸ் போரிடும் வலிமையை முற்றிலும் இழந்திருந்தான். தனக்குப் பிடித்தமான டாஸ்ட்கார்ட் (Dastgard) அரண்மனையிலிருந்து தப்பியோடத் திட்டமிட்டான். ஆனால் அரண்மனைக்குள்ளேயே அவனுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி எழுந்ததால் தப்பியோடும் அவனது முயற்சி தடுக்கப்பட்டது. அவனது 18 புதல்வர்களும் அவன் கண் முன்னாலேயே படுகொலை செய்யப்பட்டனர். தனது மகனான சிரோஸாலேயே (Siroes) அரண்மனையின் இருண்ட நிலவறைக்குள் வீசி எறியப்பட்டான். ஐந்தாம் நாளில் அங்கேயே பிணமானான். சோஸ்ரோஸின் மரணத்துடன் சாசானிய குலத்தின் கிர்த்தி முடிவிற்கு வந்தது. அவனது குற்றங்களின் விளைவை அவன் மகன் எட்டு மாதங்கள் அனுபவித்தான். அடுத்த நான்கு வருடங்கள் மன்னர் பட்டத்தைப் போலிகள் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். முற்றிலும் வலிமை இழந்திருந்த முடியரசின் மிச்சம் மீதிகளுக்காக வாளாலோ கத்தியாலோ அவர்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டனர். ஆட்சி ஏதுமற்ற இந்த அராஜகமான சூழ்நிலையில் ரோமானியர்களுக்கு எதிராக மற்றொரு போர் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் நிலையில் பாரசீகர்கள் இல்லை. இரண்டாம் சோஸ்ரோஸின் மகனான இரண்டாம் காபெட்ஸ் (Cabades II) ரோமானியர்களுடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொண்டான். அதன்படி ரோமானியப் பேரரசு கைப்பற்றியிருந்த பெரும்பாலான பகுதிகள் பாரசீகர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. பாரசீக மன்னரின் பணிவான வேண்டுகோளுக்கிணங்க புனித சிலுவை மரத்தின் எஞ்சிய பகுதிகள் முன்பிருந்தபடியே அதே இடத்தில் வைக்கப்பட்டன. தனது தந்தையின் ராணுவ வெற்றிகள் அனைத்தையும் வெளிப்படையான எந்த வருத்தமும் இல்லாமல் சோஸ்ரோஸின் மகன் துறந்தான்.

‘டாரிஸ்ஸிலிருந்து (Tauris) கான்ஸ்டான்டினோபிளுக்குத் திரும்பி வந்ததை ஹெராக்ளியஸின் நிலைத்த வெற்றியாகக் கூறலாம். மக்கள், ஆட்சிப் பேரவை உறுப்பினர்கள், திருச்சபைக் குருமார்கள் ஆகிய அனைவரும் தங்கள் மன்னனைச் சந்திக்கச் சென்றனர். அன்பும் பாராட்டுணர்வும் அவர்களின் நெஞ்சில் நிறைந்திருந்தன. கண்ணில் நீர் மல்க எண்ணற்ற விளக்குகளுடன் தலைநகரில்

நாயகன் வருகைக்குக் காத்திருந்தனர். நான்கு யானைகள் இழுத்து வரத் தேரில் வந்திறங்கினான் மன்னன்.' (11)

போரில் இழந்த பகுதிகளைக் குறிப்பிட்ட 10 ஆண்டுகளுக்குள் ரோமானியர் மீட்டு விடுவர் என்ற குர்ஆனின் முன்னறிவிப்பு முழுவதும் உண்மையாகி விட்டது. குர்ஆனின் இந்தக் கணிப்பு கிப்பனைவியப்படையச் செய்தது. எனினும் அதன் முக்கியத்துவத்தைக் குறைப்பதற்காக இரண்டாம் சோஸ்ரோவிற்கு இறைத்தூதர் எழுதிய கடிதத்துடன் அதனைத் தவறாகத் தொடர்புபடுத்திக் கிப்பன் தான் எழுதிய வரலாற்று நூலில் கூறுவதாவது: 'தனது அதிகாரம் கலை ஆகியவற்றில் பாரசீக மன்னன் ஆழ்ந்திருந்தான். அப்போது முஹம்மது எழுதிய கடிதம் மக்காவிலுள்ள ஓர் அனாமதேயக் குடிமகன் மூலமாக அவனுக்குக் கிடைத்தது. தான் இறைவனின் தூதர் என்பதை ஏற்று அங்கீகரிக்குமாறு அந்தக் கடிதத்தில் முஹம்மது மன்னனைக் கேட்டிருந்தார். முஹம்மதுவின் அந்த அழைப்பை நிராகரித்துக் கடிதத்தை கிழித்தெறிந்தான் மன்னன். எனவே கடவுள் அந்த அரசைக் கவிழ்ப்பார் என அரேபியாவின் இறைத்தூதர் கூறினார். அதுமட்டுமன்றி சோஸ்ரோஸ் மன்றாடி முன்வைத்த கோரிக்கைகளை நிராகரிக்கவும் செய்தார். இரண்டு மாபெரும் சாம்ராஜ்யங்களுக்கிடையே வளர்ந்து கொண்டிருந்த பகைமையையும் அழிவு நடவடிக்கைகளையும் ரகசிய மகிழ்ச்சியுடன் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார் முஹம்மது. பாரசீகர்கள் தொடர்ந்து வெற்றி பெற்றுக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் ரோமானியர் மீண்டும் வெற்றி பெற பல ஆண்டுகள் ஆகாதென ஆரூடம் கூறினார். அந்த முன்னறிவிப்பு வெளிப்படுத்தப்பட்டதாகக் கூறப்பட்ட சமயத்திலிருந்து அவ்வளவு நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு நிறைவேறும் ஒன்றாகவா அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் இருந்திருக்க முடியும்? அதுவும் முதல் 12 ஆண்டுகளிலேயே பேரரசு கலைக்கப்பட இருப்பதை ஹெராக்களியஸ் ஏற்கனவே அறிவித்திருந்த பிறகும்? (12)

இறைவனின் முன்னறிவிப்பாக இறைத்தூதர் கூறியதற்கும் சோஸ்ரோஸ் மன்னனுக்கு இறைத்தூதர் எழுதிய கடிதத்திற்கும் தொடர்பேதும் இல்லையென பிற வரலாற்றாசிரியர்கள் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். கிபி 628இல் (ஹிஜரி 7ஆம் ஆண்டில்) பாரசீக மன்னனுக்கு இறைத்தூதர் கடிதம் எழுதினார். ஆனால் ரோமானியர் வெற்றி பெறுவர் என கி.பி. 616-இலேயே குர்ஆன் கூறியது.

இறைத்தூதர் மதினாவுக்குப் புலம் பெயரும் முன்பு மக்காவில் இந்தக் குர்ஆன் வசனம் அருளப்பெற்றது.

பாதுகாக்கப்பட்ட மேனெப்பாவின் (Merneptah) சடலம்

திருக்குர்ஆனில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மிகவும் புதிரான முன்னறிவிப்புகளில் ஒன்று மேனெப்பா (Merneptah) என அழைக்கப்படும் பண்டைய எகிப்து மன்னன் ஃபாரோ* பற்றியதாகும். அவன் இரண்டாம் ரமீசஸ்-சின் மகனாவான். மூசா எனும் மோசஸைத் தேடித் தொடர்ந்து செல்கையில் அந்த மன்னன் செங்கடலில் மூழ்கடிக்கப்பட்ட செய்தியை வரலாறு பதிவு செய்வதற்கு முன்பே பைபிளிலும் குர்ஆனிலும் இது பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. ஃபாரோ பற்றிய குறிப்பு பைபிளின் இரண்டாம் புத்தகமான Book of Exodus-இல் (14:28) அவன் நீரில் மூழ்கடிக்கப்பட்டான் என்பதாக மட்டுமே உள்ளது. 'நீர் கரைக்குத் திரும்பி வந்து தேர்களையும் குதிரையோட்டிகளையும் அவர்களுக்குப் பிறகு வந்த ஃபாரோவிற்கு விருந்தளித்த ஏனையோர் அனைவரையும் மூடிக் கொண்டது' (13)

ஃபாரோ நீரில் மூழ்கடிக்கப்பட்டது பற்றி உலகம் அறிந்தது இது மட்டுமே (மேற் குறிப்பிடப்பட்ட பைபிள் வசனம்) . குர்ஆன் வியப்பிற்குரிய விதமாகக் கீழ்க்காணும் முன்னறிவிப்பையும் வெளிப்படுத்திற்று. (14)

எனவே உனக்குப் பின்னால் வருவோருக்கு ஓர் அத்தாட்சியாகத் திகழும் பொருட்டு இன்றைய தினம் உனது உடலை நாம் பாதுகாப்போம் நிச்சயமாக மக்களில் பெரும்பாலோர் நம் சான்றுகளைவிட்டும் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள். (14)

திருக்குர்ஆனில் இந்த வசனம் அருளப்பட்ட சமயத்தில் அசாதாரணமான ஒன்றாகவே அது நிச்சயம் இருந்திருக்கும். மூசா காலத்தில் வாழ்ந்த ஃபாரோவின் சடலம் பாதுகாப்பாக அப்படியே இருக்கும் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. இந்த உண்மை 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே குர்ஆனில் கூறப்பட்டுள்ளது. பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள ஃபாரோ சடலத்தின் எஞ்சிய பகுதிகளை 1898இல் முதன் முதலாய்க் கண்டு வெளிப்படுத்தியவர் பேராசிரியர் லோரெட் (Loret) ஆவார். 3000 ஆண்டுகளாகத் துணியால் சுற்றப்பட்டு தீப்சில் (Thebes) உள்ள, நக்ராப்புலஸ்

*வரலாற்றில் 'ஃபாரோ' எனவும் குர்ஆனில் 'ஃபிர்அவன்' எனவும் அழைக்கப்படுகிறான்.

(Nekropolis) இடுகாட்டில் அந்தச் சடலம் இருந்ததை லோரெட் பார்த்தார். 8 ஜூலை 1907இல் எலியட் ஸ்மித் முடியிருந்த துணியை அகற்றி அந்தச் சடலத்தை முறையான அறிவியல் ஆய்விற்கு உட்படுத்தினார். இது தொடர்பாக 1912இல் The Royal Mummies என்ற நூலையும் வெளியிட்டார். லோரெட் கண்டுபிடித்த பாதுகாக்கப்பட்ட சடலம் ஃபாரோதான் என்பது அவர் ஆய்வில் நிரூபணமானது. ஃபாரோவுக்கு மூசாவைத் தெரியும். மூசா தப்பிச் சென்றபோது அவரது வேண்டுகோளையும் மீறி மூசாவைப் பின்தொடர்ந்து இறுதியில் மரணமடைந்தான். இறைவனின் விருப்பத்திற்கேற்ப மனிதருக்கு ஓர் அடையாளமாக இருக்கும்படி அவனது சடலம் அழிவிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டது. குர்ஆனில் இந்தச் செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. (15)

ஃபாரோவின் பாதுகாக்கப்பட்ட சடலத்தை டாக்டர் மாரிஸ் புகைல் 1975இல் விரிவாக ஆராய்ந்தார். அதன்பின் அது கெய்ரோவிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. திருக்குர்ஆன் கூறியதையே அவர் ஆய்வின் முடிவும் உறுதி செய்தது. இந்த விந்தையைப் போற்றிப் புகழ்ந்து அவர் எழுதுவதாவது :

புனித நூல்கள் இருக்கின்றன என்பதற்கான ஆதாரத்தை நவீனத் தரவுகளில் தேடுவோர், ஃபாரோவின் சடலம் பற்றி குர்ஆனில் கூறப்பட்டுள்ள மிகச் சிறந்த வசனத்தில் அதனைக் காணலாம். கெய்ரோவில் எகிப்திய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள அரசர்களின் பாதுகாக்கப்பட்ட சடலங்களின் அறையை அவர்கள் (Royal Mummies Room) பார்வையிடலாம். (16)

ஃபாரோவின் சடலம் மனிதனுக்கு ஓர் அடையாளமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டது என 7ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே குர்ஆன் உறுதியாகக் கூறிற்று. ஆனால் என்ன வியப்பு, அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதோ 19ஆம் நூற்றாண்டின் 1975ஆம் ஆண்டுதான்.* இது குர்ஆனின் முன்னறிவிப்பு நிஜமானது என்பதற்கான உறுதியான சான்றாகும். திருக்குர்ஆன் இறைவனின் வேதம் என்பதற்கான ஆதாரம் இதற்கும் மேல் என்ன வேண்டும்? மனிதர்களின் எந்த ஆக்கமும் இதுபோல் நிச்சயம் இராது.

நீடித்து நிலைத்திருக்கும் அரபு மொழி

500 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஒரு மொழி அதே வடிவத்தில் நீடித்திருக்க முடியாது என்ற வரலாற்று நியதிக்கு விதிவிலக்காக

அரபுமொழி உள்ளது. இது வியப்பிற்குரியதாகும். மொழியாக அது எழுதப்படும் விதமே ஒருவகை அதிசயமாகும். ஐந்து நூற்றாண்டுகளில் ஒரு மொழியில் எத்தனையோ மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. தங்கள் முன்னோர் எழுதிய ஆக்கங்களை அடுத்த தலைமுறையினர் புரிந்துகொள்ளவே மிகவும் சிரமப்படுகின்றனர். அந்த அளவு அடிப்படை மாற்றங்கள் மொழியில் நிகழ்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக: ஆங்கிலக் கவிதை இலக்கியத்தின் பிதாமகனான ஜேஃப்ரி சாசர் (Geofferey Chaucer- 1342-1400) எழுதிய நூல்களும், ஆங்கில இலக்கியத்தின் மாபெரும் எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் (1564-1616) எழுதிய நாடகங்களும் கவிதைகளும் 20ஆம் நூற்றாண்டு வாசகனால் ஏறத்தாழப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவையாக இருக்கின்றன. குறிப்பிட்ட சிலரே சொல் விளக்கத் திரட்டுகள், அகராதிகள், 'மொழிபெயர்ப்புக்கள்' ஆகியவற்றின் உதவியுடன் கல்லூரிப் பாடத் திட்டத்தின் பகுதியாக அவற்றை வாசிக்கின்றனர்.

ஆனால் அரபு மொழியின் வரலாறு மிகவும் வித்தியாசமானது. ஏறத்தாழ 1500 ஆண்டு காலச்சோதனைகள் எவற்றாலும் பாதிப்புறாமல் இந்த மொழி இருந்து வருகிறது. மொழிப் பயன்பாட்டில் சொல் தேர்வு, பொருள், பாணி ஆகியவை ஓரளவு வளர்ச்சியடைந்துள்ளன என்பது உண்மை. ஆனால் வார்த்தைகளின் மூல அர்த்தம் சிதைந்து போகாமளவு அல்ல. குர்ஆன் அருளப்பெற்ற பண்டைக் காலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் இன்று மீண்டும் பிறப்பாரேயானால் அவர் பேசும் மொழி இன்றைய நவீன அரபியரும் புரிந்துகொள்ளும் விதமாகவே இருக்கும்.

இவ்விதமிருக்கையில் புத்தக அலமாரியில் தூசடைந்து கொண்டிருக்கும் ஏதோ சில புரிபடாத பழைய இலக்கியப் புத்தகங்கள் போல் ஒரு போதும் குர்ஆன் இராது. அனைவராலும் அது வாசிக்கப்படும்; எல்லாக் காலத்து மக்களுக்கும் அகத்தூண்டல் தருவதாக அது விளங்கும். காலப்போக்கில் ஒருமொழிக்கு நேரும் சிறிய வடிவ மாற்றங்களோ பொருட்சிதைவுகளோ நேர்ந்து விடாமல் தடுத்து நிறுத்தி இறுதி நாள் வரை புரிந்துகொள்ளும் விதமாக அரபு மொழி நீடித்திருக்க வேண்டுமெனத் திருக்குர்ஆன் அதன் புனித முத்திரையை அரபு மொழியின் மேல் பதித்திருக்கும்போல!

சமீப காலமாக விஞ்ஞானம் மற்றும் பிற அறிவுத் துறைகளில் மிகப் பெரும் முன்னேற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. எனினும் எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் குர்ஆனில் ஏற்கனவே உறுதியாகக் கூறப்பட்டுள்ள முக்கியமான விசயத்திற்கே திரும்புகிறோம். குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்தில் அதாவது இறைவெளிப்பாடு அருளப்பெற்ற அந்த வேளையில் அரபு மொழி துலக்கம் பெற்று உறுதிப்பட்டாற்போல் தோன்றுகிறது. நூறாண்டு காலமாய் மனித அறிவிற்கு எட்டாத விசயங்களிலும் மனிதனால் புரிந்துகொள்ள முடியாத முக்கிய விசயங்களிலும் குர்ஆனின் வார்த்தையே இறுதியாக உள்ளது. இவற்றுள் மிக முக்கியமான விசயம் பிரபஞ்சத் தோற்றம் பற்றியதாகும்.

கலிஃபோர்னியா பல்கலைக் கழகத்தில் அரசு ஆதரவால் கல்வியைத் தொடரும் சீனாவைச் சேர்ந்த வகுப்பு மாணவர் குழுவைப் பிரபஞ்ச தோற்றம் பற்றிய கோட்பாடு எவ்விதம் ஈர்த்தது என்பது சுவாரசியமானது. குழுவில் இருந்த 12 மாணவர்கள் பெர்க்லியிலுள்ள (Berkeley) முதல் பிரஸ்பிட்டேரியன் சர்ச்சின் பாதிரியாரைக் காணச் சென்றனர். தங்களுக்காக ஞாயிறு தோறும் சிறப்பு வகுப்பு நடத்த ஏற்பாடு செய்யும்படி அவரைக் கேட்டுக்கொண்டனர். அமெரிக்க கலாசாரத்தில் கிறிஸ்தவத்தின் தாக்கம் எந்த அளவு உள்ளது என்பதைக் கற்க விரும்புவதாகவும் கிறிஸ்தவராக மாறும் விருப்பமேதும் தங்களுக்கில்லை எனவும் வெளிப்படையாகவே அவரிடம் விளக்கிக் கூறினர். பாதிரியார் இத்தகைய வகுப்பு புது வகையான சிறப்புத்தன்மை கொண்டிருந்த காரணத்தால் அதனை ஒழுங்குபடுத்தவும் கற்பிக்கவும் கணிதவியலாளரும் வானிலையாளருமான பீட்டர்ஸ் டொனரை (Peter W Stoner) கேட்டுக்கொண்டார். நான்கு மாதங்கள் முடிவுற்றதும் அந்த இளம் மாணவர்கள் அனைவரும் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவினர். அதற்கான காரணத்தை பீட்டர் ஸ்டோனெர் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்குகிறார்: “இத்தகைய ஒரு குழுவிற்கு எதனை அறிமுகம் செய்வதென்பது என் முதல் பிரச்சினையாக இருந்தது. இவர்களுக்கு பைபிளில் நம்பிக்கை இல்லையாதலால் வழக்கமான முறையில் பைபிளைக் கற்பிப்பது பலன் தராது. பின்னர் ஒரு யோசனை தோன்றியது. பைபிள் பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் அத்தியாயமான ‘உலகத்தின் தொடக்கத்திற்கும் (பைபிளில் இதற்கான சொல் ஆதியாகமம்; ஆங்கிலத்தில் Genesis) அறிவியலுக்கும் இடையேயான நெருங்கிய தொடர்பை எனது

கல்லூரி இளங்கலை வகுப்பில் படித்தது நினைவுக்குவர, அதனை மாணவர் குழுவிற்குக் கற்றுத் தரத் தீர்மானித்தேன்.”

“பிரபஞ்சம், பூமி, அதன் மீதான உயிர் வாழ்வு ஆகியவற்றின் தோற்றம் குறித்த இன்றைய விஞ்ஞானக் கருத்தாக்கங்களும் அறிவும் உருவாவதற்கு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பிரபஞ்சத் தொடக்கம் குறித்த விசயம் எழுதப்பட்டிருப்பது எனக்கும் அவர்களுக்கும் நன்கு தெரியும். இந்த மாணவர்களுக்கு இப்போது கிடைக்கும் நவீன அறிவுடன் ஒப்பிடுகையில் மூசா காலத்திலும் அதற்குப் பிறகான ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளிலும் மக்கள் கற்றுக் கொண்டவை மிகவும் அபத்தமானவை என்பதை நாங்கள் உணர்ந்திருந்தோம். எனினும் மாணவர்களுக்கு இது பற்றி எடுத்துக் கூறுவதை உறுதியுடன் “சமாளித்தோம்.”

பைபிள் பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள உலகத்தின் தொடக்கம் ஆதியாகமம் பற்றிய விவாதத்தில் குளிர்ப் பருவம் முழுவதும் கழிந்தது. பல்கலைக் கழக நூலகத்திற்குச் சென்று வகுப்புப் பாடங்கள் தொடர்பான கட்டுரைகளைச் செம்மைப்படுத்திச் சிறப்பான முறையில் முழு விபரங்களுடன் மாணவர்கள் ஆசிரியரிடம் சமர்ப்பித்தனர். எந்த ஆசிரியரும் முழுமையான அத்தகைய கட்டுரைகளைக் காண்பது அரிதே. கல்லூரியின் குளிர்ப் பருவம் முடிவுற்றது. பாதிரியார் என்னை அவரது அலுவலகத்திற்கு அழைத்து மாணவர் குழு அனைவரும் கிறிஸ்தவர்களாக மாற விரும்புவதாகக் கூறினார். பைபிள் தெய்வீகத் தூண்டுதலால் உருவானது என தங்களிடம் நிரூபிக்கப்பட்டதாக அவர்கள் கூறியதாகவும் என்னிடம் தெரிவித்தார் (17)

‘ஆழத்தின் மேல் இருள் இருந்தது’ என பைபிள் பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள (ஆதியாகமம்) உலகத்தின் தொடக்கம் பற்றிய ஒரு வரி உள்ளது.

‘நீர் முழுவதும் ஆவியாகி விட்டிருந்தது; பூமி மிகவும் வெப்பமுற்றிருந்தது; இந்தக் காலக்கட்டம் முழுவதும் சமுத்திரங்கள் அடர்ந்த மேகங்களாகத் தொங்கியவாறிருந்தன. இதன் விளைவாக ஒளி பூமியின் மேற்பரப்பைத் துளைக்க முடியாதிருந்தது’ என உலகத்தின் தொடக்கம் பற்றிய காலக்கட்டத்தைச் சமீபத்திய கண்டுபிடிப்புக்கள் சிறப்பாக விவரித்துள்ளன. Man does not stand alone என்ற தனது நூலில் க்ரெஸ்ஸி மாரிசன் கூறுவதாவது:

ஒருபோதும் கூறப்படாத மிகச் சுருக்கமான இந்தக் கதையில் குறைபாடு எதனையும் அறிவியல் காண முடியுமா? இதனை எழுதிய அறியப்படாத ஒருவருக்கு நமது வணக்கத்தைச் சமர்ப்பிப்போம்; அவர் அகத்தூண்டலை ஏற்று அவரது ஞானத்திற்கு முற்றிலும் பணிந்து தலைசாய்ப்போம். இதில் கூறப்பட்டுள்ள எளிய உண்மைக்கு முன் மொழிபெயர்ப்பு இடைச்செருகல்கள் பற்றிய விவரங்களிலோ இறைவன் (தன்படைப்பு) வேலையை எவ்விதம் செய்தான்? அதற்கு எவ்வளவு நேரமானது? என்பன போன்ற கேள்விகளிலோ சர்ச்சையிட வேண்டாம். உண்மைத் தகவல்களாக நம்மிடம் கூறப்பட்டவை, காலாகாலமாக நம்மிடம் வந்து சேர்ந்தவை உண்மைகளாகவே இருக்கின்றன என்பதை யார் அறிவார் ?

திருக்குர்ஆன் இன்றும் எவ்வாறு தெய்வீகத் தன்மையுடன் புனித ஞானத்தின் சுடர்ப்பொறிகளைக் கொண்டுள்ளதோ அது போலவே பழைய புதிய ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ள பைபிள் அதன் மூல வடிவத்தில் புனிதமானது என்பது எங்கள் நம்பிக்கையாகும். ஆனால் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் இடைச்செருகல்களால் வேதங்கள் தமது புராதனத்தன்மையை இழந்திருக்கின்றன.

The Bible, The Quran and Science என்ற தனது நூலில் டாக்டர் மாரிஸ் புகைல் இவ்விதம் குறிப்பிடுகிறார்: ஓர் இறைவெளிப்பாட்டில் இவை போன்ற அனைத்து இடைச்செருகல்களும் எழுத்துக்களும் கலந்துள்ளன. இவற்றுள் நமக்குப் பொருத்தமாக இருக்குமெனக் கருதி மனிதர்கள் நமக்கு விட்டுச் சென்றுள்ளவைதாம் இன்று நம்மிடம் உள்ளன. தங்களின் திருப்திக்காகவும் தேவைகளுக்காகவும் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப மூலப் பிரதியில் இவர்கள் சாமர்த்தியமாகத் திருத்தங்கள் செய்தனர்.

மக்களுக்கான பைபிள் பிரசுரங்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் வெளியிடப்படுகின்றன. பாரபட்சமற்ற உண்மையான தரவுகளுக்கும் இந்தப் பிரசுரங்களிலுள்ள முன்னுரைகளில் உள்ள தகவல்களுக்கும் நிறைய வித்தியாசங்கள் உள்ளன. புத்தகங்கள் எவ்விதம் எழுதப்பட்டன என்பது பற்றிய அடிப்படையான செய்திகள் அந்த முன்னுரைகளில் வெளிப்படையாகக் கூறப்படவில்லை. தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படும் தெளிவற்ற பகுதிகள் அப்படியே இருக்கின்றன. இவ்விதமாகப் பற்பல முன்னுரைகளிலுள்ள

ஆகக் குறைவான தகவல்கள் உண்மையைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளவே வழிவகுக்கின்றன. எத்தனையோ முறை பொருத்தமாகத் திருத்தி வெளியிடப்பட்ட சில பைபிள் பிரசுரங்களில் புதிய சில விபரங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கூறப்படுகிறது. ஒரு பிரசுரத்தில் முக்கியமற்ற ஒரு பகுதி விவாதிக்கப்படுகிறது. விரிவான விளக்கம் தேவைப்படும் சிக்கலான பகுதிகள் விவாதிக்கப்படாமல் அப்படியே விட்டுவிடப்படுகின்றன. பெரும் எண்ணிக்கையில் வெளியிடப்படும் மக்களுக்கான பைபிள் பிரசுரங்களில் இது போன்ற பிழையான தகவல்களைக் காண்பது வருத்தமளிக்கிறது.' (பக்கம் 9, 10)

பின்னர் பக்கம் 42இல் அவர் மேலும் கூறுவதாவது: 'அறிவியல் பூர்வமாக கேள்வி எழுப்ப முடியாத காலக்கட்டத்தில் முரண்பாடுகள், நிகழும் சாத்தியம் அற்றவை ஆகியவற்றின் மூலமாகவே முடிவிற்கு வரவேண்டியுள்ளது. உண்மைக்குப் பொருந்தாத விசயங்கள் பற்றிக் கடவுள் எதனையும் போதித்திருக்க முடியாதென புனித அகஸ்டின் (St Augustine) போன்ற நல்லுணர்வு கொண்ட மனிதர் கருதினர். எனவே உண்மைக்கு மாறானவற்றைத் தெய்வீக வெளிப்பாடு கொண்டவையாக உறுதியாகக் கூறமுடியாது என்ற கொள்கையை முன்வைத்தார். எனவே இந்தக் கொள்கைக்கு மாறான அனைத்தையும் புனிதப் பிரதியிலிருந்து நீக்கிவிடவும் தயாராக இருந்தார்.

'பின்னர் வந்த காலக்கட்டத்தில் நவீன அறிவிற்குப் பொருந்தாத சில பகுதிகள் பைபிளில் இருப்பதாகக் கருதப்பட்டன. ஆனால் இது தொடர்பாகப் பைபிளில் எந்த மாற்றமும் செய்யப்படவில்லை. மாற்றத்திற்கான எதிர்ப்பு வலுவாக இருந்தது. பைபிளின் மூலப்பிரதியில் மாற்றம் எதுவும் செய்யப்படாமல் அப்படியே இருக்க வேண்டும் என்பதை நியாயப்படுத்தி எண்ணற்ற புத்தகங்கள் எழுதப்பட்டன'

இதுபோலக் குர்ஆனைப் பற்றி முரண்பாடு எதனையும் கூற முடியாது. தொன்மையான புனித வேதங்களில் துண்டுகண்ணோட்டங்களின் உண்மை தெரிகிறது. ஆனால் குர்ஆனிலோ உண்மை அதன் முழுமையில் ஒளிர்கிறது. குர்ஆனை உருவாக்கியவன் இறைவன். மனிதன் உருவாக்கியிருப்பானேயானால் நவீன அறிவியல் கண்டுபிடிப்புக்களின் விளக்கத்தால் உறுதியாக அதில் கூறப்பட்ட

சில விசயங்கள் தவறாகவோ பொருத்தமற்றவையாகவோ உள்ளன என நிரூபிக்கப்பட்டிருக்குமே!

இக்திலாஃப் (Ikhtilaf) என்ற அரபுச் சொல்லை புறஓத்திசைவின்மை என்பதாகப் பேராசிரியர் அல்பெர்ரி (Professsor Alberry) மொழிபெயர்த்துள்ளார். முரண்பாடு, ஏற்றத்தாழ்வு, வித்தியாசம் ஆகிய பொருள்களிலும் இந்தச் சொல் வழங்கப்படுகிறது.

முரணற்ற நிலைத்தன்மை என்னும் மிக அரியகுணம் இறைவன் ஒருவனிடமே காணப்படுவதாகும். முரண்பாடற்ற முழுமையான நிலைத்தன்மையுடன் ஒரு புத்தகத்தை உருவாக்குவது மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்டது. ஓர் ஆக்கம் முரண்பாடுகளற்றதாக இருக்கவேண்டுமெனில் அதனை உருவாக்கியவனுக்குக் கடந்த காலம் எதிர் காலம் பற்றிய அறிவு மட்டுமின்றி அனைத்துப் படைப்புகளின் மீதான ஞானமும் இருக்க வேண்டும். பொருட்களின் இயற்கையான தன்மை குறித்த அவனது கண்ணோட்டத்தில் சந்தேகத்தின் நிழலும் இருக்கக்கூடாது. இதற்கு மேலாக அவனது அறிவு நேரடியான அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்; பிறரிடமிருந்து பெற்ற தகவல்களை அல்ல; பாராபட்சமோ முற்சாய்வோ இன்றி விசயங்கள் எவ்விதம் இருக்கின்றனவோ அவ்வாறே அவற்றைக் காணும் தனித்தன்மையை அவன் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது முக்கியம்.

அசாதரணமான இந்த அனைத்துத்தன்மைகள் கொண்டவனாக இறைவன் ஒருவனே இருக்க முடியும். இதன் காரணமாக அவன் வார்த்தை மட்டுமே முரண்பாடுகள் குறைபாடுகள் அற்று நிலைத்து நீடித்திருக்க முடியும். குறைபாடுகள் நிறைந்தவன் மனிதன். எனவே அவன் உருவாக்கும் ஆக்கமும் குறைபாடுகள் கொண்டதாகவே இருக்கும். முரண்பாடுகள் அற்ற ஓர் ஆக்கத்தை அவனால் உருவாக்க முடியாது.

மனிதப் பகுத்தறிவின் முரண்பாடுகள்

மனிதன் உருவாக்கும் ஆக்கங்கள் அனைத்தும் முரண்பாடுகள் கொண்டவையாக இருப்பது தற்செயல் அல்ல. இயற்கையிலேயே மனித சிந்தனை வரம்புகள் கொண்டது. ஆகவே அவனது ஆக்கங்களும் முரண்பாடுகள் நிறைந்தனவாகவே இருப்பதைத் தவிர்க்க முடியாது. படைப்பின் இயற்கை அதுதான். படைப்பவனின்

சிந்தனை அளவை மட்டுமே படைப்பு கொண்டிருக்கும். ஆனால் அவனது சிந்தனையில் ஒத்திசைவற்ற எந்தக் கோட்பாட்டிற்கும் பிரபஞ்சத்தில் இடமில்லை. பிரபஞ்சத்திற்கு எதிராக இருக்கும் கோட்பாடு சுயமுரண்பாடுகள் கொண்டவையாக இருக்கும். இயற்கை அமைப்பின்படி இல்லாதவை ஆகையால் அவை மாறாது நிலைத்திருப்பதில்லை.

இதன் காரணமாகப் பல எடுத்துக்காட்டுகளுடன் இதனை விளக்கலாம்.

டார்வின் கோட்பாடு

உயிரினங்கள் குறித்த ஆய்விற்குப் பிறகு சார்லஸ் டார்வினும் (1809-1882) அவருக்குப் பிறகு வந்த பிற அறிவியலாளர்களும் பரிணாமக் கோட்பாட்டினை உருவாக்கினர். பூமியிலுள்ள பல்வேறு வகை உயிர்கள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று வித்தியாசமாக வெளியே தெரிந்தாலும் உயிரியல் ரீதியாக ஒன்றுடன் ஒன்று கணிசமான அளவு அவை ஒப்புமை கொண்டிருந்தன. எடுத்துக்காட்டாக, இரு பின்னங்கால்களில் ஒரு குதிரை எழுந்து நின்றால் அதன் அமைப்பு மனித உடலின் கட்டுமானம் போலத் தோன்றும்.

அறிவியலாளர்கள் ஆழ்ந்து கவனித்து மேற்கொண்ட ஆய்வுகளின் மூலம் மனிதன் தனியான உயிரினம் அல்ல எனவும் அவனும் பிற விலங்குகளும் ஒரே மரபணுவிலிருந்து தோன்றின எனவும் முடிவிற்கு வந்தனர். அனைத்து உயிரினங்களும் தொடர்ச்சியான உயிரியல் வளர்ச்சிப் படிநிலைகளினூடே பரிணாம வளர்ச்சியின் நீண்ட பயணத்தில் தொடர்புடையவையாகும். ஊர்வன, நான்கு கால் விலங்குகள், குரங்குகள் முதலியவை பரிணாம வளர்ச்சியின் தொடக்க நிலையிலும் மனிதன் மேம்பட்ட நிலையிலும் இருந்தான்.

நூறாண்டுக் காலம் இந்தக் கோட்பாடு மனித சிந்தனையின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்திற்று. ஆனால் மேலதிக ஆய்வில் அது குறைபாடுகள் கொண்டதெனத் தெரிய வந்தது. படைப்புச் சட்டகத்தினுள் முழுவதுமாக அது பொருந்தவில்லை. சில அடிப்படை வழிகளில் பிரபஞ்ச ஒழுங்குடன் கடுமையாக முரண்பட்டது.

பூமி தோன்றி எத்தனை வருடங்களாயின என்ற விசயத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அறிவியல் கணிப்பின்படி பூமி தோன்றி

இரண்டாயிரம் மில்லியன் வருடங்களாகின்றன. டார்வின் கணிப்பின்படி இவ்வளவு குறுகிய காலத்திற்குள் பரிணாம வளர்ச்சி முழுமையாக நடந்து முடிந்திருக்கும் சாத்தியம் இல்லை. புரத மூலப்பொருள் கலவை ஒன்று உருவாகி வளரவே லட்சோப லட்சம் மில்லியன் வருடங்கள் பிடிக்கும் என விஞ்ஞான பூர்வமாய் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

பத்து லட்சத்திற்கும் அதிகமான பல்வேறு விலங்கினங்கள் பூமியில் உள்ளன. முழுவதும் வளர்ச்சியுற்ற தாவர இனங்கள் குறைந்தது இரு நூறாயிரமாவது (இரண்டு இலட்சம் வகை) இருக்கும். இரண்டாயிரம் மில்லியன் வருடங்களில் இவை அனைத்தும் எவ்விதம் பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்திருக்கும்? பரிணாம வளர்ச்சி அடுக்கில் கீழே இருக்கும் ஒரே ஒரு விலங்கே குறுகிய இந்தக் காலக்கட்டத்திற்குள் முழுமையாகப் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்திருக்க முடியாதெனில் பரிணாம வளர்ச்சியின் எண்ணற்ற கட்டங்களைக் கடந்து மேம்பட்ட நிலையில் மனிதனாக உருவாவதற்கு இந்தக் குறுகிய காலத்தில் எப்படி சாத்தியம்?

பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாடு முன்வைத்த உயிரியல் மாறுதல்கள் தொடர்பாக கணிதவியல் பேராசிரியர் பட்டாவ் (Professor Patau) சில கணிப்புகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். அதன்படி ஓர் உயிரினத்தின் சிறிய மாறுதலும் படிப்படியாகப் பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்து முழுமையுற வேண்டுமெனில் பத்து லட்சம் தலைமுறைகளாகும். ஒரு நாய் குதிரையாக வேண்டுமெனில் எவ்வளவு நீண்ட காலமாகும் என்பதை இதிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம். இதுபோன்ற பற்பல மாறுதல்களைக் கொண்ட மிகவும் சிக்கலான பரிணாம வளர்ச்சி நிகழ் முறை நடந்து முடிய இந்த பூமியில் மனித ஆயுட்காலம் எவ்வளவு ஆகியிருக்கும்?

சர் ஃப்ரெட் ஹாயில் (Fred Hoyle) தனது The Intelligent Universe என்னும் நூலில் கூறுவதுபோல, பிழைதிருத்தச் சுழல் முறையில் மிக மெதுவாகச் சலிப்பூட்டும் அளவு மரபணுத் தகவல்கள் ஒன்று சேர்கின்றன. ஓர் எளிய எடுத்துக்காட்டிலிருந்து இதனைக் காணலாம் குறிப்பிட்ட ஒரு புரதம் DNA வரைபடத்தில் சிறியதொரு பகுதியில் குறியிடப்பட்டு (கூம்பு வடிவ திருகுச் சுருள்வில் போன்ற) இரட்டைச் சுருளில் பத்தில் ஒரு பகுதி வேதிப் பண்புடன் வினையாற்றுகிறது என்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அந்தப் பத்து இணைப்புகளும்

சரியான வரிசைத் தொடரில் இல்லையெனில் DNA-விலுள்ள புரதம் செயல்படாது. எத்தனை தலைமுறையை அது நகலெடுக்கிறதோ அத்தனையையும் சரிபார்த்தாக வேண்டியிருக்கும். ஆகவே சீரற்ற பிழைகள் முறையில் அந்தப் புரதம் பத்து இணைப்புகளையும் தவறானதாக இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்கிறது. தவறாக நகலெடுக்கப்பட்ட விகிதத்திலிருந்து DNA கணக்கிடப்படுவதை ஒரு சோதனை மூலம் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

பத்து இணைப்புகளின் சரியான வரிசையைப் பெற தவறாகப் பிரதியீடான இணைப்புகளை நூறு ஆயிரம் இலட்சம் கோடி எனப் பத்துமடங்காக மறுஉருவாக்கம் செய்துகொள்கிறது. பல நூறுகோடி இனங்கள் உள்ள இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் அவை தனக்குரிய இனப்பெருக்க நடைமுறையில் ஒரேயொரு உயிரும் மில்லியன் தலைமுறையைக் காணவேண்டியுள்ளது. இதன் சாத்தியப்பாடுகளின் எல்லையை ஆராயவேண்டும். ஒரு புரதம் சிக்கலானதாக இருந்தால் என்ன ஆகும் என்பதைக் கவனியுங்கள். அதாவது குறியீட்டிற்குத் தேவையான DNA இணைப்புகளின் எண்ணிக்கை பத்து முதல் இருபது மடங்கு வரை தாண்டிச் செல்லும். ஒரு நூறு இணைப்புகள் தேவையெனில் கோடானு கோடி தலைமுறைகள் வேண்டியிருக்கும். இந்த அளவு மிகப் பெரும் எண்ணிக்கை கொண்ட தலைமுறைகள் உருவாவது சாத்தியமற்றது என்றே கூறிவிடலாம். ஏனெனில் எந்த உயிரினமும் இவ்வளவு வேகமாக இனப்பெருக்கம் செய்ய வழியே இல்லை. நவடார்வினியக் கோட்பாட்டின் நிலைமை இவ்விதம் பயனற்றதாக இருக்கிறது. பரிணாம வளர்ச்சியின் போது மரபணுத் தொகை சற்று மாற்றியமையும் சாத்தியமுண்டு. ஆனால் குறிப்பிட்டதொரு DNA மரபணு இணைப்பை விரும்பும் வரை நீட்டிக்கும் வழியேதும் இல்லை என்பதை மட்டும் திட்டவாட்டமாகக் கூறமுடியும். (பக்கம் 110)

எவ்விதமிருப்பினும் ஹாயில் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல 'DNA குறியீட்டை மாற்றுவது பாதகமானது; ஏனெனில் அவை மரபணுவை மாற்றுவதைவிட அழிக்கவே முனைகின்றன'

இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு பான்ஸ்பெர்மியா கோட்பாடு (Panspermia Theory) என்ற மற்றொரு கோட்பாடு உருவாக்கப்பட்டது. உயிர் வாழ்க்கை விண்வெளியில் தோன்றியது எனவும் அதன்பின் அது பூமிக்கு வந்தது எனவும் கூறிய இந்தக்

கோட்பாட்டினால் புதிய பிரச்சினைகள் உருவாயின என்பது பின்னர் தெரிய வந்தது. வாழ்வை மேம்படச் செய்வதற்குத் தேவையான சூழ்நிலை உள்ள ஒரு கோளமோ நட்சத்திரமோ மிக விரிவான விண்வெளியில் எங்குள்ளது? எடுத்துக்காட்டாக: நீரைக்காட்டிலும் வாழ்வதற்கு மிக அவசியமான ஒன்று வேறு எதுவுமில்லை. அது இல்லாமல் உயிர் எதுவும் தோன்றவும் முடியாது; எதுவும் தொடர்ந்து உயிர் வாழவும் முடியாது. எனினும் பூமியைத் தவிர இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் வேறு எங்கேனும் நீர் இருக்கும் ஓர் இடம் உள்ளதாவென யாருக்கும் தெரியாது. உயிர் வாழ்வும் அதன் பல்வேறு வடிவங்களும் திடீரெனத் தோன்றின எனச் சில அறிவாளிகள் அவசரப் பரிணாமக் கோட்பாட்டிற்கு ஆதரவு தந்தனர். ஆனால் அந்தக் கோட்பாட்டிற்கு பொருளேதும் இல்லை. வெளியே ஒரு சக்தியோ படைப்பவனோ இல்லாமல் திடீரென உயிர் வாழ்வு எவ்விதம் தோன்ற முடியும்?

படைப்பவனைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் உயிர் வாழ்க்கைக்கு ஏற்புடைய ஒரு விளக்கத்தைத் தர முடியாது. பிரபஞ்ச அமைப்பிற்குப் பொருத்தமான வேறு கோட்பாடுகள் எவையும் இல்லை. வாழ்வின் இயற்கைத் தன்மையுடன் முரண்படுவதால் பிற கோட்பாடுகள் எவையும் வேர்கொள்ள முடியவில்லை. லண்டனில் பதிக்கப்பட்ட Encyclopaedia of Ignorance என்ற அறியாமைக் கலைக் களஞ்சியத்திற்குப் பல்வேறு துறைசார் அறிஞர்கள் பங்களித்துள்ளனர். அந்தக் “அறியாமைக் களஞ்சியத்திலுள்ள” முன்னுரை வருமாறு:

‘வெவ்வேறு ஆராய்ச்சித் துறைகளில் ஆய்வு செய்த அறுபது விஞ்ஞானிகள் உலகு பற்றிய நமது அறிவில் காணப்படும் குறிப்பிடத்தக்க இடைவெளிகளைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.’

படைத்தவன் இயக்கவிதிகளால் விளக்கப்பட முடியாதவாறு இந்த உலகை உருவாக்கியுள்ளான். இதனைக் கல்விப் புலம் சார்ந்த அறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர் என இந்தக் களஞ்சியம் குறிப்பிடுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக: தீர்க்க முடியாத நிரந்தரமான சில பிரச்சினைகளை பரிணாமக் கொள்கை கொண்டுள்ளதென ஜான் மேனார்ட் ஸ்மித் (John Maynard Smith) எழுதியுள்ளார். இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் வழிமுறைகள் இல்லையாதலால் கலைக்களஞ்சியம் கூறும் இந்தக் கொள்கையை அப்படியே பின்பற்றியாக வேண்டும். உறுதியான சான்றுகள் எதுவும் இல்லாத நிலையில் கோட்பாடுகளை உண்மை என நிரூபிக்க வழியில்லை.

மனிதனையும் பிற அனைத்து உயிரினங்களையும் இறைவன் படைத்தான் எனக் குர்ஆன் கூறுகிறது. மாறாகப் பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாடோ அனைத்தும் (Blind Mechanical process) சீராய்வற்ற இயல்பாற்றல் நிகழ்முறையின் விளைவாகும் என்று கூறுகிறது. இறைவன் தனது நாட்டத்தின்படி செயல்பட முடியும் என குர்ஆன் விளக்கம் தருகிறது. அவன் நாடினால் மனிதனையும் அனைத்து உயிரினங்களையும் படைப்பிற்கு ஆதாரமான மூலப் பொருட்கள் எதுவுமின்றியே உருவாக்க முடியும். ஆனால் பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டின் விசயம் வேறு. ஒவ்வொரு நிகழ்விற்கும் ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டுமென அது கோருகிறது. அந்தக் காரணங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட முடியாதவை. இதன் விளைவாகப் பரிணாமக் கோட்பாடு விளக்கம் எதுவுமின்றி அறிவார்த்த வெறுமையில் விட்டு விடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் வாழ்வு குறித்த விளக்கத்தை முன்வைக்கும் குர்ஆன் பற்றி இவ்விதம் கூற முடியாது.

அரசியல் தத்துவம்

அரசியல் தத்துவத்தின் நிலையும் இதுதான். 'அரசியல் தத்துவமும் அரசியல் சிக்கலும் யார் மீது யாருக்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாயின.' என பிரிட்டானிக்கா கலைக்களஞ்சியம் (Encyclopaedia Britannica) 1984 குறிப்பிடுகிறது. (14/697)

இந்தக் கேள்விக்கு விடை காண்பதற்காக மிகச் சிறந்த மனிதர்கள் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளாக முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். எனினும் ஸ்பினோசா (Spinoza) குறிப்பிடுவது போல ஒத்திசைவான அரசியல் தத்துவத்தை உருவாக்குவதற்கான 'அறிவியல் அடிப்படையை' அவர்கள் இன்னும் கண்டறியவில்லை.

இது தொடர்பாக பன்னிரண்டுக்கும் அதிகமான அரசியல் சிந்தனைப் பள்ளிகள் உள்ளன. எதேச்சதிகாரம் ஜனநாயகம் என இரு விரிவான பிரிவுகளாக அவற்றை வகைப்படுத்தலாம். ஒரு நாட்டில் அல்லது நாடுகளில் உள்ள ஒட்டுமொத்த மக்களையும் ஒரு தனிநபர் கொடுங்கோலாட்சி செய்வது நியாயமாகாது என்ற அடிப்படையில் முதல் பிரிவு கடுமையாக எதிர்க்கப்படுகிறது. ஜனநாயகத்திற்குப் பரவலான மக்கள் ஆதரவு இருந்தபோதிலும் கோட்பாட்டு ரீதியாக அது கடுமையாக விமர்சிக்கப்படுகிறது. மக்கள் அனைவரும் பிறப்பில் சமமானவர்கள்; சம உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு;

அவர்கள் சுதந்திரமானவர்கள் என்ற நம்பிக்கையே ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையாகும். 'மனிதன் சுதந்திரமானவனாகப் பிறந்தான். ஒவ்வொரு இடத்திலும் சங்கிலியால் கட்டுண்டு கிடக்கிறான்' என ஜனநாயகத்தைப் பாதிக்கும் பிரச்சினைகள் பற்றி ரூசோ தனது Social Contract என்ற நூலின் முதல் வரியிலேயே குறிப்பிடுகிறார்.

'டெமாக்ரஸி' (ஜனநாயம்) என்ற சொல் கிரேக்க மொழியிலிருந்து பிறந்தது. 'மக்களாட்சி' என்பது அதன் நேரடிப் பொருளாகும். ஆனால் அனைத்து மக்களும் ஆட்சி செய்வது சாத்தியமா? ஒரே சமயத்தில் மக்களே ஆட்சி செய்வதும் ஆட்சி செய்யப்படுவதும் எப்படி சாத்தியம்? அது மட்டுமல்லாது மனிதன் 'சமூக விலங்கு' என அழைக்கப்படுகிறான். தான் விரும்பியபடி இந்த உலகில் சுதந்திரமாக வாழ அவன் தனியன் அல்ல. அவன் சமூகத்தில் ஓர் அங்கம். இது பற்றி ஒரு தத்துவவாதி, 'மனிதன் பிறப்பிலேயே சுதந்திரமானவன் அல்ல. ஒரு சமூகத்தில் பிறக்கிறான். அது அவனுக்குச் சில கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறது' எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

அனைத்து மக்களுக்கும் அதிகாரம் இல்லாத போது மக்களாட்சியை அமைப்பது எப்படிச் சாத்தியம்? எத்தகைய அரசாங்கத்தை அமைப்பது என்பது பற்றிப் பல்வேறு கோட்பாடுகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. எத்தகைய அரசாங்கத்தை அமைக்க வேண்டும் என்பதை மக்கள் விருப்பத்திற்கு விட்டுவிடவேண்டும் எனவும் தேர்தல் மூலம் மக்கள் அதனைத் தீர்மானிக்கலாம் எனவும் ரூசோ புகழ்பெற்ற தனது கோட்பாட்டினை முன்வைத்தார். எனவே நடைமுறையில் மக்களாட்சி என்பது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தனிநபர்களின் ஆட்சியே. தங்களின் விருப்பப்படி மக்கள் வாக்களிக்கலாம். ஆனால் வாக்களித்த பின்பு மீண்டும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குழுவினால்தான் ஆட்சி செய்யப்படுகின்றனர். 'தனது உந்துணர்வைப் பின்பற்றுவது அடிமைத்தனம். ஆனால் தானே விதித்த சட்டத்தைப் பின்பற்றுவது சுதந்திரம்' என ரூசோ இதற்கு விளக்கம் தருகிறார். (18)

பல வினாக்களுக்கான விடை ரூசோவின் கோட்பாட்டில் இல்லை. ஜனநாயக அமைப்புக்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முடியரசுகளாகவே சீர்கேடடைந்து வருவது மக்களுக்குத் தெரியும். எனவே ரூசோவின் விளக்கம் மக்களுக்குத் திருப்திகரமாக இல்லை.

மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்றதும் ஜனநாயக முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சியாளர்கள் முன்பிருந்த முடியரசர்கள் எவ்விதம் ஆட்சி செய்தனரோ அதனையே பின்பற்றுகின்றனர்.

அனைத்து அரசியல் தத்துவவாதிகளும் இத்தகைய முரண்பாடுகளில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த இக்கட்டிலிருந்து விடுபடும் வழி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கோட்பாட்டு ரீதியாக மனிதர்கள் அனைவரும் சமம் என்ற லட்சியத்தை அவர்கள் அனைவரும் போற்றிப் பாதுகாத்து வருகின்றனர். எனினும் மனித சமத்துவம், அதன் உண்மையான அர்த்தத்தில் முடியாட்சியிலோ ஜனநாயத்திலோ இன்னும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. ஒன்று வம்சாவளி முடியாட்சி எனில் மற்றது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிலரின் ஆட்சியாகும். 18-ஆம் 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் முடியாட்சிக்கு எதிராக மிகப் பெரும் அளவில் மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்தனர். ஆனால் மன்னராட்சியின் நுகத்தடியிலிருந்து விடுபட்ட அவர்கள் 'மக்கள் பிரதிநிதிகளாகத்' தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குழுவின் ஆட்சியில் பெரியதாக ஒன்றும் மேம்பாடடையவில்லை. வேறு வழியின்றி அந்தக் குழுவின் ஆட்சியை ஏற்றுக் கொண்டனர். இவர்கள் தங்களை 'மக்களின் பிரதிநிதிகள்' என அழைத்துக் கொண்டனர். முடியரசர்களோ தாங்கள்தாம் 'இறைவனின் பிரதிநிதிகள்' என உரிமை கோரினர். இருவருக்கும் இடையேயான ஒரே வித்தியாசம் இதுதான்.

மக்கள் 'பிரதிநிதித்துவம்' என அழைக்கப்படும் அமைப்பும் சந்தேகத்திற்குரியதுதான். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு தேர்தலில் இங்கிலாந்திலுள்ள பழமைவாத கட்சி 144 இடங்களை வென்று மொத்த பெரும்பான்மை பெற்றது. எனினும் அக்கட்சியின் வாக்கு சதவீதம் 43% விழுக்காடுதான். இதனை ஒட்டுமொத்த மக்கள் அனைவரின் உண்மையான பிரதிநிதித்துவம் என எவ்விதம் கூறமுடியும்? இந்த விசயத்தில் மனிதனின் தோல்வியைக் கீழ்க்கண்ட விதமாகக் குறிப்பிடலாம். 'நவீன அரசியல் தத்துவம் அடிப்படையான பிரச்சனைகளிலேயே இன்னும் உழன்று வருகிறது. இதுவே ப்ளேட்டோவிலிருந்து இன்று வரையிலான நவீன அரசியல் தத்துவ வரலாறு தெளிவாக உணர்த்தும் உண்மை' (19)

ஜனநாயகம் அல்லது சர்வாதிகாரம் ஆகிய இரு அமைப்புகளிலும் ஆட்சி அதிகாரம் ஒருவரிடமோ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில

தனி மனிதர்களிடமோதான் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. இரு அமைப்புகளிலுமே மனிதர்கள் சமமானவர்களாக இருக்க முடியும் எனக் கூறமுடியாது. சமத்துவம் என்பதை அதன் பெயரிலேயே கொண்டுள்ள ஜனநாயகமும் சமத்துவத்தை உருவாக்கத் தவறிவிட்டது. உள்ளார்ந்த முரண்பாடுகள் காரணமாக ஜனநாயக அமைப்பு என்ன நோக்கத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டதோ அதற்கு எதிரான விளைவுகளையே தருகிறது.

உண்மையில் தனக்குள் முரண்பாடுகளற்ற அரசியல் தத்துவம் ஒன்று இருக்குமேயானால் அது திருக்குர்ஆன் முன்வைக்கும் தத்துவம்தான். மனிதனை ஆளும் உரிமை இறைவனுக்கே உள்ளது. “இந்த விசயத்தில் நமக்கு ஏதேனும் அதிகாரம் உண்டா?” என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். நீர் கூறும் “அனைத்து அதிகாரங்களும் அல்லாஹ்விடமே உள்ளன” (குர்ஆன் 3:154)

ஒப்புயர்வற்ற ஆட்சியாளன் இறைவனே என்ற கருத்து முரண்பாடுகளற்ற ஒருங்கிணைவான சிந்தனையை உருவாக்கும். ஆனால் ஒரு மனிதனை ஒப்புயர்வற்ற ஆட்சியாளனாகக் கருதினால் அதனால் உருவாகும் அரசியல் கோட்பாடுகள் முரண்பாடுகள் கொண்டவையாகவும் நிலைத்ததன்மை அற்றவையுமாகவே இருக்கும். ஆட்சி செய்பவருக்கும் ஆளப்படுவோருக்கும் இடையேயான பாகுபாடுகளை அகற்றுவதே அனைத்து அரசியல் கோட்பாடுகளின் நோக்கமாகும். எனினும் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட எந்த அமைப்பினாலும் ஜனநாயகமோ, சர்வாதிகரமோ எதுவாயினும் இந்த நோக்கத்தில் வெற்றியடைய முடியவில்லை. ஜனநாயகம் சர்வாதிகாரம் என்ற இரு அமைப்புகளாலும் மனித சமத்துவம் என்ற லட்சியம் அடையமுடியாத ஒன்றாகவே இருந்து வருகிறது. இதற்குக் காரணம் அதிகாரம் வெகுசிலரிடமே எப்போதும் இருந்து வருவதும் பிறர் அவர்களின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட குடிகளாக இருப்பதும் தான். ஒப்புயர்வற்ற ஆட்சியாளனாக இறைவனைக் கருதினால் இந்த ஏற்றத்தாழ்வு மறையும். அதன்பின் இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையேயான வித்தியாசம் மட்டுமே இருக்கும். அவனே ஆட்சியாளன். அனைவரும் அவனது குடிகளே. மனிதர் அனைவரும் அவன் முன் சமமானவர்களே. மனிதர்களிடையே பிரிவினையோ உயர்வோ இல்லை.

குர்ஆன்

ஒரு புத்தகத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று முரண்படுமேயானால் அந்தப் புத்தகம் தனக்குள் ஒத்திசைவின்மை கொண்டதாக இருக்கும். புத்தகத்தின் உள்ளடக்கம் முழுவதுமோ அல்லது பகுதியோ வெளி உலகின் உண்மைகளுடன் முரண்படுமெனில் அது புற ஒத்திசைவின்மை கொண்டதாக இருக்கும். இந்த இரு ஒத்திசைவின்மைகளும் குர்ஆனில் இல்லை. ஆனால் மனிதன் எழுதிய எந்தப் புத்தகமும் இத்தகைய ஒத்திசைவின்மைகள் கொண்டதாகவே இருக்கும். எனவே மனிதனுக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தியால்தான் குர்ஆன் படைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். மனிதனால் எழுதப்பட்டிருக்குமேயானால் அதில் மனிதத் தவறுகள் நிறைந்திருக்கும்; மனிதன் எழுதிய புத்தகங்களில் காணப்படும் ஒத்திசைவின்மைகள் அதிலும் இருக்கும்.

ஓர் ஆக்கம் முரண்பாடுகள் கொண்டதாக இருப்பதற்கான அடிப்படைக் காரணம் அதனை எழுதியவரின் குறைபாடுகள்தாம். அதனை எழுதியவர் பூரண அறிவும் புற உண்மைகளை மட்டுமே கருத்தில் கொள்பவராகவும் இருக்கவேண்டும். ஒத்திசைவின்மைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு அவசியமான இரண்டு விசயங்கள் இவையே. இந்தக் குறைபாடுகளற்ற மனிதர்கள் எவரும் இல்லை. எல்லாம் அறிந்தவன் இறைவன். அவன் ஒருவனே குற்றமற்றவன். மனிதன் எழுதிய புத்தகங்கள் ஒத்திசைவின்மை நிறைந்ததாக இருக்கும். அவன் புத்தகம் ஒன்றே தன்னுள் முரண்பாடுகள் அற்றதாக இருக்கும்.

இயல்பாகவே வரம்புகள் கொண்டவன் மனிதன். இதன் காரணமாக பல விசயங்களை அறிவுரீதியாக அவனால் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. அதனால் அவற்றை ஊகம் செய்யவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. ஊகங்கள் தவறான முடிவுகளுக்கும் ஆதாரமற்ற வீண் சர்ச்சைகளுக்கும் இட்டுச் செல்கின்றன.

ஒவ்வொரு மனிதனும் இளமையிலிருந்து முதுமையை அடைகிறான். முதிர்ச்சியற்ற இளம் பருவத்தில் உண்மையானவை என உறுதியாகக் கூறிய சில விசயங்களுடன் முதுமையில் முரண்படுகிறான். வயதாகும்போது அவனது அனுபவமும் அறிவும் அதிகரிப்பதால் அவனது முடிவுகள் ஆரம்ப காலத்து முடிவுகளுக்கு மாறாக இருக்கின்றன. மரணத்தை நெருங்குகையிலும்

கற்றுக்கொள்ளவென அவனுக்கு இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கும். முதிர்ந்த வயதில் உறுதியாகக் கூறிய சில விசயங்கள் அவன் இறந்த பின் தவறு என்பதாக நிரூபணமாகின்றன. அனுபவத்தாலும் சிந்தித்து மதிப்பீடு செய்வதாலும் மட்டுமே உண்மையை அடைந்து விட முடியாது.

மனிதர்கள் கடவுள் அல்ல. இந்த அடிப்படைக் காரணத்தால் அறியாமையாலும் கவனக் குறைவாலும் அவர்கள் தவறு செய்கின்றனர். அது மட்டுமன்றி பேராசை, பகை, பொறாமை பழி வாங்குதல் ஆகிய கீழான உணர்ச்சிகளால் அவர்கள் தூண்டப்படுகையில் உண்மைகளை வேண்டுமென்றே திரிக்கும் செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்றனர். இத்தகைய நிகழ்வுகளால் மேற்கத்திய அறிவியல் அமைப்பு முழுவதுமே ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டுகளாக மோசடி செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது; மனிதனுக்கும் குரங்கிற்கும் இடையேயான விட்டுப் போன இணைப்புக் கண்ணி கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நிகழ்வு இத்தகையதே. வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முந்தைய மண்டையோட்டின் உடைந்த துண்டுகள் பாதி குரங்கு பாதி மனிதன் என பில்ட்டவுனில் (Piltdown) கண்டுபிடிக்கப்பட்டதெனவும் இது டார்வினின் பரிணாமக் கொள்கைக்கு உறுதியான சான்றாகும் எனவும் 1912ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் செய்திகள் வெளியிட்டன. (Piltdown இங்கிலாந்தில் East Sussex உள்ள ஊர்)

இந்த 'பில்ட்டவுன் மனிதன்' உடனே பிரபலமடைந்தான். ஆர். எஸ். லல் (R S Lul) எழுதிய organic evolution போன்ற தரமான பாடப் புத்தகங்களிலும் பில்ட்டவுன் மனிதன் பற்றிய பாடம் சேர்க்கப்பட்டது. நவீன மனிதனின் மாபெரும் சாதனையாக முன்னணி அறிவாளிகள் இதனைக் கருதினர். பில்ட்டவுன் மனிதன் கண்டுபிடிப்பு உண்மை என்பதில் சந்தேகம் இல்லை என பெர்ட்ரண்ட் ரஸ்ஸலும் (Bertrand Russel), ஹெச்.ஜி. வெல்சும் (H.G. Wells) தங்களின் நூல்களில் (History of western Philosophy மற்றும் Outline of History) குறிப்பிட்டனர்.

இந்த 'மாபெரும் கண்டுபிடிப்பு' ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டுக் காலம் கல்வியாளர்களை ஈர்த்தது. 1953ஆம் ஆண்டில்தான் அறிவியலாளர் சிலருக்கு இதில் சந்தேகம் எழுந்தது. பிரித்தானிய அருங்காட்சியத்தில் நெருப்பினால் பாதிக்கப்படாத இரும்புப் பெட்டியில் 'பில்ட்டவுன் மனிதன்' வைக்கப்பட்டிருந்தான். அதனை

வெளியே எடுத்துப் பிரித்து பொருத்தமான ஒவ்வொரு கோணத்திலும் ஆராய்ந்து விரிவான நவீன அறிவியல் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தினர். அது மோசடி என இறுதி முடிவுக்கு வந்தனர். அதற்கு அதுவரை கிடைத்து வந்த மிகப் பெரும் பாராட்டு முற்றிலும் ஆதாரம் அற்றது என்பது அந்தப் பகுப்பாய்வு மூலம் தெரிய வந்தது. உண்மையில் நடந்தது இதுதான்: தனது எதிரியின் நற்பெயருக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்துவதற்காகத் தந்திரம் செய்தான் ஒருவன். மனிதக் குரங்கு ஒன்றின் தாடைக்குச் சாயம் பூசி அது மிகப் பழங்காலத்தைச் சேர்ந்தது எனத் தோன்றச் செய்தான். அதனை அராவி சமப்படுத்தி அதற்கு மனிதத் தோற்றம் தந்தான். இங்கிலாந்தில் உள்ள பில்ட் டவுனில் அதனைப் பார்த்ததாகக் கூறி தனது கண்டுபிடிப்பாக அதனை அருங் காட்சியகத்தில் சமர்ப்பித்தான். இவை அனைத்தும் புரளி எனவும் தனது எதிரியை முட்டாளாக்கும் உத்தேசத்துடன் இதனைச் செய்தாகவும் பின்னர் வெளிப்படுத்த இருந்ததாகவும் கூறினான். ஆனால் மேற்கத்திய அறிவியலாளர்கள் குழு மொத்தமும் அவன் தந்திரத்தைத் தீவிரமாக எடுத்துக்கொண்ட காரணத்தால் உண்மையை உடனே வெளிப்படுத்தப் பயந்து மவுனமானான். இதனால் இன்னும் பல பத்தாண்டுகள் பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாடு தொடர்ந்து உறுதியாக நிலைத்திருந்தது.

மனிதன் உண்மையைக் கண்டுகொள்ளாதிருப்பதற்கும் புகுத்து அறிவதில் தவறிழைப்பதற்கும் அவனது மனோ நிலைகளும் உணர்வெழுச்சிகளுமே காரணமாகும். அன்பும் வெறுப்பும் நட்பும் பகையும் மனிதனின் சிந்தனையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. மகிழ்ச்சி குதூகலம், உளச்சோர்வு, வெற்றி, மன முறிவு, உற்சாகம், விரக்தி, அதீத உணர்ச்சிக்கு ஆளாகாதிருத்தல் ஆகியவையும் அவனது சிந்தனையின் தரத்தில் மாறுதலை ஏற்படுத்துகின்றன. இத்தகைய மன நிலைகளின் ஊசலாட்டம், சபலம், தான்தோன்றித்தனம் ஆகியவை மிகச் சிறந்த மனிதரையும் உண்மையிலிருந்து விலகச் செய்து விடும்.

இது போன்ற சலனங்கள் வரையறைகள் அனைத்தினின்றும் நீங்கிய ஒரே ஒருவன் சர்வ வல்லமை கொண்ட இறைவனே. அதனால்தான் அவனுடைய ஒவ்வொரு சொல்லும் அப்பழுக்கில்லாமல் ஒத்திசைவுடன் இருக்கிறது.

பைபிளின் முரண்பாடுகள்

தெய்வீக வெளிப்பாடு என்ற ரீதியில் குர்ஆனுக்கு முன்னோடியாக பைபிள் இருந்த போதிலும், 'அப்பழுக்கில்லாதது, ஒத்திசைவு கொண்டது' எனக் குர்ஆனைப் பற்றிக் கூறுவது போலப் பைபிளைக் கூற முடியாது. தொடக்கத்தில் இறைவனின் வார்த்தையாகவே இருந்த பைபிளில் ஒரு சில வருடங்களுக்குள்ளாகவே இடைச் செருகல்களை மனிதன் சேர்த்தான். இதனால் முரண்பாடுகள் உருவாகி பைபிளின் சில பக்கங்கள் கறைபட்டன. எடுத்துக்காட்டாக: இன்ஜீல் அல்லது பைபிளின் புதிய ஏற்பாட்டில் பல இடங்களில் தீர்க்கதரிசி ஏசுவின் வம்சாவளி பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மத்தேயு எழுதிய சுவிசேசத்தில் ஏசுவின் வம்சாவளி பற்றி, 'ஆப்ரகாமின் மகனான தாவீத்தின் மகனான ஏசு கிறிஸ்துவின் தலைமுறை பற்றிய புத்தகம் (Mtt. 1:1)' எனச் சுருக்கமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஏசுவின் வம்சாவளி பற்றி, 'மேரி அவரது கணவர் ஜோசஃப் ஆகிய இருவருக்கும் பிறந்த மகன் ஏசு' (Matt 1:16) என விவரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மார்க் எழுதிய சுவிசேசத்தில் (மாற்கு 1: 1) 'கடவுளின் திருக்குமாரரான கிறிஸ்து என்பது ஏசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியின் (போதனை) தொடக்கம்' என்ற வரியைக் காணலாம்.

புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள ஓர் அத்தியாயம் ஜோசஃப் என்பவரின் மகன் ஏசு என்று கூறுகிறது. அதே புதிய ஏற்பாட்டின் மற்றொரு அத்தியாயத்தில் கடவுளின் குமாரர் என்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பைபிளின் மூலவடிவமான இன்ஜீல் கடவுளின் வார்த்தைகளைக் கொண்டிருந்தது. அதில் முரண்பாடுகள் எதுவுமில்லை. பிற்காலத்தில் மனிதர்கள் புதிதாகச் சிலவற்றைப் பைபிளில் சேர்த்துக்கொண்டனர். முன்னர் ஒத்திசைவுடன் இருந்த பைபிளில் இதனால் முரண்பாடுகள் முளைத்தன. இந்த முரண்பாடுகளை நீக்குவதற்கு கிறிஸ்துவ சர்ச் மற்றும்மொரு அசாதாரணமான முரண்பாட்டினை புனித நூலில் புகுத்திற்று. பிரித்தானியக் கலைக்களஞ்சியம் 1984 (Encyclopaedia of Britannica) பதிப்பில் ஜோசப் பற்றிய குறிப்பில் கீழ்க்காணும் வரியில் அந்த முரண் காணப்படுகிறது: "கன்னி மேரியின் கணவர் பூமியில் கிறிஸ்துவின் பிதா ஆவார்"

மதச்சார்பற்ற எழுத்தில் காணப்படும் முரண்பாடுகள்

மதச்சார்பற்ற எழுத்துக்களில் காணப்படும் உள் முரண்பாடுகள் பற்றி இப்போது விவாதிக்கலாம். இன்றைய உலகில் கார்ல் மார்க்ஸ் எழுதியவை மிகவும் செல்வாக்குடையவை; அவரைப் பின்பற்றுவோர் பெருமளவு உள்ளனர். அவரைப் பற்றி அமெரிக்காவின் புகழ்பெற்ற பொருளாதார வல்லுநர் ஜான் கால்பிரித் (John Galbraith) எழுதுவதாவது:

‘பல ஆசிரியர்களால் பைபிள் எழுதப்பட்டது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டால்’ ஓர் ஆசிரியரையே பின்பற்றுவதாக வெளிப்படையாக அறிவித்து அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் அவர் வழியையே பின்பற்றும் புதிதாகச் சேர்ந்தோர் எண்ணிக்கையில் முஹம்மது மட்டுமே மார்க்ஸுக்குப் போட்டியாளராக இருந்தார். போட்டியும் கடுமையாக இல்லை. இப்போது முஹம்மதுவை விடவும் மார்க்ஸைப் பின்பற்றுவோரே அதிகம்’ (20)

மார்க்ஸின் கோட்பாடு வெளிப்படையாகத் தெரியும் முரண்பாடுகளின் தொகுப்பை விடவும் சற்று மேலானது என்பதாகக் கூறலாம்; அவ்வளவே. இந்த உண்மை அவரது மாபெரும் புகழில் மறைந்து விடாது. எடுத்துக்காட்டாக: உலகிலுள்ள அனைத்துத் தீமைகளுக்கும் வர்க்க வேறுபாடுகளே காரணமென மார்க்ஸ் கருதினார். அவரது தத்துவத்தின் படி தனி உடைமை அமைப்பினால்தான் வர்க்கபேதம் உருவாகிறது. உற்பத்திச் சாதனங்கள் முதலாளிகள் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் காரணத்தால், தொழிலாளி வர்க்கத்தை அவர்களால் கொள்ளையடிக்க முடிகிறது,

முதலாளி வர்க்கத்தின் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்து அவற்றைத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வருவதே மார்க்ஸ் பரிந்துரைத்த தீர்வாகும். இவ்விதமாக வர்க்க பேதமற்ற ஒரு சமூகம் உருவாகுமென மார்க்ஸ் கூறினார். ஆனால் மார்க்ஸ் தத்துவத்தின் அடிப்படை முரண் இதில் உள்ளது. இவ்வித மாற்றத்தின் விளைவாக வர்க்க பேதமற்ற சமூகம் உருவாகாது; ஒரு வர்க்கம் எடுத்துக்கொள்ள மற்றொன்று விட்டு விடுவதான சமூகமே உருவாகும். சொத்துக்களையும் பொருட்களையும் தனி உடைமையாக வைத்துக்கொண்டிருந்த ஒரு வர்க்கம் பொருளாதாரத்தைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் முன்பு வைத்திருந்தது. அதனை நிர்வகிப்பதன்

மூலம் தொழிலாளி வர்க்கம் இப்போது தன் கட்டுப்பாட்டிற்குக் கீழ் கொண்டு வந்துள்ளது. மார்க்ஸின் வர்க்கபேதமற்ற சமூகம் என அழைக்கப்படும் ஒன்று உண்மையில் முதலாளித்துவ உடைமையை கம்யூனிஸ உடைமையின் இடத்தில் மாற்றி வைப்பதே.

எதற்கு ஓரிடத்தில் கண்டனம் தெரிவித்தாரோ அதனை மார்க்ஸ் வேறொரு இடத்தில் மன்னித்துவிடுகிறார். முதலாளி வர்க்கத்தின் மீதான அவரது விரோதம் மற்றும் வெறுப்பின் காரணமாகத் தம் சிந்தனையிலேயே இருக்கும் முரணைக் காண அவர் தவறி விட்டார். பொருளாதார வளங்கள் மீதான கட்டுப்பாட்டை முதலாளிகளிடமிருந்து எடுத்து அதனை அலுவலர்களிடம் ஒப்படைப்பதற்கு ஆதரவு தந்தார். ஆனால், தான் என்ன செய்கிறோம் என்பதை அவர் அறியவில்லை. அந்த அளவு அறிவுக்குப் பொருந்தாத வர்க்கபேதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அவரது தீவிரமான சித்தாந்தம் அவர் கண்ணை மறைத்து விட்டது. ஒரே நிகழ்வின் இரு வடிவங்களுக்கு அவர் தனித்தனிப் பெயர் தந்தார்: 'பலரைச் சிலர் கொள்ளை அடிப்பது என ஒன்றினை' அழைத்த அவர் மற்றொன்றைச் 'சமூக ஒழுங்கு' என்று கூறினார்.

ஆனால் குர்ஆனிலோ இது போன்ற சுய முரண்பாடுகள் எதுவுமில்லை. அதன் உரையாடல் முழுவதும் ஒத்திசைவு கொண்டதாக உள்ளது. ஆனால் குர்ஆனுக்கு எதிரானவர்களோ அதில் முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன என நிரூபிக்க முயன்று வருகின்றனர். இது தொடர்பாக அவர்கள் முன்வைக்கும் அனைத்து எடுத்துக்காட்டுகளும் நிரூபிக்க முயலும் விசயத்திற்கு முற்றிலும் தொடர்பில்லாதனவாக உள்ளன. மனிதர் அனைவரும் ஆதம் அவர்களிடமிருந்து தோன்றியவர்கள் எனவும் ஆதம் பூமியில் தோன்றியவர் எனவும் தனது இறுதி ஹஜ் பயணத்தின் போது நிகழ்த்திய உரையில் இறைத்தூதர் கூறினார். இதனைச் சுட்டிக்காட்டி இந்தக் கொள்கையின்படி பெண்களும் ஆண்களைப்போல் சம அந்தஸ்து பெற வேண்டுமெனவும் ஆனால் நடைமுறையில் அவ்விதமாக இல்லை எனவும் குர்ஆனுக்கு எதிரானவர்கள் கூறுகின்றனர். ஆண்களும் பெண்களும் சமம் எனக் கூறும் இஸ்லாம், பெண்களுக்குத் தாழ்வான இடத்தையே சமுதாயத்தில் ஒதுக்கியுள்ளது என விவாதிக்கும் அவர்கள் அதற்கு ஆதாரமாகக் கீழ்க்கண்ட இஸ்லாமியச் சட்டத்தைக் குறிப்பிடுகின்றனர். அதாவது ஓர் வழக்கிற்கு சாட்சியாக ஆண் இருந்தால் ஒருவர் மட்டுமே

போதும்; ஆனால் அதே வழக்கிற்கு இரு பெண்களின் சாட்சி அவசியம். இது தவறான புரிதலாகும். இயல்பான சூழ்நிலையில் இரு பெண்களின் சாட்சி ஒரு ஆணிற்குச் சமம் என இஸ்லாம் கூறுவது உண்மைதான். ஆனால் ஆண் பெண் இருவருக்குமிடையான பாகுபாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தக் குர்ஆன் வசனம் அருளப்படவில்லை. என்பது தொடர்புடையதாகும். அந்தக் குர்ஆன் வசனம் வருமாறு:

உங்கள் ஆண்களிலிருந்து இருவரை சாட்சியாக்கிக் கொள்ளுங்கள். இரண்டு ஆண்கள் இல்லையென்றால் நீங்கள் விரும்பும் மக்களில் ஒரு ஆண் மற்றும் இரண்டு பெண்களைச் சாட்சியாக்கிக் கொள்ளுங்கள். அதில் ஒரு பெண் மறந்து விட்டாலும் இன்னொரு பெண் நினைவூட்டுவாள் என்பற்காக. சாட்சியாளர்கள் அழைக்கப்பட்டால் அவர்கள் மறுக்கக் கூடாது. விவகாரம் சிறியதோ, பெரியதோ அதனுடைய நிர்ணயிக்கப்பட்ட கால வரையறையுடன் அதனை எழுதிக் கொள்வதில் அலட்சியம் காட்டாதீர்கள். இதுவே உங்களுக்கு அல்லாஹ்விடம் மிக நீதியானதும் சாட்சியத்தை உறுதிப்படுத்தக் கூடியதும் ஆகும். நீங்கள் சந்தேகம் கொள்ளாமல் இருப்பதற்கும் இதுவே சிறந்ததாகும். ஆனால் உங்களுக்கிடையே சுற்றிச் சுற்றி வரும் உடனடி ரொக்க வியாபாரமாக இருந்தாலே தவிர. அதனை நீங்கள் எழுதிக் கொள்ளாமல் இருப்பது உங்கள் மீது குற்றமாகாது. ஆயினும் நீங்கள் இந்த வியாபாரத்தைச் செய்தால் சாட்சியத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். எழுதுபவரோ சாட்சியாளரோ துன்புறுத்தப்படக் கூடாது. அவ்வாறு செய்வீர்களானால் அது உங்களுக்குப் பெரும் பாவமாகும். அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுங்கள். அல்லாஹ்தான் உங்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கிறான். அல்லாஹ் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனாக இருக்கிறான். (21)

குர்ஆனின் இந்த வசனத்திற்கு அடிப்படையாக இருப்பது பெண்களின் நினைவுத் திறனாகும். ஆண் பெண் பாகுபாடு அல்ல. நினைவு வைத்துக் கொள்வதில் ஆண்களைப் போல் பெண்கள் கெட்டிக்காரர்கள் அல்ல என்ற உயிரியல் உண்மையை (biological fact) இந்த இறை வசனம் குறிப்பாகத் தெரிவிக்கிறது. அதனால் கடன் பற்றிய விசயங்களில் பெண்களின் சாட்சியத்தை ஒருவர் ஏற்க வேண்டியிருப்பின் அதற்கு இரண்டு பெண்களைச்

சாட்சிகளாகக் கொள்ளவேண்டும். எதிர்காலத்தில் அவர்கள் சாட்சி கூற வேண்டியதிருந்தால் ஒருவருக்கு ஞாபகமில்லாவிடினும் மற்றவர் அதனை ஈடு செய்துகொள்ள முடியும்.

பெண்களின் ஞாபக சக்தி ஆண்களை விடவும் பலவீனமானது என்ற குர்ஆனின் கூற்றை நவீன அறிவியல் உறுதி செய்கிறது. இந்த விசயத்தை விரிவாக ஆய்வு செய்த ருசிய நாட்டு அறிவியலாளர்கள் தங்களின் முடிவை புத்தகமாகப் பதிப்பித்துள்ளனர். அதன் சாரம் 18-01-1985 டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா நாளிதழில் (புது தில்லி பதிப்பு) 'நினைவுத் திறன்' (Memorizing ability) என்ற தலைப்பில் கட்டுரையாக வெளிவந்துள்ளது.

'கணிதம் தொடர்பான விசயங்களில் நினைவுத் திறனிலும் செயல் முறையிலும் பெண்களை விட ஆண்களுக்கு நினைவுத் திறன் அதிகமெனவும் வார்த்தைகள் சம்பந்தப்பட்ட விசயங்களில் பெண்களுக்கு நினைவுத் திறன் அதிகமெனவும் ருசிய விஞ்ஞானி ஒருவர் கூறுகிறார். 'தங்கள் நினைவுத் திறனின் தனித்தன்மை காரணமாகக் கணிதப் பாடங்களில் ஆண்கள் திறமையானவர்களாக இருக்கின்றனர்' என டாக்டர் விளாதிமிர் க்னொவலவ் (Dr Vladimir Knovalov), டாஸ் (Toss) என்ற சோவியத் செய்தி முகைமையிடம் கூறினார்.

குர்ஆனின் விதிகளில் முரண்பாடுகள் எதுவும் இல்லை என்பதும் குர்ஆனை வெளிப்படுத்தியவன் இயற்கை குறித்த உண்மைகளைப் பூரணமாக அறிந்தவன் என்பதும் இதிலிருந்து நிரூபணமாகின்றன. ஒவ்வொரு கோணத்திலிருந்தும் விசயங்களை அவன் பார்க்கிறான். அதனால் இயற்கையுடன் முழுவதும் ஒத்திசைவு கொண்ட கட்டளைகளை பிறப்பிக்கும் நிலையில் அவன் இருக்கிறான்.

புற ஒத்திசைவின்மை பற்றி இப்போது விவாதிக்கலாம். ஓர் இலக்கிய ஆக்கத்தில் உறுதியாகக் கூறப்படுபவை வெளி உலகில் உள்ள சில உண்மைகளுடன் முரண்பட்டால் புற ஒத்திசைவின்மை நேர்கிறது. இது தொடர்பாகத் திருக்குர்ஆனிலும் பைபிளிலும் பதிவாகியுள்ள வேறுபாடான வரலாற்று உண்மைகளை ஒப்பிடுவதன் மூலம் தெளிவு பெறலாம்.

வரலாற்றுப் பிழைகள்

கி.மு. 20ஆம் நூற்றாண்டில் இறைத் தூதர் யூசூப் காலத்தில் இஸ்ரேலின் மக்கள் எகிப்தில் நுழைந்தனர். ஏழு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு மூசாவுடன் எகிப்தை விட்டு வெளியேறி சினாய் தீபகற்பத்திற்கு அவர்கள் சென்றனர். பைபிளிலும் குர்ஆனிலும் இந்த நிகழ்வுகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இதுபற்றிய குர்ஆனிலுள்ள விபரங்கள் வரலாற்று விபரங்களுடன் முழுக்கவும் ஒத்திருக்கின்றன. ஆனால் பைபிள் இந்த நிகழ்வுடன் தொடர்புபடுத்திக் கூறும் பல சம்பவங்கள் வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட்ட விவரங்களுடன் முரண்படுகின்றன. பைபிள் மீது நம்பிக்கை கொண்டோருக்கு இது பிரச்சினையை உருவாக்குகிறது. பைபிளில் எழுதப்பட்டதை ஏற்றுக்கொள்வதா அல்லது வரலாறு கூறுவதை நம்புவதா? இரண்டுமே ஒன்றுக் கொன்று முரண்படுவதால் ஒரே நேரத்தில் இரண்டையுமே அவர்களால் ஏற்க முடியாது.

புது தில்லியிலுள்ள துக்கனாபாதில் 1985 ஜனவரி 12ஆம் நாளன்று இஸ்லாமிய ஆய்விற்கான இந்திய நிறுவனத்தில் (Indian Institute of Islamic Studies) ஒரு கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. யூத மதம் என்றால் என்ன? என்ற தலைப்பில் இந்திய யூதர்கள் சங்கத்தின் தலைவரான எஸ்ரா கொலெட் (Ezra Kolet) அந்தக் கூட்டத்தில் உரையாற்றினார். யூத வரலாறு பற்றிப் பேசிய அவர், யூதர்கள் எகிப்து சென்றது, அந்த நாட்டிலிருந்து ஓட்டு மொத்தமாக வெளியேற்றப்பட்டது ஆகியவை பற்றியும் கூறினார். யூசூப், மூசா ஆகிய இறைத்தூதர்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்ட அவர் அந்தக் காலக்கட்டத்தில் ஆட்சி செய்த சமகால மன்னர்களை ஃபாரோ என்ற பெயரில் அழைத்தார்.

வரலாற்றினை அறிந்த ஒவ்வொருவருக்கும் மன்னர் பெயர் தவறு என்பது நன்கு தெரியும். மூசா காலத்தில்தான் மன்னர்களை ஃபாரோ என்று அழைக்கும் வழக்கம் தொடங்கிற்று. யூசூப் காலத்தில் எகிப்தை ஆட்சி செய்த சர்வாதிகாரிகள் வேறு.

யூசூப் எகிப்திற்கு வந்த போது ஹைக்சோஸ் (Hyksos) அரச வம்சத்தைச் சேர்ந்த மன்னர்கள் அங்கே ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தனர். அரபு இனத்தைச் சேர்ந்த அவர்கள் எகிப்து அரியணையை அபகரித்து கி.மு.2000இலிருந்து கிமு15ஆம் நூற்றாண்டு இறுதி வரை எகிப்தை ஆண்டனர். அந்நிய ஆட்சிக்கு

எதிராக வெடித்த உள்நாட்டுக் கிளர்ச்சியால் ஹைக்கோஸ் அரச வம்சம் முடிவுக்கு வந்தது.

பின்னர் எகிப்தில் சுயாட்சி நிறுவப்பட்டது. ஆட்சித் தலைமையைக் கையகப்படுத்திக்கொண்ட குலம் ஃபாரோ என்ற பெயரைத் தங்களுக்கெனத் தேர்வு செய்து கொண்டது. அதன் நேரடியான பொருள் சூரியக் கடவுளின் மகன் என்பதாகும். அந்தக் காலத்தில் அவர்கள் சூரியனை வழிபட்டதே இதற்குக் காரணமாகும். எகிப்தியரை ஆட்சி செய்யும் உரிமையை நிரூபிப்பதற்காகச் சூரியக் கடவுளின் அவதாரமாகத் தங்களை உருவாக்கிக் கொண்டனர்.

ஹைக்கோஸ் மன்னர்களை ஃபாரோ என திரு கோலெட் அழைத்தார். யூசுஃபும் மூசாவும் இருந்த அந்தந்தக் காலக்கட்டங்களில் பைபினும் அவர்களை அவ்விதமாகவே அழைத்ததால் அவருக்கு வேறு வழியும் இல்லை. பைபினோ வரலாறோ ஏதோ ஒன்றில் கூறப்பட்டதையே யூதப் பேச்சாளர் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். ஒரே நேரத்தில் இரண்டையும் அல்ல. யூதச் சங்கத்தின் சார்பாக அவர் அங்கு உரையாற்றியதால் வரலாற்றினைத் தள்ளி வைத்துவிட்டு பைபினில் கூறப்பட்டதையே முன்வைத்தார்.

ஆனால் வரலாற்று உண்மைகளுக்கு முரணான எதனையும் குர்ஆனில் நாம் காண முடியாது. புனித நூலான குர்ஆன் உயர்ந்ததாகக் கருதப்பட வேண்டுமென்பதற்காக வரலாற்று உண்மைகளைக் கைவிடுமாறு குர்ஆனைப் பின்பற்றுபவர்கள் வற்புறுத்தப்படவில்லை. குர்ஆன் அருளப்பட்ட காலத்தில் பண்டைக்கால எகிப்திய வரலாறு மக்களுக்குத் தெரியாது. அதன் பின் பல வருடங்களுக்குப் பிறகே எகிப்து குறித்த அறிவியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் அகழ்வாராய்ச்சியின் உதவியால் தங்கள் நாட்டின் பண்டைக் கால மன்னர்களின் வரலாற்றினைத் தொகுத்துப் பதிவு செய்தனர்.

இவ்விதம் மிகத் தாமதமாகவே எகிப்து மன்னர்களைப் பற்றி வரலாறு பதிவு செய்துள்ளது. எனினும் யூசுஃபின் சமகாலத்திய முடியரசனைப் பற்றிய குறிப்பு குர்ஆனில் உள்ளது. 'எகிப்து மன்னன்' என்ற பட்டப் பெயரில் குர்ஆன் அவனை அழைக்கிறது. மூசா காலத்தில் ஆட்சி செய்த மன்னனை ஃபாரோ என மீண்டும் மீண்டும் குறிப்பிடுகிறது. இவ்விதமாகக் குர்ஆன் கூறுபவை வரலாற்று உண்மைகளுடன் மிகச் சரியாக ஒத்திசைவு

கொண்டவையாக உள்ளன. ஆனால் பைபிள் கூறும் தகவல்கள் வரலாற்று ரீதியாகப் பிழையானவை. உண்மைத் தகவல்களுக்கான நேரடி ஆதாரத்தைத் தன்வசம் கொண்டுள்ள ஒருவனால் குர்ஆன் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனித அறிவை ஆதாரமாகக் கொண்டு அல்ல என்பது இதிலிருந்து புலனாகிறது.

இயற்கை நிகழ்வுகள்

குர்ஆன் அருளப்பட்ட காலத்தில் இயற்கை பற்றிய அறிவு மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக: வானிலுள்ள ஆற்றிலிருந்து மழை பீறிட்டு வருவதான நம்பிக்கை அப்போது இருந்தது. பூமி தட்டையானது எனவும், மலை முகடுகள் தாங்கிப் பிடிக்கும் கவிந்த ஒரு வகை மாடமே வானம் எனவும், அதுவே பூமிக்குக் கூரை என்பதாகவும் நம்பப்பட்டது. வானில் ஒளிரும் வெள்ளி ஆணிகள் அல்லது கயிற்றால் அங்குமிங்கும் ஆட்டுவிக்கப்படும் சின்னஞ்சிறு விளக்குகளே நட்சத்திரங்கள் எனவும் கருதப்பட்டன. பூமியை ஒரு பசுவின் கொம்புகள் தாங்கிப் பிடிப்பதாகவும் ஒரு கொம்பிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு பூமியைப் பசு மாற்றும் போது நிலநடுக்கம் ஏற்படுவதாகவும் பண்டைய இந்தியாவில் நம்பிக்கை இருந்தது. கோப்பர்நிக்கஸ் (Copernicus கி.பி. 1473-1543) காலம் வரை சூரியனே பூமியைச் சுற்றி வருகிறது எனவும் பூமி அசையாமல் அப்படியே இருக்கிறது என்பதுமான பொதுவான நம்பிக்கை இருந்தது.

அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாக ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதும் பரிசோதனைகள் செய்வதும் பெருமளவு அதிகரித்தன. இதனால் பிரபஞ்சம் பற்றிய அறிவின் வாயில்கள் விரிவாகத் திறந்தன. மனித இருப்பு மற்றும் அறிவியலின் அனைத்துத் துறைகளிலும் ஏற்கனவே நிறுவப்பட்டிருந்த அனைத்துக் கோட்பாடுகளையும் தவறு என புதிய ஆய்வுகள் நிரூபித்ததால் அவை நிராகரிக்கப்பட்டன. 1500 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய மனிதனின் கண்டுபிடிப்புகளும் பிற ஆக்கங்களும் முழுமையானவை எனப் பெருமிதம்கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் இன்றையத் தகவல்களின் அடிப்படையில் அந்த 'உண்மைகள்' மீள் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு சரி என்பதாக நிரூபணமாக வேண்டும். குர்ஆனைத் தவிர பிழைகளே இல்லாத ஒரு நூலும் இல்லை. அதன் நம்பகத்தன்மைக்கு எதிரான சவால்கள் அனைத்தையும் குர்ஆன்

எதிர்கொண்டு எந்தப் பாதிப்புமின்றிப் பல நூற்றாண்டுகளாக நீடித்து நிலைத்து வந்திருக்கிறது. அனைத்து உண்மைகளையும் அவற்றின் மூலவடிவத்தில் அறிந்தவன், காலம் மற்றும் சூழ்நிலைகளால் தன் அறிவு பாதிப்படையாதிருப்பவன், எங்கும் நிறைந்த ஆதார சக்தியானவன் அவனிடமிருந்தே குர்ஆன் என்பதற்கு இதுவே அறுதிச் சான்றாகும். மனிதனால் அது புணையப்பட்டிருந்தால் காலத்தின் சோதனைகளை அது தாங்கி நின்றிருக்காது. மனிதனின் தொலைநோக்குப் பார்வை குறுகியதும் வரம்புகளுக்கு உட்பட்டதும் ஆகும்.

மறுமை வாழ்வில் மனித விடுதலையே குர்ஆனின் அடிப்படை நோக்கமாகும். இதன் காரணமாகவே இந்த உலகில் நாமறிந்த கலை, அறிவியல் வகைப்பாடுகள் எதற்குள்ளும் குர்ஆன் வருவதில்லை. ஆனால் மனிதன் மீது கொண்ட ஆழ்ந்த அக்கறை காரணமாக எந்தெந்தத் துறைகளில் மனிதன் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளானோ ஏறத்தாழ அந்த அனைத்துத் துறைகளைப் பற்றியும் குர்ஆன் பேசுகிறது. எனவே அது கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய விசயங்களின் பரப்பு மிக விரிவானது. எனினும் தவறான செய்திகளோ அரைகுறை அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட அறிவிப்புகளோ எதுவும் அதில் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக: ஆணை விடப் பெண் தாழ்ந்தவள் என்பதை நிரூபிக்க 'பெண்களின் பற்களின் எண்ணிக்கை ஆண்களை விடக்குறைவு' என அரிஸ்டாட்டில் கூறுவதாகவும் இவ்விதம் தனது அறியாமையையே அரிஸ்டாட்டில் வெளிப்படுத்துவதாகவும் புகழ்பெற்ற தத்துவவாதியான பெர்ட்ராண்ட் ரஸ்ஸல் தமது Impact of Science on society என்ற நூலில் சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆனால் ஆண் பெண் இருவருக்கும் சம எண்ணிக்கையிலேயே பற்கள் உள்ளன என்பதுதான் உண்மை. எனவே தனது அறியாமையையே அரிஸ்டாட்டில் இவ்விதம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்பது தெளிவு. இது போன்ற அறியாமையோ தவறான கருத்துக்களோ குர்ஆனில் இல்லை. ஏனெனில் மிக உயர்ந்தோனால் குர்ஆன் உருவாக்கப்பட்டது. அவன் ஞானம் காலத்தைத் தாண்டியும் நிற்பது; அதற்கும் முந்தையது. இன்றைய அறிவு என்னதான் மேம்பட்டதாக இருப்பினும் அதனை விடவும் முடிவற்ற ஞானம் கொண்டவன் அவன் என்பது தெளிவாகப் புலனாகிறது.

பல்வேறு துறைகளிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுகளாகச் சிலவற்றை முன்வைக்கலாம் என நினைக்கிறேன். அறிவியல் துறையைப்

பொறுத்த வரை, எதிர்காலத்தில் எத்தனையோ வருடங்களுக்குப் பிறகு கண்டுபிடிக்கப்பட்டு நிரூபிக்கப்பட இருக்கும் உண்மைகள் அனைத்தும் ஏற்கனவே குர்ஆனில் உள்ளன . இது வியப்பிற்குரியது. நவீன ஆராய்ச்சிக்கும் குர்ஆனின் வசனங்களுக்கும் இடையேயான தொடர்பு உண்மையைக் கண்டடைவதில் நவீன ஆராய்ச்சி வெற்றி பெற்றுள்ளது என்ற ஊகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இவ்விதம் பிரபஞ்சம் பற்றிய குர்ஆனின் வசனங்களைச் சரியாகவும் நவீனத்தரவுகளுடனும் விளங்கிக்கொள்ளத்தேவையான சான்றுகளை ஆராய்ச்சி வழங்குகிறது. இன்றைய நவீன ஆராய்ச்சியின் சிறு பகுதியும் தவறு என எதிர்கால ஆய்வு நிரூபித்தால் தொடர்புடைய குர்ஆன் வசனங்கள் தவறு என்பதாகி விடாது. அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட குர்ஆனின் குறிப்பிட்ட சில வசனங்கள் தவறான கோணத்தில் பார்க்கப்பட்டிருக்கலாம்; அல்லது அந்தக் கண்டுபிடிப்புகளே முழுமையுறாத நிலையில் இருக்கலாம் என்பதே இதன் பொருள். சரியான மேலதிகத் தகவல்கள் எதிர்காலத்தில் கிடைக்கும் போது அறிவியல் உண்மைகள் தொடர்புடைய அந்த வசனங்களுக்குச் சரியான விளக்கம் கிடைக்கும். சரியான தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட உண்மைகள் குர்ஆன் உறுதியாகக் கூறியவற்றுக்கு மாற்றமாக ஒருபோதும் இருக்க முடியாது.

குர்ஆனில் உறுதியாகக் கூறப்பட்ட சில விசயங்கள் இரு வகைப்படும். முதலாவது: குர்ஆன் உறுதியாகக் கூறிய விசயங்களுக்கான அறிவியல் சான்றுகளோ பிற விவரங்களோ குர்ஆன் அருளப்பட்ட காலக்கட்டத்தில் இருந்திரா. இரண்டாவது: சில விசயங்களுக்கு அப்போதிருந்த சான்றுகளும் விபரங்களும் அரைகுறையாகவோ மேலோட்டமாகவோ இருந்திருக்கும்

டாக்டர் மாரிஸ் புகைல்* தன் நூலில் (பக். 121-இல்) கூறுவதாவது:

‘அறிவியல் ரீதியான வியத்தகு சில அறிவிப்புகள் குர்ஆனில் இருந்தால் அதற்குக் காரணம் தங்கள் காலத்தைத் தாண்டிய அறிவியல் சிந்தனை கொண்டோராக அரேபிய விஞ்ஞானிகள்

*Dr Maurice Bucaille பிரான்சு நாட்டைச் சேர்ந்த மருத்துவர். சவுதி அரேபிய மன்னர் ஃபைசல்-க்குக் குடும்ப மருத்துவராக 1973இல் நியமிக்கப்பட்டார். அந்தச் சமயத்தில் அவர் எழுதிய நூல் The Bible, the Quran and Science என்பது ஆகும். அவர் இஸ்லாமிய மதத்தைத் தழுவினார் எனக் கருதப்படுகிறது.

இருந்தனர் எனவும் முஹம்மதுவும் அந்தச் சிந்தனையால் தாக்கப் பெற்றிருக்கலாம் எனவும் ஒரு விசித்திரமான கருத்து நிலவுகிறது. ஆனால் கிபி 1100 லிருந்து 1500 வரையிலான காலக்கட்டத்தில் நிகழ்ந்த பண்பாட்டு அறிவியல் எழுச்சி முஹம்மதுவிற்குப் பிறகே ஏற்பட்டது என்ற உண்மை இஸ்லாமிய வரலாற்றை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் நன்கு தெரியும். அதனால் இத்தகைய விசித்திரமான சிந்தனைகளுக்கு வரலாறு தெரிந்த ஒருவர் ஆட்பட மாட்டார்' .

பிரபஞ்சத்தின் பல்வேறு தன்மைகளைப் பற்றிப் பண்டைக் காலத்து மக்களுக்கு போதிய அறிவு இருக்கவில்லை என நவீன அறிவியல் கண்டுபிடிப்புக்கள் பதிவு செய்கின்றன. இங்கு முக்கியமான ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். அதாவது: இயற்கை நிகழ்வுகளை விளக்கும் அறிவியல் கோட்பாடுகளை விவரிப்பதல்ல குர்ஆனின் நோக்கம்; இயற்கையின் இயக்கத்தில் தெய்வீக அடையாளத்தைத் தெளிவாக்குவதும் அதன் மூலம் மக்களின் மனதையும் ஆன்மாவையும் தூய்மை பெறச் செய்வதுமே அதன் முக்கிய நோக்கம். அதனால் இறைவனின் ஏற்பாட்டில் மலைப்பும் பயபக்தியும் கொண்டு மக்கள் அகத் தூண்டல் பெறுவர். அதனால் உண்மையான தார்மீகப் புரட்சி ஏற்படும். இயற்பியல் மற்றும் அறிவியல் துறைகளைப் பற்றிப் பேசும் நூல் அல்ல குர்ஆன். அதுவரை அறிந்திராத முற்றிலும் புதிய அறிவியல் உண்மைகளை மக்களுக்கு அது வெளிப்படுத்தினால் அந்த உண்மைகளின் தன்மை பற்றிய பொருத்தமற்ற, முடிவே இல்லாத வாதங்களே உருவாகும். அவை குர்ஆனின் உண்மையான குறிக்கோளைப் பின்னால் தள்ளியிருக்கும். புதிய கண்டுபிடிப்புக்களுடனும் அறிவியல் உண்மைகளுடனும் மிகப் பிரமாண்டமான முன்னோக்கிய பாய்ச்சல்களை அறிவியல் நிகழ்த்திய பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அத்தகைய அறிவியல் உண்மைகளையும் மிகச் சிறந்த தார்மீக நெறிமுறைகளையும் புரியாத, குழப்பமான சொற்கள் எதையும் பயன்படுத்தாமல் சாதாரண மக்களிடம் குர்ஆன் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியது. இதனை ஏறத்தாழ ஓர் அதிசயம் எனக் கூறலாம். நவீன பரிசோதனைகளின் முடிவிற்கு முற்றிலும் ஒத்திசைவான அதே உண்மைகளையே இப்போது நாம் காண்கிறோம்.

குறிப்பிட்ட இயற்பியல் விதிகளுக்கு உட்பட்ட நீரின் தன்மை பற்றிய குர்ஆனின் கீழ்க்காணும் விளக்கத்தை சுவராசியமான எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

அவனே இரு கடல்களையும் ஒன்றோடொன்று சங்கமிக்கச் செய்தான். அவற்றிற்கிடையில் ஒரு தடுப்பும் இருக்கின்றது. அவை அதனை மீறுவதில்லை. (குர்ஆன் 55:19-20)

இரண்டு ஆறுகள் ஒன்று சேர்ந்து முன்னோக்கிச் செல்கின்றன. ஆனால் ஓர் ஆற்றின் நீர் மற்றொன்றுடன் ஒன்று கலப்பதில்லை. இந்த நிகழ்வைப் புரிந்து கொள்ளாமலேயே பண்டைக் காலத்து மக்கள் பார்த்து வந்துள்ளனர். வங்க தேசத்திலுள்ள சட்டகாமிலிருந்து (Chatagam) பர்மாவிலுள்ள அரகான் (Arakan) வரை இரண்டு ஆறுகள் இவ்விதம் சேர்ந்து செல்வதை இன்றும் காணமுடியும். செல்லும் பாதையெல்லாம் ஆற்று நீர் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வித்தியாசமாக இருப்பது நன்கு தெரியும். உப்பு நீரையும் நன்னீரையும் பிரிக்கும் கோடு தெளிவாகத் தெரியும். அலகாபாத்தில் கங்கையும் யமுனையும் சங்கமமாகும் இடத்திலும் இதே போன்ற நிகழ்வைக் காணலாம். இரு ஆறுகளும் சேர்ந்தே செல்கின்றன. எனினும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிந்தே இருக்கின்றது. கடலை நெருங்கிவிட்ட ஆறுகள் கடல் நீரின் ஏற்ற இறக்கத்தால் பாதிப்பிற்குள்ளாகின்றன. உயரமான அலைகளின் போது மேலே இருப்பது உப்புநீர். ஆனால் அங்கேயும் நீர் ஒன்றோடொன்று கலப்பதில்லை. உப்பு நீர் மேலடுக்கிலும் நன்னீர் அதன் கீழேயும் ஒன்றன் கீழ் ஒன்றாக இருக்கின்றன. அலை உயர்கையில் உப்பு நீர் வடிகிறது.

பண்டைக் காலத்திலிருந்தே மனிதன் இந்த இயற்கை நிகழ்வுகளைப் பார்த்து வருகிறான். ஆனால் இவற்றை இயக்கும் இயற்கை விதிகள் பற்றி அவனுக்கு எதுவும் தெரியாது. திரவத்தின் அடர்த்தியே திரவ ஓட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதாக நவீன ஆராய்ச்சி தெரிவிக்கிறது. இரண்டு ஆறுகள் சேர்கையில் இரண்டிலும் அதிக அடர்த்தி கொண்ட உப்பு நீர் கீழேயும் குறைவான அடர்த்தி கொண்ட நன்னீர் மேலேயுமாகச் சில சமயங்களில் வெகுதூரம் ஓடுகிறது. எடுத்துக் காட்டாக: மெக்சிக்கோ வளைகுடாவிலுள்ள நீலக் கடல் நீரின் மேற்பரப்பில் (வட அமெரிக்காவிலுள்ள) மிசிசிப்பி (Mississippi) ஆற்றின் பழுப்பு நிற நீர் ஒரு சிற்றோடையாய் ஓடுவது போலத் தோன்றுகிறது. பெரிய அளவில் கடல் சுழற்சி

ஏற்படுவதற்குப் பெருங்கடல் மற்றும் கடல் நீரின் உப்புத் தன்மையின் வேறுபாடுகளைப் பல காரணங்களில் ஒன்றாகக் கருதலாம்.

மத்திய தரைக் கடலை அட்லாண்டிக் கடலுடன் இணைக்கும் ஜிப்ரால்டர் (Jibraltar) கால்வாயை இதற்கான எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். இதன் ஆழம் 320 மீட்டராகும். இந்தக் கால்வாயிலுள்ள நீரின் மேற்பரப்பில் உப்புத் தன்மை குறைவாக உள்ள வட அட்லாண்டிக் கடல் நீரும் அதற்கு அடியில் உப்புத் தன்மை அதிகமுள்ள மத்திய தரைக் கடல் நீரும் இருக்கின்றன. (வட அட்லாண்டிக் கடலுள் பாயும் ஆற்று நீரை விடவும் அதிகமான கடல் நீர் ஆவியாகி விடுவதால் அந்தக் கடல் நீரில் உப்புத் தன்மை குறைவு)

இரு வேறு அடர்த்தியுள்ள நீருக்கு இடையே (அட்லாண்டிக் கடல் மத்திய தரைக் கடல்) தடுப்புச் சுவர் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. குர்ஆனில் உள்ள சரியான சொல்லும் 'தடுப்புச் சுவர்' என்பதே.

இடப் புறத்தில் இருப்பது ஸ்பெயின்; வலது புறம் ஆப்பிரிக்கா. முன்புறம் அட்லாண்டிக் பெருங்கடலையும் தூரத்தில் மத்திய தரைக்கடல் நீண்டு செல்வதையும் காணலாம். ஜிப்ரால்டர் பாறையின் சிறிய முனையே கால்வாய்க்குள் நீண்டிருக்கிறது. கடல் நீர் ஆவியாகிச் செல்வதை ஈடு செய்வதற்காகச் சமுத்திரத்தின் மேற்பரப்பிலுள்ள நீர் மத்திய தரைக் கடலுள் தொடர்ந்து பாய்கிறது. அடர்த்தியான உப்பு நீர் கடல் ஆழத்தில் இறுதி வரை செல்கிறது.

வானியலிலிருந்து சில எடுத்துக்காட்டுகள்

(மக்களே!) தூண்களின்றி அல்லாஹ்வே வானங்களை உயர்த்தினான். அதனை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். பின்னர் அவன் இறையிருக்கையின் மீது நிலைகொண்டான். அவன் சூரியனையும் சந்திரனையும் ஒரு நியதிக்குட்படுத்தியுள்ளான். ஒவ்வொன்றும் ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட நேரத்திட்டப்படி இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவன்தான் அனைத்தையும் நிர்வகிக்கின்றான். இறைவனை நீங்கள் சந்திக்கவிருப்பதை உறுதியாக நம்பும் பொருட்டு அவன் சான்றுகளை (இவ்வாறு) தெளிவுபடுத்துகிறான். (குர்ஆன் 13:2)

தன் தலைக்கு மேல் உள்ள சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் முதலிவற்றைக் காணமுடிந்த பண்டைக்கால மனிதன் அவற்றைத் தாங்கி நிற்பது எது என்பதைக் காணமுடியாதிருந்தான். சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள், கிரகங்கள் முதலியவற்றை அவற்றின் இடத்திலேயே இருக்கச் செய்வது கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஈர்ப்பு விசையே எனச் சமீபத்திய விஞ்ஞான ஆய்வு எடுத்துரைக்கும் வரை அறிவியல் அறிவு கொண்ட இன்றைய மனிதனின் நிலையும் பண்டைக் காலத்து மனிதனைப் போலவே இருந்தது. சூரியன் சந்திரன் நட்சத்திரங்கள் கிரகங்கள் பற்றிக் குர்ஆன் இவ்விதம் கூறுகிறது. “அவன்தான் இரவையும் பகலையும் சூரியனையும் சந்திரனையும் படைத்தான். ஒவ்வொன்றும் அதனதன் வட்டப்பாதையில் நீந்திக் கொண்டிருக்கின்றன” குர்ஆன் 21:33

நட்சத்திரங்கள் கிரகங்கள் ஆகியவை நகர்வது பற்றி அவனுக்குத் தெரிந்திருந்தது. எனவே விரிவும் சூட்சுமமும் கொண்ட விண்வெளியில் இயங்கும் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் முதலியவை பற்றி விவரிக்கும் மிகப் பொருத்தமான சொல் மேற்குறித்த ‘நீந்திக் கொண்டிருக்கிறது’ என்பதில் அவனுக்குக் குழப்பமேதும் இல்லை. சமீபத்திய கண்டுபிடிப்புகளால் இந்தச் சொல்லின் முக்கியத்துவம் அதிகரித்துள்ளது. விண்ணிலுள்ள பூமி இயக்கத்தின் விளைவால் உருவாகும் பகலையும் இரவையும் பற்றி குர்ஆன் இவ்விதம் குறிப்பிடுகிறது. ‘அவன் இரவால் பகலை மூடுகிறான். பகல் அதனைப் பின்தொடர்கிறது’ (குர்ஆன் 7:54)

விண்வெளி ஆய்வாளர்கள் நுணுக்கமாக மேற்கொண்ட சமீபத்திய ஆய்வுகள் மற்றும் அனுமானம் ஆகியவற்றிற்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்னரே பகல் இரவு மாறி மாறி வருவது பற்றிய துல்லியமான குர்ஆனின் சித்தரிப்புகளையும் இவை போன்ற குர்ஆனின் பல பகுதிகளையும் The Bible, The Quran and Science என்ற நூலில் டாக்டர் மாரிஸ் புகைல் பட்டியலிடுகிறார். உலகின் மையம் பூமி எனவும், சூரியன் அதனைச் சுற்றி வருகிறது என்ற நம்பிக்கையும் இருந்த அந்தக் காலக்கட்டத்தில் இரவு பகல் மாறி மாறி வருவது தொடர்பாக சூரியனின் இயக்கத்தை அப்போது ஒருவரும் பேசவில்லை என்ற முக்கிய விசயத்தை முன் வைக்கிறார். எனினும் இது தொடர்பாகக் குர்ஆனும் (நேரடியாக) எதுவும் குறிப்பிடவில்லை எனக் கூறும் மாரிஸ் புகைல் (பக் 163) ‘Kawwara’ என்ற அரபு வினைச் சொல்லின் (குர்ஆன் 39.5) முக்கியத்துவம்

பற்றி விவாதிக்கிறார். அரபு மொழியில் அந்தச் சொல்லின் மூலப் பொருள் சுற்று அல்லது தலையைச் சுற்றித் தலைப்பாகைக் கட்டுவது* என்பதாகும். அதாவது: இரவிலிருந்து பகலுக்கு மாறுவதை விவரிக்கையில் பூமி தன்னைத் தானே சுற்றிக்கொள்ளும் கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்காகக் குர்ஆனில் இந்தச் சொல்லே பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ‘தொடர்ச்சியாகச் சுற்றி வருவதன் நோக்கம் பற்றி குர்ஆன் குறிப்பிடுகையில் பூமி உருண்டை என்ற கோட்பாடு ஏற்கனவே உருவாகி இருந்ததான சித்திரம் கிடைக்கிறது. ஆனால் பூமி உருண்டை என்ற கோட்பாடு அப்போது உருவாகியிருக்கவில்லை. பக்கம் 164)

குர்ஆனில் இது போன்ற பல விளக்கங்கள் உள்ளன. ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த மனிதன் அறிந்திராத நிகழ்வுகளைப் பற்றிய அறிவியல் உண்மைகளும் குர்ஆனில் உள்ளன. பல்வேறு துறைகளிலிருந்தும் சமீபத்திய எடுத்துக்காட்டுகள் சிலவற்றை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். குர்ஆன் உறுதியாகக் கூறியவை உண்மையாகும் என்பதற்கு இந்த எடுத்துக்காட்டுகள் சான்றாக விளங்கும்.

சென்ற நூற்றாண்டு வரையிலும் பருப்பொருள் சார்ந்த பிரபஞ்சத்திற்குத் தொடக்கமும் முடிவும் உண்டு என்ற கருத்து நிலவியது. இந்தக் கருத்தாக்கம் மதத்தின் தாக்கத்திற்குள்ளான நூல்களிலிருந்தே பிறந்திருக்கக் கூடும். அறிவியல் ரீதியான அடிப்படை இதற்கு இல்லை. பிரபஞ்சத் தோற்றம் குறித்து குர்ஆன் கூறுவதாவது:

“வானங்களும் பூமியும் இணைந்திருந்தன. நாம்தான் அவற்றைப் பிரித்தோம் என்பதையும் உயிருள்ள ஒவ்வொரு பொருளையும் நீரிலிருந்தே நாம் உருவாக்கினோம் என்பதையும் (ஓரிறை)மறுப்பாளர்கள் கவனிக்கவில்லையா? அவர்கள் நம்பிக்கைகொள்ள மாட்டார்கள்.” (குர்ஆன் 21:30)

ஆனால் மேற்கூறிய கருத்தாக்கத்தின் உண்மையை நவீன வானியல் ஆராய்ச்சி இப்போது உறுதி செய்துள்ளது. அது மட்டுமல்லாது உயர் அழுத்தம் மற்றும் வெப்பத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட பெரும் வெடிப்பினால் இந்தப் பிரபஞ்சம் உருவானது

*பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இதற்குத் தவறான பொருள் விளக்கம் தந்துள்ளனர்.

என்பதை அடிக்கோளாகக் கொண்டு அறிவியலாளர்கள் ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டனர். மேலும் அதீத அழுத்தமும் கடுமையான வெப்பமும் கொண்ட மூலப் பொருளான வாயுவுடன் பல கோடிப் பிரபஞ்சத் துகள்களாகவும், நட்சத்திரக் கூட்டங்களாகவும் விண் தூசிகளாகவும் எரி கற்களாகவும் நுண் கோள்கள் ஆகியவை உருவாயின. பால் வெளி மண்டலத்தின் தற்போதைய வெளிப்புறம் நோக்கி விரிவடைதல் இந்தப் பெரு வெடிப்பின் விளைவாகும். “பெரும்பான்மையான பிரபஞ்சவியலாளர்கள் இந்தக் கோட்பாட்டை ஆதரிக்கின்றனர்” என பிரித்தானியக் கலைக் களஞ்சியம் (Encyclopaedia Britannica - 1984) கூறுகிறது. ஆறு பில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொடங்கி வெளிப்பக்கம் நோக்கி விரிந்து கொண்டிருக்கும் இந்தச் செயல்பாடு மேலும் நிகழ்ந்தவாறிருக்க வேண்டும். காரணம் விண்ணில் இயங்கும் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள், கோள்கள் ஆகியவை மையத்திலிருந்து எவ்வளவு அதிகமாக விலகிச் செல்கின்றனவோ அந்த அளவு ஒன்றின் மீதான மற்றொன்றின் ஈர்ப்பு குறைவாகவே இருக்கும். பெரு வெடிப்பின் விளைவாக உருவான பருப் பொருள், ஆற்றல், நட்சத்திர மேகங்கள், இருண்ட ஒளிமிக்க விண்மீன் குழுமம், அடர்வு குறைந்த வாயு மண்டலம் ஆகிய மூலப் பொருளின் சுற்றளவு ஆயிரம் மில்லியன் ஒளி ஆண்டுகள் என மதிப்பிடப்படுகிறது. பேராசிரியர் எட்டிங்டன் (Eddington) கணிப்பின்படி அதன் சுற்றளவு தொடக்கத்திலிருந்ததை விட இப்போது 10 மடங்கு அதிகமாகும். விரிவடைந்துகொண்டிருக்கும் இந்தச் செயல்பாடு இன்னும் தொடர்ந்தவாறுள்ளது. நட்சத்திரங்களும் விண்மீன் மண்டலமும் பல்லுனின் மேற்புறத்தில் இடும் குறிகளைப் போன்றது என விவரிக்கும் பேராசிரியர் எட்டிங்டன் தொடர்ந்து அதுவிரிவடைந்துவருவதாகவும் வான் கோளம் மேலும் மேலும் விலகிச் செல்வதாகவும் கூறுகிறார். பார்க்கும் போது நெருங்கியிருப்பதாகத் தெரிவதால் நட்சத்திரங்கள் அருகருகே இருக்கின்றன என்பதாகப் பண்டைய கால மனிதன் தவறாக எண்ணினான். இது தொடர்பாகக் குர்ஆன் “நாம் வானத்தை நம் வல்லமையால் அமைத்தோம். நாம் விசாலமாக்குவோராக இருக்கின்றோம்” (51:47) என்று கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. கிமு. 90 ஆயிரம் மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன் பிரபஞ்சம் தோன்றியதால் அதன் சுற்றளவு ஆறாயிரத்திலிருந்து அறுபதாயிரம் மில்லியன் ஒளி ஆண்டுகள் என்பதாக அதிகரித்துள்ளது என்று அறிவியல்

கூறுகிறது. விண்ணில் இயங்கும் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் முதலியவற்றிற்கிடையே கற்பனையே செய்ய முடியாத அளவு மிகப் பெரும் இடைவெளிகள் உள்ளன என்பது இதன் பொருளாகும். நமது பூமியும் பிற கிரகங்களும் சூரியனைச் சுற்றி வருவதைப் போல, நட்சத்திர மண்டலத்தின் பகுதியாக அவை தம்மைத் தாமே சுற்றி வருவதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

சூரியக் குடும்பத்தினுள் பல கோள்களும் நுண் கோள்களும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று மிகப்பெரும் தூரத்தில் உள்ளன. எனினும் அவை தன்னைத்தானே சுற்றிக்கொண்டு சூரியனையும் சுற்றி வருகின்றன. இதுபோல் ஒவ்வொரு பொருளும் மிக மிகச் சிறிய எண்ணற்ற சூரியக் குடும்பங்களைக் கொண்டுள்ளன. சூரியக் குடும்பத்திலுள்ள (கோள்கள் / நுண் கோள்களுக்கிடையே உள்ள) வெற்றிடத்தை உற்று நோக்க முடியும். ஆனால் அணு அமைப்பின் வெற்றிடமோ காண முடியாத அளவு மிக மிகச் சிறியது. எனவே அனைத்துப் பொருட்களும் எவ்வளவு திடமாக இருப்பினும் அவற்றினுள் வெற்றிடம் இருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக ஆறடி உயரமுள்ள, மனிதனின் அணுக்களுக்குள் இருக்கும் அனைத்து எலெக்ட்ரான்களும் புரோட்டான்களும் உடலில் எந்த இடமும் மிச்சமில்லாத முறையில் நெருக்கி அழுத்தப்படுமேயானால் அவனது உடல் ஒரு நுண்ணோக்கி மூலம் மட்டுமே தெரியும் சிறிய புள்ளி அளவுக்கதில் குறுக்கப்படும்.

சூரியனிலிருந்து பல மில்லியன் ஒளி வருடங்கள் தொலைவில் ஒரு நட்சத்திர மண்டலம் இருப்பதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. வானிய, இயற்பியலாளர்களின் கணிப்பின்படி விண்வெளி முழுவதிலும் விண்பொருட்கள் மேகங்களாகத் திரண்டுள்ளன. விண்வெளி முழுவதும் நெருக்கி அழுத்தப்படுமேயானால் பிரபஞ்சத்தின் அளவு சூரியனின் அளவில் முப்பது மடங்குதான் இருக்குமென அறிவியல் ரீதியான சமீபத்திய கணக்கீடு சுட்டுகிறது. ஆனால் 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே திருக்குர்ஆன் இது பற்றி உறுதியாகக் கூறியுள்ளது. அதாவது குறுகிய வடிவத்திலிருந்து விரிவடைந்த பிரபஞ்சத்திலும் விண் பொருட்கள் அனைத்தும் அப்படியே இருந்தன. பிரபஞ்சம் மீண்டும் குறுக்கப்படுமென வைத்துக் கொள்ளலாம். அப்போதும் விண் பொருட்கள் இருக்கும் ஆனால் அவை அனைத்திற்கும் சிறிய இடமே போதும். பிரபஞ்ச

முடிவைச் சுட்டும் இது தொடர்பான குர்ஆனின் வசனம் வருமாறு: “அந்த நாளில் எழுதப்பட்ட ஏடுகளைச் சுருட்டுவதைப் போல் நாம் வாணைச் சுருட்டி விடுவோம்” (21:104)

விண்வெளியில் பூமிக்கு மிக அருகிலுள்ள துணைக் கோள் சந்திரன் ஆகும். அது பூமியிலிருந்து இருநூற்று நாற்பதாயிரம் மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. இவ்விதம் மிக அருகே இருப்பதன் காரணமாக அதன் புவி ஈர்ப்பு சக்தி கடல் அலைகளைப் பாதிக்கிறது. நாளொன்றுக்கு இரு முறை கடல் நீரை அசாதரணமான உயரத்திற்கு சந்திரன் மேலெழச் செய்கிறது. சில சமயங்களில் கடல் அலைகள் அறுபதடி உயரத்திற்கும் எழுகின்றன. சந்திரனின் இந்த ஈர்ப்பு விசையால் சில அங்குல நிலப்பகுதியும் பாதிக்கப்படுகிறது. மனிதனைப் பொறுத்த வரை பூமிக்கும் சந்திரனுக்குமிடையே தற்போதிருக்கும் தூரத்தினால் பல நன்மைகள் உண்டு. இந்த தூரம் (தற்போதிருக்கும் இருநூற்று நாற்பதாயிரம் மைல்களுக்குப் பதிலாக) ஐம்பதாயிரம் மைல் என்பதாக வைத்துக் கொள்ளலாம். அப்போது புயலாலும் மழையாலும் கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு பூமியின் பெரும்பகுதி கடலில் மூழ்கிவிடும்; அது மட்டுமல்லாது சூறாவளியால் உருவாகும் கடுமையான அலைகளின் தொடர்ந்த தாக்கத்தால் மலைகள் துண்டு துண்டுகளாய் நொறுங்கி பூமி முழுவதும் சந்திரனின் ஈர்ப்பு விசையின் தாக்கத்திற்குள்ளாகி அதன் மேற்பரப்பில் விரிசல் விழவும் தொடங்கும்.

பூமி உருவான சமயத்தில் சந்திரன் அதற்கு மிக அருகே இருந்தது. அதன் காரணமாக மிக மோசமான பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு பூமியின் மேற்பரப்பு உள்ளானது. வானிலை விதிகளின்படி காலப் போக்கில் பூமியும் சந்திரனும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று விலகி தற்போதுள்ள தூரத்தில் உள்ளன. இந்தத் தூர இடைவெளியிலேயே இன்னும் ஒரு பில்லியன் ஆண்டுகள் இருக்கும் எனவும் அதன் பின் அதே வானியல் விதிகளின்படி இரண்டும் அருகருகே வந்து விடுமெனவும் வானிலையாளர்கள் கருதுகின்றனர். முரண்பாடான ஈர்ப்பு விசைகளின் விளைவாக “சந்திரன் வெடித்து சனிக் கிரகத்தின் அழகிய வளையங்கள் போல் நமது உலகை அழகுபடுத்தி விடும்” (23)

இந்தக் கருத்தாக்கம் குர்ஆனின் கணிப்பைக் குறிப்பிடத்தக்க விதமாக உறுதி செய்கிறது. இந்த நிகழ்வை முன்வைப்பது மட்டுமின்றி

சமய ரீதியான அதன் முக்கியத்துவத்தையும் கீழ்க்காணும் குர்ஆன் வசனம் உணர்த்துகிறது.

மறுமை நாள் நெருங்கி விட்டது. (அதன் முன்னறிவிப்பாகச்) சந்திரன் பிளந்து விட்டது. இவர்கள் எந்த (ஓர் இறைச்)சான்றைக் கண்டாலும் புறக்கணிக்கின்றனர். “இது வழக்கமாக நடைபெறும் சூனியம்தான்” என்று கூறுகின்றனர். (திருக்குர்ஆன்: 54:1-2) (24)

நிலவியல் பற்றிய குர்ஆனின் விளக்கம்

நிலவியல் துறையில் நவீன விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பிற்கு ஒரு முன்னோடியாகக் குர்ஆன் திகழ்கிறது.

பூமியைச் சமநிலையில் வைத்திருக்கவே மலைகள் எழுப்பப்பட்டன எனக் குர்ஆனில் பல இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “அவனே தூண்கள் எதுவுமின்றி வானங்களைப் படைத்தான். அதனை நீங்களும் பார்க்கின்றீர்கள். பூமி உங்களைச் சரித்து விடாதிருக்க அதில் மலைகளை முளைகளாக ஊன்றினான் (குர்ஆன்: 31:10)

மறுமை நெருங்கி விட்டது (அதற்கு அத்தாட்சியாக) சந்திரனும் பிளந்து விட்டது. அந்த அத்தாட்சியை அவர்கள் கண்டபோதிலும் (அதைப்) புறக்கணித்து ‘இது சகஜமான சூனியம்தான்’ என்று கூறுகின்றனர்.’ (குர்ஆன்: 54:1, 2)

1500 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய அந்தக் காலக்கட்டத்தில் மலைகளின் முக்கியத்துவத்தை மனிதன் அறியாதிருந்த போது குர்ஆனின் இந்த வசனம் அருளப்பட்டது. மலைகளைப் பற்றி பிரித்தானியக் கலைக் களஞ்சியம் குறிப்பிடும் போது, ‘110 கிமீ (70 மைல்) ஆழத்தில் பூமியின் பெரும்பரப்பு திரவ நிலை மீது சுமார் 110 கி.மீ (70 மைல்) ஆழத்தில் மிதந்து கொண்டிருக்கிறது. பூமியின் மேற்பரப்பின் சமநிலை குன்றாமல் இருக்க மலைகள் உதவுகின்றன.’ என்று கூறுகிறது. இதனைப் புவியியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் நிலச் சமன்பாடு என்ற கோட்பாட்டில் கூறுகின்றனர். பூமியின் குறுக்கு வெட்டுப் பகுதி கற்பனையான தூண்களால் சம எடையுடன் பூமியின் மேற்பரப்பு முழுவதும் ஒரே அளவாகப் பரவியுள்ளது. பூமியின் மேலுள்ள அடுக்குகள் வேறுபட்டிருப்பினும் அதன் கட்டமைப்புக் கூறுகளால் ஒன்றிணைந்துள்ளன.

நிலவியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் இதனை இந்தத் தட்டிலிருந்து கடலின் மேற்பரப்பிற்கு மேலெழும் கற்பனையான தூண்கள் சமமான எடையுடன் பூமியின் மேற்பரப்பு முழுவதும் சீராகப் பரவியுள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. மேற்பரப்பின் மேலடுக்கு உயரங்கள் வேறுபட்டிருப்பினும் அதன் கூறுகளால் ஒன்றிணைந்துள்ளன.

கடல் மட்டத்திற்கு மேலுள்ள நிறையை கடல் பரப்பு தாங்கிப் பிடித்து உதவுகிறது. இதனால் கடலில் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆழத்தில் குறிப்பிட்ட இடப் பரப்பில் உலகம் முழுவதும் சம எடையும் சம அழுத்தமும் கொண்டிருக்க முடியும் என கடலாழ இழப்பீட்டுக் கோட்பாடு கூறுகிறது. (V/458)

பிரித்தானிய கலைக் களஞ்சியம் (1984) இயற்கையாக நிகழும் சமநிலை விளக்கம் என்ற கூற்றை 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே 'அசைவின்றி நிலைத்து நிற்கும் மலைகள் என்று திருக்குர்ஆன் கூறுகிறது. பிரித்தானியக் கலைக் களஞ்சியம் மேலும் கூறுவதாவது:

‘இது உறங்கு நிலை அல்லது ஓய்வு நிலையில் இருக்கும் திரவச் சமநிலை (Hydrostatic equilibrium) என அழைக்கப்படுகிறது. பூமியின் மேற்பரப்பின் பெரும்பகுதி பொதுவான சமநிலையில் இருக்கவும் இதுவே காரணமாகும். ஆறுகள் அதிக அளவு வண்டல் மண்ணை அடித்துக் கொண்டுவந்து கடலில் கொட்டவும் சில சமயங்களில் நிலப் பரப்பின் சமநிலை உயர்ந்து காணப்படவும் இது காரணமாகும். இதனால் பூமியின் மற்றொரு பகுதியில் கடலரிப்பு ஏற்பட்டு நிலப் பரப்பு கடலில் மூழ்கவும் இது காரணமாக அமைகிறது. (6/44)’

இந்த நிகழ்வின் நேரடியான விளக்கத்தை ஓ.ஆர். வோன் எங்கென் (O R Von Engeln) தருகிறார்.

‘பூமியின் மேற்பரப்பில் உள்ள எடைக் குறைவான பொருட்கள் மலைகளாக உருவாயின. கனமான பொருட்கள் ஆழமான பள்ளமாகக் கீழே உருவானது. கடல் நீரால் அது இப்போது நிரப்பப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் மேடும் பள்ளமும் சேர்ந்து பூமியின் சமநிலையைப் பேணி வருகின்றன என்பது நிலவியலாளர்களின் கருத்தாகும்” (25)

நிலப் பகுதிகளை விலகிப் பிரியச் செய்த காலக்கட்டத்தையும் பூமி கடந்து வந்திருப்பதாகக் குர்ஆன் கூறுகிறது.

அதற்குப் பின் பூமியை அவன் விரித்தான். அதிலிருந்து அதன் தண்ணீரையும் மேய்ச்சல் பயிர்களையும் வெளியாக்கினான். (திருக்குர்ஆன்: 79:31)

குர்ஆனின் இந்த வசனம் சமீபத்திய கண்டங்கள் நகர்வுக் கோட்பாட்டிற்கு மிகப் பொருத்தமாக உள்ளது. நமது கண்டங்கள் அனைத்தும் ஒரு சமயம் ஒரே நிலப் பகுதியாக இருந்தன. ஒரு வெடிப்பினைத் தொடர்ந்து பூமியின் மேற்பரப்பு முழுவதும் சிதறியது. கண்டங்களைக் கொண்ட ஓர் உலகம் கடலிலிருந்தும் சமுத்திரங்களிலிருந்தும் உருவானது.

ஜெர்மன் நிலவியலாளரான ஆல்ஃப்ரெட் வேகனர் (Alfred Wegener) இந்தக் கோட்பாட்டை 1915ஆம் ஆண்டு முதன் முறையாக முன்வைத்து முறையான விளக்கம் தந்தார். (ஒன்றாக இருந்து சிதறிய கண்டங்கள்) இரண்டையும் பொருத்தமாக இணைத்து புதிர் போல் ஒட்ட வைத்து ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டார். எடுத்துக்காட்டாக : தென் அமெரிக்காவின் கிழக்குக் கடற்கரை ஆப்பிரிக்க மேற்குக் கடற்கரையுடன் சேர்வது முதலியவை.

இவ்விதம் மிகப் பெரும் கடல்களுக்கு எதிரெதிரே இருக்கும் கரைகளில் ஒரே வகை மலைகள், பாறைகள், அதே வகை விலங்குகள், மீன்கள், தாவரங்கள் முதலியவை இருந்தன என்பது ஆராய்ச்சியில் தெரிய வந்தது. எனவே இவை ஒரே நிலவியல் காலக்கட்டத்தைச் சார்ந்தவை என்பதையும் இப்போது பிரிந்திருக்கும் கண்டங்கள் ஒரே கண்டமாக அப்போது இருந்தன என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுவதாக ஆராய்ச்சி தெரிவித்தது.

பூமியிலுள்ள பல்வேறு பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட சில வகைத் தாவரங்கள் காணப்படுகின்றன எனவும் அந்தத் தாவரங்கள் ஒரு காலக்கட்டத்தில் ஒன்றாகச் சேர்ந்திருந்த ஒரே நிலப் பகுதியைச் சார்ந்தவையாக இருந்திருக்க வேண்டும் என ஊகம் செய்வதன் மூலமே இதனை விளக்க முடியும் என்பதும் தாவரவியல் வல்லுநர்களின் ஒருமித்த கருத்தாகும். இவ்விதமாகப் பேராசிரியர் ரொனால்ட் குட் 'Ronald Good 'Geography of the flowering plants' என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்தக் கோட்பாட்டினை ஆதரித்த சில தொல்புவிக் காந்தவியல் ஆராய்ச்சிகள் இதனை அறிவியல் பூர்வமான கோட்பாடு என நிறுவியுள்ளன. கல்துகள்களின்* திசை பற்றி ஆய்வுகள் செய்ததில் அவை பண்டைக் காலத்தில் இருந்த பாறையின் அகலம் உயரம் முதலியவற்றைப் புலப்படுத்தின. எனவே அந்தத் துகள்கள் அந்தப் பாறைகளின் பகுதிகள் என்பது தெரியவந்தது. இன்று சில இடங்களில் காணப்படும் நிலப் பகுதிகள் கடந்த காலத்தில் அதே இடத்தில் இருந்ததில்லை எனவும் ஆய்வு சுட்டிக் காட்டியது. மாறாகக் கண்ட நகர்வுக் கோட்பாடு குறிப்பிடும் அதே இடங்களில் அந்த நிலப்பகுதிகள் இருந்தன. 70 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நிலநடுக் கோட்டிற்குத் தெற்கே இந்தியா இருந்ததென இந்தியக் கற்களின் அளவுகளை ஆராய்ச்சி செய்ததில் தெரிய வந்ததாக லண்டனில் உள்ள இம்பீரியல் கல்லூரியின் இயற்பியல் பேராசிரியரான பி.எம். ப்ளாக்கெட் (P M Blacket) குறிப்பிடுகிறார். இதுபோல் ஆப்பிரிக்கக் கண்டம் தென் துருவத்திலிருந்த கண்டத்திலிருந்து 300 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பிளந்ததெனத் தென் ஆப்பிரிக்கப் பாறைகள் குறித்த ஆய்வு தெரிவிக்கிறது.

நகர்தல் என்ற நிகழ்வைச் சுட்டிக் காட்டும் குர்ஆனிலுள்ள சொல் Dahw என்பதாகும் நகர்தல் என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் பொருளையே Dahw என்ற சொல்லும் குறிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக: “மழை நீர், மணந்துகளைகளை நிலப் பகுதிக்கு வெளியே நகரச் செய்தது.” என குர்ஆனின் வசனம் கூறுகிறது. இவ்விதம் முக்கிய நிலவியல் அமைப்பியலின் மாறுதல்களைச் சுட்டிக்காட்டும் 1500 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முந்தைய குர்ஆனின் வசனங்களுக்கும் இன்றைய கண்டுபிடிப்புகளுக்குமிடையே இது போன்ற அற்புதமான ஒற்றுமை உள்ளது. கால வெளி வரையறைகளைக் கடந்த ஞானம் கொண்ட ஒருவனிடமிருந்தே குர்ஆன் தோன்றியது என்பதற்கு இதை விடவும் வேறு விளக்கம் தேவையில்லை.

உயிரியல் சான்று

உயிரியல் தொடர்பாக, கரு வளர்ச்சி குறித்து திருக்குர்ஆனில் கூறப்பட்டுள்ளவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும் இது பற்றி 1984ஆம்

*காந்தவியல் ஆராய்ச்சிகள் பூகோள வரலாற்றில் பூமியின் பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிய முக்கிய அறிவு, ஆராய்ச்சி குறித்த பதிவேடாகும். பாறைகள் உருவான காலக்கட்டத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியும் இதில் அடங்கும்.

ஆண்டு இறுதியில் பல நாளிதழ்கள் தலைப்புச் செய்தியாக வெளியிட்டன. எடுத்துக்காட்டாக: கனடாவிலிருந்து வெளிவரும் The Citizen என்ற நாளிதழ் (22 நவம்பர் 1984) ‘தனது காலத்தைத் தாண்டி நிற்கும் 1300 ஆண்டுகள் தொன்மையான புனித வேதம்’ எனச் செய்தி வெளியிட்டது.

இதே போல் ‘நவீன அறிவியலை வென்ற குர்ஆன்’ என டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா (10 டிசம்பர் 1984) நாளிதழில் செய்தி வெளியிட்டது.

புகழ்ப்பெற்ற கருவியல் ஆய்வாளாரும் கனடாவின் டொராண்டோ பல்கலைக் கழகத்தின் பேராசிரியருமான டாக்டர் கீத் மோர் (Keith More) திருக்குர்ஆனின் சில வசனங்களை (23:14, 39:6) ஆய்வு செய்து அவற்றை நவீன ஆய்வுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டார். இது தொடர்பாகத் தம்முடன் பணியாற்றும் பேராசிரியர்களுடன் சவுதி அரேபியாவில் இருக்கும் ஜித்தாவிலுள்ள அப்துல் அஜீஸ் பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பல தடவை வருகை தந்தார். குர்ஆனிலுள்ள அறிவிப்புகள் நவீன அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளுடன் முழுவதும் ஒத்திருந்ததைக் கண்டு வியந்தார். திருக்குர்ஆனின் உண்மைகளை மிகத் தாமதமாகவே (1940-இல்தான்) மேற்குலகின் மூலம் உலகு அறிய வந்தது என்ற செய்தி அவரை வியப்பில் ஆழ்த்திற்று. இது குறித்துத் தமது ஆய்வுக் கட்டுரையில், “கரு உயிர் வளர்ச்சி பற்றிய வசனங்களை 1300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திருக்குர்ஆன் மிகத் துல்லியமாகக் கூறியுள்ளது. குர்ஆன் இறைவனால் அருளப்பட்டது என்ற முஸ்லிம்களின் நம்பிக்கை நியாயமானதே” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1970 பதிப்பிக்கப்பெற்ற The Bible, The Quran and Science என்ற நூலில் இதற்கு ஆதரவான நம்பத்தகுந்த விளக்கங்களை மாரிஸ் புகைல் தருகிறார். அந்த நூலில் உள்ள ‘மனித இனப் பெருக்கம்’ என்ற அத்தியாயத்தில் உள்ள சில பகுதிகள் வருமாறு:

கருப்பையில் கருவின் பரிணாம வளர்ச்சி

கரு வளர்ச்சியின் சில கட்டங்கள் குறித்த விளக்கம் குர்ஆனில் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த விளக்கம் இன்றைய நமது அறிவுக்கு மிகப் பொருத்தமாக உள்ளது. நவீன அறிவியலுக்கு அந்தக் குர்ஆன் வசனத்தின் மீதும் விமர்சனம் எதுவுமில்லை.

‘கருப்பையின் சுவரைப் பற்றிப் பிடித்துத் தொங்கும்’ (இந்தச் சொற்றொடர் ஆதாரத்துடன் ஏற்கனவே நிறுவப்பட்டுள்ளது) ஒரு கருக் கட்டியாக மாறும் நிலைக்குப் பின் ‘மெல்லப்பட்ட சக்கை போன்ற சதைப் பிண்டமாக’ மாறும் கட்டத்தை அது கடக்கிறது. அதன் பின் அந்தச் சதைப் பிண்டத்திற்கு எலும்பைப் படைத்து அந்த எலும்பிற்குத் தசையை அணிவித்தோம் எனக் குர்ஆன் தெரிவிக்கிறது.

விந்துத் துளியைப் பின்னர் (கருவறைச் சுவரில்) ஒட்டிக்கொள்ளக் கூடியதாக்கினோம். பின்னர் அதைச் சதைப் பிண்டமாகினோம். சதைப் பிண்டத்தை எலும்பாக்கி எலும்பைத் தசையால் போர்த்தினோம். பின்னர் அதனை வேறொரு முழுப்படைப்பாக உருவாக்கினோம். பாக்கியம் பொருந்தியவனாகிய அல்லாஹ் மிகச் சிறந்த படைப்பாளன். (குர்ஆன் 23: 14)

Mudga என்ற அரபுச் சொல்லின் மொழியாக்கம் ‘மெல்லப்பட்ட சக்கை போன்ற சதைப் பிண்டம் ஆகும். Lahm என்பது ‘சதையால்’ எனப் பொருள்படும். இந்த வேறுபாடு அழுத்தமாகக் குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்று. ஆரம்பத்தில் கரு ஒரு சிறிய சதைத் துண்டாக இருந்தது. அதன் வளர்ச்சியின் ஒரு கட்டத்தில் மெல்லப்பட்ட பொருளாக அது கண்களுக்குத் தெரிந்தது. அதற்குள் எலும்புகளின் அமைப்பு வளர்கிறது. இது கரு உடல் நார்த்திசு வலை என அழைக்கப்படுகிறது. இவ்விதம் உருவாகும் எலும்புகள் தசையால் போர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. Lahm என்ற சொல் இவற்றுக்குப் பொருத்தமாக உள்ளது.

கரு வளர்ச்சியின் போது (அளவு, வடிவம், அமைப்பு ஆகியவற்றில்) முழுவதும் பொருத்தமில்லாமல் இருப்பதுபோல் தெரியும் சில உறுப்புகள் முழுதும் வளர்ச்சியுற்று மனிதனாகப் பின்னர் உருவாகின்றன. வேறு உறுப்புகள் சரியான விகிதத்தில் பொருத்தமாக அப்படியே இருக்கின்றன.

இந்த நிகழ்வை விளக்கும் முக்கியமான சொல் Mukallaq ஆகும். ‘வடிவமைக்கப்பட்ட’ என இது குர்ஆனில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

‘உங்களைப் பின்னர் விந்துத் துளியிலிருந்து பின்னர் பற்றித் தொங்கும் கரு முட்டையிலிருந்து பிறகு வடிவமைக்கப்பட்ட, அல்லது வடிவமைக்கப்படாத தசைக் கட்டியிலிருந்து படைத்தோம்’

நமது காலத்திலிருந்து ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் குர்ஆனைப் பற்றிய அறிவு கொண்டிருந்தான் மனிதன். அந்தச் சமயத்திலும் விசித்திரமான கோட்பாடுகள் நிலவின. எளிய வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட குர்ஆனின் வசனங்கள் ஆதி முதலே இருந்து வரும் அடிப்படை உண்மைகளைக் கொண்டிருந்தன. அவற்றைக் கண்டுபிடிக்கவே இன்றைய மனிதனுக்கு நூறாண்டுகளுக்கு மேல் ஆனது. (பக்கம் 205-06) இவ்விதமாக The Bible, The Quran and Science என்ற நூலில் மாரிஸ் புகைல் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குர்ஆனில் கூறப்பட்டுள்ள உணவு முறை

மனிதன் உட்கொள்ளத் தகுதியற்றவை என்பதால் சில உணவுப் பொருட்களை உண்ணக் கூடாதெனக் குர்ஆன் தடை செய்துள்ளது. அவற்றுள் ஒன்று ரத்தம். இந்த வசனம் அருளப்பட்ட காலத்தில் உணவு முறையின் முக்கியத்துவம் பற்றி ஏதும் அறியாதவனாக மனிதன் இருந்தான். வெகு காலத்திற்குப் பின் ரத்தத்திலுள்ள கூறுகளைத் தனியே பிரித்து அறிவியல் ஆய்வுக்கு உட்படுத்திய பிறகு அதைத் தடைசெய்ததன் விவேகம் தெளிவானது. தடையை அறிவியல் ஆராய்ச்சி மறுக்கவில்லை மாறாகத் தடையின் பயன்களை விளக்கியது.

மனித உடல் நலத்திற்குக் கேடு விளைவிக்கும் யூரிக் அமிலம் (நச்சுப் பொருள் பொதிந்த அமிலம்) ரத்தத்தில் அதிகமாக இருப்பதாக அந்த ஆய்வு தெரிவித்தது. இதன் காரணமாக உணவுக்காக ஒரு விலங்கைக் கொல்வதற்கான குறிப்பிட்ட முறையை குர்ஆன் வகுத்தது. இறைவன் பெயரை உச்சரித்த பின் கத்தியைப் பிடித்துள்ளவன் விலங்கின் கழுத்தில் உள்ள பிற நரம்புகளை அப்படியே விட்டு விட்டு அதன் தொண்டை நரம்பை மட்டும் கீறுகிறான். இதனால் விலங்கின் முக்கிய உறுப்புகளுக்குக் காயம் ஏற்படாமல் ரத்தம் முழுவதும் அதன் உடலிலிருந்து வெளியேறி மரணம் ஏற்படுகிறது. விலங்கின் மூளை, இதயம், ஈரல் மற்றும் பிற முக்கிய உறுப்புகள் அனைத்தும் சேதமுறுமேயானால் விலங்கிற்கு உடனே மரணம் ஏற்பட்டு அதன் நரம்புகளில் ரத்தம் உறைந்து அங்கேயே தங்கியிருக்கும். இறுதியில் அந்த ரத்தம் விலங்கின் சதைக்குள் ஊடுருவி விடும். இவ்விதம் ரத்தத்தில் உள்ள யூரிக் அமிலத்தால் விலங்கின் உடல் மாசடைந்து நச்சுத் தன்மையை அடைந்து விடும்.

பன்றி இறைச்சி உட்கொள்வதையும் இஸ்லாம் தடை செய்துள்ளது. இதற்கான காரணத்தை அப்போது யாரும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இன்று அதன் பாதகமான விளைவுகளை மக்கள் நன்கறிந்துள்ளனர். அனைத்து விலங்குகளிலும் யூரிக் அமிலம் உள்ளது. மனித உடலிலும் உள்ளது. மனித உடலிலுள்ள யூரிக் அமிலம் சிறுநீரகத்தால் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு சிறுநீருடன் வெளியேறி விடுகிறது. மனித உடலில் சேரும் 90 சதவீத யூரிக் அமிலம் இவ்விதம் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு வெளியேற்றப்படுகிறது. ஆனால் பன்றி விசயத்திலோ 2 சதவீத அளவு யூரிக் அமிலமே சிறு நீருடன் வெளியாகிறது. பன்றியின் உயிர் வேதியியல் அமைப்பு அவ்விதமாக உள்ளது. மீதியுள்ள அமிலம் பன்றியின் உடலிலேயே தங்கிவிடுகிறது. இதன் காரணமாகப் பன்றிகளிடம் கீல் வாதம் அதிகம் காணப்படுகிறது. பன்றி இறைச்சி உண்போருக்கும் கீல் வாத நோய்க்கு ஆளாகும் அபாயம் அதிகம் உள்ளது.

தேன் பயன்பாடு பற்றிய குர்ஆனின் கூற்று கணிசமான அளவு பிணி தீர்க்கும் மருத்துவ முக்கியத்துவம் கொண்டதாகும்.

‘மனிதனின் நோயைக் குணமாக்கும் தன்மை தேனில் உள்ளது’ எனக் குர்ஆன் கூறுகிறது (16:69). இதன் காரணமாக மருந்து தயாரிப்பில் முஸ்லிம்கள் தேனை அதிகம் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால் மேற்கலகிலோ இதன் முக்கியத்துவம் இன்னும் அறியப்படாததாகவே உள்ளது.

19ஆம் நூற்றாண்டு வரை தேன் ஒரு திரவ உணவு என்பதாக மட்டுமே ஐரோப்பாவில் கருதப்பட்டது. கிருமிகளைக் கொன்று நோய் வராமல் தடுக்கும் தன்மை தேனிற்கு உண்டு என்பதை 20ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில்தான் ஐரோப்பிய ஆய்வாளர்கள் கண்டுபிடித்தனர். தேன் பற்றி அமெரிக்க இதழ் ஒன்றில் வெளிவந்த நவீன ஆய்வினை மேற்கோளாகச் சுருக்கமாக இங்கே குறிப்பிடலாம்:

“மனிதனின் நோய்களுக்குக் காரணமான கிருமிகளை அழித்தொழிக்கும் சக்தி தேனில் உள்ளது. எனினும் இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான் இது அறிவியல் பூர்வமாக விளக்கப்பட்டது. ஃபோர்ட் காலின்ஸ் (Fort Collins) நகரிலுள்ள காலராடோ (Colorado) விவசாயக் கல்லூரியில் முன்னர் பணிபுரிந்த டாக்டர் டபுள்யூ. ஜி. சாக்கெட் (Dr W G Sacket) பாலைப் போலவே தேனும் நோய்களைப்

பரப்பும் என்பதாக முதலில் நிரூபிக்க முயன்றார். ஆனால் அனைத்து நோய்களுக்கும் காரணமான கிருமிகளும் சுத்தமான தேனில் விரைவிலேயே அழிந்துவிடுவதைக் கண்டு அவர் வியப்பில் ஆழ்ந்தார். டைஃபாய்டு காய்ச்சலுக்குக் காரணமான கிருமியும் சுத்தமான தேனில் 48 மணி நேரத்தில் மடிந்து விடுவதைக் கண்டார்; குடல் வீக்கத்திற்குக் காரணமான கிருமிகளும் 48 மணி நேரமே உயிர் வாழ்ந்தது; மூச்சுக்குழாய் நிமோனியாவிற்கும் குருதி நச்சுத் தன்மை கொள்வதற்கும் காரணமான கிருமி 4 நாட்கள் மட்டுமே தாக்குப் பிடித்தது; வயிற்றுப் பை வீக்கத்திற்குக் காரணமான கிருமி ஐந்தாம் நாளே மடிந்தது. இவ்விதமாக நோய்களுக்குக் காரணமான வேறு பல கிருமிகளை அழித்து விடும் தன்மையும் தேனுக்கு உண்டு என டாக்டர் போடோக் பெக் (Bodog Beck) கருதுகிறார். தேனிலுள்ள ஈரத்தை உறிஞ்சும் தன்மையே கிருமியிலுள்ள ஈரத்தின் துகள் ஒவ்வொன்றையும் உறிஞ்சிவிடுகிறது. பிற உயிரினங்களைப் போலவே கிருமிகளும் நீரில்லாமல் அழிந்து விடும். ஈரத்தை உறிஞ்சும் அபரிமிதமான சக்தி தேனுக்கு உண்டு. உலோகம் கண்ணாடி கற்பாறைகளிலிருந்தும் ஈரத்தை உறிஞ்சும் தன்மை தேனுக்கு உண்டு.

போதுமான அளவு அறிவியல் ஆராய்ச்சி முன்பு இல்லாத காரணத்தால், பால் எவ்விதம் சுரக்கிறது என்பது குறித்த நவீன உடல் இயங்கியல் கூறும் விவரங்கள் குர்ஆனின் வசனத்தை மீள் புரிதலுக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது. அது வருமாறு: ‘கால் நடைகளிலும் உங்களுக்குப் படிப்பினை இருக்கிறது. நாம் அவற்றின் வயிற்றிலுள்ள சாணத்திற்கும், இரத்தத்திற்கும் மத்தியிலிருந்து இதமான சுத்தமான பாலை அருந்துவோருக்காக அளிக்கிறோம். (குர்ஆன் 16:66)

The Bible, The Quran and Science என்ற நூலில் (பக்கம் 196, 197) பால் குறித்த டாக்டர் மாரிஸ் புகைலின் விளக்கம் வருமாறு: “பால் அதன் மூலக் கூறுகளுடன் பால் சுரப்பிகளால் சுரக்கப்படுகிறது. இது அப்படியே ரத்தத்துடன் கலந்து செரிக்கப்பட்ட உணவிலுள்ள ஊட்டச்சத்துக்களுடன் பால் சுரப்பிகளுக்கே கொண்டு வரப்படுகிறது. இது மட்டுமின்றி உணவிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஊட்டத்தையும் பிற அனைத்து உடல் உறுப்புகளும் பெறுவது போலவே பால் சுரப்பிகளும் பெறுகின்றன. இவ்விதம் ஊட்டச் சத்துக்களை சேகரிப்பதும் கடத்துவதுமான வேலையை ரத்தம் மேற்கொள்கிறது” அவர் மேலும் கூறுவதாவது:

“சிறு குடலிலுள்ள உணவுப் பொருட்களும் ரத்தமும் சிறு குடல் சுவர் வரை வந்து சேரும் செயல் முறை இங்கே தொடங்குகிறது. செரிமான அமைப்பின் வேதியியல் மற்றும் உடற்கூறு இயல் கண்டுபிடிப்புகளின் விளைவே இந்தக் கருத்தாக்கமாகும். இறைத்தூதர் முஹம்மதுவின் காலத்தில் இது பற்றி ஒருவரும் அறிந்திருக்கவில்லை. சமீப காலத்தில்தான் இது பற்றிய புரிதல் ஏற்பட்டுள்ளது. இது குறித்துக் குர்ஆனின் வசனம் அருளப் பெற்று ஏறத்தாழ ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே ஹார்வே (Harvey) ரத்த ஓட்டத்தைக் கண்டுபிடித்தார்.

‘இது தொடர்பான குர்ஆனின் வசனம் (1400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே) வெளிப்படுத்தப்பட்டது என்ற உண்மையைக் கருத்தில் கொண்டால், இதற்கான விளக்கம் மனிதக் கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்டது எனக் கருதுகிறேன்.

நவீன இயற்பியலும் குர்ஆனும்

மனித அறிவினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய அறிவியல் உண்மை ஒளியின் தன்மை பற்றியதாகும். மனித அறிவின் வெற்றியான இதனை ஒளிக் கொள்கையாக முன் வைத்தவர் சர் ஐசக் நியூட்டன் (1642-1727) ஆவார். வேகமாக இயங்கியவாறிருக்கும் மிக நுண்ணிய துகள் வடிவமே ஒளி என்பதாக இந்தக் கொள்கை கூறுகிறது. மூலப்பொருளிலிருந்து உருவான அந்தத் துகள்கள் சூழலில் பரவியுள்ளன. அந்தச் சமயத்தில் நியூட்டனுக்கு இருந்த அசாதாரணமான செல்வாக்கினால் இந்தக் கொள்கை அறிவியல் உலகில் நீண்ட காலமாக ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தது. 19ஆம் நூற்றாண்டு மத்தியில் ஒளியின் அலைக் கோட்பாட்டுக் கொள்கை கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும் நியூட்டனின் ஒளிக் கொள்கை கைவிடப்பட்டது. அதாவது ஃபோட்டான் (photon) எனப்படும் எடையற்ற துகள்களின் ஓட்டமே ஒளி என்ற கண்டுபிடிப்பினால் நியூட்டனின் கொள்கை இறுதியாக முடிவிற்கு வந்தது.

“நியூட்டனின் ஒளித் துகள் கோட்பாட்டிற்கு முரணாகக் கருதப்படும் அலையின் அடிப்படைக் கூறுகள் ஒளியில் உள்ளன என்ற யங்கின் (Young) கொள்கை அறிவியலாளர்களுக்கு ஏற்புடையதாக இருந்தது.” (28)

நியூட்டனின் கோட்பாடு தவறு என நிரூபணமாக 200 ஆண்டுகளாயின. மாறாக ஏழாம் நூற்றாண்டிலேயே குர்ஆன் இதனை உலகிற்கு வெளிப்படுத்திற்று. 1400 ஆண்டுகள் சென்ற பின்பும் இந்த உண்மை எந்தப் பாதிப்புமின்றி இன்னும் நிலைத்திருக்கிறது. குர்ஆன் இறைவனால் அருளப்பட்டது மனிதனிடமிருந்து அல்ல என்பதே இதற்குக் காரணமாகும். குர்ஆனில் உள்ள அறிவிப்புகள் முழுமையான உண்மைகள் என எல்லாக் காலத்திலும் நிரூபிக்க முடியும். அசாதாரணமான இந்தத் தன்மையை வேறு எந்த நூலினாலும் உரிமை கோர முடியாது.

கோள்கள், நட்சத்திரங்கள், விண்மீன் மண்டலம். பால் வெளி மண்டலம் எனப் பிரபஞ்சத்தின் இயக்கத்தை கட்டுப்படுத்துவது ஈர்ப்பு விசை எனவும் ஆனால் இதனை முன்னரே கணிக்க முடியும் எனவும் ஐன்ஸ்டீனின் சார்புக் கோட்பாடு கூறுகிறது.

ஹ்யூமும் (Hume 1711- 1776) பிற சிந்தனையாளர்களும் இந்த அறிவியல் கண்டுபிடிப்பை ஒரு தத்துவமாக ஏற்கனவே உருவாக்கி இருந்தனர். பிரபஞ்ச அமைப்பு முழுவதும் காரண காரியத் தொடர்புக் கொள்கையின்படி இயங்குவதாகவும் அதனை அறியாதிருந்த போதுதான் பிரபஞ்சத்தைக் கடவுள் இயக்குவதாக மனிதன் கருதத் தொடங்கினான் எனவும் அவர்கள் அறிவித்தனர். தர்க்க ரீதியாகக் கடவுள் என்ற கருத்தையே கைவிட வேண்டுமெனக் காரண காரியத் தொடர்புக் கொள்கை கூறுவதாகக் கருதப்பட்டது.

பிற்கால ஆய்வு இந்தக் கருதுகோளுக்கு எதிரான வேறொரு ஊகக் கருத்தை முன்வைத்தது. பால் டிராக் (Paul Dirac) ஹெய்சன் பெர்க் (Heisenberg) மற்றும் பிற அறிவியல் நிபுணர்கள் அணுவின் கட்டமைப்பு குறித்த பகுப்பாய்வில் கவனம் செலுத்தினர். அது சூரியக் குடும்பத்தின் மீதான ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட காரண காரியத் தொடர்புக் கொள்கைக்கு முரணாக இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தனர். குவாண்டம் இயக்கவியல் என்று அழைக்கப்படும் இந்தக் கோட்பாடு துணைத் துகள் மட்டத்தில் சீரற்ற விதமாகப் பொருள் செயல்படுவதாகக் கருதுகிறது.

ஓர் அறிவியல் விதி பிரபஞ்சம் முழுமைக்கும் சமமாகப் பொருந்த வேண்டும். பொருத்தமாக இல்லை என ஒரே ஒரு முறை நிரூபிக்கப்பட்டால், கல்விப் புலம் சார்ந்த அதன் நம்பகத் தன்மையே கேள்விக்குரியதாகி விடும். சூரியக் குடும்பத்தின் துணைத் துகள்

மட்டத்தில் காரணகாரியக் கொள்கை எவ்விதம் செயல்பட்டதோ அதே போல அந்தக் கொள்கையின்படி ஒரு பொருள் செயல்பட வேண்டும். இல்லையெனில் அக்கொள்கை நிராகரிக்கப்பட வேண்டும்.

இந்தக் கருத்து நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாத ஒன்று என ஐன்ஸ்டீன் கருதினார். இயற்கையின் இந்த முரண்பாடுகளைச் சரி செய்வதிலேயே தன் வாழ்வின் கடைசி 30 வருடங்களைக் கழித்தார். “பிரபஞ்சத்துடன் கடவுள் தாயம் விளையாடுகிறார் என்பதை என்னால் நம்ப முடியாது” என்று கூறி, குவாண்டம் இயற்பியலின் சீரற்ற தன்மையை ஐன்ஸ்டீன் நிராகரித்தார். தமது மிகச் சிறந்த முயற்சிகளுக்குப் பிறகும் ஐன்ஸ்டீனால் இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முடியவில்லை. எனவே பிரபஞ்ச உண்மை குறித்த குர்ஆனின் கூற்றே இறுதியானது என்பதாகத் தெரிகிறது. மனித அறிவால் பிரபஞ்சத்தை விளக்க முடியாது என்பதை இயன் ரோஸ்பெர்க் (Ian Rosburgh) பொருத்தமாக விளக்குகிறார். அது வருமாறு:

பூமியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இயற்பியலின் விதிகள் ஒரு எலெக்ட்ரானின் நிறை, ஒரு புரோட்டானின் விகிதத்தைப் போன்ற தன்னிச்சையான எண்களைக் கொண்டுள்ளன. இது சுமார் 1840 முதல் ஒன்று வரை. இது ஏன்? இதனை உருவாக்கியவன் காரணமில்லாமல் இந்த எண்களை மனம் போன போக்கில் தேர்வு செய்துள்ளானா? (29)

இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் சர்வ வல்லமை மிக்க அதிபதி இறைவனே எனக்கீழ்க்காணும் வசனங்களில் குர்ஆன் குறிப்பாகத் தெரிவிக்கிறது. ‘இறைவன் தான் நாடியதைச் செய்கிறான்’ (குர்ஆன் 14:27) ‘தான் நாடியதைச் செய்யக் கூடியவன்’ (குர்ஆன் 85:16). எனவே இயான் ரோஸ்பெர்க்கின் கேள்வியை நம்மிடம் நாம் எழுப்பிக்கொள்ள வேண்டிய தேவை இல்லை. இறைவன் என்ற கருத்தாக்கம் ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாக ஏற்கனவே நிறுவப்பட்ட ஒன்று. இதில் கருத்து வேறுபாட்டிற்கே இடமில்லை. தீவிரமான உலகாயத்திலிருந்து மறுக்கவோ மாற்றவோ முடியாத குர்ஆனின் விதிகளுக்கு இப்போது நம்பிக்கை திரும்பியிருக்கிறது.

மனிதனுக்கு அப்பாற்பட்ட மிக உயர்வான ஒரு சக்தியே குர்ஆனின் பிறப்பிடமாகும். இதனைக் குர்ஆன், இறைத்தூதர் கூறியவை, அவரது செயல்பாடுகள் ஆகியவை உறுதியாகச்

சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இது தொடர்பாக இங்கிலாந்தில் இனாயத்துல்லாஹ் மஷ்ரீகி அவர்களுக்கு இங்கிலாந்தில் நிகழ்ந்த சம்பவத்தைக் கூறலாம். அது வருமாறு:

“அது ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமை 1909ஆம் ஆண்டு, கடுமையான மழை. ஏதோ வேலையாக வெளியே சென்றிருந்த போது புகழ்பெற்ற கேம்பரிட்ஜ் பல்கலக்கழக வானியலாளரான சர் ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸை வழியில் பார்த்தேன். கையில் பைபிளூடன் சர்ச்சுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தார். அவரை நெருங்கியதும் வணக்கம் தெரிவித்தேன். அவர் பதிலளிக்கவில்லை, மீண்டும் வணக்கம் கூற, என்னைப் பார்த்து ‘என்ன வேண்டும்?’ என்றார். ‘இரண்டு விசயங்கள்’ என்றேன். முதலில் ‘மழை பெய்து கொண்டிருக்கிறது. உங்கள் குடையை நீங்கள் விரிக்கவில்லை’ என்றேன். தன் மறதியை எண்ணிப் புன்முறுவல் செய்த ஜேம்ஸ் குடையை விரித்துக் கொண்டார். அவரிடம் பேச்சைத் தொடர்ந்தேன். ‘இரண்டாவது விசயம்: ‘உலகப் புகழ்பெற்ற உங்களைப் போல ஒருவர் பிரார்த்தனை செய்யச் சர்ச்சுக்குப் போவது பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்’ என்றேன். சற்று நிதானித்து என்னை நிமிர்ந்து பார்த்த ஜேம்ஸ் ‘இன்று மாலை வாருங்கள். டீ சாப்பிடலாம்’ என்றார். அன்று மதிய வேளையில் அவர் வீடு சென்றேன். சரியாக 4 மணிக்கு திருமதி ஜேம்ஸ் வந்து ‘ஜேம்ஸ் உங்களுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.’ என்றார். உள்ளே சென்றேன். மேஜையில் டீ இருந்தது. ஜேம்ஸ் ஏதோ சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தார். ‘நீங்கள் என்ன கேட்டீர்கள்?’ என்று கேட்ட அவர், பதிலுக்குக் காத்திராமலேயே மேலும் தொடர்ந்தார். விண்ணில் இயங்கும் சூரியன் சந்திரன் நட்சத்திரங்களின் படைப்பு, அவற்றின் இயக்கத்தில் உள்ள வியத்தகு ஒழுங்கு, நம்பவே முடியாத தொலை தூரப் பயணம், சிக்கல்கள் நிறைந்த விண்வெளிப் பயணம், பயணப் பாதையிலிருந்து ஒருபோதும் தடுமாறாதிருப்பது முதலியவை பற்றி மனங்கவரும் விதமாக அற்புதமாக விவரிக்கத் தொடங்கினார். இறைவனின் மாட்சிமை, சக்தி பற்றிய அவரது விவரணையின் துல்லியமான சித்திரத்தில் என் மனம் நடுங்கிற்று. வியப்பிலும் மலைப்பிலும் அவரது கண்கள் ஒளிர்ந்துகொண்டிருந்தன; அவர் உடல் சிலிர்த்தது. அனைத்தையும் அறிந்தவனும் சர்வ வல்லமை கொண்டவனுமான இறைவனின் நினைவுகளில் அவர் கைகள் நடுங்கின; குரல் தடுமாறிற்று. ‘உங்களுக்குத் தெரியுமா இனாயத்துல்லாஹ் கான்? படைப்பில் இறைவனின் அற்புத

சாதனையைக் கேட்கையில் அவன் வல்லமையில் என் உயிர் முழுவதும் நடுங்குகிறது? சர்ச்சில் சிரம் தாழ் “என் எஜமானே நீ மிகவும் பெரியவன்” என்று கூறுகையில் என் உதடுகள் மட்டுமின்றி என் உடற்துகள் ஒவ்வொன்றும் அதனுடன் சேர்ந்து கொள்கின்றன. நம்பவே முடியாத அமைதியும் ஆனந்தமும் உள்ளத்தில் பெருகுகிறது. பிறருடன் ஒப்பிடுகையில் பிரார்த்தனையில் ஆயிரம் மடங்கு மன நிறைவு பெறுகிறேன். நான் ஏன் சர்ச்சுக்குப் போகிறேன் என இப்போது உங்களுக்குப் புரிகிறதா இனாயத்துல்லாஹ் காண்?”

சர் ஜேம்ஸின் வார்த்தைகளில் இனாயத்துல்லாஹ்வின் மனம் தடுமாறிற்று. அவர் கூறினார் “ஐயா எழுச்சியூட்டும் உங்களின் வார்த்தைகள் என் மனதில் ஆழமான முத்திரையைப் பதித்துவிட்டன. குர்ஆன் வசனம் ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. நீங்கள் அனுமதித்தால் அதனைக் கூறுவேன்” என்றார். “நிச்சயமாக. சொல்லுங்கள்” என்றார் ஜேம்ஸ்.

“நீர் பார்க்கவில்லையா? அல்லாஹ் வானத்திலிருந்து மழை பொழியச் செய்கிறான். அதன் மூலம் நாம் பலவித நிறங்களுடைய கனிகளை வெளிப்படுத்துகிறோம். மலைகளிலும் வெண்மை, சிவப்பு, அடர்ந்த கருநீலம் எனப் பல்வேறு நிறங்களுடைய பாறைகளும் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறே மனிதர்களிலும், பிராணிகளிலும், கால்நடைகளிலும் பல நிறங்கள் காணப்படுகின்றன. அல்லாஹ்வின் அடியார்களில் அறிவுடையோர்தாம் அவனை அஞ்சுகிறார்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் யாவற்றையும் மிகைத்தவன். பெரும் மன்னிப்பாளன்” (குர்ஆன் 35:27-28)

“என்ன அது?” வியந்து நின்ற ஜேம்ஸ் மேலும் கூறினார். “அறிவுடையோரே இறைவனுக்கு அஞ்சுவர். ஆச்சரியம்! அசாதாரணமான ஒன்று! ஐம்பது ஆண்டுகால ஆராச்ச்சி, பரிசோதனைகளுக்குப் பிறகே என்னால் இந்த உண்மையை உணர்ந்துகொள்ள முடிந்தது. இதனை முஹம்மதுவுக்குக் கற்றுத் தந்தவர் யார்? நீங்கள் கூறியவை உண்மையிலேயே குர்ஆனில் உள்ளதா? அப்படியானால் குர்ஆன் இறைவனால் அருளப்பட்டது என்பதை எனது சான்றாகப் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள். முஹம்மது படிப்பறிவு அற்றவர். ஆழமான இந்த உண்மையைத் தாமாகவே அவர் நிச்சயம் அறிந்திருக்க முடியாது. இறைவன்தான் அவருக்குக்

கற்பித்திருக்க வேண்டும். நம்பவே முடியவில்லை. என்ன அற்புதம்!”
(30)

The mysterious universe என்ற தமது நூலை குறிப்பிடத்தக்க வகையில் ஜேம்ஸ் இவ்விதம் முடித்திருந்தார்.

“நாம் நுணுகிக் கண்டறிந்தது மிக மங்கலான மெல்லிய வெளிச்சமே தவிர வேறெதுவும் இல்லை; அதுவும் ஒரு வேளை மாயையாக இருக்கலாம். ஏனெனில் கண்களை இடுக்கிக் கொண்டு பார்த்தாலும் எதனையும் அங்கே காண முடியாது. அறிவியல் அறிவிப்பு எதனையும் அதிகாரபூர்வமாகப் பிரகடனம் செய்யாதிருக்க வேண்டும். இதுவே அறிவியல் உறுதியாக இன்று செய்ய வேண்டிய ஒன்றாகும்” (பக்கம் 138)

குறிப்புகள்

1. Quran, 2:23.
2. Quran, 17:31.
3. Quran, 61:8-9.
4. Life of Mahomet, Vol.II. p. 228.
5. The Decline and Fall of the Roman Empire, p. 80.
6. Ibid, p. 76.
7. The Decline and Fall of the Roman Empire, pp. 80-81.
8. Ibid, p. 76.
9. Ibid, p. 82.
10. Quran 30: 1-6.
11. The Decline and Fall of the Roman Empire, p. 94.
12. Ibid, pp. 79-80.
13. Exodus, 14:28.
14. Quran, 10:92.
15. Maurice Bucaille, The Bible, The Quran and Science, p.241.
16. Ibid, p. 241.
17. The Evidence of God, pp. 137-38.
18. Encyclopaedia Britannica, Vol.15, p. 1172.

19. Encyclopaedia Britannica, Vol.14, p. 695.
20. John Kenneth Galbraith, The Age of Uncertainty, p. 77.
21. Quran, 2:282.
22. See Encyclopaedia Britannica, Vol. VIII, p. 811.
23. A.C. Morrison, Man Does Not Stand Alone, p. 19.
24. Quran, 54:1,2.
25. O.R. Von Engeln, Geomorphology, (New York, 1948), p. 262.
26. Rosicrucian Digest, September, 1975, p. 11.
27. Quran, 16:66.
28. Encyclopaedia Britannica 1984, Vol. 19, p. 665.
29. Sunday Times, London, 4 December, 1977.
30. Nuqoosh Shakhsiyat, (Impressions of Personalities), pp. 1208-209.

மதமும் சமூகமும்

நூட்பமான வலைப் பின்னலான மனித உறவுகளையே சமூகம் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. மிகச் சிறிய தூண்டலிலும் கிளர்ச்சியுற்றுச் சிக்கல்களுக்குள்ளாகி சிதையும் தன்மை அதற்குண்டு. இதன் விளைவாகச் சிறிய, பெரிய அநீதியே ஏற்படுகிறது. சமநீதியைப் பேணிக் காப்பதற்குச் செய்ய வேண்டியவை என்னென்ன? கட்டாயமாகப் பின்பற்றப்பட வேண்டிய நெறிமுறைகள் தொடர்பான சட்டங்களை இயற்ற வேண்டும்; அவை அமல்படுத்த முடிபவையாக இருக்க வேண்டும்; நிரந்தரமான விசயங்களுக்கும் முக்கியமற்ற விசயங்களுக்கும் இடையேயான சமநிலையைப் பேணுவதாகவும் அந்தச் சட்டங்கள் இருக்க வேண்டும். அத்தகைய சட்டங்களே இன்றைய அவசரத் தேவையாகும். எனினும் 2500 ஆண்டுக் கால அனுபவங்களுக்குப் பிறகும் முழு உலகிற்கும் ஏற்புடைய கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சட்டங்களை உருவாக்கச் சமூகம் தவறி விட்டது.

சட்டம் இன்னும் தன்னைத் தானேக் கண்டடையவில்லை என எல். எல். ஃபுல்லர் (L. L. Fuller) குறிப்பிட்டுள்ளார். The law in Quest of itself என்ற நூலில் அவர் கூறுவதாவது: நவீன காலத்தில் மிகப் பெரும் சிந்தனையாளர்கள் தங்களின் திறமையைக் கணிசமான அளவு இந்த விசயத்தில் செலவிட்டுள்ளனர். இதன் விளைவாக எண்ணற்ற நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. “சக்தி வாய்ந்த அறிவியலுக்கு இசைவாகத் தகவமைத்துக் கொள்வதன் மூலம் சட்டவியல் மிகப்

பெரும் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது”. என சேம்பர்ஸ் கலைக்களஞ்சியம் (Chambers Encyclopaedia) இது பற்றிக் கூறுகிறது. எனினும் அனைவருக்கும் ஏற்புடைய சட்டக் கொள்கையை உருவாக்குவதில் அனைத்து முயற்சிகளும் தோல்வியில் முடிந்துள்ளன. “சட்டம் என்றால் என்னவெனப் பத்து சட்டவியலாளர்களைக் கேட்டால் அவர்களிடமிருந்து 11 வெவ்வேறு பதில்கள் கிடைக்கும். இது மிகை அல்ல.” என சட்ட வல்லுனர் ஒருவர் கூறுகிறார். சட்டங்கள் தொடர்பான சிறிய விசயங்களை விட்டு விட்டு இந்தச் சிந்தனையோட்டப் பள்ளிகளை இரு சட்டவியல் வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. சித்தாந்த ரீதியானது. ‘சட்டம் எவ்விதம் இருக்க வேண்டும்’ என்பதை இது பரிசீலிக்கிறது.

2. இது பகுப்பாய்வு முறைதொடர்புடையது. ‘சட்டம் எவ்விதம் இருக்கிறது’ என்பதைப் பேசுகிறது. இந்த இரண்டு சிந்தனை வகைகளும் ஏற்புடைய எந்த முடிவிற்கும் வரவில்லை எனச் சட்டக் கொள்கைகளின் வரலாறு குறிப்பிடுகிறது. இரண்டாவது வகைச் சிந்தனையின் மூலம் சட்டத்தை விளக்கச் சட்ட நிபுணர்கள் முயல்கையில் தர்க்க ரீதியான நியாயத்தை அவர்கள் கவனிக்கத் தவறி விட்டதாக ஆட்சேபணை எழுப்பப்படுகிறது. முதல் வகைச் சட்டவியல் சிந்தனையின்படி சட்டத்தைப் புரிந்துகொள்ள முற்படுகையில் தர்க்க ரீதியான நியாயத்தைக் கண்டுபிடிப்பது சாத்தியமில்லை என்ற முடிவிற்கு வரவேண்டிய கட்டாயத்தில் அவர்கள் இருக்கின்றனர்.

உயிரியல் பூங்காவில் விலங்குகளை அடைப்பதற்குக் கூண்டுகள் கட்டி எழுப்பப்படுவது போல ஏற்கனவே அறிந்த விதிகள், ஒழுங்கு முறைகள் ஆகியவற்றால் மனித சமூகத்தின் புற அமைப்பாகக் கட்டப்பட முடிவதே சட்டமாகும் என ஒரு சிந்தனையோட்டம் கருதுகிறது. இந்தக் கோட்பாட்டிற்கு ஆதரவாக, “உயர்ந்தவர் ஒருவர் தாழ்ந்தவரின் மீது விதிப்பது சட்டமாகும். உயர்ந்தவர் அரசராகவோ சட்ட மன்றமாகவோ இருக்கலாம்” என ஜான் ஆஸ்டின் (John Austin - 1790-1859) குறிப்பிடுகிறார்.

நடைமுறை சாத்தியமான கோட்பாடாக இது தெரியலாம். இது நீதி பின்பற்றப்படுகிறதா என்ற அளவுகோல் எதனையும் வலியுறுத்தாமல் ஒரு சட்ட நிபுணருக்கு உயர்ந்த இடத்தை

தருகிறது. நியாயமான தர்க்கம் எதுவும் இதில் இல்லை. ஆனால் ஒரு கருத்தியலாக, சட்டத்தை நீதியிலிருந்து பிரிக்கலாம் என்பதை மனித சிந்தனை ஒரு போதும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. நீதியை அடிப்படையாகக் கொண்டே சட்டம் ஒருவருக்குத் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அது செல்லுபடியாகும். சட்டம் குறித்த ஆஸ்டினின் வரையறை “ஒரு பேராசிரியரின் கட்டளையாக” சட்டத்தைக் குறைத்து விடுவதாக ஜி. டபுள்யூ. பேட்டன் கருதுகிறார்.

அரசியல் அதிகாரத்தின் மூலம் சட்டங்களை இயற்றி அவற்றை அமல்படுத்துவதே உலகு முழுவதும் உள்ள நடைமுறையாகும். எனினும் சட்ட விதிகள் மீதான கல்விப் புலம் சார்ந்த ஆய்வை மேற்கொள்ள வேண்டிய தேவையை சட்ட நிபுணர்கள் பலர் உணர்ந்தனர். இந்த விசயத்தில் அவர்களின் தேடலும் செயல்பாடும் அவர்களை ஒரு முடிவிற்கு இட்டுச் சென்றது. அதாவது அனைவருக்கும் ஏற்புடையதான ஓர் அடிப்படையை எட்டுவது சாத்தியமில்லை என்பதே அது. இதற்கான காரணம் மனித விழுமியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே சட்ட விதிமுறைகள் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கம் அவர்களின் தேடலில் இருந்தது. பகுத்தறியும் முறையால் மட்டுமே விழுமியங்களைக் கண்டடைவது சாத்தியமில்லை என்பதைக் கல்வியாளர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் அரசியல் அமைப்பின் ஆய்வாளர்களோ தாங்கள் முன்மொழியும் சட்டங்களைத் தொகுப்பதற்கான சரியான அமைப்பினையும் வகுக்க முடியாதவர்களாக இருந்தனர். சில அடிப்படை விழுமியங்கள் சட்டத்துடன் இணைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். எனினும் அதற்கான முயற்சி மேற்கொள்கையில் சில விழுமியங்கள் பாதுகாக்கப்படுவதும் சில நழுவி விடுவதும் நிகழ்கின்றன. இது ஐந்து தவளைகளைக் கொண்டு வேறு ஐந்து தவளைகளை நிறுக்க முயலும் மனிதனுக்கு ஒப்பாகும். அவன் ஐந்து தவளைகளைப் பிடித்து ஒரு தராசில் வைக்கிறான். மறு தட்டில் வேறு ஐந்து தவளைகளை வைப்பதில் கவனம் செலுத்தும் போது முதலில் வைத்த தவளைகள் வெளியே குதித்தோடி விடும். குறைபாடுகளற்ற முழு நிறைவான சட்டத் தொகுதியை இயற்ற நாம் மேற்கொள்ளும் அனைத்து முயற்சிகளுக்கும் இதுவே நிகழ்கிறது. சில சட்டங்களை நிறுவுகையில் அது வேறு சில சட்டங்களை இழக்கும் நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. இந்த

சங்கடத்திற்கு முடிவு எதுவுமிருப்பதாகத் தெரிவதில்லை. மேற்கத்திய நாகரிகம் கண்டடைந்த இதற்கான ஒரே தீர்வு என்னவென்றால் “ஒரு தீவிர எல்லையிலிருந்து மற்றொன்றுக்குத் தள்ளாடிக்கொண்டிருப்பதே” என டபுள்யூ. ஃப்ரைட்மேன் (W Friedmann) குறிப்பிடுகிறார்.

மக்கள் ஆதரவைப் பொறுத்து ஒரு சட்டத்தை ஏற்பதா அல்லது ரத்து செய்வதா என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டும் என்ற என்ற தீவிர நிலைக்கு இப்போது வந்திருக்கிறோம். கல்விப் புலம் சார்ந்தும் தார்மீக நெறிமுறைகளின் அடிப்படையிலும் சில சட்டங்கள் பயன் தருவனவாக உள்ளன. எனினும் மக்கள் ஆதரவு இல்லாத காரணத்தால் அவை கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக: அமெரிக்காவில் மது விலக்கு சிறிது காலம் அமலில் இருந்தது. பின்னர் மக்களின் வற்புறுத்தலால் அந்தச் சட்டம் ரத்துச் செய்யப்பட்டது. இதுபோன்ற காரணங்களால் இங்கிலாந்தில் மரண தண்டனை ஆயுள் தண்டனையாகக் குறைக்கப்பட்டது. நீதிபதிகள், சமூகத்தில் பொறுப்பு மிக்கவர்கள் முதலியவர்களின் எதிர்ப்புக்கிடையேயும் ஒரு பாலினச் சேர்க்கை சட்டபூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

விட்டுக் கொடுத்தல் மூலமாகவே தேவையான சட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியுமே தவிர ‘அறிவியல் ரீதியான’ காரணங்களால் அல்ல என்பது குஸ்தாவ் ராட்புரூஷ்-இன் (Gustav Radburch - 1878 - 1949) சிந்தனையாகும். இவருடைய கருத்துக்களை விதிவிலக்காகக் கருத முடியாது. இந்தக் கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சார்பியல் சிந்தனைப் பள்ளி (Relative School of Thought) என்ற நிரந்தரமான பள்ளியே உருவானது. இந்தச் சிந்தனையின்படி “சட்டத்தைப் பற்றிய முழுமையான தீர்ப்புகளைக் கண்டடைய முடியாது” மனித விழுமியங்களைக் கண்டடையச் சட்டம் முயல்கிறது. இதில்தான் உலகு முழுமைக்குமான தீர்வு ஒன்றினைக் காண மனித அறிவு தவறி விட்டது. 18 ஆம் நூற்றாண்டு இயந்திரவியல் தத்துவத்தினாலோ அல்லது பெரும்பான்மை மக்களின் மகிழ்ச்சியே முக்கியமானதென்ற ருசிய அமைப்பினாலோ சரி தவறு தொடர்பான மனித உணர்வுகளை அழிக்க முடியவில்லை. அந்த அளவு அவை மிக வலுவாக உள்ளன. கோட்பாட்டுப் பட்டறையில் தங்களின் கருத்தியலுக்கு ஏற்ப மனிதர்களை வடிவமைக்கும் அரை நூற்றாண்டு கால நீண்ட வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தும் ருசியர்களால் முற்றிலும்

அழிக்க முடியாத அளவு மனித இயல்பில் அந்த உணர்வுகள் ஆழமாக வேர்கொண்டுள்ளன. மிகச் சிறந்த சிந்தனையாளர்களின் சலியாத முயற்சிகளுக்குப் பிறகும் ஏற்புடைய அளவு கோலுக்கான தேடலில் முழுவதும் தோல்வி அடைந்ததால் மேற்குலக நாடுகள் இக்கட்டில் இருக்கின்றன. விழுமியங்களுக்கு மதிப்பேதுமில்லாத உலகில்தான் இன்னும் வாழ்கிறோம் என்பதே அறிவியல் வளர்ச்சி மேலும் மேலும் துலக்கமாக நமக்குக் காட்டும் உண்மை.

அடிப்படைச் சட்டக்கொள்கையின் பகுதியாக குற்ற விசாரணையையும் இணைக்கும் பணி கிரேக்கத் தத்துவ வாதிகளிடமிருந்து தொடங்கிற்று என வரலாறு கூறுகிறது. ஏதென்ஸின் சட்டவியலில் புகழ்பெற்ற சோலன்னும் (Solon) (கி.மு. c.638-558) அவர்களில் ஒருவர். தொன்மை வாய்ந்த புகழ்பெற்ற சட்டநூல் ப்ளாட்டோவால் (கி.மு. 427-347) எழுதப்பட்டது. சட்டத்தைத் தொழிலாக மேற்கொள்ளும் அணுகுமுறை கி.மு 500-இல் தொடங்கிற்று. எனினும் 15ஆம் நூற்றாண்டு வரை இறையியலின் ஒரு பகுதியாகவே சட்டம் இருந்தது. இறுதியாகச் சட்டத்தை மதத்திலிருந்து தனியே பிரித்த புதிய போக்கு பதினாறாம் நூற்றாண்டில் உருவானது. (மதத்திலிருந்து பிரிந்த) அது அரசியலில் ஒரு பகுதியாகவே இன்னும் உள்ளது. 19ஆம் நூற்றாண்டில்தான் சட்டவியல் தத்துவம் அரசியல் தத்துவத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு அறிவுத் துறையின் சுயேச்சையான கிளையாக வளர்ந்தது. இவ்விதம் சிறப்புப் பயிற்சிக்கான தனித் துறையாக சட்டவியல் உருவானது,

பண்டைக்காலத் தத்துவவாதிகள் தங்களின் அடிப்படைச் சட்டவியல் கொள்கைகளை அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சில உண்மைகளிலிருந்து உருவாக்கி அவற்றை இயற்கையான உரிமைகள் என்று அழைத்தனர். ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட இந்த உண்மைகளை 'பகுத்தறிவை அடிப்படையாகக் கொள்ளாத ஊகம்' என ஐரோப்பாவின் அறிவுலகப் புரட்சி 16ஆம் நூற்றாண்டிற்கு பிறகு என விளக்கியது. இதன் விளைவாகத் தனிமனித சுதந்திரமே மனிதனுக்கு மிகவும் நன்மை பயக்குமென உறுதியாக நிறுவப்பட்டு அதுவே சட்டங்களை உருவாக்கும் அடிப்படையை வழங்குமெனவும் கருதப்பட்டது. தனிமனித சுதந்திரமே இறுதி இலக்காகக் கொள்ள வேண்டிய மிகச் சிறந்த நன்மை என்பதான சூழ்நிலை நிலவியது. அந்தச் சமயத்தில் சுரண்டலுக்கும் அராஜக நிலைக்குமே தனிமனித சுதந்திரம் மனித குலத்தை இட்டுச் செல்லுமெனத்

தொழிற்புரட்சியின் விளைவுகள் சுட்டிக் காட்டின. பின்னர்ச் சமூக நலனே பெருமளவு நன்மை பயக்கும் எனவும் சட்டம் இயற்றுதலில் வழிகாட்டும் கொள்கைகளை அதனால் வழங்க முடியும் எனவும் கருதப்பட்டது. ஆனால் இந்தக் கருத்தியல் முதன் முதலாக நடைமுறையில் அமல்படுத்தப்பட்டபோது பொது உடைமை என்ற பெயரில் அது மிகப் பயங்கரமான அரசியல் அடக்கு முறைக்கு வழிவகுத்தது. தனி மனிதர்களுக்குப் பெருமளவு நீதி கிடைப்பதற்கு உத்திரவாதம் தருமென இந்தப் புதிய சமூக அமைப்பின் மீது பெரிய நம்பிக்கை இருந்தது. ஆனால் இயற்கைக்கு மாறான இந்தப் பொது உடைமை அமைப்பு வன்முறையை உருவாக்கும் என்பது மட்டுமன்றி வெற்றிக்கான மனித முயற்சிகளைத் தடுக்கும் காரணியாகவும் விளங்கும் என்பதும் நீண்ட காலப் பரிசோதனையில் புலப்பட்டது. புதிய இந்தச் சமூக அமைப்பின் கொள்கையின் விளைவுகளை மிகப் பெரிய அளவில் ருசியாவில் காண முடியும். இந்த “லட்சியத்தின்” தாக்கத்தில் முதன் முதலாக உருவான துறை விவசாயம் தொடர்பானதாகும். 1917ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த பொல்ஷிவிக் (Bolshevik) புரட்சிக்குப் பிறகு ருசியாவிலும் பிற கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளிலும் கூட்டு விவசாயத்தை மேற்கொள்ளவும், அரசின் முழுக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் விவசாயத்தைக் கொண்டு வருவதற்குமான முயற்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றன.

1930களில் ஜோசஃப் ஸ்டாலின் (1879-1953) கூட்டுடைமைச் செயல்பாடுகளுக்குப் பெருமளவு அழுத்தம் தந்தார். எனினும் தனியாரிடமிருந்து பொது உடைமைக்கு மாறுவது அவ்வளவு எளிதாக இல்லை என்பது விரைவிலேயே தெளிவானது. பட்டினியின் அச்சுறுத்தலிருந்து விடுபட சராசரியாக 0.3 ஹெக்டேர் நிலங்களைக் கூட்டு விவசாயத்திற்கென விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் ஒதுக்கிற்று. தனிநபர் விவசாயத்திலிருந்து கூட்டு விவசாயத்திற்கு மாறும் திடீர் அலை விவசாயிகளை வெள்ளத்தில் மூழ்கச் செய்துவிடக்கூடாது; எனவே அவர்களின் வருமானத்தை அதிகரிக்கச் செய்வதற்காக தனிநபர்களே இந்த நிலங்களில் தொடர்ந்து விவசாயம் செய்யத் தற்காலிகமாக அனுமதிக்கப்பட்டனர். தேவை கருதி மேற்கொள்ளப்பட்ட விட்டுக் கொடுத்தலே இந்தத் “தற்காலிகத் தீமை” எனவும் முன்பிருந்த பொருளாதார அமைப்பு மறைந்ததும் இந்த (தனிநபர் விவசாயம் என்ற) நடைமுறை நீக்கப்படுமெனவும் கூறப்பட்டது.

எனினும் இது தற்காலிகமான தீங்காக இல்லை. இத்தகைய நடவடிக்கைகள் பொருளாதாரச் சூழலின் நிரந்தரப் பகுதியானது. தனது இயற்கையான சூழ்நிலையிலிருந்து ஒரு மனிதனைப் பிரிப்பதென்பது எப்போதுமே துன்பம் தருவதாகும். ஸ்டாலினின் உத்தரவால் கூட்டு விவசாயத்திற்கு மாறும்படி அரசாங்கத்தால் மக்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். இதன் காரணமாக 5.5 மில்லியன் மக்கள் பசியாலும் அது தொடர்பான நோய்களாலும் மடிந்தனர்.

பொதுத் துறையில் பெருமளவு முதலீட்டிற்குப் பிறகும் சோவியத் யூனியனில் தனியார் துறை செழித்து வளர்ந்தது. இது அரசுடைமை விவசாய அமைப்பின் மீதான கடும் குற்றச்சாட்டாகும் ஜார்ஜியாவிலும் மத்திய ஆசியாவிலும் ஆயிரக்கணக்கான தனியார் விவசாயிகள் சிறு சிறு துண்டு நிலங்களைச் சொந்தமாக வைத்திருந்தனர். துண்டு நிலங்கள் மற்றும் குத்தகை நிலங்களிலிருந்தே சோவியத் யூனியனின் 25 விழுக்காடு விவசாயப் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன என மாஸ்கோவிலுள்ள Academy of Sciences வெளியிடும் Questions of economy என்ற மாத இதழில் 1984ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் வெளிவந்த கட்டுரை தெரிவிக்கிறது. நாட்டின் உருளைக் கிழங்கு உற்பத்தியில் பாதிக்கு அதிகமாகவும் இறைச்சி முட்டை மற்றும் பிற காய்கறி உற்பத்தியில் நான்கில் மூன்று பங்கும் தனியாரிடம் உள்ள நிலங்களிலிருந்தே பெறப்படுகிறது. நாட்டின் மொத்த விவசாய நிலத்தில் தனியாரிடம் உள்ள 2.8 சதவீத குறைவான நிலத்திலிருந்தே பெருமளவு உற்பத்தி கிடைக்கிறது என்ற ஒப்பீடு மேலும் அதிர்ச்சி அளிப்பதாகும்.

மாஸ்கோ மத்தியச் சந்தையில் தனியார் விளைவிக்கும் காய்கறிகளின் விலை அனைவருக்கும் இலவச உணவு என்ற கம்யூனிஸ்ட் லட்சியத்தை ஏளனம் செய்வதாக உள்ளது. மாஸ்கோவிலிருந்து வெளிவரும் ராய்ட்டர் (Reuter) அறிக்கையின்படி (28 டிசம்பர் 1984) ஒரு கிலோ ஜார்ஜியா தக்காளி 15 ரூபிளுக்கு மாஸ்கோ சந்தையில் கிடைக்கிறது. மத்திய ஆசியாவிலிருந்து வரும் ஒரு முட்டைக் கோசின் விலையும் 12 ரூபிள்களாகும். அதிக விலை பற்றி மாஸ்கோவாசிகள் முறையீடு செய்தனர். ஆனால் அந்த விலை கொடுத்தாக வேண்டும் அல்லது காய்கறியின்றி வீடு திரும்ப வேண்டும்.

பெரிய வீடுகளும் பகட்டான கார்களும் கொண்ட தெற்கே உள்ள 'லட்சாதிபதிகள்' பற்றி மாஸ்கோவாசிகள் முறையிடுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் இல்லாமல் காய்கறிகளும் கனிகளும் கிடைப்பது அரிது (3)

இவ்விதம் மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதிலேயே கம்யூனிஸ்ட் அரசு தோல்வி அடைந்த நிலையில் அவற்றை இலவசமாகக் கொடுப்பது பற்றிய பேச்சுக்கே இடமில்லை. ஆதாரமான உணவுப் பொருட்களைப் பெறுவதற்கே மக்கள் தனியார் துறையை நாட வேண்டியதுள்ளது. கம்யூனிச அரசாங்கத்தின் ஆதரவு பொதுத் துறைக்கு இருந்தும் தனியார் துறை அதனைத் தொடர்ந்து தோல்வியுறச் செய்து வருகிறது. அரசாங்கத்தால் மட்டுமே நாட்டின் தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாது என்ற நிதர்சனத்தின் மத்தியில் ருசியத் தலைவர்களும் தனியார் துறையின் முக்கியத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். "பொருளாதாரத் தலைவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை நிர்வகிக்கும் கூட்டுப் பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கு உதவி புரிவதில் தலைவர்கள் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்" எனச் சமீபத்திய சோவியத் சட்டசபை அமர்வில் தேசியத் திட்டக் கமிஷன் முதல்வர் தலைவர் நிக்கல் பாபக்கோவ் (Nikoli Baibakov) கூறினார்

கம்யூனிசத்தின் லட்சியமான கூட்டுச் செயல்பாடு ஸ்டாலின் காலத்தில் முற்றிலும் தலைகீழாக மாறியது. தனியார் நிறுவனங்கள் தவிர்க்கப்பட முடியாதவை என்பதையும் அதற்கு உதவ வேண்டிய அவசியத்தையும் மனக்கசப்புடன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய சூழல் இப்போது உருவாகியுள்ளது. அரசாங்கத்தின் அளவுக்கு மீறிய தலையீடு மற்றும் எதிரான நடவடிக்கைகளுக்கு மத்தியிலும், நிலைமைக்கு ஏற்ப மாறுதலடையும் தன்மையை தனியார் நிறுவனங்கள் ஏன் கொண்டுள்ளன என்பதை விளங்கிக்கொள்வது கடினமல்ல. இதற்குக் காரணம் தனியார் நிறுவனங்கள் மனிதன் உருவாக்கிய அமைப்பு அல்ல; அது மனித இயற்கையிலேயே இருக்கும் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும். மனித இயற்கையை மாற்றும் முயற்சிகள் தோல்வியிலேயே முடியும்.

இவ்வாறு மட்டுமீறிய தனி மனித சுதந்திரம் சமூகத்திற்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் என்ற சூழ்நிலை உருவானது. சர்வாதிகாரமோ தனி மனிதனின் உலகாயதத் தேவைகளை நிறைவேற்றாமல்

அவற்றை அடக்கி ஆதரவற்ற நிலைக்கு அவனைத் தள்ளியது. மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட புதிய சட்டங்கள் அனைவருக்கும் நீதி வழங்கவில்லை என்பது உண்மை. 20ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தனி மனிதனின் தேவைகளுக்கும் சமூகத்தின் தேவைகளுக்கும் இடையேயான முரண்பாடுகளை நீக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் இவை போன்ற சோதனை முயற்சிகள் பயனளித்ததாகத் தெரியவில்லை. உண்மையில் மனிதனுக்கு உடனடியாகத் தேவைப்படுவது ஒன்று மாற்றி மற்றொன்று என மேற்கொள்ளப் படும் பரிசோதனைகள் அல்ல; அனைவருக்கும் ஏற்புடைய, எல்லாச் சூழ்நிலைகளுக்கும் பொருந்தக்கூடிய நிலையான சட்டமே அவனது தேவையாகும். அடிக்கட்டுமானமாக மதம் இல்லாத நிலையில் மனிதனின் பகுத்தறிவு எதிர்த் திசையிலேயே நம்மை வழி நடத்திச் செல்கிறது. “இங்கே நிரந்தரமான சட்டம் என எதுவும் இல்லை. நமது காலத்திற்குப் பொருத்தமான ஒரு சட்டம், மற்றொரு காலக்கட்டத்திற்கு ஏற்புடையதாக இருக்க முடியாது. ஒவ்வொரு கலாசாரத்திற்கும் பொருத்தமான சட்ட அமைப்பை வழங்குவதே நாம் செய்யக் கூடியது. சில சமயங்களில் ஒரு கலாச்சாரத்திற்கு சாதகமான ஒன்று வேறொரு கலாச்சாரத்திற்குத் தீங்கு விளைவிப்பதாக இருக்கும்” என்று ஐயத்திற்கு இடமின்றி The philosophy of law என்ற நூலில் கொலார் (Kohler) உறுதியாகக் கூறுகிறார்.

இந்தக் கருத்தியல் சட்டவியல் தத்துவத்தில் உறுதியாக இருக்கும் அனைத்தையும் இல்லாமல் செய்து விடுகிறது. தங்களின் கலாசாரத்திற்குப் பொருந்தும்படியாகச் சட்டம் இருக்க வேண்டும் என்ற மக்களின் கருத்து மனித சிந்தனைக்குப் பொருந்தாத சார்பியல் வாதத்திற்கு இட்டுச் செல்கிறது. அடித்தளம் ஏதும் இல்லாத இந்தக் கருத்தியல் மனிதனின் அடிப்படையான விழுமியங்கள் அனைத்தையும் மறுக்கிறது.

இதன் காரணமாக நீதி என்பது என்ன? அதனை எவ்விதம் வரையறை செய்வது என்பது பற்றிய தெளிவான சிந்தனை எதுவும் இல்லாத ஜான் ஆஸ்டினின் கருத்திற்கே நாம் மீண்டும் வர வேண்டியதுள்ளது. அவர் முன் வைத்த சட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொள்வதற்குத் தேவையான கொள்கைகள் எவற்றையும் நூற்றாண்டு கால விசாரணையும் ஆராய்ச்சியும் மனித குலத்திற்கு வழங்கத்தவறி விட்டது.

இதுதொடர்பாக ஜி.டபுள்யு.பேட்டன் “ஒருசிறந்த முழுமையான சட்ட அமைப்பினால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய நலன்கள் யாவை என்பது விழுமியங்கள் தொடர்பான கேள்வியாகும். இது சட்டவியல் தத்துவத்தின் வரம்பிற்குள் வருவது; இதற்குச் சட்டவியல் தத்துவத்தின் உதவியே நமக்கு வேண்டும். தத்துவத்தின் உதவி அல்ல. இதன் காரணமாக ஏற்படைய விழுமியங்களை உருவாக்கத் தவறி விட்டோம். மதத்தில்தான் இது போன்ற விழுமியங்கள் உள்ளன. ஆனால் நம்பிக்கையையும் உள் உணர்வையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட மதக் கோட்பாடுகளே ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. பகுத்தறிவு சார்ந்த விவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவற்றை அல்ல”. (4) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அதே நூலில் (பக்கம் 109) “பழைமையான இயற்கை விதிக் கோட்பாடு முழு உலகிற்கும் ஏற்படைய தனது விழுமியங்களை மதத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட உண்மைகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. சட்டவியலை மதச் சார்பற்றதாக உருவாக்க முயன்றால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விழுமியங்களுக்கான அடிப்படையை எங்கிருந்து பெறுவது?” என்று கேட்கிறார்.

பண்டைய காலத்தில் சட்டம் இயற்றுதலிலும் சட்டங்களை அமல்படுத்துவதிலும் மதம் முக்கியப் பங்கு வகித்தது. இதுகுறித்து சட்டவியல் வரலாற்று ஆசிரியரான சர் ஹென்றி மெனெ (Sir Henry Maine), “சீனாவிலிருந்து பெருவரை மதத்தின் சடங்கு சம்பிரதாயங்கள், பக்தி ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய அரசமைப்புச் சட்டங்களே தொடக்க காலத்திலிருந்து எழுத்து வடிவில் இருந்து வந்துள்ளன” (5) என்று கூறுகிறார்.

தத்துவவாதிகள், சட்ட வல்லுநர்கள், உளவியலாளர்கள் ஆகியோரின் தயக்கங்களுக்கு மத்தியில் “சட்ட விதிகளுக்குத் தர்க்க ரீதியாக மட்டும் பொருள் காண்பது சாத்தியமில்லை” என நவீனச் சட்டவியல் வல்லுநர்கள் முடிவாகத் தெரிவித்துள்ளனர். எனவே துல்லியமான உலகு தழுவிய (மதத்தின் மூலம்) வெளிப்படுத்தப்பட்ட நிரந்தரமான சட்டத்திற்கே திரும்ப வேண்டிய தேவை உள்ளது. இந்தச் சட்டம் நம்பத்தகுந்த மூல வடிவத்தில் இஸ்லாத்தின் புனித நூலான குர்ஆனில் முழுமையாகப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. சட்டத்தின் உண்மையான பிறப்பிடம் இறைவனால் அருளப்பெற்ற வெளிப்பாடுகளே எனக் குர்ஆன் உறுதியாகக் கூறுகிறது. இந்த

உலகில் இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான்; அவன் தனது சட்டத்தைத் தனது தூதருக்கு வெளிப்படுத்தினான். மனிதனுக்குப் பொருத்தமான சட்டங்கள் இவையாகும். இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேலதிகச் சட்டங்களை கீழ்க்காணும் முறைகளில் உருவாக்கிக்கொள்ள முடியும்.

கியாஸ் (Qiyas) முறை: குர்ஆனின் போதனைகள், ஹதீஸ், இஜ்மா* ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒப்புமையுடன் பகுத்தறிவு ரீதியாக ஆராய்ந்து கூறும் அறிஞர்களின் முடிவு; மேற்குறிப்பிட்ட விதங்களில் வழங்கப்படும் தீர்ப்புகள் அடிப்படைக் கொள்கைகளிலிருந்து விலகிச் செல்வதில்லை. சட்டவியல் கொள்கைகளை ஆய்வு செய்வதற்காக இஜ்திஹாத்**திற்குச் சமய ரீதியான மரபுகளின் அதிகாரம் உள்ளது. இஜ்திஹாத் என்ற சொல்லின் நேரடிப் பொருள் மிரட்டிப் பணம் பறித்தலாகும். இறைத்தூதர் காலத்தில் நிதர்சனமாக எவ்விதம் இது அமல்படுத்தப்பட்டது என்பதற்கான கீழ்க்காணும் எடுத்துக்காட்டு சுவாரசியமானது. பிராந்தியத்தின் ஆளுநராகப் பொறுப்பேற்க ஏமனுக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார் முஆஸ் பின் ஜபல் (Muaz bin Jabal). “நீங்கள் எவ்விதம் நீதி வழங்குவீர்கள்” என இறைத்தூதர் அவரிடம் கேட்டார். “குர்ஆனின் உதவியால்” என முஆஸ் பின் ஜபல் பதிலளித்தார். “அந்த விசயத்தில் திருக்குர்ஆனின் வழிகாட்டுதல் இல்லையெனில் என்ன செய்வீர்கள்?” எனக் கேட்டார். அதற்கு சன்னா அல்லது இறைத்தூதர் கூறியவை மற்றும் அவருடைய செயல்பாடுகளைப் பின்பற்றுவேன் என்றார். “சன்னாவிலும் தேவையான வழிகாட்டுதல்கள் இல்லையெனில்?” என்று இறைத்தூதர் கேட்க “எனது திறமையால் நானே தீர்ப்பு வழங்குவேன்” என்றார் முஆஸ்.

கல்விப் புலம் சார்ந்த கண்ணோட்டத்தில் கியாஸ் மற்றும் இஜ்திஹாத்தின் பலன்களைப் பற்றி உறுதியாகக் கூறுவது மிகவும் சிக்கலானது. இதற்கான காரணம் சட்டத்திலேயே இருக்கும் அதன் உள்ளார்ந்த தன்மை அல்ல மனித அறிவின் வரம்புகளாகும். இந்த விசயத்தில் அதிர்ஷ்டவசமாக நவீன அறிவியலின் துணை எனக்கு உண்டு. நாம் நேரடியாக நுணுக்கமாக அவதானிப்பதை விடவும்

*இஜ்மா மார்க்க அறிஞர்கள் உள்ளிட்ட சபையின் ஒருமித்த ஒப்புதல்,

**இஜ்திஹாத் முறை (Ijtihad): ஓர் இறையியல் மற்றும் சட்டப் பிரச்சினைக்குத் தர்க்கரீதியான அனுமானத்தின் அடிப்படையில் மார்க்க அறிஞரால் தீர்வு காணப்படுதல்.

பிரபஞ்சத்தில் உள்ளவை ஏராளம் என அது (நவீன அறிவியல்) தெளிவாகக் கூறுகிறது. அது மட்டுமல்லாது நாம் அறிந்ததை விடவும் அறிய முடியாதவை அதிகம். அவை மிக முக்கியமானவையும் கூட. தர்க்கப் புலனறிவாதம் (தர்க்க முறைப்படி எளிதில் நிலைநாட்டக் கூடிய) தத்துவம் பற்றி அமெரிக்கப் பேராசிரியர் ஃபிரெட் பெர்டோல்ட் (Fred Berthold), “அறியப்பட முடியாதவை முக்கியமானதாகும். அறிய முடிபவை முக்கியமற்றவையாகும்” என எளிமையாகவும் ஆழமாகவும் சுருக்கமாகவும் கூறுகிறார்.

உண்மை பற்றிய மனிதனின் புரிதல் இப்போதிருக்கும் அளவு 19ஆம் நூற்றாண்டில் இல்லை. எனினும் பூரண உண்மையை நோக்கி அவன் நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறான் என்பதும் ஊகமும் ஒரு நாள் நிச்சயம் அதனைக் கண்டடைவான் எனவும் அப்போது உணரப்பட்டன. அறுதியான உண்மையையோ நன்மையையோ அறிவியல் கூறமுடியாததாகையால் இது போன்ற ஊகம் முற்றிலும் தவறானது என நேர்மறை வாதம்* அல்லது செயல்பாட்டு வாதம்** என்ற பெயரில் 20ஆம் நூற்றாண்டு விஞ்ஞானிகள் இப்போது கூறுகின்றனர். The Mysterious Universe என்ற நூலில் (பக்கம் 112) சர் ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸ், “பிரபஞ்சம் முழுவதையும் ஒப்பு நோக்கின், நமது பூமி மிக மிகச் சிறியதாகும். நாம் அறிந்தவரை மனித இனம் மட்டுமே சிந்திக்கும் திறனுடையது. மனித இனத்தின் இருப்பு தற்செயலானது; இந்தப் பிரபஞ்ச ஏற்பாடு முழுவதற்கும் பொருள் உண்டு என்பது சாத்தியம்தான். அது பூமியில் நமது அனுபவத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. எளிதில் நமக்கு அது விளங்குவதில்லை. மனிதனுக்கு வரம்புகள் உண்டு. எனவே அவனால் நெறிமுறையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அது அவன் அறிவிற்கு அப்பாற்பட்டது.” என்று கூறுகிறார்.

“தார்பீக் நெறிமுறைகளின் கூறுகள் ஏதுமற்ற இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் மனிதன் நீதி நெறியுள்ள விலங்காவான்”. என்ற ஜோசஃப் வுட் க்ரட்ச்சின் (Joseph wood Krutch 1893- 1970) இந்த வாசகம் அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது. மிகச் சிறப்பாக விற்பனையாகும் The Modern Temper என்ற நூலில், “என்னதான்

*நேர்மறை வாதம் பகுத்தறிவுக்கு உட்பட்ட நியாயமான உறுதிப்பாடு அறிவியல் ரீதியாக நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தத்துவம்.

**செயல்பாட்டுவாதம் நேர்மறை வாதத்தின் ஒரு வடிவம். அறிவியல் கருத்தாக்கங்கள் அவற்றின் செயல்பாடுகளால் வரையறை செய்யப்படுகின்றன என்ற கொள்கை.

பெருமளவு முயற்சி மேற்கொண்டாலும் மனித ஆன்மாவின் இரு பாகங்கள் ஒன்று சேராது. அறிவு கூறுவதைச் சிந்தனை செய்யவோ அல்லது உணர்ச்சி என்ன கூறுகிறதோ அதனை உணரவோ அவனால் முடியாது. இவ்விதம் பிளவுபட்ட ஆன்மாவான அவன் கேலிக்குரியவனாகி விட்டான்” என அவர் மேலும் கூறுகிறார்.

க்ரட்ச் இங்கே தவறிழைத்திருக்கிறார். தனது துறையின் எல்லைக்கு அப்பால் சென்றுவிட்டதே இதற்குக் காரணம். மனித விழுமியங்களைக் கண்டடைய இயலாதவானாக மனிதன் இருக்கிறான் என்பதே நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. விழுமியங்களே இல்லை என்பதாக அல்ல. இங்கே அழுத்தமாகக் குறிப்பிட வேண்டிய விசயம் இதுதான்: விழுமியங்களுக்கான தேவை வெவ்வேறு பிரிவுகளைப் பற்றிய முழுமையான அறிமுகமாகும் தேவையாகும் என டாக்டர் அலெக்சிஸ் கேரல் Man the Unknown என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் மேலும் கூறுவதாவது: இது சாத்தியமில்லை; ஏனெனில் மனிதனுக்கு வரம்புகள் உண்டு. இது பற்றிச் சரியான முடிவிற்கு வர வல்லுநர் குழுவை நாடும் யோசனையையும் அவன் நிராகரித்து விட்டான். ”ஓர் உயர் கலை ஒரு மனதில் பிறப்பதாகும். ஒருபோதும் கல்விச் சாலையில் உருவாக்கப்படுவதில்லை” என நிராகரிப்புக்குக் காரணம் கூறுகிறான்.

ஓரளவுக்கே மனிதனுக்கு அறிவு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்ற உண்மை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். நவீன அறிவியலும் இதற்கு ஆதரவாக உள்ளது. முதலாம் உலகப் போர் நிகழ்ந்த காலக்கட்டத்திலிருந்தே சில உயிரியல், உளவியல் வரம்புகளுக்கு மனிதன் உட்பட்டவன் எனவும் அனைத்து உண்மைகளையும் புலன்கள் மூலமாக அவனால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாது எனவும் நவீன அறிவியல் கூறி வருகிறது. இதனை லாக்கே (Locke)யின் வார்த்தைகளில் கூறுவதெனில், “பொருட்களின் ஆதாரமான பகுதி” ஒரு போதும் அறிய முடியாததாகவே இருக்கிறது. பிரபஞ்சத்தின் ஆழமான கூறுகளை மேலும் விளங்கிக் கொள்ள வெறும் அவதானிப்பு மட்டுமே போதாது; அறிவியல் ரீதியான ஆழ்ந்த சிந்தனையும் வேண்டுமென ஐன்ஸ்டீனும் பரிந்துரைக்கிறார். அவருடன் பணிபுரிந்த விஞ்ஞானியும் அவரது கருத்தையே சுருக்கமாக இவ்விதம் தெரிவிக்கிறார்:

“நிரந்தரமான பல்வேறு விசயங்களைப் பொருத்தவரை பரிசோதனைக்கான பகுதி குறைவாகவும் ஆழ்ந்த சிந்தனை தேவைப்படும் பகுதி அதிகமாகவும் உள்ளது”

ஆராய்ச்சித்துறைகளுக்கும் மட்டுமே தர்க்கரீதியான முழுமையான ஆய்வு பொருந்தும் என இப்போது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பெர்ட்ரண்ட் ரஸ்ஸலைப் பொறுத்தவரை “பொருட்கள் பற்றிய அறிவு ஆராய்ச்சித்துறை சார்ந்தது. உண்மை பற்றிய அறிவு தனித்துறையாகும். நேரடியான விவாதத்திற்கு இதில் இடமில்லை. உறுதியான முடிவுகளுக்கும் வரமுடியாது. சாத்தியமான முடிவுகளை எட்ட முயற்சிகள் மேற்கொள்ள மட்டுமே நம்மால் முடியும். பொருட்கள் அல்லாத உண்மைகளுக்கு மட்டுமே இந்த வரம்பு தொடர்புடையதல்ல; பொருட்கள் என்ற வகைப்பாட்டிற்குள் வரும் ஒளி அல்லது புவி ஈர்ப்பு போன்ற பல விசயங்களுக்கும் இந்த வரைமுறை உண்டு.”

இங்கே ஒரு விசயத்தை உறுதியாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நவீன அறிவுத் துறை தெரிவிக்கும் நீதியின் அடிப்படை இறைவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட சட்டத்திற்குச் சாதகமாக உள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை.

இறைவனால் அருளப்பட்ட சட்டம் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்பதை முன்னறிவிப்புச் செய்கிறது. மனிதனுக்கு இது நன்கு தெரியும். ஏனெனில் மாபெரும் விஞ்ஞானிகள் பலர் ஒரு வடிவத்திலோ அல்லது வேறொன்றிலோ கடவுள் மீது நம்பிக்கை கொண்டவர்கள்தாம். சூரிய மண்டலத்தின் இயக்கத்தில் ‘தெய்வீகக் கரம்’ செயல்படுவதாக நியூட்டன் (1642–1727) கருதினார். வாழ்வின் தோற்றத்திற்குப் படைப்பாளி ஒருவன் தேவை என டார்வின் (1809–1882) கூறினார். இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் ஓர் உயரிய சிந்தனை தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதாக ஐன்ஸ்டீன் (1879–1954) கருதினார். ‘மாபெரும் இயந்திரம்’ என்பதை விடவும் இந்தப் பிரபஞ்சம் ஒரு மாபெரும் சிந்தனை என்பதாக ஆராய்ச்சி மூலம் முடிவுக்கு வந்ததாக சர் ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸ் (1877–1946) கூறுகிறார். உலகப் பொருள் என்பது மனப்பொருளே என்ற உண்மைக்கு நவீன அறிவியல் வழிநடத்திச் செல்வதாக சர் ஆர்த்தர் எட்டிங்டன் (1882–1944) தெரிவிக்கிறார். நவீன ஆய்விலிருந்து பெற்ற தகவல்களின்படி ‘இயற்கை உயிர் வாழ்கிறது’ என்பது நிரூபணமாகிறது

என ஆல்ஃப்ரெட் நார்த் ஓயிட் ஹெட் (Alfred North Whitehead 1861-1947) பதிவு செய்கிறார். கல்விப் புலம் சார்ந்த கண்ணோட்டத்தில் இறை வெளிப்பாடு என்ற நம்பிக்கை மிகச் சிக்கலானது. அதனை மெய்ப்பிக்கவும் முடியாது. நமது ஒட்டுமொத்த அனுபவத்தில் நமக்குக் கிடைத்த உண்மைத் தகவல்களின் அடிப்படையில் இறை வெளிப்பாடு உண்மை என்பதை ஊகிக்க முடியும். ஊகத்தினால் பெறும் உண்மைகளும் ஆராய்ச்சி மூலம் பெறும் உண்மைகளே என நவீன ஆராய்ச்சி முறையும் தெரிவிக்கிறது. இது ஊகத்தின் விளைவே ஆராய்ச்சியின் விளைவு அல்ல எனக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் நமது விவாதத்தின் முக்கியத்துவம் குறைந்து விடுவதில்லை.

19ஆம் நூற்றாண்டில் படைப்பாளனுக்கு மாற்றாகக் காரண காரியக் கோட்பாடு கருதப்பட்டது. (காரண காரியக் கோட்பாடு ஒரு செயலின் அடிப்படைக் காரணமும் அதன் விளைவுகளும்)

விலங்கினமும் விளக்க முடியாத கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன. அவற்றின் உள்ளுணர்வுகள் உள்ளார்ந்தவை எனவும் அவற்றை அவை தேடி அடைவதில்லை எனவும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இவ்விதம் இருக்க வேண்டும் என நமது நிரூபணங்கள் தெரிவிப்பதில்லை. தனது தேன் கூட்டின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் எண்கோண வடிவத்திலேயே தேனீ கட்டுகிறது. கூடு எந்த வடிவத்திலிருந்தால் பொருத்தமாக இருக்குமென்ற வடிவவியல் கணிதம் எதனையும் எந்தப் பயிற்சி மையமும் அதற்குக் கற்றுக் கொடுக்கவில்லை. வடிவம் பற்றிய கவனம் அதற்குண்டா என்பதும் நமக்குத் தெரியாது. எனினும் விதிக்கப்பட்ட கட்டளைக்கேற்பக் கணித முறைப்படி அது கூடு கட்டுகிறது. இது பற்றி குர்ஆன் கூறுவதாவது:

‘உமது இறைவன் தேனீக்களுக்கு உள்ளுணர்வை ஏற்படுத்தினான். அது (உள்ளுணர்வு) “மலைகளிலும் மரங்களிலும் மக்கள் கட்டும் கட்டடங்களிலும் கூடுகளை அமைத்துக் கொள்!” (என்பதாகும்). குர்ஆன்: 16:68

அனைத்திற்கும் அப்பாலுள்ள ஏதோ புற உணர்வு, வாழும் வகை குறித்து அவைகளுக்குக் கற்பிக்கும் என்பதை எடுத்துக் கூறும் உதாரணங்கள் பல உள்ளன.

இறை வெளிப்பாடு உண்மை என குவாண்டம் கோட்பாடு அறிவியல் ரீதியாக உறுதி செய்வதாக சர் ஆர்த்தர் எட்டிங்டன்

கூறுகிறார். குர்ஆனில் கூறப்பட்டுள்ள “அவன் இரு நாட்களில் ஏழு வானங்களையும் அமைத்து ஒவ்வொன்றுக்கும் அதற்குரிய கட்டளையை அறிவித்தான்” (41:12) என்ற வசனத்தைக் குர்ஆன் அருளப்பெற்ற ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த மனிதனை விடவும் இருபதாம் நூற்றாண்டு மனிதனால் நன்கு விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

நட்சத்திரங்கள், கோளங்களிலிருந்து மனித வாழ்வின் உயிரியல் தன்மைகள் வரையிலான ஒவ்வொன்றையும் இயக்கும் இயற்கை விதிகளின் பிறப்பிடம் இறை வெளிப்பாடாகும். இறை வெளிப்பாட்டின் செய்தியை பிரபஞ்ச உணர்விலிருந்து உலகிலுள்ள ஒவ்வொன்றும் பெற்றுக்கொள்கின்றன. இவற்றை ஏற்றுக் கொண்டால் மனித உளவியல் பகுதிக்காகவும் அதே புற உணர்விலிருந்தே விதிகள் எழுகின்றன என்ற இணை நம்பிக்கையை ஏற்றுக்கொள்வதில் நமக்கு எந்தச் சிரமமும் இராது.

பகுத்தறிவுக் கோணத்தின்படி இந்த விவாதம் ஊகத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. ஊகத்தின் அடிப்படையிலான விவாதத்திலிருந்து மனிதன் தப்ப முடியாது. மனிதனின் மன அமைப்பே இவ்விதமாக உள்ளதென நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான ஒரே மாற்று ஐயுறவு (Scepticism) வாதமாகும். இது மனிதனை எங்கும் இட்டுச் செல்வதில்லை.

நமக்கான சட்டங்களை நம்மால் உருவாக்கிக்கொள்ள முடியாது என்ற உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நேரம் இதுவாகும். தெய்வீக வழிகாட்டுதலை நாடி உதவி பெறும் வரை நமது முயற்சிகளால் எந்தப் பயனும் விளையாததாகையால் சட்டங்களை உருவாக்கிக்கொள்ளும் இந்த முயற்சியிலேயே தொடர்ந்து இருப்பது பொருளற்றதாகும். இது தொடர்பாகத் தனித்தன்மை வாய்ந்த உண்மையான எளிய ஒரு சட்டகத்தை மதம் நமக்கு வழங்கியுள்ளது. நீதிக்கான மிகச் சிறந்த கருத்தியலை அதனுள் நாம் உருவாக்கிக்கொள்ள முடியும். (6) என டபுள்யூ. ஃப்ரீட்மென் (W Friedmann) குறிப்பிடுகிறார்.

மனிதனால் அத்தகைய சட்டங்களை இயற்ற முடியாததற்கான காரணங்களைக் குர்ஆன் வலியுறுத்திக் கூறுகிறது.

“அவர்கள் ஆன்மாவைப் பற்றி உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். நீர் கூறும்: “ஆன்மா என் இறைவனின் கட்டளைப்படி

இருக்கின்றது. அது குறித்துச் சிறிதளவு அறிவுதான் உங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது” (17:85)

மனிதனுக்கு வழிகாட்டுவதற்காக இறைவன் தனது சட்டங்களை வெளிப்படுத்தினான் எனக் குர்ஆன் அறிவிக்கிறது. ‘இதுபோன்ற ஒரு நூலை யாராயினும் உருவாக்க முடியுமா?’ என்ற ஓர் அறைகூவலையும் அது மனிதன் முன் வைக்கிறது.

“நாம் நம் அடியாருக்கு அருளிய இவ்வேதத்தின் மீது நீங்கள் சந்தேகம் கொண்டால் நீங்கள் உண்மையாளர்களாயின் இதைப் போன்ற ஓர் அத்தியாயத்தையேனும் கொண்டு வாருங்கள். அல்லாஹ்வைத் தவிர உங்கள் உதவியாளர்களையும் அழைத்துக் கொள்ளுங்கள்.” (2:23)

நீர் கூறும்: “இதைப் போன்ற ஒரு குர்ஆனைக் கொண்டு வருவதற்காக மனிதர்கள், ஜின்கள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டாலும் அவர்களால் இதைப் போன்ற ஒன்றைக் கொண்டுவர முடியாது அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவியவர்களாக இருந்தாலும் சரியே!”. (17:88)

1300 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக குர்ஆனுக்கும் இஸ்லாத்திற்கும் எதிராக எண்ணற்ற பலர் உருவாயினர்; குர்ஆனின் அறைகூவலுக்குப் பதிலாக அது போன்ற ஒரு நூலை அரபு மொழியில் அவர்கள் உருவாக்கியிருக்க முடியும். சிலர் முயற்சி மேற்கொண்டனர். ஆனால் முசைலமா (இறப்பு 633) மற்றும் இப்னு முகஃப்ஃபா (724-761) காலத்திலிருந்து சிலுவைப் போர் (1095-1271) வரை ஒருவரும் கீழ்த்திசை மொழிக் கல்விமான்கள் உட்பட இந்த முயற்சியில் வெற்றி பெறவில்லை. எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர்க் குர்ஆனில் கூறப்பட்ட சட்டக்கொள்கைகள் அவற்றின் உண்மைத் தன்மையால் இன்றும் மாறாதிருக்கின்றன. மனிதன் உருவாக்கிய சட்டங்களை ஆதரித்து இறைவனால் அருளப்பெற்ற சட்டங்கள் நிராகரிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் வரலாற்றில் உண்டு. ஆனால் 200 ஆண்டுகாலப் பரிசோதனையில் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் தோல்வியில் முடிந்ததாக நிரூபணம் ஆகியுள்ளது. இறைவனால் அருளப்பெற்ற சட்டங்களே நிரந்தரமானவை என்ற அறிவுத்தெளிவு மிகுந்த கருத்து மீண்டும் திரும்பியுள்ளது. இதற்கான காரணம் மனிதனிடமிருந்து அது தோன்றியதல்ல, அதன் பிறப்பிடம் நிரந்தரமானதொரு சக்தியாகும் என்பதுதான்.

சட்டங்களை உருவாக்கும் அதிகாரம் இறைவனின் சிறப்புரிமையாகும் என உண்மையான மதம் நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. உண்மையான பேரரசன் அவனே. பிறரை ஆட்சி செய்யவோ அதிகாரம் செய்யவோ எந்த மனிதனுக்கும் உரிமை இல்லை. மனிதனைப் படைத்தவனும் இயற்கையான எஜமானுமாகிய இறைவன் ஒருவனுக்கே அந்த அதிகாரம் உண்டு.

இறைவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட சட்டங்களின்படி தனி மனித சுதந்திரம் தெய்வீகக் கட்டளைக்கு உட்பட்டதாகும்.

அவர்கள் கேட்கின்றனர்: இவ்விசயத்தில் நமக்கு ஏதேனும் அதிகாரம் உண்டா? நீர் கூறும்: “அனைத்து அதிகாரங்களும் அல்லாஹ்விடமே உள்ளன”. குர்ஆன் 3:154

அடிமைத்தனத்திற்குச் சற்று மேலானது என்பதாகவே சுதந்திரம் என்ற கருத்தாக்கத்தை 15, 16 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பாவில் நடந்த (கலை இலக்கிய) மறுமலர்ச்சி கருதியது. சுதந்திரம்தான் மனித விழுமியங்களிலேயே சிறந்தது எனப் பிரகடனம் செய்தது. ஃபிரெஞ்சுப் புரட்சிக் காலத்திலிருந்து இன்று வரை இந்தப் புதிய கருத்தாக்கம் பெரிய அளவில் செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகிறது. ஆனால் சுதந்திரத்தின் எதிர்மறையான இறுதி விளைவுகள் இந்தக் கருத்தாக்கமே பொருளற்றது எனப் பிரகடனம் செய்யும் நிலைக்குக் கல்வியாளர்களைக் கொண்டு சென்றுள்ளது. பயிற்சி அல்லது செல்வாக்கினால் யோசனையே இல்லாமல் ஒரு செயலைச் செய்ய மனதளவில் ஒருவரைத் தயார் செய்வதை அடிப்படையாகக் கொண்டு Programmed and social learning என்ற கோட்பாட்டினை உருவாக்கி பேராசிரியர் பி.எஃப். ஸ்கினனர் (B.F. Skinner) நன்கறிந்த அமெரிக்க உளவியலாளர். அவர் “சுதந்திரத்தை அளிக்கும் நிலையில் நாம் இல்லை” என்பதாக இப்போது கருதுகிறார். அது மட்டுமல்லாது 18 மற்றும் 19ஆம் நூற்றாண்டு சிந்தனையாளர்களுக்கு மாறாக, சுதந்திரம் என்பது மிகப் பெரிய அளவு நன்மை பயக்கும் ஒன்றல்ல எனவும் மனிதனின் தேவை கட்டற்ற சுதந்திரம் அல்ல, “ஒழுக்கமான கலாச்சாரம்” எனவும் அவர் கருதுகிறார். மனித சிந்தனையின் இந்தத் தலைகீழ்த் திருப்பம் அருளப்பெற்ற சட்டங்களின் நிரந்தரமான தன்மையை மறைமுகமாக ஏற்றுக்கொள்வதாகும்.

ஆண்களுக்கு நிகரான பெண்களின் நிலையை மையமாகக் கொண்டு காரசாரமான சர்ச்சைகள் நடந்து வருகின்றன. சமத்துவத்தை நாடி பெண்கள் வீட்டிலிருந்து வெளியே வருகின்றனர். அதனால் விளையும் தீவிர மோதல்கள் பெண்களின் இழிவில்தான் முடிகின்றன. இறைவனால் அருளப்பெற்ற சட்டத்திற்குத் தலை வணங்குவதன் மூலம் மன அழுத்தத்தையும் சோர்வையும் பெருமளவு குறைக்க முடியும். அந்தச் சட்டம் அன்றாட நடைமுறை விசயங்களில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வெவ்வேறு செயற்களங்களைத் தனித் தனியே ஒதுக்கி ஆண்களை மேல் நிலையில் வைத்திருக்கிறது. ‘ஆண்களுக்குப் பெண்கள் மீது அதிகாரம் உண்டு’ (7)

இந்தக் கொள்கை முற்றிலும் தவறானது, பெண்களுக்கு அநீதி இழைப்பது என மனிதன் உருவாக்கிய சட்டம் இதனைப் பின்னர் நிராகரித்தது. இறைவனால் அருளப்பெற்ற சட்டமே எதார்த்தத்திற்கு நெருக்கமானது என்பதை ஒரு நூறாண்டுகால அனுபவம் சுட்டிக் காட்டுகிறது. பெண் விடுதலை இயக்கத்தின் வெற்றி என்பதாகக் கருதப்படும் எவ்வளவோ விசயங்கள் நிகழ்ந்த பின்பும் இந்த நாகரிக உலகில் ஆண்களே சக்திவாய்ந்த நிலையில் இன்றும் உள்ளனர். ஆண் பெண் வேற்றுமையை உருவாக்கியதற்கும் அது நீடித்து வருவதற்கும் சமூகச் சூழ்நிலையே காரணம் என பெண் விடுதலையின் முன்னணி ஆதரவாளர்கள் எப்போதும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளனர். ஆனால் இன்றைய நவீன காலக்கட்டத்தில் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய பல்வேறு துறைகளில் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சிக்குரிய விசயமாகப் பெண் விடுதலை உருவாகியுள்ளது. பாலியல் வேறுபாடு உயிரியல் காரணங்களால் விளக்கப்பட வேண்டியவை என இந்த ஆய்வுகள் புலப்படுத்துகின்றன. “ஆண் பெண் இருவருக்கும் இடையேயான சில உளவியல் வேறுபாடுகள் அனுபவத்தின் விளைவாக மட்டும் உருவானவை அல்ல; நுட்பமான சில உயிரியல் வேறுபாடுகளும் இருவருக்கிடையே உள்ளன” என ஹார்வார்டு பல்கலைக் கழக உளவியல் பேராசிரியர் ஜிரோம் கேகன் (Jerome Kagan) குறிப்பிடுகிறார்.

தங்களின் ஹார்மோன் வேதியியல் தன்மை காரணமாகப் பெண்கள் ஆழமான உணர்ச்சி உடையவர்கள். அதிகார நிலைகளுக்கு அது சரி வராது. (8) என அமெரிக்க அறுவை சிகிச்சை நிபுணர் எட்கர் பெர்மன் (Edgar Berman) கூறுகிறார்.

டாக்டர் அலெக்ஸஸ் கேரெல் இந்த விசயத்தை இன்னும் ஆழமாகக் காண்கிறார்:

ஆண் பெண் இருவருக்குமிடையேயான வித்தியாசம் பாலியல் உறுப்புகளின் குறிப்பிட்ட வடிவம், கருப்பை கொண்டிருப்பது, கர்ப்பம் தரித்தல் அல்லது கல்வி முறை ஆகிய காரணங்களால் வருவதல்ல. அது அதிகமும் இயற்கையான அடிப்படைத் தொடர்புடையது. திசுக்களின் அமைப்பு, கருப்பை சுமக்கும் குறிப்பிட்ட வேதியியல் பொருட்கள், முழு உயிரியும் (organism) கருவுறுதல் ஆகிய காரணங்களால் உருவாவது. இந்த அடிப்படை உண்மையை அறியாததால் ஆண்-பெண் இருவருக்கும் அதே கல்வி, அதே அதிகாரங்கள், அதே பொறுப்புகள் வேண்டும் எனப் பெண்ணிய ஆதரவாளர்கள் கோருகின்றனர். யதார்த்தத்தில் ஆணிடமிருந்து ஆழமான வேறுபாடு கொண்டவள் பெண். அவள் உடலின் ஒவ்வொரு அணுவிலும் அவளின் பாலியல் முத்திரை உள்ளது. அவள் உறுப்புக்கள் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவளின் நரம்பியல் அமைப்பிலும் இதுதான் உண்மை. அவள் உடலியக்க விதிகளும் விண்மீன் உலகில் உள்ளது போலவே தவிர்க்க முடியாதவை. மனித விருப்பத்திற்கேற்ப அவற்றை இடம் மாற்ற முடியாது. அவை எவ்விதம் இருக்கின்றனவோ அப்படியாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். ஆண்களைப் பின்பற்றாமல் தங்களின் இயல்புக்கேற்பத் தமது திறமைகளைப் பெண்கள் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பெண் 'விடுதலை' இயக்கம் அமெரிக்காவில் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது. பெண் விடுதலைக்குத் தடையாக இருப்பது சமூகமோ சட்டமோ அல்ல இயற்கையே என்பதைப் பெண் விடுதலை ஆதரவாளர்கள் உணரத் தொடங்கியுள்ளனர். உலகில் கண் திறந்த முதல் நாளிலேயே ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமான ஹார்மோன்களில் வித்தியாசம் தோன்றிவிட்டது என்பதே இதற்குக்காரணம். உயிரியலின் வரம்புக்கு உட்பட்டவளாகப் பெண் இருக்க வேண்டும் என்பது இயற்கையாகும். ஆனால் உற்சாகமும் ஆர்வமும் கொண்ட பெண் விடுதலை ஆதரவாளர்களோ இந்த இயற்கையைக் 'குற்றவாளியாக்கி' அதனைக் 'கொடியது' எனக் கூறுகின்றனர். இன ஆக்க மேம்பாட்டு அறிவியலின் உதவியால் மரபுக் குறியீட்டையே மாற்றி புதிய ஆண் பெண் இனத்தையே உருவாக்க வேண்டும் எனவும் கோருகின்றனர்.

“கொள்கைத் திட்டத்தை உருவாக்குங்கள். காஃபியை அல்ல” என்ற அமெரிக்கப் பெண்களின் முழக்கம் உலகாயத வெற்றிகளை ஈட்டுவதில் அவர்களின் பேரார்வத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த ஆர்வம் தமது தர்க்கரீதியான தீவிர எல்லையைத் தொடுகிறது. வெற்றி பெறுவதற்கான அப்பேரார்வம், குற்றவாளி என அவர்கள் சுட்டிக்காட்டும் இயற்கையை உருக்குலையச் செய்வதிலேயே உச்சத்தை அடைகிறது. மனிதன் உருவாக்கிய சட்டங்களை விட இறைவனால் அருளப்பெற்ற சட்டங்களே இயற்கையுடன் அதிக ஒத்திசைவு கொண்டிருக்கின்றன என்பதை இது காட்டுகிறது.

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தனித் தனியான செயல்படும் களங்கள் உள்ளன என்பதை எந்தச் சமூக அமைப்பு புறக்கணித்திருக்கிறதோ அந்த அமைப்பை மிகப் பெரும் தீங்குகள் சூழ்ந்திருக்கின்றன. கற்பு என்ற சிந்தனை அற்றுப்போவது இந்தத் தீங்குகளில் ஒன்றாகும். தற்காலிக முறைசாரா உடலுறவுகள் பெருகுவதற்கு இந்த நிலை துணைபோகிறது. இளம் தலைமுறையினர் அனைவரும் பல்வேறு உளவியல் நோய்களாலும் தார்மீக நெறிகளின் குறைபாடுகளாலும் பீடிக்கப்பட்டுள்ளனர். தலைவலி, தூக்கமின்மை எனத் திருமணமாகாத ஓர் இளம்பெண் கூறினாலேயே போதும், அவள் கருவுற்றிருக்கிறாள் என மருத்துவர் முடிவுக்கு வருமளவு இந்த விசயம் இன்று சாதாரணமாகி விட்டது. ஆணும் பெண்ணும் சுதந்திரமாகச் சேர்ந்து பழகுவது கற்பு என்ற கருத்தாக்கத்தையே பொருளற்றதாகச் செய்து விட்டது. “பகுத்தறியும் நிதானமோ கட்டுப்பாடோ இருக்க முடியாத தருணம் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமிடையே எழக் கூடும்” என மேற்கத்திய மருத்துவர் இது பற்றிப் பொருத்தமாகக் கூறுகிறார். சுதந்திரமான உடலுறவை வன்மையாகக் கண்டிக்கும் மருத்துவ நிபுணரான மெரியான் ஹில்லியர்ட் (Marion Hilliard) கூறுவதாவது: “ஆணும் பெண்ணும் நீண்ட நேரம் தனியே சேர்ந்திருக்கையில் அங்கே நெருங்கிய அன்பு மட்டும் இருக்கும் என்பதில் மருத்துவரான எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. முத்தமிடக் கூடாதென இளம் ஆண், பெண்ணுக்கு அறிவுரை கூறாமளவு நான் உலக நடைமுறை அறியாதவள் அல்ல எனினும் ஒரு முத்தம் ஆசையை கிளர்த்துமே தவிரத் தணிக்காது எனப் பெரும்பாலான தாய்மார்கள் தங்கள் பெண்மக்களிடம் கூறுவதில்லை”. (9)

மேற்கண்ட இந்தக் கூற்று மதச் சட்டத்திலிருக்கும் உண்மையை அவர் மறைமுகமாக ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்பதையே காட்டுகிறது. எனினும் சுதந்திரமான உடலுறவிற்கு முந்தைய தொடக்க நிலை முயற்சிகள் சட்டத்திற்குப் புறம்பானவை என்பதை ஏற்கத் தயங்குகிறார்.

இறைவனால் அருளப்பெற்ற சட்டங்களுக்கு ஆதரவாக எத்தனையோ சான்றுகள் உள்ளன. எனினும் உறுதியாக நிறுவப்பட்ட ஒரு சட்ட அமைப்பின் மீது கேள்விகள் எழுப்பப்படுவது போலவே, இந்த இறைச் சட்டங்களுக்கும் தொந்தரவுட்டும் விதமாக கேள்விகள் எழுகின்றன. அவை வருமாறு: சட்டம் தன்னளவில் முழுமையானது தானா? அல்லது அதன் சில பகுதிகள் மட்டும் நிலையானவையா? அதாவது இந்தக் காலத்திற்குப் பொருத்தமான ஒரு சட்டத்தை எதிர்காலத்தில் மாற்ற முடியுமா? மாற்ற முடியாதவை என வேறு பகுதிகள் ஏதேனும் சட்டத்தில் உள்ளனவா? இந்த விசயத்தில் அறிவுபூர்வமான தேடுதலும் விவாதங்களும் நிறையவே நிகழ்ந்திருக்கின்றன. ஆனால் எந்த ஒரு தீர்க்கமான முடிவும் இதுவரை எட்டப்படவில்லை. சட்ட அமைப்பில் மாறாதவை, நெகிழ்வுத் தன்மை கொண்டவை, நிரந்தரமானவை, மாறக்கூடியவை ஆகியவற்றை இணக்கத்துடன் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது. இதில் சட்ட வல்லுநர்கள் கொள்கை அளவில் ஒருமித்த கருத்துடையவர்களாக இருக்கின்றனர். சில அடிப்படைகள் மாறாதிருக்க வேண்டும்; மாறி வரும் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப முக்கியமற்ற சில சட்டங்கள் திருத்தப்பட வேண்டும். நிரந்தரமான சட்டங்களுக்கும் மாறக் கூடிய சட்டங்களுக்குமிடையே எவ்விதம் சமநிலையைப் பேணுவது? இரண்டிற்கும் இடையேயான முரண்பாடுகளைச் சரி செய்யும் தத்துவமே இன்றைய சட்டவியலின் அவசரத் தேவையாகும் என அமெரிக்க நீதிபதி கார்டோசா (Cardoza) கருதுகிறார். சட்டம் உறுதியுடன் இருக்க வேண்டும்; இறுக்கமானதாக அல்ல. இரண்டிற்குமிடையே சமநிலை இருக்க வேண்டும் என Interpretation of legal history (பக். 1) என்ற நூலில் ராஸ்கோ பவுண்ட் (Roscoe Pound) கூறுகிறார். சட்டம் நிலைத்த தன்மை கொண்டதாக இருப்பதும் வளைந்து கொடுப்பதாக இருப்பதும் இரட்டைத் தேவைகளாகும். முரண்பட்ட இந்த இரண்டையும் ஒத்திசைவுடன் இருக்கச் செய்ய சமநிலை எய்தப்பட வேண்டும். இதற்காகத் தத்துவவாதிகள் மிகப்

பெரும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். ஆனால் அதன் விளைவு ஏற்றத் தாழ்வு கொண்டதாகவே இருக்க முடியும் என வரலாறு காட்டுகிறது. ஒரு குற்றவாளியை மேலும் குற்றங்கள் செய்யாதவாறு தடுக்கவும், குற்றம்புரிய எண்ணும் பிறரைப் பின்வாங்கச் செய்யவும் தண்டனை விதிக்கப்பட வேண்டும் என்பது நீண்ட காலமாக நிலைத்திருக்கும் சிந்தனையும் காலத்தால் மிகவும் மதிக்கப்பட்ட புனிதமான பாரம்பரியமுமாகும். இதனை மாற்றும் விதமாக மேற்கொள்ளப்படும் இன்றைய முயற்சிகள் தார்மீக ரீதியாகத் தவறான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன.

குற்றவாளிகளின் தண்டனை குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை முதன் முதலாக ஆதரித்து முன்னெடுத்துச் சென்றவர் இத்தாலி நாட்டைச் சார்ந்த குற்றவியல் வல்லுநரான சிசரெ பெக்கரியா (Cesare Beccaria, 1738 - 1794) ஆவார். இதன் விளைவாக பெரிய அளவில் இந்தத் துறையில் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. குற்றம் இழைப்பது “வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட நிகழ்வாக” இருக்க முடியாது எனவும் இதற்கான அடிப்படைக் காரணிகளான உயிரியல் கட்டமைப்பு, மன நோய், பொருளாதார நெருக்கடிகள், பாதகமான சமூகச் சூழ்நிலை ஆகியவை தேடிக் காணப்பட வேண்டும் எனவும் பல வல்லுநர்கள் கருதினர். எனவே குற்றம் இழைத்தவன் தண்டிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக அவனுக்கு ‘சிகிச்சையளிக்கப்பட வேண்டும்’. மூன்று டஜனுக்கும் அதிகமான நாடுகள் நீதி நெறிமுறை தொடர்பான குற்றங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டனையை ரத்துச் செய்யும் அளவு இந்தச் சிந்தனை செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. (எனினும் அரசியல் ராணுவக் குற்றங்களுக்கு மரண தண்டனை விதிப்பது தொடர வேண்டும் எனக் கருதப்பட்டது) குற்றத்தின் மீதான இந்த அணுகுமுறை மனிதாபிமான அடிப்படையைக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் தேவையான விளைவை ஏற்படுத்தவில்லை.

இரண்டாம் உலகப் போர் நடந்த காலக்கட்டத்திலிருந்து குற்றங்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. தீமை செய்வதிலிருந்து மக்களைத் தடுத்து நிறுத்தும் அனைத்துச் ‘சிகிச்சை’ முறைகளும் தோல்வியில் முடிந்திருக்கின்றன. நன்மை விளையுமெனக் கருதி மரண தண்டனை ரத்துச் செய்யப்பட்ட தெலேவரிலும் (Delaware - அமெரிக்காவிலுள்ள மாநிலம்) மற்றும் ஸ்ரீலங்காவிலும் (Sri Lanka) மரண தண்டனை மீண்டும் அமல்படுத்தப்பட்டது. ஸ்ரீலங்காவின்

பிரதமரான திரு. பண்டார நாயக்கே கொடூரமான முறையில் 26-09-1959ஆம் நாளன்று படுகொலை செய்யப்பட்டபோதுதான் நாட்டின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களின் முட்டாள்தனத்தை உணர்ந்தனர். ஈமச் சடங்குகள் முடிந்த உடனேயே பாராளுமன்றத்தின் அவசர அமர்வுக்கான அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. நான்கு மணிநேர விவாதத்திற்குப் பிறகு மரண தண்டனையை மீண்டும் அமல்படுத்துவதென முடிவு செய்யப்பட்டது.

தண்டனை கடுமையாக இருந்தால்தான் அதன் விளைவு பயனுடையதாக இருக்குமெனச் சட்ட வல்லுநர்கள் இப்போது கருதுகின்றனர். யாராவது ஒருவனைக் கொலை செய்தால் தனக்கு மரண தண்டனை கிடைக்கும் என்ற ஆபத்தை உணரும் ஒருவன் குற்றம் இழைக்க அஞ்சுவான். தனக்கு உளவியல் சிகிச்சைதான் அளிக்கப்படுமென நினைப்பவனுக்கு அத்தகைய அச்சம் குறைவாகவே இருக்கும். வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட கொலைக்கு மரண தண்டனை விதிக்க வேண்டுமெனப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே இஸ்லாம் கூறியது. அப்போது அது புரிந்து கொள்ளப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. கொலை செய்தவனை நிபந்தனைகளுடன் மன்னிக்கும்படி கூறிய குர்ஆனின் நடைமுறை சார்ந்த அணுகுமுறை அதனை விடவும் (புரிந்து கொண்டு ஏற்றுக் கொண்டதை விடவும்) மிகப் பெரியதாகும். கொலை செய்யப்பட்டவனின் சந்ததியோ நெருங்கிய சொந்தமோ கொலை செய்தவன் அளிக்கும் பணத்தை இழப்பீடாகப் பெற்றுக் கொண்டு அவனை மன்னிக்கலாம் என்பதே அந்த நிபந்தனையாகும். தீமையை வேரோடு அழிப்பதே மரண தண்டனையின் நோக்கமெனினும் உயிருடன் இருக்கும் மரணமடைந்தவனின் குடும்பத்தாரை மிகக் கொடிய வறுமையிலிருந்து காப்பாற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் குர்ஆன் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டது. குறிப்பிட்ட சில சமயங்களில் இழப்பீடாகப் போதுமான பணத்தை ஏற்பாடு செய்யும் உரிமையும் அரசுக்கு இருந்தது.

மீற முடியாத சட்டங்களாக எவை இருக்க வேண்டும் என்பதில் மனிதனின் கண்ணோட்டம் தவறாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. ஒரு சட்டம் மீற முடியாததாக நிறுவப்பட வேண்டுமெனில் அதனால் நிரந்தரமான பயன் உண்டு என்பதும் அது பொருத்தமானது என்பதும் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். மனிதச் சட்டங்களால் இத்தகைய நிரூபணங்கள் வழங்கப்பட முடியவில்லை. ஒரு காலக்கட்டத்தைச்

சார்ந்த மக்களால் நிலையானது எனக் கருதப்பட்ட ஒரு சட்டம் பின்னர்க் கேள்விக்கு உள்ளாக்கப்படலாம்.

இறைவன் வகுத்த சட்டமே இந்தப் பிரச்சனைக்கான ஒரே தீர்வாகும். அந்த இறைச் சட்டத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் மீது நமது சட்ட அமைப்புகளை நிரந்தரமாகவே இருக்கச் செய்ய முடியும். தெய்வீகச் சட்டங்கள் அடிப்படைச் விசயங்கள் பற்றியே குறிப்பாகப் பேசுகின்றன. முக்கியமற்ற விசயங்கள் பற்றி எதுவும் கூறாது அப்படியே விட்டு விடுகின்றன. இந்த விதமாக சட்டத்தின் மீறவே முடியாத பகுதியையும், மாறுதலுக்கு உள்ளாகலாம் எனக் கருதப்படும் பகுதியையும் குர்ஆன் வரையறை செய்கிறது. இந்த வரையறை பிற எல்லாவற்றை விடவும் முக்கியமானது. இதற்குக் காரணம் அது இறைவனிடமிருந்து நேரடியாக வருவதே. இதனால்தான் அதன் உண்மைத் தன்மையில் முழுவதுமாக நம்பிக்கைகொள்ள நம்மால் முடிகிறது. இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு வழங்கியதன் மூலம் மனித குலத்திற்கு அளவற்ற நன்மைகள் விளைந்துள்ளன. இதற்குச் சமமான மாற்று ஒன்றினை மனிதனால் ஒரு போதும் உருவாக்கியிருக்க முடியாது.

கடந்த சில நூற்றாண்டுகளில் தெய்வீகச் சட்டத்திற்கு மாற்றாக சில சட்டங்கள் உருவாகியுள்ளன. அவை சில விசயங்களில் பலமும் வேறு சிலவற்றில் உள்ளார்ந்த பலவீனமும் கொண்டதாக இருப்பதைக் காணலாம். ஒவ்வொரு அரசமைப்புச் சட்டத்திலும் சில செயல்கள் “குற்றங்களாக” வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒரு செயலைக் குற்றமாகக் கருதுவதற்கு நியாயமான காரணமிருக்க வேண்டும். அமைதியைக் குலைக்கும் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் நிர்வாகத் துறையில் தலையிடுவதையும் குற்றச் செயல்களாக மனிதச் சட்டம் கருதுகிறது. இந்த வகைப்பாட்டிற்குள் வராத எந்தச் செயலையும் சட்ட விரோதமாகச் சமூகம் காண்பதில்லை. அப்படியானால் மணமானவர்களின் முறையற்ற பாலுறவை எந்த வகையில் சேர்ப்பது? வழக்கமான சட்டமுறைகளின்படி சட்ட விரோதமாக இதனைக் கூறமுடியாது. எனினும் விபச்சாரத்தால் சமூகத்தில் விளையும் சீர்கேடுகள் மிக அதிகம். விபச்சாரத்தால் முறைகேடாகப் பிறக்கும் குழந்தைகள் திருமணப் பந்தத்தையே வலுவிழக்கச் செய்கின்றன. தடுக்கப்படாத நிலையில் அற்பமான புலன்சார்ந்த வாழ்க்கை அணுகுமுறையை இது வளர்க்கிறது. இதன்காரணமாக ஆசைப்படுவதை அடைவதற்குக் கடுமையான

முயற்சிகளை மனிதர்கள் மேற்கொள்கின்றனர். திருட்டு, ஏமாற்று, ஆள் கடத்தல், கொலை போன்ற அனைத்து வகைத் தீமைகளுக்கும் கட்டுப்பாடற்ற ஒரு சமூகம் வழிகோலுகிறது. வெளிப்படையாகவே நடக்கும் மணமாகாதவர்களின் முறையற்ற பாலுறவின் காரணமாக சமூகச் சீரழிவு ஏற்படுகிறது. எனினும் இதனைச் சட்டத்திற்குப் புறம்பானதாகப் பிரகடனம் செய்ய முடியவில்லை. கட்டாயப்படுத்தித் தடுக்க முடியாததாலும் வயது வந்த இருவரின் சம்மதத்துடன் நடப்பதாலும் மணமானவர்களின் முறையற்ற பாலுறவைத் தடுப்பதற்கான சட்டம் இயற்றப் போதிய காரணம் எதுவும் சமூகத்தில் இல்லை.* கோபம் முறையற்ற பாலுறவின் மீதல்ல; வற்புறுத்தல் அல்லது பிற கட்டாயங்களைப் பயன்படுத்துவதே முகம் சுழிக்க வைக்கிறது. வற்புறுத்தி பிறர் சொத்துக்களை அபகரிப்பது குற்றமெனில் யாராவது ஒருவனது கண்ணியத்தை அவனிடமிருந்து பறிப்பதும் குற்றம்தான். மாறாகச் சம்மதத்தின் பேரில் ஒருவர் தனது சொத்துக்களை வேறொருவருக்குச் சட்டபூர்வமாக மாற்றுவது சரி எனில் சம்பந்தப்பட்ட இருவரின் ஒப்புதலுடன் முறையற்ற பாலுறவில் ஈடுபடுவது தவறில்லை எனச் சமூகம் கருதுகிறது. பரஸ்பர சம்மதத்துடன் மணமானவர்களின் முறையற்ற பாலுறவு நிகழ்கையில் சட்டம் பெண்ணுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது. இதில் மூன்றாம் நபர் (பெண்ணின் கணவர் அல்லது ஆணின் மனைவி) தலையிட முயன்றால் அவர் குற்றவாளியாகக் கருதப்படுவார்.

பலதார மணத்தை அனுமதிப்பதன் மூலம் இஸ்லாம் இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டுள்ளது. நவீன நாகரிகம் இந்த நடைமுறையை அநாகரீகம் எனக் கடுமையாகக் கண்டிக்கிறது. ஆனால் அனுபவமோ இஸ்லாத்தின் பலதார மணக் கொள்கை மனித இயற்கைக்குப் பொருத்தமானது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. சட்டபூர்வமான பலதார மணத்தின் கதவுகள் மூடப்பட்டால் அது சட்டத்திற்குப் புறம்பான விபச்சாரத்தின் கதவுகளைத் திறந்து விடும்.

நவீன உலகில் முன்பு எப்போதை விடவும் திருமணமாகாத ஆண், பெண் உறவின் மூலம் அதிகக் குழந்தைகள் இப்போது பிறக்கின்றன. முறைகேடாகப் பிறந்த குழந்தைகளின் விகிதம் 60

*சமீபத்திய உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் படி மணமானவர்களின் முறையற்ற பாலுறவு குற்றமாகாது. சம்பந்தப்பட்ட கணவனோ மனைவியோ மணவிலக்கிற்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ளலாம்.

விழுக்காடு எனவும் ஐக்கிய நாடுகள் சபை மக்கள் கணிப்பியல் ஆய்வறிக்கை 1959 தெரிவிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக: பனாமாவில் நான்கில் மூன்று குழந்தைகள் குடிமைச் சமூகம் அல்லது மதச் சம்பிரதாயங்களின் ஒப்புதல் அல்லாத பெற்றோருக்குப் பிறந்தவை ஆகும். இந்தப் பட்டியலில் முதலிடம் பிடிப்பது லத்தீன் அமெரிக்கா. அங்கே 75 விழுக்காடு குழந்தைகள் முறைகேடாகப் பிறந்தவை ஆகும். முஸ்லிம் நாடுகளில் முறைகேடாகப் பிறந்த குழந்தைகள் ஏறத்தாழ இல்லை என்பதாக அந்த அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. மேற்கூலக நாகரிகத்தின் தாக்கத்திற்குள்ளான எகிப்திலும் ஒரு விழுக்காட்டிற்குக் குறைவாகவே பிறப்பு விகிதம் உள்ளது. நவீன காலத்தில் பெருவாரியாகப் பரவும் தொற்று நோய்க்கு முஸ்லிம் நாடுகள் இரையாகாதிருப்பது எவ்வாறு?

அந்த அறிக்கையின் பதிப்பாளர்கள் கூறுவதாவது: “பலதார மணம் நடைமுறையிலுள்ள முஸ்லிம் நாடுகளில் சட்டத்திற்குப் புறம்பான உறவுகள் அதிகரிப்பதில்லை. காலத்தின் புயலிலிருந்து முஸ்லிம் நாடுகளைக் காப்பாற்றியது பலதார மணக் கொள்கையே” (‘More out than in’ என்ற கட்டுரையிலிருந்து) (10)

இது போல மதுபானம் அருந்துவதைத் தடை செய்வதற்கான காரணங்கள் சட்டம் இயற்றும் மனிதர்களுக்கு இன்னும் பிடிபடவில்லை. சாப்பிடுவதும் மது அருந்துவதும் அடிப்படை உரிமை எனவும் சட்டம் இதில் தலையிடக் கூடாதெனவும் கருதப்படுகிறது. மதுபானம் அருந்துவதையோ போதை கொள்வதையோ சமூகம் தவறாகக் கருதுவதில்லை. குடி போதையில் ஒருவர் அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கையில் அதாவது சண்டை, பிறரை வசைபாடுதல் முதலியவற்றில் ஈடுபடும் போதுதான் சட்டம் குறுக்கிடுகிறது. அது போலக் குடிபோதையில் வாகனமோட்டுவது சட்டப்படி தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். ஏனெனில் பிறருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் வாய்ப்புகள் அவர்களுக்கு அதிகமுள்ளன. எனவே தண்டனைக்குரியது குடிப் பழக்கம் அல்ல; அது விளைவிக்கும் தீமை அல்லது அந்தப் பழக்கத்தால் பிறருக்கு ஏற்படும் தீங்கு. எனினும் மது உடல் நலத்திற்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் என்பது மட்டுமல்லாது ஒருவனின் நிதி வளத்தை அழித்து விடவும் செய்யும். ஒரு மனிதனின் குடிப் பழக்கத்தால் குடும்பம் முழுவதுமே வறுமைக்குள்ளாகிறது. மனிதனின் நல்லுணர்வுகளை அது முடமாக்கிக் கொலை, திருட்டு, வன்புணர்ச்சி, கொள்ளை ஆகிய குற்றங்களில் எளிதாக அவனை

ஈடுபடச் செய்கிறது. அவனது நடத்தையையும் நெறிமுறை உணர்வையும் குறைத்து விலங்கிற்கும் சிறிதே மேம்பட்டவன் என்ற நிலைக்கு அவனைக் கீழிறக்குகிறது. இது போன்ற விசயங்கள் நிகழ்வது சமூகத்திற்கு நன்கு தெரியும். ஆனால் மது அருந்துவதைச் சட்டத்தால் தடுக்க முடியவில்லை. ஏன்? மது அருந்துவதிலும் உணவு உண்பதிலும் கட்டுப்பாடுகள் விதிப்பதற்கான அடிப்படையான நியாயங்களைச் சமூகத்தால் காண முடியவில்லை.

வல்லமை மிக்க இறைவனின் கட்டளைகளின் வெளிப்பாடு தெய்வீகச் சட்டமாகும். அது இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு வழங்குகிறது. தீர்வின் பிறப்பிடம் இறைவன் என்பதே மனித உலகில் அதனை அமல்படுத்துவதற்குப் போதிய காரணமாகும். இதற்கும் மேலதிக நியாயம் எதுவும் தேவையில்லை. எல்லாம் அறிந்தவனும் அனைத்தையும் காண்பவனும் இறைவன் ஒருவனே. அவன் சிலவற்றைத் தடை செய்கையில் அதன் பொருள் அது மனிதனுக்குத் தீமை பயக்கும் என்பதே. மனிதனுக்கு எது தீமையோ அது குற்றம் என்பதாகக் கருதப்பட்டு எப்போதைக்குமாக அது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

சில செயல்கள் குற்றம் என்பதாக ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கலாம்; அதனால் சட்டத்தைப் பொருத்தவரை அது தண்டனைக்குரியதாக இருக்கலாம். சட்ட நூலில் 'தடை செய்யப்பட்டது' என வார்த்தைகளால் எழுதப்படுவது மட்டும் போதாது. ஒரு செயல் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகக் கருதப்பட வேண்டுமெனில் மொத்தச் சமூகமும் அதனை வெறுப்புடன் காண வேண்டும். அப்போதுதான் குற்றச்செயல் புரிபவனைத் நாம் தவறு செய்கிறோம் என உணரச்செய்ய முடியும்; ஒட்டு மொத்தச் சமூகமும் அவன் செயலைக் கண்டிக்கும்; சட்டத்தை அமல் செய்வோர் அப்போது தயக்கமின்றி அவனைக் கைது செய்ய முடியும். தண்டனைக்கு உரிய ஒருவனுக்கே தண்டனை வழங்குகிறாம் என நீதிபதியும் தீர்ப்பாயமும் நம்பிக்கையுடன் தீர்ப்பு வழங்க முடியும்.

சட்டத்தின் கண்களில் குற்றமாகப்படுவது மக்கள் மனதில் பாவம் என்பதாகக் கருதப்படும். யாரால் யாருக்காகச் சட்டம் இயற்றப்படுகிறதோ அந்தத் தலைமுறையின் நம்பிக்கைக்கு இணக்கமாகச் சட்டம் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான்

நடைமுறையில் அது வெற்றி பெறும் எனச் சட்டவியல் சிந்தனைப் பள்ளி வரலாறு கூறுகிறது. இவ்வாறு அமையாத சட்ட அமைப்பு தோல்வியுறுவது நிச்சயம். (11)

மேற்கண்ட அறிக்கை குறிப்பிட்ட அந்தச் சட்டவியல் சிந்தனைப் பள்ளிக்கு ஆதரவான வாதமாக இல்லாதிருக்கலாம். ஆனால் அதில் புற உண்மையின் ஒரு கூறு உள்ளது.

சட்டம் பயனுடையதாக இருக்க வேண்டுமெனில் குற்றத்தில் ஈடுபடுவதை வலுவிழக்கச் செய்யும் சக்திகள் சமூகத்தில் செயல்பட வேண்டும். தண்டனை விதிக்கப்படுவது மட்டும் போதாது; அவை தடுத்து நிறுத்தப்படவும் வேண்டும்; ஏனெனில் சட்டத்தை அமல்படுத்தும் அமைப்புக்களின் நடவடிக்கைகள் மட்டும் குற்றம் செய்ய அஞ்சம் மனநிலையை மக்களிடம் ஏற்படுத்தாது. லஞ்சம் அளித்தும் ஊழல் செய்தும் தண்டனையிலிருந்து ஒருவன் தப்பி விட முடியும். பெரும்பாலும் இவை நிகழ்பவைதாம். இவ்விதம் தப்பிக்க முடியும் என நம்பிக்கை கொண்ட ஒருவன் சட்டத்தின் மீதோ அதன் நடவடிக்கையிலோ சிறிதும் கவனம் செலுத்த மாட்டான்.

மனிதன் உருவாக்கிய சட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகள் அனைத்திற்குமான தீர்வு தெய்வீகச் சட்டத்தில் உள்ளது. சரியான நடத்தையைப் பேணும்படி மக்களைத் தூண்டுவதற்கு தண்டனைச் சட்டங்கள் இருப்பது மட்டும் போதாது; உண்மைக்கு ஆதரவாக இருக்கும்படி மக்களைத் தூண்டும் சூழல் ஓட்டு மொத்தச் சமூகத்திலும் இருக்க வேண்டும். அந்தச் சூழல் வேறெங்கோ ஓர் ஆதார சக்தியிலிருந்து பிறந்திருக்க வேண்டும். முக்கியமாக, பொய்ச் சத்தியம் செய்யும் ஒருவர் தன்மீதே குற்றம் சுமத்திக் கொள்வதிலிருந்தும் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாதவாறு செய்யும் ஆற்றலை அந்தச் சக்தி கொண்டிருக்க வேண்டும். கீழ்வரும் சம்பவத்தை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். இங்கிலாந்திலுள்ள Western Circuit Courtஇல் ஒரு நினைவுக்கல் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்த அபூர்வமான ஒரு சம்பவத்தின் நினைவாக அது எழுப்பப்பட்டுள்ளது. அதாவது: ஒரு சாட்சி வழக்கமான முறையில் சத்தியப் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டபோது இந்த வாசகங்களையும் அதில் சேர்த்துக்கொண்டான். “நான் கூறிய வார்த்தை பொய் என்றால் இங்கேயே இப்போதே

இறைவன் என் உயிரை எடுத்துக் கொள்ளட்டும்”. அவன் அந்த இடத்திலேயே கீழே விழுந்து அப்போதே உயிர் துறந்தான். (12)

மறுமையில் கொடிய தண்டனை காத்திருக்கிறது என்பதை நினைவூட்டும் இந்த நிகழ்வைப்போல எத்தனையோ சம்பவங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. மறுமையில் வர இருக்கும் இத்தகைய தண்டனை மக்களைத் திகில் அடையச் செய்தால், இவ்வலகில் அவர்கள் மிகவும் கவனமாக இருப்பர். என்ன தவறு என்பது பற்றிய பொதுவான உணர்வு சமூகத்தில் உருவாக வேண்டும். சட்டம் இயற்றுதலின் மூலமாக மட்டும் அது நிகழ்ந்து விடாது; நிகழவும் முடியாது. மதத்திலிருந்தே அது வர வேண்டும். சட்டம் மட்டுமல்ல நம்பிக்கையையும் அது வழங்குகிறது. இந்த நம்பிக்கை மூலம் சட்டத்தை உருவாக்கியவன் ஒருவன் இருக்கிறான். அனைத்தையும் அறிந்தவன் அவன் ஒருவனே என நாம் உணர்கிறோம். நமது செயல் ஒவ்வொன்றையும் அவன் அறிவான். நம் எண்ணம் சொல் செயல் அனைத்திற்குமான பதிவேடு அவனிடம் உள்ளது. இறந்த பின் அவனிடம் நாம் கொண்டு செல்லப்படுவோம். அப்போது அந்தரங்கமான நமது அத்தனை விசயங்களும் அங்கே வெளிப்படுத்தப்படும். உலக வழி வகைகளைப் பயன்படுத்தி உலகத்தின் தண்டனையிலிருந்து தப்பிக்கலாம். ஆனால் இறைவன் முன் நிற்கையிலோ தப்பிக்கும் மார்க்கம் ஏதுமிராது. மறுமையில் நமக்குக் காத்திருக்கும் முடிவற்ற தண்டனையிலிருந்து ஒருபோதும் நாம் தப்பிக்க முடியாது.

நீதி வழங்குவதில் இறை நம்பிக்கையின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானது. இதற்கு இங்கிலாந்தில் முதலாம் ஜேம்ஸ் மன்னன் ஆட்சி செய்த போது நடந்த ஒரு சம்பவத்தை எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம். ஜேம்ஸ் மன்னன் தன்னை முழுமையான எதேச்சாதிகாரி எனப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டவன். நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு செல்லாமலேயே வழக்குகளை அவனே முடிவு செய்துகொள்ள முடியும் என்பது இதன் பொருளாகும். இங்கிலாந்தின் நீதித் துறைத் தலைவரான லார்ட் கோக் (Lord Coke) மத நம்பிக்கை கொண்டவர். நீண்ட நேரம் இறை வணக்கத்தில் செலவழிப்பவர் எனப் புகழ் பெற்றிருந்தார். வழக்குகள் நீதி மன்றத்தில்தான் முடிவு செய்யப்பட வேண்டும் எனவும் இறுதி முடிவு செய்யும் உரிமை அவருக்கு இல்லை எனவும் மன்னனை லார்ட் கோக் எச்சரித்தார். மன்னன் அவரிடம் “உங்களின் சட்டங்கள் பொது

அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்பது எனக்குத் தெரியும். பிறரும் இதனையே கூறுகின்றனர். இதில் நீதிபதியை விடவும் நான் குறைந்தவனா? சொல்லுங்கள்” எனக் கூறினார். அதற்கு லார்ட் கோக் “தங்களின் அறிவு மேதைமையிலும் முதிர்ந்த அரசியல் தலைமையிலும் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் நீதி வழங்க ஒருவருக்கு நடைமுறை அனுபவமும் துறைசார்ந்த சிறப்பான அறிவும் வேண்டும். அப்போதுதான் நீதியின் தராசுகளை ஒருவர் திறம்படக் கையாள முடியும். அந்த நீதித் தராசுகளால் மக்களின் உரிமைகள் மதிப்பிடப்படுவது மட்டுமல்லாது வல்லமை மிக்க மன்னனின் உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன” என்றார். கடும்கோபம் கொண்ட மன்னர் ஜேம்ஸ், என்ன? நானும் சட்டத்திற்கு உட்பட்டவனா? இவ்விதம் கூறுவது தேசத் துரோகம்” என்றார். ப்ராக்க்டனை (Bracton) மேற்கோள் காட்டிய லார்ட் கோக் “முடியரசர் எந்த மனிதனுக்கும் கீழ்ப்பட்டவர் அல்ல. ஆனால் இறைவனுக்கும் சட்டத்திற்கும் உட்பட்டவர்” என்றார்.

நீதியிலிருந்து தெய்வீகக் கூறுகளை நீக்கி விட்டால் முடியரசன் (அல்லது வேறு யாராக இருப்பினும்) சட்டத்திற்கு உட்பட்டவன் எனக் கூறுவதற்கு தர்க்க அடிப்படை இல்லாது போய்விடும். தனி மனிதர்கள் அடங்கிய குழுக்களுக்கும் இது பொருந்தும். மனிதர்கள் பலரால் சட்டம் வகுக்கப்பட்டதெனில், அவர்களின் ஒப்புதலுடன் அது துல்லியமாக வடிவமைக்கப்பட்டதெனில், சட்டம் இயற்றிய அவர்கள் தங்களின் விருப்பத்தின்படி அதனை ரத்துச் செய்யவோ பாதுகாக்கவோ முடியுமெனில் அவர்களையே சட்டத்திற்கு உட்படுத்தி அதற்குக் கீழ்ப்படியச் செய்வதற்கான அடிப்படை ஏதேனும் இருக்க முடியுமா?

சட்டத்தை இயற்றுபவன் மனிதன் எனில், அவன் ஓர் எஜமானன் மற்றும் பேரரசரின் அதிகாரங்கள் தனக்கு உண்டு எனக் கருதிக்கொள்ளும் உரிமை பெற்றவன். அவனே இறைவன். அவனே சட்டமும். அப்படியானால் அவனைச் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படியச் செய்வது எப்படிச் சாத்தியம்?

அனைவரும் சமம் என்ற கொள்கையை நவீன ஜனநாயக நாடுகள் அனைத்தும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் நடைமுறையில் அந்தந்த நாடுகளின் சட்ட அமைப்பின்படி அனைவரும் சமமாக இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக: இந்தியாவில்

ஒரு சாதாரணக் குடிமகன் மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆனால் ஜனாதிபதி, மாநில ஆளுநர்கள், அமைச்சர்கள் அல்லது உயர் அதிகாரிகள் ஆகியோருக்கு எதிராக சட்ட நடவடிக்கை தொடர முடியாது. பாராளுமன்றத்தின் அனுமதி இல்லாமல் ஜனாதிபதி மற்றும் மாநில ஆளுநர்கள் மீது குற்ற வழக்குத் தொடர்வதினின்றும் இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் (பிரிவு எண் 361) அவர்களைப் பாதுகாக்கிறது. அமைச்சர்களுக்கு எதிராக வழக்குத் தொடர வேண்டுமெனில் அதற்கு அரசாங்கத்தின் அனுமதி வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் அல்லது மாநில அரசாங்கத்தின் அனுமதியின்றி நீதிபதி, மாஜிஸ்ட்ரேட் அல்லது குடிமைப் பணியாளர் ஆகியோரைப் பணியிலிருந்து விலக்க முடியாது என்பது இந்திய அவசரச் சட்டத்தின் (பிரிவு எண் 197) ஆணையாகும். குற்றம் இழைத்தோரை, பணி அமர்த்திய மத்திய அல்லது மாநில அரசின் அனுமதியின்றி நீதிமன்ற விசாரணை மேற்கொள்ள முடியாது. அதாவது முக்கியமான அரசியல்வாதியையோ அல்லது நிர்வாகியையோ அரசின் அனுமதியின்றி நீதி மன்றத்திற்குக் கொண்டுசெல்ல முடியாது.

இந்தியச் சட்டத்தின் குறைபாடென இதனைக் கூற முடியாது. குறைபாடு, மனிதனால் உருவாக்கப் பட்ட சட்டமாக அது இருப்பதேயாகும். எங்கெல்லாம் மனிதர்களால் சட்டங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றனவோ அங்கே தவறுகள் காணப்படும். தெய்வீகச் சட்டத்தைப் பின்பற்றுகையில்தான் ஒவ்வொரு மனிதனும் சட்டத்தின் முன் சமமாக இருப்பதற்கான வாய்ப்புள்ளது. ஆள்பவர், குடிமகன் என்ற பேதம் அப்போது இராது. இருவரையுமே சமமாகச் சலபமாகக் கைது செய்ய முடியும். ஏனெனில் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் மனிதனுமல்ல அரசனுமல்ல. அதை இயற்றியவன் இறைவன். அனைத்து மனிதர்களும் இறைவனின் சட்டத்திற்கு முன் சமம்.

மனிதச் சட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொள்வதற்கான நேர்மையான நடுநிலையான கொள்கைகளை நூறாண்டு காலமாகச் சட்ட வல்லுநர்கள் தேடியவாறு இருக்கின்றனர். இயற்பியல் விதிகளைக் கண்டுபிடிப்பதில் வெற்றி பெற்ற மனிதன் சமூகச் சட்டங்களைக் காண்பதில் அடைந்த தோல்வி சோர்வுறச் செய்வதாகும். மிக மோசமான ஏதோ தவறு நேர்ந்திருக்கிறது என்பது இதிலிருந்து புலனாகிறது. 1826ஆம் ஆண்டு பிரான்ஸ்

நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு விஞ்ஞானியால் உலகிலேயே முதன்முதலில் புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டது. அவரது அறைக்கு வெளியே இருந்த தாழ்வாரத்தைப் புகைப்படம் எடுக்க எட்டு மணிநேரம் பிடித்தது. தானியங்கிக் கேமராவால் ஒரு கணத்தில் 2000-த்திற்கும் அதிகமான புகைப்படங்கள் எடுக்கும் அளவு இப்போது மிகப்பெரும் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. முதல் புகைப்படம் எடுத்த நேரத்தில் இன்று 60 மில்லியன் புகைப்படங்கள் எடுக்க முடியும். இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நான்கே மோட்டார் கார்கள் அமெரிக்காவில் இருந்தன. இன்று நூறு மில்லியன் மோட்டார் கார்கள் அந்த நாட்டில் ஓடுகின்றன. நமது யூமியின் சுழற்சியில் மிக மிகச் சிறிய மாறுதல் நிகழ்ந்தாலும் ஒரு நாளின் நீளத்தில் பத்து லட்சத்தில் ஒருபங்கு ஒரு நொடியில் சுருங்கும் அல்லது நீளும். நமது சோதனைச் சாலைகள் இதனையும் உடனே கண்டுபிடிக்கும் அளவு இன்று தொழில் நுட்பம் மிகவும் நவீனமடைந்துள்ளது. முப்பது தொகுப்புக்கள் கொண்ட கலைக் களஞ்சியத்தில் கூடுதலாக இரண்டு சொற்களைச் சேர்த்தாலும் அதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட அதிக 'மை'யின் எடையையும் மிகத் துல்லியமாகப் பதிவு செய்யுமளவு நவீனக் கருவிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுப் பயன்பாட்டில் உள்ளன. இயற்பியல் விதிகளைக் கண்டுபிடிப்பதில் மனிதனின் அபார வளர்ச்சி வியக்கத்தக்கது. ஆனால் சமுதாயச் சட்டங்களைப் பொறுத்த வரை ஓரங்குலமும் அவன் முன்னேறவில்லை.

நடைமுறைச் சாத்தியமான சமுதாயச் சட்டங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் இமாலய முயற்சிகளை மனிதன் மேற்கொண்டு வருகிறான். சமுதாயத்தை நிர்வகிக்கும் சட்டங்களுக்கான நேர்மையான அடிப்படையைக் காண எவ்வளவு கடினமான முயற்சிகளை மேற்கொண்டாலும் அது அவனிடமிருந்து எப்போதும் நழுவிவாறே உள்ளது; அது அவன் சக்திக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒன்று என்பதே இதற்குக் காரணம். மனித மனத்திற்கு வரம்புகள் உண்டு. இதன் காரணமாக அவனால் வெற்றிபெற முடிவதில்லை. நீதியும் சமத்துவமும் கொண்ட நியாயமான சட்டங்களை இயற்ற வேண்டுமானால் முடிவே இல்லாத உண்மைத் தகவல்களைக் கண்டுபிடித்து முறைப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். மனித மனத்தின் வரம்புகள் இந்தத் தகவல்களை கண்டுபிடிப்பதின்னிறும் அவனைத் தடுக்கின்றன. மனித மனத்தைவிட உண்மையின் தோற்றுவாயாக மிக உயர்ந்த ஒரு சக்தி நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும்

என்ற கொள்கைக்கே நாம் திரும்பியாக வேண்டியதிருக்கிறது. அது போல விஞ்சுவே முடியாத நிலையான நீதிக்காக அருளப்பட்ட சட்டங்களிடமே நாம் திரும்பியாக வேண்டும்.

குறிப்புகள்

1. G.W. Paton, A Textbook of Jurisprudence.
2. W. Friedmann, Legal Theory, p. 18.
3. The Muslim, Islamabad, December 29, 1984.
4. A Textbook of Jurisprudence, p. 104.
5. Early Law and Custom, p. 5.
6. Legal Theory, p. 450.
7. Quran, 4:34.
8. Time, March 20, 1972, p. 28.
9. Reader's Digest, December 1957.
10. The Hindustan Times, 12 September, 1960.
11. See A Textbook of Jurisprudence, p. 15.
12. Sir Alfred Denning, The Changing Law, p. 103.
13. Ibid, pp. 117-18.

நாம் விரும்பும் வாழ்க்கை

கார்ல் மார்க்ஸின் நெருங்கிய தோழரான ஏங்கல்ஸ் (1820 - 1895) உலகறிந்த பொதுவுடைமைவாதியும் இறை மறுப்பாளரும் ஆவார். 'உடலை மறைக்க ஆடையும் வயிற்றுக்கு உணவுமே மனிதனின் முதன்மையான தேவை; அப்போதுதான் தத்துவ அரசியல் விசயங்களில் அவனால் ஈடுபட முடியும்' என்ற கருத்தைக் கொண்டவர். அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதான கருத்துரையாகக் கருதப்படும் இதில் இறைவன் என எங்கும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவரது வாழ்வின் தொடக்க காலப் பாதகமான வாழ்க்கைச் சூழலுக்கு எதிர்வினையாக வாழ்வின் பிற்பகுதியில் இறைமறுப்புக் கொள்கை அவரிடம் வந்து சேர்ந்திருந்தது. வயது முதிர்ந்து அறிவு பக்குவமடைய, இளமையில் அவர் அறிந்திருந்த சம்பிரதாயமான மதத்தின் மீது சந்தேகங்கள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. தனது நண்பர் ஒருவருக்கு அவர் எழுதியது வருமாறு. "உண்மை எனக்குத் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் எனத் தினமும் பிரார்த்திக்கிறேன். என்று எனக்குள் சந்தேகங்கள் எழத் தொடங்கிற்றோ அப்போதிருந்து இதையே என் பிரார்த்தனையில் வேண்டியவாறிருக்கிறேன். உன் மத நம்பிக்கையை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இதனை எழுதுகையில் இதயம் கனக்கிறது; கண்களில் கண்ணீர் ததும்புகிறது. எனினும் தொடங்கிய புள்ளிக்கே மீண்டும் திரும்பவில்லை என நினைக்கிறேன். கடவுளைக் காண்பேன் என நம்புகிறேன், அவன் தரிசனத்திற்காக முழு மனதுடன் ஏங்குகிறேன். இந்த ஏக்கத்தின்

தீவிரமான காதலின் பொருள் என்னவென உனக்குத் தெரியுமா? புனித உணர்வின் வெளிப்பாடு என்பதே அது. அல்ல என பைபிளே ஆயிரம் தடவை மறுத்தாலும் அதனை (மறுப்பை) நான் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன்”

இவ்விதம் உண்மையைக் கண்டடைவதில் தீவிரமான நாட்டம் இளமையில் அவரிடமிருந்தது; எனினும் அவரால் அதில் வெற்றி பெற முடியவில்லை. சம்பிரதாயக் கிறிஸ்தவ மத நம்பிக்கைகளிலிருந்து விடுபட்ட அவர் பொருளாதார, அரசியல் தத்துவங்களில் தன்னை முழுவதும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

உண்மையில் இவற்றை விடவும் அடிப்படையான தேவைகள் மனிதனுக்கு அதிகமுள்ளன. மனிதனின் இயல்பு யாது? அவன் வாழும் இந்த உலகின் தன்மை என்ன? இறந்தபின் அவனுக்கு என்னவாகும்? என்பவை பற்றி அறிவதே அவனது முதல் தேவையாகும். இந்தக் கேள்விகளுக்கான விடையைத் தேடுவது மனித இயல்பாகும். தேடியவாறிருக்கும் விடையைத் தவிர அவன் வாழும் இந்த உலகில் எல்லாம் கிடைக்கிறது. வெப்பத்தையும் ஒளியையும் சூரியன் அவனுக்கு வழங்குகிறது. ஆனால் சூரியனின் தன்மை பற்றியோ அது ஏன் அவனுக்குப் பணிவிடை செய்யப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றியோ அவனுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. காற்று அவனின் வாழ்வாதாரம். ஆனால் காற்றின் போக்கை அவனால் நிறுத்த முடியாது; அது என்ன என்பதையோ அது ஏன் அவ்விதம் செயல்படுகிறது என்பது பற்றியோ காற்றிடம் கேட்டு அவனால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மனிதன் என்னவாக இருக்கிறான், எதற்காக இந்த உலகிற்கு வந்தான் ஆகியவை குறித்து அவன் ஏதுமறியாதிருக்கிறான். இந்தக் கேள்விகளுக்கான விடை காண்பது மனித அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது. எனினும் அவற்றுக்கான பதில் அவனுக்குக் கட்டாயம் கிடைத்தேயாக வேண்டும். வார்த்தைகளாக இந்தக் கேள்விகளை ஒருவரும் கேட்பதில்லை; எனினும் மனித ஆன்மாவில் நீண்ட காலமாக இருந்து வரும் இக்கேள்விகள் சொல்லொணா வேதனையை மனிதனுக்குத் தந்தவாறிருக்கின்றன. அவனுள் வளர்ந்தவாறிருக்கும் ஏதோ ஒன்று பித்துப் பிடிக்கும் நிலைக்கு அவனை இட்டுச் செல்வதாக உள்ளது.

இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடை காணும் ஏக்கம் படைத்தவனும் அதிபதியும் அவன் ஒருவனே என்ற மனிதனின் இயல்பான

உணர்விலிருந்து பிறக்கிறது. “எனது எஜமானன் இறைவன். அவனுக்குப் பணிவிடை செய்பவன் நான்” என்ற எண்ணம் ஒவ்வொரு மனிதனின் அடிமனதிலும் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது. உலகிற்கு வரும் ஒவ்வொருவரும் மறைமுகமாகச் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் இது. தனது படைப்பினத்தைக் கண்காணித்துப் பரிபாலித்து வருபவன் எஜமானனும் படைப்பவனுமாகிய இறைவன் என்னும் சிந்தனை ஒவ்வொரு மனிதனின் நாடி நரம்புகளிலும் ஓடுகிறது. தனது அதிபதியான இறைவனைக் கண்டறியாதவரை தன்னை இழந்துவிட்ட வெறுமையில் இருப்பதாகவே மனிதன் தன்னை உணர்கிறான். நடைமுறை வாதம் என்ற தத்துவத்தை நிறுவியவர்களில் ஒருவரும் அமெரிக்கத் தத்துவவாதியுமான வில்லியம் ஜேம்ஸ் (1842 - 1910), “நம்பிக்கை எனும் சக்தியால் மனிதர்கள் வாழ்கின்றனர். அது முற்றிலும் இல்லாத நிலையில் மனிதன் நிலைகுலைந்து விடுவான்”(1) எனக் கூறுகிறார்.

அடிமனதில் இறை உணர்வு கொண்ட மனிதன் எல்லாவற்றையும் விட இறைவனை அடைவதிலேயே அதிக ஆவல் கொண்டுள்ளான். அந்த எஜமானனை உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்வதில் ஆவல் மிகுந்தவனாகவும் அவனில்லாமல் தன்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது என்ற நிலையிலும் இருக்கிறான். தனது இயல்புணர்வில் இருக்கும் அந்த இறைவன் பிரத்யட்சமாக அவன் முன் இன்னும் தோன்றவில்லை. இது நிறைவேற வேண்டுமெனில் ஆன்மீக ரீதியாக இறைவனுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்க வேண்டும். இறைவனைக் காணமுடியாதவர்கள் ஏதேதோ வேறு பொய்த் தெய்வங்களின் முன் தங்கள் உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றனர். ஆதரவு வேண்டி நிற்பதற்கும் தன்னிடமுள்ள மிகச் சிறந்ததை அர்ப்பணிப்பதற்கும் யாராவது ஒருவர் வேண்டும் என்பது ஒவ்வொரு மனிதனின் தேவையுமாகும்.

ஆகஸ்ட் 15, 1947இல் இந்திய அரசுக் கட்டடங்களிலிருந்து யூனியன் ஜேக் கொடி இறக்கப்பட்டு அந்த இடத்தில் இந்திய தேசியக் கொடி ஏற்றப்பட்டது. அப்போது இந்திய தேசியவாதிகள் அனைவரின் கண்களிலும் நீர் தளும்பிற்று. இந்தக் கணத்திற்காகவே அவர்கள் ஏங்கிக் கொண்டிருந்தனர். உண்மையில் தங்களின் வணக்கத்தை விடுதலைக்கு அப்போது அவர்கள் செலுத்திக் கொண்டிருந்தனர்; காரணம் நாட்டின் விடுதலையே அவர்களின் தெய்வமாக இருந்தது. விடுதலை கிடைத்து விட்டதால் உண்மையில்

இறைவனேயே அவர்கள் கண்டடைந்தது போல் இருந்தது. தங்கள் வாழ்வின் சிறந்த பகுதியைச் சுதந்திரத்திற்காக அவர்கள் அர்ப்பணித்திருந்தனர்;

அதனால் அவர்களின் ஆனந்தத்திற்கு எல்லையே இல்லை. நாட்டின் தலைவர்கள் 'தேசப் பிதா'வின் சமாதியைப் பார்வையிடச் சென்றபோது மரியாதையில் அவர்கள் தலை தாழ்ந்தது. இறைவன் முன் தலைதாழ்த்தி மண்டியிட்டு வணங்கும் மத நம்பிக்கையுடையோரைப் பின்பற்றுவது போல் அது இருந்தது. லெனினின் சமாதியைக் கடக்கையில் சற்று நிதானித்து தலையிலிருந்து தொப்பியைச் சற்று உயர்த்தி லெனினை வணங்குமொரு கம்யூனிஸ்ட்டின் செய்கைக்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் இல்லை. ஒரு தலைவரை பெயரளவுக்கே எனினும் உருவாக்க வேண்டிய தேவை ஒவ்வொருவருக்கும் உள்ளது. தன்னையே அர்ப்பணித்துக் கொள்ளவும் தன்னிடமுள்ள மிகச் சிறந்ததைக் காணிக்கையாக வழங்குவதற்கும் யாராவது ஒருவர் வேண்டும்.

இறைவனை அன்றி வேறொருவரை ஒருவர் வணங்கினால் அவர் பல தெய்வ வழிபாட்டில் ஈடுபடுபவராவார். திருக்குர்ஆனின் வார்த்தையில் அவர் 'மிகப் பெரும் தவறிழைப்பவர்'. இவ்விதம் பொய்யான தெய்வங்களை வணங்குவதை, 'zulm' எனக் குர்ஆன் விவரிக்கிறது. 'zulm' என்பதன் சரியான பொருள் ஏதோ ஒன்றை அதற்கான இடத்தில் அல்லாது தவறான இடத்தில் வைப்பதாகும். பாத்திரத்தின் மூடியை தலைத்தொப்பியாகப் பயன்படுத்துவது போலாகும். உளவியல் ரீதியான பற்றாக்குறையைப் பூர்த்தி செய்ய இறைவனைத் தவிர வேறு ஒருவரை வணங்குவதற்காகத் திரும்புவது மனிதனின் பொதுவான உணர்வாகும். அது சரியான உணர்வைத் தவறான இடத்தில் வைப்பதாகும். அதாவது இறைவனுக்கு உரியதைப் பிறருக்குக் கொடுப்பதாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகத் தன்னிடமுள்ள அனைத்தையும் வேறு ஒருவரிடம் அளிப்பது மனிதனிடமுள்ள இயல்பான உணர்வாகும். தொடக்கத்தில் தங்களின் ஆன்மீக நாட்டத்தை நிறைவு செய்ய உண்மையான எஜமானன் அல்லது அதிபதியின் உதவியை நாடுகின்றனர். சமய நம்பிக்கையற்ற சூழ்நிலையின் தாக்கத்தால் ஒரு மனிதரையோ ஒரு பொருளையோ தவறான ஆதாரமாகக் கொண்டு தமது உள் வெறுமையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கின்றனர்.

தத்துவவாதியான ரஸ்ஸல் இளமையில் தீவிரமான மத ஈடுபாடு கொண்டவராக இருந்தார். இறைவனை வணங்கும் வழக்கமும் அவரிடம் இருந்தது. அந்தச் சமயத்தில் அவருக்கு மிகவும் பிடித்தமான பிரார்த்தனை எதுவென ரஸ்ஸலிடம் அவர் பாட்டனார் கேட்க 'பாவங்களின் நுகத்தடி அழுத்த வாழ்க்கை மிகவும் சலிப்பாக இருக்கிறது' என ரஸ்ஸல் பதிலளித்தார்.

தமது 12 ஆம் வயதில் இறைவனை வணங்கும் வழக்கத்தை ரஸ்ஸல் விட்டு விட்டார். மதச் சம்பிரதாயங்களுக்கும் பழைமையான மதிப்பீடுகளுக்கும் முற்றிலும் எதிராக இருந்த ரஸ்ஸலின் நண்பர்கள்தாம் இதற்குக் காரணம். கணிதம் தத்துவம் ஆகிய துறைகளில் தனது வாழ்வின் பிற்பகுதியை அர்ப்பணித்த ரஸ்ஸல் நாத்திகராகவே மரணமடைந்தார். 1950-இல் பி.பி.சியின் ஜான் ஃப்ரீமேன் ரஸ்ஸலை நேர்காணல் கண்டபோது கணிதம், தத்துவத்தின் மீதான ரஸ்ஸலின் பேரார்வம் அவரது மத உணர்வுகளுக்குப் பதிலீடாக அமைந்ததாவெனக் கேட்டார். அதற்கு ரஸ்ஸல், ஆம், உண்மைதான். எனது நாற்பதாம் வயதில் வாழ்வின் நிறைவான கட்டத்தை அடைந்தேன். கணிதத்தில் ஒருவர் பெற முடியும் காலக்கட்டம் அதுவென ப்ளாட்டோ கூறுவார். கால வரையறைகள் ஏதுமற்ற நிலையான உலகில் அப்போது நான் வாழ்ந்தேன். அப்போது நான் பெற்ற மனநிறைவு (அமைதி) மதம் தொடர்பான விசயங்களிலிருந்து ஒருவர் பெறுவதாகும்.”

மிகப்பெரும் ஆங்கிலேயச் சிந்தனையாளரான அவர் இறைவனை வணங்குவதிலிருந்து விலகிச் சென்றிருக்கலாம். ஆனால் வணக்கத்திற்குரிய ஒரு பொருளிலிருந்து அவரால் விடுபட முடியவில்லை. எனவே முன்னர் தன் வாழ்வு முழுவதிலும் நிரம்பி இருந்த மதத்தின் இடத்தை தத்துவத்திற்கும் கணிதத்திற்கும் இப்போது அவர் அளிக்க வேண்டியதிருந்தது. அது மட்டுமல்லாது கடவுளிடம் மட்டுமே இருக்கும் காலவெளி வரையறைகளற்ற உள்ளார்ந்த தன்மைகளை, தத்துவம், கணிதம் ஆகியவற்றுக்கு அளிக்கவேண்டிய கட்டாயமும் இருந்தது. அவை இல்லாதிருந்தால் மதத்திலிருந்து பெறும் மனநிறைவில் பாதியும் அவருக்குக் கிடைத்திருக்காது.

தொழுகையில் முஸ்லிம்கள் வணங்குவதைப் போல முன்னாள் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு குனிந்து நின்றிருந்தார். இந்தப் புகைப்படம் மட்டும் ஒரு பத்திரிகையில் வந்திராவிடின் ஒருவரும்

இதனை நம்பியிருக்க மாட்டார்கள். எனினும் 1963 அக்டோபர் 3ஆம் நாள் இந்துஸ்தான் டைம்ஸ் நாளேட்டின் இறுதிப் பக்கத்தில் நேரு இவ்விதம் இருப்பதான புகைப்படம் வந்திருந்தது. கைகளை முழங்காலில் வைத்துத் தலைகுனிந்த நிலையில் இருப்பதான நேருவின் தோற்றத்தை அந்தப் புகைப்படம் காட்டியது. தங்கள் தொழுகையில் முஸ்லிம்கள் வழக்கமாகத் தலை குனிந்து நிற்கும் அதே தோற்றம். மகாத்மா காந்தியின் பிறந்த தினத்தில் தில்லி யமுனா நதிக்கரையில் காந்தி சமாதியில் தேசப் பிதாவிற்கு இந்தியப் பிரதமர் அஞ்சலி செலுத்திக்கொண்டிருந்தார்.

உலகு முழுவதும் இது போன்ற நிகழ்வுகள் ஒவ்வொரு நாளும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. கடவுள் நம்பிக்கை அற்றவர்களோ அல்லது மதத்திற்கு முக்கியத்துவமே தராத லட்சக்கணக்கான பிறரோ தாங்களே உருவாக்கிக் கொண்ட கடவுளர்களின் முன்னால் தலைவணங்கி நிற்பதைக் காண முடியும். யாராவது ஒருவரிடம் சமர்ப்பித்துக் கொள்ளும் தங்களின் வேட்கையை இவ்விதம் அவர்கள் நிறைவேற்றிக் கொள்கின்றனர். வணங்குவதற்கு ஒரு பொருள் வேண்டுமென்ற மனிதனின் உள்ளார்ந்த தேவையை இத்தகைய சம்பவங்கள் உறுதியாகப் புலப்படுத்துகின்றன. கடவுள் இருக்கிறார் என்பதற்கான சான்று இதற்கு மேல் எதுவும் தேவையில்லை: மனிதனுக்குக் கடவுள் தேவை என்பதே கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை நிரூபிக்கிறது. உண்மையான இறைவனுக்குத் தலைவணங்காவிடில் அதற்குப் பதிலாக பிற தெய்வங்களை அவன் வணங்க வேண்டியிருக்கும். ஏனெனில் கடவுள் இல்லாமல் மனித இயல்பிலுள்ள வெற்றிடத்தை எந்த வழியிலும் நிரப்ப முடியாது.

விசயம் இத்துடன் முடிந்துவிடவில்லை. இறைவனுக்குப் பதிலாக வேறு யாரோ ஒருவரையோ அல்லது வேறொன்றையோ வணக்கத்திற்கு உரியதாகக் கொள்பவர்கள் உண்மையான மனநிறைவை அடைவதில்லை. நெகிழியால் செய்த பொம்மையைக் கையிலேந்தித் தாலாட்டி, உணர்வு ரீதியாக நிறைவுகொள்ள முயலும் குழந்தையற்ற பெண்மணிக்கு அவர்கள் ஒப்பாவார். என்னதான் வெற்றிகரமான நாத்திகர்களாக இருப்பினும் தங்களால் ஒருபோதும் கண்டறியமுடியாதவை வாழ்வில் ஏராளமாய் உள்ளன என்பதை ஆழ்ந்து உணர வேண்டிய தருணம் அவர்களுக்கு நிச்சயம் வரும்.

இந்தியா விடுதலை பெறுவதற்கு 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், சிறையிலிருந்த நேரு தனது சுயசரிதையை 1935-இல் எழுதி முடித்தார். அதன் இறுதி அத்தியாயத்தில் இவ்விதம் குறிப்பிட்டிருந்தார். “என் வாழ்வின் ஓர் அத்தியாயம் முடிந்து விட்டதாக உணர்கிறேன். மற்றோர் அத்தியாயம் தொடங்க உள்ளது. அது எவ்விதமிருக்குமென எனக்குத் தெளிவாகத் தெரியாது. வாழ்க்கைப் புத்தகத்தின் பக்கங்கள் முடிவுக்கு வந்து விட்டதாக நினைக்கிறேன் ”

நேருவின் வாழ்க்கைப் புத்தகம் மீண்டும் திறந்தது. உலகின் மூன்றாவது மிகப் பெரிய நாட்டின் பிரதமராகும் விதி அவருக்கு இருந்தது. உலக மக்கள் தொகையில் ஆறாவது இடத்திலிருந்த இந்தியாவின் பிரதமராக ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகள் ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்தார். இந்த வெற்றி அவருக்கு நிறைவைத் தரவில்லை. ஆட்சி அதிகாரத்தின் உச்சத்தில் இருந்தபோது தனது வாழ்வின் புத்தகத்தில் எழுதுவதற்கான பக்கங்கள் இன்னுமிருப்பதாக உணர்ந்தார். மனித அறிவின் தொடக்கத்தில் வேர் கொண்டிருந்த வினாக்கள் வாழ்வின் இறுதியை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த அப்போது அவர் இதயத்தில் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தன. ஜனவரி 1964ஆம் ஆண்டு புது தில்லியில் கீழ்த் திசை நாடுகளின் கல்வியாளர் மாநாடு நடந்தது. இந்தியாவிலிருந்தும் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் 1200 பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்ட அந்த மாநாட்டில் உரையாற்றிய நேரு வாழ்வைப் பற்றிச் சிந்திக்க அரசியல்வாதியாகிய தமக்கு மிகக் குறைவான நேரமே இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார். எனினும் சில சமயங்களில், இந்த உலகமென்பது என்ன? இதன் நோக்கம் என்ன? நாம் யார்? இங்கு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோம்? என்பது போன்ற கேள்விகள் மனதில் எழுவதாகவும் நமது விதியை ஒன்றிணைக்கும் சக்தி இருக்கிறது என்பதில் தனக்கு உறுதியான நம்பிக்கை இருப்பதாகவும் அவர் மேலும் குறிப்பிட்டார். (3)

கடவுளை மறுப்போர் அனைவரின் உள்ளங்களிலும் மயக்கத்திலிருந்து விடுபடும் இத்தகைய தன்மை ஆழமாக வேர் கொண்டுள்ளது. உலக நடவடிக்கைகளிலும் தற்காலிக ஆர்வங்களிலும் அவ்வப்போது மூழ்கிவிடுவது வாழ்வில் நிறைவடைந்து விட்டதான உணர்வை அவர்களுக்குத் தருகிறது. தற்காலிக, செயற்கையான இந்தச் சூழ்நிலைகளிலிருந்து விடுபட்டதும் அவர்கள் இதயத்தில் உண்மை அலைமோதுகிறது. உண்மையான நிறைவும் மன அமைதியும் தங்களிடமிருந்து வெகு தொலைவில் உள்ளன

என்பதை உண்மை அலைமோதும் அந்தக் கணங்கள் அவர்களுக்கு நினைவூட்டுகின்றன.

இறைவனை உணராத நெஞ்சங்கள் அமைதியின்மையை இந்த உலகில் அனுபவித்தேயாக வேண்டும். ஆனால் அவர்களின் வேதனை இங்கேயே நின்று விடுவதில்லை. பூமியில் அவர்கள் வாழ்வின் குறுகிய கால வரையறைக்குள் மட்டும் அந்த வேதனை முடிந்து விடுவதில்லை. என்றென்றும் இறுதி வரை அவர்களுடனேயே அது இருக்கும். அவர்களுக்குக் காத்திருக்கும் (மறு)உலகோ முடிவிலாக் கொடுமைகளும் தீமைகளும் நிரம்பியது. அவற்றின் அலைகள் நிலையற்ற இந்த உலகிலேயே அவர்களைப் பாதிக்கின்றன. மறு உலகின் துன்பங்களிலிருந்து விடுபடுவதற்கு உதவியாக முற்றிலும் எதுவுமீராது; மறுமையில் வரவிருப்பவை பற்றிய எச்சரிக்கையாக, அனாதரவான அந்த நிலையில் சிறிதளவு இந்த உலகிலேயே அவர்கள் ஏற்கனவே உணர்ந்திருப்பர். கொடுமையான துன்பங்கள் நிரம்பிய சோதனை இறைவனை மறுத்தவர்களுக்காக மறு உலகில் காத்திருக்கிறது. இந்த உலகில் அவர்களின் மன அமைதியின்மை அந்தச் சோதனையின் அறிகுறியாகும். இறைவனை மறுத்தோரும் பொய்த் தெய்வங்களை வணங்கியோரும் இறந்த பின் நரக நெருப்பில் நுழைவர். பூமியில் இறைவன் இருப்பிற்கு எதிராக அவர்களைச் சூழ்ந்திருந்த சந்தேகங்கள் நரக நெருப்பு வெளியேற்றும் சிறு புகைக்கு ஒப்பாகும். இறைவனின் எச்சரிக்கையைச் செவிமடுத்தால் இறுதித் தீர்ப்பு நாளின் தண்டனையிலிருந்து அவர்கள் தங்களைக் காத்துக்கொள்ள முடியும். உறங்கும்போது ஒருவனின் வீடு தீப்பற்றிக் கொள்வதை எண்ணிப்பாருங்கள். தீப்பற்றி எரியத் தொடங்குகையில் வெளிவரும் புகையால் அவன் விழித்துக் கொண்டால் நல்லது; அவன் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியும். ஆனால் ஏற்கனவே நெருப்பினால் அவன் சூழப்பட்டிருந்தால் அபாய எச்சரிக்கையால் பயனேதும் விளையாது; அவன் இறந்து விடுவது உறுதி. அவன் புலன்கள் மட்டும் கூர்மையாக இருந்திருந்தால் வரவிருக்கும் அபாயத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம்! இப்போது (நெருப்பு) அவனைச் சூழ்ந்துள்ள படியால் அதிலிருந்து அவன் தப்பவே முடியாது. நேரம் இருந்த போதே யாரேனும் ஒருவர் அவனை எழுப்பியிருக்கலாகாதா?

Mc. Gill பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியரான மைக்கேல் பிரேக்கர் (Michael Brecher) நேருவின் வரலாற்றை எழுதிக் கொண்டிருந்தபோது பலமுறை அவர் நேருவைச் சந்திக்க வேண்டியதிருந்தது. ஒரு

சந்திப்பில் (ஜூன் 13 1956), நல்ல சமூகத்தையும் நல் வாழ்வையும் உருவாக்குவது எது? என அவர் நேருவிடம் கேட்டார். அதற்கு நேரு கூறிய பதில்:

நான் சில தர நிர்ணயங்களில் நம்பிக்கை கொண்டவன். ஆன்மிக மதிப்பீடு, தார்மீக நெறிமுறைகளின் மதிப்பீடு என அவற்றை எப்படி அழைத்தாலும் சரி. ஒரு தனி மனிதனிடமும் சமூகத்திலும் அவை இருக்க வேண்டியது அவசியம். இல்லாவிடின் நமது உலகாயத முன்னேற்றம் அனைத்தும் பெறுமதியான எதனை நோக்கியும் நம்மை இட்டுச் செல்லாது. அவற்றை எவ்விதம் பேணிக் காப்பது என்பது பற்றி எனக்குத் தெரியாது; பல வடிவங்களும் அனைத்துவகைச் சடங்கு சம்பிரதாயங்களும் கொண்ட மத அணுகுமுறை குறுகலானது என்பதாக எனக்குப்படுகிறது. எனினும் மதத்தை மறுதலிக்க நான் தயாராக இல்லை. ஒருவன் கல்லை வணங்குகிறான். அறிவீனமான செயலாக அது எனக்குத் தோன்றலாம். அதனை வணங்குவது அவனுக்கு ஆறுதல் தருமெனில் நான் ஏன் குறுக்கே செல்ல வேண்டும். மதத்தின் மீது இல்லாவிடினும் தார்மீக, ஆன்மிக மதிப்பீடுகளில் எனக்கு மிகுந்த மதிப்பு உண்டு. ஆனால் இந்த நவீன வாழ்வில் ஒருவர் எவ்விதம் அவற்றைப் பேணுகிறார் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அது பிரச்சினைதான். (4)

நவீன மனிதனைப் பாதிக்கும் இரண்டாவது இக்கட்டான சூழ்நிலையின் அறிகுறியை இப்போது காணலாம். நாகரீகமான சமூகத்தில் ஒழுங்கைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டுமெனில் அங்கே நேர்மை இருக்க வேண்டும். ஆனால் மனிதன் எப்போது இறைவனைக் கைவிட்டானோ அப்போதே சமூகம் சீராக இயங்குவதற்குத் தேவையான அறநெறிகளை எவ்விதம் நிறுவுவது என்பதில் தடுமாறத் தொடங்கி விட்டான். இதற்கான விடையை நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக மனிதன் தேடியவாறிருக்கிறான். ஆனால் இன்னும் பதில் கிடைத்தபாடிடில்லை. சமூகத்தில் தார்மீக நெறிமுறைகளை மேம்பாடடையச் செய்வதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட நன்னோக்க முயற்சிகளுக்கான எண்ணற்ற எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. உதாரணமாக: அரசு அலுவலர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இடையேயான உறவை மேம்படுத்த 'மரியாதை வாரம்' என ஆண்டில்

ஒரு வாரம் அனுசரிக்கப்பட வேண்டும் என அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தங்களின் வழக்கமான அலுவலகத் தோரணை மற்றும் ஆதிக்கப் போக்கிலேயே குடிமைப் பணியாளர்கள் நடந்து கொண்டனர். அதனால் அந்த முறையால் பயனில்லை என்பது தெளிவானது. வற்புறுத்தி அறிவுரை கூறுவதன் மூலம் மக்களைத் தங்கள் வழிமுறைகளை மாற்றிக் கொள்ளச் செய்ய முடியாது என்பது வெளிப்படையான உண்மையாகும்.

“பயணச் சீட்டு இன்றி பயணம் செய்வது சமூகத் தீங்காகும்” என நாடு முழுவதுமுள்ள ரயில்நிலையச் சுவரொட்டிகள் தார்மீக நேர்மையுடன் பாராட்டும் விதமாகப் பிரகடனம் செய்கின்றன. வருவாய் இழப்பைச் சரி செய்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கையில் ரயில் துறை இவ்விதம் சுவரொட்டிப் பரப்புரைகளை வெளியிட்டுள்ளது. ரயில்வே துறையின் உற்சாகத்தில் வெகுளித் தன்மை தெரிகிறது. ஏனெனில் பயணச் சீட்டு இன்றி பயணம் செய்வதைத் தடுப்பதில் சுவரொட்டிகள் எதுவும் செய்வதில்லை. இது போன்ற நேர்மையற்ற செயல்பாடுகள் முடிவிற்கு வர வேண்டுமெனில் பொது மக்களிடமிருந்தே உத்வேகம் வர வேண்டும். பயணச் சீட்டின்றி பயணம் செய்வது ‘சமூகத் தீங்கு’ என்ற துண்டுச் சீட்டு அறிவிப்புக்கள் மட்டும் சீர்திருத்தத்தை முடுக்கி விடுவதில்லை.

“குற்றம் இழைப்பதால் குற்றவாளிகளுக்கு நன்மையை விட தீமையே அதிகம்” எனச் செய்தி ஊடகங்களில் இது போன்ற பரப்புரைகள் வெளியிடப்படுகின்றன. எனினும் உலகு முழுவதும் குற்ற எண்ணிக்கை வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது. குற்றங்களில் ஈடுபடாமல் மக்களைத் தடுப்பதற்கு இவ்வுலகத் தண்டனை போதாது என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது. லஞ்சம் வாங்குவதன் தீங்கு பற்றி அரசு அலுவலர்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக “லஞ்சம் வாங்குவதும் கொடுப்பதும் குற்றம்” எனப் பல்வேறு மொழிகளில் அரசாங்கக் கட்டடச் சுவர்கள் முழுவதும் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இந்தச் செய்தியைப் பிரகடனம் செய்யும் சுவர்களுக்கு உள்ளேயே தங்கு தடையின்றி லஞ்சம் ஊழல் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. எனவே அரசுப் பரப்புரையால் எந்தப் பயனும் இல்லை என்ற முடிவிற்கே வர வேண்டியிருக்கிறது. சுவரொட்டிகள் மேலும் மேலும் அதிகமாக ஒட்டப்பட்டு வருகின்றன. ஊழலும் தொடர்ந்து பெருகி வருகிறது.

“ரயில்வே தேசியச் சொத்து, அதற்குச் சேதம் விளைவித்தல் தேசத்தையே சேதம் செய்வதாகும்” என ரயில் பெட்டிகளில் எழுதியுள்ளதை நாம் வாசிக்கிறோம். அனைவரின் கண்ணில் படும்படியாகவே இந்த எச்சரிக்கை உள்ளது. எனினும் கழிப்பறைக் கண்ணாடிகள், மின் விளக்குகள் முதலியவற்றை ரயில் பெட்டிகளிலிருந்து திருடிச் செல்வோரை இந்த எச்சரிக்கை தடுத்து நிறுத்துவதில்லை. தங்களின் சுயநலத்தை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொண்டு அதில் விடாப்பிடியாக உறுதியுடன் தொடர்ந்து செயல்படுவோரைத் தடுக்கும் அளவு தேசிய நலனைக் கருத்தில் கொள்வது வலுவாக இல்லை. குற்றம் இழைப்பதில் பொது மக்களைக் காட்டிலும் அதிகாரத்தில் உள்ளோர் சற்றும் குறைந்தவர்கள் அல்லர். “ஒருபுறம் அரசுப் பணத்தைச் சொந்த லாபத்திற்காகப் பயன்படுத்துவது தேசத்துரோகம்” என அறிவிக்கப்படுகிறது. மறுபுறமோ பணித் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதியைப் பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் சிறிது கையாடல் செய்ததன் காரணமாக மிகப் பெரும் தேசியப் பணித் திட்டங்கள் கைவிடப்படுவதான செய்தியைக் கேட்கிறோம். சமூக நெறியை மேம்படச் செய்வதற்காகக் கடுமையான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் இவற்றில் பெரும்பாலானவை மிக மோசமான தோல்வியில் முடிந்திருக்கின்றன. உண்மையான முன்னேற்றத்திற்கு முன்னிபந்தனையான தார்மீக நெறிமுறைகளின் தரம் நமது தேசிய வாழ்வில் இல்லை.

இறை மறுப்பினால் மனித நாகரிகத்திற்கு ஏற்படும் கடுமையான பாதிப்புகளுக்கு இவை அனைத்தும் சான்றாக விளங்குகின்றன. ஃப்ரெட் ஹோய்ல் (Fred Hoyle) தனது The Intelligent Universe என்ற நூலில் இறை மறுப்பை அறிவியல் கோணத்தில் விவாதிக்கிறார்.

உயிர் பிழைத்திருப்பதே முதன்மையானது என்பதன் வேர்கள் இயற்கைத் தேர்வின் மூலம் உயிரியல் பரிணாம வளர்ச்சி என்ற டார்வினின் கோட்பாட்டில் உள்ளன என்பது நவீனக் கண்ணோட்டமாகும். சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றபடி ஒருவனின் எந்தவித நடத்தைக்கும் இந்தக் கோட்பாடு உரிமைச் சாசனம் வழங்குகிறது. நாமும் நம் சமுதாயமும் உயிர் வாழக் கொலை, ஏமாற்று ஆகிய செயல்களும் உதவியாக இருக்கும் என்பதை ஏற்புடையது போல தோன்றச் செய்ய முடியுமெனில் இந்தக் குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடலாமெனப் பழைமையான இந்தக்

தர்க்கம் அறிவுறுத்துகிறது. ஏனெனில் இதில் முக்கியமானது உயிர் பிழைத்தலே அறநெறிகள் அல்ல. டார்வினின் உயிரினங்களின் தோற்றம் பதிப்பிக்கப்பட்டதும் கற்றறிந்தோர் (எனத் தம்மை அழைத்துக் கொள்வோர்) மறுப்பு வாதத்தைப் பின்பற்றத் தேர்வு செய்தனர்.* இது என்னை நிலை கொள்ளாமல் தவிக்கச் செய்தது. இந்த மறுப்பு வாதத்தை ஏற்றுக் கொண்டதன் மூலம் மனித இனம் அதுவாகவே சுய அழிவுப்பாதையில் தன்னை ஒப்புக் கொடுக்கும்படி அந்தக் கற்றறிந்தோர் செய்துவிட்டனர். இதன் பின் இறுதித் தீர்ப்பு நாள் இயந்திரம் இயங்கத் தொடங்கி விட்டது. ஏதாவது ஒரு வழியில் இந்த இயந்திரம் நிறுத்தப்படுமா, சூழ்நிலை மீட்டெடுக்கும் நிலையில் இன்னும் உள்ளதா என்பது பற்றிய தெளிவில்லை. (Foreword)

இறைவனின் வழிகாட்டுதலின்றி மனித குல வாகனம் தன் பாதையினின்றும் விலகி, தான் வெட்டிய குழியிலேயே விழுந்து சிக்கித் தவிக்கிறது. இறைவனின் உதவியால் மட்டுமே துயர் மிகுந்த இந்த இக்கட்டிலிருந்து விடுபட முடியும். மதத்தின் முக்கியத்துவம் உணரப்படும் போதுதான் சமூகத்தைப் புதிதாக்க கட்டி எழுப்ப முடியும். (மதம் அல்லாத) பிற அடித்தளங்கள் மேல் சமூகம் எழுப்பப்படுமானால் அதன் சுவர்கள் இடிந்து கீழே விழுந்துவிடும்.

இந்தியாவின் முன்னாள் அமெரிக்கத் தூதுவரான செஸ்டர் பவுல் இவ்விதம் பதிவு செய்கிறார்:

தொழில் வளர்ச்சியைத் திட்டமிடுதலிலும் மேம்படுத்துவதிலும் வளரும் நாடுகள் இரட்டைப் பிரச்சினைகளைச் சந்திக்கின்றன. அவை சிக்கலானவை:

“மூலதனம், கச்சாப்பொருள், செயல்திறன் ஆகியவற்றைப் பயனுள்ள விதத்தில் மிகத் திறமையாகப் பயன்படுத்துவதை எவ்விதம் ஊக்குவிப்பது? என்னென்ன தேவைகள்? முன்னுரிமை தரப்படவேண்டிய விசயங்கள் யாவை? என்பன பிரச்சினையின் முதற்பகுதியாகும்.

“பிரச்சினையின் இரண்டாம் பாதி மக்கள் மீதும் நிறுவனங்கள் மீதும் தொழில் வளர்ச்சியால் ஏற்படும் தாக்கம் பற்றியது.

*மறுப்பு வாதம்: வாழ்க்கை பொருளற்றது என்பதால் சமய, அறநெறிக் கொள்கைகள் அனைத்தையும் மறுத்தல்; சூனியவாதம்.

துரிதத்தொழில் வளர்ச்சி ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்தான். அதனால் தீமைகள் குறைய வேண்டுமே தவிர அதிகரிக்கக் கூடாது. காந்திஜியின் கூற்றுப்படி அறிவியல் உண்மைகளும் கண்டுபிடிப்புகளும் பேராசை கொள்பவனுக்குச் சாதகமாக இருப்பது நிறுத்தப்பட வேண்டும். மிக முக்கியமாகக் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியவன் மனிதனே” (5)

அவரது இந்தக் கருத்துக்களைக் கீழ்க்காணும்படி தொகுத்துரைக்கலாம். நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்களுக்குத் தேவையான சூழலை மக்கள் திரள்தான் உள்ளடக்கியுள்ளது. முதலீடு, தொழில் நுட்பத்திறன் ஆகியவை முன்னேற்றத்திற்கு அவசியமான கருவிகளாகும். அவை அரசியல், கலாச்சார வெற்றிடத்தில் பயனுள்ள வகையில் இயங்க முடியாது.

இந்த வெறுமையை எவ்விதம் நிரப்புவது, சமூகத்தைக் கட்டி எழுப்புவதற்காகப் பொது மக்களும் அரசு அலுவலர்களும் இணைந்து பணியாற்றுவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலையை எவ்விதம் உருவாக்குவது ஆகிய பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வை நவீன சிந்தனையாளர்களால் இன்னும் எட்ட முடியவில்லை. தனி மனிதக் கண்ணோட்டங்கள் சமூகக் கருத்தாக்கங்களுடன் மோதுகின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையிலிருந்து கடவுள் விட்டு விடப்படுவாரெனில் மனித வளர்ச்சிக்கான அனைத்து முயற்சிகளும் தோல்வியிலேயே முடியும். தாமாகவே உருவாக்கிக் கொண்ட முரண்பாடுகளுக்கு அந்த முயற்சிகள் பலியாவதே இதற்குக் காரணமாகும். சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை அமைதியான வளம் மிக்க ஒரு சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்புவதே மக்களின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். அதே நேரம் ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் சொத்து, பணம் முதலிய உலகாயத வளங்கள் மீதான ஆசையை அடக்க முடியாதவனாக இருக்கிறான். இந்த நிலையில் ஒட்டு மொத்தச் சமூகமும் முழுமையாக வளம் பெற முடியாது. தனிப்பட்ட நலன்கள் பாதிக்கப்படுவதால் விளையும் மன அழுத்தம், கவலைகள் ஆகியவற்றை மீறி எந்தச் சமூகமும் தொடர்ந்து நீடித்திருக்க முடியாது. ஒட்டு மொத்தச் சமுதாய நலனுக்காக ஒன்றிணைந்து செயலாற்றுவதற்குப் பதிலாகத் தமது சொந்த நலனை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு மனிதர்கள் சண்டையிட்டவாறுள்ளனர்.

சமூகத்திற்கு ஒரு கோட்பாடும் தனி மனிதனுக்கு வேறொன்றுமாக முன்வைக்கும் உலகாயதத் தத்துவவியலாளர்கள் சமூகத்தை மேம்படச் செய்யும் முயற்சிகளை வலுவழிக்கச் செய்து விடுகின்றனர்.

சொத்து, பணம் ஆகிய உலகாயத வளங்களைப் பெறுவதே அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வாழ்வியல் நோக்கமெனில் விரும்பியபடியே ஒவ்வொருவரும் தத்தம் விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதில் யாருக்கும் எந்தத் தடையும் இராது. ஆனால் வாழும் உலகு வரையறைகள் நிரம்பியது. பிறருக்குப் பாதகமான விளைவுகள் ஏற்படாமல் எந்த ஒரு தனி மனிதனும் தனது விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வது இங்கே சாத்தியமில்லை. அதனால் பிறரைப் பற்றிச் சிஞ்சித்தும் கவலைப்படாமல் தன்னையே மையமாகக் கொண்டு தமது விருப்பங்களையே நிறைவேற்றத் தொடங்கினால் அவர்கள் பிறருக்குத் துன்பம் இழைப்போராக மட்டுமல்லாது அபாயகரமானவர்களாகவும் ஆகிவிடுவர். குறைந்த வருமானத்தில் வாழ வேண்டிய நிலையில் இருப்பவர்கள் பிறருடன் தங்களை ஒப்பிட்டு அனைத்தையும் இழந்து விட்டதாகவே உணர்கின்றனர்; பிறரையும் உணரச் செய்கின்றனர். விரக்திகொண்ட அவர்கள் திருட்டு, மோசடி, லஞ்சம் என நேர்மையற்ற வழிகளிலேயே தங்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்கின்றனர். இவ்விதச் செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுவதன் மூலம் தங்களின் குறைவான வருமானத்தை அவர்கள் ஈடு செய்துகொள்கின்றனர். இவ்விதம் தொடக்கத்தில் எந்த இக்கட்டான சூழலில் இருந்தனரோ அதே நிலையில் சமூகத்தையும் இருக்கும்படி செய்து விடுகின்றனர். இவ்விதம் தனி நபர் மகிழ்ச்சி என்ற லட்சியம் ஒட்டுமொத்தச் சமூகத்தின் மகிழ்ச்சிக்கும் கேடு விளைவிப்பதாக இருக்கிறது.

சிறார் குற்றம் என்ற அச்சம் தரும் நூதனமான நோயால் நவீன கால மனித சமூகம் பாதிப்பிற்குள்ளாகியுள்ளது. ஒரு சிறுவன் குற்றம் இழைப்பவனாக எவ்விதம் உருவாகிறான் என்பதை நமக்கு நாமே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினை நவீன சமூகத்தில் மட்டுமே காணப்படுகிறது. எனவே கடந்த காலச் சூழலுடன் இதனைத் தொடர்புபடுத்த முடியாது. இந்தச் சூழல் இப்போது நிலவக் காரணம் சட்டம், ஒழுங்கிற்குக் கேடு பயக்கும் வகையில் உலகாயத மகிழ்ச்சியில் மனிதர்கள் தீவிரமாக ஈடுபாடு கொள்வதே. இது போன்ற சூழல் இப்போது நிலவுவதற்குக்

காரணமாகும். ஒரு காலத்தில் மதிப்பிற்குரியதாக இருந்த திருமண பந்தமும் இப்போது மாறியுள்ளது. தொடக்கத்தில் இருக்கும் அதீதப் புலனின்பம் தீர்ந்த பின், அதே முகம், அதே உடல் தொடர்பில் களைத்துச் சலித்து, உடலின்ப ஆசைகளில் மேலும் திருப்தியுறப் பிற துணைகளைப் புது மணத் தம்பதியர் தேடிச் செல்வது அடிக்கடி நிகழ்கிறது. இறுதியில் இத்தகைய உறவில் என்ன எஞ்சியிருக்கிறதோ அவை மேலும் சீர் குலைந்து மணமுறிவு எனும் விரும்பத்தகாத நிலைக்குக் கீழ் இறங்குகிறது. இவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் அநாதைகளாகி விடுவதால் இதற்கான விலையை சமூகம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தாய் தந்தையின் ஆதரவு இல்லாத நிலையில் சமூகத்தில் தங்களுக்குரிய நியாயமான இடத்தைப் பெற முடியாத இந்தக் குழந்தைகள் தனிமைப்பட்டு விடுகின்றனர். கசப்புணர்வுடன் கட்டுக்கடங்காமல் வளரும் இவர்கள் சமூகத்தால் புறக்கணிக்கப்படுகின்றனர். குற்றம் நிரம்பிய வாழ்வு தவிர மாற்று எதுவும் அவர்களுக்கு இல்லாததாகிவிடுகிறது. இத்தகைய குழந்தைகள் மற்றும் வளரிளம் பருவத்தினரின் குற்றங்களுக்கான பொறுப்பு நேரடியாகவும் நியாயமாகவும் விவாகரத்துப் பெற்ற குடும்பங்களையே சாரும் என 'Changing Law' என்ற நூலில் ஆல்ஃபிரெட் டென்னிங் (Alfred Denning) பதிவு செய்கிறார். சர்வதேசக் குற்றவாளியும், நோய்க் கூறின் பால் ஈர்ப்பை மக்களிடம் எழுப்பியவனுமான சார்லஸ் சோப்ராஸ் (Charles Sobhraj) இத்தகைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவனாவான்.

தனிநபரின் நடைமுறை வாழ்க்கைத் தத்துவமும் சமூகத்தின் நோக்கங்களும் நேரெதிராக இருப்பதே நவீன வாழ்வின் பெரும்பான்மைப் பிரச்சினைகளுக்கான அடிப்படைக் காரணமாகும். குற்றம், ஊழல் மற்றும் அவை தொடர்பான அனைத்துத் தீங்குகளுக்கும் காரணம் அந்தந்தச் சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள் உலகாயத மகிழ்ச்சியை அடைவதொன்றையே தங்களின் லட்சியமாகக் கொள்வதன் விளைவேயாகும். தனிமனிதனோ, குழுக்களோ, தேசங்களோ எவையாயினும் எந்தக் கணத்தில் தமது வளம் ஒன்றையே லட்சியமாகக் கொள்கின்றனவோ அப்போதே அழிவின் விதைகள் எஞ்சிய மனித குலத்திற்கு விதைக்கப்பட்டு விட்டன.

சொந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தேயாக வேண்டும் என்ற தணிக்க முடியாத பேராசையே கொள்ளை, வழிப்பறி, துரோகம்,

முறையற்ற பாலுறவு, மோசடி, கடத்தல், வன்முறை, கொலை இறுதியில் போர் என எண்ணற்ற சமூகத் தீங்குகளுக்கும் இட்டுச் செல்கின்றன. இவை அனைத்தும் மக்கள் தங்களின் மகிழ்ச்சி ஒன்றையே நோக்கமாகக் கொண்டு செயலாற்றுவதன் விளைவாகும். இதற்கான விலையைச் சமூகமே தருகிறது.

மனித இனம் வாழ்வின் உண்மையான குறிக்கோளைப் பின்பற்றுவதே இந்தப் பிரச்சினைக்கான ஒரே தீர்வாகும். தனிநபர் குறிக்கோளுக்கும் சமூக நோக்கத்திற்குமிடையே உலகாயத்தால் உருவாகியிருக்கும் இத்தகைய மோதல் மனிதனின் உண்மையான குறிக்கோள் வேறு என்பதைத் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. இம்மை வாழ்வில் திருப்தி அடைவதை நோக்கமாகக் கொள்ளாமல் மறுமை வாழ்வில் படைத்தவனின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கே அவன் தன்னைத் தயார்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் அதுவே மனித வாழ்வின் உண்மையான குறிக்கோள். இந்தப் போக்கினை அவன் பின்பற்றினால் தனி மனிதனும் சமூகமும் ஒத்திசைவுடன் முன்னேற முடியும்; அப்போது சமூகத்திற்கும் தனி மனிதனுக்குமிடையே முரண்பாடு இரா. சமூகத்தின் பகுதியான தனி மனிதர்களின் செயல்பாடுகள் ஒட்டுமொத்தச் சமூகத்துடன் மோதல் உருவாக்குவதாகவும் இராது. சமூக நலனுக்குப் பங்களிப்பு நல்கும்; மறுமையின் நிலைத்த வாழ்வே நோக்கமெனில் அது இணக்கத்தை உருவாக்கும். பொய்யான குறிக்கோளைப் பின்பற்றினால் முரண்பாடுகளே விளையும்.

இன்று மருத்துவம் அறுவை சிகிச்சை ஆகிய துறைகளில் வியத்தகு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. புற்றுநோய் தவிர அனைத்து நோய்களையும் கட்டுப்படுத்த முடியும் என அறிவியல் உரிமை கோருகிறது. எனினும் நீண்ட காலமாக இருந்து வரும் நோய்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கையிலேயே இன்னும் கொடுமையான நோய்கள் புதிதாக உருவெடுத்தவாறிருக்கின்றன. இவற்றுடன் போராடியாக வேண்டியுள்ளது. குணப்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் அனைத்து மருத்துவ முயற்சிகளுக்கும் சவால் விடும் விதமாக சமீபத்திய எய்ட்ஸ் (Aids) எனும் கொடிய நோய் உருவாகியுள்ளது. இந்த நோயால் பீடிக்கப்பட்ட மக்கள் ஒரு சில வாரங்களில் மடிந்து விடுகின்றனர். இந்த நோய் பரவி வருவதால் மேற்குலக நாகரிகத்திற்குப் பேரச்சம் உருவாகியுள்ளது. இயற்கைக்கு மாறான பாலினப் புணர்ச்சி நடவடிக்கைகளே இந்த நோயின் பிறப்பிடமாகும். மதம்

இதனை அருவருத்து ஒதுக்கித் தடை செய்துள்ளது. ஒருவரையும் விட்டு வைக்காத இந்த நோயை இறைவனின் தண்டனையாக மக்கள் கருதத் தொடங்கியுள்ளனர்.

துன்பங்களால் பாதிப்புற்ற பிற பகுதிகள் உடலிலும் மனத்திலும் உள்ளன. இவற்றுக்கும் தீர்வு உண்டென அறிவியல் உரிமை கோர முடியாது. இத்தகைய நோய்கள் நரம்பு சம்பந்தமான நோய்கள் என்னும் விரிவான பொருளின் கீழ் வரும். இத்தகைய நோய்கள் யாவை? அவற்றின் பிறப்பிடம் எது? நவீன சமூக முரண்பாடுகளின் விளை பொருட்களே அத்தகைய நோய்கள். உப்பு, வாயு, தாதுப்பொருட்கள் ஆகியவற்றால் உருவாக்கப்பட்ட உடலைக் கவனித்துப் பராமரிப்பதிலேயே அனைத்து மனித முயற்சிகளும் குவிக்கப்பட்டுள்ளன. உணர்வு, மனோ சக்தி, விருப்பம் ஆகியவை அடங்கியுள்ள மனதின் பகுதிக்கு மிகக் குறைவான கவனமே தரப்படுகிறது. அறிவியல் இதனை வளர்க்கத் தவறி விட்டது. இவ்விதமாக மனிதனின் உலகாயதம் தொடர்பான பகுதி வெளியே செழித்து வளர உள்ளே மனிதனின் உண்மையான பகுதி புறக்கணிப்பிற்கு உள்ளாகும் நிலை உருவாகியுள்ளது.

பெரு நகரங்களில் 80 விழுக்காடு மருத்துவச் சிகிச்சை பெறும் நோயாளிகளின் நோய்களுக்கான காரணம் மனம் சார்ந்தது என அமெரிக்க அதிகாரிகள் கணிக்கின்றனர். இந்த நோய்களுக்கான காரணங்களைப் பரிசோதித்த உளவியலாளர்கள் குற்றம், மனச் சோர்வு, சித்தப் பிரமை, பொறாமை, முடிவெடுப்பதில் தயக்கம், மன அழுத்தம், பேராசை, பதற்றம், சலிப்பு ஆகியவை இந்த நோயாளிகளிடம் பெருமளவு காணப்படுவதாகக் கூறுகின்றனர். இது பற்றி யோசிக்கையில் இறைவனைக் கைவிட்டு விடுவதன் காரணமாக இந்த நோய்கள் வருவதாகக் கருதலாம்.

இந்தச் சமயங்களில் இறைநம்பிக்கை கொண்ட ஒருவர் இறைவனை நம்புகிறார். துன்பம் வரும் போது இறைவனின் உதவியை நாடுகிறார். சின்னஞ்சிறு பிரச்சினைகளை இறைநம்பிக்கையாளர் கண்டு கொள்வதில்லை. ஏனெனில் மிக உயரிய இலக்கு இறைவனே. இறைவன் மீது நம்பிக்கைகொள்ளும் போது நன்மை செய்யும் உத்வேகம் மனிதனிடம் பிறக்கிறது. அது மட்டுமல்லாது தார்மீக நெறிமுறைகளுக்கான வலுவான அடிப்படையும் அவனுக்குக் கிடைக்கிறது. நம்பிக்கையிலிருந்து பெரும் வலிமையே “ஒருவனை

இயக்கும் மாபெரும் சக்தியாக” சர் வில்லியம் ஓஸ்லர் (Sir Wiliam Osler) கருதுகிறார். எந்த ஆய்வுக்கூடத்திலும் அதனைப் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்த முடியாது; எந்தக் கருவியாலும் நிறுத்த முடியாது. நம்பிக்கையின் வலிமை அந்த அளவு பெரியது. நம்பிக்கையால் ஊட்டம் பெற்ற மனம் நடுநிலை மற்றும் ஆரோக்கியத்தின் கருவூலமாகும். இது குறித்த அறியாமையும், மனோ பலத்தின் ஆதார வளத்தை அணுக முடியாமையும் சீர்குலைவிற்கே இட்டுச் செல்லும்.

மனநோய்க்கான காரணத்தை ஆராய்வதில் மிகப் பெரும் அறிவுத் திறனை வெளிப்படுத்திய உளவியலாளர்கள் நோயினால் பீடிக்கப்பட்டுள்ள லட்சக் கணக்கானோருக்கு நிவாரணம் அளிப்பதில் பரிந்துரை எதனையும் தராதது துரதிருஷ்டம். ‘ஆரோக்கிய வாழ்வின் வாயிற் கதவைப் பூட்டியுள்ள ஒரு பூட்டின் நுணுக்கமான சகல விபரங்களையும் உளவியலாளர்கள் முழுமையாக நமக்கு எடுத்துக் கூறியுள்ளனர் அவ்வளவே’ என கிறிஸ்தவ மேதை ஒருவர் கூறியுள்ளார்.

நவீன சமூகத்தின் செயல்பாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக உள்ளன; இது பற்றி அந்தச் சமூகம் அறியாததாகவும் இருக்கிறது. உலகாயத வாழ்விற்குத் தேவையான அனைத்து வசதிகளையும் நவீன சமூகம் அதிகபட்சமாகவே மனிதனுக்கு வழங்குகிறது. மறுபுறமோ அவனது ஆன்மிகத் தேவைகளைப் புறக்கணித்திருக்கிறது. இதன் விளைவாக வேதனை கொண்ட ஆன்மாவாக அவன் உருவாகியுள்ளான். ஒரு கை மருந்துகளை வழங்க மற்றொன்று நஞ்சு தருகிறது. இது தொடர்பாக அமெரிக்க மருத்துவரும் அறுவை சிகிச்சை நிபுணருமான பால் எர்னஸ்ட் அடால்ஃப் (Paul Earnest Adolph) எழுதிய “மருத்துவச் செயல்முறையில் இறைவன்” என்ற கட்டுரையில் சுவாரசியமான ஒரு சான்றினக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்தக் கட்டுரையின் ஒரு பகுதி வருமாறு:

“உடலில் காயம் ஏற்பட்டால் அதன் விளைவாக உடல் திசுக்களில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் பற்றிய அடிப்படைக் கோட்பாட்டினை எனது மருத்துவப் பள்ளி நாட்களிலேயே கற்றிருந்தேன். நுண்ணோக்கியின் உதவியால் திசுக்களின் பிரிவுகளை ஆராய்ச்சி செய்தேன். திசுக்களின் மீதான பல்வேறு சாதகமான தாக்கத்தின் விளைவாக அவை

சீர் செய்யப்படுகின்றன. அதன் பின் மருத்துவமனையில் உள்ளூறை மருத்துவராக* மிகுந்த தன்னம்பிக்கையுடன் பணிபுரியத் தொடங்கினேன். காயங்கள் குணமடைவதற்குப் பொருத்தமான (தசை எலும்பும் நரம்பு ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த) இயக்கத்திற்கான காரணிகளையும் மருத்துவக் காரணிகளையும் செயல்படச் செய்தால் சாதகமான விளைவு ஏற்படும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கை இருந்தது. இந்த அளவு காயங்கள் பற்றியும் அவை குணமாகும் செயல்முறை பற்றியும் என் புரிதல் இருந்தது. எனினும் ஓர் உண்மையை விரைவிலேயே காண இருந்தேன். அதாவது எல்லாவற்றையும் விட மிக முக்கியமான கூறான 'இறைவனை' எனது மருத்துவ அறிவியல் கோட்பாடுகளுடன் ஒன்றிணைக்க வேண்டும் என்பதைப் புறக்கணித்திருந்தேன்”

மருத்துவமனையில் உள்ளூறை மருத்துவராக இருந்தபோது இடுப்பு எலும்பு முறிவுற்ற நிலையில் இருந்த 70 வயதான மூதாட்டி ஒருவருக்கு சிகிச்சை அளிக்க வேண்டியிருந்தது. அவரது எக்ஸ்ரே படங்களைப் பார்த்தேன். மிகத் துரிதமாகக் குணமடைந்து வருவதை அது காட்டிற்று. உடனே அவரை அதற்காக வாழ்த்தவும் செய்தேன். அது வரை சக்கர நாற்காலியைப் பயன்படுத்தி கொண்டிருந்தவர் ஊன்று கோல் உதவியுடன் நடக்கும் நிலைக்கு முன்னேறியிருந்தார். விரைவிலேயே முழுவதுமாக அவர் குணமடைந்து விடுவாரென நம்புவதாகவும் இன்னும் 24 மணிநேரத்திலேயே மருத்துவமனையிலிருந்து விடுவித்து அவரை வீட்டிற்கு அனுப்ப இருப்பதாகவும் அவருக்கு அறுவைச் சிகிச்சை செய்த மருத்துவர் தெரிவித்திருந்தார்.

அன்று ஞாயிற்றுக் கிழமை. ஒவ்வொரு வாரமும் வருவதுபோலத் தனது தாயாரைப் பார்க்க அன்றும் அவர் மகள் மருத்துவமனை வந்திருந்தாள். இப்போது அவர் தாயார் ஊன்றுகோல் உதவியுடன் நடப்பதாகவும் மறுநாளே அவர் தன் தாயாரை அழைத்துச் செல்லலாமெனவும் அவரிடம் கூறினேன். என்னிடம் எதுவும் கூறாமல் தன் தாயாரைப் பார்க்கச் சென்றார். தன் கணவரிடம் இது

*பட்டம் பெற்று மருத்துவமனையில் தங்கி துணை மருத்துவராகச் செயலாற்றுவவர்.

பற்றிக் கலந்தாலோசித்ததாகவும் அவரை வீட்டிற்குத் திரும்ப அழைத்துச் செல்லப் போவதில்லை எனவும் முதியோர் இல்லத்தில் அவரைச் சேர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்ய இருப்பதாகவும் அவள் தன் தாயாரிடம் கூறினார்.

சில மணி நேரம் கடந்தது. அந்த முதிய பெண்மணியை உடனே பார்க்க வரும்படி என்னை அழைத்தனர். அவரைப் பரிசோதித்தேன். அவரது நிலைமை மிகவும் மோசமடைந்திருந்தது. 24 மணி நேரத்திற்குள் அவர் இறந்திருந்தார். எலும்பு முறிவால் அல்ல மனமுடைந்ததால், அவர் உடல் நிலையைப் பழைய நிலைக்கு மீட்டெடுக்கும் எங்களின் அவசரநிலை மருத்துவ நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் மீறி.

உடைந்திருந்த அவரது இடுப்பு எலும்பு நன்றாகவே குணமடைந்திருந்தது நொறுங்கிய அவரது இதயம் அல்ல. வைட்டமின்கள் தாதுக்கள் முதலிய அனைத்தும் சாதகமான நிலையில் இருந்தன; அவரது உடைந்த எலும்புகள் நன்றாகச் சேர்ந்து இடுப்பும் உறுதியாக இருந்தது. ஆனால் அவர் உடல்நலம் பழைய நிலைக்குத் திரும்பவில்லை. ஏன்? உடல் நலத்தை மீட்டெடுக்கத் தேவையான மிக முக்கிய மூலப்பொருள் வைட்டமின்களோ, தாதுக்களோ, உடைந்த எலும்புகளைச் சேர்த்துக் கட்டப் பயன்படும் கம்பிகளோ அல்ல. முக்கியத் தேவை நம்பிக்கை. அது இல்லாததால் நோயிலிருந்து மீண்டு நலம் பெறுவதும் தோல்வியில் முடிந்தது.

ஓர் உண்மையான கிறிஸ்தவனாக என்னைப் போல் இந்தப் பெண்மணியும் நம்பிக்கையுடன் இறைவனை உணர்ந்திருந்தால் அவருக்கு இவ்விதம் நிகழ்ந்திருக்காது என்பது உறுதி. இதன் காரணமாக இந்தச் சம்பவம் என் மனதில் ஆழ்ந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்திற்று.”

நவீன சமூகத்தில் வேர்கொண்டுள்ள நோய் குறித்த சித்திரத்தை இந்த நிகழ்வு நமக்கு உணர்த்துகிறது. அறிவியலும் தொழில் நுட்பமும் வேகமாக வளர்ந்து வருகின்றன. மனிதனின் உடல் நலத்திற்கு அவற்றின் பங்களிப்பும் அதிகம். இறைவன் இருக்கிறான் என்பதை மறுக்கும் எதிர்மறையான தன்மை அவற்றுக்கு (அறிவியல் தொழில் நுட்பம்) உண்டு. இது பேரிடரை

விளைவிப்பதாகும். படைத்தவன் குறித்த எண்ணங்களை மக்கள் மனத்தினின்றும் விடுபடச் செய்ய இப்போதையக் கல்வி முறை முடுக்கி விடப்பட்டுள்ளது. மனிதனின் உடலுக்கு உணவு ஊட்டம் மேலும் மேலும் கிடைக்கிறது. அவன் ஆன்மாவோ மெல்ல மெல்லக் கொல்லப்பட்டு வருகிறது. பொருள், உடைமை என உலகாயத ரீதியாக, அளவிற்கு அதிகமாகவே அவனுக்கு வாரி வழங்கப்படுகிறது. ஆன்மிக ரீதியாக பட்டினியால் அவன் வாடுகிறான்.

இதன் காரணமாக நடந்துள்ள பல சம்பவங்களில் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட நிகழ்வு (முதிய பெண்மணி) துயர் நிறைந்த சான்றாக விளங்குகிறது. அறுவை சிகிச்சை நிபுணர்கள் உடைந்த எலும்புகளை வெற்றிகரமாகச் சேர்த்து வைத்த அந்தக் கணத்தில், குணமடைவோம் என்ற நம்பிக்கை இல்லாத காரணத்தால் அந்தப் பெண்மணியின் இதயம் நொறுங்கிற்று. உடல் ஆரோக்கியத்தை மீட்டெடுக்கலாம்; ஆனால் ஆன்மிக மரணமோ சவக்குழிக்கே ஒருவரைக் கொண்டு செல்லும்.

நவீன மனிதனின் வீழ்ச்சிக்கான காரணம் உலகாயதம் X ஆன்மிகம் என்னும் இந்தப் பிரிவே. அவன் தன்னைப் பற்றிப் பகட்டும் ஆர்ப்பாட்டமும் மிகுந்த அதிர்ச்சியுட்டும் பிம்பத்தை வெளியே காட்டுகிறான். உள்ளிருக்கும் வேதனையை மறைக்கும் வெளி ஓடே இது. வசீகரமான ஆடைகளுடன் தன்னை அழகுபடுத்திக் கொண்டு மயிலைப் போல கர்வமாக வெளியே நடைபயில்கிறான். உள்ளே அமைதியையும் நிறைவையும் இழந்து தவிக்கிறான். ஆடம்பர மாளிகையில் செல்லமாக வளர்ந்த அவன் உடல், துயரமும் கண்ணீரும் நிரம்பிய அவன் இதயத்தை மறைக்கிறது. பளிச்சிடும் வண்ண விளக்குகளில் அவன் எழுப்பிய நகரங்கள் ஒளிர்கின்றன; ஆனால் அதன் தெருக்களோ குற்றங்களும் துன்பங்களும் நிரம்பி இருண்டு கிடக்கின்றன. உலகாயதப் பகட்டுகளால் ஆட்சியாளர்கள் தங்களை அலங்கரித்துக் கொள்கின்றனர். உலகாயத ஆதாயங்களிலேயே முழுவதுமாகத் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் இத்தகைய செயல்பாடுகள்தாம் அவர்களின் அரசாங்கத்தைக் கபடம், அவநம்பிக்கை ஆகியவற்றின் பிறப்பிடமாக உருவாக்கியுள்ளன. மாபெரும் பணித் திட்டங்கள் தோல்வியில் முடிந்திருக்கின்றன. திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பில் உள்ளோர் அவற்றை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்குப் பதிலாகத் தங்களை வளர்த்துக்

கொள்வதிலேயே குறியாக இருக்கின்றனர். இறைவன் மனிதனை அபரிமிதமான ஆன்மிகச் சக்தி அவனுள் ஊற்றாகப் பெருகும்படி படைத்திருக்கிறான். ஆனால் மனிதனோ ஆன்மிகச் சக்தியிலிருந்து தன்னைச் செழுமைப்படுத்திக் கொள்ளத் தவறி விட்டான். இதன் விளைவாகப் பணம், உடைமை ஆகிய உலகாயத விசயங்களில் முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பினும் மனித வாழ்க்கை பாழ்ப்பட்டுக் கிடக்கிறது.

ஆன்மிக வறட்சியே தற்போதைய கொந்தளிப்பான மனநிலைக்கு மனிதனைக் கீழிறக்கியுள்ளது. இந்த மனநிலையிலேயே தனது விருப்பங்களை நிறைவேற்ற நாடுகிறான். தன்னுடனேயே முரண்பட்டு நிற்கிறான் மனிதன். இதனால் விளையும் பேரழிவோ அனைவருக்கும் கண்கூடாகத் தெரிகிறது. மனிதன் இறைவனைக் கைவிட்டு விட்டதே உளவியல் நோய்களுக்கான காரணம் என்பது துறைசார் நிபுணர்கள் ஏற்றுக் கொண்ட உண்மை, சுவீடன் நாட்டு உளவியல் வல்லுநரான கார்ல் கஸ்டோவ் யுங் (1875-1960) இவ்விதம் பதிவு செய்கிறார்:

கடந்த 30 வருடங்களாக அனைத்து நாகரிக நாடுகளிலிருந்தும் உளவியல் ஆலோசனைக்காகப் பலர் என்னிடம் வந்துள்ளனர். நூற்றுக்கணக்கான நோயாளிகளுக்கு உளவியல் சிகிச்சை அளித்துள்ளேன். வாழ்வின் இரண்டாவது பாதியில் அதாவது 35 வயதுக்கு மேலிருக்கும் அனைத்து நோயாளிகளுக்கும் ஒரு பிரச்சினை இருந்தது. வாழ்க்கைக்குச் சமயம் சார்ந்த கண்ணோட்டம் வேண்டும் என்பதும் அதற்கு வழி காணவேண்டும் என்பதே அந்தப் பிரச்சினை. ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் இருந்த மதங்கள் அவற்றைப் பின்பற்றுவோருக்கு அளித்த ஒன்றை இந்த மனிதர்கள் இழந்திருந்ததால் அவர்கள் நோயுற்றிருந்தனர் என வலுவான காரணங்களுடன் கூறிவிடலாம். தனது சமயம் சார்ந்த நோக்கை மீண்டும் பெறாத அவர்களில் ஒருவர் கூட குணமடையவில்லை.(6)

New York Academy of Science இன் முன்னாள் தலைவரான க்ரெஸ்ஸி மாரிசன், யுங்கின் கூற்றையே இறுதியில் வலியுறுத்துகிறார்.

தெய்வீக இருப்பை மனிதன் உணரும் வரை அவன் ஆன்மாவை செழுமையான மத அனுபவம் படிப்படியாக மேம்படுத்துகிறது. மனித உள்ளுணர்வின் குரல் “இறைவா எனக்கு உதவி செய்” என்பதே. அது இயற்கையே. மனிதனின் பக்குவமற்ற முரடான பிரார்த்தனை படைத்தவனுக்கு அணுக்கமாக அவனை உயர்த்துகிறது.

பெருமதிப்பு, பெருந்தன்மை, நற்குணம், அறம், அகத் தூண்டல் ஆகியவையும் தெய்வீகத் தன்மைகள் என அழைக்கப்படும் பிறவும் நாத்திகம் அல்லது இறைமறுப்பின் மூலம் வருவதல்ல. அது (நாத்திகம்) மனிதனை கடவுளின் இடத்தில் வைக்கும் சுய ஏமாற்றாகும். இறை நம்பிக்கையற்ற நாகரிகம் திவாலாகிவிடும், ஒழுங்கு குலைந்து விடும். மிதமான நடத்தையும் கட்டுப்பாடும் அங்கே இராது. தீமையே நிலவும். எனவே ஓர் உயரிய ஞானத்தில் உறுதியான நம்பிக்கை வைப்போம். இறை அன்பிலும் மனித சகோதரத்துவத்திலும் நம்பிக்கை கொள்வோம். நாம் அறிந்த அவனது கட்டளைகளை நிறைவேற்றி அவனை நெருங்குவதற்கு நம்மை மேம்படுத்திக் கொள்வோம். அவனுடைய படைப்பாக, அவன் பாதுகாவலுக்கு நாம் பெறுமதி உடையவர்கள் என நம்பிக்கை கொள்வோம்.

குறிப்புகள்

1. Quoted by Dale Carnegie in his book, How to Stop Worrying and Start Living.
2. Nehru: Autobiography, New Delhi, p. 597.
3. National Herald, January 6, 1964.
4. Nehru: A Political Biography, London 1959, pp. 607-08.
5. The Making of a Just Society, pp. 68-69.
6. Quoted by C.A. Coulson in Science and Christian Belief, p. 110.
7. Man Does Not Stand Alone, p. 106.

இறுதியாக....

மனிதர்களைப் பூமிப் பரப்பின் மீது நிற்கச் செய்வது ஈர்ப்பு விசையாகும். இல்லையெனில் அவர்கள் விண்வெளியில் பறந்து கொண்டிருப்பர். அதுபோல மாபெரும் நீர்க் கொள்கலன்களாகப் பெருங்கடல்களைத் தேக்கி வைத்திருப்பதும், வாழ்வைப் பேணிக்காக்கும் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பதும், சூரியனைச் சுற்றி வருவதற்காகப் பூமி, கோள்கள் முதலியவற்றை அவற்றின் சுற்றுப் பாதையிலேயே இருக்கச் செய்வதும் ஈர்ப்பு விசையே. திடீர் மின் தடையால் தொழிற் சாலையின் அனைத்து இயந்திரங்களும் எதிர்பாராது நின்று விடுவது போல இந்த ஈர்ப்புவிசை நின்று போனால் என்ன நிகழுமெனக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். மணிக்கு ஆறாயிரம் மைல் வேகத்தில் சூரியனை நோக்கி பூமி இழுக்கப்படும். அதன் விளைவால் ஒரு சில வாரங்களிலேயே அனைத்தையும் விழுங்கும் நெருப்புக் குண்டமாக பூமி உருவாகி அழகிய இந்த உலகம் இருந்த சுவடும் அற்றுப் போகும் நிலை ஏற்படும். உயிர் வாழ்வு இருந்த மிகச் சிறிய அடையாளத்தையும் அப்போது நாம் காண முடியாது.

எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளாக உருவாகி வளர்ந்த நாகரிகத்தின் பல்வேறு வடிவங்களின் சாம்பல் துகளும் அப்போது பூமியில் இராது. பூமியைப் போல அளவும் தன்மையும் கொண்ட ஒரு கோள் சூரியக் குடும்பத்தில் ஒரு காலத்தில் இருந்தது என்பதற்கான மிகச் சிறிய அறிகுறியையும் அப்போது காணமுடியாது. இத்தகைய

பேரழிவு நிகழ்மென அறியப்படும்போது மனித இனம் முழுவதுமே பீதியில் உறைந்து போகும் நிலையை எண்ணிப் பாருங்கள்.

பதற்றம் மட்டுமல்ல நம்மைப் பேரச்சம் கொள்ளவைக்கும் எத்தனையோ நிகழ்வுகள் இந்த உலகில் நம் கண்முன் நடந்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு நிமிடமும் குறைந்தது ஒரு நூறு மரணங்கள் இந்த உலகில் நிகழ்கின்றன. ஒரே ஒரு நாளில் (இரவிலும் பகலிலும்) 1,50,000 பேர் இந்த உலகை விட்டுப் போகின்றனர். ஒரு போதும் திரும்புவதில்லை. அதாவது இறப்பு விகிதம் 24 மணி நேரத்திற்கு ஒன்றரை லட்சம் பேர் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். எனினும் ஒருவர் கூட இந்தச் செய்தியால் அதிர்ச்சி அடைவதாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஒன்றரை லட்சம் பேர் யார் யாரென ஒருவருக்கும் தெரியாதென்பது அதிகக் கவலை தருவதாகும். நாளை இந்த உலகை விட்டுப் போக விதிக்கப்பட்டோர் பட்டியலில் அவனோ அவனோ இருக்கப் போவதில்லை என ஒருவராலும் உறுதியாகக் கூற முடியாது. சாவின் நிழல் விழாத மனிதர் ஒருவரும் இந்த பூமியில் இல்லை. விதியின் கரம் எந்த நேரமும் யார் மீதும் விழலாம். ஒருபோதும் திரும்பவே முடியாதபடி இந்த வாழ்விலிருந்தும் அது அவனைத் தூர வீசி எறிந்து விடும்.

இறந்த பின் இந்தப் பூமியிலிருந்து வெளியேறிய பெருந்திரளான மக்கள் எங்குச் செல்வர்? இந்தக் கேள்விக்கு விடை காண்பது பற்றி முந்தைய பக்கங்களில் ஏற்கனவே விவாதித்திருந்தோம். இந்த உலகில் மனிதர்களின் செயல்பாடுகளுக்கு நீதி வழங்க படைத்த அதிபதியின் முன் அவர்கள் கொண்டு செல்லப்படுவர். மறுமையில் நிரந்தரமாக வாழ்வைத் தொடங்குவதற்கு பூமியில் அவர்களின் வாழ்வை மரணம் முடித்து வைத்திருக்கிறது. இம்மையில் அவர்கள் எவ்விதம் நடந்து கொண்டனர் என்பதைப் பொறுத்து மரணத்திற்குப் பிறகான அவர்களின் வாழ்க்கை நல்லதாக அமையுமா அல்லவா என்பது தீர்மானிக்கப்படும். முழுமையான ஆனந்தத்தில் அவர்கள் அங்கு வாழ்வார்களா அல்லது சொல்லொணாக்கடும் வேதனையிலேயே என்றைக்கும் அங்கு இருப்பார்களா என்பது அப்போது தெரியும். அந்த வேளை வருவது உறுதி. அதை வரவிடாது தடுக்க நம்மால் செய்ய முடிவது எதுவும் இல்லை. வார்த்தைகளில் சொல்ல முடியாத நிரந்தரமான கொடுத்துயரைத் தடுக்க முனைவதே நம்மாலான மிகச் சிறந்த செயலாகும்.

மனித இனம் பின் எதற்காகக் காத்திருக்கிறது? நீதிநெறிகள் மீதான மனிதனின் அசட்டையை வீசி எறியச் செய்து அவனைச் சுய உணர்வுக்குக் கொண்டுவர தவிர்க்கவே முடியாத மரணம் போதாதா? தங்கள் நடத்தையைச் சீர்ப்படுத்திக்கொள்ள இதற்கும் மேலான உந்து சக்தியா அவர்களுக்கு வேண்டும்? இவ்விதம் சீர்செய்யாவிடில் நரக நெருப்பில் என்றைக்குமாய் எரிந்து போகச் சபிக்கப்படுவோம் என்ற எண்ணம் எந்தத் தாக்கத்தையும் அவர்களிடம் ஏற்படுத்தாதா? எண்ணிப் பாருங்கள். நீங்கள் இறந்து போனால் உங்களை நேசிக்கும் மனிதர்கள் உங்களின் சமாதியில் மலர் தூவ வருவர். அந்தச் சமயத்தில் இறைவனின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாது பிடிவாதமாக இருந்த காரணத்தால் மிகக் கொடிய வேதனையைத் தண்டனையாக நீங்கள் அப்போது அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பீர்கள் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். இது அஞ்சுதற்குரியதன்றோ?

இறுதித் தீர்ப்பு நாள் எப்படி இருக்கும்? வானமும் பூமியும் தலை கீழாகப் புரட்டிப் போடப்படும்; ஒரு புது உலகம் உருவாகும். அங்கே உண்மை உண்மையாகவும் பொய் பொய்யாகவுமே தெரியும். தன்னைத் தானே ஏமாற்றிக் கொள்ளும் நிலையில் யாரும் இருக்க முடியாது. பிறரையும் ஏமாற்ற முடியாது. இறைவனைத் தாழ்ந்து பணிவதற்காக அனைவரும் அவன் முன்கொண்டு வரப்படுவர். அவனைத்தவிர வேறு எவருக்கும் எந்த அதிகாரமும் அப்போது அங்கே இராது. உண்மையின் அடிப்படையில் அனைத்து விசயங்களுக்கும் தீர்ப்பு வழங்கப்படும். இறைவனின் அருளுக்காக அந்தச் சமயத்தில் வேண்டி நிற்பதன் மூலம் இம்மையில் தங்களின் செயல்களுக்கான பயனிலிருந்து அவர்கள் தப்ப முடியாது. உண்மையைத் திரிப்பதற்காக மனிதனால் வகுக்கப்பட்ட நேர்த்தியான சொற்றொடர்கள் அனைத்தும் அன்று காற்றில் பறக்க விடப்படும். தனது பொய்மையைத் தாங்கிப் பிடிக்கத் திட்டமிட்டுக் கண்டுபிடித்த கெட்டிக்காரத் தனமான தத்துவங்கள் அனைத்தும் அடிப்படையற்ற வெற்று வார்த்தைகளே என அப்போது மனிதன் உணர்வான். உண்மைபோல் தோன்றும் பொய்யான நம்பிக்கைகள் அனைத்தும் வெறும் கற்பனைகளாக அன்று அம்பலப்படுத்தப்படும். பூமியிலிருந்தபோது மனிதனின் அதிகாரம் எதுவும் அப்போது அவனுக்கு உதவாது. தலைவணங்கிய தெய்வச் சிலைகளெல்லாம் மறுமொழி தர அப்போது வராது. யாரையாவது எதையாவது ஆதரவாகப் பற்றிப் பிடிக்கும் தேவை முன் எப்போதை விடவும்

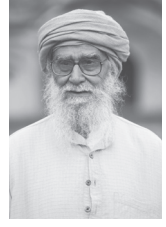
அதிகமாக இருக்கும். அந்தச் சமயத்தில் முழுக்கவும் அனாதரவாக நிற்பான் மனிதன்.

இந்த எச்சரிக்கையைச் செவிமடுக்கவேண்டிய தருணம் இது; தவறுகளுக்காக வருந்தி மனம் திருந்துவதற்கான வேளைக்குக் காத்திருந்தால் அது மிகவும் தாமதமாகிவிடும். உண்மையில் எப்படி வாழ்கிறோம் என்பதை ஆழமாக எண்ணிப் பார்த்துத் தவறுகளை இப்போதே திருத்திக்கொள்ள வேண்டும். இறுதித் தீர்ப்பு நாளுக்காகக் காத்திருப்பதில் பயனில்லை. இறைவனின் பாதை மனிதன் முன் திறந்துள்ளது. அச்சமின்றி அதில் பயணம் செய்ய சுயநல ஆசைகளாகிய சங்கிலியிலிருந்து அவன் விடுபட்டேயாக வேண்டும். எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியிலும் அவனுக்கு வழிகாட்ட குர்ஆனும் நபிமொழியும் இருக்கின்றன. இறைத்தூதரை மாதிரியாகக் கொண்டு பின்பற்றுவதை விடவும் மேலான எதனையும் அவன் செய்ய முடியாது.

இறுதித் தீர்ப்பு நாளுக்காக அவன் தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமெனில் அதற்கான நேரம் இதுதான். தயார்படுத்துவதில்தான் உண்மையான வெற்றி உள்ளது. மனிதன் நாடும் நல்வாழ்வு இருப்பதும் இதில்தான்.

நிகரற்ற ஆளுமை மவ்லானா வஹீதுத்தீன் கான்

1925ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 1ஆம் தேதி உத்திரப்பிரதேச மாநிலத்திலுள்ள 'ஆஸம்கர்' எனும் ஊரில் பிறந்து வளர்ந்து, மரபு வழியில் இஸ்லாமியக் கல்வியைப் பயின்று, பல ஆண்டுகளாக தில்லியில் வசித்து வந்த இஸ்லாமிய மார்க்கத்தின் மாபெரும் ஆளுமை; மாபெரும் அறிஞர், மவ்லானா வஹீதுத்தீன்கான் அவர்கள். தமது தொன்னூற்று ஆறாவது வயதில் 21-04-2021 அன்று காலமான மவ்லானா அவர்கள் கடந்த எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இஸ்லாமிய மார்க்கப் பணியையும் எழுத்துப் பணியையும் எவ்விதத் தொய்வுமின்றி செய்துவந்தவர்.

இஸ்லாம் குறித்த பல தவறான கருத்துக்களைக் களைந்து 'இஸ்லாம் ஓர் அமைதி மார்க்கம்' என்பதைத் தம்முடைய கட்டுரைகள் மூலமாகவும் சொற்பொழிவுகள் மூலமாகவும் தொடர்ந்து பரப்பிவந்தவர்; உலக அமைதிக்காகவும் மத நல்லிணக்கத்திற்காகவும் தொடர்ந்து குரல் கொடுத்தவர்.

உலக அமைதிக்கான மவ்லானாவின் பங்களிப்பை அங்கீகரித்துப் பல்வேறு நாடுகளும் அமைப்புகளும் விருதுகளை வழங்கி கவுரவித்துள்ளன. அவற்றுள் சில:

- 1) Demiurgus Peace International Award by the Nuclear Disarmament Forum AG.
- 2) Ambassador of Peace Award by the International Federation for World Peace, Korea.
- 3) Rajiv Gandhi National Sadbhavna Award
- 4) National Citizen's Award, presented by Mother Teresa.
- 5) Sayyidina Imam Al Hassan Ibn Ali Peace Award in Abu Dhabi
- 6) Padma Vibhushan (second-highest civilian award- 2021)

1976இல் மவ்லானா அவர்கள் உருது மொழியில் தொடங்கிய 'அர்ரிஸாலா' எனும் மாத இதழ், கடந்த நாற்பத்தி ஐந்து ஆண்டுகளாக இடைவெளியின்றி தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் ஆங்கில வடிவம் Spirit of Islam எனும் பெயரில் பெங்களூருவில்ருந்து வெளியிடப்பட்டு வருகிறது.

மவ்லானா அவர்கள் உருது மற்றும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த திருக்குர்ஆனின் எளிய தமிழாக்கம் தற்பொழுது செம்பதிப்பாகத் தமிழில் வெளிவந்து மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மொழிபெயர்ப்பாளர்

இயற்பெயர் மு.கா.முகம்மது அலி (பி. 1953). பெங்களூர் பி.எஸ்.என்.எல் நிறுவனத்தில் 41 ஆண்டுகால பணியை நிறைவு செய்து தற்போது தமது சொந்த ஊரான கடையநல்லூரில் வசித்து வருகிறார். 'முடவன்குட்டி' என்னும் புனைப் பெயரில் அவ்வப்போது எழுதிய கவிதை, சிறுகதை ஆகியவை சமரசம், திண்ணை, உயிர் எழுத்து முதலான இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன. இவர் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்த மூன்று முக்கிய நூல்கள் காலச்சுவடு வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளன. அவை, சபா நக்வி எழுதிய 'In Good Faith' (தமிழில் வாழும் நல்லிணக்கம்) ஃபின்லாந்தின் முக்கிய இலக்கிய ஆளுமையான ஃப்ரான்ஸ் எமில்சீலன்பா எழுதிய நோபல் விருது பெற்ற 'Meek Heritage' (தமிழில் சாதுவான பாரம்பரியம்) மற்றும் ஜெய்ராம் ரமேஷ் எழுதிய 'Indira Gandhi, A Life in Nature' (இந்திராகாந்தி: இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு) ஆகியவை ஆகும்.

தற்போது இவர் தமிழில் மொழிபெயர்த்த 'புர்ஹான் ஸென்மெஸ்' ஸின் 'இஸ்தான்புல்' எனும் துருக்கி நாவலை 'வாசகசாலை இலக்கிய அமைப்பு' 2022 ஆம் ஆண்டிற்கான சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நாவலாக தேர்வு செய்திருப்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

மின்னஞ்சல் : thamarai@tamil.com